ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

பரமகாருணிகரான

பின்பழகியபெருமாள்ஜீய ரருளிச்செய்தருளின

ஆறுயிரப்படி

குருபரம்பராப்ரபாவம்.

இஃது

சித்ரகூடம்,

கந்தாடை - திருவேங்கடாசார்யரால்

பரிசோதிக்கப்பட்டு,

சென்னை:

மிமோரியல் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

1892.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநம:

குருபரம்பராப்ரபாவத்தனியன்கள்.

௧. వాత్సల్యసౌశీల్యగుణామ్బురాశిం వక్తారమర్థం ద్రమిడశ్రుతీనామ్।
శ్రీదేవరాట్పుత్రపదైకనిష్ఠం యతీశసూరిం మునిమాశ్రయామః.

௨. కలిధ్వంసదయాపాత్రం పశ్చాత్సున్దరదేశికమ్।
అజ్ఞాతజ్ఞాపకం పుంసామస్మద్దేశికమాశ్రయే.

3. శఠారిముఖనిస్సృతద్రమిడవేదనిర్వాహకం స్వభక్తజనరక్షణైకమకృపాత్తపద్వీక్షణమ్।
స్వసూక్తిరచనోజ్జ్వలద్గురుపరమ్పరావైభవం యతీన్ద్రపదశేఖరం తమపరాఙ్కరమ్యం భజే.

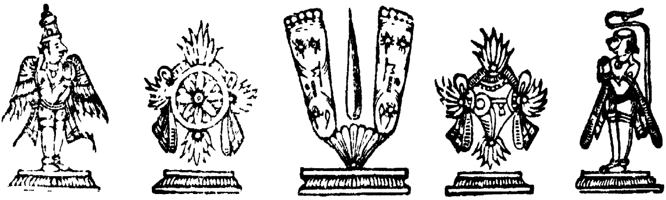
சென்னை திருவல்லிக்கேணி பேயாழ்வார்ஸந்நிதிவீதி 12 - வது
கதவிலக்கமுள்ள திருமாளிகையில் கிடைக்கும் ஸ்ரீகோசங்கள்.

	ரூபா.	அ.	பை.
முதலாயிரவ்யாக்யாநம் 3 - ஸம்புடமுள்ளது	௨௧	0	0
ராமாநுஜதிவ்யசரிதையென்னும் உடையவர் வைபவம்...	௨	௧௨	0
பின்பழகிய பெருமாள்ஜீயர் சேர்த்தருளின வார்த்தாமாலை.	௧	௧௨	0
திருச்சந்தவிருத்தவ்யாக்யாநம்	௧	௧௨	0
திருமாலைவ்யாக்யாநம்பைண்டுடன்	௧	௪	0
திருப்பல்லாண்டுவ்யாக்யாநம	0	௮	0
திருப்பாவை ௩000ப்படி, ௬000ப்படி, ஸ்வாபதேசம் பதவுரையுடன்	௩	௮	0
திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகவ்யாகயாநம் * மைவண்ணநறுங்குஞ்சிக்கு பட்டர்படியுடன்	௨	௮	0
திருமந்த்ரார்த்தம் அரும்பதத்துடன் பைண்டு	௧	௧௨	0
இராமாநுசநூற்றந்தாதி பெரியஜீயர் உரை, பிள்ளைலோகார்யஜீயர் வ்யாக்யாநத்துடன்	௩	௮	0
யதீந்த்ரப்ரவணப்ரபாவம் என்னும் மணவாளமாமுனிகள்வைபவம	௧	௪	0
குருபரம்பராப்ரபாவம் ஆறாயிரப்படி ...	௨	0	0
ஷை ப்ரமாணத்திரட்டுடன் பையிண்டுகாப்பி.	௨	௮	0
குருபரம்பராப்ரபாவம் மணவாளமாமுனிகள் வைபவம்வரையில்	௩	0	0

இங்ஙனம்

சித்ரகூடம்-கந்தாடை,

திருவேங்கடாசார்யர்.

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

பின்பழகராம்பெருமாள்ஜீயரருளிச்செய்த

குருபரம்பராப்ரபாவத்தின்ப்ரவேசம்.

ஸ்ரீய:பதியாய், ஸ்ரீவைகுண்டநிகேதநனாய், ஸ்ரீமதநந்தமுக நித்யஸூரி பரிஷந்நிஷேவ்யமாணனாய், அவாப்தஸமஸ்தகாமனாய், அகிலமங்களகுணஸ்வரூபனான ஸர்வேச்வரன், (క్షయంతమస్య రజసః పరాకే) (க்ஷயந்தமஸ்ய ரஜஸ: பராகே) என்றும், (త్రిపాదస్యామృతం దివి) (த்ரிபாதஸ்யாம்ருதம் திவி) என்றும், (తదక్షరే పరమే వ్యోమన్) (ததக்ஷரே பரமே வ்யோமந்) என்றும், (యో అస్యాధ్యక్షః పరమే వ్యోమన్) (யோ அஸ்யாத்யக்ஷ: பரமே வ்யோமந்) என்றும், (తద్విష్ణోః పరమం పదం సదా పశ్యన్తి సూరయః) (தத்விஷ்ணோ: பரமம் பதம் ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய:) என்றும்-ஸகலஜகத்திதாநுசாஸநபரங்களான நிகிலநிகமாந்தஸஹஸ்ரங்களிலும், (వైకుణ్ఠే తు పరే లోకే శ్రియా సార్ధం జగత్పతిః। ఆస్తే విష్ణురచిన్త్యాత్మా భక్తైర్భాగవతైస్సహ) (வைகுண்டே து பரே லோகே ஸ்ரியா ஸார்த்தம் ஜகத்பதி: - ஆஸ்தே விஷ்ணுரசிந்த்யாத்மா பக்தைர்ப்பாகவதைஸ்ஸஹ) என்றும் (వైకుణ్ఠే తు పరే లోకే శ్రీసహాయో జనార్దనః। ఉభాభ్యాం భూమినీళాభ్యాం సేవితః పరమేశ్వరః) (வைகுண்டே து பரே லோகே ஸ்ரீஸஹாயோ ஜநார்த்தந: - உபாப்யாம் பூமிநீளாப்யாம் ஸேவித: பரமேஶ்வர:)) என்றும், (అత్యర్కానలదీప్తం తత్స్థానం విష్ణోర్మహాత్మనః। స్వయైవ ప్రభయా రాజన్ దుష్ప్రేక్ష్యం దేవదానవైః) (அத்யர்க்காநலதீப்தம் தத்ஸ்தாநம் விஷ்ணோர்மஹாத்மந: - ஸ்வயைவ ப்ரபயா ராஜந் துஷ்ப்ரேக்ஷ்யம் தேவதாநவை:) என்றும், (ఆక్రీడా వివిధా రాజన్ పద్మిన్యశ్చామలోదకాః। ఏతే వై నిరయాస్తాత స్థానస్య పరమాత్మనః) (ஆக்ரீடா விவிதா ராஜந் பத்மிந்யஶ்சாமலோதகா: - ஏதே வை நிரயாஸ்தாத ஸ்தாநஸ்ய பரமாத்மந:) என்றும், (కాలం స పచతే తత్ర న కాలస్తత్ర వై ప్రభుః) (காலம் ஸ பசதே தத்ர ந காலஸ்தத்ர வை ப்ரபு:) என்றும், (కలాముహూర్తాదిమయశ్చ కాలో న యద్విభూతేః పరిణామహేతుః) (கலாமுஹூர்த்தாதிமயஶ்ச காலோ ந யத்விபூதே: பரிணாமஹேது:) என்றும், (అణ్డానాం తు సహస్రాణామణ్డాత్తు పరతః ప్రభో।

స్థితో౽హంపరమే వ్యోమ న్యప్రాకృతశరీరవాన్) (அண்டகோஶாத் ஸாவரணாத் அமுஷ்மாத்பரத:பரபோ-ஸ்திதோஹம்பரமே வ்யோம ந்யப்ராக்ருதஶரீரவாந்) என்றும், (యత్తత్పురాణమాకాశం సర్వస్మాత్పరమం ధ్రువం। యత్పదంప్రాప్య తత్త్వజ్ఞాః ముచ్యన్తే సర్వకిల్బిషైః)(யத்தத்புராணமாகாஶம் ஸர்வஸ்மாத்பரமம் த்ருவம்- யத்பதம்ப்ராப்ய தத்வஜ்ஞா முச்யந்தே ஸர்வகில்பிஷை:)என்றும்,(అణ్డేభ్యఃపరతో నిత్యం త్రిపాదేనవిరాజతే। ఇతరేణతు పాదేన ప్రాకృతేణ్డే విరాజతే) (அண்டேப்ய:பரதோநித்யம் த்ரிபாதேந விராஜதே - இதரேணதுபாதேந ப்ராக்ருதேண்டே விராஜதே) என்றுமித்யாதியாலே யோகயாஜ்ஞவல்க்ய பஞ்சமவேத புராண ரத்ந ஸமுதஞ்சித ப்ராமாண்ய பராஶராதாதிவசநங்களிலும், (நலமந்தமில்லதோர்நாடு) என்றும், (சுடரொளியாய்நின்ற தன்னுடைச்சோதி) என்றும், (தெளிவிசும்புதிருநாடு) என்றும், (மாகவைகுந்தம்) என்றும், (தெளிதாகியசேண்விசும்பு) என்றும் இத்யாதிவாக்யசதங்களிலும் * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ்வார்களாலே அறுதியிடப்பட்ட அளவிறந்த ஏற்றத்தையுடைத்தாய், (గుణాగప్రధానపురుషపరంపదం పరాత్పరం బ్రహ్మచతేవిభూతయః)(குணாகப்ரதாநம்புருஷபரம்பதம் பராத்பரம்ப்ரஹ்மசதேவிபூதய:) என்றும், (పరమయోగివాఙ్మనసాపరిచ్ఛేద్యస్వరూపస్వభావ) (பரமயோகிவாங்மநஸாபரிச்சேத்யஸ்வரூபஸ்வபாவ) என்றுதொடங்கி, (నిరతిశయ వైకుణ్ఠనాథ)(நிரதிஶயவைகுண்டநாத)என்றும், (కాలాతీతపరమహద్విభూతిః)(காலாதீதபரமஹத்விபூதி:) என்றும், (యద్గత్వామనసా యత్రైవతమసఃపారేయదత్యద్భుతం) (யத்ராமோமநஸோய தவதமஸ: பாரேயதத்யத்புதம்) என்றும்- ஸர்வபூர்வதேஶிகஸ்தோமப்ரஶஸ்தமாய், இப்படி வேதாந்தங்களாலும், ரிஷிகளாலும், ஆழ்வார்களாலும், ஏககண்டமாக ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட ப்ரபாவாதிசயத்தையுடைய பரமபதத்திலே, (ప్రాకారైశ్చవిమానైశ్చ సౌధైరత్నమయైర్వృతా) (ப்ராகாரைஶ்சவிமாநைஶ்சஸௌதைரத்நமயைர்வ்ருதா)என்றும், (మణితోరణచిత్రాఢ్యా చిత్రధ్వజశాలినీ*)(மணிதோரணசித்ராட்யா விசித்ரத்வஜஶாலிநீ) என்றும்,(కోటివైశ్వానరప్రఖ్యైర్గృహపఙ్క్తిభిరావృతా)(கோடிவைஶ்வாநரப்ரக்யைர் க்ருஹபங்க்திபிராவ்ருதா) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே *கொடியணிநெடுமதிள்களையும் கோபுரங்களையுமுடைத்தான திருப்படைவீட்டிலே * மணிமாட மாளிகைகளாலே சூழப்பட்ட * செம்பொன்செய்கோயிலிலே (సహస్రస్థూణేవిచిత్రే వృషభేఽగ్రేయత్రదేవానామధిదేవఆస్తే) (ஸஹஸ்ரஸ்தூணே விசித்ரேதாட உக்ரேயத்ர தேவாநாமதிதேவ ஆஸ்தே) என்றும், (మధ్యేతుమణ్డపేదివ్యే రాజస్థానమహోచ్ఛ్రియం। మాణిక్యస్తమ్భసాహస్ర జుష్టంరత్నమయంశుభం। నిత్యముక్తైస్సమాకీర్ణం సామగానోపశోభితం - అతివత్సవాస్పురార్ణం) * (மத்யேது மண்டபே

* "மாலிநீ" என்றும், * "அதிவதத்தம புண்யம" என்றும்பாடம்.

திவ்யே ராஜாஉஸ்த்தாநமஹோச்ச்ரயம் - மாணிக்கஸ்தம்பஸாஹஸ்ரஜுஷ்டம் ரத்நமயம் ஶுபம் - நித்யமுக்தைஸ்ஸமாகீர்ணம் ஸாமகாநோபஶோபிதம் - அதிவதத்ஸதாபூர்ணம்) என்றும், "மாமணிமண்டபத்தந்தமில்பேரின்பத்து" என்றுஞ் சொல்லப்பட்ட ஆநந்தைகார்ணவமான திருமாமணிமண்டபத்திலே பர்யங்கவித்யாதிதியோதித அங்வத்யமாஹாத்மயத்தையுடைய திவ்யாஸ்தாநமண்டபத்திலே, உபயவிபூதியுந் தொழிலாக வகுப்புண்டு, * கோப்புடைய சீரிய சிங்காசனத்திலே, (హిరణ్మయే పరే లోకే విరజం బ్రహ్మ నిష్కలం। తచ్ఛుభ్రం జ్యోతిషాం జ్యోతి స్తద్యదాత్మవిదో విదుః) (ஹிரண்மயேபரேலோகே விரஜம் ப்ரஹ்மநிஷ்களம் - தச்சுப்ரம் ஜ்யோதிஷாம்ஜ்யோதிஸ் தத்யதாத்மவிதோவிது:) என்றும், (న తత్ర సూర్యో భాతి న చన్ద్రతారకం నేమా విద్యుతో భాన్తి కుతోఽయమగ్నిః। తమేవ భాన్తమనుభాతి సర్వం తస్య భాసా సర్వమిదం విభాతి) (நதத்ரஸூர்யோபாதிநசந்த்ரதாரகம் நேமாவித்யுதோபாந்திகுதோயமக்நி:- தமேவபாந்தமநுபாதிஸர்வம் தஸ்யபாஸாஸர்வமிதம் விபாதி) என்றும், (దివి సూర్యసహస్రస్య భవేద్యుగపదుత్థితా - యది భాః సదృశీ సా స్యాద్ భాసస్తస్య మహాత్మనః) (திவிஸூர்யஸஹஸ்ரஸ்ய பவேத்யுகபதுத்திதா - யதிபாஸ்ஸத்ருஶீஸாஸ்யாத் பாஸஸ்தஸ்ய மஹாத்மந:) என்றும், (స్రగ్వస్త్రాభరణైర్యుక్తం స్వానురూపైరనూపమైః। చిన్మయైస్స్వప్రకాశైశ్చ అన్యోన్యరుచిరంజితైః) (ஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணைர்யுக்தம் ஸ்வாநுரூபைரநூபமை: - சிந்மயைஸ்ஸ்வப்ரகாஶைஶ்சாந்யோந்யருசிரஞ்ஜிதை:) என்றும், "சுழிபட்டோடுஞ் சுடர்ச்சோதி வெள்ளம்" என்றும், "சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே எழுவதோருரு" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, நிரவதிகதேஜோரூபமாய் ஸதைகரூபமாய் நித்யஸித்த பரமேஷ்ட்யாதி பஞ்சோபநிஷன்மயமாய ஸ்வாநுரூபமாய்ச் சின்மயமாய்விளங்குகிற கிரீடாதிநூபுராந்தமான திவ்யஸ்ரக்வஸ்த்ராபரணபூஷிதனாய், ஆபரணகோடியிலும், ஆயுதகோடியிலும், மெய்க்காட்டுகிற திவ்யாயுதங்களாலே தீப்யமானனாய், நிரதிசயஸௌந்தர்ய ஸௌகந்த்யஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாத்யபரிமிதோதாரகுணகணநிதியாய திவ்யமங்கள விக்ரஹ விசிஷ்டனாய், இவ்வடிவழகு காட்டிவெளித்த நிலாவாகாமே, (బృహచ్ఛరీరోఽభిమానదేహో యువా కుమారత్వముపేయివాన్ హరిః। రేమే శ్రియాసౌ జగతాం జనన్యా జ్యోత్స్నయా చన్ద్ర ఇవామృతాంశుః) (ப்ருஹச்சரீரோபிவிமாநதேஹோயுவா குமாரத்வமுபேயிவாந் ஹரி:- ரேமேஶ்ரியாஸௌ ஜகதாம்ஜநந்யா ஸாஜ்யோத்ஸ்நயா சந்த்ரஇவாம்ர்தாம்ஶு:) என்றும், "உடனமர்காதல்மகளிர் திருமகள்மண்மகள் ஆயர்மடமகள" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, இரண்டட்டத்திலுமிருந் தநுபவிக்கிற * கூந்தல்மலர்மங்கைக்கும்மண்மடந்தைக்குங்குலவாயர்கொழுந்துக்குங் கேள்வனாய்க்கொண்டு ஸ்ரீபூநீளைகளோடே வீற்றிருந்து, இப்படி * கண்ணன்

விண்ணூரான * வைகுந்தமாநகரிலே திவ்யபோகம் நடவாநிற்க, அச்சேர்த்தியழகைத்தலைநீர்ப்பாட்டிலே கண்டநுபவித்து, திருப்பரஸ்துதிபண்ணி, (నమః-நம:) என்பது, (జితం-ஜிதம்) என்பது, "பல்லாண்டு" என்பதாய், அசரமமாக * பிணங்கியமரர்பிதற்றுமது கண்டு, "ஆங்காரவாரமதுகேட்டழலுமிழும பூங்காரரவணை" என்கிறபடியே, ஆஸ்த்தாநாக்ஷால்யஸநிகளாய், தாஸ்யதர்ஷ்ணுகளிதபரிசராய், (సూరయో నిత్యసంసిద్ధాః సర్వదా సర్వదర్శినః) (ஸூரயோநித்யஸம்ஸித்தாஸ்ஸர்வதாஸர்வதர்ஶிந:) என்கிறபடியே * முடியுடைவானவரான * அயர்வறுமமரர்களாலும, (సూర్యకోటిప్రతీకాశాః పూర్ణాస్త్వద్భుతసంగ్రహాః। యస్మిన్ పదే విరాజన్తే ముక్తాః సంసారబన్ధనైః) (ஸூர்யகோடிப்ரதீகாஶா: பூர்ணாஸ்த்வத்புதஸங்க்ரஹா: - யஸ்மிந்பதே விராஜந்தே முக்தாஸ்ஸம்ஸாரபந்தநை:) என்னும்படி * கரைகண்டோராய், அநந்த வைநதேயாதிவத் அந்தரங்கரான அநந்தமுக்த பாகதங்களாலும, அநவரத பரிசர்யமாண சரண நளிநயுகளராய்க்கொண்டு, (రాజాధిరాజ స్సర్వేషాం విష్ణుర్బ్రహ్మమయో మహాన్। ఈశ్వరం తం విజానీమః స పితా స ప్రజాపతిః) (ராஜாதிராஜஸ்ஸர்வேஷாம் விஷ்ணுர்ப்ரஹ்மமயோமஹாந் - ஈஶ்வரம்தம் விஜாநீமஸ் ஸபிதாஸ ப்ரஜாபதி:) என்கிற வேண்டப்பாடு தோன்ற, "ஏழுலகுந்தனிக்கோல்செல்ல-வீற்றிருந்து" என்றும, "பொங்கோதஞ்சூழ்ந்த புவனியும் விண்ணுலகும், அங்காதுஞ்சோராமேயாள்கின்ற-செங்கோலுடைய திருவரங்கச்செல்வனார்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே உபயவிபூதிநிர்வாஹகனாய், "கண்டவாற்றாற்றனதேயுலகெனநின்றான" என்கிறபடியே கண்டகாட்சியிலே, தான் உபயவிபூதிநிர்வாஹகனானமைதோற்ற வெழுந்தருளியிருந்து, (స్వేతరసమస్తవస్తువిలక్షణానన్దజ్ఞానైకస్వరూప) (ஸ்வேதரஸமஸ்தவஸ்துவிலக்ஷணாநந்த ஜ்ஞாநாநந்தைகஸ்வரூப) என்கிறபடியே தானும் நிரதிசயாநந்தயுக்தனாய், "அயர்வறுமமரர்கள்" என்கிறபடியே நித்யாஸங்குசிதஜ்ஞாநராயிருந்துள்ள அநந்த கருடவிஷ்வக்ஸேநப்ரமுகரான நித்யஸூரிகளையும், "இயக்கெலாமறுத்து" என்கிறபடியே நிவர்த்தஸம்ஸாரருமாய் அந்தநித்யரோபாதிலப்த கைங்கர்யருமான முக்தரையும, "அந்தமில்பேரின்பத்தடியர்" என்னும்படி ஆநந்திப்பித்துக்கொண்டுபோராநிற்க, இவர்களோபாதி ஸம்ஸாரிகளும நம்மையநுபவித்து * அநுபவஜநிதப்ரீதிகாரிதாஶேஷாவஸ்தோசிதா ஶேஷஶேஷதைகரதிரூபநித்யநிரவத்யநிரதிசயாநந்தரூப மத்கைங்கர்யமாகிற மஹாஸம்பத்தைப் பெற்றுவாழுகைக்கு ப்ராப்தியுண்டாயிருக்க, இவர்கள் இத்தையிழந்திருப்பதே! என்று மிகவும் வ்யாகுலாந்த: கரணனாய், அங்குத்தையநுபவங்களொன்றும் உண்டதுருககாட்டாதே, (సదైకాకీ న రమేత - ஸதைகாகீநரமேத) என்கிறபடியே அவன், தனியனைப்

போலே போரநொந்து, இவர்கள் கரணகளேபர சூந்யராய், (భూనపక్షఇవాణ్డజః) (ஹூநபக்ஷஇவாண்டஜஃ) என்கிறபடியே இறகொடிந்த பக்ஷிபோலே யிருக்கிறபடியைக்கண்டு, (కరణకళేబరైర్ఘటయితుందయమానమనాః) (கரணகளேபரைர்க்கடயிதும்தயமாநமநாஃ) என்றும், "பல்லுயிர்க்கு மாக்கைகொடுத்தளித்தகோனே" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே பரமதயாளுவாய்க்கொண்டு அகிலாத்மாக்களுக்கும் கரணகளேபரப்ரதாநம் பண்ணியருள; இவர்களும் (విచిత్రాదేహసమ్పత్తిరీశ్వరాయ నివేదితుం। పూర్వమేవకృతా బ్రహ్మన్ హస్తపాదాదిసంయుతా) (விசித்ராதேஹஸம்பத்திரீஶ்வராயநிவேதிதும் - பூர்வமேவக்ர்தா ப்ரஹ்மந் ஹஸ்தபாதாதிஸம்யுதா) என்றும, "நாடாதமலர்நாடி நாடோறும் நாரணன்றன், வாடாதமலரடிக்கீழ் வைக்கவே வகுக்கின்று" என்றும, "மாயவன் தன்னைவணங்கவைத்த கரணமிவை" என்றும, "தேனமலருந்திருப்பாதம்" என்றும், "துயரறுசுடரடி" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே - ஸ்வசரணகமலஸமாச்ரயணத்துக்குறுப்பாகக்கொடுத்த கரசரணாத்யவயவஸங்காதாத்மகமான சரீரத்தைக்கொண்டு அவன்நினைவின்படி செய்யாதே, ஸமித்தை தறிக்கக்கொடுத்த கத்தியைக் கொண்டு பசுவின்வாலைத்தறிப்பாரைப்போலேயும், கண்ணையெடுக்கக்கொடுத்தகோலைக்கொண்டு கண்ணைக்கலக்கிக்கொள்வாரைப்போலேயும், ஆறுநீந்தக்கொடுத்த தெப்பத்தைக்கொண்டு கரையேறவிருக்க அதுசெய்யாதே, நீர்வாக்காலேயொழுகி கடலிலேபுகுவாரைப்போலேயும், * ஆகையின்வழியுழன்று சப்தாதிவிஷயப்ராவண்யத்துக்குறுப்பாக்கி, கர்மப்ரவாஹத்தாலே * பிறவியென்னும்பெருங்கடலிலே புக்கு அநர்த்தப்படுகிறபடியைக்கண்டு, நல்வழிகண்டுநடக்கைக்குடலாக (శాసనాచ్ఛాస్త్రం) (ஶாஸநாச்சாஸ்த்ரம்) என்றும், (హార్దంతమస్సదసతీచ వివేక్తుమీశో మానంప్రదీపమివకారుణికోదదాతి) (ஹார்த்தம்தமஸ்ஸதஸதீச விவேக்துமீஶோ மாநம்ப்ரதீபமிவகாருணிகோததாதி) என்றும், "கலைகளுமவேதமும் நீதிநூலும்கற்பமுஞ்சொற் பொருள்தானும் மற்றநிலைகளும்வானவர்க்கும்பிறர்க்கும்நீர்மையினாலருள்செய்து" என்றும், "தொண்டேசெய்தென்றுந் தொழுது வழியொழுகப் பண்டே பரமன்பணித்தபணிவகை" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே தன்னாஜ்ஞையாலேசாஸ்த்ரப்ரதாநம் பண்ணினவிடத்திலும், அதின்படிசெய்யாதே, (ఈశ్వరోహమహంభోగీ సిద్ధోహంబలవాన్సుఖీ। ఆఢ్యోభిజనవానస్మి కోన్యోస్తిసదృశోమయా) (ஈஶ்வரோஹமஹம்போகீ ஸித்தோஹம் பலவாந்ஸுகீ - ஆட்யோபிஜநவாநஸ்மி கோந்யோஸ்தி ஸத்ருஶோமயா) என்றும், (యోన్యథాసన్తమాత్మానమన్యథాప్రతిపద్యతే। కింతేనన కృతంపాపం చోరేణాత్మాపహారిణా) (யோந்யதாஸந்தமாத்மாநமந்யதாப்ரதிபத்யதே - கிம்தேநநக்ர்தம்பாபம் சோரேணாத்மாபஹாரிணா) என்

றும், "சொல்வன முதலாவல்லன மூயனும்" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே அகிலபாபஹேதுவாய் ஸ்வஸ்வாதந்த்ர்யரூபமான ஆத்மாபஹாரத்தைப்பண்ணி அநாதிகர்மவாஸநாதோஷதூஷிதாந்தக்கரணராய், அபதேப்ரவர்த்தரா யிருக்கிறபடியைக் கண்டு, ஓலைப்புறத்துச் செல்லாதநாட்டை எடுத்துவிட்டுக் குறும்பறுக்கும் ராஜாக்களைப்போலே, ஸர்வேச்வரனும் நாமேபோய் இவர்களை வாரிப்பிடியாகப்பிடித்துக்கொண்டு வரவேணுமென்று, ராமக்ர்ஷ்ணாத்யவதாரமாக அவதரித்து * படாதனபட்டுத் திருத்தப்பார்த்தவிடத்திலும், (అసురీం యోనిమాపన్నా మూఢా జన్మని జన్మని। మామప్రాప్యైవ కౌన్తేయ తతో యాన్త్యధమాం గతిమ్)(ஆஸுரீம்யோநிமாபந்நாமூடாஜந்மநிஜந்மநி- மாமப்ராப்யைவகௌந்தேயததோயாந்த்யதமாங்கதிம்) என்றும், (అవజానన్తి మాం మూఢా మానుషీం తనుమాశ్రితమ్। పరం భావమజానన్తో మమ భూతమహేశ్వరమ్) (அவஜாநந்திமாம்மூடாமாநுஷீம்தநுமாச்ரிதம்- பரம்பாவமஜாநந்தோமமபூதமஹேச்வரம்) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஸஜாதீயப்ரதிபத்தியாலே அவஜ்ஞைபண்ணி எதிரம்புகோப்பாராய், * பலபலநாமுஞ்சொல்லி * கேட்பார்செவிசுடுகீழ்மை வசவுகளைவைது * வல்லவாபழித்து வாக்துருக்தங்கள் பண்ணுவாராய், ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய்த் தன்னைவந்துகிட்டாமையன்றிக்கே, (అహంమే) (அஹம்மே) என்று எதிரிட்டு அதமமானகதிகளிலே விழுகிறபடியைக்கண்டு, * மனிசரும் மற்றும் முற்றுமாய மாயப்பிறவிபிறந்த தனியனாகையாலே விஜாதீயரான நமக்கு இது ஸாத்யமன்றென்று பார்த்து, பார்வைவைத்து ம்ருகம்பிடிப்பாரைப்போலே மநுஷ்யஸஜாதீயரான ஆழ்வார்களையிடுவித்து ஜகத்தைத் திருத்தியருளவேணுமென்று பார்த்தருளி, "ஸ்ரீவத்ஸகௌஸ்துபவைஜயந்திவநமாலைகளையும், ஸ்ரீபூமிநீளைகளையும், ஸ்ரீபஞ்சாயுதாழ்வார்களையும், அநந்தகருடவிஷ்வக்ஸேந ப்ரப்ருதிகளையும்பார்த்து, "நீங்கள்போய் லீலாவிபூதியிலே நாநாவர்ணங்களிலும் அவதரித்து, அகிலாத்மோத்தாரணம் பண்ணுங்கோள்" என்று நியமித்தருள; அவர்களும (కలౌ ఖలు భవిష్యన్తి నారాయణపరాయణాః। క్వచిత్క్వచిన్మహాభాగా ద్రమిడేషు చ భూరిశః) (கலௌகலு பவிஷ்யந்தி நாராயணபராயணா:- க்வசித்க்வசிந்மஹாபாகாத்ரமிடேஷுசபூரிச:) என்றும், (తామ్రపర్ణీ నదీ యత్ర కృతమాలా పయస్వినీ। కావేరీ చ మహాభాగా ప్రతీచీ చ సరస్వతీ) (தாம்ரபர்ணீநதீயத்ரக்ருதமாலாபயஸ்விநீ-காவேரீசமஹாபாகாப்ரதீசீசஸரஸ்வதீ) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே இந்நதிகளின் ஸமீபங்களான தமிழ்பூபாகத்திலே நிம்நங்களை உயர்த்தநாநாவர்ணங்களிலே வந்தவதரிக்க, ஸர்வேச்வரனும் அவர்களுக்கு * மயர்வறமதிநல மருளி அவர்கள்முகேந, ஸர்வாதிகாரமான த்ராவிடவேதரூப திவ்யப்ரபந்தங்களைப்ரகாசிப்பித்தருளினான்.

ப்ரவேசம் முற்றிற்று.

பொய்கையாழ்வார்வைபவம்.

எங்ஙனேயென்னில்; (కాఞ్చ్యాం సరసి హేమాబ్జే జాతం కాసారయోగినం। కలయే యశ్శ్రియః పత్యై రవిం దీపమకల్పయత్) (காஞ்சயாம்ஸரஸிஹேமா ப்ஜே ஜாதம்காஸாரயோகிநம் - கலயேயச்ஶ்ரிய:பத்யை ரவிம்தீப மகல்பயத்) என்றும், - (ముకున్దస్యముఖోల్లాసమూలవాగ్జాలముచ్ఛ్రితం। మునిముఖ్యం సరోజాతం ముక్తిమూలముపాస్మహే) (முகுந்தஸ்யமுகோல்லாஸமூல வாக்ஜாலமுச்ச்ரிதம் - முநிமுக்யம்ஸரோஜாதம் முக்திமூலமுபாஸ்ம ஹே) என்றும்-முதலாழ்வார்கள்மூவரிலும் வைத்துக்கொண்டு ப்ரத மமபொய்கையாழ்வார், (ఇతి బ్రహ్మణో నామ దేశత త్రాఞ్చిరో హరిః। తతః కాఞ్చీతి విఖ్యాతా పురీ పుణ్యవివర్ధనీ) (கஇதிப்ரஹ்மணோநாமதேசதத்ராஞ்சிதோஹரி: ததஃகாஞ்சீதிவிக்யாதாபுரீபுண்யவிவர்தநீ) என்கிறபடியேககாரவா ச்யனான ப்ரஹ்மாவினாலே, ஸர்வேச்வரன அச்வமேதததாலே ஆராதிதனான ஸ்தலமாகையாலே, காஞ்சீபுரமென்று ப்ரக்யாத முமாய, புண்யவிவர்த்தகமுமான * கல்லுயர்ந்த நெடுமதிள் சூழ்கச்சியிலே * காலநிலந்தோயாநது விண்ணோர்தொழுங் கண்ணன்வெஃகாவில் பொற்றாமரைப்பொய்கையிலே, காஞ்சந பத்மகர்ப்பத்திலே ஐப்பசிமாஸத்திலே விஷ்ணுநக்ஷத்ரமான ச்ர வணநக்ஷத்ரத்திலே, ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யாம்சராய் அவதரித்தருளினார். (హేమాబ్జే సరసో గర్భాత్ శ్రీపాఞ్చజన్యజన్యత్రయోగి। తారే హరేర్ శ్వయుజాఖ్యమాసే సమస్తజీవావనకర్మహేతోః) (ஹேமாப்ஜீஹேமஸரோஜகர்பாத் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யோஜநிதத்ரயோகீ - தாரேஹரேராச்வயுஜாக்யமாஸே ஸமஸ்தஜீவாவநகர்மஹேதோ:) என்று திவ்யஸூரிசரிதையிலே சொல்லிற்றிறே.

பூதத்தாழ்வார்வைபவம்.

அநந்தரம், (మల్లాపురవరాధీశం మాధవీకుసుమోద్భవం। భూతం నమామి యో విష్ణోర్జ్ఞానదీపమకల్పయత్) (மல்லாபுரவராதீசம்மாதவீகுஸுமோத்பவம்- பூதம்நமாமியோவிஷ்ணோர்ஜ்ஞாநதீபமகல்பயத்) என்றும், (వన్దే భూతాఖ్యయోగీన్ద్రం వరేణ్యగుణసమ్పదం। శ్రీకృపయకరుణాప్రాప్తప్రమితివైభవం) (வந்தே பூதாக்யயோகீந்த்ரம் வரேண்யகுணஸம்பதம்-லக்ஷ்மீஸஹாயகருணா ப்ராப்தபரமிதிவைபவம்) என்றும், "மாதவன்பூதங்கள்" என்றும் சொல்லலாம்படியான பூதத்தாழ்வார், "கச்சிக்கிடந்தவனூர் கடல்மல்லைத்தலசயநம" என்று அநுஸந்தேயமான திருக்கடலமல் லையிலே பரிமளப்ரசுரமாய் நன்றாயிருப்பதொரு மாதவிப்பூவிலே

---

* (అజ్ఞానధ్వాన్తవిధ్వంసదీపం శ్రీశ్రీధరాఖ్యయా శ్రీవత్సదేహదేవేశే। తల్లాప్రతిమాఖ్యం భూమం యో దేవభక్తి విష్ణోర్జ్ఞానప్రదీపకాసారయోగి)

அந்த ஐப்பசிமாஸத்திலே அவிட்டநக்ஷத்ரத்திலே ஸ்ரீகௌமோதகீகதாம்சராய் அவதரித்தருளினார். (మాసేధతస్మిన్నాశ్వయుజే జనిష్ట పారేసముద్రంపురిమల్లనామ్న్యాం। లతాగృహాన్మాధవిభూతనామా కౌమోదకీకీర్తిమయో మునీన్ద్రః) (மாஸேததஸ்மிந்வஸுஜேஜநிஷ்டபாரேஸமுத்ரம்புரிமல்ல நாம்ந்யாம்- லதாக்ரஹாம்தாத்புவிபூதநாமா கௌமோதகீஶக்திமயோமுநீந்த்ரঃ) என்று திவ்யஸூரிசரிதையிலே சொல்லப்பட்டதிறே.

பேயாழ்வார்வைபவம்.

அநந்தரம், (దృష్టవానితిమహావాచ రమయామయిలాధిపః। కూపేరక్తోత్పలే జాతం మహదాహ్వయమాశ్రయే) (த்ருஷ்டவாநிதிமஹாவாச ரமயாமயிலாதிபம்- கூபேரக்தோத்பலேஜாதம் மஹதாஹ்வயமாஶ்ரயே) (పద్మారమణపాదాబ్జ ప్రేమభ్రాన్త్యమనోజ్ఞయా। భ్రాన్తయోగీతివిఖ్యాతం మునింవన్దే కుశాగ్రధీం)(பத்மாரமணபாதாப்ஜப்ரேமப்ராந்த்யாமநோஜ்ஞயா-ப்ராந்தயோகீதிவிக்யாதம் முநிம்வந்தேகுஶாம்புதிம) என்கிறபடியே பேயாழ்வாரும் * தேனமர்சோலைமாடமாமயிலையிலே ஆதிகேசவப்பெருமாள்கோயில் திருக்கிணற்றிலே யுண்டானதொரு செவ்வல்லிப்பூவிலே, அந்த ஐப்பசிமாஸத்தில், சதயநக்ஷத்ரத்திலே ஸ்ரீநந்தகாம்சராய் அவதரித்தருளி, (నియతపులకితాఙ్గాస్సర్వదా సన్దధానా గళితనిఖిలసఙ్గా గద్గదైస్తోత్రగీతైః। అమృతలహరిమగ్నా హర్షబాష్పోపపన్నా వికచసరసిజాక్షా విష్ణుభక్తిర్విభాతి) (நியதபுலகிதாங்காஸ்ஸர்வதாஸந்ததாநா களிதநிகிலஸங்கா கத்கதஸ்தோத்ரகீதைঃ- அம்ருதலஹரிமக்நா ஹர்ஷபாஷ்போபபந்நா விகசஸரஸிஜாக்ஷா விஷ்ணுபக்திர்விபாதி) என்கிறபடியே விஷ்ணுபக்தியையுடையராய், "பேயனாயொழிந்தே னெம்பிரானுக்கே" என்கிறபடியே பகவதநுபவாதிசயத்தாலே "அழுவன்தொழுவன் ஆடிக்காண்பன் பாடியலற்றுவன்" என்றும், "காலாழும் நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்" என்றும்-சொல்லுகிறபடியே பகவதநுபவபாரவச்யம், அல்லாத ஆழ்வார்களைக்காட்டில் இவர்க்கு மிகவிருக்கையாலே பேயாழ்வாரென்றதையே நிரூபகமாகவுடையராயிருப்பர். (తన్మాస ఏవావిరభూద్విపశ్చిత్ ప్రాచేతసక్షేత్రమయూరపుర్యామ్। మహాభిధానో మణికైరవాన్తాత్ శ్రీనన్దకాత్మా శ్రితభక్తిరూపః) (தந்மாஸ ஏவாவிரபூத்விபஶ்சித் ப்ராசேதஸக்ஷேத்ரமயூரபுர்யாம - மஹாபிதாநோ மணிகைரவாந்தாத் ஸ்ரீநந்தகாத்மாஶ்ரிதபக்திரூப) என்று திவ்யஸூரி சரிதையிலே சொல்லிற்றிறே.*

---

* (తన్మాసిజాతం శతతారకాయాం మయూరపుర్యాం మణికైరవాన్తాత్। నన్దాంశసమ్భూతమహం మహదాహ్వయన్తం శ్రీనన్దకాంశం శ్రితభక్తిరూపమ్)

இப்படி இம்மூவரும் யோநிஜாதரன்றிக்கே புஷ்பஜாதராய் வந்தவதரித்து, எம்பெருமானுடைய நிர்ஹேதுககடாக்ஷத்தாலே "முக்குணத்திரண்டவையகற்றி" என்கிறபடியே ராஜஸ தாமஸ ரஹிதராய், (ప్రవృత్తిఞ్చ నివృత్తిఞ్చ కార్యాకార్యే భయాభయే। బన్ధంమోక్షఞ్చ యావేత్తి బుద్ధిస్సా పార్థ సాత్త్వికీ) (ப்ரவ்ருத்திஞ்ச நிவ்ருத்திஞ்ச கார்யாகார்யே பயாபயே-பந்தம் மோக்ஷஞ்ச யா வேத்தி புத்திஸ்ஸா பார்த்த ஸாத்விகீ) என்று சொல்லுகிற சுத்தஸத்வகுணமான * ஒன்றினில் ஒன்றி நின்று, (దాసావయమినో బ్రహ్మన్ మానినో లోకవర్జితాః) (தாஸாவயமிநோ ப்ரஹ்மந் மாநிநோ லோகவர்ஜிதா:) என்றும், (దాసభూతాస్స్వతస్సర్వే హ్యాత్మానః పరమాత్మనః। నాన్యథా లక్షణం తేషాం బన్ధే మోక్షే తథైవ చ) (தாஸபூதாஸ்ஸ்வதஸ்ஸர்வே ஹ்யாத்மாந: பரமாத்மந: - நாந்யதா லக்ஷணம் தேஷாம் பந்தே மோக்ஷே ததைவ ச) என்றும், (స్వత్వమాత్మని సఞ్జాతం స్వామిత్వం బ్రహ్మణి స్థితమ్) (ஸ்வத்வமாத்மநி ஸஞ்ஜாதம் ஸ்வாமித்வம் ப்ரஹ்மணி ஸ்திதம்) என்றும், (ఆత్మదాస్యం హరేస్స్వామ్యం స్వభావఞ్చ సదా స్మర) (ஆத்மதாஸ்யம் ஹரேஸ்ஸ்வாம்யம் ஸ்வபாவஞ்ச ஸதா ஸ்மர) என்றும், (జ్ఞానానన్దమయస్త్వాత్మా శేషోహి పరమాత్మనః) (ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா சேஷோஹி பரமாத்மந:) என்றும் சொல்லுகிறபடியே, ஸ்வதஸ்ஸித்த பகவத்தாஸ்யரஸத்தை யுடையராய், அத்தாலேயுண்டான ஸம்யக் ஜ்ஞாந பக்தி வைராக்யங்களை யுடையராய், "புலன்களைந்து பொறிகளால் ஏதமொன்றுமிலாத" என்கிறபடியே அந்யபரதை வர்ஜிதராய், "ஊனது பாலேபோல் சீரில் பழுத்தொழிந் தேன்" என்று பால்யாத்ப்ரப்ருதி பகவத்குணைக தாரகராயிருக்கிற இவர்கள்; ஸம்ஸாரிகள், தங்களைப் போலன்றிக்கே * உண்டியே யுடையே யுகந்து சப்தாதிவிஷயங்களிலே அதிப்ரவணராய், * தீதில நன்னெறி நிற்கவல்லாத செய்து பகவத்விமுகரா யிருக்கையாலே "நாடுமானிடத்தோ டெனக்கரிது" என்கிறபடியே அவர்களோட்டை ஸஹவாஸம் தங்களுக்கு துஸ்ஸஹமாய் ஒருநாளிருந்தவிடத்திலே யொருநாளிராமே, க்ராமைகராத்ரராய் இவர்கள் ஒருவரையொருவர் அறியாதே தனித்தனியே வர்த்திக்கிறகாலத்திலே, ஸர்வேச்வரனும (మహాత్మా జ్ఞానినాం వరః) (மஹாத்மா ஜ்ஞாநிநாம் வர:) என்றும், (జ్ఞానీ త్వాత్మైవ మే మతమ్) (ஜ்ஞாநீத்வாத்மைவ மே மதம்) என்றும் சொல்லுகிற திருமுகப்படியே, தனக்கு ஆத்மபூதரான இவ்வாழ்வார்களைக்கொண்டு ஜகத்தைத் திருத்தவேணுமென்று நினைத்து, (అనాదిమాయయా సుప్తః) (அநாதிமாயயா ஸுப்த:) என்கிறபடியே அநாத்யவித்யாபிபூதராய்ப் போருகிற ஸம்ஸாரி சேதநருக்கு அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைப் போக்கி, ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநபக்திகளை யுண்டாக்குகைக்காக, ஒருநாள்ராத்ரியிலே இம்மூவரையும் * சேறுமலியா நிறைந்துசெல்வத்திருக்கோவலூரிலே ஒருதிருவிடை

கழியிலேயாதர்ச்சிகமாக ஸங்கதராக்க, இவர்களும் (వైష్ణవో వైష్ణవం దృష్ట్వా దణ్డవత్ ప్రణమేత్ భువి) (வைஷ்ணவோ வைஷ்ணவம் த்ருஷ்ட்வா தண்டவத்ப்ரணமேத்புவி) என்கிறபடியே அந்யோந்ய வந்தந பரராய்க்கொண்டு, நீரார், நீராரென்று ஒருவரையொருவர் கேட்க; (భగవచ్ఛేషభూతోహం మదన్యార్హోచితః పరః) (பகவச்சேஷபூதோஹம் அநந்யார்ஹோசிதக்பர:) என்றும், (దాసోహం వాసుదేవస్య) (தாஸோஹம்வாஸுதேவஸ்ய) என்றும், (దాసోహం కోసలేన్ద్రస్య) (தாஸோஹம்கோஸலேந்த்ரஸ்ய) என்றும், (జ్ఞానానన్దమయస్త్వాత్మా శేషోహి పరమాత్మనః) (ஜ்ஞாநாநந்தமயஸ்த்வாத்மா ஶேஷோஹிபரமாத்மந:) என்றும் இத்யாதிகளாலே தந்தாமுடைய ஸ்வரூபநிர்த்தேச ப்ரஸங்க வ்யாஜேந, (బోధయన్తః పరస్పరమ్) * போதயந்த:பரஸ்பரம் பண்ணிக்கொண்டிராநிற்க, அவ்வளவிலே எம்பெருமான், (అనన్యా హి మయా సీతా భాస్కరేణ ప్రభా యథా) (அநந்யாஹிமயாஸீதா பாஸ்கரேணப்ரபாயதா) என்றிருக்குமவளோடேகூட * இறையுமகலகில்லாத பிராட்டியோடே ஸஹிதனாய்க்கொண்டு * கூராராழி வெண்சங்கேந்தி, (తులసీకాననం యత్ర యత్ర పద్మవనానిచ। వసన్తి వైష్ణవా యత్ర తత్ర సన్నిహితో హరిః) (துளஸீகாநநம்யத்ர யத்ரபத்மவநாநிச - வஸந்திவைஷ்ணவாயத்ர தத்ரஸந்நிஹிதோஹரி:) என்கிறபடியே * செந்தமிழ் பாடுவாராகிற இவர்களருகே * தமூவிடைழூசிப்புகுந்து நெருக்கிநிற்க, இவர்களும் நம்மையொழியவும் * காமரூங்கோவலிடைகழியைப் பற்றிநிற்கிறார்களுண்டோவென்று பார்சகைக்காக, * வையங்கதிரோன் விளக்கேற்றியும் * ஞானசசுடர் விளக்கேற்றியும் * உணர்வென்னு மொளிகொள் விளக்கேற்றியும் பார்த்தருளி, (திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்) என்றும், (நீயுந்திருமகளும் நின்றாயால்) என்றும் - ஸ்ரீமந்நாராயணனுடைய * மைப்படி மேனியையும் செந்தாமரைக்கண்ணையும், பரமவைதிகரான இவர்கள் * நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணாலே கண்டநுபவித்து, அநுபவஜநித ப்ரீதயதிசயம் உள்ளடங்காமல், (பாலேய்தமிழா) என்றுசொல்லுகிற நற்றமிழ் ராகையாலே (வையந்தகளி) (அன்பேதகளி) (திருக்கண்டேன்) என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களை ஸம்ஸாரிகள் அதிகரித்து அஜ்ஞாநாந்தகாரம் நீங்கி உஜ்ஜீவிக்குமபடி * ஞானத்தமிழாக வருளிச்செய்து உபகரித்தருளி ஜகத்தை வாழ்வித்தருளினார்கள்.

திருமழிசைப்பிரான்வைபவம்.

(శక్తిపఞ్చమయవిగ్రహాత్మనే శుక్తికారజతచిత్తహారిణే। ముక్తిదాయకమురారిపాదయోర్భక్తిసారమునయే నమో నమః) (ஶக்திபஞ்சமயவிக்ரஹாத்மநே ஶுக்திகாரஜதசித்தஹாரிணே - முக்திதாயகமுராரிபாதயோர்பக்திஸார

முநயேநமோநம:) என்று - ஆழ்வார்திருமழிசைப்பிரானுகிறார், * ஒருத்திமகனாய்ப்பிறந்தோரிரவிலொருத்திமகனாயொளித்து வளர்ந்தருளின க்ருஷ்ணனைப்போலேயாய்த்து அவதரித்தருளினபடியும், வளர்ந்தருளினபடியும். எங்ஙனேயென்னில்;-(తతో౽ఖిలజగత్పద్మబోధాయాచ్యుతభానునా। దేవకీపూర్వసంధ్యాయామావిర్భూతం మహాత్మనా,) (ததோகிலஜகத்பத்மபோதாயாச்யுதபாநுநா-தேவகீபூர்வஸந்த்யாயாமாவிர்ப்பூதம்மஹாத்மநா) என்கிறபடியே யதுகுலத்திலேபிறந்து, (అనార్ద్రమార్ద్రంవిరసం రసాఢ్యమపల్లవం పల్లవితం తదాసీత్। గావోబహుక్షీరదుఘాబభూవుర్నారాయణేనందకులంప్రవిష్టే) (அநார்த்ரமார்த்ரம்விரஸம்ரஸாட்ய மபல்லவம்பல்லவிதம்ததாஸீத் - காவோபஹுக்ஷீரதுகாபபூவுர்நாராயணேநந்தகுலம்ப்ரவிஷ்டே) என்கிறபடியே * யதுகுலத்திலேபிறந்து நந்தன்குலமதலையாய கோபகுலத்திலே வளர்ந்தருளினாப்போலே இவ்வாழ்வாருடையதிருவவதாரமும் ஒருபிறவியிலே இருபிறவியாயிறே யிருப்பது. அதெங்ஙனேயென்னில்;-அத்ரி, ப்ருகு, வஸிஷ்ட, பார்க்கவ, ஆங்கிரஸாதிகளான மஹர்ஷிகளெல்லாரும் ப்ரஹ்மாவின்பக்கலிலேசென்று, பூலோகத்திலே உத்க்ருஷ்டதமமான க்ஷேத்ரத்திலே எங்களுக்குநித்யவாஸம்பண்ணவேணும், அத்தை நிர்ணயித்துச் சொல்லவேணுமென்று கேட்க; ப்ரஹ்மாவும் * உலகுமழிசையு முளனுணர்ந்து விச்வகர்மாவைக்கொண்டு பஞ்சாசத்கோடி விஸ்தீர்ணையாய ஸசைலவனபூதி காநநையான பூமியெல்லாமொருதட்டும் விதேஹபவநக்ஷேத்ரமான திருமழிசையொன்றும் ஒருதட்டுமாகத் துலையிலே வைத்து நிறுக்க, (ధాత్రా తులితా చ లఘుర్మహీ) (தாத்ராதுலிதாசலகுர்மஹீ) என்கிறபடியே பூமியைவைத்தபக்கம் நொய்தாய், * மாநீர்மழிசையை வைத்தெடுத்தபக்கம் கனத்திருக்கக்கண்டு, அதற்கு "மஹீஸாரக்ஷேத்ரம்" என்று பேரிட்டு திருமழிசையாலே, அந்தரிஷிகளும் அவ்விடத்தைவிடாதே நித்யவாஸம்பண்ணிக்கொண்டிராநிற்க;

அவர்களிலே பார்க்கவ மஹர்ஷியானவர், (పశ్చిమే యోజనార్ధేచ విదేహాధిష్ఠితం వనం। భార్గవోదీర్ఘసత్రేణ వాసుదేవం సనాతనం॥ అభిపూజ్యయథాన్యాయ మిష్ట్వైతమకల్పయత్) (பஸ்சிமே யோஜநார்த்தேச விதேஹாதிஷ்டிதம்வநம் - பார்க்கவோதீர்க்கஸத்ரேண வாஸுதேவம்ஸநாதநம் - அபிபூஜ்யயதாந்யாய மிஷ்ட்வைதமகல்பயத்) என்று ப்ரஹ்மாண்ட புராணத்திலே சொல்லுகிறபடியே, தீர்க்கஸத்ரமென்கிற யாகத்திலே ஸர்வாந்தர்யாமியான ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஸகரமமாக யஜித்துக் கொண்டிருக்கிறகாலத்திலே பார்க்கவருடையபத்னி கர்ப்பிணியாய், "பன்னிருதிங்கள் வயிற்றிற்கொண்ட" என்கிறபடியே பன்னிரண்டுமாஸத்துக்குப் பின்பு தைமாஸத்தில் மகாநக்ஷத்ரத்தில், பிண்டாக்ருதியாகப்ரஸவிக்க;(సాగర్భమాధత్త మునేస్స్వపత్నీ సుదర్శనాంశేన [illegible]।

పపాత గర్భో భువి తైష్యమాసే మఘాభిధానే మహనీయ తారే) (ஸாகர்ப்பமாதத்தமு
கேஸ்சபத்நீ ஸுதாசநாம் ஸேநதத்யநுவிஷ்டம் பபாதகர்ப்போபுவி
தைஷ்யமாஸே மகாபிதாநே மஹநீயதாரே) என்கிறபடியே, ஸுதர்
ஸநாம்ஸேந திருமழிசைப்பிரான் அவதரித்தாரென்று திவ்யஸூரி
சரிதையிலே சொல்லிற்றிறே. அநந்தரம், உல்பஸம்வேஷ்டிதமாய்
ஒன்றும் ரூபீகரியாமல் அவதரிக்கையாலே பார்க்கவரும் தத்பத்நியும்
அநாதரித்து ஒரு பிரப்பந் தூற்றின்கீழே வைத்துப்போக; அந்த
உல்பாவ்ருத பிண்டாக்ருதியானது, அகிலஜகந்மாதாவான பெரிய
பிராட்டியாரநுக்ரஹத்தாலே, பூமிப்பிராட்டி ஸம்ரக்ஷிதமாக வைத்
துக்கொண்டிருக்கச்செய்தே, * "சிக்கென்றுமச்சென்னிக்கால் சேரிடை
பின்சண்ணுயிராயொக்க வுருப்பாய்நந்தறிவாலுள்நிறைந்து" என்
கிறபடியே ஸர்வாவயவங்களும் பரிபூர்ணமாய், அதிலே ஜீவனும்ப்ர
புரித்துத் தோற்றி, "பேதைக்குழவி" என்னும் சொல்லுகிறபடியே
அத்யந்தமசிசுவாய் - பசுங்குழந்தையான ஆழ்வார், பசிதாஹங்க
ளாலே யீடுபட்டு ஸ்தந்யார்த்தியாய், விஜநமான வநத்திலே ஒரு
பிரப்பின் தூற்றிலே ரோதநம்பண்ண, அவ்வளவிலே மஹீஸார
க்ஷேத்ராதிபதியான பெருமாள் அங்கே எழுந்தருளி, கருணைமர்
தௌகநிஷ்யந்தியான கடாக்ஷபாதங்களாலே, இவர் பசிதாஹம்
தீரும்படி குளிரக்கடாக்ஷித்து ஆராவமுதமான ஸ்வவிக்ரஹத்
தைக்காட்டி, ஆஶ்வஸிப்பித்து மறைய; இவரும், தத்விரஹாஸ
ஸஹிஷ்ணுவாய், மீளவும் அழத்தொடங்கினார்.

அங்கே "திருவாளன்" என்கிற ஒருத்தன் பிரம்பறுக்கப்போன
விடத்திலே இவருடைய ஆர்த்தநாதங்கேட்டு கூடவந்தவர்களு
டன் சோதித்து, இவரைக்கண்டு ஹர்ஷபரகாஷ்டையோடே எடுத்
துக்கொண்டுவந்து, தன்னுடைய பத்நியான பங்கயச்செல்வியார்
கையிலேகொடுக்க; அவளும், வந்த்யையாகையாலே, மிகவும்
ப்ரீதையாய் "உத்தானஞ்செய்து" என்கிறபடியே எடுத்துக்கொ
ண்டு, புத்ரப்ரதிபத்தியைப்பண்ணி, (தத்துக்கொண்டாள்கொலோ
தானேபெற்றாள்கொலோ) என்று விகல்பிக்கலாம்படி ஆதரத்து
டனே ஸ்நேஹபூர்வகமாக வளர்க்க வளர்ந்தருளுகிறவளவிலே,
"வனமுலைகள்சோர்ந்துபாய" என்கிறபடியே முலைப்பாலசுரக்க,
இவளும், "நந்தகோபனணிசிறுவா நான்சுரந்தமுலையுணாய்" என்
னும்படியே, முலைகொடுக்கத்தேட இவரும், ஸ்தந்யாதிபோஜ்யங்
களிலே நிராஸராய், பகவத்குணைகதாரகராய், வாக்வ்யாஹார
ரோதநாதிகளொன்றுமின்றியே மலமூத்ரரஹிதராய், பரிபூர்ண
மாக ஸர்வாவயவங்களும் வர்த்திக்க எழுந்தருளியிருக்க;

(సిద్ధార్థిన్యుష్ణకశ్మే మకరమధిగతే ద్వాపరేజ్ఞానధారా శ్రీదేసంవత్సరాఘ్రుగత
వతిచదినేసప్తమంశేమఘాఖ్యే । నక్షత్రేభానువారేమునివరతనయా భక్తిసారోమునీంద్ర
శ్రీమాన్ప్రాదుర్భవతారంజగదుపకృతయే పర్వణోస్యద్యరత్ర)

இந்த ஆஸ்சர்யத்தை, அபுத்ரவானுமாய், திருமழிசையிலே வாஸம்பண்ணும் சதுர்த்தவர்ண ஜாதனுமாய், ப்ராஜ்ஞனுமான வொருவ்ர்த்தன் கேட்டு, பாங்காகப் பாலமுதுகாய்ச்சிக் கொண்டு, ஸ்வபார்யாஸஹிதனாய இவரிருக்கிறவிடத்திலேவிடியற் காலத்தே வந்து, பரமஸுகுமாரமான சிசுவினுடைய அப்ராக்ருத திவ்ய தேஜஸ்ஸைக்கண்டு அத்யாஸ்சர்யப்பட்டு, தான் கொண்டு வந்த பாலமுதை ஸமாப்பித்து ப்ரார்த்தித்து "அமுதுசெய்யப்பண்ணவேணுமென்று இத்தை கொண்டுவந்தேன், அமுதுசெய்தருளவேணும்" என்று பஹுமானம் வேண்டிக்கொள்ள; ஆழ்வாரும் அவனிடத்தில க்ருபாதிசயத்தாலே அவன்கொண்டுவந்த பாலமுதையமுதுசெய்துபோகவிட, அவர்களும் அப்படியேபலநாளும் ப்ரீதியுடனே பாலமுதை அமுதுசெய்வியாநிற்க; ஒருநாள், ஆழ்வார், வ்ருத்ததம்பதிகளுடைய மநோபாவமறிந்து, அற்றைக்கு அவர்கள் கொண்டுவந்த பாலமுதை யமுதுசெய்து சேஷித்ததாலே, "நீங்கள் ஸ்வீகரியுங்கோள், உங்களுக்குநல்லபுத்ரனுண்டாவன்" என்று ப்ரஸாதிக்க; அவர்களும் அப்படியே ஸ்வீகரித்து, யௌவநாவஸ்த்தையையடைந்து, தத்பத்நியும் கர்ப்பவதியாய்ஒன்பதுமாஸம்சென்று பத்தாம்மாஸம் நிறைந்தவாறே, * கேசவன்றமராய்* நாக்கொண்டு மானிடம்பாடாத மஹா ப்ராஜ்ஞரான ஒருகுமாரரை ப்ரஸவிக்க, ஸ்ரீவிதுரரைப்போலே விளங்குகிற புத்ரனைக்கண்டு, * பத்துநாளுங்கடந்த* விரண்டாநாள் இவருக்கு "கணிகண்ணன்" என்று திருநாமம்சாத்தி, அகிலவித்யைகளையும் அதிகரிப்பித்தார்கள்.

பின்பு ஆழ்வாரும் பகவத்ஸ்வாஸ்த்யாஸ்வாதநத்ருப்தசேதநராய், விட்டபட்ட அந்யாந்யபேக்ஷையிலாமையை யுடையராய், பைதர்கவேச்மத்திலே வளர்ந்தருளுகிற இவர், ரிஷிபுத்ரராகையாலே ஏழுதிருநக்ஷத்ரத்துக்குப் பின்பு "இளைப்பினையியக்கம் நீக்கி யிருந்து முனமிமையைக்கூட்டி அளப்பிலைம்புலனடக்கி" என்கிறபடியே யம நியமாதியான அஷ்டாங்க யோகாப்யாஸத்திலே திருவுள்ளமாய், அதுக்கு ஜகத்காரணவஸ்துவே த்யாநத்துக்கு விஷயமாகச் சொல்லுகையாலே, அந்தவஸ்துவை அறியவென்றால் * பிணங்குஞ்சமயம் பலபலவாகையாலே அவையவைதோறும்புக்கு ஆராய்வோமென்றுகொண்டு, * சாக்யோலூக்யாக்ஷபாதக்ஷபணகபில பதஞ்சலிகளாகிற பாஹ்யஸமயங்களையும், சைவ மாயாவாத ந்யாயவைசேஷிகபாட்ட ப்ராபாகராதிகளாகிற குத்ருஷ்டி ஸமயங்களையும் உணர்ந்துரைத்து ஆராய்ந்து பார்த்தவிடத்தில், "இறைநிலை யுணர்வரிது" என்கிறபடியே அவற்றிலே ஒருபசையில்லாமையாலே, அங்கு ஆசையற்று, "அறியார்சமணர்

அயர்த்தார்பவுத்தர், சிறியார் சிவப்பட்டார்'' என்றுகொண்டு ஈனமான * இடங்கொள்சமயத்தையெல்லா மெடுத்துக்களைந்து, "கலையறக்கற்றமாந்தர்காண்பரோ கேட்பரோதான்'' என்று இதர ஸித்தாந்தங்களை நச்வரமென்று கைவிட்டு, இப்படி எழுநூறு திருநக்ஷத்ரம் சென்றவாறே;

ஸ்ரீவைஷ்ணவராய் பரமவைதிக ஸித்தாந்த நிஷ்டராய் "இனியறிந்தேனீசற்கும் நான்முகற்குந்தெய்வம்'' என்று அறுதியிட்டு, * வேதாந்தவிழுப்பொருளின் மேலிருந்தவிளக்கை யறிந்து தத்ப்ரவணராக, ஸர்வேஶ்வரனும் அதுவே பற்றாசாக இவர்க்கு * மயர்வறமதிநலமருளி, தன்னுடைய திவ்யாத்ம ஸ்வரூபத்தையும் தத்ஆசரயமான ஜ்ஞாநஶக்த்யாதி கல்யாணகுணங்களையும், உபயத்தையும் ப்ரகாசிப்பிக்கிற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையும், தததாரமான கிரீடாதி நூபுராந்தமான திவ்யபூஷண வர்க்கத்தையும், அவற்றோடே விகல்பிக்கலாம்படியான சங்கசக்ராதி திவ்யாயுதங்களையும், இடங்கக்காட்டிலெரித்தநிலாவாகாமே அநுபவிக்கிற லக்ஷ்மீப்ரப்ருதி மஹிஷீவர்க்கத்தையும், "சூழ்ந்திருந்தேத்துவர்'' என்றும், "ஏவமற்றமராட்செய்வார்'' என்றும் சொல்லுகிறபடியே அச்சேர்த்தியிலே அடிமைசெய்கையே தங்களுக்கு தாரகாதிகளாக வுடையரான திவ்ய பரிஜநவர்க்கத்தையும், அந்தபோகத்துக்கு வர்த்தகமாய், * நலமந்தமில்லதோர் நாடாய் போகவிபூதியான பரமபதத்தையும் ஸாக்ஷாத்கரிப்பித்து, பின்னையும் ப்ரக்ருதி புருஷகாலாத்மகமான லீலாவிபூதியினுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திதி ஸம்ஹாரங்களை அத்வாரகமாகவும் ஸத்வாரகமாகவும் நின்று, "இன்புறு மிவ்விளையாட்டுடையான்''என்கிறபடியே தனக்குலீலையாக வுடையனாயிருக்கிறபடியையும் காட்டிக்கொடுக்க;

இப்படி உபயவிபூதிநாதனான தான், (యన్నాభిపద్మాద్భవన్మహాత్మా ప్రజాపతిర్విశ్వసృక్) (யந்நாபிபத்மாத்பவந்மஹாத்மா ப்ரஜாபதிர்விஶ்வஸ்ருக்) என்கிறபடியே * நான்முகனை, முழ்த்தநீருலகெல்லாம்படைக்கும்படி முதலிலேதனக்கு ஜ்யேஷ்டபுத்ரனாக ப்ரஹ்மாவைத் தன்திருநாபீகமலத்திலே, (యో బ్రహ్మాణం విదధాతి పూర్వమ్) (யோப்ரஹ்மாணம்விததாதிபூர்வம்) என்னும்படி முந்துற உத்பந்நனாக்கினபடியையும், (బ్రహ్మణః పుత్రాయ జ్యేష్ఠాయ శ్రేష్ఠాయ) (ப்ரஹ்மணஃபுத்ராய ஜ்யேஷ்டாய ஶ்ரேஷ்டாய) என்கிறபடியே அந்த ப்ரஹ்மாவுக்கு ஜ்யேஷ்டபுத்ரனான ருத்ரன் உத்பந்நனானபடியையும் ப்ரகாசிப்பித்தருள; இவரும் (நான்முகனை நாராயணன்படைத்தான், நான்முகனுந் தான்முகமாய்ச் சங்கரனைத் தான்படைத்தான்) என்று தம் வாக்காலே சொல்லும்படி இவற்றையெல்லாம் இவர் ஸம்ஶயவிபர்யயமற அறிந்து, * (சாக்கியங்கற்றோஞ் சமணங்கற்

* இப்பாட்டைத் திருத்த மாயினறி விட்டுவிட்டனவும்.

றேஞ் சங்கரனுர், ஆக்கிய வாகமநூலாராய்ந்தோம் - பாக்கியத்தால் - செங்கட்கரியானைச் சேர்ந்தோம் தீதிலமே - எங்கட்கரியதென்றில்) என்றநுஸந்தித்தருளி, இதரஸித்தாந்த நிவ்ருத்திபூர்வகமாக, * திருநின்றபக்கம் திறவிதென்றோர்ந்து, (ఆలోడ్య సర్వశాస్త్రాణి విచార్యచపునఃపునః। ఇదమేకంసునిష్పన్నం ధ్యేయోనారాయణస్సదా) (ஆலோட்யஸர்வஶாஸ்த்ராணி விசார்யசபுநஃபுநஃ - இதமேகம்ஸுநிஷ்பந்நம்த்யேயோநாராயணஸ்ஸதா) என்றும், (యోగేశ్వరంజగన్నాథం విష్ణుంజిష్ణుంశ్రియఃపతిం। పద్మనాభంవిశాలాక్షం చిన్తయామిజగత్పతిం) (யோகேஶ்வரம்ஜகந்நாதம் விஷ்ணும்ஜிஷ்ணும்ஸ்ரியஃபதிம் - பத்மநாபம்விஶாலாக்ஷம் சிந்தயாமிஜகத்பதிம்) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஜகத்காரணபூதனாய், ஸர்வாந்தர்யாமியாய், புண்டரீகாக்ஷனாய், ஜகந்நாதனான ஸ்ரியஃபதியை த்யாநம்பண்ணிக்கொண்டு க்ருதார்த்தராய் திருவல்லிக்கேணியிலே கஜேந்த்ர ஸரஸ்ஸின்கரையிலே எழுநூறுஸம்வத்ஸரம் பகவதநுபவம்பண்ணிக்கொண்டு யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்கிறநாளையிலே, ஒருநாள் இவர் நிரந்தரபகவதநுபவத்துடனே * கந்தாஸீவநஞ்செய்யாநிற்க, அவ்வளவிலே ருத்ரனும் அத்ரிகந்யாஸஹிதனாய், ரிஷபாரூடனாய த்ரிசூலபாணியாய வ்யோமமார்க்கத்திலே செல்லாநிற்க, ஆழ்வாரும் அவர்களைக்கண்டு அவன் நிழல் தன்மேற்படாமல் ஒதுங்க, இதனைத் தம்பதிகளிருவருங் கண்டுநிற்க, அவ்வளவிலே ருத்ரனைக் குறித்துப் பார்வதி இவனாரோவென்று அறிந்துபோவோமென்ன, ருத்ரனும் தத்பத்நியுடனே இவன் மஹாநுபாவன், நம்மைக்கணிசியானென்ன, ஆகிலும் அவனைக்கண்டுபோவோமென்ன, அவனும் ஸம்மதித்து இவரண்டையிலேவந்துநிற்க, இவரும் அவனைக் கண்ணெடுத்துப்பாராமல் உதாஸீநராயிருக்க, அவனும் நாமவந்துநிற்க நீர் அலக்ஷ்யம் பண்ணலாமோவென்ன, இவரும் உன்னைக்கண்டு என்னப்ரயோஜநமுண்டென்றென்ன, அவனும் நாம உமக்கு ஒன்றுதரக்கடவதாக வந்தோமென்ன, இவரும் நமக்கொன்றும்வேண்டாவென்ன, அவனும் நமவரவு வ்யர்த்தமாகாமல் உமமபீஷ்டத்தைக்கேட்டுக் கொள்ளீரென்ன, ஆழ்வாரும் * புனமுறுவலசெய்து, ஆகில் "மோக்ஷந்தரவல்லையாகில்தா என்ன, அது என்னால் தரக்கடவதன்று, ஸ்ரீமந்நாராயணனாலேயென்ன, ஆனால் இன்று சாவாரை நாளை சாகும்படி பண்ணவல்லையாவென்ன, அதுவும் கர்மாநுகுணமன்றோவென்ன, ஆனால் இவ்வூசியின்பின்னே நூல்வரும்படி வரப்ரதானம் பண்ணுவென்று அபஹஸித்துச்சொல்ல, அவனும் இவ்வார்த்தையைக்கேட்டு மிகவும்குபிதனாய், இவரை அநங்கனைப் போலே யாக்கக்கடவேனென்று, பொறியும் புகையும் கிளம்பும்படி தன்நெற்றிககண்ணைத் திறந்துவிட, அக்கண்ணில் நின்றும், ஜ்வாலை

* கந்தாஸீவநம் - கந்தையைத்தைத்தல்.

ஜாஜ்வல்யமாநமாய் ஸம்வர்த்தாக்நிபோலே சுட்டுக்கொண்டெரிகிற ஜ்வலந ப்ரரோஹத்தைக் கண்டு, ஆழ்வாரும் தம்முடைய வலத்திருவடியின் பெருவிரலில் ஒருகண்ணைத் திறந்துவிட, அக்கண்ணில் நின்றும் அக்நி, ப்ரளய ஸஹஸ்ர ஸஹஸ்ரகோடி கல்பமாய் ஜ்வலித்துக்கொண்டு கிளம்ப, கோடிவைஶ்வாநர ப்ரகாஶமாய், ஆதித்யர்க்கோடி நிபதீர்க்க ஜ்வாலாஜாஜ்வல்யமாநாக்நியில் சம்புவின் லோசநாக்நி, கத்யோதப்ராயமாய் அடங்க, சம்புவும் அந்த லோசநாக்நி ஜ்வாலையைப்பொறுக்கமாட்டாமல், "புஷ்கலாவர்த்தகமென்கிற ப்ரளயகாலமேகங்களை அக்நி சமிக்கும்படி ஆஜ்ஞாபிக்க, அம்மேகங்களும் மின்னி முழங்கி வில்லிட்டு அகிலதாபமுமடங்கும்படி ஆகாசாவகாசமடைய நிறைந்து வர்ஷிக்க, அவ்வர்ஷத்தாலே, எரிகிற அக்நியும் அணைந்து பெருவெள்ளங்கோக்க, ஆழ்வாரும், (ஶிரோவர்ஷதாராபிர் ஹவ்யவாஹநம்) (ஶிரோவர்ஷதாராபிர்ஹவ்யமாநாநவிஷ்பது:) என்கிறபடியே அத்ரிராஜனைப்போலே வர்ஷதாரைக்கு இளையாமல் பகவத்தநுபவ தத்பரராயிருக்கிறபடியைக் கண்டு, அவனும் விஸ்மயப்பட்டு, இவருக்கு "பக்திஸாரர்" என்று திருநாமத்தையும் சாத்தி, இவர் வைபவத்தைக்கொண்டாடி, ப்ரதக்ஷிணநமஸ்காரம் பண்ணி, "அம்பரீஷனிலே தூர்வாஸர் அவமாநப்பட்டாரிறே, ஆகையாலே பாகவதர்கள் ஸுதுர்ஜயர்" என்று ஸ்வபாதநிக்குறைத்துக்கொண்டு ஸ்வஸ்தாநமேபோனான்.

பின்னையும் ஆழ்வார் பூர்வம்போலே யோகத்திலே யெழுந்தருளியிருக்க, யாத்ருச்சிகமாக வ்யாக்ராரூடனாய் சுகஸித்தனென்பானொருகேசரன் ஆகாசமார்க்கத்திலே செல்லாநிற்க, ஆழ்வாருடைய யோகப்ரபாவத்தாலே, இவர்மேலேபோகசக்தனன்றிக்கே வ்யாக்ரமும் ஸ்திமிதமாய் நிற்க, அவனும் இதென்னென்று பார்த்துக்கொண்டுவருமளவில் கீழேமௌநியாய் யோகத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வாரைக்கண்டு, விஸ்மயப்பட்டு, தத்க்ஷணத்திலே ஆகாசத்தினின்றும் பூமியில்வந்து வ்யாக்ரவாஹநத்தினின்று மிறங்கி இவரண்டையிலேவந்து, யோகீந்த்ரரே!, இக்கந்தாவரணத்தைப் பொகட்டு நான்தருகிற திவ்யபடநிர்மிதமான இந்தக்கவசத்தைத் தரியுமென்று ஒருகவசத்தைக்கொடுக்க, இவரும் அத்தை நிஷேதித்து ஸ்வஸங்கல்பத்தாலே மணிஸ்வரூபமாய் த்யுமணிப்ரபோபமமான கவசத்தை அவனுக்குக்காட்ட, அவனும் லஜ்ஜாவிஷ்டனாய், தன்கழுத்தில் ஹாரத்தைவாங்கி, இத்தை அக்ஷமாலையாகத் தரியுமென்று கொடுக்கத்தேட, இவரும் தங்கழுத்தில் துளஸிபத்மாக்ஷமாலையைவாங்கி, இத்தைப் பாரீரென்ன, அது நவரத்நஹாரமாய் விளங்கக்கண்டு, அவனும் இவர் மஹாநுபாவர், மஹாபரிபூர்ணரென்று தண்டனிட்டு, இவர் வைபவத்தைக் கொண்டாடி, யதாஸ்தாநமேபோந்தான்.

பின்னையும் அங்கே இவர் யோகநிஷ்ட்டரா யெழுந்தருளி யிருக்கச்செய்தே, "கொங்கணஸித்தன்" என்கிற பெயரையுடையனாய், ரஸவாதியா யிருப்பானொருவன்வந்து, இவ்வாழ்வாருடைய வைபவத்தைக்கண்டு, இவருக்கு, காணி கோடியை பேதிப்பதான ரஸகுளிகையை ஸமர்ப்பிக்க, இவரும் அத்தைஅநாதரித்து, நமக்கு வேண்டாவென்று, அவனுக்குத் தம்முடைய * பொன்னொத்த மேனியின் புழுதியோடே தம்காதிற்குறும்பியை யுருட்டி, இந்தக் காணிகுளிகை கோடாகோடியைப்பேதிக்குமென்று கொடுத்தருள, அவனும் அப்படியே பரீக்ஷிக்க அது சொன்னபடிக்குளுத்திருக்கையாலே அதிப்ரீதியுடனே ஆழ்வாரைத்தண்டனிட்டு, "தந்யோஹம்" என்று க்ருதார்த்தனாய்ப் போந்தான்.

அநந்தரம் திருமழிசைப்பிரானும், ஒரு குஹாந்தராவிஷ்டராய், நிர்தாக்ஷவ்ருத்தியையுடையராய், யோகத்திலே யெழுந்தருளியிருக்க, அவ்வளவிலே பொய்கை பூதன் பேயாழ்வாராகிற முதலாழ்வார்கள் மூவரும், * எங்குந்திரிந் தரங்கனெம்மானுக்கே காதல்செய்தொண்டராய் ஸஞ்சரித்து வருகிறவர்கள், ஸூதூரத்திலே அப்ராக்ருத திவ்ய தேஜஸ்ஸைக்கண்டு அத்யாஶ்சர்யப்பட்டு, இத்தை அறியக்கடவோமென்று எங்கும் சோதித்துவந்து, குஹாந்தராவிஷ்டரான பக்திஸாரரை, இம்மஹாநுபாவரரோவென்று திவ்யமான * நெஞ்சென்னும் உட்கண்ணாலே கண்டு, "பார்க்கவமுநீந்த்ரரே! ஸூகமேயிருக்கிறீரோ" என்று குசலப்ரச்நம்பண்ண; அவரும் "பத்ம மாதவீ குஸூமகைரவோத்பவ முனிகாள்! நன்றாயிருக்கிறீர்களோ" என்று வினவியருளி, அந்யோந்ய வந்தநபரராய், * ஆஹ்லாதசீதநேத்ராம்புக்கள் பனிப்ப புளகீக்ருத காத்ரராய் ஒருவரையொருவர் ஆலிங்கிதத்துக்கொண்டு, மிகவும் ப்ரீதியுடனே எல்லாரும் ஸதாபரகுணவிஷ்டராய் யோகத்திலே யெழுந்தருளியிருந்தார்கள்.

இவர்கள் ஒருவாக்கொருவர் பாலும்பாலும் சேர்ந்தாற்போலவும், தேனுந்தேனுங் கூடினாற்போலவும், பகவச்சரணாரவிந்த த்யாநாம்ருதாஸ்வாதநம் * தேனூறி யெப்பொழுதும் தித்தித்து ஐகரஸ்யத்தாலே எல்லாருக்கும் ப்ரணயரஸம் உந்மஸ்தகமாம்படி பகவதநுபவம் பண்ணியிருந்தார்கள். பின்பு எல்லாரும் உகந்த திருவுள்ளத்தை யுடையராய் மயிலைநகரியேற வெழுந்தருளி, அங்கே பேயாழ்வார் திருவவதரித்தருளின கைரவ தீர்த்தத்தையும் ப்ரீதியுடன் ஆலோகித்துக்கொண்டு, தத்தீரத்திலே சிலகாலம் யோகத்திலே யெழுந்தருளியிருந்து, பின்பு "ஓடித்திரியும் யோகிகள்" என்னும்படியே, பூர்வம்போலே பார்க்கவமுநீந்த்ரரை அநுவர்த்தித்து அநுமதிகொண்டு, பூஸஞ்சாரார்த்தமாக முதலாழ்வார்கள் மூவரு மெழுந்தருளினார்கள்.

அநந்தரம், பார்க்கவமுநீந்த்ரரும், தம்முடைய திருவவதாரஸ்த்தலமான திருமழிசையிலே எழுந்தருளி சாத்துகைக்குத் திருமண்வேண்டி, கல்வி ஶோதித்தவிடத்தில், திருமண் அகப்படாமல் முசித்துக்கிடக்க, அப்போது * திருவேங்கடத்தெந்தை இவர் ஸ்வப்நத்திலே எழுந்தருளி, திருமண் ணிருக்குமிடம் அடையாளமாகக் காட்டியருள, இவரும் அங்கே திருமண்கண்டெடுத்து, அத்திருமண்கொண்டு பன்னிரண்டு திருநாமஞ்சாத்தியருளி, பெரியப்ரீதியுடனே "சிந்தை மற்றொன்றின் திறத்ததல்லாத் தன்மை" என்கிறபடியே க்ஷுத்ர புருஷார்த்தங்களில் நசையற்று, பகவதநுபவம் பண்ணிக்கொண்டு, திருமழிசையிலே எழுந்தருளியிருக்கிற இவர், பொய்கைப்பிரானவதரித்தருளின பொய்கைப்ரதேசத்திலே, சிலகாலம் ஸேவித்திருக்கத் திருவுள்ளமாய், (యత్తు సత్యవ్రతం నామ క్షేత్రం పాపవినాశనం। పుణ్యక్షేత్రేషు సర్వేషు తస్యైవ శ్రైష్ఠ్యమీరితం) (யத்து ஸத்யவ்ரதம் நாம க்ஷேத்ரம் பாபவிநாஶநம் - புண்யக்ஷேத்ரேஷு ஸர்வேஷு தஸ்யைவ ஶ்ரைஷ்ட்யமீரிதம்) என்று சொல்லுகிறபடியே புண்யக்ஷேத்ரங்களில் வைத்துக்கொண்டு ச்ரேஷ்டமுமாய்ப் பாபஹரமுமாய ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்ரமென்று பேரையுடையதுமான கச்சிவெஃகாவிலே யெழுந்தருளி, (శయానం శేషపర్యఙ్కే కుందేందు ధవళప్రభే। ఫణారత్నసహస్రాంశు ధ్వాంతస్తరణ విస్తృతే॥ నీలజీమూతసఙ్కాశః పద్మపత్రనిభేక్షణః। సేవ్యమానో విశాలాక్ష్యా శ్రియా కమలహస్తయా॥ ధరణ్యా చ సుతన్వఙ్గ్యా ధాతా విశ్వస్య విశ్వభుక్) (ஶயாநம் ஶேஷபர்யங்கே குந்தேந்து தவளப்ரபே - பணாரத்நஸஹஸ்ராம்ஶா நவாஸ்தரணவிஸ்தர்தே - நீலஜீமூதஸங்காஶ: பத்மபத்ரநிபேக்ஷண: - ஸேவ்யமாநோ விஶாலாக்ஷ்யா ஶ்ரியா கமலஹஸ்தயா - தரண்யா சஸுதந்வங்க்யா தாதா விஶ்வஸ்ய விஶ்வபுக்) என்றும், "தேவிமாராவார் திருமகள்பூமி" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே ஸ்ரீபூமிநீளைகளாலே ஸேவ்யமாநராய்க்கொண்டு, "பணங்களாயிரமுடைய நல்லரவணைப் பள்ளிகொள்பரமா" என்கிறபடியே பெரியதிருவநந்தாழ்வானை திருவணையிலே * வெஃகாவில் துயிலமர்ந்தவெந்தை ஸேவித்து, பொய்கையாழ்வாரவதரித்தருளின அந்தத் திருப்பொய்கைக் கரையிலே ஆவரைத்யாநம்பண்ணிக்கொண்டு, யோகத்திலே எழுநூறு ஸம்வத்ஸரமெழுந்தருளியிருக்கிற காலத்திலே,

இவர் திருவடிகளிலே கணிகண்ணன் வந்து ஆச்ரயித்து பகவத்ப்ரவணராயிருக்க; அவ்வளவிலே அங்குள்ள ஒருஸ்தவிரியானவள் வந்து, ஆழ்வாரை ஸேவித்து, அவர் திருவடிகளிலே பக்தியுக்தையாய், அவர் எழுந்தருளியிருக்கிற விடத்தை, "கடைத்தலைசீக்கப்பெற்றால் கடுவினைகளையலாம" என்கிறபடியே ஸம்மார்ஜநகோமயாநுலேபந ரங்கவல்யாத்யலங்காரங்களாலே அநுதிநம

சுச்ருஷிக்க, யோகத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிற இவ்வாழ்வார் ஒருநாள் திருக்கண்களை விழித்துப்பார்த்து, இவள்செய்கிற கிஂகரவ்ர்த்திக்கு மிகவுமுகந்த திருவுள்ளத்தராய், அந்த வ்ர்த்தையைப்பார்த்து, உனனபீஷ்டத்தைச்சொல்லிக்காணாய், உனக்கொருவரப்ரதானம்பண்ணுகிறோமென்றருளிச்செய்ய; அவளும் அப்படியே ஆழ்வாரைக்குறித்து, அடியேனிடத்தில் க்ர்பாதிசயமுண்டாகில் அடியேனுக்கு இந்தவார்த்தக்யம்போம்படிகடாக்ஷித்தருளவேணுமென்ன; ஆழ்வாரும் அப்படியே யாகக்கடவதென்று அவளைக் குளிரகடாக்ஷித்தருள; அவளும இவர்கடாக்ஷத்தாலே ப்ராப்தயௌவனையாய தேவஸ்தரீயைப்போலே அதிஸுந்தரையாக; அவ்வளவிலே, தத்ராஜ்யாதிபதியானபல்லவராயனும இவளைக்கண்டு, மந்மதபாணபாதிதனாய், தனக்குப் பத்நியாகவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்க; அவளும் அநுகூலித்து, அவனுடனே அதிமாநுஷமான போகங்களை யநுபவியாநிற்க;

ஒருநாள் பல்லவராயன், தனக்குஒருநாளைக்கொருநாள் ஸ்வசரீரம ஜரித்துவரக்கண்டு, அவளைக்குறிதது, உனக்கதிமாநுஷமான இந்தயௌவநமெங்ஙனேயுண்டாயிறறென்று கேட்க; அவளும் அவனைககுறித்து, ஆழ்வார்கடாக்ஷத்தாலே தனக்குண்டானபடியைச் சொல்லி, நீயும உன்னகத்திலே அநுதிநம உபாதாநம்பண்ணவருகிற கணிகண்ணனை யநுவர்த்தித்து அவாபுருஷகாரமாக தத்தேசிகரான பக்திஸாரரையநுவர்த்திததாயாகில், உனக்கும் இப்படிப்பட்ட யௌவநமுண்டாமென்றுசொல்ல; அப்போது ராஜாவும கணிகண்ணனையழைதது, உமமுடையஆசார்யரை நாம் ஸேவிக்கவேணும், அவரை நம்பக்கல் அழைததுக்கொண்டு வரவேணுமென்று சொலல; கணிகண்ணரும், நம்மாசார்யர் ஒருவரகத்துக்குமெழுந்தருளார், ஒருராஜாக்களையும் கணிசித்துப் பாரார்என்ன; பின்னையும ராஜாவான பல்லவராயன் தன்னைக்கவிபாடவேணுமென்று கணிகண்ணரை அபேக்ஷிக்க, *வைகுந்தச்செல்வனார்சேவடியைப்பாடுகையொழிய,"நாக்கொண்டுமானிடம பாடேன்" என்றும,"வாய்கொண்டு மானிடம்பாட வந்த கவியேனல்லேன்" என்றும-இப்படி தம்முடைய அத்யவஸாயஹேதுவான சிஷ்டாசாரவசநங்களைசசொல்லி,பகவத்பாகவதவிஷயமொழிய நான் நரஸ்துதிபண்ணுவதில்லையென்ன;

ஆகிலும நீர் நம்மைப்பாடவேணுமென்று அவன் இவரைநிர்ப்பந்திக்க; கணிகண்ணரும், "ஆடவர்களெங்ஙனகல்வாருள்சுரந்து - பாடகமுமூரகமும் பாம்பணையும், நீடியமால்-நின்றானிருந்தான்கிடந்தானிதுவன்றோ-மன்றார்பொழிற்கச்சிமாண்பு" என்று சொல்ல, அவனும் நம்மைப்பாடென்றால் இங்ஙனே சொல்ல

லாமோவென்று மிகவும் குபிதனாய், ஆகில் நம்முடைய ராஜ்யத்தினின்றும்போமென்ன; (ఆజగామ ముహూర్తేన) (ஆஜகாம முஹூர்த்தேந) என்கிறபடியே சடக்கென ஸ்வாசார்யரானபக்திஸார முநிகள்திருமுன்பேசென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, அச்செயதியை விண்ணப்பஞ்செய்து, அடியேன் இவ்விடத்தில் நின்றும் விடைகொள்ளுகிறேனென்ன; ஆழ்வாரும் நீர்போகிறீராகில் நாம இங்கிருக்கப்போகிறோமோ? நாம்புறப்பட்டால் எம்பெருமான் இங்குக் கண்வளரப்போகிறானோ? அவனெழுந்தருளும்போது தத்பரிகாரபூதரான ப்ரஹ்மாதிகள் இங்கிருக்கப் போகிறார்களோ வென்றருளிச் செய்து, *வெஃகாவிலுன்னிய யோகத்துறக்கமானவனையும் எழுப்பிக்கொண்டு வருகிறோமென்று சொல்லி, திருவெஃகா நாயனார்திருமுன்பே யெழுந்தருளி, அவரைப்பார்த்து, "கணிகண்ணன்போகின்றான்காமருபூங்கச்சி - மணிவண்ணா நீகிடக்கவேண்டா - துணிவுடைய - செந்நாப்புலவனும்போகின்றேன் நீயுன்றன் - பைந்நாகப்பாய்சுருட்டிக்கொள்" என்று ஆழ்வார் விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவர் சொன்னவண்ணம் செய்து இவருடையபின்னே எழுந்தருள; "சுடர்கொள்சோதியைத்தேவரும் முனிவருந்தொடர" என்கிறபடியேமற்றும் அத்தேசத்தில் ஆலயங்களில் தேவதைகளும் பின்தொடர எழுந்தருளுகையாலே, (అపివృక్షాః పరిమ్లానాః సపుష్పాంకురకోరకాః। ఉపతప్తోదకా నద్యః పల్వలాని సరాంసి చ)(அபிவ்ருக்ஷா: பரிம்லாநா: ஸபுஷ்பாங்குரகோரகா: - உபதப்தோதகா நத்ய: பல்வலாநிஸராம்ஸிச) என்று சொல்லுகிறபடியே, திருவயோத்யை ராமவிச்லேஷததாலே பொலிவழிந்தாப்போலே காஞ்சீ நகரத்திலே தரு குல்ம லதாதிகளும் மிகவுமவாடி அழகழிந்து தத்ராஜ்யத்தில் கோயில்களில் எம்பெருமான்களுமில்லாதே ஆலயங்களிலே தேவதைகள் ஒருவருமின்றியே அந்தகாரம்கவிந்து உதயாஸ்தமயந்தெரியாதே "நீளிரவாய்நீண்டதால்" என்கிறபடியே, கனதிமிரபூயிஷ்டமானபடியை ராஜாவும் மந்த்ரிகளுங் கண்டு, போரக்லேசித்து இவர்களைப் பின்தொடர்ந்துசென்று, *"ஓரிரவிருக்கை" என்கிற வூரிலே யிவர்களைக்கண்டு, கப்படத்தைக்கட்டிக் காலிலேவிழுந்து, கணிகண்ணனைவேண்டிக்கொள்ள; கணிகண்ணரும் மீண்டெழுந்தருளும்படி ஆழ்வாரை வேண்டிக்கொள்ள; ஆழ்வாரும் மீண்டெழுந்தருளத் திருவுள்ளமாய் ஆச்ரிதபாதந்த்ரரான சொன்னவண்ணம்செய்தபெருமானைப் பார்த்து, "கணிகண்ணன்போக்கொழிந்தான்காமருபூங்கச்சி - மணிவண்ணா நீகிடக்கவேண்டும், துணிவுடைய-செந்நாப்புலவனும் போக்கொழிந்தேன்நீயுன்றன் - பைந்நாகப்பாய்படுத்துக்கொள்"

* "ஓரிருக்கை" என்றும் பாடம்காண்கிறது.

என்று விண்ணப்பம்செய்ய; எம்பெருமானும் மீண்டெழுந்தருளி, ஆழ்வார் சொன்னவண்ணம் செய்தது எல்லார்க்கும்ப்ரத்யக்ஷமாகவேணுமென்று இடததிருக்கை கீழ்ப்படக் கண்வளர்ந்தருளினார். இப்படி (விருப்புடையவெஃகாவேசேர்ந்தானை) என்கிறபடியே சேர்ந்து * நாகத்தணையைப் படுக்கையாகப்படுத்துக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருளின இந்த ஸௌலப்யத்தை, "வெஃகணைக்கிடந்ததென்னநீர்மையே!" என்று ப்ரீதராயருளினார். அந்த நகரிதானும் "நிறைந்தசீர்நீள்கச்சி" என்னும்படி பொலிவையுடைத்தாயிருக்கையாலே, அவ்விடத்திலே * வெள்ளத்தரவில் துயிலமர்ந்தவித்தினையுள்ளத்துக்கொண்டு யோகத்திலே பின்னையுமசிலகால மெழுந்தருளியிருந்து;

அநந்தரம், கும்பகோணயாத்ராபேக்ஷையையுடையராய், (యోనరఃకుంభఘోణేస్మిన్ క్షణార్ధమపితిష్ఠతి। కరస్థం తస్యవైకుంఠం కిముతాఽన్యావిభూతయః) (யோநரஃகும்பகோணேஸ்மிந் க்ஷணார்த்தமபிதிஷ்டதி - கரஸ்தம்தஸ்யவைகுண்டம்கிமுதாந்யாவிபூதயஃ) என்கிறபடியே, * வைகுந்தமாநகர்மற்றது கையதுவாகத்தக்க ப்ரபாவாதிசயத்தையுடைத்தான திருக்குடந்தையிலே நித்யவாஸம்பண்ணி ஆராவமுதாழ்வாருடைய * ஏரார்கோலத்தை யோகத்திலேகொண்டு எழுந்தருளியிருக்கத திருவுள்ளமாய், "நலத்தால்மிக்கார் குடந்தைக்கிடந்தா யுன்னைக்காண்பான்நானலைப்பாய்" எனகிறபடியே அதித்வரையோடே எழுநதருளாநிற்கச்செய்தே பெரும்புலியூரென்கிற கராமத்திலே சென்று ஒருதிண்ணையிலே அவஸரித்தெழுந்தருளியிருக்க, அத்திண்ணையிலேயிருந்து அதயயநம்பண்ணுகிறப்ராஹ்மணர்கள் இவரைக்கண்டு விப்ரதிபத்திபண்ணி வேதாத்யயநத்தைத் தவிர்ந்திருக்க, பின்னை அவர்களுக்கு விட்டதறுவாய் தோன்றுமல தடுமாற, ஆழ்வாரும் அத்தைககண்டு கறுப்புநெல்லை உகிராலேயிடந்துஸம்ஜ்ஞையாலே அந்தவாகயத்தைஸூசிப்பித்தருள, பின்பு அவர்களுக்கு (కృష్ణానాం వ్రీహీణాం నఖనిర్భిన్నమ్) (க்ர்ஷ்ணாநாம் வ்ரீஹீணாம்நகநிர்ப்பிந்நம்) என்கிறவாக்யந்தோற்ற; (నశూద్రాభగవద్భక్తా విప్రాభాగవతాస్మృతాః) (நஶூத்ராபகவத்பக்தாவிப்ராபாகவதாஸ்ம்ர்தாஃ) இத்யாதிப்படியே அவர்கள் தெளிந்துவந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்துக்ர்தார்த்தரானார்கள்,

பின்னையும் அந்தக்ராமார்ச்சனையான வெம்பெருமானும் இவ்வாழ்வாா உபாதாநார்த்தமாக ஸஞ்சரித்தருளுகிற திருவீதிகள் தோறும் அபிமுகராய் - திரும்பியருள, இந்த ஆஶ்சர்யத்தைநம்பியார்கண்டு, சில ப்ராஹ்மணர்க்குக்காட்ட அவர்கள் அந்தக்ராமத்திலே யாகம்பண்ணுகிற பெரும்புலியூரடிகளுடையயாகசாலையிலே சென்று "கண்டோங்கண்டோங்கண்டோம்கண்ணுக்கினியனகண்டோம்" என்று இவருடைய ப்ரபாவத்தைச்சொல்ல;

தீக்ஷிதரும்கேட்டு "மெய்யடியார்கள்தமீட்டங்கண்டிடக்கூடுமேல துகாணுங்கண்பயனாவதே" என்றுகொண்டு (అక్ష్ణోః ఫలం త్వాదృశ దర్శనం) (அக்ஷ்ணோஃபலம்த்வாத்ருஶதர்ஶநம) என்று சொல்லுகிறபடியே அதிஹர்ஷத்துடன் யாகசாலையிலும்புறப்பட்டு ஆழ்வாரெழுந்தருளியிருக்குமிடத்தேறவந்து இவருடைய சக்திபஞ்சமயமான விக்ரஹத்தைக்கண்டுஸேவித்து, (போதுமினெமதிடம்புகுதுக) என்கிறபடியே நம்முடைய யாகசாலைக்கெழுந்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோய ஆழ்வாருக்கு அக்ரபூஜைபண்ண; அத்தைக்கண்டு, அங்குள்ள அத்வாயு தொடக்கமான சடங்கிகளுடைய இவனைக்கொண்டு புகுந்து யாகத்தை உபஹதியாக்கிற்றே! என்று, தாயபுத்ரன ராஜஸூயயாகத்திலே கர்ஷ்ணனுக்கு அக்ரபூஜைபண்ணினபோது சிசுபாலன் பஹுமுகமாகபருஷோக்திகளைப் பண்ணினாப்போலே இவர்களும் ஆழ்வாரை * பொறுப்பரியனகள்பேசி அதிக்ஷேபிக்க, தீக்ஷிதரும் வ்யாகுலாந்தக்கரணராய் ஆழ்வாரைப்பார்த்து, இவர்கள், "ஏதேனும்பேச நான் கேட்கமாட்டேன்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; ஆழ்வாரும் இனி நம்மை வெளியிடாதிருக்கவொண்ணாதென்று பார்த்து, (అష్టాంగయోగసిద్ధానాం హృద్యోగనిరతాత్మనాం। యోగినామధికారస్య దేహస్థే హృదయాంబుజే) (அஷ்டாங்கயோகஸித்தாநாம்ஹ்ருத்யோகநிரதாத்மநாம் - யோகிநாமதிகாரஸ்யாதேகஸ்மிந்ஹ்ருதயாம்புஜே) என்கிறபடியே தமக்கு அந்தர்யாமியாய் * அற்புதனனந்தசயநனைக்குறித்து, (அக்கரங்களக்கரங்க ளென்று மாலதென்கொலோ - இக்குறுமையைநிக்கியென்னை யீசனுக்கவல்லையேல் - சக்கரங்கொள்கையனே சடங்கர்வாயடங்கிட - உட்கிடந்த வண்ணமே புறம்பொசிந்துகாட்டிடே) என்று விண்ணப்பஞ்செய்தருள, * ஒண்சங்கதைவாளாழியானும், (தம்மையேநாளும் வணங்கித்தொழுவார்க்குத் - தம்மையே யொக்கவருள்செய்வர்) என்கிறபடியே * அரவத்தமளியினோடு மழகிய பாற்கடலோடு மரவிந்தப்பாவையுந்தானுமாய பெரியதிருவனந்தாழ்வானமேலே * வடிவிணையில்லாமலர்மகள் மற்றநிலமகள்மெல்லடிபிடிக்கும்படி கண்வளர்ந்தருளும்படியை அனைவருங்கண்டநுபவிக்கும்படி ஆழ்வாருடைய திருமேனியிலே ப்ரத்யக்ஷமாக்கி இவருக்கு ஸாரூப்ய ப்ரதர்சநம்பண்ணியருள, இவரும் ஸாரூப்யத்தைப் யநுபவிக்கப்பெற்று எல்லாருங்காணலாம்படியெழுந்தருளியிருக்க, முன்புகர்ஹித்தசடங்கிகளுடைய ஆழ்வாருடைய ஹ்ருதயத்தில் ப்ரகாசிக்கிறவெம்பெருமானுடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை இவர் உரஸ்ஸிலே ப்ரத்யக்ஷமாக ஸேவித்து திருவடிகளிலே ஸாதரமாக ஸாஷ்

டாங்கபராக்ரமத்தைப்பண்ணி க்ஷமைகொண்டு ஆழ்வாரை ப்ரஹ்மரதமபண்ணி உபலாளித்து *க்ஷமாமிக்கு லக்ஷ்யமாகாமல்* திருமாலடியார்களைப் பூசிக்கநோற்றுக்ர்தார்த்தராஞர்கள். இவரும் அவர்களுக்கு பஹுப்ரகாரமாக ஜ்ஞாநப்ரதாநம்பண்ணியருளி, பஹுசஃக்ர்பைபண்ணியருளி வாழ்வித்து *செழுமாமணிகள் சேருந் திருக்குடந்தையையேகுநெழுந்தருளிஞர்.

அங்கே ஆராவமுதாழ்வாருடைய *ஏரார் கோலத்தையுங் கண்டு அவ்வநுபவஜநிதப்ரீத்யதிசயத்தாலே நான்முகன்திருவந்தாதியையுந்திருச்சந்தவிருத்தத்தையும் அருளிச்செய்து, (காவிரிக் கரைக்குடந்தையுள் கிடந்தவாறெழுந்திருந்துபேசு) என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; ஆராவமுதாழ்வாரும அப்படியேஉத்யோகிக்க, அந்த ஸௌலப்யத்துக்குத் தோற்று, (வாழிகேசனே)என்று மங்களாசாஸநம்பண்ண, எம்பெருமாநும் அப்படியேஉத்தாநசாயியாயருள, அப்படியான விக்ரஹத்தை த்யாநம்பண்ணிக்கொண்டு யோகத்திலே இரண்டாயிரத்துமுந்நூறுஸம்வத்ஸரமெழுந்தருளியிருந்தார்.= இப்படி திருமேனியுடனே அந்நாஹார வர்ஜிதராய் க்ஷீராஹாரதாரகராய நாலாயிரத்தெழுநூறுஸம்வத்ஸரம் பகவதநுபவம்பண்ணிக்கொண்டெழுந்தருளியிருந்து, "ஆழ்பொருளைச் சிந்தாமற்கொண்மின்நீர்தேர்ந்து" என்று நான்முகன்திருவந்தாதி, திருச்சந்தவிருத்தமென்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களை பரமஸாத்விகராய் நாராயணைகபரரான முமுக்ஷுக்களுக்குத் தம்முடைய பரமக்ர்பையாலே உபகரித்தருளி லோகத்தை வாழ்வித்தருளிஞர்.

ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள்வைபவம்.

(ఘుష్యతే యస్యనగరే రఙ్గయాత్రా దినేదినే। తమహం శిరసా వన్దే రాజానం కులశేఖరమ్)
(குஷ்யதே யஸ்யநகரே ரங்கயாத்ரா திநேதிநே - தமஹம்ஶிரஸா வந்தே ராஜாநம்குலசேகரம்) இங்கே அவதாரக்ரமம் பார்க்கில் நம்மாழ்வார்திருவவதார வைபவம சொல்லலாயிருக்க, ஸ்ரீகுலசேகராழ்வார்திருவவதார வைபவம் சொல்லுகிறது-அவயவ நிரூபணம்பண்ணியே அவயவியை நிரூபிக்க வேண்டுகையாலே. ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள், கொல்லிநகரென்கிற திருப்படைவீட்டிலே, *சேரன் குலசேகரராயக்கொண்டு க்ஷத்ரியவர்ணத்திலே மாசிமாஸத்தில புநர்ப்பூசநக்ஷத்ரத்தில ஸ்ரீகௌஸ்துபாம்சராய் வந்தவதரித்தருளிஞர்.(తస్యాన్వయాచ్చేరకులప్రదీపః శ్రీకౌస్తుభాత్మా కులశేఖరాఖ్యః। మహీపతిర్మాఘపునర్వసూద్యద్దినే హరేః పూర్ణకటాక్షలక్ష్యః) தஸ்யாமபூச்சேரகுலப்ரதீபஶ் ஸ்ரீகௌஸ்துபாத்மா குலஶேகராக்ய: - மஹீபதிர்மாகபுநர்வஸூத்யத்திநே ஹரே: பூர்ணகடாக்ஷலக்ஷ்ய:)என்று திவ்யஸூரி சரிதையிலே சொல்லிற்றிறே.

"மாற்றலரை வீரங்கெடுத்த செங்கோற்கொல்லிகாவலன் வில்லவர்கோன் சேரன்குலசேகரன் முடிவேந்தர் சிகாமணி" என்று சொல்லப்படுகிற இவர், ரத கஜ துரக பதாதிளென்கிற சதுரங்க பலத்தை யுடையராய், ப்ரதிபக்ஷங்களையெல்லாம் * காந்திசிகராம்படி காடேறவோட்டி, "கொல்லிகாவலன்கூடல்நாயகன் கோழிக்கோன் குலசேகரன்" என்றும், "கூரார்ந்த வேல்வலவன் கோழியர்கோன் குடைக் குலசேகரன" என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே தம்முடையசெங்கோலேசெங்கோலாகப் படைவீடுகளிலேயிருந்து துர்ப்பலரை பலவான்கள் பாதியாதபடி, (గోసహస్ర ప్రదాతారం) (கோஸஹஸ்ரப்ரதாதாரம்) என்கிற பெருமாளைப போலே ஸ்ரீகுலசேகரப் பெருமாளும அத்யுதாரராய்ஸவிநயராய ராஜ்யம் பண்ணிக்கொண்டுபோராநிற்க.

தம்மை ஸ்வதந்த்ரராகவும், நியந்தாவாகவும், அபிமாநித்துக்கொண்டிருககிற இவரை, உபயவிபூதிநிர்வாஹகளுய, ஸர்வநியந்தாவான ஸர்வேச்வரன், தன்நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே இவர் ராஜஸ தாமஸ ரஹிதராய் ஸத்வகுணப்ரசுரராம்படி கடாக்ஷித்தருளி, *ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிசேஷ்டிதங்களையெல்லாம் விசததமமாகக் காட்டிககொடுக்க, அவற்றையெல்லாம், பகவத்பக்திரூபாபந்ந ஜ்ஞாநத்தை யுடையராய்க்கொண்டு இவ்வாழ்வார் கண்டவநந்தரம், ஸம்ஸாரிகளான இதரேதசீயர் தேஹாத்மாபிமாநத்தைப்பண்ணி, (అకృత్యకరణాదేవ హ్యత్యన్తోద్భూటవృత్తికః। అర్థకామాభిభూతో యమస్మత్తఇవవర్తతే) (அக்ருத்யகரணுதாவப்யத்யந்தோத்படவ்ர்த்திகஃ - அர்த்தகாமாபிபூதோயமுந்மத்தஇவவர்ததே) என்கிறபடியே, தேஹவச்யராய் தேஹபோகத்தை அநுபவித்து, பகவத்விமுகராய், தேஹாத்மாபிமாநிகளாய், சப்தாதிவிஷயப்ரவணரான இஸ்ஸம்ஸாரிகள்நடுவேயிருக்கிற இருப்பு உயிர்க்கழுவிலே யிருந்தாற்போலேயும், "கொள்ளென்றுகிளர்ந்தெழுந்த பெருஞ்செல்வம் நெருப்பு" என்கிறபடியே யானைக்கழுத்திலே தாமிருந்து ராஜ்யம் பண்ணி ஸுகரூபமாக ராஜபோகததை புஜிக்கிற ராஜத்வமும் அக்நிஜ்வாலையிலே இருந்தாற்போலேயும் அஸஹ்யமாய், (పరిత్యక్తామయాలంకామిత్రాణిచధనానిచ) (பரித்யக்தாமயாலங்காமித்ராணிச தநாநிச) என்றும், (త్యక్త్వాపుత్రాంశ్చదారాంశ్చ రాఘవంశరణంగతః) (த்யக்த்வாபுத்ராஂஶ்சதாராஂஶ்ச ராகவஂஶரணஂகதஃ) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே, ஸ்ரீவிபீஷணழ்வான் ஸகலபோகங்களையும்ஸவாஸநமாக த்யஜித்து, * ஸர்வலோகசரண்யரானபெருமாளை ஆச்ரயித்தாற்போலே, இவரும் "இன்பமருஞ்செல்வமு மிவ்வரசும் யான் வேண்டேன்" என்று ப்ரதிகூலங்களான ப்ராக்ர்தபோகங்களில் நசையற்று,

---

* காந்திசிகராம்படி - பயநதோடும்படி.

* திருவரங்கத் தரவணையிற் பள்ளிகொள்ளும் கடல்விளங்கு கருமேனியம்மானாதனைக் கண்ணாரக்கண்டு உகக்குங்காதலையுடையராய், * அற்றபற்றர் சுற்றிவாழுமந்தணீரரங்கத்திலேதாமும், * அற்றபற்றராய், அவ்விடத்திலேநித்யவாஸம்பண்ணி, * விண்ணுளாரிலும்சீரியராய் அணியரங்கன் திருமுற்றத்தடியார்" என்கிறதுவே நிரூபகமாகவுடையராய் * சாதுகோஷ்டியாரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய * இன்பமிகுபெருங்குழுவுகண்டு அநுபவிப்பதெப்போதோவென்றும், (శ్రీరఙ్గయాత్రా శ్రీరఙ్గ యాత్రా సా ... ... స్తు కింపునః)(ஸ்ரீரங்கயாத்ரா ஸ்ரீரங்க இயாஸைவ ந த்ரத்-உத்தாரயதிஸம்ஸாராந்நித்யவாஸஸ்துகிம்புநஃ) என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, ஸ்ரீரங்கயாத்தையும் ஸ்ரீரங்கஇயாஸையும் * விடியாவெந்நரகைப்போக்கி வைகுந்தம் தரவற்றாயிருக்க அங்கே நித்யவாஸம் பண்ணிலுசொல்லவேண்டாவிறே என்கிற அர்த்தத்தை அறிந்தவராகையாலே ஸ்ரீரங்கயாத்ரையிலே நித்யபத்தசரத்தராய், (త్రైలోక్యవిశ్రుతా పుణ్యా స్వామిపుష్కరిణీ ద్విజా। గఙ్గాదైస్సకలైస్తీర్థైస్సమా విమలోదకా॥ తత్ర దేవర్షిగన్ధర్వాస్సిద్ధాశ్చ పరమర్షయః। వసన్తి నియతాహారా వేఙ్కటాహ్వయ భూధరే) (த்ரைலோக்யவிச்ருதா புண்யா ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீ த்விஜா-கங்காத்யைஸ் ஸகலைஸ்தீர்த்தைஸ்ஸமாவிமலோதகா-தத்ர தேவர்ஷிகந்தர்வாஸ்ஸித்தாஸ்சபரமர்ஷயஃ-வஸந்திநியதாஹாரா வேங்கடாஹ்வயபூதரே) என்று-கங்காதிஸகலதீர்த்தங்களிலும் உத்க்ர்ஷ்டதமமாகச்சொல்லப்பட்டஸ்வாமிபுஷ்கரிணியையுடைத்தாய, "வேங்கடத்தைப் பதியாகவாழ்வீர்காள்" என்று சொல்லுகிறபடியே, பரமரிஷிகள்தொடக்கமான மஹாத்மாக்களாலே நித்யவாஸம பண்ணப்படுகிற * திருவேங்கடமாமலையிலே, இவரும், திர்யக்ஸ்தாவரஜங்கமங்களைபரிக்ரஹித்து நித்யவாஸம்பண்ணவேணுமென்னுமிப்படிமற்றுமுண்டான திவ்யதேசங்களெங்கும் சென்று அங்குள்ளஎம்பெருமான்களையும ஸேவித்து அங்கே நித்யவாஸம்பண்ணவேணுமென்னும ஆசையையுடையராய, அஷ்டாதசபுராணஉபபுராண இதிஹாஸாதிகளையுமநிரீக்ஷித்துத்தஸாரபூதமான முகுந்தமாலையருளிச்செய்து, காலக்ஷேபார்த்தமாக, (వేదవేద్యే పరే పుంసి జాతే దశరథాత్మజే। వేదః ప్రాచేతసాదాసీత్ సాక్షాద్రామాయణాత్మనా)(வேதவேத்யேபரேபும்ஸி ஜாதேதஸரதாத்மஜே-வேதஃப்ராசேதஸாதாஸீத் ஸாக்ஷாத்ராமாயணாத்மநா) என்கிறபடியே, வேதவேத்யனான பரமபுருஷன் தசரதாத்மஜனாய் வந்தவதரித்தருளினாற்போலே அந்த வேதங்கள்தாமும் ஸ்ரீவால்மீகிபகவான்முகேந இதிஹாஸச்ரேஷ்டமான ஸ்ரீராமாயணமாய்க்கொண்டு ப்ரகாசித்ததாகையாலே, அதுவே தமக்கு * செவிக்கினிய செஞ்சொல்லாக, "இன்னமுதம் மதியோம்" என்கிறபடியே ச்ரவித்துக்கொண்டுபோராநிற்க, (చతుర్దశసహస్రాణి రక్షసాం భీమకర్మణామ్। ఏకశ్చ రామో ధర్మాత్మా కథం యుద్ధం భవిష్యతి)

(சதுர்த்தசஸஹஸ்ராணி ரக்ஷஸாம்பீமகர்மணும்-ஏகஸ்சராமோ தர்மாத்மாகதம்யுத்தம்பவிஷ்யதி) என்கிறச்லோகார்த்தத்தைக்கேட்டருளுகிற

4

நறுவாயிலே, பெருமாளும், இளையபெருமாளை பிராட்டிக்குத்திருமே னிக்காவலாக வைத்து, கரத்ரிசிரோதூஷணாதிகளாகிற பதினாலாயிரம துஷ்டராக்ஷஸருடனே, தர்மாத்மாவானபெருமாளொருவரேயுத்தோந்முகராஞர், * எங்கு இளைக்கிறரோவென்று ரிஷி வயிறுபிடிக்கிறனென்றுகேட்கையாலே, இவ்வாழ்வாரும பரம பரவசராயக்கொண்டு, * அவத்தங்கள் விளையுமென்னு மதிசங்கையாலே, "மாறுமவில்லுங் கொண்டு பின்செல்வார்மற்றில்லை" என்றும, "உருவாசசக்கரம சங்கு சுமந்திங்கும்மோடொருபாடுழல்வானோரடியானுமுளனா" என்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே, இவரும் சதுரங்கபலத்தோடே பெருமாளுக்குப் படைத்துணையாகப் புறப்பட்டெழுந்தருளாநிற்க; இவருடைய அபிப்ராவ்ரத்தமான இந்த யாத்திரையைக்கண்டு, இதைத்தவிர்ப்பிக்கைக்காக;

மந்த்ரிகள் உபாயேந சிலரை எதிரேவரவிட்டு அந்தப்பதினாலாயிரம் ராக்ஷஸர்களையும் பெருமாளொருவருமே நிரஸித்து மீண்டெழுந்தருளாநிற்கச்செய்தே, (తం దృష్ట్వా శత్రుహన్తారం మహర్షీణాం సుఖావహం। బభూవ హృష్టా వైదేహీ భర్తారం పరిషస్వజే) (தம்த்ருஷ்ட்வா ஶத்ருஹந்தாரம் மஹர்ஷீணாம் ஸுகாவஹம் - பபூவஹ்ருஷ்டா வைதேஹீ பர்த்தாரம் பரிஷஸ்வஜே) என்கிறபடியே-பிராட்டி, பெருமாள்திருமேனியிலே வ்ரணங்களெல்லாம ஆறும்படி திருமுலைத்தடங்களாலே வேதுகொண்டணைத்து, ஆச்வாஸிப்பித்த சோகநிவர்த்தகமான இந்த ச்லோகத்தைச் சொல்லுவிக்கையாலே, இவரும் அதைக்கேட்டு, ஸந்துஷ்டராய மீண்டெழுந்தருளினவளவிலே,

மந்த்ரிகள், நம்முடைய ராஜாவான இவருக்கு ஸ்ரீவைஷ்ணவஸஹவாஸத்தாலே இத்தனைகலக்கங்களும தேறுதல்களும வந்ததென்று, அவர்களுடையஸஹவாஸத்தைத் தவிர்ப்பிக்கவேணுமென்று, இவருடைய க்ருஹார்ச்சனை எம்பெருமானுடைய திருவாபரணப் பெட்டியிலே, நவரத்நகசிதமாயிருப்பதொரு ஹாரத்தையெடுப்பித்துமறைய வைத்து, இவருக்கு அந்தரங்கராய் உததேசியரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் எடுத்தார்கள் என்று ஆரோபிக்க, அதுக்கு அவரும "பரனன்பர்கொள்ளார்" என்று அவர்களுக்காகத் தாம் பாம்புக்குடத்திலே கையிட்டருளி ஜயிக்க, இத்தைக்கண்டு மந்த்ரிகள் தாங்கள்செய்த அகார்யத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து, அந்த ஹாரத்தை இவர் திருமுன்பேவைத்து, தண்டன் ஸமர்ப்பித்தார்கள்.

பின்பு ஆழ்வாருக்கு இவர்கள்நடுவே, ராஜ்யம்பண்ணியிருக்குமிருப்பு (న శౌరిచిన్తావిముఖ జనసంవాసవైశసం। వరం హుతవహజ్వాలాపఞ్జరాన్తర్వ్యవస్థితిః) (நசௌரிசிந்தாவிமுக ஜநஸம்வாஸவைஶஸம்-வரம்ஹுதவஹஜ்வாலா பஞ்ஜராந்தர்வ்யவஸ்திதி:) என்கிறபடியே பகவத்வைபவஞ் சொல்லப்பொறுதார்நடுவிலிருக்குமிருப்பைக்காட்டில், அக்நிஜ்வாலாபஞ்சராந்தர்வ்யவஸ்த்திதிபகவத்பரர்க்குஉத்க்ர்ஷ்டதமம், ஆகையால்இவர்க்கு அக்நிஜ்வாலையிலே அகப்பட்டாற்போலே அதிதுஸ்ஸஹமாயிருக்

* "என்னைய்விளையப்புகுகிறதோ" எனறும் பாடம்.

கையாலே, தம்குமாரருக்கு யுவராஜ்யாபிஷேகம்பண்ணி, ராஜ்யபாரத்தை யவரிடத்திலே வைத்து, "ஆனாதசெல்வத்தரம்பையர்கள் தற்சூழ வானாளுஞ்செல்வமும்மண்ணரசும யான்வேண்டேன்" என்றுகொண்டு ஐஹிகாமுஷ்மிக திவ்யமாநுஷ போகங்களில் நசையற்று, தமக்கந்தரங்கரான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸஹவாஸத்துடனே, * நல்லார்கள்வாழும் நளிரரங்கத்தை நோக்கி யெழுந்தருளி, தகட்டிலழுத்தின மாணிக்கம்போலே, * உறங்குவான்போல யோகுசெய்கிற * அணியரங்கத் தம்மானை, நித்யதரித்ரன் நிதியைக்கண்டாற்போலே கண்ணாரக்கண்டு, வாயாரவாழ்த்தி அநுபவித்து அவ்வநுபவஜநித ப்ரீத்யதிசயத்தாலே, பகவத்பாகவத வைபவத்தை எல்லாரும அறிந்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி (பெருமாள்திருமொழி) என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்தை யருளிச்செய்து, ஸஜ்ஜநங்களுக்கு உபகரித்தருளி லோகத்தைவாழ்வித்தருளினார்,

---

பெரியாழ்வார் வைபவம்.

(గాగ్రామ ప్రజనేషు ప్రతిపక్షపాతం విష్ణుచిత్తార్యమభిదధే నజేన। గచ్ఛత్ప్రియా ... మోస్తుతస్మై) (தாதாத்விகப்ரதிபலத்பக்ஷத்பாதவம் விஸ்ரீயாணாட்யகதகேநத்ராஜயீகஜேந - ஈசசங்ப்ரியாதுபகதேநருடேநபூதே ப்ரேமரூபரிஷரசயதிஸ்ம நமோஸ்துதஸ்மை) என்று-பெரியாழ்வார், "வேதவாயதொழிலார்கள்வாழ்வில்லிபுத்தூர்" என்கிறபடியே * செயதவேள்வியரான * வையத்தேவர் நித்யவாஸம் பண்ணிவாழாநிற்கிற ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே ப்ராஹ்மணோத்தமரான * வேயர்தங்கள்குலத்திலே ஆனிமாஸத்திலே திருச்சோதியிலேசருத்மதம்ஸராய யவதரித்து, "விஷ்ணுசித்தர்" என்கிற திருநாமத்தையுடையரா யிருப்பர் (జ్యేష్ఠే మాసే సమాతార (త్రిష్టే) నజేనాజనిభట్టనాథః। తత్రత్రయీరూపకరుత్మదాత్మా కటాక్షలక్ష్యం కమలాపతేర్యః) (ஜ்யேஷ்டேதமாஸேபவமாநதாரே ஸ்ரேஷ்டோகுணேநாஜநிபட்டநாதம் - தத்ரத்ரயீரூபகருத்மதாத்மா கடாக்ஷலக்ஷ்யம்கமலாபதேர்ய,) என்று திவ்யஸூரிசரிதையிலே சொல்லிற்றிறே. *

பின்பு வடபெருங்கோயிலுடையானுடைய நிர்ஹேதுக கடாக்ஷத்தாலே, (ప్రహ్లాదో జన్మవైష్ణవః) (ப்ரஹ்லாதோ ஜந்மவைஷ்ணவ:) என்னும்படி ஸஹஜதாஸ்யத்தையுடையரா யிருக்கு மிவர், (నాకిఞ్చిత్కుర్వతశ్శేషత్వం) (நாகிஞ்சித்குர்வதஶ்சேஷத்வம்) என்கிறபடியே சேஷத்வமுறையையுணர்ந்து பகவத்விஷயத்திலே கிஞ்சித்கரித்து ஸ்வரூபம்பெறவேணுமென்றுபார்த்து, அதுசெய்யுமிடத்து, "தனக்கேயாகவெனைக்

---

* (సప్తవ్యాపగమేకలౌ యుగపరే సంవత్సరే క్రోధనే చణ్డాంశౌ మిధునం గతే ... క్షేవళ్లిపచ। స్వాత్యాం భాస్కరవాసరేషు భతిథౌ వై కాదశీనామని శ్రీమాన్ ... మాశ్రీపస్థుచిర్మోనఘః)

கொள்ளுமீதே" என்கிறபடியே அவனுகந்தவடிமைசெய்கையே நமக்குக் கர்த்தவ்யமென்றநுஸந்தித்து, அதறிகைக்காக அவதாரங்களையாராய்ந்து பார்த்தவிடத்தில், ஸர்வேஶ்வரன் "மண்ணின்பாரம்நீக்குதற்கே வடமதுரைப்பிறந்தான்" என்றும், (ఏష నారాయణః శ్రీమాన్ క్షీరార్ణవనికేతనః । నాగపర్యఙ్కముత్సృజ్య హ్యాగతో మధురాం పురీమ్) (ஏஷநாராயணஶ்ஸ்ரீமாந க்ஷீரார்ணவநிகேதநஃ-நாகபர்யங்கமுத்ஸ்ருஜ்ய ஹ்யாகதோமதுராம்புரீம்) என்றும், (పుణ్యా ద్వారవతీ యత్ర తత్రాస్తే మధుసూదనః । సాక్షాద్దేవః పురాణో ऽసౌ స హి ధర్మః సనాతనః) (புண்யாத்வாரவதீயத்ர தத்ராஸ்தே மதுஸூதநஃ - ஸாக்ஷாத்தேவ புராணோஸௌ ஸஹிதர்மஸ்ஸநாதநஃ) என்றும் சொல்லுகிறபடியே ஸாதுபரித்ராணாதி த்ரயத்துக்காக, * திருவின்வடிவொக்கும் தேவகிபெற்ற பிறந்து, * மைத்தடங்கண்ணி யசோதை வளர்க்க வளர்ந்தருளுகிற * உருவுகரிய வொளிமணிவண்ணனான க்ருஷ்ணன், * குடந்தைகிடந்தவோ கடியனவேந்தி விண்ணோர்களநன்னீ - ராட்டியங்குமபுந்தாரிகைவலையங்கோர்மாயையினு - லீட்டியவெண்ணெய் தொடுவுண்ணப்போந்தவனுகையாலே அந்தவாஸனையின் நூட்டி, கம்ஸனுக்கு பணிசெய்து போந்த ஶ்ரீமாலாகாரர் திருமாளிகையிலே யெழுந்தருளி பூவிரக்க, அவரும், (ప్రసాద పరమౌ నాథౌ మమ గేహముపాగతౌ । ధన్యోऽహమర్చయిష్యామి) (ப்ரஸாதபரமௌநாதௌ மமகேஹமுபாகதௌ - தந்யோஹமர்ச்சயிஷ்யாமி) என்று உகந்துசூட்டினபடியைக்கண்டு, இவ்விஷயத்துக்குப் பூவிடுகையே உகப்பென்றறுதியிட்டு, வடதளபுடசாயியாகிற வடபெருங்கோயிலுடையானுக்கு, * நாட்கமிழ்பூமபொழிலாக திருநந்தவனஞ்செய்து, திருமாலைகட்டிச்சாத்திப்போருகிற காலத்திலே, * பருப்பதத்துக் கயல்பொறித்த பாண்டியர் குலத்திலே ஶ்ரீவல்லபதேவனென்கிறராஜா தார்மிகனுகையாலே, சிறியத்தைப் பெரியதுநலியாதபடி கூடலென்கிறமதுரையிலேயிருந்து ராஜ்யம்பண்ணிக்கொண்டு போருகிறகாலத்திலே.

அந்தராஜா, நகரசோதநார்த்தமாக வருகிறவளவிலே, ஒருப்ராஹ்மணன் அங்கே ஒரு திண்ணையிலே கிடக்கக்கண்டு, ராஜா அவனையெழுப்பி, நீயாரென்றுகேட்க, அவனும் நானொருப்ராஹ்மணன், கங்கையாடிவருகிறேனென்ன, ஆனால் உனக்குப் போமதுண்டாகில் ஒருச்லோகம்சொல்லிக் காணுயென்ன, அந்தப்ராஹ்மணனும், (వర్షార్థమష్టౌ ప్రయతేత మాసాన్ నిశార్థమర్ధం దివసం యతేత । వార్ధక్యహేతోర్వయసా నవేన పరత్ర హేతోరిహ జన్మనా చ) (வர்ஷார்த்தமஷ்டௌப்ரயதேதமாஸாந் நிஶார்த்தமர்த்தம் திவஸம்யதேத-வார்த்தக்யஹேதோர்வயஸாநவேநபரத்ர ஹேதோரிஹஜந்மநாச) என்கிறச்லோகத்தைச்சொல்ல, ராஜாவும் இத்தைக்கேட்டு, வ்யுத்பந்நனுகையாலே, த்ருஷ்டத்தில் நமக்கொருகுறைவுமில்லை, இனி அத்ருஷ்டயத்நம் பண்ணும்படி யெங்ஙனேயென்று வ்யாகுலாந்தகரணனாய், தன்னுடைய புரோஹிதனான செல்வநம்பியைப் பார்த்து, புருஷார்த்தநிர்ணய பூர்வகமாக அத்ருஷ்டவிதத்தி

ச்கு விரகென் னென்றுகேட்க; அவரும், (ధర్మజ్ఞసమయః ప్రమాణం వేదాశ్చ) (தர்மஜ்ஞஸமய: ப்ரமாணம் வேதாஶ்ச) என்கையாலே வித்வான்களைத் திரட்டி, வேதாந்தஸித்தமான பரதத்வநிர்ணயம் பண்ணுவித்து, அவ்வழியாலே பெறவேணுமென் றருளிச்செய்ய; ராஜாவும் அப்படியே யாகிறதென்று பஹுமானத்தைக் கிழிச்சீரையிலே வித்யாசுல்கமாக ஒருதோரணத்திலே கட்டுவித்து, வித்வான்களை ஆஹ்வாநம்பண்ணச் சொல்லுகிறவளவிலே;

வடபெருங் கோயிலுடையான, ஸௌரிகள் * பூண்டவத்தம் பிறர்க்கடைந்து தொண்டுபட்டுப் பொய்ந்நூலை மெய்ந்நூலென்றென்றுமோதிமாண்டவத்தம் போகாமே இவ்வாழ்வாரைக்கொண்டு, லோகத்திலே வேதாந்தஸித்தமான பரதத்வத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கைக்காக, * மெய்யடியாரான இவ்வாழ்வாருடைய ஸ்வப்நத்திலே யெழுந்தருளி, நீர்போயக் கிழியை யறுத்துக்கொண்டு வாருமென்றருளிச்செய்ய; அது வித்யாஶுல்கமாக நிர்மித்ததொன்றன்றோ? * நலங்களாய நற்கலைகள்நாவினுமநவின்றிலாதநானென் கையில் கொட்டுத் தழும்பைக்காட்டிக்கிழியையறுக்கலாமோவென்ன; அதுஉமக்குபாரமோ? நாமன்றோவேதார்த்த ப்ரதிபாதநத்துக்குக் கடவோம் என்று ஆழ்வாரை நிர்ப்பந்தித்தருள; (బ్రాహ్మే ముహూర్తే చోత్థాయ) (ப்ராஹ்மே முஹூர்த்தே சோத்தாய) என்கிறபடியே, * சிற்றஞ்சிறுகாலே யெழுந்திருந்து, இதொரு ஸ்வப்நமிருந்தபடி யென்னென்று விஸ்மிதராய் விசலித்து பாண்டியனுடைய வித்வத்கோஷ்டியேற வெழுந்தருளினவளவிலே, செல்வநம்பியும் ராஜாவும் * தமிழ்குலதிலகரான இவ்வாழ்வாரைக்கண்டு, அப்யுத்தாந ப்ரணாம பூர்வகமாக ஸத்கரிக்க, இதைக்கண்ட வித்வான்கள், இவர்க்கு வேதாப்யாஸம் சிறிதுமில்லையென்னும் புத்தியாலே, ராஜாவை யுபேக்ஷிக்க, அவ்வளவிலே, * அபிமாநதுங்கனான செல்வநம்பி, ஆழ்வாரைத் தண்டனிட்டு வேதாந்தப்ரதிபாத்யமான பரதத்வத்தை நிர்ணயித்தருளிச் செய்யவேணுமென்று விஜ்ஞாபித்தவளவிலே, (హసితం భాషితం చైవ గతిర్యా యచ్చ చేష్టితమ్ । తత్సర్వం ధర్మవీర్యేణ యథావత్సంప్రపశ్యతి) (ஹஸிதம் பாஷிதம் சைவ கதிர்யா யச்ச சேஷ்டிதம் - தத்ஸர்வம் தர்மவீர்யேண யதாவத்ஸம்ப்ரபஶ்யதி) என்கிறபடியே ஸ்ரீவால்மீகி பகவான் ப்ரஹ்மாவின் ப்ரஸாதத்தாலே ஸகலார்த்தங்களையும் ஸாக்ஷாத்கரித்தாற்போலேயும், (శంఖప్రాన్తేన గోవిందస్తం పస్పర్శ కృతాఞ్జలిమ్ । ఉత్తానపాదతనయం మునివర్యం జగత్పతిః ॥ తతః ప్రసన్నవదనస్తత్క్షణాన్నృపనన్దనః । తుష్టావ ప్రణతో భూత్వా భూతధాతారమచ్యుతమ్) (ஶங்கப்ராந்தேந கோவிந்த ஸ்தம் ஸ்பர்ஶ க்ருதாஞ்ஜலிம் - உத்தாநபாததநயம் முநிவர்யம் ஜகத்பதி: - தத: ப்ரஸந்நவதந ஸ்தக்ஷணாந்ந்ருபநந்தந:- துஷ்டாவ ப்ரணதோ பூத்வா பூததாதாரமச்யுதம்) என்கிறபடியே, ராஜகுமாரனை த்ருவன் ஸ்ரீபாஞ்சஜந்ய ஸ்பர்ஶத்தாலே ஸர்வஜ்ஞனாப்போலேயும், நிர்ஹேதுக பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே ஸகலவேத ஸாரார்த்தங்களையும், ததுபப்ராஹ்மணங்களான இதிஹாஸ புராணங்களையும் ஸாக்ஷாத்

ரித்து, ([illegible]) (ஸமஸ்தஶப்தமூலத்வா தகாரஸ்யஸ்வபாவத:) என்று - ஸர்வஶப்தமூலமாயிருந்துள்ள அகாரத்தை ([illegible]) (அக்ஷராணாமகாரோஸ்மி) என்று-கீதாசார்யன் றானே யருளிச்செய்கையாலும், ([illegible]) (அகாரோ விஷ்ணுவாசக:) என்கிறபடியே அகாரவாச்யனான ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத் பரனென்று பரதத்வஸிஹ்நங்களான ஜகஜ்ஜந்ம ஸ்திதி லய வாசகங்களான வாக்யங்களையும், ([illegible]) (யதோவா இமாநி பூதாநி ஜாயந்தே, யேநஜாதாநிஜீவந்தி, யத்ப்ரயந்த்யபிஸம்விஶந்தி, தத்விஜிஜ்ஞாஸஸ்வ, தத்ப்ரஹ்மேதி) இத்யாதி ஜகத்காரணத்வ முமுக்ஷூபாஸ்யத்வ மோக்ஷப்ரதத்வ ப்ரதிபாதகங்களான நாராயணாநுவாகாதி ச்ருதிகளாலும், ([illegible]) (விஷ்ணோஸ்ஸகாஶாதுத்பூதம் ஜகத்தத்ரைவசஸ்திதம்-ஸ்திதிஸம்யமகர்த்தாஸௌ ஜகதோஸ்யஜகச்சஸ) என்றும், ([illegible]) (நாராயணபரோதேவோ நபூதோநபவிஷ்யதி - ஏதத்ரஹஸ்யம்வேதாநாம் புராணாநாம்சஸம்மதம்) என்றும், ([illegible]) (ஸத்யம்ஸத்யம்புநஸ்ஸத்யம் முத்ருத்யபுஜமுச்யதே - வேதஶாஸ்த்ராத்பரம்நாஸ்தி நதைவம்கேசவாத்பரம்) என்றுமித்யாதிகளான ச்ருதிஸ்ம்ருதிதிஹாஸபுராணாதிவசந ஸஹஸ்ரங்களாலும் பஹுமுகமாக ப்ரதிபாதித்தருளிச்செய்கையாலே விதயாசுல்கமாகத் தோரணத்திலே கிழியாகக் கட்டிவைத்த தநம இவர்முன்னே தானே தாழவளைய, ஆழ்வாரும பெரியபரிதியோடே "விரைந்து கிழியறுத்தான்" என்றும்படியே அக்கிழியை அறுத்துக்கொண்டருளினார்.

இத்தைக்கண்டு அதிக்ஷேபித்த வித்வான்களோடு அநுவாதித்த ராஜாவோடுவாசியற ஸர்வரும விஸ்மிதராயக்கொண்டு ஆழ்வார்திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, "வேதாந்தவிழுப்பொருளின் மேலிருந்த விளக்கை விட்டுசித்தன் விரித்தனவே" என்று மிகவும் ப்ரீதியோடே அவரை யானைக்கழுத்தின்மேலே யேறியருளப்பண்ணி, அந்தவித்வான்கள் சத்ரசாமரதாலவ்ருந்தாதிகள் தரித்து ஸேவிக்க, "வேதப்பயன்கொள்ள வல்லனை மெய்க்காவன்வந்தான்" என்று விருதூதித் திருச்சின்னம் பணிமாற, * ஈண்டியசங்க மெடுத்தூத, ராஜா, இவர்க்கு பட்டர்பிரான்" என்று திருநாமஞ்சாத்தி, தானும் ஸபரிகரனாய ஸேவித்துக்கொண்டு நகரிவலம்வருகிற மஹோத்ஸவத்தைக்காண்கைக்காக புத்ரர்களைப்ரஹ்மரதம்பண்ணும் ஸமயத்தில் மாதாபிதாக்கள்காண ஆதரித்துவருமாப்போலே, ஸர்வேச்வரனும் தனக்கு நிரூபகபூதையான பிராட்டி ஸஹிதனாய்க்கொண்டு, * மஞ்சுயர்பொன்மலைமேலெழுந்த மாமுகில்போன்ற வடிவுடனே பெரியதிருவடிமேற்கொண்டு, "திருச்சக்கரஞ் சங்கினொடும்" என்கிறபடியே திவ்யாயுததரனாய், "கிளர்ந்த

பிரமன் சிவ னிந்திரன் விண்ணவர் சூழவிளங்க வொருநாள் காண வாராய் விண்மீதே" என்கிறபடியே ஆகாசத்திலே ஸ்வபரிகரபூதரான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளாலே ஸேவ்யமானனாய் திவ்யமங்களவிக்ரஹ விசிஷ்டனாயக் கொண்டு, நெருங்கிநிற்கிற இந்திரனோடு ஸங்கிஹிதனாக, இத்தை ஸாக்ஷாத்கரித்தருளின ஆழ்வார் பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே நிரவத்யகபக்தியைப் பெற்றவராகையாலே, ஸ்வஸமர்த்தியைக்கண்டு இறுமாவாதே, அவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வ ஸர்வசக்தித்வ ஸர்வரக்ஷகத்வாதிகளை யநுஸந்திப்பதற்கு முன்னமே, முகப்பிலே * நீலமுண்ட மின்னனைய மேனியிலுண்டான ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய லாவண்ய யௌவநாதிகளைக்கண்டு, காலக்ருதபரிணாமமில்லாதிருக்கிற ஸத்தைகரூபமாய், நித்யவிதரமாய், பஞ்சோபநிஷன்மயமான பரமபதத்திலே, (సదా పశ్యన్తి సూరయః) (ஸதா பஶ்யந்தி ஸூரய) என்கிறபடியே - நித்யஸூரிகளாலே ஸதாதர்சநம் பண்ணப்படுகிற வஸ்து, காலக்ருத பரிணாமமாய், க்ஷணக்ஷணஸ்வபாவமாய், பரமாத்மஸ்தாநமான பரமபதத்தைப் பற்றநரகப்ராயமாய், அரக்கரசுரர்க்கு ஆவாஸபூமியாய், துர்விதக்தர் தாமபிலஸந்திபண்ணும் ஸ்தலமாய், கலிஸாம்ராஜ்யம் பண்ணுகிற * இருள்தருமாஞாலமான இந்தநிலத்திலேவந்து சக்ஷுர்விஷயமாவதே! இவ்வஸ்துவுக்கு என்னாகிறதுவருகிறதோ! என்று மதிசங்கையாலே, யானைக்கழுத்தில் கிடக்கிற மணிகளைத் தாளமாகக்கொண்டு, "இந்த ஸௌந்தர்யாதிகளுக்கு ஒரு தீங்குமவாராதே நித்யமாய்ச் செல்ல வேணும்" என்று தமஸ்வரூபத்தை மறந்து, ப்ரேமபரவசராய்க்கொண்டு மங்களாசாஸநம்பண்ணியருளி, இவ்விஷயத்துக்கு தாமொருவரும் மங்களாசாஸநம் பண்ணுகை போராதென்று, தமக்குத் தோள்தீண்டிகளான ஐச்வர்ய கைவல்ய பகவச்சரணார்த்திகளையும் மங்களாசாஸநயோக்யராம்படி திருத்திச் சேர்த்துக்கொண்டு, * பல்வகையாலும் திருப்பல்லாண்டு பாடியருளினார்.

அநந்தரம், அந்தராஜாவையும் விசேஷகடாக்ஷம் செய்தருளி, அவனாலே ஸத்க்ருதராய், * வில்லிபுத்தூருறைவான்றன் பொன்னடி காண்பதோராசையினால் மீண்டு ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரிலே யெழுந்தருளி, அக்கிழியில்தநத்தை (యస్యైతేతస్య తద్ధనం) (யஸ்யைதேதஸ்யதத்தநம்) என்கிறபடியே வடபெருங்கோயிலுடையான் திருமுன்பேவைத்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, (ప్రాసంగికం పరిసమాప్య ప్రకృతమనుసరతి) என்கிறபடியே தாம் முதலில் உபக்ரமித்தருளின * காணார்நறுந்துழாய்க்கைசெய்த கண்ணியும் * செண்பகமல்லிகையோடு செங்கழுநீர் இருவாட்சியுமான திருமாலைகட்டி, வடபெருங்கோயிலுடையானுக்கு நித்யமாகச் சாத்தி ஸேவித்துக்கொண்டிருக்கிற இவ்வாழ்வார் தாம், அவதாரங்களை முன்னிட்டுக்கொண்டு, க்ருஷ்ணாவதாரத்தில், ஸ்ரீமாலாகாரர் திருமாளிகையிலே யெழுந்தருளி பூவிரக்க அவர்உகந்து சாத்தி[illegible]றே முந்துறத் திருநந்தவநஞ்செய்து திருமாலைஸமர்ப்பிக்க[illegible]

கிற்று. ஸ்ரீமாலாகாரர் திருமாலைசாத்தின வஸந்தாம மலலரோடுபொருது வெற்றிகொண்ட தோளுக்குப் பல்லாண்டு பாடுகையாலே க்ர்ஷ்ணவ்ர்த்தாந்தத்திலே ப்ரவணராய், "கண்ணன்கேசவநம்பிபிறந்தினில்" என்று - க்ர்ஷ்ணன் அவதரித்தது முதலாக, "வெண்ணெய்சேர் பிள்ளை நல்விளையாட்டம்" என்கிற அதிமாநுஷசேஷ்டிதமான க்ர்ஷ்ணவ்ர்த்தாந்தத்தை இவர் கோபஜந்மத்தை ஆஸ்தாநம்பண்ணி யநுகரித்து, அவனுடைய ஸௌசீல்ய ஸௌலப்யாதி குணங்களிலே அவனைப்போலே ஆழங்காலபட்டுக் குமிழ்நீருண்ணாமல் நூற்றுக்கவநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநித ப்ரீதயதிசயாதிசயத்தாலே, (பெரியாழ்வார் திருமொழி) என்கிற திவ்ய ப்ரபந்தத்தையு மருளிச்செய்து, * சித்தமநன்றொருங்கித் திருமால்மேலசெலுத்தி சிந்தையராய்க்கொண்டு, * சாயைபோலப்பாடவல்ல ஸஜ்ஜநங்களுக்கு உபகரித்தருளி லோகத்தை வாழ்வித்தருளினார்.

ஆண்டாள்வைபவம்.

(దేవస్యమహిషీందివ్యా మాదౌగోదాం వనిస్తుహే। యస్సాంగేనాప్రీత్యా స్వీయసౌరేతి స్వయంప్రభుః) (தேவஸ்யமஹிஷீம்திவ்யாமாதௌகோதாமுபாஸ்மஹே - யந்மௌலிமாலிகாம்ப்ரீத்யா ஸ்வீகரோதிஸ்வயம்ப்ரபு:).

* அன்னவயற்புதுவை யாண்டாளுடைய திருவவதார க்ரமமிருக்குமபடி யெங்ஙனேயென்னில்;-(అథమేకర్షతఃక్షేత్రం లాంగలాదుత్థితామయా। క్షేత్రం శోధయతాలబ్ధా నామ్నాసీతేతివిశ్రుతా। భూతలాదుత్థితాసాతు వ్యవర్ధతమమాత్మజా) (அதமேகர்ஷதக்ஷேத்ரம் லாங்கலாதுத்திதாமயா - க்ஷேத்ரம்ஶோதயதாலப்தா நாம்நாஸீதேதிவிஶ்ருதா) என்கிறபடியே ஸ்ரீஜநகராஜன் யாகசாலைக்கு ஸ்தலம் உழுதுபண்ணுகிற்க, அந்தப படைச்சாலிலே பிராட்டி ப்ராதுர்ப்பவித்தருள, (సీతాలాంగలపద్ధతిః) (ஸீதாலாங்கலபத்ததி:) என்கிறது தானே நிரூபகமாக, ஸீதையென்று திருநாமஞ்சாத்தி உவப்போடே ஸ்ரீஜநகராஜன் புத்ரியாக வளர்த்துக்கொண்டாப்போலே, *மெய்யடியாரான விஷ்ணுசித்தர், தம் திருநந்தவநத்தில திருத்துழாய்க்குக் கொத்தாநிற்க, அத்திருத்துழாய்மண்ணிலகீழே,ஜநககுல ஸுந்தரியைப்போலே *பேடஸ்த்தையாய்திருவாடிப்பூரத்திலே, "பார்வண்ண மடமங்கை" என்கிற ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டி ஆவிர்ப்பவித்தருளினார்.

(సవిష్ణుచిత్తస్తులసీవనావలిం ఖనిత్రవక్త్రేణనిఖాతయత్కలౌ। శుభేముహూర్తేశుచిమాసిఫాల్గునీ ప్రతీతతారేతులసీవనాన్తరే భువోద్భవత్కాంచనబాలకన్యకాం భూమ్యంశకాంవీక్ష్యవిసిష్మియేముదా) (ஸவிஷ்ணுசித்தஸ்துளஸீவநாவலிம் கநித்ரவக்த்ரேண நிகாதயத்கலௌ - ஶுபேமுஹூர்த்தே ஶுசிமாஸிபால்குநீ ப்ரதீததாரே துளஸீவநாந்தரே - புவோத்பவத்காஞ்சநபாலகந்யகாம் பூம்யம்ஶகாம்வீக்ஷ்ய விஸிஷ்மியேமுதா) என்று திவ்யஸூரி சரிதையிலே சொல்லிற்றிறே.

அநந்தரம் * வில்லிபுதுவை நகர்நம்பி விஷ்ணுசித்தர்கண்டு, விஸ்மிதராய், * மின்னனையநுண்ணிடையாளான இக்கந்யகையை யெடுத்துக்கொண்டு,ப்ரீதியோடே, "சுரும்பார்குழற்கோதை" என்று திருநாமஞ்சாத்தி, * திருமகள்போல வளர்த்துக்கொண்டுபோருகிறகாலத்திலே, * விஷ்ணுசித்தர்தங்கள்தேவரான வடபெருங்கோயி லுடையானுக்குச் சாத்தக்கட்டிவைத்த திருமாலையை, ஆழ்வாரில்லாத அவஸரத்திலேஇப்பெண்பிள்ளைதான் சூட்டிக்கொண்டு, "அவனுக்கு நேரொவ்வாதிருக்கிறேனோ? ஒத்திருக்கிறேனோ?" என்று, * காறைபூண்டு கூறைபுடுத்து கைவளை குலுக்கி, கோவைசசெவ்வாய்திருத்தி, அவ்வொப்பனை யழகைக்கண்ணாடியிலே கண்டு, இபபடி பலநாளும் பந்துபந்தாகச் சுருட்டிவைக்க, இத்தை ஆழ்வார் ஒருநாள்கண்டருளி, பெண்ணே! எப்போதும் இப்படியேசெய்கிறாய் என்றுமிகவும் கோபித்து, அந்தத்திருமாலையை அற்றைக்கு வடபெருங்கோயிலுடையானுக்குச் சாத்தாமலிருக்க, அன்று ராத்ரியி ஆழ்வார் ஸ்வப்நத்திலே எம்பெருமானெழுந்தருளி, இற்றைக்கு நமக்கு மாலைகொண்டு வாராதிருப்பானென்னென்ன, தம்புத்ரிகோதை குழலிலேமுடித்த க்ர்த்யத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய; எம்பெருமானும "அப்போதுகாணும் வாஸனையாய் ப்ரியமாயிருப்பது" என அருளிச்செய்ய, ஆழ்வாரும், அன்றுமுதல்இவ்வாண்டாளை "பின்னைகொல்நிலமாமகள்கொல் திருமகள்கொல்பிறந்திட்டாள்" என்று விசேஷப்ரதிபத்திபண்ணிப் போருவர். * தொடுத்த துழாயமலர்சூடிக்களைந்தன சூடுமதொண்டரான * ஆழ்வார் திருமகளார் தாம சூடிக்கொடுத்ததுவே நிரூபகமாகச் சூடிக்கொடுத்த நாய்ச்சியாராயிருப்பர்.

திருத்துழாய பரிமளத்தோடே கூடியே முளைக்குமாப்போலே, இந்நாய்ச்சியாரும் ஆஜந்மபாலயயௌவநாவஸ்தைகள்தோறும் வளருகிற பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகளை யுடையளாகையாலே, பகவத்விஷய ப்ராவண்யம், அல்லாத ஆழ்வார்களைக்காட்டில் இவளுக்கு அதிசயித்திருக்கும. புருஷனைபுருஷன காமிக்குமதும், ஸ்த்ரீயை ஸ்த்ரீகாமிக்குமதும்மேட்டுமடையாயிருக்கும்; புருஷன் ஸ்த்ரீயைக்காமிக்குமதும், ஸ்த்ரீ புருஷனைக்காமிக்குமதும் பள்ளமடையாகையாலே இதுசேர்ந்திருக்குமிறே; அந்தப்ராவண்யமடியாக, "அவனைவிட்டகன்றுயிராற்றகில்லா" என்னும்நிலையையுடையளாய், (ದುಷ್ಟಕಾಳಿಯತಿಷ್ಠಾತ್ರಕರ್ಷ್ಣೋಹಮಿತಿಚಾಪರಾ) (துஷ்டகாளியதிஷ்டாத்ரகர்ஷ்ணோஹமிதிசாபரா) என்று - க்ர்ஷ்ணவிரஹத்தை ஸஹிக்கமாட்டாதகோபகந்நிகைகள் க்ர்ஷ்ணனையநுகரித்துதரித்தாற்போலே, இவளும்மார்கழிநீராடி, நோன்புநோற்று, காமபூஜாதிகளைப்பண்ணி தரிப்போமென்றுபார்த்து, * சங்கத்தமிழ்மாலையாக திருப்பாவை நாயச்சியார்திருமொழி, என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களையும் அருளிச்செயது, ஜகத்துக்கு உபகரித்தருளி வாழுங்காலத்திலே, 1

(పతిసంయోగసులభం వయోదృష్ట్వాచమేపితా। చిన్తార్ణవగతఃపారం నాససాదాప్లవోయథా)(பதிஸம்யோகஸுலபம்வயோத்ருஷ்ட்வாசமேபிதா-சிம்தார்ணவகதஃபாரம்நாஸஸாதாப்லவோயதா) என்கிறபடியே ஸ்ரீஜநகராஜன், பிராட்டிபருவங்கண்டு *சிந்தார்ணவகதனுனைப்போலே இவ்வாழ்வாரும் இந்நாய்ச்சியாருடைய விவாஹயோக்யமான பருவத்தைக்கண்டு வ்யாகுலாந்தஃகரணராக; இவ்வாண்டாளும் *மானிடவர்க்கென்று பேச்சுப்படில் வாழகில்லேனென்ன, ஆழ்வாரும் பின்னை யெங்ஙனே யென்ன, இவரும், "மற்றொருவர்க்கென்னைப்பேசலொட்டேன் மாலிருஞ்சோலையெம்மாயர்க்கல்லால்" என்கிறபடியே, * அவன்முகத்தன்றி விழியேனென்ன; ஆழ்வாரும் ஆகில் "நூற்றெட்டுத்திருப்பதியிலெம்பெருமான்களில் ஆருக்குவாழ்க்கைப்படுகிறாய்" என்ன; ஆண்டாளும் ஆழ்வாரைக்குறித்து, அவ்வவருடைய குணரூபதானங்களைக் கீர்த்தித்தருளவேணுமென்ன, ஆழ்வாரும் வடபெருங்கோயிலுடையான்வைபவமடியாக பாண்டிமண்டலத்திலெம்பெருமான்கள்வைபவமும், மலைநாட்டுத்திருப்பதியிலெம்பெருமானகள்வைபவமும, வடதிசைத்திருப்பதியிலெம்பெருமான்கள்வைபவமும், வடதிருவேங்கடவன் வைபவம்தொடங்கி தொண்டைமண்டலத்திலெமபெருமான்கள் வைபவமும், அழகியமணவாளன்முதலான சோழமண்டலததிலெம்பெருமான்கள்வைபவமும்அழகர்வைபவமுமருளிச்செய்ய;

ஆண்டாளும் அதுகேட்டு, ஆநந்தாசருககள துளிக்கப் புளகீக்ருதகாத்ரையாய், * என்னரங்கத்தின்னமுதருடைய குழலழகு வாயழகு கண்ணழகுகளைக் கேட்டு, அதிவ்யாமுக்தையாய மோஹித்து, "வந்தானோ திருவரங்கன்வாரானோவென்றென்றே வளையுஞ்சோரும" என்கிறபடியே * மனமுருகி மலர்ககண்கள் பனிப்ப, அழகியமணவாளனையே காமித்து, * மந்திரக்கோடியுடுத்து, மணமாலைசூட்டி, * மைத்துனன்நம்பி மதுசூதனன்வந்து கைத்தலம்பற்றி * மத்தளங்கொட்ட வரிசங்கம்நின்றூத முத்துடைத்தாமநிரைதாழ்ந்தபந்தற்கீழ் * பெருப்பெருத்தகண்ணாலங்கள்செய்யக் கனாக்கண்டு * திருவரங்கதது ளோங்கு மொளியுளாரான * அணியரங்கத்தமமானுக்கே ஆற்றுத் தீர்ந்தகாதலையுடையளாக; அவ்வளவில் ஆழ்வாரும், "கோதைக்குத் தககவரன் கோயில்பிள்ளை" என்றுகருதி, இது கூடும்படியெங்ஙனேயென்று வ்யாகுலாந்தஃகரணராய்க்கண்வளர்ந்தருள; திருவரங்கச்செல்வனார்ஆழ்வார் ஸ்வப்நத்திலேயெழுந்தருளி, உம்புதரிகோதையைக்கொண்டு, * அணியரங்கன்திருமுற்றத் தேறவாரீர், அவளுக்குத்தகுதியாக நாமே பாணிக்ரஹணம் பண்ணுகிறோ மென்றருளிச்செய்ய; ஆழ்வாரும் உகந்து நிர்ப்பராராயிருக்கிறவளவிலே திருவரங்கச்செல்வனார், நம்சத்ர சாமர தாலவ்ர்ந்தாதி ஸகலபரிஜநபரிச்சதங்களோடே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரேறப் போய் ஆண்டாளை அழைத்துக்கொண்டுவாருங்கோள், என்று * திருப்பவளச்செவ்வாய்திறந்து அருளிச்செய்துவிட,

அனைத்துப்பரிகரத்தாரும், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரேறச்சென்று, ஆழ்வாரைக்கண்டு, நம்பெருமாளருள் பாடிட்டருளினபடியை விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் கேட்டருளி ஆஶ்சர்யப்பட்டு,பெரியப்ரீதியோடே வடபெருங்கோயிலுடையானுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து, அவருடைய அநுமதிகொண்டு ஆண்டாளை மணிப்பல்லக்கிலே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு, அழகியமணவாளரல்ல தறியாத பாதிவ்ரத்யமுடைய ஆண்டாளை பிறர்கண்படாமல் தட்டுப்பாயிட்டு மூடிக்கொண்டு, அகிலவாத்யத்துடனே அனைவரும் ஸேவிக்க வெழுந்தருளப் பண்ணிக்கொண்டு, திருவரங்கன் திருப்பதியேறச்சென்று, “ஆண்டாள்வந்தாள், சூடிக்கொடுத்தாள்வந்தாள், சுரும்பார் குழற்கோதைவந்தாள், திருப்பாவை பாடியசெல்விவந்தாள், தென்னரங்கந் தொழுந் தேசியள்வந்தாள்” என்று பலசின்னங்கள் பணிமாற வந்து, அழகிய மணவாளன் திருமண்டபத்தேசென்று தட்டுப்பாயைவாங்க,

சூடிக்கொடுத்தநாய்ச்சியாரும், அகிலருங் காணும்படி,உதறியுடுத்த பட்டுச்சேலையும், சுற்றிய செங்கழுநீர்மாலையும், திருநுதற் கஸ்தூரித் திருநாமமும்,காதளவும் ஓடிக்கயல்போல்மிளிருங் கடைக்கண் விழியும், *கொடியேரிடையும்,*கோகநகத்தகொங்கைகுலுங்க, *சிலம்பார்க்க, *சீரார்வளையொலிப்ப,அன்னமென்னடைகொண்டு,அழகியமணவாளன்திருமுன்பேசென்று, உள்ளேபுகுந்து, கண்களாரக்கண்டு, * கேசவநம்பியைக் கால்பிடிப்பாளென்னும் பேறுபெற்று, நாகபர்யங்கத்தை மிதித்தேறி, * நீமுகத்துநாகணைமேற்சேருந்திருவரங்கரைச்சேர்ந்து, திருவரங்கன்றிருவடிவருடும்படி அந்தர்ப்பவித்தருள, இத்தைக்கண்ட ஆழ்வார் சிஷ்யரான வல்லபதேவனுள்ளிட்டார் அகிலரும் விஸ்மயப்பட, திருவரங்கச்செல்வனார் ஆழ்வாருக்கு அருள்பாடிட்டருளி, க்ஷீரஸமுத்ரராஜனைப்போலே நீருமநமககு ஶ்வஶுரராய்விட்டீரென்று மிகவுமுகந்தருளி, இவருககுத் தீர்த்தம திருமாலை திருப்பரிவட்டத்துடனே ஸ்ரீசடகோபனும் ப்ரஸாதித்து, “வில்லிபுத்தூருறைவான்றன் பொன்னடிபூண்டுகொண்டுவாழும்” எனறு விடைகொடுத்தருள, ஆழ்வாரும் ப்ரீதிவிஷாதத்துடனே ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரேறச்சென்று, பூர்வம்போலே வடபெருங் கோயிலுடையான்கைங்கர்யநிரதராய் வாழ்ந்தருளினார். (శుచిమాసిపాణ్డ్యభువిపూర్వఫల్గుని ఘనభేనవీనతుళసీవనాన్తరాత్ । ఉదితాముదారగుణరఙ్గనాయక ప్రియవల్లభాంవసుమతీముపాస్మహే) (ஶுசிமாஸிபாண்ட்யபுவிபூர்வபல்குநிகநபேநவீநதுளஸீவநாந்தராத் - உதிதாமுதாரகுணரங்கநாயக ப்ரியவல்லபாம்வஸுமதீமுபாஸ்மஹே).

தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்வைபவம்.

(చోళక్షితౌ ధనుషిమాసిమహేన్ద్రతారేయః ప్రాదురాసమురజిద్వనమాలికాంశః। రఙ్గేశకేళిరతమూర్ధ్వశిఖం ద్విజేన్ద్రం భక్తాఙ్ఘ్రిరేణుమనఘం ... ప్రపద్యే) (சோளக்ஷிதௌ தநுஷிமாஸிமஹேந்த்ரதாரே ய...

முராஜித்வநமாலிகாம்ஸ: - ரங்கேசகேளிரதமூர்த்த்வஸிசம் த்விஜேந்த்ரம் பக்தாங்க்ரிரேணுமநகாத்மகுணம் ப்ரபத்யே) ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வார், திருமண்டங்குடியென்கிற க்ராமத்திலே, (మాసానాం మార్గశీర్షోహం) (மாஸாநாம்மார்கசீர்ஷோஹம்) என்றுஎம்பெருமான்தானாகச்சொல்லப்பட்டமார்கழிமாஸத்தில்கேட்டைநக்ஷத்ரத்தில் ஸ்ரீவைஜயந்திவநமாலிகாம்ஸராய், ப்ராஹ்மணவர்ணத்திலேயவதரித்தருளினார். (తత్రోదభూద్భాగవతాద్ద్విజేన్ద్రాన్మాహేన్ద్రభేమాసిచమార్గశీర్షే। శ్రీవిప్రనారాయణనామధేయః మురారివక్షోవనమాలికాంశః)(தத்ரோதபூத்பாகவதாததவிஜேந்த்ராந் மாஹேந்த்ரபேமாஸிச மார்க்கசீர்ஷே-ஸ்ரீவிப்ரநாராயண நாமதேய: முராரிவக்ஷோ வநமாலிகாம்ஸ:) என்று திவ்யஸூரிசரிதையிலே சொல்லிற்றிறே. நம்பெருமாள் அவரைஜாயமாநகாலத்திலே * அமலங்களாக விழித்துக கடாக்ஷித்தருள, அத்தாலேசுத்தஸத்வநிஷ்டரான இவர்க்கு "விப்ரநாராயணர்" என்று திருநாமஞ்சாத்தி, காலகாலங்களிலே சௌளோபநயநாதிகளையும் பண்ணுவித்து, நால்வேதம ஆறங்கம முதலான அகிலவித்தைகளையும் அதிகரிப்பிக்க, அகிலவித்யாபாரங்கதராய அதிவிரக்தராய அசரீரோத்வாஹருமான இவர், (మరుద్వృధాయామధ్యస్థే చన్ద్రపుష్కరిణీతటే। శ్రీరఙ్గమతులం క్షేత్రం శ్రియాజుష్టం శుభాస్పదమ్) (மருதவர்தாயாமத்யஸ்த்தம் சந்த்ரபுஷ்கரிணீதடே-ஸ்ரீரங்கமதுலம் க்ஷேத்ரம் ஸ்ரியாஜுஷ்டம் ஸுபாஸ்பதம்) என்றபடியே ஸமாப்யதிகாஹ்லாதமாக ச்லாகிக்கப்படுகிற ஸ்ரீரங்கக்ஷேத்ரத்திலே புகுந்து, (విమానమభ్యేత్య చతుః ప్రదక్షిణం చతుర్దిశం త్వత్ర కృతప్రణామః। తదన్తరావిశ్య విధిర్దదర్శ తమిన్ద్రనీలాచలసన్నికాశం। ప్రసన్నవక్త్రం నళినాయతేక్షణం కృపామయం ధామ విచిత్రరూపమ్)(விமாநமப்யேத்யசது:ப்ரதக்ஷிணம் சதுர்த்திஸம்த்ஸ்யக்ருத்தப்ராணாம: - தத்ந்தராவிஸ்யவிதிர்த்ததர்ஸ தமிந்த்ரநீலாசலஸந்நிகாஸம்-ப்ரஸந்நவக்த்ரம் நளிநாயதேக்ஷணம் க்ருபாமயம் தாமவிசித்ரரூபம்) என்கிற விக்ரஹத்தை சதுராநநன் ஸேவித்தாற்போலே, சதுரரில் அக்ரகண்யரான இவரும் * அரவரசப் பெருஞ்சோதிய நந்தனென்னும அணிவிளங்கு முயர்வெள்ளை யணையின்மேலே பள்ளிகொள்ளும் பரவாஸுதேவரான அழகியமணவாளனை ஸேவிக்க, பெரியபெருமாளும தம்முடைய க்ர்பையாலே "குழலழகர் வாயழகர் கண்ணழகர்" என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதாய் * పుంసాం దృష్టిచిత్తాపహారిణమ్ * பும்ஸாம்த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம் என்கிற தம்முடைய வடிவழகைக்காட்டி இவரைத்தம் பக்கலிலே நிரதிசய பக்தியுக்தராம்படிகடாக்ஷித்தருள;

ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரும், அபாரகாருணிகரான * அரங்கனுர்க்காட்செய்யவேணுமென்று * துளபத்தொண்டிலேதத்பரராய், "புண்டரீகஸ்ச புண்யக்ர்த்" என்று புண்யக்ர்த்தாகச் சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீபுண்டரீகரைப்போலேயும், * நன்மாலைகள்சாத்தி ஸந்துஷ்டரான ஸ்ரீமாலாகாரரைப்போலேயும், (సతు నాగవరశ్శ్రీమాన్ నారాయణపరాయణః) (ஸதுநாகவரஸ் ஸ்ரீமாந் நாராயணபராயண:) என்கிறகைங்கர்ய ஸ்ரீயையுடைய

ராஜையாலே "ஸ்ரீமாந்" என்று சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானைப் போலேயும், "எண்பகர்பூவுங்கொணர்ந்தேன்" என்று அஷ்டவிதபுஷ்பமான * அலங்கலந்தொடையல்கொண்டு அடியிணைபணிகிற பெரியாழ்வாரைப்போலேயும், இவரும் தம்மை *ஏமாற்றந்தவிர்த்துத் *திருவரங்கத்தேகிடந்த * திருவுடையாள்மணவாளர்க்குத் திருநந்தவநஞ்செய்து நித்யம்திருமாலைகட்டி ஸமர்ப்பித்துப் போருகிறகாலத்திலே;

திருக்கரம்பனூரிலே திவ்யாங்கநாரமையாய் அதிஸுந்தரியாய் வர்த்திக்கிற "தேவதேவி" என்கிற வேச்யை ஒருக்கால் நிசுளாபுரீசனான சோளனை ஸேவித்து மீண்டுவருகிறபோது, ஸ்வஸகிகளோடேகூட மார்க்ககேதவ்யபநோதநார்த்தமாக ஸ்ரீவிப்ரநாராயணர் செய்கிறதிருநந்தவநத்தின் திருச்சோலைநிழலிலேஒருமரத்தடியிலேயிருந்து அத்திருச்சோலையின் ஸ்ரீயைக்கண்டு சுற்றிச்சுழன்று பார்த்து பரவசையாய், பநஸ ஆம்ர பாடல நாளிகேர நாரங்க ஜம்பீர லிகுச கதளீ குரவக வகுளாசோக புந்நாக பூகீப்ரப்ர்திவ்ர்க்ஷஷண்டவிடபாரூட சுகபிகசாரிகாதிசகுநைர்மதுரகூஜிதமாய்,நிரந்தரவஸந்தமாய், மதுஸ்ரவகுஸுமாந்தராளத்திலே மஞ்ஜுகூஜந்மதுவ்ரதயுக்தமாய்,கேதகீ மாலதீ ஜாதி மல்லிகாரவிந்த கல்ஹாரேந்தீவர சம்பகாமோத பந்துரகந்தவஹோப ஸேவிதமாயிருக்கக்கண்டு, ஸ்வாக்ரஜையைக்குறித்து, இப்பொழின்நிழல்ச்ரமஹரமாய் நந்தநவநத்தையும் சைத்ரரதத்தையும் பரிஹஸியாநின்றதீ! என்ன; அவளும் ஸ்மேராநநாப்ஜையான தேவதேவியைக்குறித்து, ஸ்வப்ரஸூந ப்ரகர்ஷத்தாலே நம்பெருமாள் திருமுடியை பூஷித்துவருமதாய் அவர்ம்ர்கயாவிஹார ஸ்ராந்திப்ரஸமநமபண்ணுமது அஸ்மதாதிகளுக்கு அத்வகேதஹரணம் பண்ணுதொழியுமோவென்று ப்ரியாலாபம் பண்ணிக்கொண்டு ஆராமலக்ஷ்மீ நிரீக்ஷணரானவர்கள், அங்கே ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரைக் கண்டார்கள்;

இவரும், வளர்ந்த கேஸச்மச்ருக்களையுடையராய், ப்ரவ்ர்த்தரோமப்ரகாசிதாங்கராய்,பரிதௌதவஸ்த்ரோர்த்வபூண்ட்ரங்களையுமுடையராய், தரிக்கப்பட்ட துளஸிபத்மாக்ஷமாலையும் த்வாதஸோர்த்வபுண்ட்ரங்களையுமுடையராய்திவ்யோத்யாநஸ்த்ததருகுல்மலதாதிகளுக்கு ஆலவாலகரணஜலஸேசநாதிகைங்கர்யநிரதராயிராநிற்க,அத்தைஅவர்களிருவரும் விஸ்மயத்துடன் ஆலோசித்துக்கொண்டிருக்க; இவரும் தம்கைங்கர்யாஸக்தசித்தராய் அவர்களைக கண்ணெடுத்துப்பாராமல் திரஸ்கரித்திருக்க; அவ்வளவிலே தேவதேவியும் தன்தமக்கையுடனே இவன் க்லீபனோ? உந்மத்தனோ? நாம்வந்து முன்னேநிற்க நிரீக்ஷியாதிருக்கிறானென்ன; ததக்ரஜையும் அவளைக்குறித்து, இவர் க்லீபருமன்று, உந்மத்தருமன்று, ரங்கேச கைங்கர்யஸக்த சித்தரான மஹாவிரக்தர், இவர் த்வத்ரூப ஸம்பத்தியைக் காறியுமிழ்ந்திருப்பர், இவரை உன்விப்ரமவிலாஸஹாஸேக்ஷணாதிகளாலே மோஹிப்பித்தாயாகில்

நீயே வாரஸ்த்ரீஜநமுக்க்யை, உனக்கு நான் ஆறுமாஸம் தாஸியாயிருப்பேனென்ன;

தேவதேவியும் அத்தைக்கேட்டு, இவரை நான் வஶீகரியாவிட்டால் உனக்கு நான் ஆறுமாஸம வெள்ளாட்டியாவேனென்று ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணி, ஸ்வாலங்காரத்தையும் கழற்றிக்கொடுத்து, ஸ்வஸகிகளோடேகூட ஸ்வாக்ரஜையையுமநுப்பி, ஸாத்விகவேஷயுக்தையாய் இவர் திருவடிகளிலே விழுந்து ஸேவிக்க; இவரும், இதுவென் பெண்ணே! என்று கேட்டருள, அவளும், ஸ்வாமீ! அடியேன் வாரஸ்த்ரீவம்சத்திலே பாபவசாத் பிறந்தேன், என்னை என தாயானவள் ஸர்வரையும் பஜித்து அர்த்தார்ஜநம பண்ணென்ன: அடியேன், பூர்வம் பாபங்களைப் பண்ணி இஜ்ஜந்மத்திலே பிறந்ததுமன்றியே இன்னம் பாபார்ஜநம் பண்ணிப்படுகுழியிலே விழவேணுமோவென்று சொல்லி அர்த்தலுப்தையான அவளை பரித்யஜித்து பெருமாளுக்கு அந்தரங்ககைங்கர்யநிரதரான தேவரீர்திருவடிகளை ஸேவித்து உஜ்ஜீவிக்கவேணுமெனறு வந்தேன், ஆகிஞ்சந்யாநந்ய கதித்வமுடையஅடியேனை இரங்கியருளி ஆராமரக்ஷணகர்த்யே நியோகித்தால்தேவரீர் பெருமாளுக்குத்திருமாலை ஸமர்ப்பித்து மாதுகரம்பண்ணி யெழுந்தருளுந்தனையுமகாத்திருககிறேனென்ன; இவருமிரங்கியருளி, தம்முடைய திருவாராதநமான எம்பெருமானுக்கு பைக்ஷத்தை அமுதுசெய்யப்பண்ணி, தாமுமமுதுசெய்து, நிஜபுக்தசேஷத்தையுமிரங்கியருளினார்.

பின்பு அவளும், திருநந்தவநத்தில் திருத்துழாய் முதலான பூச்செடிகளுக்குக் குழிகட்டிச் சோதித்துக் கொத்தித் திருமஞ்சநம் பரிமாறிக்கொண்டு இப்படியே ஆறுமாஸ மநுவர்த்தித்திருந்தாள். பின்னையுமொருநாள் குழிகட்டிச் சோதித்துத் திருமஞ்ஜநம் பரிமாறிக்கொண்டிருக்கச்செய்தே ஒருவர்ஷாகாலத்திலே பெருவர்ஷம் வர்ஷிக்க; ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரும் பர்ணசாலையில் ப்ரவேசித்திருக்க, அவளும் அப்பாலேயிருந்து நனையாநிற்கக்கண்டு உள்ளேவாஎன்றழைக்க; அவளும் உள்ளேபுகுந்தவளவிலே ஈரப்புடைவையுடனேயிருக்கிறதைக்கண்டு தம்முடைய உத்தரீயத்தை ப்ரஸாதிக்க, அவளும் தரித்துக்கொண்டு அவரைப்பார்த்து "திருவடிகளைப் பிடிக்கிறேன்" என்ன; இவரும் அநுகூலிக்க; அவளும் திருவடிகளைப் பிடியாநிற்கச்செய்தே; (అఙ్గారసదృశీనారీ ఘృతకుమ్భసమఃపుమాన్) (அங்காரஸத்ருசீநாரீ க்ருதகும்பஸம꞉ புமாந்) என்கிறபடியே நெருப்பைச்சேர்ந்த நெய்யைப்போலே இவர் மனமுருகச்செய்தே, அவளும், ஸ்வாமீ! அடியேனுக்கு ஹிதமாயிருப்பதொருவார்த்தை யருளிச்செய்யவேணுமென்று மந்தஸ்மிதஞ்செய்து அபாங்கவீக்ஷணம்பண்ண; இவரும் விகரித்து அவள்கையைப்பிடிக்க; அவளும் "தக்கையுயானேன்" என்று இவரைக காடாலிங்கநம் பண்ணிக்கொண்டு ரமித்து, ஒருக்காலும், காந்தாவிஷயாநபிஜ்ஞரான

இவரை மநோபவாயோதந வைபவத்தாலே ஸ்வவிஷயே பக்நரா வாக்கினாள். அதின்மற்றைநாள் ஸ்வக்ர்ஹத்தில்நின்றும் ஸ்வாபரணத் தையு மழைப்பித்துக்கொண்டு ஸர்வாபரண பூஷிதையாய், இவரை தன் ரூபிருப்யத்தாலே மயக்கி, அவயவைகதேசத்திலே ஆழங்கால் படுத்தி,திருநந்தவநத்திலே மல்லிகாலதாக்ர்ஹத்தையும் மாதவீ குஞ்ச மோத்கர குஞ்சத்தையும் விசித்ர நிர்ப்பர மந்மதோத்ஸவ ரஸத்தையும் அநுபவிப்பித்து த்ர்டாநுராகத்தாலே ஒருவரையொருவர் ஒருக்ஷண மும் பிரியக்ஷமரன்றியே யிருந்து இவரை ஸ்வவசவர்த்தியாம்படி பண்ணி, ஸ்வஸம்பந்தத்தை ஸஹிப்பிக்க, தன்ஸகிகளும் தமக்கையும் கண்டு ச்லாகிக்க, தீர்ணப்ரதிஜ்ஞையாய் ஸ்வகர்ஹமேவந்து, இவரு டைய வர்ணாஶ்ரம தர்மங்களையுங் குலைத்து, காமுகவேஷ யுக்தராம்படி பண்ணி, ப்ரக்ர்திபரவசராக்கி, அதிஸ்திக்தைபோலே சிலகாலம் ரமியா நிற்க,இவரும் "சிலம்படியுருவில் கருநெடுங்கண்ணார்திறத்தனா யறத் தையேமறந்து" என்கிறபடியே மிகவும் விஷயப்ரவணராய், ஸ்வதர் மாநுஷ்டாந ஸந்திஸாவித்ரியையும் மறந்து, ஸ்த்ரீபோகமே காலக்ஷே பமாக வர்த்திக்கிற இவரை ஸர்வஸ்வாபஹாரணம்பண்ணி சூந்யதந ரானவரோ தானும் அநுராகசூந்யையாய்த் தள்ளிவிட; இவரும் அவள் க்ர்ஹத்வாரத்திலே கிந்நராய் முசிதநுகொண்டுகிடக்க; அவ்வளவிலே பெருமாளும் பிராட்டியும் அவ்வீதியிலே * ஸவிலாஸஸஞ்சாரம் பண் ணிகொண்டு எழுந்தருளாநிறக; அவ்வளவிலே பிராட்டி, இவரைக் கண்டுமந்தஹாஸமபண்ணி,வேஶ்யாகர்ஹத்வாரதிலேமுசித்துக்கொ ண்டுகிடக்கிறாரானொன்று கேட்க; பெருமாளும், நமக்குப் பூமாலைதரும் விப்ரநாராயணன்வேச்யாஸக்தனாய் அவளாலே அர்த்தலோபத்தாலே நிராக்ர்தனாய் துக்கிதனாய் தநவாரி முசிதநுகொண்டு கிடக்கிறான் என் றருளிச்செய்ய; பிராட்டியும், பெருமாளுடனே, நமக்கு அந்த ரங்கரானவர் இங்ஙனே விஷயாஸகதராணாலும் விஶ்வமோஹந ஹேது வானதேவரீர்மாயைக்குவிஷயமாககலாமோ? இவரைவிஷயாஸக்தியிலு ண்டான பாபத்தை நிஶ்ஶேஷமாக நிவர்தநிப்பித்து தேவரீர்திருவடிக ளுக்குஅந்தரங்கராம்படி கடாக்ஷித்தருளவேணுமென்ன; பெருமாளும் பிராட்டிவார்த்தைக்கு இசைந்து, தம் பரிசபாத்ரத்திலே ஒரு தபநீய மான சுத்தோதக பாத்ரத்தை யெடுத்துக்கொண்டுவந்து,வேஶ்யாக்ர்ஹ த்வாரிநின்று, தேவதேவீ! கவாடோத்ககாடநம்பண்ணென்ன; அவ ளும் நீர் ஆரென்றுகேட்க, நான் அழகிய மணவாளதாஸன், விப்ரநாரா யணன் அனுப்பவந்தேனென்ன,அவளும்சடக்கெனக்கதவைத்திறந்து என்னென்றுவினவ; அவனும், ஸ்ரீவிப்ரநாராயணன் உனக்கு இந்த ஸ்வர்ணபாத்ரத்தைத் தந்தானென்ன; அவளும் ப்ரஹர்ஷடையாய் தபநீயபாத்ரத்தை வாங்கிக்கொண்டு அவரை உள்ளே வரச்சொல்லு மென்ன, அழகியமணவாளதாஸனும் விப்ரநாராயணரன்[illegible] சென்று தேவதேவியும் உம்மை உள்ளே வரச்சொன்னாளென்[illegible]

ரும், கர்ணாம்ர்தமான வார்த்தையைக்கேட்டு ஸந்துஷ்டராய் உள்ளே புகுந்து அவளுடனே க்ரீடாபரராக, அவ்வளவிலே பெருமாளும் கோயிலிலேபோந்து * உரகமெல்லணையிலே சாய்ந்தருளினர்.

அநந்தரம் பொழுதுவிடிந்தவாறே திருக்காப்பை நீக்கினவளவிலே ஸந்நிதியிலிருந்த தபநீய சுத்தோதக பாத்ரத்தைக் காணுமல் கோயில்பரிகரத்தாரடைய பயப்பட்டு,ராஜகார்த்தருககறிவிக்க; நிசுளாபுரீந்த்ரனை ராஜாவுங்கேட்டு, நம்பியார் பரிசாரகர் முதலானாரைப் பிடித்து தண்டிக்க; அவ்வளவிலே ஜலாஹாரணார்த்தமாக வந்த தேவதேவியகத்து கடசேடி, தன்னோடுஸம்பந்த முடையானொருவனைப் பாதிக்கக் கண்டு இதுவென்னென்றுகேட்க, தபநீயபாத்ரம்காணுமற்போனத்தை அவளுக்குச்சொல்ல; அவளுங்கேட்டு,ஸ்ரீவிப்ரநாராயணனெங்கள்தேவதேவிக்கு ஒருஸ்வர்ணபாத்ரங்கொடுத்திருக்கிறான், அவள்மெத்தைத் தலையணையின்கீழேவைத்திருக்கிறதென்ன, அவனுங்கேட்டுராஜகார்த்தருக்குச்சொல்ல; அவர்களும்வந்து இவர்களைப்பிடித்துக்கொண்டுஅவள் க்ருஹத்தைச்சோதித்து அந்தவட்டிலையு மெடுத்துக்கொண்டுபோய் அரசனுக்குக்காட்ட; அரசனும்வேஸ்யையைக்குறித்து, இப்படி பெருமாளுடைய பாத்ரத்தை நீ வாஙகலாமோவென்ன; நாயன்தே; நான பெருமாளதென்றறியேன், இவன் தன்வட்டிலென்று தன் தூதன் அழகியமணவாளனென்பானொருவன்கையிலே வரவிட்டான், அறியாமல் வாங்கினேனென்ன; இவரும் நமக்கொருதூதனுமில்லை நான்வட்டிலையுமறியேனென்ன; அவளுமுண்டென்ன; இவருமில்லையென்ன; இப்படி உபயருடையவிவாதமுமகேட்டு,அரசனும அந்தவேச்யையை அபராத தண்டம்வாங்கி வட்டிலையும் பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்து இவரையும் ஸ்வர்ணஸ்தேயயுக்த தண்டம் பரீக்ஷித்துப் பணணக்கடவோமென்று காவலிலேவைத்து ஸ்வக்ருஹமே போந்தான்.

அவ்வளவிலே பிராட்டியும், பெருமாளுடனே ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரை இனி லீலைக்கு விஷயமாககாதே இரககததுக்கு விஷயமாககிக் கொள்ளவேணுமென்ன, பெருமாளும் ராஜாவின் ஸ்வப்நத்திலே யெழுந்தருளி ஸ்ரீவிப்ரநாராயணர்க்கு ப்ராரப்தகர்மத்தை இங்கேகழிக்கைக்காக நாமே தபநீயபாத்ரத்தைக் கொடுத்துத் தண்டிப்பித்தோ மித்தனையல்லது அவர் தண்ட்யரன்று, நிர்த்தோஷர், அந்தவேஸ்யாதநமும் நமக்கு வேண்டா, அவரைவிட்டு பூர்வம்போலே திருமாலை கைங்கர்யத்திலே நிறுத்துமென்று நியமித்தருள; சோளபூபதியும் விடியற்காலத்திலே யெழுந்திருந்து நம்பெருமாள் தனக்கு ஸ்வப்நத்திலே நியமித்தருளினபடியைச்சொல்லி விஸ்மயப்பட்டு ஸ்ரீவிப்ரநாராயணரையழைப்பித்து அநேகமாக ஸத்கரித்துத் தண்டனிட்டு விட, இவரும் தம் நிஹீநக்ர்த்யத்தை நினைத்து அநுதபிதது "அன்னமென்னடையினர்கலவியையருவருத்தஞ்சிறுயேல்" என்கிறபடியே விஷயாஸக்தி

ருசியைக் காறியுமிழ்ந்து அகம்யாகமந ப்ராயஶ்சித்தார்த்தமாக, (సమస్తపాపానాం ప్రాయశ్చిత్తం మనీషిభిః। నిర్ణీతం భగవద్భక్త పాదోదకనిషేవణం) (ஸமஸ்தபாபாநாம் ப்ராயஶ்சித்தம் மநீஷிபி: - நிர்ணீதம் பகவத்பக்த பாதோதகநிஷேவணம்) என்று சொல்லுகிறபடியே ஸர்வபாப ப்ராயஶ்சித்தமான பகவத்பக்தபாதோதகநிஷேவணம்பண்ணி பூதராயருளினார்.

அநந்தரம் இவருக்கு க்ராமகுலாதிகளால்வரு மநர்த்தப் போன்றிக்கே நிலைநின்ற திருநாமமாவது, (యస్యమూర్ధ్ని స్థితం యావత్ వైష్ణవాంఘ్రిరజశ్శుభమ్। గఙ్గాదిసర్వతీర్థాని తావత్తిష్ఠన్త్యసంశయః) (யஸ்யமூர்த்நி ஸ்திதம் யாவத் வைஷ்ணவாங்க்ரிரஜஶ்ஶுபம் - கங்காதிஸர்வதீர்த்தாநி தாவத்திஷ்டந்த்யஸம்ஶய:) என்றும், (నిరపేక్షం మునిం శాన్తం నిర్వైరం సమదర్శనం। అనువ్రజామ్యహం నిత్యం పూయయేత్యఙ్ఘ్రిరేణుభిః) (நிரபேக்ஷம் முநிம் ஶாந்தம் நிர்வைரம் ஸமதர்ஶநம் - அநுவ்ரஜாம்யஹம் நித்யம் பூயயேத்யங்க்ரிரேணுபி:) என்றும், "மாயன்றமரடிநீறுகொண்டணியமுயலில் மற்றில்லைகண்டீரிவ்வணங்குக்கே" என்றும், "பாததூளிபடுதலாலிவ்வுலகம் பாக்கியஞ்செய்ததே" என்றும், "தொண்டரடிப்பொடி யாடநாம்பெறில் கங்கைநீர் குடைந்தாடும் வேட்கையென்னாவதே" என்றும் இவ்வர்த்தவிஷயம் தத்வவித்துக்கள் பலராலும் உத்தேஶ்யதமமாக ஆதரிக்கப்பட்டிருக்கையாலே * துளவத்தொண்டிலே நிஷ்டராய்ப்போரும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடைய ஸ்ரீபாததூளியென்றே தமக்கு உஜ்ஜீவநகரமான திருநாமத்தையுடையராய், (భావో నాన్యత్ర గచ్ఛతి)(பாவோநாந்யத்ரகச்சதி) என்ற திருவடியைப் போலவும், (ఐశ్వర్యం వాపి లోకానాం కామయే న త్వయా వినా) என்ற இளையபெருமாளைப்போலவும், "மாயாப்பெருவிறலுலகமூன்றினொடுநல்வீடுபெறினுங் கொள்வதெண்ணுமோதெள்ளியோர்குறிப்பு" என்றநம்மாழ்வாரைப்போலவும், இவரும், "இந்திரலோகமாளுமச்சுவைபெறினும்வேண்டேன்" என்று தத்வ்யதிரிக்தமான இதரபுருஷார்த்தங்களில் செல்லாத திருவுள்ளத்தையுடையராய, "என்னைத்தீமனங்கெடுத்தாய்" "மருவித்தொழும்மனமேதந்தாய" என்கிறபடியே இவரும் "மாதரார்கயல்கணென்னும் வலையுட்பட்டழுந்துவேனை, போதரேயென்றுசொல்லிப் புந்தியிற்புகுந்து தனபாலாதரம்பெருகவைத்தவழகன்" என்றநுஸந்தித்து க்ருதஜ்ஞராய், அதுவுமன்றிக்கே, "நாகத்தணைக்குடந்தை வெஃகாத் திருவெவ்வுள், நாகத்தணையரங்கம்பேரன்பில்" என்றும், "கண்டியூரரங்கம்மெய்யங்கச்சிபேர்மல்லை" என்றும்-இப்படி பலவிடங்களிலும மண்டித்திரிகிறமற்றையாழ்வார்களைப் போலன்றிக்கே * யாவரும்வந்தடிவணங்க அரங்கநகர்துயினற அழகியமணவாளரல்லதறியாதபாதிவ்ரத்யத்தையுடையராக, அவ்வளவிலே நம்பெருமாளும் இவர்க்கு * மயர்வறமதிநலமருளி, தம்முடைய பரத்வாதி பஞ்சப்ரகார ரூபங்களை சேஷ்டிதங்களை யெல்லாம் நிஸ்ஸந்தேஹமாக கரதலாமலகம்போல் தெளியக் காட்டிக்கொடுக்க, இவரும் * தெளிவுற்ற சிந்தையராய் நிரவதிகபக்தியைப்பெற்று வர்த்திக்கும்படியை தேவதேவி கண்டு, இவ

ளைப்போலே உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்று நினைத்து, தன் ஸர்வஸ்வத்தையும் நம்பெருமாளுக்கு ஸமர்ப்பித்து, பரமஸாத்விகையாய், "ஸத்ஸங்கதிஃஸதாபச்யம்தியிலே வைக்கும்" என்னுமாப்போலே நம்பெருமாள் கோயிலிலே ஸம்மார்ஜநாதி கைங்கர்யநிரதையா யுஜ்ஜீவித்தாள.

இவ்வாழ்வாருக்கு பரபக்தி பரஜ்ஞாந பரமபக்திகள் தலைமண்டையிட்டு, "தாயாய்த் தந்தையாய் மக்களாய் மற்றுமாய் முற்றுமாய்" என்கிறபடியே ஸர்வவிதோத்தாரக பந்துவாகப் பெரியபெருமாளைத் திருமந்த்ராநு ஸந்தாநத்தாலே அநுபவித்தருளி, அத்திருநாமோச்சாரணத்தால் தமக்குண்டான ராஜகுல மாஹாத்மயத்தாலே (திருவடி தன்னாமம் மறந்தும் புறந்தொழா மாந்தரை-திறமபேல மினகண்டீர) என்றுயமன் பாசஹஸ்தனான ஸ்வபுருஷர்களைப்பார்த்து, கர்ணமூலத்திலேயுபதேசிக்கத்தக்கதாக "நமன்றமாதலைகள மீதே-நாவலிட்டுழிதருகின்றோம்" என்று அம்மந்த்ரவைபவத்தைச்சொல்லி ஆநந்தித்து, யமாதிகள்தலையிலேயடியிட்டு, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களடியிலேமுடியிட்டு, திருமாலைகட்டிச்சாத்த நினைத்து * திருமாலைசொல்லுகிற இவர ஸ்ரீசௌநகபகவான் வக்தாவாக ஸ்ரீசதாநந்தர் ச்ரோதாவாகத் திருநாமங்களைக் கேட்டாப்போலே பெரியபெருமாள் ஸ்ரோதாவாகத் தாம் வக்தாவாய்க் கொண்டு ப்ரகாசிப்பித்தருளி, (భూతాని చవర్గేణ చవర్గేణేన్ద్రియాణి చ। టవర్గేణ తవర్గేణ జ్ఞానగన్ధాదయస్తథా। మనః పకారేణైవోక్తం ఫకారేణ త్వహంకృతిః। బకారేణ భకారేణ మహాన్ ప్రకృతిరుచ్యతే) (பூதாநிசகவர்கேண சவர்ககேணேந்த்ரியாணிச-ட்வர்க்கேணதவர்க்கேண ஜ்ஞாநகந்தாதயஸ்ததா - மநஃபகாரேணைவோக்தம் பகாரேணத்வஹங்க்ருதிஃ- பகாரேணபகாரேணமஹாநபரக்ருதிருச்யதே) என்றும், "பொங்கைம்புலனும்பொறியைந்தும கருமேந்திரியமைம்பூதமிங்கிவ்வுயிரேய் பிரகிருதிமானாங்காரமனங்கள" என்றுசொல்லப்படுகிற சதுர்விம்சதிதத்வாத்மிகமான இஸ்ஸரீரத்திலாத்மபுத்தியை "புறஞ்சுவரோட்டைமாடம்" என்று நிவர்த்திப்பித்தும், (ఆత్మాతు సమకారేణ పఞ్చవింశః ప్రకీర్తితః)(ஆத்மாதுஸமகாரேணபஞ்சவிம்ஸஃப்ரகீர்த்திதஃ) என்று சொல்லுகிறபடியே இருபத்தைந்தா மக்ஷரமான மகாரவாசயனுகையாலே ப்ரக்ருதேஃ பரனான ஆத்மஸ்வரூபத்தை "யடியரோர்க்கு" என்று ஸ்வரூப நிர்த்தேசம்பண்ணியும, திருமந்த்ரநிஷ்டராய், *மெய்ம்மையை மிகவுணர்ந்து * உன்கடைத்தலையிருந்து வாழும் சோமபர், பெரியபெருமாளுக்குஅபிமதரென்று அவர்கள்தமக்குஉத்தேஸ்யராகையாலே, "உன்னடியார்க்காட்படுத்தாய்" என்று தமக்குப் பெருமாளுண்டாக்கின ததீயசேஷத்வத்தைப் பேசியும், இப்படி இவ்வர்த்த விசேஷங்களை அகிலருமறிந்துஉஜ்ஜீவிக்கும்படி திருமாலை திருப்பள்ளியெழுச்சி என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களிலே விசததமமாகவருளிச்செய்து, லோகத்தை வாழ்வித்தருளினார்.

உறையூர்நாய்ச்சியார்வைபவம்.

(కావేరీతోయమాశ్రిత్య వాతో యత్ర ప్రవర్తతే । తద్దేశవాసినాం ముక్తిః కిము తత్తీరవాసినాం) என்று சொல்லுகிறபடியே ஸ்வப்ரவாஹஸ்பர்ஸமருத்ஸம்பந்தத்தாலே முக்திதரவல்ல நீர்மையையுடைத்தான திருக்காவேரிக்கரையிலே நிசுளாபுரியென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதாய், மாடகூடப்ராஸாதோபசோபிதமான உறையூரிலே, ஸூர்யவம்ஸப்ரதீபனான சோளபூபதி தர்மமாக ப்ருதிவீபரிபாலநம் பண்ணாநிற்கச்செய்தே க்ஷீரார்ணவராஜனிடத்தே பிராட்டி ப்ராதுர்ப்பவித்தருளினாற்போலே, நம்பெருமாளிடத்தே ஏகாந்தசித்தனான தர்மவர்மாவாகிற சோளனுக்குக் கந்நிகையாய் நீளாம்ஸஜையான உறையூர்நாய்ச்சியார் திருவவதரித்தருள, சோளராஜாவும், ஸ்ரீஜநகராஜன், பிராட்டியை ப்ரீதியோடே எடுத்து வளர்த்தாற்போலே உவப்போடே வளர்க்க வளர்ந்தருளுகிற நாய்ச்சியார், பாலக்ரீடையிலும் நம்பெருமாளையல்லது வேறொரு விளையாட்டறியாதவளாய், ஸகிகளோடே கூடி விஹரித்து வளர்ந்தவள் ப்ராப்தயௌவனையானபின்பு, ஒருநாள் உத்யாநவநத்திலே ஸகிகளோடேகூட டோலாலீலையாய் விஹரியாநிற்க, "வேட்டையாடி வருவானை விருந்தாவநத்தே கண்டோமே" என்கிறபடியே நம்பெருமாள் அங்கே ம்ருகயாவிஹாரபரராயெழுந்தருளக்கண்டு மோஹித்து, ஸோரவந்து, ஸ்வபிதாவான சோழராஜாவைக் குறித்து, நம்பெருமாளையல்லது வேறொரு புருஷனுக்கு வாழ்க்கைப்படேன், என்னை அவருக்கே உதகம்பண்ணிக்கொடுமென்ன; சோழராஜாவும் ஸந்துஷ்டனாய் நம்பெருமாள ஸந்நிதியிலே சென்று, அச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய; பெருமாளும நாமே பாணிக்ரஹணம்பண்ணுகிறோம், நமக்கே உதகம் பண்ணிக் கொடுமென்று நியமிக்க; ராஜாவும் * துமில மெழப் பறைகொட்டித்தோரணம்நாட்டி அரங்கமாநகரையலங்கரித்து பெரியப்ரீதியுடனே * பெருப்பெருத்த கண்ணாலங்கள் செய்து நாய்ச்சியாரை உதகம்பண்ணிக்கொடுக்க, பெருமாளும ஜநகராஜன் திருமகளை உதவாஹம பண்ணினாப்போலே உவப்போடே திருமணம்புணர; ராஜாவும் முந்நூற்றறுபது பாரம பொன்னரிசியும் அதுக்குத்தக்க முத்துமாணிக்கமயமான நவரத்நோபஹாரமும், திவ்ய வஸ்த்ராபரணங்களும, சோழராஜாஉச்வ தாவஸீபுவநங்களும குறைவறக்கொடுத்தும் பர்யாப்தி பிறவாமையாலே தன் ஸர்வஸ்வத்தையும் நம்பெருமாளுக்கேயாக்கி வாழ்ந்தானிறே.

திருப்பாணாழ்வார்வைபவம்.

(శ్రీలోకసారంగ మహామునీంద్ర స్కంధాధిరూఢం కలయామి నిత్యం। కళంకహీనం కమనీయభక్తం కవీశ్వరం గాయకసార్వభౌమం) (ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுநீந்த்ர ஸ்கந்தாதிரூடம் கலயாமி நித்யம் - களங்கஹீநம் கமநீயபக்தம் கவீஸ்வரம் காயகஸார்வபௌ[illegible]

(శ్రీవిలంబిని సర్గమేకలియుగే సంవత్సరే దుర్మతౌ । మాసే వృశ్చికభాజి పక్షవదినే [illegible] ధన్యోత్తమే రోహిణ్యా సహితే తలే సత్యమయం తౌర్యత్ర ద్వితీయే తథా । [illegible] యోగినో [illegible])

மம்) திருப்பாணாழ்வார், (உறந்தை) என்கிற உறையூரிலே கார்த்திகை மாஸத்தில் ரோஹிணீநக்ஷத்ரத்திலே பஞ்சமவர்ணத்திலே * ப்ராஹ்மணவேள்விக் குறைமுடித்த பாகவதனைப்போலே ஸ்ரீவத்ஸாம்ஸரான திருப்பாணாழ்வார் அவதரித்தருளினார். (అథతత్రకులే౽న్తిమేరమా రమణోరస్థిత లాఞ్ఛనాంశజః । సమజాయతపాణాఞ్జికస్సుకవిరార్తికమాసి వై తపే) (அததத்ரகுலே௳ந்திமேரமா ரமணோரஸ்திதலாஞ்சநாம்ஸஜ: - ஸமஜாயதபாணாம்ஞ்சிகஸ்ஸூக: கார்த்திகமாஸிவைதபே) என்று திவ்யஸூரிசரிதையிலே சொல்லிற்றிறே.

(జాయమానం హి పురుషం యం పశ్యేన్మధుసూదనః । సాత్త్వికస్స తు విజ్ఞేయస్స వై మోక్షార్థచిన్తకః) (ஜாயமாநம்ஹிபுருஷம் யம்பர்யேந்மதுஸூதந: - ஸாத்விகஸ்ஸதுவிஜ்ஞேயஸ் ஸவைமோக்ஷார்த்தசிந்தக:) என்கிறபடியே எம்பெருமான் இவர்க்கு ஜாயமாந கடாக்ஷத்தைப் பண்ணுகையாலே, ஸத்வகுண ப்ரசுரராய் மோக்ஷார்த்தியான இப்பாண்பெருமாள், * சேமமுடை நாரதனைப்போலவும், (నిగ్రహాత్తారయాస్యాత్త్వై తేన గీతఫలేన మాం । ఏవముక్త్వా తు చణ్డాళం రాక్షసశ్శరణం గతః) (நிக்ரஹாத்தாரயாஸ்யாத்வை தேநகீதபலேந மாம்-ஏவமுக்தவாது சண்டாளம் ராக்ஷஸஸ்ஸரணம்கத:) என்கிறபடியே சரணாகதனான ராக்ஷஸனைக் குறித்து, (యన్మయా పశ్చిమం గీతం స్వరం కైశికముత్తమం । ఫలేన తస్య భద్రం తే మోక్షయిష్యామి కిల్బిషాత్) (யந்மயாபஸ்சிமம்கீதம் ஸ்வரம் கைஸிகமுத்தமம் - பலேநதஸ்யபத்ரந்தேமோக்ஷயிஷ்யாமி கில்பிஷாத்) என்று கைசிகபுராணத்தில் யாகதோஷம் பரிஹரித்த பாகவதனைப்போலவும், பகவத்கான வித்யைக்கு ஸார்வபௌமராய், * பரமாத்மனைச் சூழ்ந்துநின்று ஸாமகானம்பண்ணும் நித்யஸூரிகளிலே யொருவர்வந்தவதரித்தாரோ வென்று சொல்லலாம்படியான திவ்யசரித்ரங்களையுடையரான இப்பாண்பெருமாள், ஸ்வவர்ணாநுகூலமாக இரண்டாற்றுக்கும் நடுவே தாம் மிதியாமே தென்னாற்றின் தென்கரையிலே, திருமுகத்துறைக்கெதிரே "தொழும்த்திசை யுற்றுநோக்கியே" என்கிறபடியே * திருவரங்கமே யான்திசையைநோக்கி தூரநின்று, * வலந்தாங்கு சக்கரத்தண்ணல் மணிவண்ணற் காளென்றுள் கலந்து வீணையும் கையுமாய் * திருப்புகழ்கள் பலவும் பாடிக்கொண்டு, "சிந்திக்குந்திசைக்குந் தேறுங்கைகூப்பும்" என்கிறபடியே பெரியபெருமாளை அநவரத பாவனைபண்ணிப் போருகையாலே, (తతో మేతద్గతంమనః)(ததோமேதத்கதம் மந:) என்கிறபடியே பெரியபெருமாளும் இவர்பக்கல் * உவந்த திருவுள்ளத்தராக, அவ்வளவிலே நாய்ச்சியாரும் பெருமாளுடனே நமக்கு அந்தரங்கரான இப்பாண்பெருமாள் புறம்பேநிற்கப் பெறுமோ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெரியபெருமாளும் பலகால் அருளப் பாடிட்டுப்போகவிட்ட விடத்திலும் இவர் ஸ்வரூபத்தால்வந்த நைச்யத்தாலும் ஸ்வவர்ணத்தால் வந்த நைச்யத்தாலும் பிற்காலித்து, கடுநடையிட்டு அகல்கிறவளவிலே, பெரியபெருமாள், பின்னையும் இவர்பக்கலுள்ள க்ர்பாதிசயத்தாலும், தன்நிரம்குச ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலும் ஸ்ரீலோகஸா

ரங்கமஹாமுநீந்த்ரரைப்பார்த்து "நமக்கு அந்தரங்கரான பாண்பெருமாளை நீர்நெகிழ நினையாதே, அவரை, உம்முடைய தோளிலே கொண்டு வாரும்" என்று ஸ்வப்நமுகேந நியமித்தருள அவரும் விடிவோரை எழுந்திருந்து, (అద్యమేసఫలం, న్మ సుప్రభాతాచమేనిశా) (அத்யமேஸபலஂஜந்ம ஸுப்ரபாதாசமேநிஶா) என்கிறபடியே இற்றை விடிவு எனக்கு நல்விடிவாச்சுதென்று ஸ்வபநத்தை நிஶ்சயித்து மிகவும் ஹ்ர்ஷ்டராய் *தோதவத்தித் தூய்மறையோருடனே திருமுகத் துறையிலே, *நாட்காலேநீராடி அநுஷ்ட்டாநம் செய்தருளி, (సహస్రమపి గన్ధర్వం యత్ర భాగవతస్థితః) (ஸுதூரமபிகந்தவ்யஂ யத்ரபாகவதஸ்த்திதঃ) என்கையாலே, இவ்வாழ்வார் அதிதூரத்திலே நின்று, *யாழினிசை வண்டினங்களாளம்வைக்கு மரங்கத்தைநோக்கி நித்யமாக ஸேவித்து ஸ்தோத்ரம் பண்ணிக்கொண்டு நிற்கிறவிடத்தேற வெழுந்தருளி, இப்பாண்பெருமாள் திருவடிகளிலே தாமும் தடக்கையும்கூப்பி தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, நம்பெருமாள் தேவரீரை எழுந்தருளப்பண்ணுவித்துக்கொண்டு வரவேணுமென்று அடியேனை நியமித்தருளினார் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும், "குலந்தாங்குசாதிகள் நாலிலுங்கீழிழிந்து" என்றும், "குலங்களாயவீரிரண்டிலொன்றிலும்பிறந்திலேன்" என்றும், "நீசனேன்நிறைவொன்றுமிலேன்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, இவரும் ஸ்வநைச்யத்தை முன்னிட்டுப் பிற்காலித்து, *திருவரங்கப்பெருநகரை நான் மிதிப்பேனோவென்ன; ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுநிகளும், ஆகில் அடியேனுடையதோளின்மேலேயெழுந்தருளும், பெருமாள் அருள்பாடிட்டருளினபடியே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு போகிறேனென்ன; ஆழ்வாரும், "செய்ததலையெழுநாற்றுப்போல் அவன் செய்வனசெய்துகொள்ள" என்கிறபடியே, *அவன் செய்யும்சேமத்தையெண்ணித் தெளிவுற்றுந்யஸ்தபரராய்நிற்க, ஸ்ரீலோகஸாரங்கமஹாமுநீந்த்ரரும், முக்தரைப் போமவனை ஆதிவாஹிகர் எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு திருமாமணிமண்டபத்தேறப் போமாபபோலே ஆழ்வாரைத் தம் திருத்தோளின்மேலே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு அழகிய மணவாளன்திருமண்டபத்துக்கவ்வருகேபுகுர: பெரியபெருமாளும் தம்முடைய திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தை, நித்யதரித்ரனுக்கு நிதிகாட்டுவாரைப்போலே இவருக்குக் காட்டிக்கொடுக்க, (కిరీటకేయూరకరత్నకుణ్డలం ప్రలమ్బముక్తామణిహారభూషితం। విశాలవక్షస్థలశోభికౌస్తుభం శ్రియాచదేవ్యాధ్యుషితోరువక్షసం॥ ప్రతప్తచామీకరచారువాససం సుమేఖలంనూపురశోభితాఙ్ఘ్రికం। సువర్ణనీజాతమృణాళకోమళం దధానమచ్ఛచ్ఛవియజ్ఞసూత్రకం॥ భుజోపధానం ప్రసృతాన్యహస్తం నికుఞ్చితోత్తానితపాదయుగ్మం। సుదీర్ఘముద్బాహుముదగ్రవేషం భుజఙ్గతల్పంపురుషందదర్శ) (கிரீடகேயூரகரத்நகுண்டலஂ ப்ரலம்பமுக்தாமணிஹாரபூஷிதம்-விஶாலவக்ஷஸ்த்தலஶோபிகௌஸ்துபஂ ஸ்ரீயாசதேவ்யாத்யுஷிதோருவக்ஷஸம் - ப்ரதப்தசாமீகரசாருவாஸஸஂஸுமேகலஂ நூபுரஶோபிதாங்க்ரிகம்-ஸுவர்ணநீ

ஜாதம்ர்ஞளகோமளா் ததாநமச்சச்சவியஜ்ஞஸூத்ரகம் - புஜோபதாநப்ரஸ்ர்தாந்யஹஸ்தம் நிகுஞ்சிதோத்தாகிதபாதயுக்மம் - ஸுதீர்க்கமுத்பாஹுமுதக்ரவேஷம் புஜங்கதல்பம்புருஷம்ததர்ஶ.) என்றும் சொல்லுகிறபடியே - ப்ரஹ்மாதி ஸகலசேதநராலும் ஸேவ்யமாநரான * அரங்கத்தரவணைப்பள்ளியானை ஸேவிக்கப்புகுந்த ஆழ்வார், மாதாவினுடைய ஸர்வாவயவங்களும் கிடக்கச்செய்தே *ஸ்தநந்தயப்ரஜைமுலையிலே வாய்வைக்குமாப்போலே சேஷிபக்கல்சேஷபூதன் இழியுந்துறை திருவடிகளாகையாலே "அரங்கத்தம்மான் திருக்கமலபாதம்வந்தென் கண்ணினுள்ளன வொக்கின்றவே" என்கிறபடியே சேஷித்வபோக்யத்வோபாயத்வங்கள் குறைவற்ற திருவடிகளையிறே முந்துறப்பற்றிற்று; "அரங்கத்தம்மான் -" என்கையாலே - சேஷித்வமும், "கமலம்" என்கையாலே – போக்யத்வமும், "பாதம" என்கையாலே - உபாயத்வமும் சொல்லிற்று; பெரியாழ்வாரும் இப்படி யிருந்துள்ள திருவடித் தாமரைகள் முதலாகப * திருப்பாதகேசத்தை விருப்பாலுரைத்தநுபவித்தாறபோலே, இவரும * இருளகற்றுமெறிகதிரோன் மண்டலத்தூடேற்றிவைத்தேணிவாங்கி யருள்கொடுத்திட்டடியவரையாட்கொள்வானை பெரியபெருமாளுடைய திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை பாதாதிகேசாந்தமாக அநுபவித்து, அவ்வநுபவஜநித ப்ரீத்யதிசயத்தாலே, தாம் பத்தும்பத்தாக அநுபவிததபடிக்கு "அமலனாதிபிரான" என்கிறதிவ்யப்ரபந்ததனதைபிற்பாடருமஅநுஸந்தித்து உஜ்ஜீவிக்கும்படி லோகத்தை வாழ்வித்தருளி மிகவும் உகப்போடேநிற்க;பெரியபெருமாளும் வேர்சூடுமவர்கள் மண்பறறுக்கழற்றாதாப்போலே அத்திருமேனியோடே அங்கீகரித்தருள, ஆழ்வாரும, அகிலருமகாணும்படி அணியரங்கன்திருவடிகளிலே அந்தாப்பவித்தருளினா.

திருமங்கையாழ்வார்வைபவம்.

(పరకాలహరింవన్దే హరిపాదగుహాశ్రయం|ఉన్నతప్రతికూలేభ కుంభసంభేదవిభ్రమం| నాదప్రసభసన్త్రస్త శైవశాక్యాదిదుర్ద్విపం| పరకాలమృగేన్ద్రం త్వాం ప్రపద్యేచ్యుతవన్దినం)
(பரகாலஹரிம்வந்தே ஹரிபாதகுஹாஶ்ரயம - உந்நதப்ரதிகூலேப கும்பஸம்பேதவிப்ரமம் - நாதப்ரஸபஸந்த்ரஸ்த ஶைவஶாக்யாதிதுர்த்விபம் - பரகாலம்ர்கேந்த்ரம்த்வாம் ப்ரபத்யேச்யுதவந்திநம்.)

திருமங்கையாழ்வார், திருவாலித் திருநகரியிலே திருக்குறையலூரிலே, நளவருஷம் கார்த்திகைமாஸம் க்ர்த்திகாநக்ஷத்ரத்திலே, ஸ்ரீ கார்முகாம்ஶராய் அவதரித்தருளினார். ம்லேச்சவம்ஶத்திலே அவதரிக்கையாலே, இவர்க்கு "நீலநிறத்தர்" என்று திருநாமம் சாத்தினார்கள். * (సమజాయతతత్రపాదజప్రముఖశ్చనీలనామకః । పురుషోత్తమకార్ముకాంశజస్స్ఫురితే కార్త్తికకృత్తికోదయే) (ஸமஜாயததத்ரபாதஜப்ரமுகஶ்சநீலநாமகஃ - புரு

(సుధాగానాబ్దానాంకలియుగభవానామపగమేన శేషే మాసేశరదిచరమే దైవతగురోః। కనేతాకేవశ్వేత్ర్యాశిరకరణేపూర్ణిమజుషి క్షితావావిర్భూతకలిరిపురమేయాత్మమహిమా)

ஷோத்தமகார்முகாரமஜஸ்புரிதேகார்த்திக க்ர்த்திகோடுதி) என்று - திவ்யஸூரிசரிதையிலே சொல்லிற்றிறே. "தெரியேன் பாலகனாய்" என்கிறபடியே-பால்யாவஸ்த்தாநந்தரம் ப்ராப்த யௌவநராய் * மாரனார் வரிவெஞ்சிலைக்காட்செய்து, *தெரிவைமா ருருவமேமருவி மிகவும் விஷயப்ரவணராய்,ஸ்வகரதர்தமஸ்த்ரப்ரகாண்டராய், சோளபூபதியை ஸேவித்து யுத்தேபராக்ராந்தராய வீரராயிருக்கிற இவரை; அவனும் ஒரு தேசாதிபதியுமாய் சேநாநாயகனு மாக்கிவைத்துப் போருகிற காலத்திலே, திருவாலிநாட்டிலே நனாறுயிருப்பதொரு * தடத்தவிழ் தாமரைப்பொய்கையிலே, "சிலமபார்க்கவந்து தெய்வமகளிர்களாடும் சீர்" என்கிறபடியே, சில அப்ஸரஸ்ஸுக்கள் வந்து நாளும் ஜலக்ரீடை பண்ணிப்போக,அவர்களிலே திருமாமகளென்பவள்,ஒரு அப்ஸரஸ்ஸு வேஷத்தை தரித்துக்கொண்டு குமுதமலர் கொய்ய, அவர்களும் இவளை விட்டுப்போக, இவளும் மாநுஷமான சரீரத்தை பரிக்ரஹித்துத் தனித்துநிற்க, அவ்வளவிலே, திருநாங்கூரில் எம்பெருமானை ஸேவித் திருப்பானொரு பிஷக்வரனான பாகவதோத்தமன் அநுஷ்டாநார்த்த மாகவந்தவளவிலே,இப்பெண்பிள்ளையைக்கண்டு,நீயார்? தனித்திருப்பா னென்னென்றுகேட்க, அவளும், கூடவந்த பெண்பிள்ளைகள் என்னை விட்டுப் போனார்கள், என்னை இனி உம்மோடே கொண்டுபோமென்று தான்வந்த க்ரமத்தை அவருக்குச் சொல்ல, அவரும் புத்ரஹீந ராகையாலே மிகவுமுகந்து,நம்மூரேரவாவென்று அழைத்துக்கொண்டு போய், ஸ்வபத்நிகையிலே குமாரிவந்த வரத்தைச்சொல்லி, போஷிக்கும்படி காட்டிக்கொடுக்க, இவளும் வந்த்யையாகையாலே அதிஸந்தோஷத்துடன் அங்கீகரித்து, இவள் குமுதமலர்கொண்டு நின்றதுவே நிரூபகமாக "குமுதவல்லியார்" என்று திருநாமம்சாத்தி தம்பதிகளிருவரும் தங்களுக்கு புத்ரியாக வளர்த்துக்கொண்டு போருகிறகாலத்திலே, இவர்க்குச் சிலர்போய் இப்பெண்பிள்ளையினுடைய ரூபலாவண்யாதிகளை மிகவும் ச்லாகித்துச்சொல்ல, இவரும் அத்தைக்கேட்டு, * நின்றவா நில்லாநெஞ்சி னராய் * அவர்தரும் கலவியேகருதியோடி, திருநாங்கூரிலேசென்று, மருத்துவனான பாகவதனகத்திற்புகுந்து, அவனுடனே ஸம்பாஷணம் பண்ணிக்கொண் டிருக்கச்செய்தே,'இப்பெண்பிள்ளைவெளியேபுறப்படக்கண்டு விஸ்மயப்பட்டு, பாகவதபிஷக்வரரைக்குறித்து, ஸுரஸ்த்ரோபமையானஸுதை அநபத்யரான உமக்கு எங்ஙனேயுண்டாய்த்தென்றுகேட்க அவரும் இவருடனே அப்பெண்ணின் வரத்தைச் சொல்லி,இப்பெண்ணினாலே அநபத்யதாசோகம்தீர்ந்தேன், விவாஹோசிதவயஸ்கையாய் அஜ்ஞாதகுலகோத்ரையான இவளை யாருக்கு வாழ்க்கைப்படுத்துவேனென்று வ்யாகுலாந்தஃகரணனாகா நின்றேனென்ன, இவரும் இப்பெண்ணை நமக்கு பத்நியாகத் தரவேணுமென்று [illegible] பூஷணாதி த்ரவ்யங்களை ஸங்கோசமறக்கொடுத்து மிகவும [illegible] விரும்பிக்கேட்க, தம்பதிகளும் அப்பெண்பிள்ளையை [illegible]

கொடுப்பதாக உத்யோகிக்க அப்பெண்பிள்ளையும், (తాపః పుణ్డ్రస్తథా నామ మన్త్రో యాగశ్చ పఞ్చమః) (தாபஃபுண்ட்ரஸ்ததாநாம மந்த்ரோயாகஶ்சபஂசமஃ) என்று சொல்லப்பட்ட திருவிலச்சினை திருநாமம் முன்னாக பஂச ஸஂஸ்கார முள்ளவர்க்கொழிய, "மற்றொருவர்க் கென்னைப் பேசலொட்டேன்" என்று தன்னெஞ்சில் அத்யவஸாயத்தைச்சொல்ல, இவரும் அவ்வசநத்தைக்கேட்டு ,(శుభస్య శీఘ్రమ్) (ஶுபஸ்யஶீக்ரம்) என்கிறபடியே அதித்வரையோடே திருநறையூரிலேசென்று, "பொன்னியலு மாடக்கவாடங்கடந்துபுக்கு" என்கிறபடியே, நம்பிதிருமுன்பேவந்து (అఙ్కితస్తేన చక్రేణ బాహుమూలే తులాఞ్ఛితః) (அங்கிதஸ்தேநசக்ரேண பாஹுமூலேது லாஂசிதஃ) என்றும், "தீயிற்பொலிகின்ற செஞ்சுடராழி திகழ்திருச் சக்கரத்தின் கோயிற்பொறியாலே யொற்றுண்டுநின்று" என்றும் சொல்லுகிறபடியே திருவிலச்சினையும் தரித்து, (సర్వైస్స్వేతమృదా ధార్య మూర్ధ్వపుణ్డ్రం యథావిధి। ఋజూని సాన్తరాళాని హ్యఙ్గేషు ద్వాదశస్వపి) (ஸர்வைஶ்ஶ்வேத ம்ர்தாதார்ய மூர்த்த்வ புண்ட்ரஂ யதாவிதி - ரிஜூநிஸாந் தராளாநிஹ்யங்கேஷு த்வாதஶஸ்வபி) என்று சொல்லுகிறபடியே கேசவாதி த்வாதசோர்த்த்வ புண்ட்ரங்களை யுடையராய்வர, குமுதவல்லியாரும் ஆழ்வாரைப்பார்த்து, ஒருஸஂவத்ஸரம் நித்யமாக *ஆயிரத்தெட்டுஶ்ரீவைஷ்ணவர்களை அமுதுசெய்வித்து அவர்களுடைய ஶ்ரீபாததீர்த்தமும் தளிகைப்ரஸாதமும் ஸ்வீகரித்து நிறைவேறினாலொழிய, உம்மை நான் பர்த்தாவாக அங்கீகரிப்பதில்லையென்று ஒருநியமம் பண்ண, அவரும் அதுக்கிசைந்து ப்ராவண்யாதிசயத்தாலே ப்ரதிஜ்ஞை பண்ணிக்கொடுக்க, அதின்பின்பு குமுதவல்லியாரை நீலநிறத்தர்க்கு * நாடும் ஊரும் அறிய * நல்லதோர் கண்ணாலஞ்செய்து, உதகபூர்வகமாக ஸமர்ப்பித்தார்கள்.

(ఆరాధనానాం సర్వేషాం విష్ణోరారాధనం పరమ్। తస్మాత్పరతరం ప్రోక్తం తదీయారాధనం నృప) (ஆராதநாநாஂஸர்வேஷாஂ விஷ்ணோராராதநஂபரம்- தஸ்மாத்பரதரஂப்ரோக்தஂததீயாராதநஂந்ரப) என்கிறபடியே அதிப்ரீதியுடனே *திருமாலடியார்களைப்பூசிக்க ஒருப்பட்டு, அதுக்குத் தம்முடைய ஸர்வதநத்தையுமிட்டுத் ததீயாராதநம செய்துகொண்டு போருகிறகாலத்திலே, பரகாலன் பகுதித்ரவ்யத்தையெல்லாம் வ்ரயம்பண்ணி ப்ரதிதிநம் ததீயாராதநம் பண்ணுகிறானென்று சிலர்போய் சோழராஜாவுக்குச் சொல்ல, அவனும்கேட்டுகுபிதனாய் பகுதிக்கு இவர்பக்கல்தரவுவரக்காட்ட, இவரும் அந்தத்தரவுக்கு வந்த ராஜமநுஷ்யர்களுக்கு (తద్యామేవ నిశాముఖే దినముఖే మధ్యాహ్నసాయాహ్నయోః పశ్చాద్వా వ్రజగమ్యతామవసరో నైవాస్తి) (தத்யாமேவநிஶாமுகேதிநமுகேமத்யாஹ்நஸாயாஹ்நயோஃ பஶ்சாத்வ்ரஜகம்யதாமவஸரோநைவாஸ்தி) என்னுமாப்போலே சிலபர்யாயங்களைச்சொல்லக்கேட்டு சலித்து, ராஜமநுஷ்யர், கரத்ரவ்யம் தரவேணுமென்று நிர்ப்பந்தித்துக்கேட்க, இவரும் குபிதராய் அவர்களைத் தள்ளிவிட, அவர்களும்போய் இவ்விசேஷத்தை சோழராஜாவுக்கு அறிவிக்க,

* "தூற்றெட்டு" என்றும் சில ஶ்ரீகோசங்களின பாடம்.

அவனும்குபிதனாய், இவர்ஆஜ்ஞாபங்கம்பண்ணினதுக்கு மிகவும்சீறி, தன்ஸேநாபதியை யழைத்து, "பரகாலனைப்பிடித்துக்கொண்டுவா" என்று ஆஜ்ஞாபிக்க, அவனும் கஜ துரக பதாதியோடேசென்று இவரை வளைத்துப்பிடிக்கத்தேட, இவரும் துரகாரூடராய் ஸ்வபலஸஹிதராய் வந்து, எதிர்த்துக்கொண்டு அவன்படைமேலேவிழுந்து, கஜதுரகபதாதிகளைக் கண்டித்து பராஜிதராக்கியோட்டிவிட; ஸேநாபதியும் காந்திசீகனாய் ஓடிவந்து பராஜயத்தைச் சோளனுக்குஅறிவிக்க, சோளபூபன் கேட்டு, * கோபாத்ஸம்ரக்தலோசநனாய், அப்போதே தன்சதுரங்க பலத்தோடே புறப்பட்டுவர, அவனுடைய ஸேநாஸமுத்ரம் இவரை வளைய, இவரும பூர்வம்போலே பயங்கரகரவாளஹஸ்தராய் ஆலித்துக்கொண்டுவந்து, அவன் ஸேநாஸமுத்ரத்தை மந்தராத்ரிபோலேமதிக்க, ஸர்வரும் பராஜிதராய ஓடிவந்து ராஜாவின்மேலேவிழ, ராஜாவும் அதிரௌத்ரத்துடனே, ஓடுகிறபலத்தை நிறுத்தி, ஜகதேகதநுர்த்தரனான பெருமையோடே இவரை ஸேநாஸமுத்ர மத்யஸ்த்தராம்படி வளைய, இவரும் அதிவீரராய், ஸ்வகரத்ர்த சஸ்த்ரபலத்தாலே ஸேனையை மதியாமல் ஸம்ஹரிக்குமதுகண்டு, அதிஸந்துஷ்டனாய்,இவரை,நீர் ஒன்றுக்கும்பயப்படவேண்டா,உம்முடைய தைர்ய சௌர்யபராக்ரமங்களைக்கண்டு மிகவும் ஸந்தோஷித்தோம், நீர் செய்த அபகாரங்களையெல்லாம் மறந்தோம், அஞ்சாதே நம்மைநம்பி வருவது என்று தன்குருதைவங்களைத்தொட்டு ஶபதம்பண்ணிக்கொடுக்க, இவரும்நம்பி அவனண்டையிலே சென்றவளவிலே, இவருடைய பராக்ரமத்தைமிகவும்ஶ்லாகித்து,நீர்செய்தத்ரோஹமெல்லாம்பொறுத்தோம், பகுதி த்ரவ்யங்களைமாத்ரம தந்துவிடுமென்று இவரைத் தன்மந்த்ரிவசமாக்கி ஊரேமீண்டான். அந்த * ஸசிவனும் படைவீட்டிலேசென்று, இவரைப் பிடித்துக்கொண்டுவந்து, ஒரு தேவாலயத்திலே சிறைவைக்க, இவரும், அந்தக்கோயிலிலே மூன்றுநாள் அமுது செய்யாமல் உபவஸிதராயிருக்க, இப்படி உபவஸித்து ஆர்த்தராயிருக்கிற இவர் ஸ்வப்நத்திலே பேரருளாளர் எழுந்தருளி, உமக்குப் பகுதிக்கு வேண்டிய த்ரவ்யம் தருகிறோம், காஞ்சீபுரத்தேறவாருமென்று ஸ்வப்நத்திலே அருளிச்செய்ய, இவரும் நிஶ்சிதார்த்தராயிருக்க, பொழுதுவிடிந்தவளவிலே, * கரதநம் தரவேணுமென்று வந்த அமாத்யனுடனே, காஞ்சீபுரத்தே ஆபத்தனமாகச் சிலதநம் சேமித்துகிடக்கிறது, அங்கேவந்தால் உங்கள்தநம் தருகிறோமென்ன; அவனும் ராஜாவுக்குஅறிவிக்க, அவன் அத்தையும் பார்ப்போம், ஜாகரூகராய்க்காவலிட்டுக்கொண்டு போங்கோள் என்று ஆஜ்ஞாபிக்க, இவரும் காவலுடனே காஞ்சீநகரியேறச்சென்று, நிக்ஷேபதநம்சோதித்துக் காணாமையாலே மூசித்துக் கிடக்க, அவ்வளவிலே கருணாகரரான வரதராஜரும், அஞ்சாதே கொள்ளுமென்று

* ஸசிவன் - மந்த்ரி. கரதநம் - வரிப்பணம்.

வேகவதீதீரத்திலே தநமிருக்கிறவிடத்தை அடையாளத்துடனே
ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்ய; இவரும் அங்கே தநம் கண்டெடுத்து,
ந்ர்பதநம்கொடுத்து, சேஷித்ததநத்தை ததியாராதநார்த்தமாகவைத்
துக்கொள்ள, அமாத்யனும் அந்ததநத்தைந்ர்பதிமுன்னே வைத்து,
வரதராஜர்ப்ரஸந்நராய்த்ரவ்யம்தந்தபடி சொல்லக்கேட்டுவிஸ்மிதனாய்,
இவர் ஸாமாந்யரன்று, மஹாபாகவதர், இது த்ரௌபதிக்குப்புடை
வைசுரந்தாப்போலே யிருந்தது, இந்ததநத்தை நம்கோசத்திலே
வைக்கவொண்ணாதென்று பார்த்து, ஆழ்வாரை யழைத்து, அபராத
க்ஷாமணம்பண்ணிக்கொண்டு, பஹுமுகமாக பஹுமாநமபண்ணிப
போகவிட்டு,இவரை உபவஸிப்பித்ததோஷம்போம்படி அந்தத்ரவ்யத்
தைதேவப்ராஹ்மண * ஸம்தாப்பணம்பண்ணித் தீர்த்துக்கொண்டான்.
பின்புஇவரும் சேஷிததத்ரவ்யங்கொண்டுததியாராதநமநடத்தி தநமெ
ல்லாம் தீர்ந்து, கையில் ஒன்றுமில்லாமையாலே, வழிபறித்தாகி
லும் தநார்ஜநம்பண்ணி ததியாராதநம் அவிச்சிந்நமாக நடத்தவே
ணுமென்று, வழிபறித்து தநங்கொண்டுவந்து, ததியாராதநம் பகத்தி
புரஸ்ஸரமாக நடத்திக்கொண்டு போராநிற்க, ஸர்வேஶ்வரனும் வழிப
றித்தும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்காகையாலே இவர் சரமபுருஷார்த்தத்
திலேநிஷ்ணாதரென்றுகொண்டு, அந்தஸௌக்ர்தமேபற்றாசாக இவரை
விசேஷகடாக்ஷம்பண்ணி அங்கீகரிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி,
இவர்வழிபறிக்கைக்குஉசிதமானபரிகரத்தையுங்கூட்டிககொண்டு, திரு
மணங்கொல்லையில்திருவரசின்மேலேகோடிவைத்து * பதுங்கியிருககிற
வழியிலே, (సాక్షాన్నారాయణో దేవః కృత్వా మర్త్యమయీం తనుం। మగ్నానుద్ధరతే లోకాన్
కారుణ్యాచ్ఛాస్త్రపాణినా) (ஸாக்ஷாந்நாராயணோதேவ꞉ க்ர்த்வாமர்த்யமயீம்
தநும்-மக்நாநுத்தரதேலோகாந் காருண்யாசசாஸ்த்ரபாணிநா) என்
றும், "பீதகவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து" என்றுஞ் சொல்லு
கிறபடியேவயலாலிமணவாளன் திருமணம்புணர்ந்துவருகிறமணவாளக்
கோலமும் தாழுமாய், ப்ராஹ்மணவேஷத்தை பரிக்ரஹித்து,
பத்நீஸஹிதனாய், ஸர்வாபரண பூஷிதனாய், பஹுத்ரவ்யங்கொண்டு
அநேகம் திரளோடு வந்து தோற்ற; இத்திரளைக்கண்டு ஆலித்துக்கொ
ண்டு, ஸாயுதராய், ஸபரிகரராய், பெரிய ஆரவாரம் பண்ணிக்கொண்டு,
அவர்களை வளைந்து சூழ்ந்து, வஸ்த்ராபரணங்களையும் அபஹரித்துக்
கொண்டு அறுகாழியையும் திருமுத்தாலேகடித்துவாங்க, எம்பெருமா
னும் இத்தைக்கண்டு " நம் கலியனோ" என்றருளிச்செய்தார். பின்பு
இவையித்தனையையும் சுமைசுமையாகக் கட்டி எடுக்கப்பார்க்க, அவை
பேர்க்கவும் போராதபடியாலே மணவாளனை ப்ராஹ்மணனைப்பார்த்து
நீ மந்த்ரவாதம் பண்ணினாயென்று நெருக்க, எம்பெருமானும்,"அம்மந்
த்ரத்தை உமக்குச்சொல்லுகிறோம் வாரும்" என்று கழுத்தையணைக்க,
இவரும் * ஓமறைந்து ஹடாத்கரித்து வாள்வலியால் கேட்க,

"பறிக்கிற" என்றும் பாடம். * "ஸமர்ப்பணம்பண்ணி" என்றும்பாடம.

(நீயென் செவியின்வழிபுகுந்து) என்கிறபடியே * செவிக்கினிய செஞ்சொல்லாய், (ఋచో యజూంషి సామాని తథైవాథర్వణాని చ। సర్వమష్టాక్షరాన్తస్థం యచ్చాన్యదపి వాఙ్మయం) (ரிசோயஜூம்ஷி ஸாமாநி ததைவாதர்வணாநிச - ஸர்வமஷ்டாக்ஷராந்தஸ்தம் யச்சாந்யதபிவாங்மயம்) என்றும், (సర్వవేదాన్తసారార్థస్సంసారార్ణవతారకః। గతిరష్టాక్షరో నౄణామపునర్భవకాఙ్క్షిణాం)(ஸர்வவேதாந்தஸாரார்த்தஸ்ஸம்ஸாரார்ணவ தாரகஃ-கதிரஷ்டாக்ஷரோந்ரூணாமபுநர்ப்பவகாங்க்ஷிணாம) என்றும், (ఐహలౌకికమైశ్వర్యం స్వర్గాద్యం పారలౌకికం। కైవల్యం భగవన్తఞ్చ మన్త్రోయం సాధయిష్యతి)(ஐஹலௌகிகமைசவர்யம்ஸ்வர்க்காத்யம்பாரலௌகிகம் - கைவல்யம்பகவந்தஞ்ச மந்த்ரோயம்ஸாதயிஷ்யதி) என்றுஞ்சொல்லுகிறபடியே ஸகலவேத ஸங்க்ராஹமாய், அநந்தக்லேசபாஜநமானஸம்ஸாரார்ணவத்தினின்றும் கரையேற்றவற்றாய், ஐஹிகாமுஷ்மிக ஐச்வர்யகைவல்யாஉபுநராவ்ர்த்தி லக்ஷணரூபபரமபுருஷார்த்தம் முதலான அகிலார்த்தப்ரதமாய்,(ఓమిత్యగ్రే వ్యాహరేత్, నమ ఇతి పశ్చాత్, నారాయణాయేత్యుపరిష్టాత్, ఓమిత్యేకాక్షరం, నమ ఇతి ద్వే అక్షరే, నారాయణాయేతి పఞ్చాక్షరాణి) (ஓமித்யக்ரேவ்யாஹரேத், நமஇதிபஸ்சாத், நாராயணாயேத்யுபரிஷ்டாத், ஓமித்யேகாக்ஷரம், நமஇதித்வே அக்ஷரே, நாராயணாயேதிபஞ்சாக்ஷராணி) என்று - எட்டுத் திருவக்ஷரமாய் பதத்ரயாத்மகமாகையாலே ஸ்வரூபோபாய புருஷார்த்த ப்ரகாசகமுமாய், மற்றவ்யாபகமந்த்ரத்வயம்போலன்றிக்கே இதிலே நாரசப்த முண்டாகையாலே சப்தபூர்த்தியுமுடைத்தாய், "பேராளன் பேரோதும் பெரியோர்" என்கையாலே-சிஷ்டபரிக்ரஹயுக்தமாய், (మన్త్రాణాం పరమో మన్త్రో గుహ్యానాం గుహ్యముత్తమం। పవిత్రఞ్చ పవిత్రాణాం మూలమన్త్రస్సనాతనః) (மந்த்ராணாம்பரமோமந்த்ரோ குஹ்யாநாம்குஹ்யமுத்தமம் - பவித்ரஞ்ச பவித்ராணாம் மூலமந்த்ரஸ்ஸநாதநஃ) என்கிறபடியே உத்க்ர்ஷ்டதமமாகச் சொல்லப்படுகிற மூலமந்த்ரமான பெரியதிருமந்த்ரத்தை நாராயணனாய்த் தனக்குத்தானே உபதேசித்துக்கொண்ட இழவுதீர,"பெற்ற தாயினுமாயின செய்யும்நலந்தருஞ்சொல்லை நான்கண்டுகொண்டேன்" என்று தம் வாயாரச்சொல்லும்படி கலியனுக்கு உபதேசித்தருள; அநந்தரம், (లక్ష్మ్యా సహ హృషీకేశో దేవ్యా కారుణ్యరూపయా) (லக்ஷ்ம்யாஸஹ ஹ்ருஷீகேசோ தேவ்யாகாருண்யரூபயா)என்கிறபடியேக்ருபைதானொரு வடிவு கொண்டாப்போலே காருண்யரூபையான ஸ்ரீஸஹாயனைக்கொண்டு, "காய்சினப்பறவையூர்ந்து பொன்மலையின்மீமிசைக்கார்முகில்போல" என்றும்,(ஸுபர்ணப்ர்ஷ்டேப்ரபபௌஸ்யாமளபீதாம்பரோஹரிஃ-காஞ்சநஸ்யகிரேஸ்ஸ்ருங்கேஸதடித்தோயதோயதா) என்றுஞ் சொல்லுகிற படியே ஸ்வர்ணமயமான பெரியதிருவடியை மேற்கொண்டுவந்து நீல மேகநிபமாய், கநககிரிமீதிற்கார்முகில் படிந்து உலாவுமாப்போலே விளங்குகிற திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தை இவ்வாழ்வாருக்கு [illegible] க்ஷாத்கரிப்பித்தருள, இவ்வாழ்வாரும் தமக்கு நிர்ஹேதுகமாய் [illegible] திருமந்த்ரத்தையும், அதுக்குள்ளீடான ஸ்ரீமந்நாராயண [illegible]

ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதி சேஷ்டிதங்களையுமெல்லாம், "திருமாமகளாலருள்மாரி" என்னும்படிபெரியபிராட்டியாரருளாலேயுண்டான, * தக்கஞானக்கண்களாலே கண்டநுபவித்து, அநுபவஜநித ப்ரீதி உள்ளடங்காமல புறவெள்ளமிட்டு "பெரியதிருமொழி, திருககுறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறியதிருமடல், பெரியதிருமடல்" என்கிற இவ்வாறு ப்ரபந்தங்களையும * ஸ்ரீசடகோபவாங்மயமான த்ராமிடவேதசதுஷ்டயததுககு ஷடஙகமாக, "ஆசு, மதுரம், சித்ரம், விஸ்தரம்" என்கிற சதுர்விதகவிகளாலே யருளிச்செய்து, லோகத்திலே "நாலுகவிப்பெருமாள்" என்று ப்ரஸித்தமாம்படி உபகரித்தருளியும், முன்பு திருமொழியருளிச்செயதுகொண்டு திவ்யதேசஙகள்தோறும் ஸேவித்துககொணடெழுந்தருளாநிற்கசசெய்தே, சோழமண்டலத்திலே எழுந்தருளினவளவிலே, "நாலுகவிபபெருமாள்வநதார், நங்கலியர்வந்தார, ஆலிநாடர்வநதார, அருள்மாரிவநதார, கொங்குமலர்க்குழலியர்வேள்வநதார, மஙகைவேநதாவநதார, பரகாலர்வந்தார், பரவாதிமத்த சஜகண்டீரவாவந்தார" என்று விருதூதிச்செல்லாநிற்க; அங்கே சம்பந்தன சிஷ்யர்களவந்து, ஆழ்வாரை எங்கள சமபந்தப் பெருமாளிருக்கிற விடத்திலே நீர நாலுகவிபபெருமாளென்று விருதூதிச்செல்லத்தகாது என்றுதடுக்க, ஆழ்வாரும உஙகள சம்பந்தப்பெருமாளுடனே தாக்கிக்ககடவோமென்றருளிசசெயய; ஆகில் நம்மூரேவாருமென்றழைததுககொண்டுபோய் இவ்விசேஷததைச சம்பந்தனுக்கு அறிவிக்க; அவனும் இவருடனே தாககிககக்கடவோமென்றுவர; ஊரடையசைவராய அவ்வூரில்ஒருதிருமுற்றமுமின்றியே, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுமின்றியே, வீரபாஷண்டபூயிஷட்டமாய், பகவத்விகாஹமின்றியே யிருக்ககண்ட இவ்வாழ்வாரக்கு வாசுருககிளமபாதிருக்க, இதுக்கு என்செய்யக்கடவோமென்று சிந்திததிருககச்செயயதே, வைஷ்ணவியாயிருப்பாளொரு அமமையாரைககண்டு, இபபடியிருககிறது ஆகையால் உன்திருவாராதநமான எமபெருமானை எனக்கு ஒருக்ஷணம தரவேணுமென்று கேட்க, அவளுமஆழ்வாருககு, தன்திருவாராதநமான * வெண்ணெயுண்டதாடாளனை எழுநதருளுவிததுககொடுகக, ஆழ்வாரும்; அவனைக்கொண்டு சம்பநதனிருநதவிடததேறசசென்றிருகக, அவனும் இவரைக்குறித்து ஒருகவிசொலல, இவரும அததைககேட்டு அந்தக்கவியை தூஷிக்க; ஆகில் நீர் ஒருகுறள்சொலலுமென்ன; ஆழ்வாரும் "ஒருகுறளாயிருநிலம்" என்கிறதிருமொழியையருளிச்செய்து, தம்பெருமையெல்லாந்தோற்ற, "ஆலிநாடனருள்மாரியரட்டமுக்கியடையார்சியங், கொங்குமலர்க்குலிழலியர்வேள்மங்கைவேந்தன்கொற்றவேற்பரகாலன் கலியனசொன்ன, சங்கமுகத்தமிழ்மாலை" என்ன, அவனும் இத்தைக்கேட்டு ப்ரத்யுத்தரம்சொல்லிக் கவிசொல்ல க்ஷமனன்றியே, இப்படியு மொருவருண்டோவென்று ஆஸ்சர்யப்பட்டு, "நாலுகவிப்பெருமாள்" என்னும்விருது உமக்குச்செல்லும், விருதூதிக்கொண்டு செல்லீரென்று கும்பிட்டுப்போனான்.

அநந்தரம், (విమానం ప్రణవాకారం వేదశృఙ్గం మహాద్భుతమ్। శ్రీరఙ్గశాయీ భగవాన్ ప్రణవార్థప్రకాశకః) (விமாநம்பரணவாகாரம்வேதஶ்ருங்கம்மஹாத்ப்புதம் - ஸ்ரீரங்கஶாயீபகவாந்ப்ரணவார்த்தப்ரகாஶகஃ) என்கிறபடியே * மன்னுடைய விபீடணற்காய்மதிளிலங்கைத் திசைநோக்கி மலர்க்கண்வைத்தவராய், ப்ரணவாகாரமத்யஸ்த்தரான பெரியபெருமாளுக்கும் * திருவரங்கச் செல்வனாரான அழகியமணவாளர்க்கும் விமாந மண்டப கோபுர ப்ராஸாத ப்ராகாராதிரூபமான கைங்கர்யங்கள் செய்தருளவேணுமென்று திருவுள்ளமாய், அதுக்குத்தம்முடைய * பரிஜநங்களையழைத்து, நம்பெருமாளுக்குத் திருமதிள்முதலான கைங்கர்யம்பண்ணுகைக்கு தநார்ஜநம்செய்யும் விரகென்னென்றுகேட்டருள, அவர்களும் நாகபட்டணத்திலே * புலையறமாயிருப்பதொரு புத்தப்ரதிமை ஹிரண்யஸ்வரூபமாயிருக்கும், அத்தைக்கொண்டுவந்து சிந்நபிந்நமாக்கி, "அறுப்பதே கருமங்கண்டாய" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; ஆழ்வாரும் அவர்கள் சொன்னபடியே நாகபட்டணத்திலேபோய், "ஈயத்தாலாகாதோ இரும்பினாலாகாதோ, பூயத்தால்மிக்கதொரு பூதத்தாலாகாதே, தேயத்தே பித்தனைநற்செம்புகளாகாதோ, மாயப்பொன்வேணுமோமதித்தென்னைப்பண்ணுகைக்கே" என்று தத்பிம்பம்தனைவிடும்படி அபஹரித்துக்கொண்டுவந்து பங்கப்படுத்தி, திருமதிள்கைங்கர்யத்துக்கு அர்ஹமாம்படி * சுட்டுரைத்த நன்பொன்னாக்கிக்கொண்டு கல்படிக்கேற்க வொருதுலைப்படுத்திவிற்றுத்தரவ்யத்தையிட்டுதிருமதிள்முதல்சிகரபர்யந்தமாகப் பண்ணவேணுமென்று உபக்ரமித்து திருமதிள்கட்டுவிக்கிற செவ்வையிலே ஸ்ரீதொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் பெரியபெருமாளுக்குத் திருமாலைசேர்க்கிறவிடம் நேர்பட, அவ்விடத்தைத்தப்பி ஒதுங்கத் திருமதிள்கட்டுவித்தருள, தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார் பார்த்தருளி, திருவுள்ள முகந்தருளி, தாம திருமாலைகொய்கிற ஆயுதத்துக்கு "அருள்மாரி" என்று இவருடையதிருநாமம்சாத்தி ப்ரீதராயருளினார். திருமங்கையாழ்வாரும், திருமதிள் திருமண்டபம் முதலான கைங்கர்யங்களும் பண்ணுவித்துக்ருதார்த்தராயருளினார்.

நம்மாழ்வார்வைபவம்.

(తతః కలియుగస్యాదౌ వైశాఖ్యాం విశ్వభావనః। విష్ణుభక్తిప్రతిష్ఠార్థం సేనేశోఽవతరిష్యతి। సేనేశకరుణాలబ్ధదివ్యమన్త్రద్వయం ముదా। ద్రావిడామ్నాయవక్తారం శఠకోపగురుం భజే। వకులాభరణం వన్దే జగదాభరణం మునిమ్। యః శ్రుతేరుత్తరం భాగం చక్రే ద్రావిడభాషయా। వకులాలఙ్కృతం శ్రీమచ్ఛఠకోపపదద్వయమ్। అస్మత్కులధనం భోగ్యమస్తు మే మూర్ధ్ని భూషణమ్) (ததஃகலியுகஸ்யாதௌவைஶாக்யாம்விச்வபாவநஃ - விஷ்ணுபக்திப்ரதிஷ்டார்த்தம்ஸேநேஶோவதரிஷ்யதி - ஸேநேஶகருணாலப்த்ததிவ்யமந்த்ரத்வயம்முதா - த்ராவிடாம்நாயவக்தாரம்ஶடகோபகுரும்பஜே - வகுளாபரணம்வந்தே ஜகதாபரணம்முநிம் - யஶ்ஶ்ருதேருத்தரம்பாகம் சக்ரேத்ராவிட

பாஷயா - வகுளாலம்க்ர்தம் ஸ்ரீமச்சடகோபபதத்வயம் - அஸ்மத்குல தநம்போக்யமஸ்துமேமூர்த்நிபூஷணம்) ஆழ்வார்களெல்லாரையும் அவயவபூதராகவுடைய நம்மாழ்வார் திருவவதாரக்ரமமிருக்கும்படி எங்ஙனேயென்னில்; (అస్తిపాణ్ద్యేషుదేశేషుకాచిచ్ఛ్రీనగరీశుభా। తామ్రపర్ణీనదీతీరేసాక్షాద్దృష్ట్యాఘనోజ్జ్వలః) (அஸ்திபாண்ட்யேஷு தேஸேஷு காசிச்ச்ரீநகரீஸுபா- தாம்ரபர்ணீநதீதீரே ஸாக்ஷாத்த்ர்ஷ்டோஹ்யதோக்ஷஜ:) என்கிறபடியே *வண்டலம்புஞ்சோலைவழுதிவளநாட்டிலே (గఙ్గాచయమునాచైవ తథాగోదా సరస్వతీ। నర్మదాసిన్ధుకావేరీ తామ్రపర్ణీసరిద్వరా) (கங்காசயமுநாசைவததா கோதாஸரஸ்வதீ-நர்மதாஸிந்து காவேரீதாம்ரபர்ணீஸரித்வரா) என்று சொல்லுகிறபடியே - கங்காதி ஸகலநதிகளிலும் உத்க்ர்ஷ்டதமமாகச் சொல்லப்பட்டிருப்பதான தாம்ரபர்ணியென்கிற பொருநையாற்றின் கரையிலே "ஸ்ரீநகரி" என்று ப்ரக்யாதமான *நல்லார்நவில்குருகூர்நகருக்குநிர்வாஹகரான இவ்வாழ்வார், "எந்தைதந்தைதந்தை தந்தைதந்தைக்கும்முந்தை" என்றருளிச்செய்தபடியே *ஏழாட்காலும் புறந்தொழாமே, "குடிகுடிவழிவந்தாடசெய்யும் *தொண்டக்குலத்திலே பிறந்து *ஏழாட்காலும பழிப்பிலராயிருப்பர்;

எங்ஙனேயென்னில்; - திருவழுதிவளநாடர் என்றொருவர், அவர்பிள்ளை அறந்தாங்கியார், அவர்பிள்ளை சக்ரபாணியார், அவர்பிள்ளை அச்யுதர், அவர்பிள்ளை செந்தாமரைக்கண்ணர், அவர்பிள்ளை செங்கண்ணர், அவர்பிள்ளை பொற்காரியார், அவர்பிள்ளை காரியார், அவர்பிள்ளைமாறன் என்ற இவர்கள்தாம். இக்க்ரமந்தன்னிலே ஸந்தாநபரம்பரையாய் பழையவடியாரான இவர்களுடைய திருவம்சத்திலே பொற்காரியார் என்கிறவர், உலகெல்லாம் வாழும்படி தம்முடைய புத்ரரானகாரியாருக்குவிவாஹம்பண்ணுவிப்பதாகத் திருவண்பரிசாரத்திலே காரியாரைக் கொண்டுபோய், தாமஸம்பந்தம்செய்கைக்குயோக்யராய்வைஷ்ணவஸம்தாநிகரான திருவாழ்மார்பர் திருமாளிகையிலே யெழுந்தருளி, அவரைப்பார்த்து, உம்முடையபுத்ரியான உடையநங்கையாரை நம்முடைய புத்ரரானகாரியாருக்கு விவாஹமபண்ணித் தரவேணுமென்று *தமரும்பிறரும் அறிய ப்ரஸங்கித்துக்கேட்க; திருவாழ்மார்பரும் மிகவும் ஸந்துஷ்டராய்ஸம்மதித்து, *கண்ணாலங்கோடித்து, "மத்தளங்கொட்டவரிசங்கம் நின்றூதமுத்துடைததாம நிரைதாழ்ந்த பந்தற்கீழ்" என்கிறபடியே உபலாளித்து, *பெருப்பெருத்த கண்ணாலங்கள் செய்து உதகபூர்வகமாக உடையநங்கையாரைக் காரியாருக்கு ஸமர்ப்பிக்க; காரியாரும், "வெள்ளிவளைக்கைபற்ற" என்கிறபடியேபாணிக்ரஹணம் பண்ணி மற்றுமுண்டான க்ரியாவிசேஷங்களையும் செய்து, திருவண்பரிசாரத்தில் *திருவாழ்மார்பரானஎம்பெருமானையும் திருவடித்தொழுதுமீண்டு பெரியவண்குருகூரிலே யெழுந்தருளாநிற்க; (పతాకాధ్వజసంరమ్యాంతూర్యఘోషనినాదితాం। సిక్తరాజపథాంరమ్యాం ప్రకీర్ణకుసుమోత్కరాం। పౌరైః ప్రత్యుద్గతాం రమ్యాం ద్విజైశ్చపురవాసిభిః) (பதாகாத்வஜஸம்ரம்யா

தூர்யோத்குஷ்டகிநாதிதாஂ - ஸிக்தராகபதாஂரம்யாஂ ப்ரஶேர் ணை குஸுமோத்கராம்) என்று சொல்லுகிறபடியே பெருமாள் ஸ்ரீமிதிலை லே யெழுந்தருளி,*திக்குநிறைபுகழாளனான ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளைத் திருமணம்புணர்ந்து மீண்டெழுந்தருளும்போது, திருவயோத்யையி லுள்ள ப்ராஹ்மணாதி பௌரஜநங்கள் பட்டணத்தை யலங்கரித்துமங் களவாத்ய கோஷத்துடனே வந்து எதிர்கொண்டாப்போலே, *செம் பொன்மாடத் திருக்குருகூரிலுள்ளாரும் *பூரண பொற்குடம்வைத் துப் புரமெங்கும் தோரணம்நாட்டி *தும்லமெழப் பறைகொட்டி உபலாளித்து எதிர்கொள்ள; குன்றம்போல் மணிமாடநீடு திருக்குரு கூரதனுள் புகுந்து, "இல்லறம்" என்று ச்லாக்யமாகச் சொல்லப்பட் டிருப்பதான க்ர்ஹஸ்த்தாஶ்ரமத்திலே நியதரான காரியார் சிலநா ளைக்குப்பின்பு தம்முடைய பத்நியாரான உடையநங்கையாரை, திருக் குருகூரில்நின்றும் பிறந்தகமான திருவண்பரிசாரத்துக்கு அழைத் துக்கொண்டுபோய் மீண்டு வாராநிற்கச்செய்தே; *தேன்கொள்சோலைத் திருக்குறுங்குடியிலேசென்று, *நம்பியைத் தென்குறுங்குடிநின்ற வச்செம்பொனே திகழும் திருமூர்த்தியையும் ஸேவித்து, "அடியோங் களுக்கு ஒருஸந்தாநம் தந்தருளவேணும்" என்று ப்ரார்த்திக்க; நம்பி யும் "நாமேவந்து பிறக்கிறோம்" என்று அர்ச்சகமுகேந வரப்ரதாநம் பண்ணியருள, அவ்வசநம் கேட்டு ப்ரீதராய் நிற்கச்செய்தே, நம்பியும், *பூந்தண்மாலைத் தண்டுழாயை க்ர்பையுடனே ப்ரஸாதித்தருள, "தன்மன்னுநீள் கழலமேல் தண்டுழாய் நமக்கன்றி நல்கான்" என்று கொண்டு, *துணையோடுமபிரியாதேஸ்வீகரித்து மிகவும் உகப்போடே தங்களுக்கு ஆவாஸஸ்த்தாநமான *நல்லார்பலர்வாழ் குருகூரிலே வந்து புகுந்து நித்யவாஸம் பண்ணிககொண்டு போருகிற வளவிலே உடையநங்கையார் கர்ப்பவதியாக, "திருமாலாலருளப்பட்ட சடகோ பன்" என்னலாம்படி எம்பெருமான் *பாரெல்லாமுய்யும்படி இவரிட த்திலே ஸேனைமுதலியாரை, அவதரிக்கும்படி நியோகிக்க, கலியுகம் பிறந்த நாற்பத்து மூன்றுநாளான வர்த்தமாந பஹுதாந்ய வருஷத் தில் வஸந்தருதுவில், வைகாசிமாஸம சுக்லபக்ஷம் பௌர்ணமிகூடின திருவைசாக நக்ஷத்ரத்தில், காவ்யவாஸர கர்க்கடகலக்நத்திலே, திவ்ய யோக திவ்யகரணங்களிலே, *ஆதித்யராம திவாகராச்யுதபாநுக்களுத யத்திலே, நீங்காத உள்ளிருள்நீங்கி, சோஷியாத பிறவிக்கடல்சோஷி த்து, விகஸியாத போதிற்கமலம் மலரும்படி வகுளபூஷணபாஸ்கரோ தய முண்டாய்த்து-உடையநங்கையாராகிறபூர்வஸந்தையையிலே. (రాధే విదినేలాభేవై శాఖే కావ్యవాసరే। లగ్నే కర్కటకేసూతతనయం నాథనాయికా) (ராதேகலிதி நேலாபே வைஶாகேகாவ்யவாஸரே - லக்நேகர்க்கடகேஸூததநயம் நாதநாயிகா) என்று திவ்யஸூரிசரிதையிலே சொல்லிற்றிறே.

திருவநந்தாழ்வானும், வர்ஷாதப நிவாரணார்த்தமாகஇவர்க்குமுன் னே திருப்புளியாழ்வாராய் வந்தவதரித்தருளினார்.

(శ్రీవిజ్ఞానదినోత్తరేహరికలావర్షే ప్రమాథ్యాఖ్యయే మాసేమాధవనామ్ని [illegible] విశాఖ్యాభిధే। లగ్నే శుద్ధచతుర్దశీతిథియుతే శ్రీమత్కులీరేపిచ [illegible] కవిర్భాగ్యోదయోస్తాస్పృశాం) (రాధేకలేర్వ్యాసరఏవరాధే మాసేవిశా[illegible] స్వారేజనిషశ్వతిథ్యాం పరాఙ్కుశోయంభగవాన్ కులీరే)

(హస్తస్థతాళద్వితయం ప్రపద్యే శఠారివాగ్వ్యాససముదారకీర్తిమ్। మాధుర్యసంశ్లిష్టకవిత్వయుక్తం మహత్త్వసమ్భావితబుద్ధితత్త్వమ్) (ஹஸ்தஸ்த்ததாளத்விதயம் ப்ரபத்யே ஶடாரிவாக்வ்யா ஸமுதாரகீர்த்திம் - மாதுர்யஸம்ஶ்லிஷ்டகவித்வயுக்தம் மஹத்வஸம்பாவிதபுத்திதத்வம) மதுரகவியாழ்வார்; * செல்வம்மல்கியவன்கிடந்த திருக்கோளூரிலே (చైత్రశ్రీమానయంమాసః పుణ్యః పుష్పితకాననః) (சைத்ரஶ்ஸ்ரீமாநயம்மாஸ꞉புண்ய꞉புஷ்பிதகாநந꞉) என்று ஸ்ரீமத்ராகச் சொல்லப்படுகிற சித்திரைமாஸத்தில் சித்ராநக்ஷத்ரத்திலே ஸ்ரீகுமுதகணேசாம்சரான ஸ்ரீமதுரகவிகள், வகுளபூஷணபாஸ்கரோதயத்துக்கு அருணோதயம்போலே முன்னே திருவவதரித்தருளினார். (గణేశః కుముదాంశో నామ్నా కవిర్మధురసంజ్ఞికః। చైత్రమాసే శుభే చిత్తతారకాయామజాయత) (கணேஶ꞉குமுதோநாம்நா கவிர்மதுரஸம்ஜ்ஞிக꞉ - சைத்ரமாஸிஶுபே சித்த தாரகாயாமஜாயத)என்று திவ்யஸூரிசரிதையிலே சொலலப்பட்டதிறே.*

* సామశాఖాధ్యయనపూర్వశిఖావత్ బ్రహ్మవర్ణే-ஸாமஶாகாத்யயநபூர்வஶிகாவத் ப்ராஹ்மவர்ணே அவதரிக்கையாலே, இவருக்கு தத்தத்காலங்களிலே சௌளோபநயநாதிகளையும் செய்து, (అఙ్గాని వేదాశ్చత్వారో మీమాంసా న్యాయవిస్తరః। పురాణం ధర్మశాస్త్రఞ్చ విద్యా హ్యేతాశ్చతుర్దశ)(அங்காநிவேதாஶ்சத்வாரோ மீமாம்ஸாந்யாயவிஸ்தர꞉ - புராணம்தர்மஶாஸ்த்ரம்ச வித்யாஹ்யேதாஶ்சதுர்த்தச) என்று சொலலப்பட்ட பதினாலு வித்யைகளையும் அதிகரிப்பிக்க அதீத வேதவேதாங்கருமாய் மஹாவிரக்தருமான இவர், (అయోధ్యా మథురా మాయా కాశీ కాఞ్చీ హ్యవన్తికా। పురీ ద్వారవతీ చైవ సప్తైతే ముక్తిదాయకాః)(அயோத்யாமதுராமாயாகாசீகாம்சீஹ்யவம்திகா - புரீத்வாரவதீசைவ ஸப்தைதேமுக்திதாயகா꞉) என்று முக்திப்ரதமாகச் சொல்லப்பட்ட திருவயோத்யை முதலான திவ்யதேசங்களை ஸேவிக்கவெழுந்தருளினார். இப்படி இவர் முன்னாக அவதரித்தருளின ஆழ்வார், * முத்தனையமுறுவலசெய்து மூககுறிஞ்சி முலையுணாதே மௌநத்தோடே யெழுந்தருளி யிருக்கச்செயதேயும் வாட்டமின்றிக்கே பரிபூர்ணராயிருக்கிற இந்த ஆஶ்சர்யத்தை, காரியாரும * இவனைப்பெறற வயிறுடையாளான உடையநங்கையாரும் கண்டு, "உன்மனத்தாலென்னினைந்திருந்தாய்" என்கிறபடியே எம்பெருமான்பக்கலிலே ந்யஸ்தபாராயிடிருக்க; * பத்துநாளுங்கடந்தவிரண்டாநாள், (శఙ్ఖతీర్థసమీపే తు తామ్రాయా దక్షిణే తటే। సుస్థితం పుణ్డరీకాక్షం శఙ్ఖచక్రధరం హరిమ్ ॥ వరదాభయహస్తఞ్చ రమయాధరయా సహ। నవనీరదనీలాభం పీతవాససమచ్యుతం) (ஶம்கதீரஸமீபேது தாம்ராயாதக்ஷிணேதடே - ஸுஸ்த்திதம்புண்டரீகாக்ஷம் ஶம்கசக்ரதரம் ஹரிம் - வரதாபயஹஸ்தம்ச ரமயாதரயாஸஹ - நவநீரதநீலாபம் பீதவாஸஸமச்யுதம்) என்று சொல்லுகிறபடியே திருச்சங்கணித்துறையை

* (పాణ్డ్యేషు మాయాం పతి తానతారం చైత్రస్థచిత్రోడుజమూర్ధ్వచూడమ్। ఖగాంశభాజం మధురం కవీన్ద్రం శఠారిభక్తం శరణం ప్రపద్యే। యాతే సంవత్సరౌఘే హ సనగదజనే ద్వాపరస్యేశ్వరాబ్దే। చైత్రే మాసే ద్విసప్తోత్తరదివసవరే శుభ్రపక్షే చరూచ్యే। చిత్రాఖ్యే భార్గవీయే గుణవతి చ దినే ప్రాదురాసీచ్ఛఠారేః। రక్షన్త్వాసీద్వినీతో మధురకవిరసౌ మాదృశోజ్జీవనాయ.)

யுடைத்தான பொருநலாற்றின் தென்கரையிலே, திவ்யமங்கள விக்ரஹ யுக்தனாய், சங்கசக்ரதாரனாய், புண்டரீகாக்ஷனாய் வரதாபயஹஸ்தனாய் ஸ்ரீபூமிநீளாஸஹிதனாய்க்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிற பொலிந்து நின்றபிரான் திருமுன்பே யெடுத்துக்கொண்டு போய், இவருக்கு "மாறன" என்று திருநாமம்சாத்தி, திருப்புளியாழ்வாரடியிலே, * ஆணிப்பொன்னாற் செய்த வண்ணச்சிறுத் தொட்டிலிலே வளர்த்தி, இவரை புத்ரப்ரதிபத்திபண்ணாமல், "எங்கள் குடிக்கரசே" என்று விசேஷப்ரதிபத்திபண்ணி ஸேவித்துக்கொண்டு நிற்க;

இவர்தாம், (సజ్ఞానఘనపూర్ణత్వాత్ త్రిణీమూలసంశ్రయః। బాలఃషోడశవర్షాత్తు మౌనభావం గమిష్యతి) (ஸஜ்ஞாநகநபூர்ணத்வாத் திந்த்ரிணீமூலஸம்ச்ரயः - பாலஷ்ஷோடசவர்ஷாத்து மௌநபாவம் கமிஷ்யதி) என்று சொல்லுகிறபடியே-திருப்புளியாழ்வாரடியிலே பதினாறு திருநக்ஷத்ரமளவாக, "அவன்முகத்தன்றி விழியேன்" என்று முகுளிதநயநருமாய், "ஆருக்கென் சொல்லுகேன" என்று மௌனியுமாய் எழுந்தருளியிருக்க; இதனை உடையநங்கையாரும் காரியாரும் கண்டு, இவர், தம்மைப்போன்ற அதிகாரிகளைக் காணாமையால் லௌகிகரோடு வார்த்தை சொல்லாதிருக்கிறாரென்றறியாதே, திருக்குருகுடி நம்பிக்கு நாம்செய்ததென்னென்று சிந்தைகலங்கியிருக்க; இப்ரபாவங்களை திவ்யயாத்ரையில் ஸேவிக்க வெழுந்தருளின ஸ்ரீமதுரகவிகளும் கேட்டருளி யிருக்கச்செய்தே, ராத்ரி ஜலஸங்காநிவ்ருத்யர்த்தமாகப் புறப்பட்டவர், தென்திசையிலே, ஒரு அப்ராக்ருத திவ்யதேஜஸ்ஸைக்கண்டு, இதுவென் என்று திகைத்து நின்று, ஏதேனும் க்ராமநகரங்கள் வேகிறதோ? காட்டுத்தீயோ? என்று தம்மிலே விசாரித்து, அன்றைக்குக் கண்வளர்ந்தருளினார்.

பின்னையும் இரண்டுமூன்று நாள் இப்படியேகண்டு, இது ப்ராக்ருத தேஜஸ்ஸன்று, அப்ராக்ருத தேஜஸ்ஸாயிருந்தது, இக்காரணத்தை நாம் பரீக்ஷிப்போமென்று பகலெல்லாம் கண்வளர்ந்தருளி, ராத்ரிகளில் அந்த தேஜஸ்ஸே குறியாக அதினவரையுடனே மீண்டெழுந்தருளி, புண்ய க்ஷேத்ரங்களெல்லாம் சோதித்துக்கொண்டுவந்து, (శ్రీరఙ్గమఙ్గలం క్షేత్రం) (ஸ்ரீரங்கமங்கலம்க்ஷேத்ரம்) என்கிற * திருவரங்கப் பெருநகரிலே சோதிக்க, அதுக்கும் அப்பாலே தென்திசையிலேயாயிருக்க; பின்னையும் பூர்வம்போலே தவரித்தெழுந்தருளி, * மாடமாளிகைசூழ்ந் தழகாய திருக்குருகூரிலே சென்று, அப்பால் பார்த்துக் காணாமையாலே இது இங்கேயாயிருக்குமென்று சோதித்துப்பார்க்க, திருப்புளியாழ்வாரடியிலே, (పద్మాసనోపవిష్టం పరపదయుగళే నివిష్టచైతన్యం। పరతత్త్వబోధముద్రం పరమాచార్యం పరాఙ్కుశం వన్దే) (பத்மாஸநோபவிஷ்டம் பரபதயுகளே நிவிஷ்டசைதந்யம்- பரதத்வபோதமுத்ரம் பரமாசார்யம் பராங்குசம்வந்தே) என்கிறபடியே - ஸஜ்ஞாநகநபூர்ணராய், உறங்காப்புளி நிழல்தன்னிலே முகுளிதநயநராய், ஷோடசவார்ஷிகராய், ஷோடசகலாபூர்ணராய

சந்த்ரனைப்போலே பத்மாஸநோபவிஷ்டராய், பரதத்வபோதமுத்ரா யுக்தராய், பரமாசார்யரான ஸ்ரீபராங்குசனைப்பார்த்து, இவர்க்கு சைதந்யமுண்டோ? செவிகேட்குமோ என்று பரீக்ஷிக்கைக்காக ஒரு குண்டுகல்லை யெடுத்து அவர் முன்னே திடீரென்றுபோட, இவரும் அதுகேட்டு, திடுக்கென்று திருக்கண்களை மலரவிழித்துப்பார்த்தருள;

ஸ்ரீ மதுரகவிகளும் இவர்க்கு வாக்குண்டோ? இல்லையோவென்று அறியக்கடவோமென்று அவரைக்குறித்து; * "செத்தத்தின் வயிற்றிலே சிறியது பிறந்தால் எத்தைத்தின்று எங்கே கிடக்கும்" என்ன; "அத்தைத் தின்று அங்கே கிடக்கும்" என்று ஆழ்வாரருளிச்செய்ய; ஸ்ரீமதுரகவிகளும் கேட்டருளி, இவர் ஸர்வஜ்ஞராயிருந்தார், இம்மஹாநுபாவனை நாம் அநுவர்த்தித்து உஜ்ஜீவிக்கவேணுமென்று நினைத்து, ஆழ்வார் திருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமமாகத் தாளுந் தடக்கையுங்கூப்பி விழுந்து ஸேவித்து, "மேவினேனவன் பொன்னடிமெய்ம்மையே" என்று ஆச்ரயித்து க்ருதார்த்தராய், (గురుపాదాంబుజం ధ్యాయేత్ గురోర్నామ సదా జపేత్) (குருபாதாம்புஜம் த்யாயேத குரோர்நாம ஸதா ஜபேத) என்கிறபடியே த்ரிவிதகரணங்களாலுமுண்டான, "தத்பாதாம்புஜத்யானம், தந்நாமகீர்த்தனம், தத்கிங்கரவ்ருத்திகளுமே யாக ஆழ்வாரை ஸதாநுபவம் பண்ணிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிற வளவிலே, (ఆదిదేవో జగన్నాథో వాసుదేవో జగత్పతిః। చతుర్భుజశ్శ్యామలాంగః పరమే వ్యోమ్ని తిష్ఠతి) (ஆதிதேவோ ஜகந்நாதோ வாஸுதேவோ ஜகத்பதி:- சதுர்ப்புஜஶ்ஶ்யாமளாங்கோ பரமே வ்யோம்நி திஷ்டதி) என்று சொல்லுகிறபடியே ஸர்வகாரண பூதனுமாய், ஸர்வஸ்வாமியுமாய், ஸர்வநியந்தாவுமாய், ஸர்வாந்தர்யாமியுமாய், * நீலமேனியும் நான்குதோளு முடையனுமாய், ஸ்ரீவைகுண்டத்திலே எழுந்தருளியிருக்கும் ஸ்ரீமந்நாராயணனானவன் ஆழ்வார்க்கு எதிர்விழி கொடுக்கவேணுமென்று திருவுள்ளமான வளவிலே, பெரியதிருவடியும் தம்முடைய பக்ஷபாதம் தோன்ற முன்னேவந்து நிற்க; (అథాంతరం గరుడమంబరస్థితం మహాగిరిం జలదమివారురోహ సః) (அதாந்தரங்கருடமம்பரஸ்திதம் மஹாகிரிம்ஜலதமிவாருரோஹஸ:) என்றும், "பொலிந்திருண்ட கார்வானில மின்னேபோற்றோன்றி - மலிந்த திருவிருந்தமார்பன் - பொலிந்த-கருடன்மேற்கொண்ட கரியான்" என்றும் சொல்லுகிறபடியே, நிதயாந

செத்தத்தின்வயிற்றிலே சிறியதுபிறக்கையாவது, செத்தது என்று- அசித்து. அதெங்ஙனேயென்னில்; - அப்ராணிமத்தாய ஜடமாயிருக்கையாலே அசித்தைச் சொல்லுகிறது. அதின்வயிற்றிலே சிறியது பிறக்கையாவது - சரீரத்தோடே ஆத்மாவுக்குண்டான ஸம்பந்தத்தை. சிறியதாவது - அணுபரிமாணமாயிருக்கிற ஆத்மாவைச்சொல்லுகிறது. சரீரத்தோடே ஆத்மாவுக்கு ஸம்பந்தமுண்டானால், அதுக்கு போக்யமும் அசித்கதமாயிருக்கிற ஸுகதுக்கங்கள். அத்தைத்தின்று அங்கே கிடக்கையாவது - சரீரகதமாயிருக்கிற ஸுகதுக்காதிகளை புஜித்துக்கொண்டு சரீரத்தையே ஆச்ரயித்துக்கொண்டிருக்கை.

பாயிநியானபிராட்டிஸஹிதனுய்பெரியதிருவடிமேற்கொண்டுதோன்றி, தன்னுடைய ஸ்வரூபரூபகுண விபூதிசேஷ்டிதங்களை யெல்லாம் புகபதேவஸாக்ஷாத்கரித்தநுபவிக்கலாமபடி ஆழ்வார்க்கு * மயர்வறமதிநலமருள; ஆழ்வாரும் "பொன்னிவர்மேனி மரதகத்தின்பொங்கிளஞ்சோதி" என்கிறபடியே எம்பெருமானுடைய திவ்யாத்மஸ்வரூபத்தையும் தத்ஸ்வரூபப்ரகாசகமான திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையும், ததாச்ரயமான திவ்யகுணங்களையும் அநுபவித்து அவ்வநுபவஜநிதப்ரீதி உள்ளடங்காமல, (ఋచో యజూంషి సామాని తథైవాథర్వణాని చ) (ரிசோயஜூம்ஷி ஸாமாநிததைவாதர்வணாநிச)என்கிற வேதசதுஷ்டயங்களில், ரிக், யஜுஸ்ஸு, அதர்வணம, எனகிற வேதத்ரய ஸாரார்த்தத்தை திருவிருத்தம, திருவாசிரியம, பெரியதிருவந்தாதி என்கிற திவ்யப்ரபந்த த்ரயத்தாலே அருளிச்செய்தும், (వేదానాం సామవేదోஸ்మి) (வேதாநாம்ஸாமவேதோஸ்மி) என்று கீதோபநிஷதாசார்யன் தானுகச சொல்லப்பட்ட ஸாமவேத ஸாரார்த்தத்தை சரமப்ரபந்தமான திருவாய்மொழியாலே யருளிச்செய்தும, "மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருள் நிற்கப்பாடியென்னெஞ்சுள்நிறுத்தினுன்" என்கிறபடியே * தேவுமற்றறியாத ஸ்ரீமதுரகவி ப்ரப்ருதிகளான ஸஜ்ஜநங்கள் * அறியக்கற்று வல்லாரமபடி ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, * ஊரும் நாடுமுலகமுந் தன்னைப்போலேயாக்கி, புஷ்ப த்யாக போக மண்டபம் தொடக்கமான திவ்யதேசத் தெமபெருமான்களும் திருப்புளியாழ்வாரடியிலே எழுந்தருளி, இவர்க்கு திருமுகபரதாநம்பண்ணி, தாங்களும் "எமபெருமானுளனுகவே" என்கிறபடியே ஸத்தைபெற்றுநிற்க; நித்யஸூரிகளுமசமேவததவீபவாஸிகளும் இவ்வாழ்வார்வைபவத்தைக் காண்கைக்காக வந்து நிற்க, அவர்களை ஸேவித்து, "பொலிக பொலிக" என்று மங்களாசாஸநம்பண்ணி, அவர்கள்வைபவத்தையறிந்து அநுபவித்த தமக்கு "மாறுளதோவிம்மண்ணின்மிசையே" என்றும,"இனியாவர்நிகரகல்வானத்தே" என்றும், * "யான்பெரியன் நீபெரியையென்பதனை யாரறிவார" என்றும் - எம்பெருமானேடேமார்தட்டி, உபயவிபூதியிலும தமக்கு ஸத்ருசரில்லாதவராய், ஒருவராலும் அறியவரிதான ப்ரபாவத்தையுடையராய், "உண்ணுஞ்சோறுபருகுநீர் தின்னும்வெற்றிலையுமெல்லாமகண்ணன்" என்று - பால்யாத்ப்ரப்ருதி பகவத்குணைகதாரகராயிருக்கிற இவ்வாழ்வார்,(ప్రాప్యస్య బ్రహ్మణో రూపం ప్రాప్తుశ్చ ప్రత్యగాత్మనః। ప్రాప్త్యుపాయం ఫలం ప్రాప్తేస్తథా ప్రాప్తివిరోధి చ। వదన్తి సకలా వేదాస్సేతిహాసపురాణకాః) (ப்ராப்யஸ்யப்ரஹ்மணோரூபம்ப்ராப்துஶ்சப்ரத்யகாத்மநஃப்ராப்த்யுபாயம்பலம்ப்ராப்தேஸ்ததாப்ராப்திவிரோதிச-வதந்தி ஸகலாவேதாஸ்ஸேதிஹாஸபுராணகாஃ)என்று ஸகலவேதசாஸ்த்ரங்களிலும்ஸாரதமமாகச் சொலலப்படுகிற அர்த்தபஞ்சகத்தையும்,(ద్వయా[illegible] త్పరన్నాస్తి మన్త్రం వేదేష్వపి ద్విజ) (த்வயாத்பரதரம்நாஸ்திமந்த்ரம்வேதே[illegible] விஜ)என்றுமந்த்ரச்ரேஷ்டமாகச்சொல்லப்படுகிறஸர்வவே[illegible]

ஸாரபூதசரணாகதிமந்த்ரார்த்தத்தையும், சரமப்ரபந்தமான திருவாய்மொழியாலே ஸுவ்யக்தமாம்படி யருளிச்செய்து, (దర్శనం పరభక్తిస్స్యాత్ పరజ్ఞానన్తు సఙ్గమః। పునర్విశ్లేషభీరుత్వం పరమాభక్తిరుచ్యతే) (தர்ஶநம் பரபக்திஸ்யாத பரஜ்ஞாநந்துஸங்கம: - புநர்விஶ்லேஷபீருத்வம் பரமாபக்திருச்யதே) என்கிறபடியே பரபக்திபரஜ்ஞாந பரமபக்திகளையுடையராய்க்கொண்டு, * தொண்டர்க்கமுதுண்ணச் சொன்மாலைகள் சொல்லி * அவாவற்று வீடுபெற்றருளினார்.

அநந்தரம், "திருமால்திருப்பேர்வல்லாரடிக்கண்ணிசூடியமாறன்" என்கிற * திருக்குருகூர்நகர்நம்பிக்கு ப்ரதாநசிஷ்யரான ஸ்ரீமதுரகவிகள், ப்ரபந்நஜநகூடஸ்தரான ஸ்வாசார்யவைபவத்தை, (கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு) என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்திலே யருளிச்செய்து, பரமைகாந்திநிஷ்டரான முமுக்ஷுக்களுக்கு உபகரித்தருளி, அர்ச்சாரூபமான ஆழ்வார் விக்ரஹத்தையும் எழுந்தருளப்பண்ணி, அவருக்கு நித்ய பக்ஷ மாஸ அயந ஸம்வத்ஸரோத்ஸவங்களையெல்லாம் மஹோத்ஸவமாகத் தாழ்வறநடத்திக்கொண்டு, "வேதந்தமிழ்செய்த பெருமாள்வந்தார், திருவாய்மொழிப்பெருமாள்வந்தார், திருநகரிப்பெருமாள்வந்தார், திருவழுதிவளநாடர்வந்தார், திருக்குருகூர்நகர்நம்பிவந்தார், காரிமாறர்வந்தார், சடகோபர்வந்தார், பராங்குசர்வந்தார்" என்று பலசின்னங்கள் பணிமாற, அவ்வளவிலே, சங்கத்தார் சிஷ்யர்கள்வந்து, எங்கள் சங்கத்தாரோடே தாக்கித்து, சங்கப்பலகையேறினாலொழிய, "வேதந்தமிழ்செய்த பெருமாள்" என்று விருதுபிடிக்கவொட்டோமென்று தடுக்க, ஸ்ரீமதுரகவிகளும், அது ந்யாயமாம், எங்கள் ஆழ்வார் எங்கும் எழுந்தருளார், அவர் திவ்யஸூக்திக்குச் சங்கப்பலகையிடங்கொடுத்ததாகில் இவர்க்கு இடங்கொடுத்ததாமென்று சொல்லி, ஒரு சிறுமுறியிலே, "கண்ணன்கழலிணை" என்று எழுதி வையுங்கோளென்று அவர்கள் கையிலே கொடுக்க, அவர்களும் போய் இவ்விசேஷத்தைச்சங்கத்தாருக்குச் சொல்லி இச்சிறுமுறியைச் சங்கப்பலகையின்மேலே வைக்க, அக்காலத்திலே, தென்மதுரையிலே சங்கத்தாரோடு சேர முந்நூறு தமிழ்ப்புலவர் சங்கப்பலகை யேறியிருக்க, அப்பலகை அவர்களெல்லாரையும் எடுத்துக்கவிழ்த்துப்போட்டு, ஆழ்வார் திவ்யஸூக்தி சிறுமுறியொன்றையுமே தரித்துக்கொண்டுநிற்க; இதனைக்கண்டு, சங்கத்தலைவனும்பயப்பட்டு, "ஈயாடுவதோகருடற்கெதிரே யிரவிக்கெதிரின் மினியாடுவதோ, நாயோடுவதோயுறுமிப்புலிமுன் நரிகேசரிமுன் நடையாடுவதோ, பேயாடுவதோவழகூர்வசிமுன் பெருமானடிசேர் வகுளாபரணன், ஓராயிரமாமறையின் தமிழல் லொருசொற்பொருமோ வுலகிற்கவியே" என்று ஆழ்வார்விஷயமாகக் கவிசொல்லி அபராதக்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டான். பின்னையும் அங்குக்கிடந்ததமிழ்ப்புலவரனைவரும் ப்ரத்யேகம் ப்ரத்யேகம் கவிசொல்லி, அபராதக்ஷாமணம் பண்ணிக்கொண்டார்கள். இப்படி, (గురుం ప్రకాశయేద్ధీమాన్) (குரும்ப்ரகாஶயேத்

நித்யம்) என்கிறபடியே ஸ்வாசார்யரான ஸ்ரீபராங்குசருடைய வைபவத்தை, * ஊரும்நாடு முலகமு மெல்லாமறியும்படி ப்ரகாசிப்பித்துக்கொண்டு சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்து லோகத்தை வாழ்வித்தருளினார்.

இப்படி தத்வதர்ஶிகளாக அவதரித்தருளின இவ்வாழ்வார்கள் அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்கள் முக்யதமமான ப்ரமாணங்களாயிருக்க, தேவதாந்தரவிஷயமாக, "தெய்வநான்முகக் கொழுமுளையீன்று, முக்கணீசனொடுதேவுபலநுதலி மூவுலகும் விளைவித்தவுந்தி" என்றும், "பூவில் நான்முகனைப் படைத்த தேவன்" என்றும், "நான்முகனை மூழ்த்தநீருலகெல்லாம் படையென்று முதல்படைத்தாய்" என்றும், "நான்முகன்றன்னொடு தேவருலகோ டுயிர்படைத்தான்" என்றும், "பிரமன் சிவனிந்திரனாதிகட்கெல்லாம் நாபிக்கமல முதற்கிழங்கு" என்றும், "பிரமனைத் தன்னுந்தியிலே தோற்றுவித்து" என்றும், "இருந்தண்கமலத் திருமலரினுள்ளே திரிந்து திசைமுகனைத் தந்தாய்" என்றும், "தன்னுந்திவாயன்று நான்முகற் பயந்த வாதிதேவன்" என்றும், "நான்முகனை நாராயணன் படைத்தான்" என்றும், "உந்தியிற்றோற்றினாய் நான்முகனை" என்றும், "உந்தியெழுந்தவுருவமலர்தன்னிற் சந்தச்சதுமுகன்றன்னைப்படைத்தவன்" என்றும், "உந்திமேல் நான்முகனைப்படைத்தான்" என்றும் இப்படி ஆழ்வார்களெல்லாரும் ப்ரஹ்மருத்ராதிகளை ஸர்வேஶ்வரனாலே ஸ்ருஷ்டிதரென்றருளிச்செய்தும்;

அங்ஙனன்றிக்கே, "வலத்தனன் திரிபுரமெரித்தவன் இடம்பெறத் துந்தித்தலத்தெழுதிசைமுகன்" என்றும். "ஏறனைப்பூவனைப் பூமகள்தன்னை, வேறின்றிவிண்டொழத்தன்னுள் வைத்து" என்றும், "திருவிடமேமார்வமயனிடமே கொப்பூழ், ஒருவிடமு மெந்தை பெருமாற்கரன்" என்றும், "ஏறாளுமிறையோனுந் திசைமுகனுந் திருமகளும், கூறாளுந்தனியுடம்பன்" என்றும், "சிவனொடு பிரமன்வண்திருமடந்தைசேர் திருவாகம்" என்றும், "மலர்மகள் நின்னாகத்தாள், செய்யமறையான்நின்னுந்தியான், மாமதிள்மூன்றெய்தவிறையான் நின்னாகத்திறை" என்றும், "பிறைதங்கு சடையானை வலத்தேவைத்துப்பிரமனைத் தன்னுந்தியிலே தோற்றுவித்து, கறைதங்குவேல்தடங்கண்திருவை மார்பில் கலந்தவன்" என்றும், "([illegible])" (விஷ்ணோஶ்ஶ்ரீரநபாயிநீ) என்றும் சொல்லப்படுமவளாய், * இறையுமகலகில்லாத நித்யஸித்த மங்களாவஹையாய பரமமஹிஷியான பிராட்டியுடன் ரஜஸ்தமோகுண மிஶ்ரப்ரஹ்மருத்ரர்களுடன் வாசியறத் திருமேனியிலே இடங்கொடுத்துக்கொண்டிருக்கிறானென்று அருளிச்செய்தும்;

அங்ஙனன்றிக்கே, "நிரைமலர்ப்பாதங்கள் சூடி கண்ணபிரானைத் தொழுவார், ஒற்றைப்பிறையணிந்தானும் நான்முகனு மிந்திரனும், மற்றையமரருமெல்லாம்" என்றும், "கள்வாவெம்மையு மேழுலகும் நின்னுள்ளேதோற்றிய விறைவவென்று, வெள்ளேறன் நான்முகனிந்

திரன் வானவர் புள்ளூர்திகழல்பணிந்தேத்துவர்'' என்றும், ''நாடொறும் வானவர்தம்மை யாளுமவனும் நான்முகனும் சடைமுடியண்ணலும், ''செம்மையா லவன் பாதபங்கயம் சிந்தித்தேத்தித்திரிவர்'' என்றும், ''நுண்ணுணர்வில் நீலார்கண்டத்தம்மானும் நிறை நான்முகனுமிந்திரனும், சேலேய்கண்ணார் பலர்சூழவிரும்பும் திருவேங்கடத்தானே'' என்றும், ''அரன்நான்முகனேத்துஞ்செய்யநின்றிருப்பாதத்தையான்'' என்றும், ''மேவித்தொழும் பிரமன்சிவனிந்திரன்'' என்றும், ''நெற்றிபெற்றகண்ணனை விண்ணினாதனோடுபோதின்மேனற்றவத்தநாதனோடு மற்றுமுள்ள வானவர், கற்றபெற்றியால் வணங்குபாத'' என்றும், ''நீறுசெஞ்சடை நீலகண்டனும் நான்முகனும் முறையால், சீறுவாசகம் செய்யநின்ற திருமால்'' என்றும், ''ஆவரிவரெனறில்லை யாவனையான்பாதம், எவர்வணங்கியேத்தாதாரெண்ணில், பவரும், செழுங்கதிரோனொண் மலரோன் கணநுதலோனன்றே, தொழுந்தகையார் நாளுந்தொடர்ந்து'' என்றும், இப்படி ப்ரஹ்மருத்ராதிதேவதைகள் எம்பெருமானைக்கிட்டி தண்டனிட்டுஸ்தோத்ரம் பண்ணித் திரிவார்கள் என்றருளிச்செய்தும்:

அங்ஙனன்றிக்கே, ''கேழ்த்தசீரரன் முதலாக் கிளர்தெய்வமாய்க்கிளர்ந்து, சூழ்த்தமரர்துதித்தாலுன் றொல்புகழ்மாசூணாதே'' என்றும், ''நினைந்துநைந்துள்கரைந்துருகி யிமையோர்பலரும்முனிவரும் புனைந்த கண்ணிநீர்சாந்தம் புகையோடேந்திவணங்கினால் - உன பெருமை மாசூணாதோமாயோனே'' என்றும், ''மாசூணாவான்கோலத் தமர்கோன வழிப்பட்டால் மாசூணுவுன பாதமலர்ச்சோதி மழுங்காதே'' என்றும், ''பிறையேறுசடையானும்நான்முகனுமிந்திரனுமிறையாதலறிந்தேத்த வீற்றிருத்த லிதுவியப்பே'' என்றும், இப்படி ப்ரஹ்மருத்ராதிகள், ஸத்வகுணோத்தரரானபோது, எம்பெருமானைக்கிட்டி ஸேவித்து ஸ்தோத்ரம் பண்ணினால் எம்பெருமானுக்கு அவத்யாவஹமென் றருளிச்செய்தும்;

அங்ஙனன்றிக்கே, ''தளிர்மதிச்சடையனென்கோ நான்முகக்கடவுளென்கோ'' என்றும், ''சிவனாயயனாய'' என்றும், ''கடிகமழ்கொன்றைச் சடையனேயென்றும் நான்முகக்கடவுளே என்றும்) என்றும், ''பூத்தண்டுழாய்முடியாய் புனைகொன்றையஞ்செஞ்சடையாய்வாய்த்த வென்னான்முகனே'' என்றும், ''என்றிருமார்பன்றன்னை யென்மலைமகள் கூறன்றன்னை, என்றும் மென்னாமகளையகம்பாற்கொண்ட நான்முகனை'' என்றும், ''முனியேநான்முகனே முக்கண்ணப்பா'' என்றும், '' அவாவறச்சூழரியையயனையரனை யலற்றி அவாவற்று '' என்றும் - இத்திவ்யப்ரபந்தங்களிலே ஆதிமத்யாவஸாநமாக ப்ரஹ்மருத்ராதிகளை ஸர்வேஶ்வரன்றானாகவருளிச்செய்தும். ஆக இப்படி ஒருக்காலருளிச்செய்தது ஒருக்கா லருளிச்செய்யா திருக்கையாலே இவற்றை முக்யதமமான ப்ரமாணமென்று விஶ்வஸிக்கலா யிருந்ததில்லையேயென்னில்;

விச்வஸிக்கக்கூடும், எங்ஙனேயென்னில்; இவ்வாழ்வார்கள், தங்களுக்கு தேவதாந்தரவிஷய வைராக்யமுண்டென்று தோற்ற, "ஓஒ உலகினதியல்வே, ஈனரோளிருக்க மணைநீராட்டி, படைத்திடந்துண்டுமிழ்ந்தளந்து, தேர்ந்துலகளிக்கும் முதற்பெருங் கடவுள்நிற்ப, புடைபலதானறிதெய்வம் பேணுதல், தனாது புல்லறிவாண்மை பொருந்தக் காட்டி" என்றும், "எம்பெருமாமாயனையல்லது, ஒருமாதெய்வம் மற்றுடையமோயாமே" என்றும், "பிறிருமகயிலேன் பிஞ்ஞகன்றன்னோடெதிர்வன், அவன் எனக்கு நேரான்" என்றும், "மற்றுமோர் தெய்வமுண்டே மதியிலாமானிடங்காள்" என்றும், "மற்றுமோர்தெய்வமுளதென்றிருப்பாரோடுற்றிலேன்" என்றும், "எம்பெருமானுண்டுமிழ்ந்த வெச்சிற்றேவரல்லாதார்தா முளரோ" என்றும், அவ்வளவுமன்றிக்கே, "திடவிசும்பெரிவளிநீர்நிலமிவைமிசை, படர்பொருள் முழுவதுமாயவையவைதோறும், உடல்மிசை யுயிரெனக் கரந்தெங்கும் பரந்துளன், சுடர்மிகுசுருதியு ளிவையுண்ட சுரனே" என்றும், "போதின்மங்கை பூதலக்கிழத்தி தேவி; அன்றியும், போதுதங்கு நான்முகன் மகன்; அவன்மகன் சொலின் மாது தங்கு கூறன்; ஏற தூர்தியென்றுவேதநூலோதுகின்றதுண்மை" என்றும், "தீர்த்தனுலகளந்த சேவடிமேற்பூந்தாமம் - சேர்த்தியவையேசிவன் முடிமேல்தான் கண்டு - பார்த்தனதெளிந்தொழிந்த பைந்துழாயான்பெருமை - பேர்த்துமொருவராற் பேசக்கிடந்ததே" என்றும், "கபாலநன்மோக்கத்துக்கண்டுகொண்மின்" என்றும், "மார்க்கண்டேனுங்கரியே; கருத்தமனமொன்றுமவேண்டா; கண்ணனல்லாற்றெய்வமில்லை" என்றும், "சத்தியங்காண்மினைய! சிலையினாலிலங்கைசெற்றதேவனே தேவனாவான்" என்றும், இப்படி பிரமாணத்தாலும், ப்ரத்யக்ஷத்தாலும், ஸாக்ஷியாலும், (యదేతత్పరమంబ్రహ్మ లోకేవేదేషుపఠ్యతే। సఏవఃపుణ్డరీకాక్ష స్స్వయంనారాయణఃపరః) (யதேதத்பரமம்ப்ரஹ்ம லோகேவேதேஷுபட்யதே - ஸதேவபுண்டரீகாக்ஷஸ்ஸ்வயம்நாராயண:பர:) என்று சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீமந்நாராயணனே ஸர்வஸ்மாத்பரனென்று ஸாதித்தும், அதுவுமன்றியே, பெரியாழ்வார், (పరఃపరాణాంపురుషోయస్యతుష్టోజనార్దనః। సప్రాప్నోత్యక్షయస్థాన మేతత్సత్యంమయోదితం) (பர:பராணாம்புருஷோயஸ்யதுஷ்டோஜநார்த்தந: - ஸப்ராப்நோத்யக்ஷயஸ்தாநமேதத்ஸத்யம்மயோதிதம்) என்றும், (నాస్తినారాయణసమో నభూతోనభవిష్యతి। ఏతేనసత్యవాక్యేన సర్వార్థాన్సాధయామ్యహం) (நாஸ்திநாராயணஸமம்நபூதோநபவிஷ்யதி - ஏதேநஸத்யவாக்யேந ஸர்வார்த்தாந்ஸாதயாம்யஹம்) என்றும்சொல்லுகிற ரிஷிகள்வாக்யங்களையும் அவற்றுக்கடியான சுருதிவாக்யங்களையுங்கொண்டு வித்வத்கோஷ்டியானராஜஸ்தாநத்திலே பரதத்வநிர்ணயம்பண்ணி * கிழியறுத்தும், இப்படிநிச்சயம்பண்ணின ஆழ்வார்கள் ஒருக்காலருளிச்செய்தது ஒருக்காலருளிச்செய்திலர்களென்னவொண்ணாது; ஆனால் இவற்றுக்குக் கருத்தென்னென்னில்; அந்த தேவதாந்தரங்களினுடைய ஸ்வரூபஸ்வபாவங்களுக்கீடாக அருளிச்செய்தார்களித்தனை.

எங்ஙனேயென்னில்; இவர்கள் கர்மவஶ்யரில் ப்ரதாநராகையாலே, ([illegible]) (யுககோடிஸஹஸ்ராணி விஷ்ணுமாராத்யபத்மபூ: - புநஸ்த்ரைலோக்யதாத்ருத்வம் ப்ராப்தவாநிதி ஶுஶ்ரும) என்றும், ([illegible]) (மஹாதேவஸ்ஸர்வமேதே மஹாத்மா ஹுத்வாத்மாநம் தேவதேவோ பபூவ) என்றும், பூர்வஜந்மங்களிலே, ப்ரஹ்மபதம், ருத்ரபதம்பெறுகைக்குத்தபஸ்ஸுபண்ணுகையாலே, தத்பலபோகார்த்தமாக எம்பெருமானாலே ஸ்ருஷ்டராநார்களென்றும்,

இவர்கள்எம்பெருமான் திருமேனியைப்பற்றிலப்தஸ்வரூபராயிராதபோது இவர்களுக்கு ஸத்தைகுலையுமென்றும், இவர்கள ஸத்வோத்தரரானபோது பகவத்ஸ்தோத்ரங்களுக்கு யோக்யராயிருப்பார்களென்றும்,இவர்கள்ராஜஸதாமஸப்ரசுரரானபோது அஹங்காரத்தாலே பண்ணும்துர்மானம் கண்டதிருக்கையாலேஇவர்கள எம்பெருமானைக்கிட்டிஸ்தோத்ரம்பண்ணி ஸேவிக்கை அரிதாயிருக்குமென்றும், இவர்களுடைய ஸ்வரூபஸ்த்திதி பரவர்த்திநிவ்ருத்திகள் பகவதாத்மமாயசரீரவசமாயிருக்கையாலே, ([illegible]) (ஏகஸ்ஸஜசத்வாரம் ஸர்வ்தமனச்யுதப்ரபுத்தம் ஸர்வஶக்திம் ஸ்தோம்யே பரஹ்மேஶாநாதயோமரா:) என்று - அவனுக்கு சரீரமாக அருளிச்செய்கையாலே இதுவும்ப்ரபந்தங்களை ப்ரக்யதமமான ப்ரமாணங்களென்றாக குறைவில்லை.

இவர்கள் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு சரீரமானபடியை ([illegible]) (ஸர்வஸ்ர்ஜ்யஸ்ஸசஸர்கஸ்ஸர்கதா ஸர்வபாதபத்திசபாலயந்தேச - ப்ரஹ்மாத்யவஸ்தா பிரமேஶைஸ்ஸாஹிரிவிஷ்ணுரவரிஷ்டோவரேண்ய:) என்றும், ([illegible]) (கலபாந்தேருத்ரருபீயோகாஸ்தேஸ்கலம்ஜகத் - தமாத்யம்புருஷம் விஷ்ணும் ப்ரணதோஸ்மிஜநார்த்தநம்) ([illegible]) (ஸ்ருஷ்டிஸ்திதயந்தகரணீம் ப்ரஹ்மவிஷ்ணுசிவாத்மிகாம் - ஸஸம்ஜ்ஞாம்யாதிபகவாநேகஏவஜநார்த்தந:) என்றும், "தாமோதரனுருவாகியசிவற்குந்திசைமுகற்கும்" என்றும், "அரனயனென வுலகழித்தமைத்துளனே" என்றும் அருளிச்செய்தார்கள். இவர்கள ஸர்வேஶ்வரனுக்கு சரீரபூதராக, அவனதான் ஆத்மாவாகக் கூடும்படி யெங்ஙனேயென்னில்; சரீரவாசிசப்தம் சரீரிபர்யந்தஸ்வார்த்தாபிதானம பண்ணக்கடவதிறே. ஒரு சரீரியானவன், ([illegible]) (ஸ்தூலோஹம், க்ருஶோஹம்) என்றுதானும் சொல்லி, பிறரும் நீதடித்தாய் இளைத்தாயென்று சொல்லுமோபாதி இவர்களையும் ஸர்வேஸ்வரன் றானாகச்சொலலக் குறைவில்லை. "நீரவானம்மண்ணெரிகாலாய் நின்றநேமியான்" என்றும், "சூழ்ந்தகன்றாழ்ந்துயர்ந்த

முடிவில் பெரும்பாழேயோ, சூழ்ந்ததனிற்பெரிய பரநன்மலர்ச்சோதீயோ சூழ்ந்ததனிற்பெரிய சுடர்ஞானவின்பமேயோ" என்றும், "தேவராயநிற்குமத்தேவுமத்தேவரில் - மூவராய்நிற்குமதுபுணர்ப்பும்-யாவராய - நிற்கின்றதெல்லாமநெடுமால்" என்றும், "முதலாவார்மூவரேயமமூவருள்ளும், முதலாவானூரிநீரவண்ணன்" என்றும் இத்யாதிகளாலே அவனையொழிந்த ஸகல சேதநாசேதநங்களும் அவன்றனக அருளிச்செய்தார்கள்

இப்படியருளிச்செய்கைக்கடி;- (యస్యాత్మా శరీరం యస్య పృథివీ శరీరం) (யஸ்யாதமா ஶரீரஂயஸ்யப்ருத்வீ ஶரீரம) என்கிறபடியே ஸர்வேஶ்வரனுக்கு ஆத்மாவும சரீரம, அசித்தும சரீரம என்று வேதத்திலே சொல்லுகையாலும, (విశ్వరూపఞ్చ మామజమ్) (விஶ்வரூபஂசமாமஜம்) என்று அவன்றானும் அருளிச்செய்கையாலும், திருத்தேர்த்தட்டிலே அர்ஜ்ஜுநனுக்கு விஶ்வரூபத்தைக்காட்டுகையாலும அவன்றனக்சொலலக்குறையில்லையிறே. (కఇంద్రబ్రహ్మణో నామ ఈశోహం సర్వదేహినాం। ఆవాం తవాఙ్గే సమ్భూతౌ తస్మాత్కేశవనామవాన్) (கஇந்த்ரப்ரஹ்மணோநாம ஈஶோஹஂஸர்வதேஹிநாம் - ஆவாஂதவாங்கேஸம்பூதௌ தஸ்மாதகேஶவநாமவாந) என்கிறபடியே நாராயணனபகலிலே ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் ஜாதராறைகள் என்றும், இவர்கள் திருநாபீகமலத்தையும தக்ஷிணபார்ஶ்வத்தையுமபற்றி லப்தஸ்வரூபராயிருப்பார்கள் என்றும, (పాదేన కమలాభేన బ్రహ్మరుద్రార్చితేన చ। పస్పర్శ పుణ్డరీకాక్ష ఆపాదతలమస్తకం) பாதேநகமலாபேந ப்ரஹ்மருத்ரார்ச்சிதேநச - பஸ்பர்ஶபுண்டரீகாக்ஷ ஆபாததலமஸ்தகம்) என்று - இவர்கள் ஶேஷபூதராய எமபெருமானை ஆசசிப்பார்கள் என்றும், இவர்கள் தத தீநமானஸத்தாஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளையுடையராகையாலே எம்பெருமானொருவனையொழிய ஸ்ம்ருதிஇதிஹாஸ புராணங்களும சொல்லிற்றின. (పరమాత్మా పరో యోఽసౌ నారాయణసమాహ్వయః। తస్యానపాయినీ శక్తిర్దేవీ తద్ధర్మధర్మిణీ) (பரமாத்மாபரோயோஸௌ நாராயணஸமாஹ்வய: - தஸ்யாநபாயிநீ ஶக்திர்தேவீ தத்தர்மதர்மிணீ) என்கிறபடியே * எத்தனையேறும் பிரிவாற்றகில்லாதபெரியபிராட்டியாரோபாதிபரஹ்மருத்ராதிகளும் இவன் திருமேனியிலே ஸர்வகாலமுமிருப்பார்களோவென்னில்; ஆபத்காலத்திலே எமபெருமான் தன் திருமேனியிலேஒதுங்க அவர்களுக்குஇடங்கொடுக்குமத்தனையல்லதுஎப்போதுமஇரார்கள், இதுதான்ஸர்வேஶ்வரனுக்கு மஹத்தானசீலகுணமாகையாலே ஆழ்வார்கள்எப்போதும் அத்தையே அருளிச்செய்துகொண்டுபோருவார்கள். "தாளதாமரையானுனதுந்தியான் - வாளகொளநீண்மழுவாளியுனாகத்தான்- ஆளராய்த்தொழுவாருமமரர்கள்-நாளுமென்புகழ்கோவுனசீலமே" என்றும், "அக்கும்புலியினதளுமுடையாரவரொருவர்பக்கநிற்கின்றபண்பரூர்" என்றும்சொல்லக்கடவதிறே. "சலஹங்களாலல் அடையவனைந்தானுக்குள்ளே இன்னார் தியென்னுமல்எல்லாருங் கூடியிருந்து, சலஹமதெளிந்தவாறேபுறப்பட்டாலும் இவ்விடம் இன்னானைபற்று இவ்விடம இன்னான்பற்று என்று

சொல்லுமாப்போலே'' என்று நஞ்சீயருக்கு பட்டர் அருளிச்செய்தாரிறே. கீழ் இவர்களுக்குச்சொன்ன வித்தனையும் நமக்கும் ஒக்குமென்று அருளிச்செய்தார்கள். எங்ஙனேயெனனில்; "வாடாதமலரடிக்கீழ் வைக்கவேவகுக்கின்று'' என்றும், "என்னையாக்கிக்கொண்டு'' என்றும், "அந்நாள் நீதந்தவாக்கை'' என்றும், "எனைத்தனபொன்னடிக்கீழிருத்தி'' என்றும், "குலதொல்லடியேன்'' என்றும, "குடிகுடிவழிவந்தாட்செய்யும்தொண்டா'' என்றும், "அடியோமபோற்றி'' என்றும, "அருவினையேன் களவேழ்வெண்ணெயதொடுவுண்டகள்வாவென்பன'' என்றும், "உயிர்வேறின்றியொன்றாகவே'' என்றும, தமக்கொன்றும பிறர்க்கொன்றுமாகாமல் அருளிச்செய்தாரிறே.

இனி, அவர்களோடு ஸமரோ இவ்வாழ்வார்களெனனில, அன்று;- கர்மத்தையிட்டு ஸ்ருஷ்டித்தானென்றது அவர்களை; ஸ்வேச்சையாலே அவதரிப்பித்தானென்றது இவர்களை: ஆபத்காலத்திலே ஆபந்நிவாரணார்த்தமாகக் காதாசித்கமாகத் திருமேனியிலே யிடங்கொடுத்துவைத்தானென்றது அவர்களை; (நீக்கமில்லாவடியார்) என்னக்கடவதிறே இவர்களை: அவர்கள ராஜஸ தாமஸ மிச்ரஸத்வம தலையெடுத்தபோது பகவத்விஷய ப்ரவ்ருத்தி கனத்திருக்கையாலே சேஷபூதரென்கிறது அவர்களை; (முக்குணத்திரண்டவையகற்றி ஒன்றினிலொன்றிநின்று) என்றும், (நிலைநின்ற தொண்டரான அறந்திகழுமனத்தவர்) என்றும சொல்லுகிற சுத்தஸத்வநிஷ்டராகையாலே தெளிவுற்றசிந்தையரான சேஷபூதரென்கிறது இவர்களை: அவர்கள ஸத்வகுணங்குலைந்து ராஜஸ தாமஸ பரசுராமனபோது அஹங்கரித்து, (கோபம்விஷ்ணு) என்றும், (பரிவின்றிவாணனைக் காத்துமென்றன்று படையோடும வந்தெதிர்ந்த) என்றும்-பாணஸமராயுத்தாதிகளிலே ஈச்வரனோடே எதிரம்புகோக்கையாலே ஈச்வரனைக்கிட்டுகை அவத்யமென்றும், பகவத்விஷயீகாரத்துக்கு முன்புண்டான ப்ரவ்ருத்தி நிவ்ருத்திகளிலே பொல்லாங்குகளை அநுஸந்தித்து, "பிறனுகன்றனமேறு டெதிர்வன, அவனெனக்கு நேரான்'' என்றுதாமேயருளிச்செய்தாரிறே; ஆகையாலேஸமர் என்னவொண்ணாது. ஆனால், உத்க்ருஷ்டவர்ணஜாதரன்றிக்கே நிக்ருஷ்டவர்ணஜாதராய் இவ்வாழ்வார் செய்தருளினதாய் காதாரூபமாய் பௌருஷேயமாய் அநித்யமாயிருக்கிற இவற்றை, அபௌருஷேயமாய் நித்யநிர்த்தோஷப்ரமாணமான வேதத்தோடொக்க த்ருடதர ப்ரமாணமென்னும்படி யெங்ஙனேயென்னில; இவர்கள் உத்க்ருஷ்ட ஜந்மத்திலே அவதரித்தால் உத்க்ருஷ்டஜந்ம ஜாதர்க்கொழிய அபக்ருஷ்டஜந்மஜாதர்க்கு ஈடேற வழியில்லையாகையாலும், ப்ரபத்தி ஸர்வாதிகாரமாகையாலும், இவர்கள், ஸம்ஸாரநிமக்நரையுயாத்தத் தாழவிழிந்தவர்களாகையாலும், பகவந்நாமஸங்கீர்த்தநத்துக்கு பாஷாகாநரூப தோஷமில்லாமையாலும், வடமொழி மறையென்றது தெனமொழிமறையை நினைத்தாகையாலும், த்ருடதரப்ரமாணமென்னக் குறையில்லை. இது

வும், "செந்திறத்ததமிழோசைவடசொல்லாகி" என்றும், "செந்தமிழும் வடகலையுந் திகழ்ந்தநாவர்" என்றும், "ஆகஸ்த்யமுமநாதி" என்றும், (பொய்யில் பாடல்) என்றும், "பொய்ம்மொழியொன்றில்லாத மெய்ம்மையாளன்" என்றும் சொல்லப்படுகிற ஸடத்வேஷிகவிஜித்வசநவித்தமிறே.

இனி, புருஷபுத்திமூலமான தோஷத்துக்கு, "யானாய்த் தன்னைத் தான்பாடித் தென்னாவென்னு மென்னம்மான்" என்கிறபடியே இவ்வாழ்வார்கள் நாவிலிருந்து * இன்கவிபாடும் பரமகவிகளாக நன்குவந்து பரமசேதநனான பரவாஸுதேவன் தானே நன்றாகப் பாடி ப்ரகாசிப்பித்ததாகையாலும், (அன்னமதாயிருந்தங்கறநூலுரைத்த) என்கிறபடியே ஹம்ஸாவதாரமாய் ப்ரஹ்மாவுக்கு வேதத்தை யுபதேசித்தாற் போலேயும், வ்யாஸபகவானை ஆவேசித்து வேதங்களை விஸ்தரிப்பித்தாற் போலேயும் ப்ரகாசிப்பித்ததாகையாலே இப்ரபந்தங்களுக்குப் புருஷபுத்தி ஜநிததோஷமேயில்லை. ஸுப்தப்ரபுத்தரான சிஷ்யர்களை உபாத்யாயர் ஓதுவிக்குமாப்போலேயும், ப்ரளயாவஸ்தையிலும் தன்திருவுள்ளத்திலே வைத்துக்கொண்டிருந்து, ஸ்ர்ஷ்டிகாலம் வந்தவாறே வேதத்தை ப்ரகாசிப்பித்தாற்போலேயும் ப்ரகாசிப்பித்ததாகையாலே அநித்யதோஷ ப்ரஸங்கமேயில்லை. ஆகையாலே வேதத்துக்குண்டான ப்ராமாண்யம் இதுக்கும் ஒக்குமிறே. (త్రై)గుణ్యవిషయా వేదాః) (த்ரைகுண்யவிஷயா வேதா:) என்றும், (యో వేదవర్ణేషు తువర్ణబుద్ధిం సామాన్యతో వై వితనోతి మర్త్యః । స యాతి ఘోరాన్ నరకాన్ సమాన్ పిశాచతామేతి మహావనేషు) (யோ வேதவர்ணேஷு துவர்ணபுத்திம் ஸாமாந்யதோவை விததாதி மர்த்ய: - ஸயாதி கோராந் நரகாந் ஸம்யாந் பிஸாசதாமேதி மஹாவநேஷு) என்றும் - த்ரிகுணாத்மபுருஷர்களை விஷயீகரிக்கும் வேதத்துக்கு இப்படியானால், * மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்ற ஆழ்வார்களருளிச்செய்த த்ரமிடோபநிஷத்ஸாரத்துக்குச் சொல்லவேண்டாவிறே. (అర్చావతారోపాదాన వైష్ణవోత్పత్తిచింతనం । మాతృయోనిపరీక్షాయాస్తుల్యమాహుర్మనీషిణః) (அர்ச்சாவதாரோபாதாந வைஷ்ணவோத்பத்திசிந்தநம் - மாத்ருயோநிபரீக்ஷாயாஸ் துல்யமாஹுர்மநீஷிண:) என்கிற இவ்வர்த்தத்தை * "வீட்டின்ப வின்பப்பாக்களில் த்ரவ்யபாஷாநிரூபணஸமம், * இன்ப மாரியிலாராய்ச்சி" என்றிறே. ஆசார்யஹ்ருதயத்திலே அழகிய மணவாளப் பெருமாள் நாயனாரும் அருளிச்செய்தருளினார், ஆகையால் அருளிச்செயலில் அப்ராமாண்யபுத்தி மாத்ரமநதோஷத்தோடொக்குமிறே. ஆனபின்பு இவையே முக்யதமப்ரமாணங்களென்றாகின்றது.

ஆழ்வார்களுக்கு எம்பெருமான் ப்ரத்யக்ஷ ஸாக்ஷாத்காரமோ? ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமோ வென்னில்; ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்கார மல்லது ப்ரத்யக்ஷ ஸாக்ஷாத்காரமில்லை. ஆகில், "கமலக்கண்ணனென் கண்ணினுளான் காண்பன்" என்றும், "நம்பியை நான் கண்டபின்" என்றும்,

“கண்ணுள்ளும்-நீங்காவே” என்றும் சொல்லுகிறவை சேரும்படி எங்ஙனேயென்னில், அவையும் ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமான ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமாகக்கடவது. “நள்ளிராவும் நன்பகலும் நானிருந்தோலமிட்டால், கள்ளமாயா வுன்னை யென் கண்காண வந்தியாயே” என்றும், “பக்கமகோக்கின்றிலந்தேன் பாவியேன் காண்கின்றிலேன்” என்றும் மற்றும் இப்படி பாட்டுக்கள்தோறும் பெரிய ஆர்த்தியோடே கூப்பிட்டும், “காண வந்தென் கண்முகப்பே” என்கிற பாட்டின்படியே ப்ராஹ்மருத்ராதிகளுமகப்படக் கூப்பிட்டாலும் காணவொண்ணாத வஸ்துவை, நடையழகு நிலையழகு கண்ணழகுகளை ப்ரத்யக்ஷமாக அநுபவிக்கவேணுமென்று கூப்பிடுகிற இதுக்கு ப்ரயோஜநமில்லையென்று நிராசராவது, பின்னையும் அவனை சாபலாதிசயத்தாலே, “அப்பனே யடலாழியானே” என்கிற பாட்டின்படியே பரதம்பரிஸ்பந்தமே தொடங்கி காணவேணுமென்ற அபேக்ஷ்யமான ஆத்மவஸ்து, குருத்துவற்றுகவுருப்படியாத்தாங்கண்மையது “காண்கின்றிலேன்” என்றும் ([illegible]) (நாமாஸக்ஷுஷாபிவீக்ஷேத்தம்) என்றும் - மாம்ஸசக்ஷுஸ்ஸாலே காணவொண்ணாதென்று நிராசராய் “தக்கஞானக்கண்களாலே கண்டு தழுவுவனே” என்று தாசஸமமான ஜ்ஞாந ஸாக்ஷாத்காரம் பொழிய, * கட்கண்ணாலே காணவிரகிலை என்று நிர்த்தரிக்கையாலே, அது “கண்டேன்” என்று பலவிடங்களிலும் அருளிச்செய்ததும் ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமாகக் கடவது. “கண்டேன் என்ற பத்தும் உட்கண்ணாலேயே” என்று ஆசார்ய ஹ்ருதயத்திலே அழகியமணவாளப்பெருமாள் நாயனாரருளிச்செய்தாரிறே. ஆகையால் இவ்வர்த்தம் ஸத்ஸம்ப்ரதாயஸித்தம்.

உள்ளத்தின்கண் மெய்யதந்தத் தாடியமாய் காகோசரமன்றென்றுமிட்டதையும், “எனதுடைய கட்கண்ணாலும் காண்கவைப்பரு” என்று-ந்ருதசக்ஷுஸ்ஸாலே காணுமத்தனை யென்றுவிட்டதையும், “நெஞ்செனனுமுட்கண்ணேல்காணுமுணர்ந்து” என்றும் திறக்கும் உபதேசித்தாரிறே ஜ்ஞாநஸாக்ஷாத்காரமேயுள்ளதென்று விட்டதை, “நீயெம்பெருமான் நீயோம் பெருமான் இசையுமிருதில்லு, மாயப்பெருமானுக்கின்று வடிவேயாக காணுமால்” என்றும், “முன்னை வண்ணம் பாலின் வண்ணம் முழுதுநிலை நின்ற, பின்னை வண்ணம் கொண்டல்வண்ணம் வண்ணமெண்ணுங்கால், பொன்னின் வண்ணம் மணியின் வண்ணம் புரையுந்திருமேனி, இன்ன வண்ணமென்று காட்டீர்” என்றும், “சிறிதுந்திருமேனியினவண்ணமென்றுகாட்டீர்” என்று மருளிச்செய்தாரிறே- திருமங்கையாழ்வாரும்.

முதலாழ்வார்களும் * ஞானச்சுடர்விளக்கேற்றியிறே “திருக்கண்டேன் பொன்மேனி கண்டேன்” என்று அருளிச்செய்ததும். இனி ப்ரத்யக்ஷமாக அநுபவிக்கலாவது அர்ச்சாவதாரமொன்றுமேயிறே. ஆகையாலே, அவதார விசேஷங்களாய் ச்ரேஷ்ட்ட ஜந்மஜாதராய் அகிலருமுஜ்ஜீவிக்கும்படி அவதரித்தவர்களாய் அகஸ்த்யபாஷாரூபமான த்ராவிடவேதப்ரபந்தங்களை, பெண்ணும்பேதையும் அதிகரிக்கும்படி உப

கரித்தருளின ஆழ்வார்கள்பக்கலிலும், அருளிச்செயல்களிலும், விச்வாஸ பாஹுள்யமுடையவர்கள் ஜீவந்முக்தரென்கிறது. (సంజాతాన్తిమస్య మోక్షే సంప్రదాయస్య నిష్ఠప్రియస్య। పదాన్తకస్య ప్రపన్నస్య ఉద్ధతిః/య శ్రీసేవకస్య। సద్భోజనాచ్ఛాదనతత్పరస్య సల్లోకవృత్తిప్రహీణేతరస్య। అధ్యాత్మవిద్యారతమానసస్య మోక్షోభవ) వానప్రస్థస్య హింసకస్య) (శమదమనియతాత్మా సర్వభూతానుకంపీ విషయసుఖవిరక్తో జ్ఞానతృప్తః ప్రశాన్తః। నియతమనుజాన్లో నైవనష్టో నచోష్ట్రః । వర్తతే గేహవర్తీ యస్సముక్తః) (ஸம்ப்தஶாஸ்த்ராப்திதஸ்ய மோக்ஷாநசைவரம்பாவஸதப்ரியஸ்ய- ஏகாந்த ஶீலஸ்ய தாட்டவ்ரதஸ்யாம்ஸேசநதரிய பரீக்ஷிதாந்தகஸ்ய- நபோஜநாச்சாதந தத்பரஸ்ய நம்லோகவ்ருத்திரஹேண ரதஸ்ய - அத்யாத்மவித்யாரத மாநஸஸ்ய மோக்ஷாத்ருதுவாஹித்யாம ஹிம்ஸகஸ்ய)(ஸமதமநியதாத்மா ஸர்வபூதாநுகம்பீவிஷயஸுகவிரதோஜ்ஞாநத்ருப்தப்ரஸாந்தஃ - அநியதமநுஜாநோ நைவநஷ்டோ நத்ருஷ்ட பாவம் இவ கேஹேவர்த்ததே யஸ்ஸமுக்த) என்கிறபடியே அஸச்சாஸ்த்ராப்யாஸருசியையும் லோகயாத்ரையையும் கைவிட்டு ஏகாந்தசீலராய், ப்ரசேதபட்டாபிஷேக பர்யந்தமான ஸம்பத்துக்களை லபித்தாலும் ஸ்வாசார ப்ரச்யுதி வாராதபடி காட்டாதபலராய் புஷ்டராய், இந்த்ரிய நிக்ரஹத்திலே விஷேஷயத்நராய். ஆத்மாத்மஞ்ஞாந பரிசீலநபரராய், ப்ரஹ்மணனைவிட்டு சமதமாத்யாத்ம குணங்களையுடையராய், ஸர்வபூதங்களையும் ஆத்மஸமமாக அநுஸந்தித்துவிட்டவராய், ஜ்ஞாநபூர்த்தியையுடையராய், பாஹ்யகரண சாந்தியுக்தராய், நியதாஹாரராய், அநுபுக்தகர்மமொழிய அநிஷ்டகர்மமொழிய பார்யாபுத்ராதிகள்பக்கல் ஆஸாபாசரஹிதராய் ஆசார்யவிச்வாஸமுடையரானவர்கள், “அடியார்க்கு ஆளாய் - ஆட்கொண்டல தோலைத்துள்ளை - வைட்டணவர்” என்கிறபடியே ஜீவந்முக்தரென்கிறது. இவ்வாழ்வார்கள் தம் பரமகர்மையாலே இத்தனை ப்ரபந்தங்களை * உபயமுமவண்ணமாக அருளிச்செய்து லோகத்தை வாழ்வித்தருளி, தன்னுடைச் சோதிக் கெழுந்தருளினார்கள்.

ஆழ்வார்கள்வைபவம் முற்றிற்று.

நாதமுநிகள்வைபவம்.

இவ்வாழ்வார்கள் * தன்னுடைச் சோதிக்கெழுந்தருளி நெடுங்காலம் கழிந்தவாறே, வீரநாராயண புரத்திலே மன்னனார்திருவடிகளிலே ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும் செய்துகொண்டு போருகிற ஈச்வரபட்டாழ்வாரும், அவர் குமாரர் நாதமுநிகளும், அவர் குமாரர் ஈசவரமுநிகளும், ஒருநாளளவிலே மன்னனார் திருமுன்பே சென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, தேவரீர், (పరిత్రాణాయ సాధూనాం [illegible] దుష్కృతాం। ధర్మసంస్థాపనార్థాయ సమ్భవామి యుగే యుగే) (பரித்ரா[illegible]

விநாஶாய சதுஷ்க்ருதாம - தர்மஸம்ஸ்தாபநார்த்தாய ஸம்பவாமி யுகே யுகே) என்கிற திருமுகப்படியே துஷ்டநிக்ரஹ சிஷ்டபரிபாலநார்த்தமாக அவதரித்து விளையாடியருளின ஸ்ரீமதுரை, திருவாய்ப்பாடி, ஸ்ரீப்ருந்தாவநம், யமுநாதீரம், ஸ்ரீகோவர்த்தநகிரி, ஸ்ரீமத்வாரகை, திருவயோத்யை, ஸ்ரீஸாளக்ராமம், ஸ்ரீபதரிகாச்ரமம், ஸ்ரீநைமிசாரண்யம், ஸ்ரீநரஸிம்ஹகிரி முதலான வடதிசையிலுள்ள திவ்யதேசங்களெங்கும் திருவடிதொழுதுவரவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; மன்னனாரும் அப்படியே செய்யுங்கோளென்று அர்ச்சகமுகேந விடைகொடுத்தருள; இவர்களும ஸகுடும்பமாகப் புறப்பட்டுப்போய், உத்தரதேசத்திலுண்டான * வடதிசை மதுரை சாளக்கிராமம் வைகுந்தந்துவாரை யயோத்தியிடமுடை வதரி முதலான திவ்யதேசங்களைத் திருவடித்தொழுது, (యమునాతీర సమ్భూతం నానాశ్రమ సమాకులం) (யமுநாதீர ஸம்பூதம் நாநாச்ரம ஸமாகுலம்) என்று ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திற் சொல்லுகிறபடியே அதிரமணீயமாய்ப் பலசுழிகளையுடைத்தாய்ப் பெருகாநிற்கிற யமுநாதீரத்திலே “கோவர்த்தநபுரம்” என்கிற க்ராமத்திலே, “தூயபெருநீர் யமுனைத்துறைவன்” என்கிற எம்பெருமானைத் திருவடித்தொழுது, மிகவும் ப்ரீதராய், இவ்விடத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணக்கடவோமென்று நிச்சயித்துக்கொண்டு அவர் திருவடிகளிலே ஸாவகித கைங்கர்யங்களும் பண்ணிக்கொண்டு ஸேவித்திருக்கிற காலத்திலே, மன்னனாரும், “நம்முடைய வீரநாராயணபுரத்தேற வாரும்” என்று நாதமுநிகளுக்கு ஸ்வப்நங் காட்டியருள; ஈதொரு ஸ்வப்நமிருந்தபடியென்! என்று, இவர்களும் தங்களிலே விசாரித்து, இனி நமக்குச் செய்யவடுப்பதென்னென்று யமுனைத்துறைவர் திருமுன்பே சென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய; அவரும் ஆச்சகமுகேந அப்படியே செய்யுங்கோளென்று தீர்த்தப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருளினார். இவர்களும் அங்குநின்றும் குடும்பஸஹிதமாகப் புறப்பட்டு, வாராணஸிவழியாக வெழுந்தருளி, (సప్తసప్తిసహస్రాణాం... ...) (ஸப்தஸப்தஸஹஸ்ராணாம் லோகாநாம் லோகபாவநே । நாஸ்தி நாஸ்திஸமம் க்ஷேத்ரம் புருஷோத்தமம்) என்று - சதுர்த்தசபுவநங்களிலும் ஸ்வஸதர்ஶநஸஹிதமாகச் சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீபுருஷோத்தமத்தேற வெழுந்தருளி, ஸ்ரீஜகந்நாதனையும் திருவடித்தொழுது அங்குநின்றும் புறப்பட்டு, ஸிம்ஹாத்ரியேற வெழுந்தருளி, ஸிம்ஹகிரியப்பனையும் ஸேவித்து, அங்குநின்றும் போந்து, (అహోవీర్యమహో శౌర్య మహోబాహుపరాక్రమః। నారసింహః పరం దైవ మహోబలమహోబిలం)(அஹோ வீர்யமஹோ ஶௌர்ய மஹோபாஹுபராக்ரம: - நாரஸிம்ஹ: பரம் தைவ மஹோபலமஹோபிலம்) என்றுசொல்லப்பட்ட அஹோபிலநரஸிம்ஹனையும் திருவடித்தொழுது ,அங்குநின்றும் போந்து, “பரன்சென்று சேர்திருவேங்கடமாமலை” என்கிறதிருமலையேறவெழுந்தருளி

திருமலையாழ்வாரையும் ஸேவித்து, (మాయావీపరమా నన్దం త్యక్త్వా వైకుణ్ఠముత్తమం। స్వామిపుష్కరిణీతీరే రమయా సహ మోదతే) (மாயாவீபரமாநந்தம் த்யக்த்வா வைகுண்டமுத்தமம் - ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீதீரே ரமயாஸஹமோததே) என்கிறபடியே ஜகந்நாடகஸூத்ரதாரியான ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் பரமாகாசமான பரமபதத்தை உபேக்ஷித்து, இவ்விபூதியிலுள்ளாரை ரக்ஷிக்கையிலுள்ள நசையாலே திருக்கோனேரிக்கரையிலே, திருமாமகளுடனே ஸாவலேபமாயெழுந்தருளியிருக்கிற திருவேங்கடத்தப்பனையும் திருவடிதொழுது, அவ்விடத்தே நித்யவாஸம் பண்ணுவோமென்று பார்க்க; மன்னனார் திருவுள்ளமாகாமையாலே, அதிசீக்ரமாக அங்குநின்றும் புறப்பட்டு, கடிகாசலத்தேற வெழுந்தருளி, “கடிகைத்தடங்குன்றின்மிசையிருந்த அக்காரக்கனியான அழகியசிங்கரையும் ஸேவித்து, அங்குநின்றும்போந்து * புட்குழியெம்போரேற்றை” யும் பெரியவுடையாரையும் ஸேவித்து, அங்குநின்றும்போந்து, (కృతార్థ ... శ్రేష్ఠం హస్తిగిరిస్స్మృతః। వేగవత్యుత్తరే తీరే పుణ్యకోట్యాం హరిస్స్వయం। వరదస్సర్వభూతానా మద్యాపి పరిదృశ్యతే) (நக்ரோஹசலாவாஸம் புங்காசம் ஸிம்ஹஷ்யதே-கிரீணாம் சாயிலர்வேஷாம் சதோஹஸ்திகிரிஸ்மத:- வேகவத்யுத்தரேதீரே புண்யகோட்யாம் ஹரிஸ்ஸ்வயம் - வரதஸ்ஸர்வபூதாநாமத்யாபி பரித்ருஸ்யதே) என்றும் சொல்லுகிறபடியே வேகவதியின் வடகரையிலே, உத்தமமான கச்சிமாநகரத்திலே, கிரிகளில்வைத்துக்கொண்டு ஸ்ரேஷ்டமான ஹஸ்திகிரியின்மேலே புண்யகோடியென்கிற விமானமத்யத்திலேயெழுந்தருளியிருக்கிற, ஸர்வேச்வரனாயும் ஸேவ்யமானராய ஸர்வபலப்ரதரான பேரருளாளனையும் ஸேவித்து, அவ்விடத்தில மற்றுமுண்டான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து, அங்குநின்றும்போந்து, திருவயிந்திரபுரத்திலே தெய்வநாயகனேயும் திருவடிதொழுது, அங்குநின்றுமெழுந்தருளி, திருக்கோவலூரிலே ஆழ்வார்களநாயனாரையும்திருவடித்தொழுது, அங்குநின்றும்போந்து, (రఙ్గ రఙ్గేతి యో బ్రూయాత్ క్షుత్ప్రస్ఖలనాదిషు। ప్రహ్లాదోక్తమవాప్నోతి ...) (ரங்கரங்கமிதிப்ரூயாத் க்ஷுதப்ரஸ்கலநாதிஷு - விஷ்ணுலோகமவாப்நோதி ஸத்யபாபக்ஷயாங்கர:) என்றுசொல்லுகையாலே தும்மலிருமல்தொடக்கமான கலக்கங்கள்வந்தால், தத்தோஷநிவர்த்யர்த்தமாக, “திருவரங்கம்பெரியகோயில்” என்று அநுஸந்தேயமாய், பாபஹரமாய், மோக்ஷப்ரதமுமான * திருவரங்கப்பெருநகரிலே யெழுந்தருளி, நம்பெருமாளையும் ஸேவித்து, அங்குநின்றுமெழுந்தருளி, திருக்குடந்தையில ஆராவமுதாழ்வாரையும் ஸேவித்து, அங்குநின்றும் மீண்டு வீரநாராயணபுரத்தில் மன்னனார்கோயிலேற வெழுந்தருள; அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரும் எதிர்கொள்ளபுகுந்து, மன்னனாரைத்திருவடிதொழுது அதிப்ரீதராயிருக்க; மன்னனாரும் திருவுள்ளம்போர வுகந்தருளி, அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரையுமழைத்தருளி, நமக்குப்ரியமாயிருக்கும்இவர்களைப்போர

ஆதரித்துக்கொண்டுபோருங்கோ ளென்றருளிச்செய்ய; அவர்களும் திருமாளிகைகட்டிக்கொடுத்து, அமுதுபடிமுதல் மற்றும் திருமாளிகைக்கு வேண்டுமவையெல்லாம், நடத்திக்கொண்டுபோருகிறகாலத்திலே, இவர்களும் மன்னனாருக்குத் திருநந்தவனஞ்செய்து, திருமாலை கட்டிச்சாத்தி, அமுதுபடி, சாத்துப்படி, திருவிளக்கு முதலானவைகளெல்லாம் குறைவறநடத்திக்கொண்டு வித்வத்கோஷ்டிகளும் சாஸ்த்ரப்ரவர்த்தநங்களுமெல்லாம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கச்செய்தே, மேல்நாட்டிலநின்றும் சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெழுந்தருளி, மன்னனாரைஸேவித்து, அவர்திருமுன்பே "ஆராவமுதே" என்கிறதிருவாய்மொழியையநுஸந்திக்கத்தருள; அத்தை நாதமுநிகளகேட்டருளி அதிப்ரீதராய்,அவர்களைப்பார்த்து,"ஆயிரத்துளிப்பத்து"என்றிருந்தது,இப்ரபந்தம் உங்களுக்கு முற்றப்போமோ" என்றுகேட்டருள; அவர்களும் இப்பத்துப்பாட்டுமேவருவதென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; இவரும் உங்கள்நாட்டிலே ஸ்ரீகோசமுண்டோ? பாடம்போவாருண்டோவென்று கேட்டருள; எங்களுக்கு இவ்வளவுபாடம்வருவது, மற்றொருவரிடத்திலுமில்லையென்று அவர்கள் விண்ணப்பஞ்செய்ய; இவரும் அவர்களுக்கு மன்னனாருடையதீர்த்தப்ரஸாதமும்ப்ரஸாதிப்பித்துப்போகவிட்டருளி, நாதமுநிகளுமஇப்ரபந்தம்சடகோபனவதரித்தருளின திருக்குருகூர்ப்ரதேசத்திலேயுண்டாகவேணுமென்று திருநகரிக்கெழுந்தருளி, ஆழ்வாரையும் பொலிந்துநின்றபிரானையுமஸேவித்து, அங்கே ஸ்ரீமதுரகவிகளுடைய சிஷ்யரான ஸ்ரீபராங்குசதாஸரை ஸேவித்து, இவ்விடத்திலே திருவாய்மொழியோதினவர்களுண்டோ? ஸ்ரீகோசங்களுண்டோவென்று கேட்டருள; அவரும் திருவாய்மொழியும மற்றுமுண்டான திவ்யப்ரபந்தங்களும் நெடுங்காலமுண்டு ப்ரணஷ்டமாய்த்து, இப்போது எங்களாசார்யர் அடியேனுக்கு,"கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு" என்கிற திவ்யப்ரபந்தத்தை ப்ரஸாதித்தருளி, இக்கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பை ஆழ்வார்திருமுன்பே ஏகாஸநத்திலேயிருந்து ஏகாக்ரசித்தராய், ஆழ்வார் திருவடிகளை த்யானித்துக்கொண்டு நியமத்துடனே பன்னீராயிர முரு அநுஸந்திக்க ஆழ்வார்ப்ரஸந்நராவரென்று அருளிச்செய்தாரென்ன; நாதமுநிகளும் அந்த திவ்யப்ரபந்தத்தை அடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருளவேணுமென்று தண்டனஸமர்ப்பித்துவிநயத்துடனே விண்ணப்பஞ்செய்ய;அவரும்மிகவுமுகப்புடனே இவருக்கு அந்ததிவ்யப்ரபந்தத்தை ஓதுவித்தருள; நாதமுநிகளும் ஓதி, திருப்புளியாழ்வாரடியிலே ஆழ்வார்திருமுன்பே பன்னீராயிரமுரு கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பை நியமத்தோடே அநுஸந்திக்க; (ఆస్తికో ధర్మశీలశ్చ శీలవాన్ వైష్ణవశ్శుచిః। గమ్భీరశ్చతురో ధీరశ్శిష్య ఇత్యభిధీయతే)(ஆஸ்திகோ தர்மஸீலஸ்சஸீலவான்வைஷ்ணவஸ்ஸுசி:- கம்பீரஸ்சதுரோதீரஸ்ஸிஷ்யஇத்யபிதீயதே) என்று சொல்லப்படுகிற சிஷ்யலக்ஷணமான ஆஸ்திக்யாதிகுணங்களையுடையரான நாதமுநிகளுக்குப் பெரியபிராட்டியார் நியோகேந மிகவும் ப்ரஸந்நராய்ருளி, இங்

நாதமுநிகளைக் குறித்து அசரீரிவாணிசொல்லுமாப்போலே திருவாய் மலர்ந்து, என்காணும் நம்மைக்குறித்து பஹுசஃ உபாஸியாநின்றீர் என்று கேட்டருள; நாதமுநிகளும் "திருவாய்மொழி முதலான திவ்ய ப்ரபந்தங்களை அடியேனுக்கு இரங்கியருளவேணும்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வாரும் ப்ரீதியுடனே ஸர்வேஸ்வரன் தமக்கு "மயர்வற மதிநல மருளினாப்போலே நாதமுநிகளுக்கு, ([illegible]) (திவ்யம் ததாமிதேசக்ஷு:) என்கிறபடியே திவ்யஜ்ஞாநசக்ஷுஸ்ஸை ப்ரஸாதித்தருளி, ரஹஸ்யத்ரயார்த்தத்தையும், திருவாய்மொழியையும், மற்றுமுள்ள மூவாயிரப்ரபந்தங்களையும், அகிலதர்சந தாத்பர்யங்களையும் அஷ்டாங்கயோக ரஹஸ்யத்தையும் ப்ரஸாதித்தருளினார். "மிக்கவேதியர் வேதத்தினுட்பொருள் நிற்கப்பாடியென்னெஞ்சுள் நிறுத்தினான்" என்றுசொல்லுகிறபடியே நாதமுநிகளும் கர்தார்த்தராய், பொலிந்து நின்றபிரானையும் ஆழ்வாரையும் ஸேவித்திருக்கிறவளவிலே, மன்னனார் இப்ப்ரபந்தங்களை நம்முடைய முன்பே ஒரு உருச்சொல்ல வாருமென்று நாதமுநிகளுக்கு ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்ய; இவரும் மற்றைநாள், பொலிந்துநின்றபிரானையும் ஆழ்வாரையும் ஸேவித்து இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய ஆழ்வாரும் அர்ச்சகமுகேந, ஆகில நீர் வீரநாராயணபுரத்தேறப்போய் இப்ரபந்தங்களை சமதமாத்யாத்மகுணங்களை யுடையரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு * அறியக்கற்றுவல்லராம்படி ஓதுவியுமென்றுநியமித்து தீர்த்தப்ரஸாதங்களையும் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருளினார். நாதமுநிகளும் மீண்டு வீரநாராயணபுரத்தேறவெழுந்தருளும்போது வழியிலுள்ள திருப்பதிகளையும் அந்தந்திருப்பதிவைபவமான திவ்யப்ரபந்தங்களையு மநுஸந்தாநம்பண்ணிக்கொண்டு ஸேவித்துமீண்டு, வீரநாராயணபுரத்தேறவந்து, மன்னனாரைத்திருவடித்தொழுதுநின்று, தம்மை ஆழ்வார் விசேஷ கடாக்ஷம்பண்ணி திவ்யப்ரபந்தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருளின செய்தியை மன்னனாருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய மன்னனாரும் ப்ரீதிமுகப்புடனேஸ்வப்நமுகேந ஒருரு இவருடனே அருளிச்செய்து, ஸம்ஸாரிகளை உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக்காக கரணகளேபரங்களைக் கொடுத்ததும், சாஸ்த்ரங்களைத் தந்தும், தாமேவந்துபிறந்தும் இவையித்தனையும் செய்தவிடத்திலும் கார்யகரமாயிற்றில்லை, ஆனபின்பு ஆழ்வார்களுடைய திவ்யப்ரபந்தமுகேந வாய்த்து – திருந்திற்று; இப்படிப்பட்ட ப்ரபந்தங்கள் ப்ரமுஷிதமாய்க் கிடக்கவொண்ணாதென்று பார்த்தருளி இவரைக்கொண்டு இவற்றை ப்ரகாசிப்பிக்கவேணுமென்று நினைத்து, "நீர் இவற்றை, இயலுமிசையு மாக்கும்" என்று அர்ச்சகமுகேந நியமித்தருள நாதமுநிகளும் தம்முடைய மருமக்களான கீழையகத்தாழ்வாரையும் மேலையகத்தாழ்வாரையும் அழைத்தருளி, ஆழ்வார் தம்மை விசேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளி ப்ரஸாதித்தருளின இத்திவ்ய ப்ரபந்தங்களை இயலுமிசையு மாக்கவேணும், அதுசெய்யுமிடத்[illegible] கவிபாடும் பரமகவிகள் அருளிச்செய்ததாய, * செஞ்சொல[illegible]

தெய்வகன்மாலையான திவ்யப்ரபந்தங்களாகையாலே இத்தை திவ்ய காநத்திலே சேர்த்துப் பாடவேணுமென்று அவர்களையுங் கூட்டிக் கொண்டு, ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவான் வேதங்களை உதாத்தாநுதாத்த ஸ்வரித ப்ரசயயுக்தங்களாக உச்சரிக்கலாம்படி பண்ணினாற்போலே நாதமுநிகளும் இத்திவ்யப்ரபந்தங்களை திவ்யகாநத்திலே யடைத்து, இயலு மிசையுமாக்கிப் பாடுவித்தருள, இது லோகத்திலே ப்ரஸித்தமாயிற்று. அநந்தரம், கங்கைகொண்ட சோழபுரத்திலே அந்தராஜ்யத்துக்கு ராஜாவான சோழன் வாசலிலே, தேவகாநம் பாடுவாளொருத்தியும் மநுஷ்ய காநம் பாடுவாளொருத்தியுமாக இரண்டு வாரஸ்த்ரீகள் துநாளில் விவாதமாயவந்து, ராஜஸந்நிதியிலே வித்வாந்களைத் திரட்டிப்பாட; ராஜாவும் அங்குள்ள வித்வாந்களும் மநுஷ்யகாநம் பண்ணுகிறவளைக் கொண்டாடி, அவளுக்கு * மணியும் மாலையும் சாசமும் கொடுத்துப் போகவிட்டு, தேவகாநம் பாடினவளை அநாதரித்துத் தள்ளிவிட; அவளும், நான் பாடுகிற பாட்டும் காநமும் தேவதைகளறியுமத்தனையென்று தேவாலயங்கள்தோறும் புக்குப் பாடிக்கொண்டு வந்து, மன்னனார் கோயிலிலே நாதமுநிகள் திருமுன்பே பாட; அவரும் அதனைக் கேட்டு உகந்து கொண்டாடி அவளுக்கு மன்னனாருடைய தீர்த்த ப்ரஸாதமும் திருப்பரிவட்டமும் ப்ரஸாதிப்பித்தருள, அவளும் இவரைத் தண்டனிட்டுப் போய் அந்த ராஜாவுடன் நான் பாடுகிற தேவகாநமறிவாராய், "நாதமுநிகள்" என்னும் திருநாமமுடையாரொருவர் வீரநாராயணபுரத்திலே மன்னனார் கோயிலிலே யிருக்கிறாரென்ன; ராஜாவும் நாதமுநிகளை எழுந்தருளவேணுமென்று அழைத்துவிட; இவரும் திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களை திவ்யகாநத்திலே யடைத்தோம், நாட்டார் இதின் வைபவமறியார்கள், இதனை நாம அறிவிக்கவேணுமென்று திருவுள்ளம்பற்றி ராஜகோஷ்டியேற வெழுந்தருள, ராஜாவும் எழுந்திருந்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஆஸநமிட எழுந்தருளியிருந்து ஆசீர்வதிக்க, ராஜாவும் அத்யாதரத்துடனே இவள் பாடுகிற தேவகாநம் தேவரீர் அறிவீரோவென்று கேட்க; இவரும் மநுஷ்யகாநம் பாடுகிறவளையும் தேவகாநம் பாடுகிறவளையும் பாடச்சொல்லிக் கேட்டருளி, ராஜாவைக் குறித்து, இவள் பாடுகிற மநுஷ்யகாநம் உங்களுக்குத் தெரியும், இவள் பாடுகிற தேவகாநம் தேவர்களுக்குத் தெரியுமது போக்கி உங்களுக்குத் தெரியாதென்ன, ராஜாவும் தேவரீர் அறியுமென்னுமிடம் நாங்களறியும்படி யெங்ஙனேயென்ன, நாற்பதுநூறு தாளத்தைச் சேரவொற்றச்சொல்லி, இது இத்தனையெடை, இது இத்தனையெடையென்று நாதமுநிகளருளிச்செய்ய; அவற்றை ராஜாவும் தனித்தனியே நிறுத்துச் சோதித்துப்பார்க்க, அவையெல்லாம் முந்திரை ஏறுமல் குறையாம லிருந்தபடியைக்கண்டு மிகவும் ஆஶ்சர்யப்பட்டு, நாதமுநிகளுடைய ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டு பஹுத்ரவ்யத்தை ஸம்பாவிக்கத்தேட; இவரும், சதுர்முக பசுபதி ஶக்ரமுக பார்த்திப பதங்

கனிசிராகரித்திருக்கும் நிஸ்ப்ர்ஹராகையாலே நமக்கு இவையொன்றும் வேண்டாவென்று ராஜாவை ஆசிர்வதித்து, மீண்டு வீரநாராயண புரத்தேயெழுந்தருளி, மன்னனார் திருவடிகளில் கைங்கர்யைக நிரதராய் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கும் காலத்திலே, இவர் ஸ்ரீபாதத்தில் ஆச்ரயித்தவர்களாய் ([illegible]) (ஶரீரம்வஸுவிஜ்ஞாநம் வாஸஃகர்மகுணாநஸூந்-குர்வர்த்தம்தாரயேத் யஸ்துஸஶிஷ்யோ நேதரஸ்ஸ்ம்ருத) என்று சொல்லப்படுகிற குணங்களையுடையரான உய்யக்கொண்டார், குருகைக்காவலப்பன், நம்பிகருணாகரதாஸர், ஏறுதிருவுடையார், திருக்கண்ணமங்கையாண்டான், வானமாமலை தேவியாண்டான், உருப்பட்டூர் ஆச்சான்பிள்ளை, சோகத்தூராழ்வான் என்கிற எண்மாரைக்குறித்தும், ([illegible]) (அஹோராத்ரவயஸ்யமாஹாத்ம்யமஹோஹாவீர்யமஹோபமம் - மஹாகாரத்நஸம்புகாம் வேதஸாரஸநாதநம்) என்கிறபடியே மந்த்ரரத்நமென்று ஶ்லாகிக்கப்பட்டுச் சொல்லப்படுகிற த்வயார்த்தத்தையும் ப்ரஸாதித்து, திருவாய்மொழி முதலான திவ்யப்ரபந்தங்களையும் அநுஸந்தித்து, வேதசாஸ்த்ரங்களையும் அதிகரிப்பித்து ரஹஸ்யத்ரய ஸாராத்தமாய் ஸகலஜகத்காரண பூதனான ஸ்ரீபுருஷோத்தமனையும் ந்யாஸத்தையும் அருளிச்செய்து, * கரியகோலத் திருவுருவைத் தரித்துக்கொண்டு யோகத்திலே யெழுந்தருளியிருந்தார்.

ராஜா இவருடைய வைபவத்தைக் கேட்டு அங்கேறப்போய், மன்னனாரையும் ஸேவித்து, தானும் ஸ்த்ரீகளுமாக இவர் யோகத்திலே எழுந்தருளியிருக்குமபடியைக் கண்டு ஆஶ்சர்யப்பட்டு மீண்டுபோகிற வளவிலே, "திருவுடைமன்னரைக் காணில் திருமாலைக்கண்டேனே" என்கிறபடியே அவர்களை க்ஷத்ரியனும் கோபிமாருமாக நினைத்து, அவர்களின் பின்னே கங்கைகொண்டசோழபுரத்தேற வெழுந்தருளாநிற்க, இதுகேட்டு உய்யக்கொண்டார், குருகைக்காவலப்பனுள்ளிட்ட முதலிகளையுடையப் பின்தொடர்ந்தெழுந்தருளி, கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தேசணிகே, தேவரீர் இப்படி செய்யலாமோவென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நாதமுநிகளும் க்ஷத்ரியனும் பெண்களுமாக நினைத்து அவர்களுடனே வந்தேனென்றருளிச்செய்து மீண்டெழுந்தருளினார். சிலநாள் கழிந்தவாறே, பின்னையுமொருக்கால் ராஜாவந்து மன்னனாரை ஸேவித்து மீண்டுபோகிறவன், தன் ஸாமந்தன் தலையிலே அடியிட்டு யானைக்கழுத்திலேற, இத்தை நாதமுநிகள் கண்டு, "ஸர்வேஶ்வரன் ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் தலையிலே அடியிட்டு, பெரியதிருவடியைமேற்கொள்ளும்படி இதுவாகாதே! என்று மோஹித்தார்" என்று ப்ரஸித்தமிறே. பின்னையும் சிறிதுகாலம் யோகத்திலே யெழுந்தருளி யிருந்து, குருகைக் காவலப்பனைப்பார்த்து, "நீர் யோகரஹஸ்யத்தை அப்யஸியும்" என்று அஷ்டாங்க யோகக்ரமத்தை அவருக்கு அருளிச்செய்தருளினார்.

உய்யக்கொண்டாரைப் பார்த்து, நீரும் யோகரஹஸ்யத்தை அப்யஸியுமென்ன; உய்யக்கொண்டாரும், பிணம்கிடக்க மணம்புணரலாமோ, இந்த சரீராவஸாநத்திலே அப்யஸிக்க வல்லமையுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆகில், நீர் சாஸ்த்ரங்களையும் திருவாய்மொழி முதலான திவ்ய ப்ரபந்தங்களையும் ப்ரவர்த்திப்பியுமென்றருளிச்செய்து, தம்புத்ரராகிய ஈஶ்வரமுநிகளைப்பார்த்து, "உமக்கு ஒருகுமாரர் திருவவதரிக்கப்போகிறார், அவருக்கு "யமுனைத்துறைவனென்று திருநாமம் சாத்தும்" என்றருளிச்செய்து, உய்யக்கொண்டாரையும் குருகைக்காவலப்பனையுங் குறித்து, உங்களுக்கு நாமசொன்ன தர்ஶநதாத்பர்யங்களையும், யோகரஹஸ்யார்த்த விசேஷங்களையும் யமுனைத்துறைவருக்கு உபதேசியுங்கோளென்று நியமித்தருளி, முன்புபோலே யோகத்திலே யெழுந்தருளியிருந்தார்.

அநந்தரம், அந்தராஜா பரிகரஹய, வேட்டைக்குவந்து மீண்டு போகாநிற்கச்செய்தே, இவருடைய பெண்பிள்ளைகள்வந்து, ஐயா! நம் மகத்திலே ஒருதூரகரும் இரண்டுவில்லிகளும் ஒருபெண்பிள்ளையுமாக வந்து "நாதமுநிகள் எங்கே" என்று தேடிப்போனார்கள் என்றவாறே, நாதமுநிகளும், அவர்கள் (అగ్రతః ప్రయయౌ రామస్సీతా మధ్యే సుమధ్యమా । పృష్ఠతస్తు ధనుష్పాణిర్లక్ష్మణోऽనుజగామ హ) (அக்ரத: ப்ரயயௌ ராமஸ் ஸீதாமத்யே ஸுமத்யமா । ப்ருஷ்டதஸ்து தநுஷ்பாணிர் லக்ஷ்மணோநுஜகாமஹ) என்றுசொல்லப்பட்டபெருமாளும், பிராட்டியும், இளையபெருமாளும், ஐந்த்ரவ்யாகரணபண்டிதனுமாகவடுக்குமென்றுதிருவுள்ளம்பற்றி, பின்தொடர்ந்தெழுந்தருளி வருகையில், எதிர்ப்பட்டபலரையும் இப்படிபோகிறவர்களைக் கண்டீர்களோவென்றுகேட்டருள; அவர்களும் "போய்ப்போகிறார்கள், போய்ப்போகிறார்கள்" என்றுசொல்ல; கடுநடையிட்டு நெடுந்தூரமெழுந்தருளி, கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தில் கீழ்வாசலளவாக வெழுந்தருளி அங்குள்ளவர்களை இப்படி போகிறவர்களைக் கண்டீர்களோவென்று கேட்டருள; அவர்களும் கண்டிலோமென்ன; போகிறவில்லிகளும் காணக்காணமறைந்திட, இவரும் ஏங்கி அடித்துக்கொண்டு விழுந்து மோஹித்து, அதுவே ஹேதுவாக, (పరన్తు వైష్ణవం లోకం నిత్యానన్దం సుఖావహం । తత్ర సంవాహినీ దివ్యా విరజా వేదసమ్భవా ॥ సర్వే హిరణ్మయాస్తత్ర సర్వే వేదమయాశ్శుభాః । అప్రాకృతమయా నిత్యాః పునరావృత్తివర్జితాః) (ఏకాన్తినస్సదా బ్రహ్మ ధ్యాయినో యోగినో హి యే । తేషాం తత్పరమం స్థానం యద్వై పశ్యన్తి సూరయః) (பரந்து வைஷ்ணவம் லோகம் நித்யாநந்தம் ஸுகாவஹம் - தத்ர ஸம்வாஹிநீ திவ்யா விரஜா வேதஸம்பவா - ஸர்வே ஹிரண்மயாஸ்தத்ர ஸர்வே வேதமயாஶ்ஶுபா: - அப்ராக்ருதமயா நித்யா: புநராவ்ருத்திவர்ஜிதா:) (ஏகாந்திநஸ்ஸதா ப்ரஹ்ம த்யாயிநோ யோகிநோ ஹி யே - தேஷாம் தத்பரமம் ஸ்தாநம் யத்வை பஶ்யந்தி ஸூரய:) என்கிறபடியே, * புணைக்கொடுக்கிலும் போகவொட்டாத * அடியார் நிலாகின்ற வைகுந்த மாநகரை ப்ராபித்தருள;

இச்செய்தியை, உய்யக்கொண்டார், குருகைக்காவலப்பன், ஈஶ்வரமுநிகள் முதலானோ கேட்டு வ்யாகுலப்பட்டு அங்கேறப்போய், அவருடைய விமலசரம விக்ரஹத்தை ஸேவித்து, தங்கள் கண்ணிலும் நெஞ்சிலும தேக்கிக்கொண்டு சோகார்த்தராய்க்கிடந்து துடித்து, தங்களிலே தேறி தரித்து நின்று, சரமகைංர்யத்தை, ஈஶ்வரமுநிகள் திருக்கையாலே ப்ரஹ்மமேத ஸംஸ்காரவிதியடங்கச் செய்வித்து பள்ளிபடுத்து வீரநாராயண புரத்தேற வெழுந்தருளி மற்றும் செய்யவேண்டும் க்ர்த்யங்களெல்லாம செய்வித்தார்கள்; குருகைக்காவலப்பனும் நாதமுநிகள் எப்போதும யோகததிலே யெழுநதருளி யிருக்குமிடத்துக்கருகே யோகததிலே யெழுநதருளியிருநதார. நாதமுநிகள்திருநக்ஷத்ரம் ஆநிமாஸத்தில அநுராதை அவாதனியன (వ్యోమ్నఃపరస్తాత్సవితుస్సమేత్య లక్ష్మ్యానియోగాత్కురుకాధిరాజః । సమ్ప్రాప్త)క్తంచ్యయమాహాస్మై నాథాయతస్మై మునయేనమోస్తు) (வ்யோமநபோஸ்தாத்ஸவித்ருஸமேத்ய லக்ஷ்மயாநியோகாத் குருகாதிராஜ: - ஸம்ப்ராப்தோத்வயமாஹபஸ்மை நாதாயதஸ்மைமுநயேநமோஸ்து)

உய்யக்கொண்டார் வைபவம்

அநந்தரம உய்யக்கொண்டாரும, நாதமுநிகள் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்த முதலிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டு, திருவாய்மொழி முதலான தாமநாத்தங்களையும், அருளிச்செய்துகொண்டிருக்குங் காலத்திலே, இவர்ஸ்ரீபாதத்திலே யாஶ்ரயித்த முதலிகள மணக்கால்நம்பி, திருவல்லிக்கேணிப்பாணபெருமாளரையர், சொட்டைப்பூசிச் செண்டலங்காரர், ஸ்ரீபுண்டரீகதாஸர், உலகுபெருமாள்நங்கை யென்கிற இவ்வைவர்கள். இவர்களில் மணக்காலநம்பி, பன்னிரண்டு ஸംவத்ஸரம் ஸ்வாசார்யரான உய்யக்கொண்டார திருவடிகளிலே, (అహంసర్వంకరిష్యామి) (அஹംஸர்வംகரிஷ்யாமி) என்ற இளையபெருமாளைப்போலே ஸர்வவித கைංகர்யங்களும் பண்ணிக்கொண்டிருக்கையில, உய்யக்கொண்டார் தேவிகளாகிய ஆண்டாள் திருநாட்டுக்கெழுநதருள, திருமாளிகை கைංகர்யமெல்லாம தமக்கே பரமாய் நடத்திக்கொண்டு போகாநிற்கச் செய்தே, உய்யக்கொண்டாரபெண்பிள்ளைக ளிருவரையும நீராட்டி அழைத்துக்கொண்டு வருகிற வழியிலே வாய்க்கால் சேறாயிருக்கக் கண்டு அவர்கள் திகைத்துநிறக; தாம் படியாய்க்கிடந்து அவர்களை தம் முதுகிலே அடியிட்டெழுந்தருளுவித்துககொண்டு போக, உய்யக்கொண்டாரும் இச்செய்தியைக் கேட்டருளி, இவர் இப்படி செய்வதே!' என்று போரப்ரீதராய், இவருத்தமாங்கததை தம் திருவடித் தாமரைகளாலே யலංகரித்து, உமக்கு நாம் செய்யவேண்டுவ தென்னென்று கேட்டருள, நம்பியும் "உற்றேனுகந்துபணிசெய்துனபாதம்பெற்றேன்! ஈதே யின்னம் வேண்டுவதெந்தாய்" என்று தேவரீர்திருவடிகளில் ஸேவையே வேண்டுவதென்ன; உய்யக்கொண்டாரும்உகந்து,உகப்பின் மிகுதியாலே,

దర్శనం) (అతీతానాగతజ్ఞానమాత్మతత్త్వప్రకాశకం। సర్వవేదార్థవిజ్ఞానం సర్వశాస్త్రార్థ దర్శనం)(அதீதாநாகதஜ்ஞாநமாத்மதத்வப்ரகாஶகம் - ஸர்வவேதார்த்த விஜ்ஞாநம் ஸர்வஶாஸ்த்ரார்த்ததர்ஶநம்) (మానసం వాచికం చైవ కాయికం చ త్రిధాకృతమ్। త్వయస్మరణమాత్రేణ నాశంయాతిసుసంచితం) (மாநஸம்வாசிகஞ்சைவ காயிகஞ்சத்ரிதாக்ருதம் - த்வயஸ்மரணமாத்ரேண நாஶம்யாதிஸஞ்சிதம்) என்கிற வைபவத்தையுடைய த்வயத்தையே மீளவும் ப்ரஸாதித்தருளினார்.

பின்பு, உய்யக்கொண்டார் திருநாட்டுக் கெழுந்தருளுகிறபோது, இனி தர்ஶநப்ரவர்த்தகராவாரார் என்று மணக்கால்நம்பி விண்ணப்பஞ் செய்ய, அவரும்;- இங்குள்ள முதலிகளைக்கூட்டிக்கொண்டு நீரே தர்ஶநம் நிர்வஹிக்கக்கடவீர்; பின்பு சொட்டைகுலத்திலே ஈஶ்வரமுனிகள் திருவயிற்றிலே ஸ்ரீமந்நாதமுனிகளுக்கு ஒருதிருப்பேரனார் அவதரிப்பர், அவருக்கு யமுனைத்துறைவனென்று திருநாமஞ் சாத்துவித்து, தர்ஶந ரஹஸ்யார்த்த விஶேஷங்களை உபதேசியும், அவர் தர்ஶநப்ரவர்த்தகரா வர் என்று நாதமுனிகள் தம் அந்திமதசையிலே அடியேனுக்கு நியமித்த இந்தக் கைங்கர்யத்தை நான்செய்யப்பெற்றிலேன், நீர் அவனை அநு வர்த்தித்தாகிலும் ரஹஸ்யார்த்தங்களையுபதேசியுமென்று நியமித்தருளி, ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் திருவடிகளை த்யானித்துக்கொண்டு பத்மாஸநோப விஷ்டராய அணையிலே சாய்ந்தருளி, திருநாட்டுக் கெழுந்தருள; மணக்கால்நம்பி யுள்ளிட்ட முதலிகளெல்லாரும் மிகவும் சோகார்த்த ராய், ஆசார்யவிஶ்லேஷா ஸஹிஷ்ணுக்களாய் கோஷித்துக்கொண்டு விழுந்து, போரசோகித்து, தங்களிலே தேறி நிற்க, நம்பியும், உய்யக்கொண்டாரை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிப்படுத்து, ஞ் செய்யவேண்டும் கர்த்தவ்யங்களெல்லாஞ் செய்தருளினார்.

உய்யக்கொண்டார் திருநக்ஷத்ரம், சித்திரையில் கார்த்திகை. அவர் தனியன் (నమఃపంకజనేత్రాయ నాథశ్రీపాదపంకజే। న్యస్తసర్వభరాయాస్మత్కులనాథాయ ధీమతే) (நம:பங்கஜநேத்ராய நாதஶ்ரீபாதபங்கஜே - ந்யஸ்தஸர்வபரா யாஸ்மத் குலநாதாய தீமதே.)

மணக்கால்நம்பிவைபவம்

அநந்தரம் மணக்கால்நம்பி, முதலிகளைக்கூட்டிக்கொண்டு தர்ஶநம் நிர்வஹித்தருளாநிற்கச்செய்தே, மணக்கால்நம்பியும், ஈஶ்வரமுனிக ளுக்கு ஆடிமாஸத்தில் உத்திராடத்திலே ஒரு குமாரர் திருவவதரித்த ருள, அதுகேட்டு அதிஸந்துஷ்டராய், அங்கேறவந்து, அவருக்கு (జాతకర్మణ్యవాప్తేతు విష్ణోశ్చక్రస్యధారణం। చౌళోపనయనేచాపి తన్మన్త్రాధ్యయనేపివా॥ (విధినా వైష్ణవశ్చక్రధారయిత్వాద్విజోత్తమః) (ஜாதகர்மண்யவாப்தேது விஷ்ணோஶ்சக்ரஸ்யதாரணம்-சௌளோபநயநேசாபி தந்மந்த்ராத்யயநேபிவா)

(விதிநா வைஷ்ணவம் சக்ரம் தாரயித்வா த்விஜோத்தம:) என்கிறபடியே ஈச்வரமுனிகளைக்கொண்டு ஜாதகர்மத்தையும் செய்வித்து, *பத்துநாளும் கடந்த விரண்டாநாள், (వైష్ణవైర్వైష్ణవసూక్తైర్మన్త్రైర్వా సన్ముహూర్తకే | తస్య దక్షిణకర్ణే తు జపేదష్టాక్షరం ద్వయం | ... నామకుర్యాత్ తతః పశ్చాత్ వైష్ణవం పాపనాశనం) (வைஷ்ணவஸ் ஸைவஸம்ஸ்காரைர் குர்யாத்ஸம்மார்ஜநம் ஹரே: - தஸ்ய தக்ஷிணகர்ணே து ஜபேதஷ்டாக்ஷரத்வயம்- மூர்த்நி ஹஸ்தம் விநிக்ஷிப்ய ஜபேச்ச த்வாதசாக்ஷரம்- நாமகுர்யாத் ததஃபச்சாத் வைஷ்ணவம் பாபநாசநம்) என்கிறபடியே ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் நியமநப்ரகாரத்திலே திருவிளைச்சினை முன்னாக "யமுனைத்துறைவர்" என்று திருநாமத்தையும் சாத்தியருளினார்.

ஆளவந்தார்வைபவம்

பின்பு ஈச்வரமுனிகளும், யமுனைத்துறைவருக்கு அந்நப்ராசந சௌளோபநயநாதிகளையும் தத்தத்காலங்களிலே செய்தருளி, அத்யயநம் பண்ணுவிக்கிறகாலத்திலே, இரண்டாஞ்சந்தை சொல்லும்போது இவர், ஸஹாத்யாயிகளைப்பார்த்து ஓதினவிடத்தையே ஓதுகிறீர்களென்று அருளிச்செய்ததைச் செவிசாத்திருப்பார், ஓதப்போகிறோமென்றால் ஓதினவிடத்தையே ஓதாநின்றாயென்பார், இப்படி அதிமேதாவியாயிருக்கிற இவர் அநேகோபாத்யாயர்களோடே பதக்ரமஸஹிதமாக அத்யயநம்பண்ணி திருக்கல்யாணமுஞ் செய்தருளினார்.

பின்பு, ஈச்வரமுனிகளும் திருநாட்டுக்கெழுந்தருள, யமுனைத்துறைவரும் அவரை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்து செய்யவேண்டிய காரியங்களெல்லாஞ் செய்தருளினார்.

அநந்தரம் யமுனைத்துறைவரும் மஹாபாஷ்யபட்டருடனே சாஸ்த்ராப்யாஸம் பண்ணுங்காலத்திலே, அந்த ராஜ்யத்திலே ராஜபுரோஹிதனாய் பெரியவித்வானான ஆக்கியாழ்வானுக்கு, அந்ததேசத்தில் வித்வான்களெல்லாரும் கப்பந்திறுத்துப் போருகையாலே, மஹாபாஷ்யபட்டர்பக்கலிலும் கப்பத்துக்குத் தரவுவர, அத்தைப்பார்த்து மஹாபாஷ்யபட்டரும் முசித்துக்கிடக்க; யமுனைத்துறைவர் அவரை, நீர் இப்படி முசித்துக்கிடக்கிறதென்னென்று கேட்க; அவரும் இச்செய்தியை இவருக்குச்சொல்ல; அதைக்கேட்டருளி இவரும் அந்தத் தரவைக்கிழித்துவிட, ஆக்கியாழ்வானும் இத்தைக்கேட்டு, வெறுங்கவியோ? தந்த்ரபாரகனோ! என்று கேட்டுவரவிட, யமுனைத்துறைவரும், (న వయం కవయస్తు కేవలం న వయం కేవలతన్త్రపారగాః | అపి తు ప్రతివాదివారణప్రకటాటోపవిపాటనక్షమాః) என்று இச்லோகத்தையருளிச்செய்து எழுதிப்போகவிட்டருள; ஆக்கியாழ்வானும் அத்தை வாசித்து, இப்படி

ஒரு வித்வானுண்டோ? என்று ஆஶ்சர்யப்பட்டு இத்தை ராஜாவுக் கறிவிக்க; ராஜாவும், யமுனைத்துறைவனை சடக்கென வருவதென்று ஸ்வஶாஸநம் வரவிட, அந்த ராஜஶாஸநத்தையுங் கிழித்துவிட, இச் செய்தியை ராஜாவும்கேட்டு, ஆகில அவர் ஸாமாந்யரல்லராயிருந்த தென்று, இவருக்கு தண்டிகையும் சிவிகையானையும கூட்டிவரவிட, இவரும் அந்த தண்டிகையிலே ராஜாஸ்தாநத்தேற வெழுந்தருளி, (ఆశైలాదద్రికన్యాచరణకిసలయన్యాస ధన్యోపకణ్ఠాదా రక్షోనీతసీతాముఖకమలసముల్లాసహేతోశ్చ సేతోః। ఆ చ ప్రాచ్యప్రతీచ్యక్షితిధరయుగళాదర్కచన్ద్రావతంసాన్మీమాంసాశాస్త్రయుగ్మశ్రమవిమలమనా మృగ్యతాం మాదృశోఽన్యః) (ஆஶைலாதத்ரிகந்யாசரணகிஸலயந்யாஸதந்யோபகண்டாதாரக்ஷோநீதஸீதாமுககமல ஸமுல்லாஸஹேதோஶ்சஸேதோ: - ஆசப்ராச்யப்ரதீச்யக்ஷிதிதரயுகளாதர்க்கசந்த்ராவதம்ஸாந்மீமாம்ஸாஶாஸ்த்ரயுக்மஶ்ரமவிமலமநாம்ருக்யதாம்மாத்ருஶோந்ய:) என்கிற ஶ்லோகத்தையெழுதிப்போகவிட்டருள, ஆக்கியாழ்வானும இதனைக்கண்டுமிகவும் குபிதனாய், இவருடனே நானதர்க்கிக்கக்கடவே னென்ன; ராஜாவும் யமுனைத்துறைவனைப்பார்த்து இவருடனே தர்க்கியுமென்ன; யமுனைத்துறைவருமராஜாவைக்குறித்து, நானும்வருமதர்க்கித்தால் வெற்றியுந் தோல்வியும உங்களுக்குத் தெரியாது, நாங்களிருவரும் தோற்றோமென்றுஞ்சொல்லுவதில்லை, ஆகையாலே ஜயாபஜயமறியும்படிக்கு மத்யஸ்தரான வித்வான்களை யழைப்பிக்கவேணுமென்ன; ராஜாவும் அப்படியேயாமென்று வித்வான்களை யழைப்பித்துக் கொண்டு வித்யாஸ்த்தாந மண்டபத்திலே தனமஹிஷியையுங் கூட்டிக் கொண்டிருக்க; ராஜமஹிஷியும், ராஜாவுடனே யமுனைத்துறைவனைக்காட்டி, "இவர்தோலார், தோற்றாராகில நான நாயகிரிதிட்டகக்கடவேன" என்ன; ராஜாவும தன்மஹிஷியுடனே ஆக்கியாழ்வான் தோற்றானாகில் இவர்க்கு அர்த்தராஜ்யந் தரக்கடவேனென்ன; அவ்வளவிலே ஆக்கியாழ்வானும யமுனைத்துறைவனைப்பார்த்து, லௌகிகங்களிலே நீர அன்றென்றத்தை நான ஆமெனனக்கடவேன, ஆமென்றதனை அன்றென்னக்கடவேன், வென்றவன தோற்றவனறலையிலே தாடனம்பண்ணக்கடவனென்ன; யமுனைத்துறைவரும அவனைப்பார்த்து, (త్వన్మాతా వన్ధ్యా, రాజా సార్వభౌమః, రాజపత్నీ పతివ్రతా) (த்வந்மாதாவந்த்யா, ராஜாஸார்வபௌம:, ராஜபத்நீ பதிவ்ரதா)என்றுஇப்படி லௌகிகத்திலே மூன்று வார்த்தை யருளிச்செய்ய; ஆக்கியாழ்வானும் நிருத்தரனாயிருந்தான்; பின்பு ஶாஸ்த்ரத்திலே புகுந்தவாறே அதிலும முழுக்கத்தோற்றான்: வென்றவன் தோற்றவன்தலையிலே தாடனம்பண்ணக்கடவனென்று முன்பே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணின வதுக்கு, நீ ராஜபுரோஹிதனுமாய் வயோவ்ருத்தனுமாகையாலே நான் அது செய்யேனென்று யமுனைத் துறைவ ரருளிச்செய்ய, இத்தைக்கேட்டிருந்த வித்வான்களெல்லாரும் ஸந்தோஷித்து, இவரைப்ரஹ்மரதம்பண்ணிக்கொண்டுவர, ராஜமஹிஷி

யும், "என்னை ஆளவந்தீரோ" என்று யமுனைத்துறைவனை யெடுத்த ணைத்துக்கொண்டு, தன்பாத்யாவுடன் * மணிமாடமாளிகைக் குள்ளே புகுந்தாள்; ராஜாவும் இவர்க்குத் தன் அர்த்தராஜ்யமுங் கொடுத்து இவர் தேவிகளையுமழைப்பிக்க, ஆளவந்தாரும் பத்நீ ஸஹித ராயக்கொண்டு ராஜபோகத்திலே ஸுகமே யெழுந்தருளியிருந்தார்.

அநந்தரம், மணக்கால்நம்பியும் இதுகேட்டு கொண்டைக்கோல் கொண்டு கூத்தாடியருளி, ஆளவந்தாரைக்காணவேணுமென்று போர ஆசைப்பட்டு அங்கேறவெழுந்தருள, அவ்விடம் ராஜபதமாய கட்டுங் காவலுமாயிருக்கையாலே ஆளவந்தாரைக் காணப்போகாமல் திரு மடைப்பள்ளியிலே புகுந்து, அவர்க்குத் திருப்போனகம் சமைக்கிற ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களைப்பார்த்து, ஆளவந்தார் திருமபியமுது செய்யுங்கறியமு தேதென்று கேட்டருள, அவர்களும் தூதுளையென்றுசொல்ல, நம்பி யும் அன்றுமுதல் ஆறுமாஸம் மடைப்பள்ளிக்கு தூதுளையிட்டு நடத் தியருளினார். இப்படி நடத்திவருகிறதும் ஒருவிசாரமற்றிருக்கை யாலே, இவரும் நாலுநாள் தவிர்ந்திருக்க, ஆளவந்தாரும் அமு துசெய்யும்போது, "நாலுநாளாகத் தூதுளையிடாதிருப்பானென்" என்று தளிகைக்காரரைக் கேட்டருள, அவர்களும் ஒரு வ்ருத்தப்ராஹ்மணர் ஆறுமாஸம் முதல் நாடோறும் நடத்திப்போருகி றது, நாலுநாளாகத் தவிர்ந்தது என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆளவந்தாரும் கேட்டருளி, அப்படியிட்ட இனி அவர் வந்தவாறே நமக்கறிவியுங்கோளென்று அருளிச்செய்ய; மற்றைநாள் நம்பியும் இவ்வளவும் போலவே தூதுளையிட்டு எழுந்தருளினவாறே, அவர்களும் ஆளவந்தார்க்கு அறிவிக்க, அவரை அழையுமென்று அருளப் பாடிட்டவாறே, இவரை யெழுந்தருளப் பண்ணுவித்துக்கொண்டு போய், ஆளவந்தாரைக் காணுவிக்க, ஆளவந்தாரும் இவரைக்கண்டு ப்ர த்யுத்தாநம்பண்ணி பூர்வாசார்ய ஆஸநமிட்டு, "நீர் இத்தனைநாளும் நமக்கு இந்தத்தூதுளை கொணர்ந்து இட்டது எதுக்காக, உமக்கு அர்த்தம் வேணுமோ, க்ஷேத்ரம் வேணுமோ?" என்று மணக்கால் நம்பியைக் கேட்டருள, நம்பியும், நமக்கு இவையொன்றும் வேண்டா, உங்கள் பூர்வர்கள் தேடிவைத்த தநமிருக்கிறது, அது கிடக்கிற விடமும் நானறிவேன், அதை நீர் கைக்கொண்டருளுந்தனையும், நித்ய மாக நாம் தேவரீரிடத்தில் வந்து போம்படி வாசலில் தகையாதிருக்க அப்பணியிட வேணுமென்றருளிச்செய்ய; ஆளவந்தாரும் அப்படியே வாசலத்தகையாதபடி கட்டளையிட, நம்பியும் அன்றுமுதல் * கீதை பதி னெட்டத்யாயமு மருளிச்செய்ய; ஆளவந்தாரும் * ஆரணசாரமான கீதையினுட்பொருள் கேட்டருளி ஒருநாளைக்கொருநாள் ஆர்த்திபிறந்து, அவ்வஸ்துவை ஸாக்ஷாத்கரிக்கலா முபாயமில்லையோவென்று நம்பி யைக்கேட்க, நம்பியும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கலா முபாயமுண்டென்று ஏகாந் தத்திலே யெழுந்தருளியிருந்து, * மெய்ம்மைப்பெருவார்த்தையான

சரமஶ்லோகார்த்தத்தை ப்ரஸாதித்தருள, அத்தைக்கேட்ட ஆளவந்தாருக்கு, நெல்லுக்குப் பால்கட்டகசட்டத் தலைவணங்குமாப்போலே சரணாகதி நெஞ்சிலேபட்டபட, ஆநுகூல்யம் மிகுந்து, சரண்யவிஷய ப்ராவண்யாதிசயத்தாலே இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் அருசிபிறந்தபடி கண்டு, அவரைக் கூட்டிக்கொண்டு, (న జ్ఞానస్య సంకోశం న చైవ యమకోశమ్। తస్మాద్రంగమహాపుణ్యం కో న సేవేత బుద్ధిమాన్) (நசஜ்ஞாநஸ்யஸம்கோசம் நசைவயமகோசம - தஸ்மாத்ரங்கமஹாபுண்யம் கோநஸேவேதபுத்திமாந்) என்கிறபடியே ஜ்ஞாநவர்த்தகமுமாய், * நமன்றமராலாராயப்பட்டறியாததுமாய், புண்யவர்த்தகமுமான திருவரங்கன் திருப்பதியிலே யழைத்துக்கொண்டு போய், பெரியபெருமாளைத் திருவடி தொழப்பண்ணி, "உங்கள் பூர்வர்கள் தேடிவைத்த மஹாநிதி இதுகாணும்" என்றுகாட்ட, ஆளவந்தாரும பெரியபெருமாளுடைய * முடிவில்லதோரெழில் நீலமேனியைஸேவித்து, "பழுதே பலபகலும் போயினவென்றஞ்சி, யழுதேனரவணைமேற்கண்டு, தொழுதேன்" என்கிறபடியே கீழ் இழந்தநாளுக்குக் கூப்பிட்டு, கண்ணுங்கண்ணீருமாய அரங்கத்தம்மானை யநுபவித்து, "பிறந்தார்பிறந்தெய்தும் பேரின்பமெல்லாந் துறந்தார்தொழுதாரத்தோள்" என்றும், (క్షేత్రాణి మిత్రాణి ధనాని నాథ పుత్రాశ్చ దారాః పశవో గృహాణి। త్వత్పాదపద్మప్రవణాత్మవృత్తేః భవన్తి సర్వే ప్రతికూలరూపాః) (க்ஷேத்ராணி மித்ராணி தநாநி நாத புத்ராஶ்ச தாரா: பஶவோ க்ருஹாணி - த்வத்பாதபத்மப்ரவணாத்மவ்ருத்தே ர்பவந்தி ஸர்வே ப்ரதிகூலரூபா:) என்றும, (సర్వసంగాన్ పరిత్యజ్య) (ஸர்வஸங்காந பரித்யஜ்ய) என்றும சொல்லுகிறபடியே ஸர்வஸங்கபரித்யாக பூர்வகமாக ஆஶ்ரமப்ராப்தி பண்ணியருளி, "அண்டர்கோனணியரங்கனென்னமுதினைக் கண்ட கண்கள் மற்றொன்றினைக் காணாவே" என்கிறபடியே வேறொருவிஷயமறியாதே (పరమాత్మని యో రక్తో విరక్తోऽపరమాత్మని) (பரமாத்மநியோரக்தோ விரக்தோऽபரமாத்மநி) என்கிறபடியே அபரமாத்மநி வைராக்யமுடையராய், பரமாத்மாஸக்தசித்தராய், பெரியபெருமாளை ஸேவித்துக்கொண்டெழுந்தருளி யிருக்கிறகாலத்திலே, பெரியநம்பி, திருக்கோட்டியூர்நம்பி, பெரியதிருமலைநம்பி, மாறனேரிநம்பி, திருக்கச்சிநம்பி, ஆளவந்தாராழ்வான், திருமாலையாண்டான், வானமாமலையாண்டான், தெய்வவாரியாண்டான், ஈசாண்டான், ஜீயராண்டான், திருக்குருகூரப்பன், திருமோகூரப்பன், திருமோகூர் நின்றான், தெய்வப்பெருமாள், வகுளாபரண ஸோமயாஜியார், திருக்குருகூர் தாஸர், திருமாலிருஞ்சோலை தாஸர், வடமதுரைபிறந்தான், ஆட்கொண்டி யம்மங்கி, என்று இவ்விருபது முதலிகளும் ஆளவந்தார்ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்தார்கள். இவர்களெல்லாரும வித்வான்களுமாய், தர்ஶநப்ரவர்த்தகருமா யிருக்கிறகாலத்திலே, மணக்கால்நம்பி ஆளவந்தாரைப்பார்த்து இன்னமொரு ரஹஸ்யவிசேஷம் குருகைககாவலப்பன் பக்கலிலே யுண்டு, அங்கேபோய்க் கேளுமென் றருளிச்செய்ய, ஆளவந்தாரும

அதுவென்? தேவரீருக்கு அந்தரஹஸ்ய விசேஷமின்றிக்கே போவா னென்னென்ன; நம்பியும் உங்கள்திருப்பாட்டனாரான நாதமுனிகள், எங்களாசார்யரான உய்யக்கொண்டாருக்கு அந்தரஹஸ்யவிசேஷத்தை அருளிச்செய்யாததேட, அவரும் பிணங்கிடக்க மணம் புணரலாமோ? சரீராவஸாநதசையிலே அப்யஸிக்கவமையுமென்று விண்ணப்பஞ்செய் தார், ஆனையாலே அந்தரஹஸ்யவிசேஷம்இல்லையாய்த்தென்ன, ஆகில் அதுகேட்கேட்போமென்று, கோயிலிலே ஆளவந்தார் தர்ஸநம் நிர்வ ஹித்துக்கொண்டு, ஸ்ரீமாநுஜ ஹாஷப்ரகாஷத்துடனே வாழ்ந்துகொ ண்டிருந்தார்.

மணக்காலநம்பிஸ்ரீபாதத்திலே ஆஸ்ரயித்த முதலிகள்; - ஆளவந் தார், தெய்வத்துக்கரசு நம்பி, கோபாட்டத்துத் திருவிண்ணகரப்பன், சிறு ப்புள்ளூருடையப்பிள்ளை, வங்கிபுரத்தாச்சி என்றுஇவர்களைவர். இவர்க ளுக்கு தர்ஸநார்த்தபாபவிசேஷங்களை அருளிச்செய்துகொண்டு சிலகா லம் எழுந்தருளியிருந்து, தம் அந்திமதசையிலே ஆளவந்தாரைப்பா ர்த்து, "நாதமுனிகளோடு உபய ஸம்பந்தமுமுடையரானநீர் அவர்திருவ டிகளைப் ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்று விச்வஸித்து, உம்மைப்போலே ஒரு தர்ஸநப்ரவர்த்தகரையும் உண்டாக்கிக்கொ ண்டு கோயிலைவிடாதேயிரும்" என்றருளிச்செய்து, உய்யக்கொண் டார் திருவடிகளைத் த்யானித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கெழுந்தருள, ஆளவந்தார் தொடக்கமான முதலிகளெல்லாரும் மிகவும் அவஸந்நராய் சோகித்துக் கண்களிலே நீர்த்துளிக்க, ஆளவந்தாரும் அவரை ப்ரஹ்ம மேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்து, செய்யவேண்டும் கார்யமெல்லாஞ் செய் தருளினார். மணக்காலநம்பி திருநக்ஷத்ரம் மாசியிலமகம். அவர்தனியன் ([illegible]) (அயத்நதோ யாமுநமாத்மதாஸமளர்க்க பத்ரார்ப்பணநிஷ்க்ரயேண யக்ரீதவாநாஸ்தித யௌவராஜ்யம் நமாமி தம்ராமமமேயஸத்வம்.)

ஆளவந்தார்வைபவம்.

அநந்தரம், ஆளவந்தாரும் முதலிகளும், அப்பன் யோகத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கும்பட்டத்தேற வெழுந்தருளி, இவரை ஸமாதிபங்கம் பண்ணவொண்ணாதென்று, தும்முதல், இருமுதல், அடியோசைப்படுத் துதல்செய்யாதே, மௌநத்தோடே சுவர்ப்புறத்தே பின்னே தெரி யாதேநிற்க, அப்பனும் யோகத்திலே யெழுந்தருளியிருக்கிறவர், பின் னேதிரும்பிப் பார்த்தருளி, இங்கேசொட்டைக்குலத்தவர்ஆரேனும்வந் தாருண்டோ வென்று கேட்டருள, ஆளவந்தாரும், "அடியேன் யமு னைத்துறைவன் விடைகொண்டிருக்கிறேன்" என்றுஎழுந்திருந்து அப்பன்ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்து, அடியோங்கள், சுவர்ப்பு

பின்னே தெரியாதபடி நிற்க, தேவரீர் இங்ஙனருளிச்செய்கைக்கு ஹேதுவென்னென்று ஆளவந்தார்கேட்டருள அப்பன் அருளிச்செய்தபடி;- அடியேனுந் தானுமாய அநுபவியாநின்றால பெரியபிராட்டியார் திருமுலைத் தடத்தாலே நெருக்கியுணைத்தாலும அவள்முகங்கூடப் பாராத ஸர்வேஶ்வரன, என்தோள்களையமுக்கி நாலு மூன்றுதரம் சுவர்ப்புறத்தை எட்டிப்பார்த்தான், இப்படி அவன் பார்க்கும்போது சொட்டைக்குலத்திலுள்ளாரார்தானும வந்தாருண்டாகவேணுமென்று இருந்தேன்காணுமென்று அருளிச்செய்தார். ஆளவந்தாரும இதனைக்கேட்டு ப்ரீதராயருளி, அடியேனுக்கு இந்த யோகரஹஸ்யக்ரமத்தை அருளிச்செய்யவேணுமென்று அப்பன ஸ்ரீபாதத்திலே தெண்டனிட்டுக்கொண்டு விழுந்துகிடக்க, அப்பனும் உகந்து, அப்படியே செய்கிறோமென்று முடிபிடித்தெடுத்து நமமுடைய சரீராவஸாநத்திலே சொல்லுகிறோம, வருகிற புஷ்யமாஸத்திலே, சுக்ருபுஷ்யயோகத்திலே, அபிஜின்முஹூர்த்தத்திலே, நமக்கு சரீராவஸாநமாயிருக்கும், அதுக்கு உதவ எழுந்தருளவேணுமென்று திருமுகமெழுதிக் கொடுத்தருள, ஆளவந்தாரும திருமுகத்தைக்கொண்டு கோயிலேற வெழுந்தருளினார்.

பின்பு நமபெருமாள் திருவத்யயநத் திருநாளிலே, திருவத்யயநங் கேட்டருளும்போது ஆழ்வார்திருவரங்கப் பெருமாளரையர், "கெடுமிடர்" என்கிற திருவாய்மொழியை அபிநயித்துப் பாடியருளுகிறவர் ஆளவந்தார்திருமுகமண்டலத்தைப் பார்த்தருளி, "நடமினோ நமர்களுள்ளீர் நாமுமக்கறியச் சொன்னோம்" என்று பலகாலும் பாடியருள, ஆளவந்தாரும் இதனைக்கேட்டருளி ஆழ்வாருடைய நியமனமாகவிலேயனந்தர்ப்பூதமாம்போது திருவனந்தபுரமும் ஸேவிக்க வேண்டியிருந்தது என்று அப்போதே திருவோலக்கத்தில் நின்றும எழுந்திருந்து பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து அவருமதிக்கொண்டு புறப்பட்டருளி, மடத்துக்குக் காவலாகத் தெய்வவாரியாண்டானை வைத்து, திருவனந்தபுரத்துக்கெழுந்தருளி, படமுடையரவிற்பள்ளிபயின்றவனந்தபுரத்தம்மானையும் தவாரத்ரயேண திருவடிதொழுது, அங்கேயெழுந்தருளி யிருந்தவளவிலே, ஸந்நிதிமுதலிகளைப்பார்த்து, குருகைக்காவலப்பன் நமக்கிட்டுத்தந்த திருமுகத்தைக் கொண்டுவாருங்கோளென்று அருளிச்செய்ய,முதலிகளுங் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பிக்கப் பார்த்தருளி மாஸமும் திவஸமும் அன்றாயிருந்தபடியாலே ஒரு புஷ்பகவிமானம் பெற்றிலோமே! என்று பெர ஶோகார்த்தராய் மீண்டு எழுந்தருளாநிற்க; தெய்வவாரியாண்டானுக்கு ஆளவந்தாரவிஶ்லேஷம பொறாமல், திருமேனிசோஷிக்க, இங்கிருந்தமுதலிகள இவர்க்கு வைத்யர்கள் பலரையும் அழைத்து பார்ப்பித்தவிடத்தில், அவர்கள் இவர்க்கு விஷயஸ்பர்ஶையாயிருக்கும் என்ன;உமக்குள்ளந்தவிஷயத்திலேஸ்பர்ஶையிருக்கிறதென்றுமுதலிகள்கேட்க,அவரும் அடியேனுக்கு ஆளவந்தார்விஷய

மொழியவேறொருவிஷய முண்டோவென்று அருளிச்செய்ய; ஆகில் இவரை அங்கேறக் கொண்டுபோங்கோளென்று வைத்யர்கள் பலருஞ் சொல்ல, முதலிகளும் இவரைக் கட்டணத்திலே கொண்டுபோக, ஒருநாளைக்கொருநாள் திருமேனி வாட்டந்தீர்ந்து, நடக்கவல்லராய் வருகிறவர், திருவநந்தபுரத்துக்கு அணைக்காத வழியிலேகரைமனை யாற்றங்கரையிலே ஆளவந்தாரை ஸேவித்து, அவர் ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு விழுந்துகிடக்க; ஆளவந்தாரும் இவரெழுந்திருக்கமாட்டாமல் கிடக்கிறபடியைக்கண்டு, பெருமாள் ஸ்வதந்த்ரருமாய் சூரருமாயிருக்கையாலே ஸ்ரீபரதாழ்வானை வைத்தவிடத்தேயிருக்தார், அடியேன் ஸ்வதந்த்ரனுமன்றிக்கே, சூரனுமன்றிக்கேயிருக்கையாலேயிறே, நீர் வைத்தவிடத்தில் இராமல் வந்தது என்று அருளிச்செய்ய; இத்தைக்கேட்ட தெய்வவாரியாண்டானும், வந்து ஸ்வரூபஹானி பட்டேன் என்று மிகவும் ஸத்தை குலைந்துகிடக்க; இவர் எழுந்திராதபடியைக்கண்டு, என்னை ஸ்வதந்த்ரனுமாய், சூரனுமாக்கினீரொழிய எழுந்திரீரென்று கிடக்கிறீரோவென்று ஆளவந்தார் அருளிச்செய்ய, தெய்வவாரியாண்டானும் இவர் வார்த்தையைக் கேட்டு, வந்து ஸ்வரூபஹானிபட்டேனாகில், இதுவுமொரு ஸ்வரூபஹானி யாயிற்றோவென்று பரபரவென்று எழுந்திருந்து நிற்க; ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளும், ([illegible]) (ஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்த்ருதௌ) என்ற இளையபெருமாளிலே இவர்க்குண்டாயத்து என்ன; ஆளவந்தாரும் இதொரு அதிகாரவிசேஷம் நடந்தபடி என்னதான்! என்று போரவுகந்தருளி, மிகவும் மெலிந்தீரென்று முதுகுதடவி அதிகாபாதர சித்தராய, திருவநந்தபுரத்துத் திருக்கோபுரம் அதோதோன்றுகிறது, அங்கேபோய் * ஆயிரம்பைந்தலையவநந்தசயனனை ஸேவித்துவாருமென்று அருளிச்செய்ய, இவரும் என்னுடைய திருவநந்தபுரம் எதிரேவந்தது என்று ஸ்வாசார்யரான ஆளவந்தாரைக்காட்டியருள, அவரும் ([illegible])என்றும், "வில்லாரமணிகொழிக்கும்வேங்கடப்பொற்குன்றமுதல்-செல்லார்பொழில்சூழ்திருப்பதிக-ளெல்லாம-மருளாமிருளோடமத்தகத்துத்தந்தா-ளருளாலேவைத்தவர்" என்றும், "நின்றவண்கீர்த்தியும்" என்றுதொடங்கி, "உன்னிணைமலர்த்தாளென்றனக்குமது" என்றும்சொல்லுகிறபடியே விசேஷாதிகாரியான தெய்வவாரியாண்டானைக் கூட்டிக்கொண்டு, ஆளவந்தார் மீண்டு கோயிலேறவெழுந்தருளி பெரியபெருமாளையும் ஸேவித்துக்கொண்டு, அங்கே தாமும் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுமாக விருந்து, தர்சநம் நிர்வஹித்தருளுகிறபோது, இனிமேல் தர்சநப்ரவர்த்தகராவாரார் என்று விசாரமுண்டாய் ஒருவரையுங்காணாதே முசித்து சிந்தித்திருக்கிறகாலத்திலே:—

ஆளவந்தார்ஸ்ரீபாதத்தில் ஆஸ்ரயித்தமுதலிகளில், பெரியதிருமலை நம்பி, "வேங்கடத்தைப் பதியாகவாழ்வீர்காள்" என்கிறபடியே திருவேங்கடமுடையானை * அடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்து ஸேவித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிராநிற்க; அவர் உடன்பிறந்தபெண்பிள்ளைகளாய்ஸ்ரீபூமிப் பிராட்டியாரென்றும், பெரியபிராட்டியாரென்றும் பெயரையுடைய இருவரிலே, மூத்த ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியார், ஸ்ரீபெரும்பூதூரில் ஆஸூரி கேசவப்பெருமாளென்கிற ஸர்வக்ரது தீக்ஷிதர்க்கு திருமணம்புணர்ந்தாள்; இளைய ஸ்ரீபெரியபிராட்டியார் மழலைமங்கலத்தில்வட்டமணிக்குலத்திலே கமலநயநபட்டர்க்குத் திருமணம்புணர்ந்தாள். அவர்களும் தந்தாம் புக்ககங்களிலே வாழுங்காலத்திலே, (అనంతః ప్రథమం రూపం లక్ష్మణశ్చ తతః పరం। బలభద్రస్తృతీయస్తు కలౌ కశ్చిద్భవిష్యతి) (அநந்த:ப்ரதமம்ரூபம் லக்ஷ்மணஸ்சததபரம் - பலபத்ரஸ் த்ருதீயஸ்து கலௌகஸ்சித் பவிஷ்யதி) என்கிற வசநத்தின்படியே திருவநந்தாழ்வானும், கலியுகத்திலே அகிலாத்மோஜ்ஜீவநார்த்தமாக தம் திருவவதாரத்துக்கு இடம்பார்க்கு, ராமதிவாகரரச்யுதபாநுக்களை யொழிந்த தேவகிகளுடைய கர்ப்பங்களை விரும்பினாப்போலே, ராமாநுஜம்வைதரா, ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியார் கர்ப்பத்தை பரிக்ரஹித்து (శ్రుతిర్నష్టా స్మృతిర్లుప్తా ప్రాయేణ ఇతాస్సర్వే అథాతి విప్రాంతి హా స్వతమే తావర్తతే కలిః) (ஸ்ருதிர்நஷ்டாஸ்ம்ருதிர் லுப்தாப்ராயேண இதாஸ்ஸர்வே - அதாதிர்விப்ராந்தி ஹாஸ்வதமே தாவர்த்ததே கலி,) என்கிறபடியே கலியானமாயத்தமமைய * இருள்தருமா ஞாலத்திலே "கலியுகம்செந்நகண்டுகொண்மின்" என்கிறபடியே, * கலியிருள் நீங்கிப்பெரிய கிருதயுகம்பற்றிப் பேரின்பமெல்லாம் பெருகும்படி, (ధీర్లబ్ధా) (தீர்லப்தா) என்கிற கணக்கின்படியே கலியுகத்தில் தொள்ளாயிரத்து முப்பத்தொன்பது சென்ற வர்த்தமாந பிங்களஸம்வத்ஸரத்தில் ஸ்ரீமத்தான சைத்ரமாஸத்தில் சுக்லபக்ஷத்தில், பஞ்சமீ குருவாரஸஹிதமான திருவாதிரை நக்ஷத்ரத்திலே கயமுஹூர்த்தத்திலே * பாரெல்லாம் உய்யும்படி ப்ராதுர்ப்பவித்தருள, ஆஸூரி கேசவப்பெருமாள் இவர்க்கு ஜாதகர்மம் செய்தருளினார்.

இச்செய்தியை திருமலைநம்பி கேட்டருளி, ஸ்ரீபெரும்பூதூரேறச் சென்று, ஸர்வக்ரது ஸோமயாஜியாரைக்கண்டு ஸத்கரித்து அவர் புத்ரனையும் * முகவொளிதிகழக் கடாக்ஷித்தருளி, இவன் ஸர்வலக்ஷணஸம்பந்நன், ஸகலஶாஸ்த்ரங்களையும் அதிசரிப்பன், ஆகையாலே, (లక్ష్మణో లక్ష్మీసంపన్నః) (லக்ஷ்மணோலக்ஷ்மிஸம்பந்ந:) என்கிற இளையபெருமாள் திருநாமம் சாத்துகைக்குத் தகுதியாயிருந்தானென்று பன்னிரண்டாந்திவஸத்திலே (దక్షిణన్తు భుజం పూర్వం చక్రేణ ప్రతపేచ్ఛిశోః। వామాంసం ప్రతపేత్పశ్చా చ్ఛంఖేనైవ ద్విజోత్తమః) (தக்ஷிணம்துபுஜம்பூர்வம் சக்ரேணப்ரதபேச்சிஶோ: - வாமாம்ஸம்ப்ரதபேத்பஶ்சாத் ஶங்கேநைவ த்விஜோத்தம:) என்கிறபடியே இவர்க்கு நாமகரணத்திலே, திருவிலச்சினை முன்னாக இளையாழ்வார்

என்று திருநாமம்சாத்துவித்து,பின்பு, அந்நப்ராஶநசௌளோபநயநாதிகளையும் தத்தத்காலங்களிலே ஶாஸ்த்ரோக்தப்ரகாரத்திலே செய்ய, அங்கோபாங்கங்களோடே கூட பதக்ரமஸஹிதமாக வேதாத்யயநத்தையும் பண்ணி சதுர்த்தஶவித்யாபாரங்கதராய், ஷோடசகலாபூர்ணனான சந்த்ரனைப்போலே * ஷோடசகர்ம ஸம்ஸ்க்ருதராய், ஷோடசவர்ஷிகரானவாறே, ஸர்வோபகாரக்ஷமமான கர்ஹஸ்த்யாஶ்ரமத்தை அங்கீகரித்தருளி, பெருமாள்கோயிலுக்கருகான திருப்புட்குழியிலே யாதவப்ரகாசனென்பானொருவன் ஏகதண்டிஸந்ந்யாஸி பூர்வபக்ஷம்வாசிப்பிக்கிறானென்று கேட்டருளி, இளையாழ்வாரும் அங்கேயெழுந்தருளி, அவன்பக்கலே ஶ்ரோதாக்களோடே தாமும் ஸஹஶ்ரோதாவாய வேதாந்தம் வாசித்தருளாநிற்க, அவ்வளவிலே மழலைமங்கலத்துக்கமலநயநபட்டருக்கு ஒரு புத்ரன் அவாப்தி பெரியபிராட்டியாரிடத்திலே, க்ரோதநஸம்வத்ஸரத்திலே தைமாஸமும் பௌர்ணமியும் ஸோமவாரமுங்கூடினபுநர்பூச நக்ஷத்ரத்திலே அவதரித்தருள, ஜாதகர்மாநந்தரம்,திருமலைநம்பியும் அங்கே எழுந்தருளி, கமலநயநபட்டரையுங்கண்டுஸத்சரித்து, பெரியபிராட்டியாரையும் தம்முடைய தாமரைக்கண்களாலே நோக்கி, இவன் ஸர்வஶுபலக்ஷணங்களையுடையனாய், ஸர்வவித்யைகளையும் அதிகரித்துவைதிகபக்ஷபாதியாம் என்று திருவுள்ளமுகந்தருளி, கமலநயநபட்டரைக்கொண்டு "கோவிந்தன்" என்று திருநாமம் சாத்துவித்தருளினார். இவரும் சௌளோபநயநாதி ஸம்ஸ்கார விசிஷ்டராய் கார்ஹஸ்த்யாஶ்ரமத்தைப்பரிக்ரஹித்தருளி, ஸர்வஶாஸ்த்ரங்களையும் அப்யஸித்து, [illegible] யாதவப்ரகாசனிடத்திலே இளையாழ்வார் வாசிக்கிறபடியைக் கேட்டு, போர ஆசையோடே அங்கே வந்து, தாமும் வேதாந்தம் வாசிக்கத்தொடங்க, யாதவப்ரகாசனும், (సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ) (ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம) என்கிற ஶ்ருதிவாக்யத்துக்கு [illegible] ஒருகோவ்யாக்தியிலே சடிக்ரமம்போலேயிருக்கிற ப்ரஹ்மத்துக்கு இந்த விஶேஷணம் கூடுமென்று அபார்த்தப்ரலாபம் பண்ண, இளையாழ்வார் அத்தை நிஷேதித்து, ஸத்ய ஶப்தத்தாலே - க்ஷணிகவ்யாவ்ருத்தியையும், ஜ்ஞாந ஶப்தத்தாலே - அசித்வ்யாவ்ருத்தியையும், அநந்த ஶப்தத்தாலே - பரிச்சிந்நவ்யாவ்ருத்தியையும்பண்ணி, சேதநாசேதநவிலக்ஷணமாய் நித்யமாயிருக்கும் ப்ரஹ்மமென்ன; அவனும் ஹும்காரம் பண்ணினான். பின்பு ஒருநாள் இளையாழ்வார், யாதவப்ரகாசனுக்கு அப்யஞ்ஜநதொழில்செய்யாநிற்க, அவ்வளவிலே (తస్య యథా కప్యాసం పుణ్డరీకమేవమక్షిణీ) (தஸ்யயதாகப்யாஸம்புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ) என்கிற

---

*. ஷோடசகர்மங்களாவன - கர்ப்பாதாநம், பும்ஸவநம், ஸீமந்தம், ஜாதகர்மம்,நாமகரணம்,அந்நப்ராசநம, சௌளம, உபநயநம், உபாகர்மம், உத்ஸர்ஜநத்தோடுகூடின ப்ராஜாபத்யம், ஸௌம்யம், ஆக்நேயம, வைச்வதேவம், வ்ரதம். [illegible], உத்வாஹம், க்ருஹப்ரவேசம்.

ஸ்ருதிக்கு அவன் அநுசிதார்த்தஞ்சொல்ல, அதுகேட்டு இவர்க்குசோக
முண்டாய் அந்தசோகாஸ்ரு அவனதொடையிலேவிழ, அது நெருப்புப்
பட்டாப்போலே அவனதொடையைச்சுட, அவனும்பதறி, இவர்முகத்தை
ப்பார்த்து, உமக்கு துக்கமாவானென்னென்ன; இவரும (ஸம்பந்திகஷீ:)
(சம்பந்திகபி:) என்று ஸூர்யனாய், (...) (ஆஸஉபவேஸநே)
என்று உபவேஸநம் ஆஸ்ரயமாய, ஸூர்யாஸ்ரயதனையுடைத்தானகம
லம்போலேஎன்றுஇத்யாதியோஜனையிருக்க, அயதார்த்தஞ்சேடடாவறே
துக்கமாயிற்றென்ன; யாதவப்ரகாசனும அதைககேட்டு குபிதனாய, நான்
சொன்னபடிகேட்கில் வாசிததிரும, இல்லாவிடில் விட்டுப்போமென்ன,
இவரும் அப்படியேசிர்தைகலங்கித்தவிர்ந்திருகக, அவனும ஏகாந்தத்தி
லே, தன்னுடையசிஷ்யர்களில அநுகூலரையழைத்து, நீங்கள் நானசொ
ன்ன அர்த்தத்தை ஸமமதித்திருகக, இளையாழ்வான ஒருவனுமே எதிர்த
தட்டாக வாதியாநின்றான், இவனாலே நமமுடைய அத்வைதரீதி
சிறுகும், இவன் முடியும்விரகுஎன்னென்றுகேட்க, அவர்களும் பலபடி
படும்வகைசொல்ல, அவனும் அவ்வோவகைகளுக்குப் பழிபாவங்க
ளுண்டாம், அவைவாராமல நினைத்தபடி கூடுகைக்கு, மணிகாணிகை
யிலேமர்த்தியுண்டாக்குகையே என்னவாயிழுள்ளதென்ன, அழகிதெ
ன்று ஸர்வரும் ஐகமத்யமபண்ணிக்கொண்டு, துர்யோதனன தர்மபுத்
ரர்விஷயத்திலே ஜதுக்ருஹத்திலேவிஸஸநம எண்ணினபோலே அந்
தரங்கித்து, இளையாழ்வாரை அழைத்து, நீரில்லாவிடில எங்களுக்குஒரு
சாயலாயிருக்கிறது, கோபியாமல் காரியத்தை அவிச்சிநநமாக நடத்து
மென்றுநன்மையுரைத்து உளளிட்டுக்கொண்டு ஒருநாள கங்காயாத்ரை
யைஉத்தேசித்து புறப்பட்டுப்போமபோது, நினறநினறவிடங்களிலே
இளையாழ்வாரும்கோவிந்தபட்டரும் கூடடராதபடிபண்ணிக்கொ
ண்டு க்ஷாத்ரகோடி கணிதசிஷ்யாகள சுச்ருஷிக்க வழிசெல்லாநிற்க,
விந்த்யப்ரதேசத்திலே ஒருபளளககரையிலே ஜலஸ்பர்ஸார்த்தமாக
இளையாழ்வாரும்கோவிந்தபட்டரும கூடிநினறவாறே, கோவிந்தபட்ட
ரும் விஜநமான ஸமயமறிந்து, இவர்களுடையகங்காயாத்ராநிமித்தத்தை
இளையாழ்வாருக்கு ஸூசிப்பித்து அகன்றுபோகச்சொல்லி, தாம
ஒருவரேபோந்தார.

இளையாழ்வாரும் வ்யாகுலப்பட்டு அவ்வழியைவிட்டு, குறுக்கறு
த்துப்போய், ஒருமரத்தடியிலே நின்றுபார்க்க, அவ்விடம் * வெய்யியெரி
கானகமாய் நிர்ஜலப்ரதேசமுமாய், ஸுஷ்ககண்டகாவ்ருதமாய் "பொ
ருந்தார்கைவேல்நுதிபோல் பரற்பாயமெல்லடிக்கள் குருதிசோர, விரு
ம்பாதகான்விரும்பிவெயிலுரைப்ப வெம்பசிநோய்கூர" என்கிறபடி
யே * ஊன்றுவெம்பரற்களையுடைத்தாய், தீக்ஷணதாபகர ரவிகிரணங்
களையுடைத்தான (...) (விந்த்யாடவிஷ்வடதோயாஸு)
என்றுசொல்லுகிற விந்த்யாடவியாகிற சிறந்தகாட்டிலே தனியேநின்று
"ஆவாரார்துணை" என்று * பக்கம்நோக்கி "வழிதிகைத்தலமருகினறேன்"

என்னும்படி திக்விப்ரமம்பிறந்து, * மதியெல்லா முள்கலங்கி அடியிடத் திமிர்த்துக்கொண்டு திகைத்துநிற்க, ஸர்வேஶ்வரனும் (నాహమాత్మానమాశంసే మనుష్యైస్సాధుభిర్వినా)(நாஹமாத்மாநமாஶம்ஸே மநுஷ்யைஸ்ஸாதுபிர்விநா) என்றிகழுமவனாகையாலே, (సదారస్సర్వసులభః) (ஸதாரஸ்ஸர்வஸுலப:) என்கிறபடியே * வாளும் வில்லுங்கொண்டு இடர்கெட பத்நீஸஹிதனாய் ஒருவில்லியாய்வந்து இவர்முன்னே தோன்றிற; இவரும் அவர்களைக்கண்டு கலக்கந்தீர்ந்து, * உள்ளந்தேறி நின்று, நீங்கள், எங்குநின்றும்வந்திரோள், எங்கேறப்போகிறீரோள் என்றுகேட்க, அவர்களும் உத்தரதேசத்தில் ஸித்தாஶ்ரமத்தில் நின்றும் வருகிறோம், ஸத்யவ்ரத க்ஷேத்ரமேறப்போகிறோமென்ன, இவரும், நாம் உங்களுடனே புண்யகோடி யேறவருவானாக நினைத்திரானின்றேன் என்ன, நல்லது வாருமென்று அவர்கள் முன்னடியிட இவரும் அவர்கள்பின்னேசெல்ல, அவர்களும் ஸ்வாதீநமாக வழிநடத்த, விந்த்யமிறங்காலித்து ஸந்த்யாகாலமானவளவிலே, காலோசித கர்மாநுஷ்டானங்களையுஞ் செய்து, அவர்களுடனே, ஓரிடத்தே உபவஸித்திருக்க * வல்லிரவாய் * நள்ளிரவானவாறே * கண்புதையமூடி ஒருராஜவ்ருக்ஷத்தடியிலேயிருந்தார்கள்; அப்போது வ்யாதபத்நியும், நல்லதண்ணீர்மடுக்க ஆசைப்பட, வ்யாதபுருஷனும் விடிவேளை ஸமீபத்தில்பாநார்ஹமான, கிணற்றிலே, மதுராநிர்மல ஶீதளகந்தயுத பாநீயம் காட்டுகிறேனென்ன, இளையாழ்வாரும அதுகேட்டு, ஐயோ? பரமோபகாரிகளான இவர்களை லப்த்தமநோரதராக்குகைக்கு, இது நமக்கு அநபிஜ்ஞதேசமாய்விட்டதே! என்று நிர்விண்ணராயிருக்க; * கனவிருளகன்று * கீழ்வானமவெள்ளென்ற வாறே * கொழுமலரணவிக்கூர்ந்து குணதிசை மாருதம் வீச, * அரியென்றபேராரவங்கேட்டு எழுந்திருந்து, சடக்கென காலீநகர்மத்தைச்செய்து, வழிநடத்துமவர்களைத் தேடிக் காணாமல், ஸர்வதோதிக்கமாக நோக்கிக் கூப்பிட்டு, நாலடிதோன்றினவழியே நடந்துவர, * கதிரவன் குணதிசைச்சிகரமவந்தணையஜநபதங்கள் ஸ்பஷ்டங்களாகத் தோற்றக் கண்டு, நேற்று நின்றநிலைக்கு இப்படியுமொரு * நல்விடிவு காணப்பெற்றதே! என்று போர ஆஶ்சர்யயுக்தராக, அங்கே ஒரு தோப்பும் கிணறும் நாலிரண்டுபேரும் நிற்கக்கண்டு, இவரும் இது எத்தேசம, எவ்வூரென்று அவர்களைக்கேட்க; அவர்களும் இதென்ன ப்ராஹ்மணா? புண்யகோடிவிமாநம் முன்னேநிற்கத் தெரியாதோவென்ன; இவர் அதுகேட்டு ஸந்துஷ்டராய், ராவணவதம் கேட்டபிராட்டியைப்போலேயும், (దృష్టాసీతా) (த்ருஷ்டாஸீதா) என்ற வார்த்தையைக்கேட்ட பெருமாளைப்போலேயும், மதுவநத்திற் புகுந்த திருவடியைப்போலேயும், தத்க்ஷணத்திலே கர்த்தவ்யதாமூடராய், அவர்களைப் பிராட்டியும் பெருமாளுமாகநினைத்து, க்ருஷ்ணாவதார ஸௌலப்யத்தை நினைத்து, "எத்திறம்" என்று மோஹித்த [illegible]ரைப்போலே மோஹித்துக்கிடந்தார்.

பின்பு (நைராஶ்யாஸிதஸ்ஸ்வயம்) (ஶைராஶ்வாஸிதஸ்ஸ்வயம்) என்னும்படியே, தன்னிலே வ்யாமோஹம்தெளிந்தவாறே, (ஹே க்ருஷ்ண ஹே யாதவ ஹே ஸகே) (ஹேக்ர்ஷ்ண ஹேயாதவ ஹேஸக) என்னும்படியே கூடத்திரிந்த அர்ஜுநனை ப்ரமிப்பித்தாற்போலே, என்னையும் * நீர்மையால் நெஞ்சம்வஞ்சித்துப்புகுந்து, * உருக்காட்டாதே யொளிப்பதே! என்று பலவகை சொல்லிப் புலம்பித் தயமிலே தேறி, ஆநந்தநிர்ப்பரராய், பெரிய ராஜமார்க்கத்தாலே சென்று, வையமாளிகையேறி, "தென்னத்தி யூரர்கழலிணைக்கீழ்ப்பூண்ட வன்பாளன" என்னும்படி * திருப்பொலிந்த சேவடிகளை ஸேவித்து எழுவதுதொழுவதாய், ஆநந்தாஶ்ருக்கள் பனிப்ப புளகீக்ருதகாத்ரராய் ஆநந்தித்து, அவன் அந்தர்த்தாநம்பண்ணினதின் கருத்தறிந்து, அக்காலைக்கிணற்றிலே பேரருளாளர் திருவாராதநத்துக்கு உதவ திருமஞ்சநம் கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பித்துப் போராநின்றார்.

அங்கே, யாதவப்ரகாசனும் திரளுமாக இவர்கள் வருமளவும் நிற்க, அவ்வளவிலே கோவிந்தபட்டரை, வந்தீரோ, இளையாழ்வார் எங்கே என்றுகேட்க, அவரை நான் கண்டிலேனென்ன, அவனும் தன் ஸமீபவர்த்திகளைப் பார்க்கவிட, அவர்களும் தேடிப்பார்த்துக் காணாமையாலே, ஐயோ? காட்டிலே என்னநேர்ந்ததோ! என்று, ஸர்வரும் துக்காகுலராய் முன்னே நடந்து போய், கங்காதீரத்தை யடைந்து கங்கையிலே மாகஸ்நாநம்பண்ணாநிற்க, ஒருநாள் கோவிந்தபட்டர், அகமர்ஷணம் பண்ணுகிறபோதிலே, ஒருலிங்கம் கையில்வந்துசேர, விஸ்மிதராய், இதனையென்று யாதவப்ரகாசனுக்குக் காட்ட, அவனும் ப்ரீதனாய், கங்காஸ்நாநபலம் கைசேர்ந்தாற்போலே கங்காதரனே கைபுகுந்தான் என்று யாதவப்ரகாசனும் இவரிடத்தே விசேஷபரிபத்தியுக்தனாக, எல்லாரும் லிங்கம்கைசேர்ந்ததுவே நிரூபகமாக இவர்க்கு, "உள்ளங்கைகொணர்ந்தநாயனார்" என்று பேரிட்டு அழைக்கத் தொடங்கினார்கள். யாதவப்ரகாசனும், கங்காஸ்நாநம் பண்ணி மீண்டு, ஜகந்நாதம் அஹோபிலம் வழியாகவர, உள்ளங்கைகொணர்ந்த நாயனாரும், இந்தலிங்கத்தை ஒருஉசிதஸ்தலத்திலே ப்ரதிஷ்டிப்பித்து வருகிறேனென்ன, யாதவப்ரகாசனும் அப்படியே செய்யுமென்று இவரை மார்க்கமத்யே அனுப்பிவிட்டு, பெருமாள்கோயிலேறப் போக; பின்பு உள்ளங்கைகொணர்ந்த நாயனாரும், தம்ஜந்மபூமியான மழலைமங்கலத்திலே சென்று, அங்குள்ள வித்வந்மஹாஜநங்களையும் திரட்டி ஸ்வகரஸ்த்த லிங்கத்தை அங்கே ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, தத்பக்தராயிருக்கிறவளவிலே; காளஹஸ்திநாதன், இவர்இருப்புக்குவிரும்பி, நீர் நம்பக்கல் வந்திருக்கவேணுமென்று நாயனாருக்கு ஸ்வப்நங்காட்டி, தன் ஸ்த்தாநத்தார் ஸ்வப்நத்திலும் உள்ளங்கைகொணர்ந்தநாயனாரை அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கோளென்று ப்ரேரிக்க; அப்படியே அனைத்துக் கோத்திலுள்ளாரும் மழலைமங்கலத்திலே வந்து, இவருக்கு பலவகை

பஹுமானம்பண்ணி அழைத்துக்கொண்டுபோய், ஸ்தாநநிர்வாஹத்துக்குவேண்டின இலச்சினை மோதிரமுங் கொடுத்து, இவரைத்தங்களுக்கு முக்யராக்க, இவரும் தத்பக்தியுக்தராய் அங்கேயிருந்தார்.

அநந்தரம் யாதவப்ரகாசனும், பெருமாள்கோயிலிலேவந்து, இளையாழ்வாரைக்கண்டு ஆஶ்சர்யப்பட்டு மிகவும் ஸந்தோஷித்து, விந்த்யபர தேசத்திலே உம்மைச்சாருமையாலே அந்யதாசங்கைபண்ணி, கனக்க நிர்வேதப்பட்டிருந்தோம், இவ்வளவு காணப்பெற்றதே! என்ன, இவரும் வழிதப்பி உங்களைக்காணாமல் அலைந்துபோய, வில்லிவ்யாஜேநப் போந்தவ்ருத்தாந்தத்தை ஸவிஸ்தாரமாகச்சொல்ல; அவனுங் கேட்டு இவர்நடை லோகாநுகமாயிருந்ததென்று நினைத்து ஸப்ரீதனாய் ஸ்வகோஷ்டியிலே கூட்டிக்கொண்டு காலத்தை நடத்தாநிற்க:

அவ்வளவிலே, இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பேரருளாளர்ஸந்நிதியிலிருந்தும் கோயிலுக்கெழுந்தருளி, நம்பெருமாளைத் திருவடித்தொழுது, ஆளவந்தார் திருவடிகளிலே சேவித்து நிற்க; ஆளவந்தாரும் பெருமாள்கோயில் விசேஷங்கேட்டருள, பரஸங்கிகமாக யாதவப்ரகாசனென்பானொருவனுடைய ஸகாசத்திலே ஸ்ரீபெரும்பூதூர் இளையாழ்வாரென்றொருவர் வேதாந்தம் வாசியாநிற்க, (ஸத்யம் ஜ்ஞாநமநந்தம் ப்ரஹ்ம) (ஸத்யஜ்ஞாநம் ஸர்வபரம்) என்கிறஶ்ருதிவர, அவன் அதுக்கு வ்யாவ்ருத்தியானதொரு அர்த்தத்தைச்சொல்ல, இளையாழ்வாரும் குணயோகம் சொல்லவாயிருக்க வ்யாபகத்திலே சொல்லவேணுமென்ன, அவனும் ஹுங்காரம்பண்ணிநிற்க; பின்னையுமொருநாள் இளையாழ்வார் அவனுக்கு அப்யங்கநம்பண்ணும்போது, (தஸ்ய யதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ) (தஸ்ய யதாகப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ) என்கிறதற்கு அது சிதார்த்தம் சொல்லக்கேட்டு கலேசித்தபோது சோகாஶ்ரு அவன்தொடையிலே விழ, அது நெருப்புப்பொறிப்பட்டாற்போலேவக, அவனும் பதறி, இவர் முகத்தைப்பார்த்து, கலேசஹேதுவேதென்ன, இவரும் ஸூர்யனைக் கண்டு அப்போதலர்ந்த கமலம்போலேயிருக்கும் பரமபுருஷன் திருக்கண்கள் என்று இங்ஙனேயொருஜ்ஞனாயிருக்க, அபார்த்தங் கேட்டவாறே க்லேசமாயிற்று என்று வ்ருத்தாந்தத்தை ஸவிஸ்தாரமாக விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆளவந்தாரும் கேட்டருளி, (ஸந்தி மாத்ரஹிம ஸம்பவந்தி ஹம்ஸந்தி தாயாம் இவ ஹவ்யவாஹா: அத்ரைவ லோகே ஸம்பவந்தி தத்ரைவ லோகாந்தர ஸம்ப்ரஹாணா:) (அத்ரைவ தாரஹிஸம்பவந்தி ஹம்ஸந்தாயாமிவ ஹவ்யவாஹா:- அத்ரைவ ஸந்தோயதிஸம்பவந்தி தத்ரைவலாபஸ்ஸரஸீருஹாணாம்) என்கிறபடியே இந்தளத்திலே தாமரைபூத்தாற்போலே, இவ்விபூதியிலே இப்படியும் ஒருமஹாநுபாவனுண்டாகப்பெற்றதே! என்று ப்ரீதராய், அப்பொழுதே அவரைக்காணவேணுமென்னும் பேராசையோடே முதலிகளும் தாமுமாகப்புறப்பட்டு, நம்பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து அவரநுமதிகொண்டு பயணத்திலே திருக்கோவலூரில் எழுந்தருளி,

ஆழ்வார்கள்நாயனாரையுந் திருவடித்தொழுது, (శ్రీణామపి సర్వాసాం శ్రేష్ఠా
పాపహరా హిసా। నామ్నా కాంచీతి విఖ్యాతా పురీ పుణ్యవివర్ధనీ) (புரீணாமபிஸர்வாஸாம
ம்ரேஷ்ட்டாபாபஹராஹிஸா-நாம்நா காஞ்சீதி விக்யாதாபுரீ
புண்யவிவர்த்தநீ) என்று சொல்லப்படுகிற மாஹாத்ம்யத்தையுடைத்
தானபெருமாள்கோயிலேற வெழுந்தருள; திருக்கச்சிநம்பியும், ஸ்வா
சார்யரான ஆளவந்தார் எழுந்தருளினார் என்றுகேட்டு அங்குள்ள
ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும், வரந்தரும்பெருமாளையரும, ஸ்ரீசடகோப
னும் தீர்த்தப்ரஸாதங்கள்கொண்டு அதிஸம்ப்ரமத்துடனே எதிர்
கொள்ள, ஆளவந்தாரும் மிகவும் ஸந்துஷ்டராய் ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம்
பண்ணி தீர்த்தப்ரஸாதங்களை ஸ்வீகரித்தருள, திருககச்சிநமபியும்
மிகவும்உகப்போடே திருவடிகளிலே அடைவுகெடவிழுந்துஸேவிக்க,
ஆளவந்தாரும அதிப்ரீதியுடனே அவரை முடிபிடித்தெடுத்து,
ஸ்ரீகஜேந்த்ரதாஸரே! பேரருளாளர்க்கு அந்தரங்கமான திருவாலவ
ட்டகைங்கர்யம் அவிச்சிந்நமாக நடத்துவருகிறதோவென்ன, அவ
ரும் வாய்புதைத்து, தேவரீருடைய கர்பையாலே பேரருளாளர்
கொண்டருளுகிறாரென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியைக் கூட்டிக்
கொண்டு, ஆர்த்திதார்த்த பரிதாந தீக்ஷிதரான பேரருளாளரை ஸேவிப்
பதாகப் புகுந்து, ப்ரதமம் பேரருளாளன்பெருந்தேவியாரைத் திரு
வடித்தொழுது, ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளாநிற்க, (ఉదక్పశ్చిమభాగస్థం
వల్మీకం మహాభోగినః। పూజనీయశ్చ తత్రాస్తే శేషఫణభృతాంవరః) (உதகபஶ்சிமபாக
ஸ்த்தம்வல்மீகம்மஹாபோகிந: - பூஜநீயஶ்சதத்ராஸ்தே ஶேஷஃபண
ப்ர்தாம்வர:) என்று சொல்லுகிற திருப்புற்றின ஸமீபத்திலே திருவநந்
தாழ்வானையும், அதுக்குககிழககாகக் கரியமாணிக்கத்தாழ்வாரையும்
ஸேவித்து, ஆளவந்தாரும்முதலிகளும் எழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே,
யாதவப்ரகாசனும் திரளுமாகப் பேரருளாளரை ஸேவித்து ப்ரத
க்ஷிணம்பண்ணிக்கொண்டு வாராநிற்க, ஆளவந்தாரும், "இவர்களிலே
இளையாழ்வார் ஆர்?" என்று நம்பியைக்கேட்டருள; அவரும், சிவ
ந்து நெடுகிவளியராய், (ఆయతాశ్చ సువృత్తాశ్చ బాహవః) (ஆயதாஶ்சஸுவ்ர்த்
தாஶ்சபாஹவ:) என்கிறபடியே ஆஜாநுபாஹுவாய நடுவேவருகிறவ
ரென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; ஆளவநதாரும் ஸந்தோஷத்தாலே ப்ர
ஸந்ந மதுர கம்பீரநயநங்களாலே, பூயோபூயோ செவ்வரியோட அவ
ரைப் பார்த்தருளி, "ஆம்முதல்வனிவன்" என்று விசேஷகடாக்ஷம்
பண்ணியருளி, பெருமாளை நோக்கி (యస్యప్రసాదకలయా బధిరశ్శృణోతి పంగుః
ప్రధావతి జవేన చ వక్తి మూకః। అంధః ప్రపశ్యతి సుతం లభతే చ వంధ్యా తం దేవమేవ వరదం శరణం గతో
స్మి) (யஸ்யப்ரஸாதகலயாபதிரஶ்ஶ்ர்ணோதி பங்குஃப்ரதாவதிஜவேநச
வக்திமூக:-அந்தஃப்ரபஶ்யதிஸுதம் லபதேசவந்த்யா தம்தேவமேவவர
தம்ஶரணம்கதோஸ்மி)என்றும்,"தாம்வேண்டுங்காமமேகாட்டுங்கடிது"
என்றும் - அவ்வவருடைய இஷ்டகாம்யங்களைத் தந்தருளுகிறவராகை
யாலே,அடியேனுக்கும் இளையாழ்வாராகிற மஹாநுபாவன்,நம் தர்ஶந

ப்ரவர்த்தகராம்படி விசேஷகடாக்ஷஞ்செய்தருளவேணுமென்று தேவரீரைச் சரணம்புகுந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்து, பின்பு ஹஸ்திகிரியின்மேலே யெழுந்தருளி, பேரருளாளரையும் ஸேவித்து, தீர்த்தப்ரஸாதமும்ஸ்வீகரித்தருளி, திருக்கச்சிநம்பியையும்நியத்தி, அப்போது இவர்க்கொரு நல்வார்த்தைசொல்ல அவஸரம்காணாமையாலே, மீண்டு முதலிகளும் தாமுமாகக் கோயிலுக்கெழுந்தருளினார்.

அநந்தரம், யாதவப்ரகாசனும் தம்பக்கல் ஶ்ரோதாக்களுடன் வேதாந்தவ்யாக்யாநம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கச்செய்தே, அந்தராஜ்யத்தில் ராஜாவின்பெண்பிள்ளையை ப்ரஹ்மராக்ஷஸ்ஸு பிடிக்க, இத்தை பரிஹரிக்கத்தக்க மந்த்ரவாதிகளுண்டோவென்றுஆராய, யாதவப்ரகாசன் பெரிய மந்த்ரவாதியாயிருக்குமென்று சிலர்சொல்லக்கேட்டு, ராஜாவும் அவனுக்கு இச்செய்தியை அறிவியுங்கோளென்று ஆள்போகவிட, ராஜமநுஷ்யர் வந்து, ராஜாவின்பெண்பிள்ளையை ப்ரஹ்மராக்ஷஸ்ஸு பிடித்ததென்றுராஜா உமக்கு அறிவிக்கச்சொன்னாரென்றுசொல்ல; இவனும், யாதவப்ரகாசன் உன்னைப் போகச்சொன்னானென்று ப்ரஹ்மராக்ஷஸ்ஸுக்குச்சொல்லுங்கோளென்று வந்தவர்களுடனே சொல்லிப்போகவிட, அவர்களும் போய், யாதவப்ரகாசன் உன்னைப் போகச்சொன்னானென்று சொன்னவாறே, அவன்றன்னை அங்குநின்றும் போகச்சொன்னேனென்றுசொல்லுங்கோளென்று அந்தப்ரஹ்மராக்ஷஸ்ஸு சொல்ல, ராஜமநுஷ்யர் இச்செய்தியை யாதவப்ரகாசனுக்கறிவிக்க, அவனும் மிகவும் குபிதனாய், தானும் திரளுமாகப்போய், ராஜகோஷ்டியிலே மஹாமந்த்ரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு, ப்ரஹ்மராக்ஷஸ்ஸின் அருகில் நின்று முஷ்டிபிடிக்க, அதுவும் முடக்கினகாலைநீட்டி, அடா! யாதவப்ரகாசா? நீ ஜபிக்கிறமந்த்ரம் நானறியேனோவென்று அந்தமந்த்ரத்தையுஞ்சொல்லி, நான் இந்த மந்த்ரத்துக்கும் உனக்கும்போவேனோ, நீ உன்ஜந்மமுமறியாய், என்ஜந்மமுமறியாயென்ன; யாதவப்ரகாசனும், ஆகில்? நீ பிராணுமாய்ஸர்வஜ்ஞனுமாயிருந்தாய், என்னுடைய ஜந்மமேது, உன்னுடைய ஜந்மமேதென்றுகேட்க; அதுவும், உன்னுடைய ஜந்மம் மதுராந்தகத்து ஏரிகரையிலேயிருப்பதொருபுற்றிலே ஒருஉடும்பாயிருப்புதி, கோயில்ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், திருமலைக்கெழுந்தருளும்போது அங்கே நீராடி அமுதுசெய்கிறவிடத்திலே சிந்தினப்ரஸாதத்தையும் தீர்த்தத்தையும் ஸ்வீகரித்தாய், அத்தாலேஉனக்குஇந்தவித்வஜ்ஜந்மம் உண்டாய்த்து; நான் ப்ராஹ்மணவர்ணத்திலேபிறந்து, யாகம்பண்ண அதிலே மந்த்ரலோப க்ரியாலோபங்கள் பிறந்து, அத்தாலே ப்ரஹ்மராக்ஷஸ்ஸானேனென்றுசொல்ல; ஆகில்! நீ யாருக்குப் போவுதியென்ன, ரக்ஷஸ்ஸும், அவன்பக்கலிலே வாசிக்கிறவர்களிலே பெரு[illegible]ராய், நித்யஸூரிகளில் தலைவரான இளையாழ்வாரைத்தண்டனிட்டு இவர்போகச்சொன்னாராகில் போகிறேனென்ன; ஆகில்; இளையா[illegible]

நீர்இத்தைப்போகச்சொல்லுமென்ன, இவரும் நீ இவளைவிட்டுப்போவென்ன; அதுவும உம்முடைய திருவடித்தாமரைகளை என்தலைமேலே வைத்தாலொழியப்போகேன் என்ன; இவரும் உகந்து அப்படியேசெய்தருள; அதுவும் ஸந்துஷ்டமாய்ச் சிரித்துக் கும்பிட்டுஎழுந்திருந்து; போகிறேனென்ன, இளையாழ்வாரும, ஆகில், நீபோகிறதற்கு அடையாளங்காட்டிப்போவென்ன, அதுவும், இவ்வரசிலே நானிருப்பேன், இப்போதுஇவ்வரசைமுறித்துக்கொண்டுபோகிறேனென்றுசொல்லிஅவ்வரசை முறித்துக்கொண்டுபோய்த்து.யாதவப்ரகாசனும இளையாழ்வாரை மிகவும் ஶ்லாகித்து மீண்டு தன்னுடைய மடமேவந்துபுகுந்தான்.

அநந்தரம்,ஆளவந்தார கோயிலிலே ஒருநாள வ்யாக்யாநஸமயத்திலே"இலிங்கத்திட்டபுராணத்திரும" என்கிறபாட்டுப்ரஸ்துதமாக, அப்போதுநமக்குப்பின்பு இத்தர்ஶநநிர்வஹிப்பாரொருவரையுங்காணப்பெற்றிலோமே! என்கிறவிசாரத்திலே இளையாழ்வார்பக்கலதிருவுள்ளமாய்,இப்போது இளையாழ்வாரை யாதவப்ரகாசனோடுஉறவறுத்து, நமபக்கல்சேர்க்கும்விரகுண்டோவென்று அருளிச்செய்து, பெரருளாளரைக்குறித்து, நம் ப்ரபத்தியை ஸபலமாக்கியருளவேணுமென்று மீளவும் ப்ரார்த்தித்தருளினார்.

பின்பு யாதவப்ரகாசனும்,மீளவும ஒருநாள க்ரந்தம் நடத்தாநிற்கச் செய்தே, (సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ) (నేహ నానాస్తి కించన) (ஸர்வம்கல்விதம்ப்ரஹ்ம) (நேஹநாநாஸ்திகிஂசந) இத்யாதி வாக்யங்களை, அத்வைத பரமாக யோஜித்து, ஜீவப்ரஹ்மணோரைக்யம் ப்ரதிபாதிக்க, இவரும அத்தை நிராகரித்து, அவ்வாக்யங்களை விசிஷ்டாத்வைதபரமாக யோஜித்து அர்த்தஞ்சொல்ல, அவனும் அதிகுபிதனாய, இன்றுதொடங்கி என்னுடன வாசிக்கவேண்டாம்,உம்முடையபுத்திக்குத்தகுதியானவிடத்தேபோய் க்ரந்தம் கேளுமென்று போகச்சொன்னான.

இவரும் அதிப்ரீதியோடே மீண்டு, தம்திருமாளிகையிலே வந்து திருத்தாயாருக்கு இச்செய்தியைச்சொல்ல, அவரும வாரீர்பிள்ளாய! இதுவரைக்கும் நீர் படித்ததுபோதும், திருக்கச்சிநமபி, பேரருளாளருக்கு அந்தரங்கராயிருக்கிறார், நீர் அவரைஸேவித்து அவர் அருளிச்செய்வதைச் செய்துகொண்டிருமென்று சொல்ல, அப்படியே இளையாழ்வாரும், திருக்கச்சிநம்பியைஸேவித்து கர்தார்த்தராய் (క్రియతామితి మాం వద) (க்ரியதாமிதிமாம்வத) என்றாற்போலே அடியேன்செய்யும் கைங்கர்யத்தை நியமித் தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும், பேரருளாளருக்குச் சாலைக்கிணற்றுத்தண்ணீர் உகப்பாயிருக்கும், திருவாராதநகாலத்துக்குஉதவும்படி முன்புபோலே ப்ரதிதிநம் ஒருகுடம் திருமஞ்சநங்கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பியும் என்றருளிச்செய்ய, இளையாழ்வாரும் அப்படியே தப்பாமல் அந்தக் கைங்கர்யம் செய்துகொண்டிராநிற்க;—

அவ்வளவிலே ஆளவந்தார், திருமேனியிலே நோவுசாத்தியெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, திருவரங்கப் பெருமாளரையரைப் புருஷகாரமாகக்கொண்டு, திருக்கோட்டியூர்நம்பியும், பெரியநம்பியும், ஆளவந்தார்ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டு அடியோங்களுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு அர்த்தம் ப்ரஸாதித்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆளவந்தாரும் முதலிகளிருவரையும் திருவுள்ளம்பற்றி, உங்களுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொரு அர்த்தம் இது;-கோயிலாழ்வாரே உங்களுக்கு உயிர்நிலை-உங்களுக்குத் தஞ்சமென்று புத்திபண்ணிப்போருங்கோளென்றும், பெரியபெருமாள்திருவடிகளின்கீழே வீணையுங்கையுமாய் ஸேவித்திருக்கும் திருப்பாணாழ்வார் விக்ரஹத்தைப் பாதாதிகேசாந்தமாக ஸேவித்துக்கொண்டு போருங்கோளென்றும் திருவுள்ளமாக; திருவரங்கப்பெருமாளரையர்முதலான முதலிகள்மூவரும் அப்படியே திருவுள்ளம்பற்றியிருக்கிறவளவிலே, ஆளவந்தாரும், திருவரங்கப்பெருமாளரையர்முதலான முதலிகள் மூவரையுங்குறித்து, இதற்கு ப்ரமாணமாகத் திருவேங்கடமுடையானுயிர்நிலையறிந்து போரும் சுழும்பறுத்தநம்பியையும், பேரருளாளப்பெருமாளுயிர்நிலையறிந்து போரும் திருக்கச்சிநம்பியையும், பெரியபெருமாளுயிர்நிலையறிந்துபோரும் திருப்பாணாழ்வாரையும், திருப்பாணாழ்வாருயிர்நிலையறிந்துபோரும் திருவரங்கப்பெருமாளரையரையுங் காட்டியருளி, ஆழ்வார்திருவரங்கப்பெருமாளரையரைப்பார்த்தருளி, நீர் பெரியபெருமாளுயிர்நிலையறிந்துஸேவித்துப்போருகிற விக்ரஹமே அடியேனுக்கு உபாயோபேயமென்று புத்திபண்ணிப் போருவனென்று அருளிச்செய்ய, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் ஆளவந்தார்ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, தேவரீர் நித்யவிபூதியிலே சென்று, பரமபதநாதனை ஸேவித்து, * இமையாதகண்ணராயக் கொண்டிருக்கத் திருவுள்ளம்பற்றியருளிற்றோவென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆளவந்தாரும் அவரைக்குறித்து, நீர் பரஸமாதிக்கு உகந்து அத்யவஸித்திருமென்று அருளிச்செய்து, பின்னையும் ஆளவந்தார் இம்முதலிகள் மூவரையும் திருவுள்ளம்பற்றி, ஒருவன் ப்ரபந்நனானால் பகவததீநமான ஆத்மயாத்ரையிலும், கர்மாதீநமான தேஹயாத்ரையிலும் அந்வயமுண்டென்று இருந்தானானால், ஆத்மஸமர்ப்பணங்குலைந்து நாஸ்திகனாய்விடும்; ஆகையாலே த்ரிவிதகரணத்தாலும் உபயயாத்ரையிலும் அந்வயம் இல்லை. நாராயணனுக்கு நைரந்தர்யவேஷம்; தம்பக்கல் பேற்றுக்கு (நம:) என்னுதவர்களை "வானவர்நாட்டையும் நீகண்டுகொள்" என்பதொரு ஔதார்யவிசேஷமுண்டு. நாரங்களுக்குநைரந்தர்யவேஷம்; "நாராயணனே நமக்கேபறைதருவான்" என்கிறபடியே நிர்ப்பரராயிராதே, தம்பேற்றுக்கு த்வரிக்கையும் ஸ்வரூபஹாநி; எம்பெருமானே ரக்ஷகனென்றிருக்கையும் ஸ்வரூபஹாநி, எம்பெருமான் ரக்ஷ்யனென்றிருக்கையும்

ஸ்வரூபஹாநி; இப்படியிருந்தானாகில் அநந்யார்ஹசேஷத்வத்துக்கும், ஸ்வஸ்வாமிபாவ ஸம்பந்தத்துக்குமசேராதென்று அருளிச்செய்ய; மீளவும்இவர்கள்,ஸ்ரீபாதத்திலேதண்டனிட்டு,அடியோங்களுக்குப்பற்றும் உபாயமேதென்று கேட்க, ஆளவந்தாரும் நீங்கள் அடியேனை உபாயோபேயமென்று புத்திபண்ணிப் போருகை அடியேனுக்கு ஸ்வரூபஹாநி. "எம்பெருமானருள்தொழுவா ரெப்பொழுது மென்மனத்தே யிருக்கின்றாரோ" என்கிறவதுவே உங்களுக்கு உபாயோபேயமென்று புத்திபண்ணிப்போருங்கோளென்று அருளிச்செய்ய; முதலிகளும் திருவுள்ளத்திலே முசித்திருக்க; ஆளவந்தாரும இவர்களைக்கண்டு நீங்கள் முசிக்கவேண்டா, உங்களுக்குத் திருமந்த்ரார்த்தம போகமண்டபம், சரமஶ்லோகார்த்தம்புஷ்பமண்டபம, மந்த்ரரத்நார்த்தம் த்யாகமண்டபம்; இதற்குப்ரமாதாக்கள் திருப்பாணாழ்வார்முதலானோர்களென்று அருளிச்செய்தார். இத்தைத் திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருவுள்ளம்பற்றி, தேவரீர் அவதாரம் தீர்த்தம் ப்ரஸாதித்துப்போமளவில் க்ரிமிகீடாதிகளுக்கு ஓழிவுவந்தால சேதமில்லையென்று அருளிச்செய்ய, ஆளவந்தாரும் அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு பராக்கடித்து ப்ரத்யுத்தரமருளிச்செய்யாமலிருக்க; இவ்வார்த்தையை முதலிகள் இருவரும் திருவுள்ளம்பற்றி, ஆளவந்தார்வியோகத்தில் நாம ப்ராணத்யாகம்பண்ணக்கடவோமென்று நிஶ்சயித்திருக்கிறவளவிலே,பெரியபெருமாள்திருவோலக்கத்திலேஇவ்விசேஷமபிறக்க, பெரியபெருமாளும், திருவரங்கப்பெருமாளரையர்திருக்கோட்டியூர்நம்பிபெரியநம்பிமுதலாகஅருளப்பாடிட்டு, ஆளவந்தார்வியோகத்திலே நீங்கள் அவிவேகம் பண்ணினீர்களாகில் நம்மாணையென்று ஆஜ்ஞாபித்து, திருவரங்கப்பெருமாளரையர்திருக்கையிலே அவர்களைக் காட்டிக்கொடுத்தருள; அவரும், முதலிகளிருவரையும் கைப்பிடித்துக்கொண்டு, ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்திலேசென்று இவ்விசேஷத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் இத்தைக்கேட்டு, நம்பேற்றுக்கு ஸஹியாதவர்கள், பெரியபெருமாள் இரண்டாற்றுக்கும் நடுவே திருவாராதநங்கண்டருள ஸஹியாதவர்கள் என்றருளிச்செய்து, நமமுடைய வியோகத்தில் அவிவேகம்பண்ணினீர்களாகில், உய்யக்கொண்டார், மணக்காலநம்பி முதலான பெரியபெருமாளுக்கந்த முதலிகளுடைய திருவுள்ளத்தை மறுத்தவர்களாவிகோளென்று தம்முடைய திவ்யாஜ்ஞையிட; இவர்களும் திருவுள்ளத்திலே நொந்திருக்கிறவளவிலே, ஆளவந்தாரும் பகவத்பாகவதவிஷயங்களிலே தாமிடாதே, பாகவதவிஷயத்திலே பகவந்நோக்கானவனாய், பகவானை குருபரம்பராதியாகத்திருவடிவிளக்குமாப்போலே பாகவதவிஷயத்திலும் தன்ஸத்தைமாண்டு ஆசார்யவிக்ரஹத்தை அநுஸந்தித்துத் தீர்த்தங்கொண்டுபோருகையும், அவர்களுக்குத் தீர்த்தங்கொடுக்குமிடத்தில் அர்த்தகாம பரவசரன்றிக்கே தாங்களும் நேரே ஆசார்யனைநோக்கி குருபரம்பரா பூர்வகமாக த்வயத்தை அநுஸந்தித்து

கொடிகளையும், இருவர்க்கும் உபதேசம்; ஜ்ஞாநாதிகவிஷயமு
மாய், ஸமூஹமுமாய்ச் சென்றவளவிலே, இருவரும் அர்த்தகாமபர
வசராய், ப்ராக்ருத சரீரத்திலே நோக்காய், ஸமூஹத்திற்சென்று, முத
லிகளையிழக்கத் திருவுள்ளமகன்றுமாகில், ஆசார்யனேயாகிலும் இவர்
களுக்கு அநர்த்தமான உபதேசமன்று என்றருளிச்செய்ய; இம்முதலி
களும் அவ்வார்த்தையைத் திருவுள்ளம்பற்றியிருக்கிறவளவிலே, ஆள
வந்தாரும் முதலிகளைப்பார்த்து உங்களுக்கு சாமார்த்தம் பெரியபெரு
மாள் திருவடிகளிலே ஒருகாலுமகலா வடிகளைக்கையும், ஆசா
ர்ய விஷயத்தில் [illegible] சாமர்த்தியமாக யதுஸங்
கிகமாக [illegible] அருளிச்செய்து, திரு
வரங்கப்பெருமாளரையரைத் தண்டனிட்டு, திருக்கோட்டியூர்நம்பியை
யும் பெரியநம்பியையும் அவரையிட்டு காட்டிக்கொடுக்க, திருவரங்கப்
பெருமாளரையரும் அவர்களை கைக்கொண்டு, நீங்கள் ஆசார்யவிஷ
யத்தில் [illegible] கில் உங்களுக்கு தேஹவிசேஷ
[illegible] பெருத்த விழப்பற்றிக்கொள்
ளக்கடவோம், ஆளவந்தாரும் இதைக்கேட்டுத் திருவுள்ளமுக
ந்து, உகந்தருளத் திருவரங்கப்பெருமாளரையருடைய விகாஹமே
[illegible] பெருமாள்கோயிலென்று அருளிச்
செய்ய; அவரும் அப்படியே [illegible] இருந்தவளவிலே, ஆள
வந்தார் [illegible] உண்டாய் நீராடி, பெரிய
பெருமாள் [illegible] பெரிய திருமஞ்சனங்கண்டருளி, உடு
த்து, [illegible] ஸ்ரீரங்கமாமறையோர்
[illegible] தீங்கிமிருக்கிறவளவிலே;
ஆளவந்தார் [illegible] காதாஞ்ஜலிபுடராய்
சேவித்து [illegible] திருவரங்கப்பெருமா
ளரையரை [illegible], அவரும் சேவிக்குமடைவையொ
ழிய [illegible], திருவோலக்கமுடைய இதென்
னென்று [illegible], பெரியபெருமாள் திருமேனியில் திருமாலை நழுவி
விழ, [illegible] இருக்கிறவளவிலே, திரு
வரங்கப்பெருமாளரையர் சடகோபனைச் ஸாதித்து ஆளவந்தாருக்கு ப்ரஸா
தித்தருள; அவரும் திருவுள்ளமுகந்து நிற்க, அரையரும் உம்முடைய
[illegible]! என்ன, பெருமாளும் தீர்த்தப்ரஸாதம் சடகோ
பன் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருள, ஆளவந்தாரும், மடத்தேறச்
சென்று, திருவரங்கப்பெருமாளரையர், திருக்கோட்டியூர்நம்பி, பெரிய
நம்பி முதலான முதலிகளெல்லாரையும் தீர்த்தங்கொண்டு அமுது
செய்யப்பண்ணி, தண்டனிட்டு ஸாவாபராதங்களையும் பொறுத்தருள
வேணுமென்று க்ஷமைகொண்டு எழுந்திராமலிருக்க, திருவரங்கப்பெரு
மாளரையரும் "உமக்கொரு அபசாரமுண்டோ" என்று முடிபிடித்தெடு
க்க எழுந்திருந்து, பின்பு அமுதுசெய்து, இவர்களுக்குப் பூர்வம்போலே

13

நல்வார்த்தையருளிச்செய்துகொண்டிருக்க; அவ்வளவிலே ஆளவந்தார் திருமேனியிலே நோவுசாத்தினாரென்றுகேட்டு, இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் பேரருளாளர்ஸந்நிதியிலே நின்றும் கோயிலேறச்சென்று, ஆளவந்தார்திருவடிகளிலே ஸேவித்திருக்க; ஆளவந்தாரும பெருமாள்கோயில் விசேஷம்கேட்டு, இளையாழ்வார்செய்கிற தென்னென்றுகேட்டருள; அவர்களும், இப்போது இளையாழ்வார் யாதவப்ரகாசனிடத்திலே சிற்றம்பிறந்து அவனைத்துறந்து, பேரருளாளர்பக்கல் ப்ரவணராய நில்லாநின்றார் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; ஆளவந்தாருங்கேட்டருளி, உகந்து, பேரருளாளர் நம்முடைய ப்ரபத்தியை ஸபலமாக்கியருளினார, என்றுபெரியப்ரீதியோடே, பேரருளாளப்பெருமாளை பேசவல்லராய்க்கொண்டு, ஸ்தோத்ரத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து, ஸ்வாமிமநாந்தர்ப்பூதரான பெரியநம்பிதிருக்கையிலே கொடுத்து, அவரைப்பார்த்து இளையாழ்வார், இப்போது யாதவப்ரகாசனிடத்தை சேராதே, தேவப்பெருமாள்பக்கலிலே ப்ரவணராயிராநின்றாரென்று கேட்டோம், இக்காலத்தில் நீருஞ்சேறப்போய அவரை நம்மோடே சேர்க்கவேணுமென்று நியமித்தருள, அவரும அப்படியே தண்டனிட்டுப்புறப்பட்டுப்பெருமாள்கோயிலுக்கெழுந்தருளினார்.

அநந்தரம், ஆளவந்தார் பின்னையும திருமேனியிலே நோவுசாத்தி மிகவுந் தளர்ந்து கண்வளர்ந்தருள; அங்குற்ற முதலிகளும பெரியபெருமாள்திருவுள்ளம ஏதோ! என்று கலக்கத்திலே சிந்தித்திருக்கிறவளவிலே; பேரருளாளப் பெருமாளுடைய அயனுகந்த வைகாசித்திருநாளில அவப்ருதத்தின்று, ஆளவந்தாரும நீராடி பெரியபெருமாளைத் திருவடிதொழச்சென்று, உத்தமஸந்தி யமுதுசெய்து, திருத்திரை நீக்கினவளவிலே, தண்டனஸமர்ப்பித்து, பாதாதிகேசாந்தமாகவும், கேசாதி பாதாந்தமாகவும பெரியபெருமாளை ஸேவித்து, திருவடிக்கீழ் திருப்பாணாழ்வாரையும அநுபவிக்க; நம்பியார சடகோபன் தீர்த்தம் ப்ரஸாதம ப்ரஸாதிக்க, திருப்பதியாரும திருத்தளிகைப்ரஸாதம ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருள, ஆளவந்தாரும் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுடன மடமேசென்று, மீண்டு முதலிகளைத் தீர்த்தங்கொண்டு அமுதுசெய்தருளப்பண்ணி, வைகாசிமாஸம், ஆறாந்தேதி, ச்ரவணநக்ஷத்ரத்தின்று, அபிஜிந்முஹூர்த்தத்திலே, முதலிகள்சேஷமும் அங்கீகரித்து, ஆழ்வார்களைச்சரணம்புகுந்து, ஆசார்யர்கள்,முதலிகள்,ஸ்த்தானத்தார் முதலாக எல்லாரையும அழைப்பித்து, க்ஷமைகொண்டு வேண்டிக்கொள்ள; அவர்களும பெரியபெருமாளுக்கு ஒரு அபராதமுண்டாகிலன்றோ உமக்கு அபராதமுண்டாவதென்ன; திருவரங்கப்பெருமாளரையர்முதலான முதலிகளை அங்குள்ள முதலிகள் திருக்கையிலேகாட்டிக்கொடுத்தருளி, ஸ்த்தானத்தாரைப்பார்த்து பெரியபெருமாளுடைய திருவாராதநம், திருமந்த்ரபுஷ்பம்காலகாலத்தி

லேநடத்திக்கொண்டுபோருங்கோள், ஆசார்யர்கள், முதலிகள், தேசாந்தரின் முதலானோரை ஆராய்ந்து கண்டுகொண்டுபோருங்கோளென்றுகாட்டிக்கொடுத்தருள, அவர்களும் அப்படியே ஆகிறதென்று அங்கீகரித்து, இது புதுமையாயிருந்ததென்று எல்லாரும் விடைகொடுத்துப்போக, அநந்தரம் [illegible] தயாரித்துக்கொண்டு, யோகத்திலே பத்மாஸநமாக எழுந்தருளியிருந்து, அவர்திருவடிகளைத் தம்முடைய நெஞ்சிலும், கண்ணிலும், திருமுடியிலும் ஒற்றிக்கொண்டு, அவர்திருவடிநிலைகளைத்தம்முன்னேவைத்துக்கொண்டு, *ப்ரஹ்மவல்லி, *ப்ருகுவல்லி, *புருஷஸூக்தம், *[illegible], *சூழ்விசும்பணிமுகில் முதலாக முதலிகள் சேவிக்க, [illegible] ஸகலவாத்யங்களும் முழங்க ஆளவந்தார் ப்ரஹ்மரந்த்ரத்தாலே திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்.

ஆளவந்தாரைத்திருப்பள்ளிபடுத்தப்ரகாரம்.

திருவரங்கப்பெருமாளரையர் முதலான எல்லாரும், வேரற்றமரம்போலே கோஷித்துக்கொண்டு விழுந்துசோகிக்க, அங்குள்ளார் இவர்களைத்தேற்றி, ஆளவந்தார்குமாரரான பிள்ளைக்கரசுநம்பியைக்குறித்து, இனிமுன்பு நடக்கக்கடவ கர்மத்தைச் செய்யத்தொடங்குமென்ன; தாஸிகள் திருவாசலிலே [illegible], *தெற்கிலேயிட்டு ஸ்தலசுத்திபண்ணி, திருக்காவணம் [illegible], தாம்பூலங்கட்டி, செங்கழுநீர்மாலைகட்டி, பலபடிக்காரர்களும் [illegible] சுத்தகட்டி யலங்கரித்து, திருக்காவணத்துக்கு நாலுவாசலிலும் [illegible] நாற்றி, இளங்கமுகு கரும்பு நாற்றி, [illegible], நாலுவாசலிலும் கொடியாடைகட்டி, [illegible] தக்ஷிண பச்சிமோத்தர த்வாரங்களிலே [illegible] தோரணங்களைநாற்றி யலங்கரித்து, திருக்காவணத்துக்குள்ளே [illegible] வ்ரீஹி சொரிந்து பரப்பி, நடுவே பூர்ணகும்பத்தை [illegible] கோணங்களிலும் பூர்ணகும்பங்களைவைத்து, கேசவாதி [illegible] நாமோச்சாரணம் பண்ணிக்கொண்டு, த்வாதச கலசங்களை [illegible] ஸ்தாபித்து, கலசங்களுக்கு, குச, தூர்வா, தர்ப்ப, விஷ்ணுக்ராந்தி முதலான புஷ்பங்களையிட்டு, குருபரம்பரா பூர்வகமாக [illegible] நாமங்களுடன், கும்பார்ச்சனைபண்ணி, த்வாதச நாமத்தாலே கலசஸ்தாபநம் பண்ணுவித்து, பின்பு பஞ்சாம்ர்தஸ்நாநம்பண்ணுவித்து, [illegible] ஸம்ப்ரோக்ஷணகும்ப மொழிந்தநாலு கும்பங்களையுங்கொண்டு, ஸ்ரீபுருஷஸூக்தத்தாலே திருமஞ்ஜநம்பண்ணுவித்து, முதலிகள் தீர்த்தங்கொண்டு, சுருளமுதுதிருத்தி வேண்டிக்கொண்டு, அவர்களை வலம்வந்து, வாசல்முன்னில் கோமயக்ர்தஸ்தலத்தின்மேலே த்ரோணவ்ரீஹிபரப்பி, உலூகலமுஸலங்களை மந்த்ரபூதஸ்நாநம்பண்ணுவித்து, நவவஸ்த்ரவேஷ்டநம்பண்ணி, அவ்வுலூகலத்தை ஸ்தண்டிலோபரிகர்த வ்ரீஹியின்மேலேவைத்து, அதிலே [illegible]

நிக்ஷேபணம்பண்ணி,சுத்தவஸ்த்ரசுக்லமாலாலங்கார்த்தைகளாய,சகரமுத்
ராமுத்ரிகைகளாய், வைஷ்ணவிகளான விஷ்ணுதாஸிகள், த்ரிவிக்ரமன
திருவீதியைவலம்வந்து, திருவாசலில் ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸமூஹத்துக்குத்
தண்டனிட்டு,ஸ்ரீவைஷ்ணவாநுஜ்ஞைகொண்டு நிவேவர்க்க,நவவஸ்த்ர
வேஷ்டிதமேருதைவத்யமான அமமுனைரத்தைக்கைக்கொண்டு, த்வா
தசநாமோச்சாரணம்பண்ணி, திருச்சூர்ணமிட்டு,திருவரங்கப்பெருமா
ளரையர்முதலானோர், ஸ்தண்டிலமத்யத்திலே,நவமண்ட ப்ராதிவ்யாகார
மாகஉல்லேகநம்பண்ணி,வ்ரீஹ்யுபரிஸ்தாபிதமாய பூமிதைவத்யமான
உல்லேகநத்தில அஷ்டதிக்குகளிலும் திவ்யசூர்ண,திவ்யதைல,திவ்யா
நுலேபந,திவ்யமால்ய,திவ்யவாஜ,திவ்யதுகூல, திவ்யநதி,திவ்யசுந்தர
லபூர்ணங்களாய,காப்பபவித்ராச்சாதத பதரபவித்ரிதங்களான சதசுங்க
ளைத்வயாநுஸந்தாநத்துடனே ஸ்தாபித்து,பரமாகாசதைவத்யமான சூர்
ப்பத்திலே,திவ்யாக்ஷரதைவத்யமான நிஸ்துஷதவலாஜத்தைநிறைத்து
பூர்வதிக்கிலே வைத்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைத் தீர்த்தங்கொண்டு, ஸ்ரீபா
ததீர்த்தம் நிறைந்த கும்பத்தை மேலேவைத்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களு
க்கு ஸமர்ப்பணீயமான த்ரவ்யசித்தியை அருகேவைத்து,பெருமாள
சாத்திக்களைந்து வரவிட்டருளின திருமாலை திருப்பரிவட்டம் ப்ரஸாதங
களையும் பொற்றளிகையிலே கொண்டுநடக்கவைத்து, ஆளவந்தாரைத
தண்டனிட்டு, விமலசரமவிக்ரஹத்தைத் தோளிலும் கண்ணிலுமேந்த
திக்கொண்டு சூழ்வெழுந்தருளியிருந்து, திருப்பல்லாண்டு, கண்ணிநுண
சிறுத்தாம்பு, சூழ்விசும்பணிமுகில்,திருவரங்கப்பெருமாளரையர் இசை
யுடன்இயலாக அநுஸந்திக்க, நவ்ய நாத்தகீதவாத்யத்துடனே, திரு
வீதியிலே திருவிருத்தத்தை இயலாக அநுஸந்தித்துக்கொண்டு வலம
வந்து, மடத்துவாசலிலே இயலசாத்து, திவ்யதைல திவ்யசூர்ணங்
கள் சாத்தி, நீராட்டி, பெருமாள சாத்திக்களைந்து வரவிட்டருளின
திவ்யாநுலேபந திவ்யமால்ய திவ்யபீதாம்பரங்களையும் ஆளவந்தாருக
குச்சாத்தி அலங்கரித்து, ஆளவந்தார் திருமேனியிலே சாத்திக்களை
ந்ததாய், தத்ப்ரஸாதமாய, சேஷிதஎண்ணெய்ப்ரஸாதம், ஸ்ரீசூர்ண
ப்ரஸாதங்களெல்லாம், திருவரங்கப்பெருமாளரையர் முதலானோர்
ப்ரஸாதப்பட்டு, அப்போதையிருப்பை நெஞ்சிலே ஸமாஸ்ரயமாகத
தேக்கிக்கொண்டு, ஸ்ரீபாதத்திலேவிழுந்து, திருவடிகளைத் திருக்கண்க
ளிலும்,திருமார்புகளிலும், திருமுடிகளிலுபதரித்து, அவாப்ரபத்தியை
யநுஸந்தித்து, திருமிடறுதழுதழுப்ப, திருமேனிகள்வாட, திருமுத்து
திர்த்து, திருமுகங்குவெப்படிக்க, ஆசார்யவிஸ்லேஷாஸஹிஷ்ணுக்களாய
ஆர்த்தராய் பரவசராய்க்கொண்டுசோகிக்க, அங்குள்ளமுதலிகள் வந்து
இவர்கள்திருக்கண்களைத் துடைத்து ஆச்வஸிப்பித்துத்தேற்றத் தேறி
நின்று, மென்மையிலே மெள்ள நடையிட்டுவந்து, பீடயாநத்திலே
ஆளவந்தாரை யேறியருளப்பண்ணி,அநுஸந்தாநத்துடனே ஸ்ரீபாதமதா
ங்கிக்கொண்டு, [திருச்சங்குபணிமாற, நர்த்தகீதவாத்யங்கள் எங்கும

முழங்க, வேதபாராயணம்பண்ண, அருளிச்செயல் இயல் நடக்க, நடைபாவாடையிட்டு, சுருமபும் குடையும் ஏந்தி, பொரியும் புஷ்பபுஞ்ஜமும் எங்குஞ்சிதற, திருப்பதியில் ஸுமங்கலிகள் மங்களதீபமேந்தி முன்னே செல்ல, இருபக்கமும் சாமரமிரட்ட, வெள்ளைவட்டமிட, "தாமுந்திலே ஆளவந்தார் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார்" என்று ஒருமறைத்திருச்சின்னம் பணிமாற, திருவீதிகள்தோறும் வலம்வந்து, திருக்கரம்பன்துறையிலே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோய், ஸம்கர்ஷணரும்ப பூர்ணஜலங்கொண்டு ஆளவந்தாருடன் திவ்யஸ்தலசுத்திபண்ணி யதிஸம்ஸ்கார விதிப்ரகாரமான [illegible] செய்து, திருப்பள்ளிபடுத்தியருளினவளவிலே;

அங்கே பெரியநம்பி [illegible] இளையாழ்வாருமெழுந்தருளினார், இச்செய்தியைத் திருக்கச்சிநம்பிகள் [illegible] செய்து, அவர் புருஷகாரமாகப் பேருளாளனுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து, அவர் முன்பே ஸ்வீகாரத்தை அநுஸந்தித்து, [illegible] புறப்பட்டு இளையாழ்வார் [illegible] சாலைக்கிணற்று வழியிலே, ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்தை அநுஸந்தித்துக்கொண்டுருக்க, ([illegible]) (பரஹ்மா[illegible]தே) என்கிற ஸ்லோகத்தை இளையாழ்வார் கேட்டருளி, இது அருளிச்செய்தாராரென்று [illegible] கேட்க, "ஆளவந்தார் திவ்யஸூக்தி" என்று [illegible], இன்றும் அவர் அடியேன் ஸேவிக்க [illegible], ஆகில் நாம் கூட வருகிறோம் வாரும் என்று [illegible], இவரும் தம்முடைய ஜநத்தைப் பெருமாள் திருவடியிலே [illegible], பெருமாளை ஸேவித்து விடைகொண்டு, திருக்கச்சிநம்பியையும் ஸேவித்து அவர்க்கு இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்து, பெரியநம்பியுடனே கோயிலுக்கு ஆஸந்நமாக வெழுந்தருளி வாராநிற்க, திருக்கரம்பன்துறையிலே பெரியதிரளைக்கண்டு, "இதென்னது" என்று எதிரேவருகிறவர்களைக்கேட்க, அவர்களும் ஆளவந்தார் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார் என்ன, இதனைக்கேட்டு இவர்கள் ஏங்கி மோஹித்து விழுந்து சோகார்ணவநிமக்நராய்க்கிடந்து அழுது, அவ்வளவிலே இளையாழ்வாரும், ([illegible]) ([illegible]) என்னும்படியே பலவகையாகப்புலம்பி அஸ்தமிதாந்யபாவராய் [illegible] கண்பனிசோரநிற்க, பெரியநம்பியும் "வாளேறுகாணத் தேளேறுமாயுமாப்போலே தம்முடையவ்யஸநத்தைமறந்து, (శ్రేయాంసి బహువిఘ్నాని భవన్తి మహతామపి) (ஸ்ரேயாம்ஸி பஹுவிக்நாநி பவந்தி மஹதாமபி) என்கிறபடியே ஸ்ரேயஸ்ஸுக்கு அநேகவிக்நங்கள் பெரியோர்களுக்கும் உண்டாம், ஆகையாலே நீர் சோகிக்கவேண்டாவென்று இளையாழ்வாரைத்தேற்றி, அவரைக் கையைப்பிடித்துக்கொண்டுபோய், ஆளவந்தாருடைய விமலசரமவிக்ரஹத்

தை ஸேவிக்கப்பண்ண; இளையாழ்வாரும் அவரைத்தண்டனிட்டு, இது வொரு அலப்யலாபமிருந்தபடி! யென்றென்று விஸ்மிதராய், ஆபாத சூடமாக ஸேவிக்குமளவில், மூன்று திருவிரல்கள் முடங்கியிருக்க, இவரும் அதுகண்டு முன்னும் இவர்க்கு இப்படியுண்டோவென்றுமுத லிகளைக்கேட்க, அவர்களும் முன்பு இல்லை, இப்போது கண்டதித்தனை யென்ன; இளையாழ்வாரும் இவர்திருவுள்ளத்திலே ஏதேனும் ஒருகருத் துண்டாகவேணுமென்று விசாரித்தருளி, முதலிகளைப்பார்த்து, முன்பு வ்யாக்யாநஸமயங்களிலே அபிமத விஷயங்களைக்கேட்டிருந்தவர்களு ண்டோவென்ன, ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளெல்லாருங்கூடி வேறொன்று மறியோம், வ்யாஸபராசரர் திறத்திலே உபகாரஸ்மிருதியும், நம்மாழ்வார் பக்கல் ப்ரேமாதிசயமும், வ்யாஸஸூத்ரத்திற்கு விசிஷ்டாத்வைதபர மாகவ்யாக்யாநவாரமொன்றையும்பலகாலுமருளிச்செய்யக் கேட்டிருக்கையா யிருக்குமென்ன; இவரும் அகவாயிலெண்ணமறிந்து, இச்சரீரமும் த்ரடமாய், இவ்வாசார்ய காபையும் அடியேனிடத்திலே பரிபூர்ணமாய், ஸர்வேச்வரன் அடியேனை நினைத்தபடிகூட்டுவானாகில், இம்மூன்றிழவு களையும் தீர்க்கக்கடவேனென்ன, உடனே திருவிரல்கள் நிமிர, இத்தை அகிலரும்கண்டு ஆச்சர்யப்பட்டு இவ்வாசார்யகாபையும் உம்மிடத்தி லேயுண்டு,இவருடையதிவ்யசக்தியும் உம்மிடத்திலேகூடும்,நீரேஇத்தர சநத்துக்கு நிர்வாஹகராவீரென்று ஸர்வரும இவ்வொருமந்களாசாஸநம பண்ண, இளையாழ்வாரும் "எனக்கு ஆருள்ளரும் பிறருமா நீங்கா வே" என்கிறபடியே அவ்விக்ரஹத்தை ஸேவித்துக் கண்ணிலும் நெஞ்சிலுந்தேக்கிக்கொண்டு, நம்பெருமாள் நமக்குச் செய்தபடியென்! னென்று போரக்லேசித்து, அபர்தஸ்நாநஞ்செய்தருளி,பெரியநம்பி யைத் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, நம்பெருமாளையும்திருவடிதொழாதே அவ ரைவெறுத்து மீண்டு பெருமாள்கோயிலே எழுந்தருளினார். பின்பு ஆளவந்தாரை கஙித்து, திருப்பள்ளிபடுத்து,செய்யவேண்டும் கர்த்யங்க ளெல்லாஞ் செய்தருளினார்கள். (శ్రీరామమిశ్ర ... వందే ... ॥ యత్పదాంభోరుహధ్యాన ... వస్తుతాముపయాతోஹం యామునేయం నమామి తమ్) (ஸ்ரீராமமிச்ரசிஷ்யம் வந் தேதத்வார்த்தகோவிதம் - வாதாதவாபதராஜ்யாதயோ விரக்தோயாமு நோபவத் - யத்பதாம்போருஹத்யாநவித்வஸ்தாசேஷகல்மஷ-வஸ்து தாமுபயாதோஹம் யாமுநேயம்நமாமிதம்) (సింహాసనాంకిత ... యోగినీస్తు ... ముక్తామణిం ... నాథమునీన్ద్ర పౌత్రం। ప్రజ్ఞావిశేష ... చిన్తయయామునార్యం) (ஸிம்ஹாஸநாம்சவம்சவரயோகிவிந்து முக்தாம ணிம்மஹிதநாதமுநீந்த்ரபௌத்ரம் - ப்ரஜ்ஞாவிசேஷஜலதிம்ப்ரதிவாதி தூலஜஞ்ஜாநிலம்ஹ்ருதயசிந்தயயாமுநார்யம்)

அநந்தரம், இளையாழ்வாரும் பயணத்திலே பெருமாள்கோயிலுக் கெழுந்தருளி, திருக்கச்சிநம்பிஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டு இசசெய்தி

யை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் போரக்லேசிக்க, இவரும் எண்ணினவாறாகாமையாலே அத்யந்தம் அவஸந்நராய்க் க்லேசிக்க, திருக்கச்சிநம்பியும், பேரருளாளர் ஸர்வஜ்ஞரும் ஸர்வஸக்தருமானாரே, உம்முடைய நினைவின்படியே தலைக்கட்டியருளுவர், அஞ்சவேண்டாவென்று தேற்றமிட்டு, பின்பு ஆளவந்தாருக்கு ஸ்ரீசூர்ணபரிபாலநஞ்செய்து பெருக்கத் திருவத்யயநம் நடத்தியருளினார்.

இளையாழ்வாரும் கைங்கர்யபரராய், பேரருளாளரை ஸேவித்து, பூர்வம்போலே திருமஞ்சந கைங்கர்யம் செய்துகொண்டிராநிற்க, பின்பு நம்பிபக்கல் இளையாழ்வாருக்குப் ப்ரேமம் முதிர்ந்தவாறு, நம்பிக்கும் இவர் பக்கல் காமை பிறந்தவாறு, நம்பியுடைய ப்ரபாவமெல்லாமறிந்து, அவர் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆஸ்ரயிக்கவேணுமென்று வந்து தண்டனஸமர்ப்பித்து, "இவ்வாத்மாவை தேவரீர் உஜ்ஜீவிப்பித்தருளவேணும்" என்ன; நம்பியும் வாரீர் இளையாழ்வாரே! பேரருளாளர், * பொருளல்லாதவென்னைப் பொருளாக்கி யடிமைகொண்டது கண்டு நீர் விரும்பினீர், ஆகிலும் ([illegible]) (கிமப்யதராபிஜாயந்தேயோகிநஸ்ஸர்வயோநிஷு-ப்ரத்யக்ஷிதாத்மநாதாநாம் நைஷாம்சிந்த்யம்குலாதிகம்) என்கிறபடியே ஆத்மகுணத்துக்குச் சேர்ந்திருக்குள்ள பரமவைதிகநிஷ்டையையுடையராய் ஆச்ரயிக்க நினைத்தீர், ஆகிலும் வர்ணாச்ரமத்துக்கடுத்த வைதிகமர்யாதைக்குப் போராதென்று விலக்கியருளினார்.

அதினமறுநாள், இளையாழ்வாருக்குத் திருக்கச்சிநம்பியிடத்தில் ப்ரஸாதப்ரதிபத்தி பிறந்து, தந்வயபுத்த்யா நம்பியை "அடியேன் குடிசையிலே அமுதுசெய்யவேணும்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் ஸம்மதித்தருள, இளையாழ்வாரும், அதிப்ரீதியோடே தந்திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி இச்செய்தியை தேவியாருடன் அருளிச்செய்து, தளிகைக்குப் பாங்காகப்பண்ணி நாநாரஸவ்யஞ்ஜநாதிகம் செய்யென்று நியமித்தருளி, தாமும் நீராடி நித்யகர்மாநுஷ்டாநங்களையும் செய்தருளி, திருமஞ்சநமும் சடக்கெனக்கொண்டுவந்து பேரருளாளர்க்கு ஸமர்ப்பித்து, தம்முடைய க்ருஹார்ச்சனையான பேரருளாளரையும் அமுதுசெய்தருளப்பண்ணி, நம்பியையழைக்க, தெற்குத்திருவீதியாலே நம்பி மடத்தைநோக்கி மேற்கே யெழுந்தருள; அதற்குமுன்னே நம்பியும் மடத்தினின்றும் புறப்பட்டு பெருமாளையும் ஸேவித்து, மற்றொருதிருவீதியாலே இளையாழ்வார்திருமாளிகையிலே எழுந்தருளி, "திருவாலவட்டகைங்கர்யத்துக்கு உதவபோகவேணும்" என்று சடக்கென அமுதுசெய்து எழுந்தருளினார். அநந்தரம் இளையாழ்வார் தேவிகளும் அவர் அமுதுசெய்தருளின தளிகையைக் கோலாலேதள்ளி, அவ்விடத்தை கோமயத்தாலே ஸ்தலசுத்திபண்ணித் தெளித்து, தாமும் நீராடிநிற்கிறவளவிலே, இளையாழ்வாரும் மடத்தே தேடிக்காணமல், மீண்டெழுந்தருளி தேவிகள் நீராடினபடியைக்கண்டு, இதென்னென்று

கேட்டருள, தேவிகளும் அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்எழுந்தருளி அமுது செய்து திருவாலவட்டகைங்கர்யஞ் செய்தருளவேணுமென்று பெருமாளைசேவிக்க மீண்டு எழுந்தருளினார். அவர் சாத்தாதவராகையாலே அவர் அமுதுசெய்த இலைத்தளிகைகளைக் கோலாலே தள்ளி கோமயத்தாலே ஸ்தலசுத்திபண்ணினள், அதனாலே சரீரம் அசுப்பமென்று நீராடினள், இவரும், அவளைப்பார்த்து நீராடினதற்கும் கோபித்து தம்மபீஷ்டம் வித்தியாதபடியாலே போரக்லேசித்து, இனி நமக்குச் செய்யவடுப்பதென்னென்று, "என்னேதானொன்றுமே" என்கிறபடியே திருவுள்ளத்திலே விசாரித்தருளி, நம்பிமடத்தேற எழுந்தருளி நம்பிபாட்டேசென்று, அடியேன் சிலவிண்ணப்பம் நினைத்திருக்கிறேன், அவையெல்லாவற்றையும் தேவரீர் பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து, அவர் அருளிச்செய்ததை அடியேனுக்கு அருளிச்செய்யவேணுமென்று இளையாழ்வார் விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் அப்படியே பெருமாளையநுபவித்து, ஏகாந்தமானவாறே; நம்பி! நம்முடையார்வார்த்தை சொல்லவாராய்போலேயிருந்தாய்! என்று பெருமாள்திருவுள்ளமாயருள, நம்பியும் பெருமாளுடனே:- இளையாழ்வார், சிலவிண்ணப்பங்கள் நினைத்திருந்தேன், அவையெல்லாவற்றையும் தேவரீரைக் கேட்டுவந்து சொல்லவேணுமென்றார்கள், அதாவதியாதென்று? அவற்றையருளிச் செய்யவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; பெருமாளும், ஸ்வாதாஸ்யத்தையுடையருமா, சகலர்க்கும் பாவனமாயிருப்பதொருத்தன், நாம் ஸாந்தப்ருடனே விசாரிப்பயாலே பண்ணவல்லார்போலே, பலவிடங்களிலே ஸகலசாஸ்த்ரங்களையும் அப்யஸித்திருப்பாரொருத்தன், நம்மைக்கேட்பிக்கிறான்.- "பரத்வம் நாமே, பேதமேகாரணம், உபாயமும் ப்ரபத்தியே, அந்திமஸ்ம்ருதியும் வேண்டா, சரீராவஸானத்திலே மோக்ஷம், பெரியநம்பிதிருவடிகளிலே யாஶ்ரயிப்பது" என்று இவ்வாறுவார்த்தைகளையும் பெருமாள் திருவுள்ளமாயருள; நம்பியும் இவற்றைக்கேட்டுவந்து, விடிந்தவாறே இவரையழைத்து, இளையாழ்வீர்! பெருமாள் திருவுள்ளம்பற்றியருளின வார்த்தைகளைக்கேளீர் என்று அவற்றையருளிச்செய்து இவைபோர உமக்கு நினைவென்ன; ஆமென்று இளையாழ்வார் போரப்ரீதராய் நம்பிஸ்ரீபாதத்திலே தண்டஸமர்ப்பிக்க; நம்பியும், இவரையும் பெருமாள் திருவுள்ளமும் ஒன்றாயிருந்தபடியென்றென்று மிகவும் உகந்தருளினார்.

ஸ்ரீ பெரியநம்பிகளே சரணம்.

பெரியநம்பிகள்வைபவம்.

அக்காலத்திலே, கோயிலிலே ஆளவந்தார்ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளெல்லாருந்திரளாகவிருந்து,பெரியநம்பியுடனே இத்தர்சனத்துக்குக் கடவாராரென்ன, பெரியநம்பியும் முதலிகளைக்குறித்து, ஆளவந்தார்

முன்பு நினைவிட்டு விசேஷ கடாக்ஷம் பண்ணியருளினதும், திருவிரல்கள் நிமிர்ந்தவேற்றமும உங்கள் திருவுள்ளங்களிலே நிலையிடவில்லையோ ஸர்வதா ஆளவந்தாரபிமாநம் பொய்யாகமாட்டாதென்ன; முதலிகளெல்லாருங்கூடி ஸம்மதித்து, இன்னமும், தேவரீர் எழுந்தருளி, இளையாழ்வாரை விசேஷகடாக்ஷம் செய்தருளி, தர்ஶநப்ரவர்த்தகராம்படி திருத்தி அழைத்துக்கொண்டு வரவேணுமென்று பெரியநம்பிக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய; நம்பியும் அப்போதே ஸபரிவாரமாகப் புறப்பட்டு நம்பெருமாளை ஸந்நிதியிலே சென்று ஸேவித்து விண்ணப்பஞ்செய்து அவருமதிகொண்டு தளிகையும் புறப்பட்டு, பெருமாள்கோயிலுக்கு எழுந்தருளாநிற்கச்செய்தே, ஸ்ரீமதுராந்தகத்திலே ஏரிகாத்தபெருமாள் கோயிலிலே அவனிருந்த ஸந்நிதியிலே, இளையாழ்வாரும் தமக்குப் பெருமாளை, திருக்கச்சிநம்பி மூலம் நியமித்தருளினபடியே பெரியநம்பி ஸ்ரீபாதத்திலே ஆச்ரயிப்பதாகப் புறப்பட்டு, திருக்கச்சிநம்பியையும் பெருமாளையும் பெருந்தேவியையும் ஸேவித்து, அவர்களநுமதிகொண்டு கோயிலுக்கு எழுந்தருளாநிற்க, ஸ்ரீமதுராந்தகம் வழியாகையாலே இவரும் அங்கே எழுந்தருளி, ஏரிகாத்தபெருமாளை ஸேவிப்பதாக வெழுந்தருள, ஏரிகாத்தபெருமாள் கோயிலிலே பெரியநம்பி யெழுந்தருளியிருக்க, இளையாழ்வாரும் தூரத்திலே கண்டு, அத்யாஶ்சர்யப்பட்டு என்னுடைய பாக்யம் எதிரேவந்து வாய்த்தது, நம்பி, நமக்கெதிரே எழுந்தருளி யிருக்கையிலே தெளிந்தபடி *கண்டாமே; நெஞ்சே! என்று நிர்ப்பராநந்த பாஷ்பஜலாபூர்ணராய், பெரியநம்பி திருவடிகளிலே ஹர்ஷஸம்ப்ரமத்தோடே தண்டனிட்டு ஸமர்ப்பித்து நிற்க, நம்பியும் தம் அபிலாஷை அதிசயமாய் எதிரேவந்து ஸம்பவித்தது கண்டு ஆநந்த நிர்ப்பரராய், இளையாழ்வாரை வாரியெடுத்தணைத்துக்கொள்ள, இளையாழ்வாரும் அடியேனுக்கு இப்போதே திருமந்த்ரோபதேசம் செய்தருளி ரக்ஷித்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் (అస్త్రహస్త్రాగ్నాయ [illegible] మూర్ధని॥ పుణ్యకోటి విమానం విష్ణోర్ [illegible]) (அஸ்த்ர ஹஸ்தாக்நிர்நாம தத்ர ஶைலவரோமஹாந் - விதாநரூபச்சத்ராக்ருதி ஸ்தஸ்ய ஶைலஸ்யமூர்த்தநி - புண்யகோடிவிமாநம் விமாநம் புண்யவர்த்தநம்) என்று சொல்லப்படுகிற ஹஸ்திகிரியிலே புண்யகோடி விமாநமத்யத்திலே, ப்ரஹ்மாதி ஸகலதேவதைகளாலும் ஸேவ்யமானரான பேரருளாளர் ஸந்நிதியிலே செய்கிறோமென்று அருளிச்செய்ய; இளையாழ்வாரும் காலக்ஷேபம்பண்ணவொண்ணாமைக்கு ஆளவந்தார் பக்கல்கண்டது அமையாதோ, *மின்னின்நிலையில்லாத அடியேனுடைய இஶ்ஶரீரமிருக்கிறபோதே க்ருபைபண்ணியருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து திருவடிகளிலே விழுந்துவிடக்க, பெரியநம்பியும் முடிபிடித்தெடுத்து, இவருடைய ஆர்த்தியிருந்தபடியென்னென்று மிகவுமுகந்த திருவுள்ளத்தராய் இளையாழ்வாரைக் கையைப்பிடித்து அழைத்துக்கொண்டு

போய், ஏரிகாத்தபெருமாள்கோயில் திருமகிழடியிலே எழுந்தருளியிருந்து, (మన్త్రసంస్కారసిద్ధ్యర్థం మన్త్రదీక్షావిధానతః। చక్రస్య ధారణం ప్రోక్తం మన్త్రైః పఞ్చాయుధాదిభిః) (மந்த்ரஸம்ஸ்காரஸித்த்யர்த்தம் மந்த்ரதீக்ஷாவிதானத: சக்ரஸ்ய தாரணம் ப்ரோக்தம் மந்த்ரை: பஞ்சாயுதாதிபி:) எனவும், (చక్రాదిధారణం పుంసాం పరసమ్బన్ధవేదనమ్। పతివ్రతానిమిత్తం హి వలయాదివిభూషణమ్) (சக்ராதிதாரணம் பும்ஸாம் பரஸம்பந்தவேதநம - பதிவ்ரதாநிமித்தம் ஹி வலயாதிவிபூஷணம்) என்றும் சொல்லுகிறபடியே திருவிலச்சினை ப்ரஸாதித்து, (నివేశ్య దక్షిణే స్వస్య వినీతాఞ్జలిసంయుతమ్। మూర్ధ్ని హస్తం వినిక్షిప్య దక్షిణం జ్ఞానదక్షిణః॥ సర్వస్య హృది విన్యస్య కృపయా వీక్షయేద్గురుః। స్వాచార్యం హృదయే ధ్యాత్వా జప్త్వా గురుపరమ్పరామ్। ఏవం ప్రపద్య దేవేశమాచార్యః కృపయా స్వయమ్। అధ్యాపయేన్మన్త్రరత్నం సర్షిచ్ఛన్దోదిదైవతమ్) (நிவேஶ்ய தக்ஷிணே ஸ்வஸ்ய விநீதாஞ்ஜலிஸம்யுதம் - மூர்த்நி ஹஸ்தம் விநிக்ஷிப்ய தக்ஷிணம் ஜ்ஞானதக்ஷிணம் - ஸர்வஸ்ய ஹ்ருதி விந்யஸ்ய க்ருபயா வீக்ஷயேத்குரு: - ஸ்வாசார்யம் ஹ்ருதயே த்யாத்வா ஜப்த்வா குருபரம்பராம் - ஏவம் ப்ரபத்ய தேவேஶமாசார்ய க்ருபயா ஸ்வயம் - அத்யாபயேத் மந்த்ரரத்நம் ஸர்ஷிச்சந்தோதிதைவதம்) என்றும் சொல்லுகிற க்ரமத்திலே, பெரியநம்பியும் ஸவிநயரான இளையாழ்வாரைத் தம்முடைய வலப்புறத்திலே வைத்து, தம் திருக்கைகளாலே அவர் சிரஸ்ஸை ஸ்பர்சித்துக்கொண்டு, தமாசார்யரான ஆளவந்தார்திருவடிகளை ஸ்மரித்துக்கொண்டு, குருபரம்பராபூர்வகமாக மந்த்ரரத்நமான த்வயத்தை ஸாங்கோபாங்கமாக இளையாழ்வாருடைய வலத்திருச்செவியிலே உபதேசித்தருளி, "பெருமாள், நாடடுக்காக ஸ்ரீபராதாழ்வான்தலையிலே திருவடிநிலைகளை வைத்துச் சாட்டுக்கெழுந்தருளினாற்போலே, ஆளவந்தாரும் உமக்காகத் தம்முடைய திருவடித்தாமரைகளை என்தலைமேலே வைத்து, திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார் ன்றிருங்கிடீர்" என்று பெரியநம்பி இளையாழ்வாருக்கருளிச்செய்தருளினார். ஆளவந்தாருக்குக்கரணபூதரிறே பெரியநம்பி; இளையாழ்வார்க்கு நேரே ஆசார்யர் யமுனைத்துறைவரியாம். ஆகையாலேயிறே "எதிகட்கிறைவன் யமுனைத்துறைவனிணையடியாங்கதிபெற்றுடையவிராமாநுசன்" என்று பிள்ளையமுதனார் அருளிச்செய்ததும்.

இளையாழ்வாரும், ப்ரமாணமேது, ப்ரமேயமேது, ப்ரமாதாக்களார் என்று, பெரியநம்பியைக் கேட்க; அவரும் "மாதவன்பேர்சொல்லுவதே யோத்தினசுருக்கு" என்கிறபடியே ப்ரமாணமும் த்வயமே; ப்ரமேயம், இத்தால்ப்ரதிபாத்யனாய, ஸ்ரீஹஸ்திகிரியின்மேலே கையுந்திருவாழியுமாய் நிற்கிற பெருமாளே; ப்ரமாதா, நீர்தாம்; இந்தப்ரமாணத்தாலே, ப்ரமேயத்தையநுபவிக்க வாருமென்று அருளிச்செய்து, அதின்மற்றைநாள் அங்கிலும்புறப்பட்டு ஏரிகாத்தபெருமாளைத்திருவடித்தொழுது, (స రామో లోకరఞ్జనః) (ஸ ராமோ லோகரஞ்ஜந:) என்னுமாப்போலே தேவரீர் திருநாமத்துக்குத்தகுதியாக இத்தர்ஶநத்தையும் பிந்தடாகமாகா

தபடி செய்தருளிற்றே! யென்று மங்களாசாஸநம் பண்ணியருளி, பெரு மாள் கோயிலேற வெழுந்தருள, திருக்கச்சிநம்பியும் எதிரேவந்து பெரியநம்பியை ஸேவிக்க, அவரை க்ருபைபண்ணி அவர்புருஷகாரமாக * உலகேத்துமாழியானத்தியூரானை பேரருளாளனையும் ஸேவித்து நாதமுனிகள் உய்யக்கொண்டாருக்கு அருளிச்செய்தபடியை, உய்யக் கொண்டார்நியோகாத் மணக்கால்நம்பி ஆளவந்தாருக்கு பச்சையிட்டு உபதேசித்து கோயிலிலேகொண்டுபோய பெரியபெருமாளை ஸாக்ஷாத் கரிப்பித்தாப்போலே, பெரியநம்பியும ஆளவந்தார் நியோகாத், பல காலகட்டி யுபதேசித்து பேரருளாளப் பெருமாளை ஸாக்ஷாத்கரித்து அநுபவிப்பித்தருளினர்.

அநந்தரம, இளையாழ்வார திருமாளிகையிலேயெழுந்தருளி, தம் திருமாளிகையிலமேலபாதியிலே பெரியநம்பி குடும்பஸஹிதமாக எழுந் தருளியிருக்கத்தக்க இடம ஸமர்ப்பித்து, தளிகைக்கு வேண்டும் பதா ர்த்தங்களும ஸமர்ப்பிக்க; நம்பியும அங்கே ஆறுமாஸம் எழுந்தருளி யிருந்து இளையாழ்வாருக்கு த்ராவிடவேத ப்ரபந்தங்களையும், தர்ம ரஹஸ்யவிசேஷங்களையும பரஸாதிக்க, இளையாழ்வாரும ப்ரீதியுடனே * செவிக்கினியசெஞ்சொல் கேட்டு க்ருதார்த்தராயிருக்குங்காலத்திலே, ஒருநாள் திருமஞ்சனத்துறையிலே எண்ணெய்க்காப்புச் சாத்தவந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர், க்ஷுத்து நலியாநின்றது என்றவாறே, இளையாழ்வாரும் தமதேவிகளை யழைத்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவர் விடாய்த்திருக்கிறார், பர்யு ஷிதாந்ந மில்லையோ வென்ன, தேவிகளும அல்பமாகிலுமில்லையெ ன்ன, இவரும தேவிகளை ஒருகாரியத்திலே ஏவிவிட்டு உள்ளே புகுந்து சோதித்து, பாத்ரத்திலே பழைய ப்ரஸாதங்கண்டெடுத்து தேவியாரை யழைத்து ஸ்ரீவைஷ்ணவர இளைத்திருக்க இப்படிசெய்தாயே! * இடும்பை யாலடர்ப்புண்டிடுமினோ துற்றென்றிரந்தவர்க்கில்லையே! என்று நெடு ஞ்சொலால் மறுத்தநீசையிறேநீ யென்று கனக்ககோபித்துவிட்டார். பின்னையுமொருநாள் கிணற்றங்கரையிலே இளையாழ்வார் தேவிகளுக்கும், பெரியநம்பி தேவிகளுக்கும ஒருதோண்டி வ்யாஜமாக சண்டையான வளவிலே, இதைப் பெரியநம்பிகேட்டருளி, தம்முடையதேவிகளை மிகவும கோபித்து, இளையாழ்வாருக்கும் அறிவியாதே தேவிகளையும் அழைத்துக்கொண்டு மீண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளினர். இளையாழ்வா ரும் அநுஷ்டாநம்பண்ணி யெழுந்தருளி, பெரியநம்பியை ஸேவிக்கப் பெறாமல் திருமாளிகையில வர்த்திக்கிறவர்களை பெரியநம்பி எங்கே யென்று கேட்டருள, மீண்டு கோயிலுக்கெழுந்தருளினரென்று அவர் கள் விண்ணப்பஞ்செய்ய; இவரும அதுவென், அவர் அருளிச்செய்யா மல் எழுந்தருளுகைக்கு ஹேதுவென்னென்ன; ஒருதோண்டியடியாக மதினியாருக்கும்மதினியாருக்கும் சண்டையானவாறே தம்தேவிகளைக் கோபித்து, பாகவதாபசாரத்துக்கு இருய்ந்து அப்போதே கோயிலே வெழுந்தருளினரென்றார்கள்.

இளையாழ்வார்வைபவம்.

இளையாழ்வாரும் அச்செய்தியைக்கேட்டு திருவுள்ளங்கலங்கி, தேவிகளைப்பார்த்து அதிகுபிதராய், (దోషాణామాకరం స్త్రియః)(தோஷாணாமாகரம் ஸ்த்ரியஃ) என்னும்படியை ஸ்பஷ்டமாக்கினையே! முன்பே திருக்கச்சிநம்பி விஷயமாகவும், ஸ்ரீவைஷ்ணவர் விஷயமாகவும் அபசாரப்பட்டாய், இப்போதும் பெரியநம்பிதேவிகளுடனே பிணங்கி அஸஹ்யாபசாரப்பட்டாய், இப்படி செய்கிற நீ இப்போதே புறப்பட்டுப்போவென்று, தத்ஸம்பந்தியான தநங்களையுங் கொடுத்துப்பயணமாக்கி, பிறந்தகமே போகவிட்டு, "இல்லறமில்லேல் துறவறம்" என்கிறபடியே அதிதிஸத்காரயோக்யதையன்றிக்கே ப்ரதிகூலையாயிருக்கிற பார்யையை ஸவாஸநமாகத்யஜித்து, ஸந்யஸிக்கக்கடவன் என்னுமாபோலே, இளையாழ்வாரும் நமக்கு இனி ஸம்ஸாரம் த்யாஜ்யமென்று அத்யவஸித்து (అనన్తసరసి స్నాత్వా విమానచ్ఛాయయాఙ్కితే। విముక్తస్సర్వపాపేభ్యో విష్ణులోకం సమశ్నుతే) (அநந்தஸரஸி ஸ்நாத்வா விமாநச்சாயயாங்கிதே - விமுக்தஸ்ஸர்வபாபேப்யோ விஷ்ணுலோகம் ஸமச்நுதே) என்னும் மாஹாத்ம்யமுடைய திருவநந்தஸரஸ்ஸுக்கெழுந்தருளி, (సమ్యక్ స్నానాహ్నికే కృత్వా ... నిరస్తేతరభోగాశో వరదం శరణం గతః) (ஸம்யக்ஸ்நாநாஹ்நிகே க்ருத்வா தேவிகாஹ்யஸதங்கிஷு - நிரஸ்தேதரபோகாசோ வரதம் சரணங்கத:) என்கிறபடியே திருவநந்தஸரஸ்ஸிலே நீராடி (యథోక్తకారిణంభిక్షుం ... సఙ్కల్ప్య సన్న్యాసాశ్రమమాశ్రయిష్యామి) (யதோக்தகாரிணம் விஷ்ணும் ப்ரணம்ய குருஞ்சவேதாந்தார்த்த ஸங்கல்ப்ய ஸந்யாஸாச்ரமமாச்ரயிஷ்யாமி) என்கிறபடியே ஸந்யஸிக்க ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு *தொழுதெழுதொண்டர்கள் தமக்கு, பிணியொழித்தமரர் பெருவிசும்பருளும் பேராளனான நம்பியிடத்திலே எழுந்தருளி ஸேவித்து, "தாயேதந்தையென்றும் தாரமே கிளைமக்களென்றும் நோயே பட்டொழிந்தேன்" என்கிறபடியே பகவத்பாகவதாசார்ய ரூபாந்தரத்துக்கு விலக்கடியான இஸ்ஸம்ஸாரஸம்பந்தம் வேண்டுவதில்லை, அடியேனுக்கு தேவரீர் திருவடித்தாமரைகளின் சேவையே வேண்டுவது, ஆகையாலே (త్రిదణ్డం వైష్ణవం లిఙ్గం విప్రాణాం ముక్తిసాధనమ్ । నిర్వాణం సర్వధర్మాణాం ఇతి వేదానుశాసనమ్)(த்ரிதண்டம் வைஷ்ணவம் லிங்கம் விப்ராணாம் முக்திஸாதநம் - நிர்வாணம் ஸர்வதர்மாணாம் இதி வேதாநுஶாஸநம்) என்று சொல்லப்பட்ட த்ரிதண்டகாஷாயவஸ்த்ராதிகளை தேவரீர் அடியேனுக்கு ப்ரஸாதித்தருளவேணுமென்று, இளையாழ்வார் பேரருளாளனை ஆசார்யத்வேந அங்கீகரித்து விண்ணப்பஞ்செய்ய; தேவப்பெருமாளும் திருவுள்ளமுகந்தருளி, (త్రిదణ్డముపవీతఞ్చ వాసః కౌపీనవేష్టనమ్ । శిక్యఞ్చేత్యేతత్ బిభృయాద్యావదాయుషమ్) (த்ரிதண்டமுபவீதஞ்ச வாஸஃகௌபீநவேஷ்டநம் - ஶிக்யஞ்சவசமித்யேதத் பிப்ர்யாத்யாவதாயுஷம்) என்கிறபடியே த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளை நீருள்ளதனையுந் தரிக்கக்கடவீரென்று அர்ச்சகமுகேந நியமித்து ப்ரஸாதித்தருளி, "இராமாநுஜமுநி" என்று திருநாமஞ் சாத்தியருளி நம்மிராமாநுசனை மடத்திலே வைத்துவாருமென்று திருக்கச்சிநம்பிக்கு

அருளிச்செய்தருள, அவரும் அப்படியே உபலாளித்துக்கொண்டுபோய் மடத்திலேவைத்து எழுந்தருளினார்.

பின்பு ராமாநுசனும், ஆஶ்ரமதர்மங்களைக் குறைவற நடத்திக்கொண்டு, நமக்கு ஆளவந்தாரவிசேஷகடாக்ஷம்பண்ணினதற்கு ஏடாக விரோதிகளும் கழிந்து ஆநுகூல்யமும கூடாநின்றதே, ஆளவந்தார் திருவுள்ளக்கருத்து நிறைவேறும்படி நமக்கொருஸஹாயம் உண்டாகவேணுமென்னும் விசாரமுண்டாய், ததநுரோதேந கோவிந்தபட்டரை நினைத்து, அவன் நமக்கு ஹிதப்ரவர்த்தகன், ஸர்வவிஷயவிரக்தன், சாஸ்த்ரவைதக்தயமுளளவன், இனிஅவனை நம்மோடே சேர்ப்பாருண்டாகில நல்லது, இப்போது அவன தேவதாந்தரபரனாயிராநின்றான், அவ்வுள்ளங்கைகொணாந்த இடத்தே சுருள்நாற்ம மெழுப்பி, (సర్వగతస్సర్వగః) (ஸர்வகதஸ்ஸர்வகா) என்றுமவனுடைய ஸௌகந்த்யத்தைக்காட்டிமீட்குமவிராகா ஆசிராவென்றுநினைவிட; விசேஷாத்மகுணங்களையுடையராய, வேதவேதாந்தவித்க்ரேஸராய், வகுளாபரணப்ரபந்த முகுளாமோதிதசித்தராய, * நிலதமுலகுக்காய்நின்ற திருவேங்கடத்தெம்பெருமானை அநவரதபாவனைபண்ணி, பிரியாவடிமைசெய்யாநின்றுள்ள தேசிகாக்ரேஸரரான பெரியதிருமலைநம்பியே கடவரொன்று நிஸ்சயித்து ஒரு அநுகூலஸ்ரீவைஷ்ணவனை அவர்ஸந்நிதிக்குப்போகச்சொலலி, தேவரீருடைய மருமகனான வடமணி கோவிந்தபட்டர், அடியேனுடன ஸஹாத்யாயியாய அநுகூலிததிருந்தவன், துர்வாஸநாதிசயத்தாலே அங்யபரனாய் காளஹஸ்தியாகிற கடுங்காட்டிலே நிலலாநின்றான, தேவரீர அடியேனுக்காக அவனிடத்தே நிர்ஹேதுகக்ருபைபண்ணி, திருவடிகளுக்கு அவனை ஆட்கொண்டருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்துபோகவிட்டருளினார்.

அநந்தரம்இவர்இப்படிஆஸ்ரமபராயத்துபண்ணியருளினசெய்தியைகந்தாடை முதலியாண்டானும, ஹாரீதகுலதிலகரான திருமறுமார்பனென்கிற திருநாமத்தையுடைய கூரத்தாழ்வானுங் கேட்டருளி, அதிப்ரீதியோடே பெருமாள்கோயிலுக்கெழுந்தருளி, ராமாநுஜனை ஸேவித்து, அடியோங்களுக்கு பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களை ப்ரஸாதித்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ராமாநுஜனும் திருவுள்ளமுகந்தருளி, அவர்கள் ப்ரார்த்தித்தபடியேசெய்தருள, அவர்களும் பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும் லபித்து க்ருதார்த்தராய, (అధీత్యమన్త్రమాచార్యం పూజయేచ్ఛక్తితో ద్విజః। ఆచార్యాధీనవృత్తిస్తు యావజ్జీవం సదాశుచిః) (அதீத்யமந்த்ரமாசார்யம் பூஜயேத்ஶக்திதோத்விஜ: - ஆசார்யாதீநவ்ர்த்திஸ்து யாவஜ்ஜீவம் ஸதாஶுசி:) என்கிறபடியேஸ்வாசார்யரானராமாநுஜனையொருக்காலும்பிரியாமல் தத்கைங்கர்யைகரஸராய் ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்.

பின்புயாதவப்ரகாசனுடையமாதாவுக்குப்பேரருளாளர்ஸேவையும் திருக்கச்சிநம்பி பார்வையும் ராமாநுஜனிடத்தி

ப்ரேமஸம்பாஷணமும் பலகாலும் நடக்கையாலே அதுவே நிதானமாக அவனுக்கு தர்ஶநத்திலே ஊற்றம்பிறந்து, "இத்தர்ஶநத்திலே நம்யாதவனும் இறங்கினனே"என்று நினைத்து, வையமாளிகைப்படியேறாநிற்க, "நல்லது நல்லது" என்று கிம்வதந்தியுண்டாக, அதுகேட்டு ஸந்தோஷத்துடனே யாதவப்ரகாசன்பக்கல்சென்று இச்செய்தியைச்சொல்லி, நீயும் ராமாநுசனைப்போலே சிகாயஜ்ஞோபவீத பூர்வகமாக த்ரிதண்டத்தை தரியாயென்ன; பாரமார்த்திகதயா ஸ்வாபிமதார்த்தத்தில் அருசிதோன்றுகையாலும், இளையாழ்வார் ப்ரதியோகித்வேநசொன்ன அர்த்தங்கள் நெஞ்சிலே புண்படுத்தாநிற்கையாலும், அவர்மாஹாத்ம்யங்களை ப்ரஹ்மரக்ஷஸ்ஸு சொல்லியிருக்கையாலும், அவருக்கு கங்சாயாதனையிலே வ்யாதரூபேணவந்த ராமஸாக்ஷாத்கார ஸஹாயத்தாலும், மாதர்வாக்யத்தாலும் அவன் ஸம்மதித்து, ஸ்வமாதாவுடனே *ஏகதண்டதாரணம்பண்ணுமிடத்தில் நானசிகாயஜ்ஞோபவீதத்யாகம்பண்ணுகையாலே அதுக்கு ப்ராயஸ்சித்தமாக ப்ரதக்ஷிணம் பண்ணவேண்டியிருந்தது, அது வயோவாதத்தாலே என்னால செய்யமுடியாது, இனி அசக்தனான நான் செய்யவடுப்பதென்னென்று சொல்லி முசித்துக்கிடக்க, அவ்விரவிலே பேரருளாளர் அவன் ஸ்வப்நத்திலே யெழுந்தருளி, நமமிராமாநுசனை ஒருப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி, அவர் தர த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளை தரித்து ஸந்யஸியாயென்ன; யாதவனும் அத்தை விஸ்வஸியாமல, தருக்கசிநமப்யுடனே நான் ஒருநினைவு நினைத்திராநின்றேன், அத்தைப் பேரருளாளருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து அவர் திருவுள்ளமானபடியை எனக்கு அருளிசசெய்யவேணுமென்ன, நம்பியும அன்றுராத்ரி பெருமாளைஸேவித்து விடைகொள்ளுகிறவளவிலே, யாதவப்ரகாசன ஒருநினைவு நினைத்திருந்தேனென்றான் என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய, பேரருளாளரும, அவன தாயார இராமாநுசனைப்போலே நீயும்த்ரிதண்டஸந்யாஸியாகாய் என்றருள், தானப்ரதக்ஷிணம் பண்ணவேணும் என்று முசித்துக்கிடந்தான, நாம நமமிராமாநுசனை ஒருப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி ஸந்யஸியாயென்று சொன்னோம், நாம் ஸ்வப்நமுகேந சொன்னவார்த்தையை விஸ்வஸியாமல, உம்மை யிடுவித்துக்கேட்கிறானித்தனையென்று அருளிசசெய்ய, நம்பியும், இச்செய்தியை விடிவோரை யாதவப்ரகாசனுக்கருளிசசெய்ய, அவனும், விஸ்வஸித்துவந்து ராமாநுசர் திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, அடியேனுக்கு த்ரிதண்டதாரணம பண்ணுவித்தருளவேணுமென்ன, இவரும் அவருடைய உசிதநிர்வேதத்தைக்கண்டு, அதுசெய்யுமிடத்து ப்ராயஸ்சித்தாபேக்ஷையுண்டென்ன, அவரும பகவதுக்திப்ரகாரத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து, அவர்தன்னையே வலமவந்து ஸவிநயனாய்நிற்க, அவ்வளவிலே ஆழ்வானும ஆண்டானும பகவதாநுகூல்யமும் இவருடைய நினைவும் ஒத்திருந்தபடியே! என்று விஸ்மிதராய், ([illegible]) (த்வேஷாச்சைத்யாதய:) என்கிறபடியே தேவரீர்க்குப்

* "த்ரிதண்டம்" என்றும்காண்கிறது.

பண்ணுகின்ற த்வேஷந்தானே இவர்க்கு உஜ்ஜீவந ஹேதுவாய்த்தெ ன்றுசொல்லி ஆஶ்சர்யப்பட்டு, ([illegible]) (அஸ்மாபிஸ்துல்யோ பவது) என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ராமாநுசனும் போரவுகந் தருளி, சாஸ்த்ரோக்தப்ரகாரேணப்ராயஶ்சித்தபூர்வகமாக சௌளோப நயநாதிகளையும் பண்ணுவித்து, தரிதண்டகாஷாயாதிகளையும் ப்ரஸா தித்து, "கோவிந்தஜீயர்" என்று திருநாமம் ப்ரஸாதித்து, பஞ்சஸம்ஸ் காரயுக்தராக்கி, குருபரம்பரா பூர்வகமாக மந்த்ரரத்நார்த்தத்தையும் ப்ரஸாதித்தருளி, சாஸ்த்ரங்களிலே இதரேதரவசந வையர்த்த்யம் வாராதபடி "யதிதர்மஸமுச்சயம்" என்கிற ப்ரபந்தத்தைப்பண்ணுமெ ன்ன; கோவிந்தஜீயாரும், ([illegible]) (அதிகர்த்ர் தசாவிஙக்ப்ரயோகோமுக்யகர்மச - அஹோராத்ரக்ரியாசரோவிங்க தர்மகதிஸ்தகிதி: - ப்ராயஶ்சித்தாதிஸம்ஸ்கார ஓத்யேகாதஶபர்வக:) என்று - ஏவம்ப்ரகாரேண ஸங்க்ரஹ ப்ரபந்தத்தைச்செய்து ஸந்நிதி யிலேவைத்து தண்டன்ஸமர்ப்பிக்க, ராமாநுஜனும் ஆதயந்தமாகத் திருக்கண்சாத்தி ஸந்தோஷித்தருள, இவரும் ஆசார்யபரதந்த்ரராய் சிலகாலம் எழுந்தருளியிருந்து, அசிரேண பரமபதத்தை ப்ராபித் தருளினர்.

அநந்தரம், ராமாநுசனும், கூரத்தாழ்வானுக்கும் முதலியாண்டா னுக்கும மீமாம்ஸாசாஸ்த்ரயுக்மஶ்ரமம பண்ணுவித்துக்கொண்டிராநி ற்க; இவருடைய ஆஶ்ரமபராதி முதலான செயதிகளை கோயிலிலே ஆள வந்தார் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளெல்லாருங்கேட்டுப்போரவுகந்து, தங்களி லே விசாரித்து பெருமாளஸந்நிதியிலேசென்று, இளையாழ்வாரை தே வரீர்ஸந்நிதியிலேநித்யவாஸமபண்ணுமபடி அழைப்பித்துக்கொண்டரு ளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; பெரியபெருமாளும்,பேரருளா ளர்க்கு அப்படியே திருமுகம போகவிட்டருள; பேரருளாளருங் கேட்டருளி, நந்தாமஅபிமாநத்தைப புறமபேபோகவிடிலன்றே நாம் நம்மிராமாநுசனை விடுவதுஎன்று அருளிச்செய்துவிட, இச்செய் தியை பெரியநம்பிமுதலான முதலிகளெல்லாருங்கேட்டு இனிச்செய்ய வடுப்பதென்னென்று தங்களிலே விசாரித்தருளி, தேவப்பெருமாள் பரமோதாரராயிருப்பர், பாட்டுக்குப் போரநல்லராயிருப்பரென்று, ஆழ்வார்திருவரங்கப்பெருமாளரையரைக் குறித்து, ([illegible]) (வேகவத்யுத்தரேதீரே க்ஷேத்ரேஸத்யவ்ரதாக்யகே - அஸ்திகாஞ்சீதிவிக்யாதாபுரீபுண்யவிவர்த் திநீ) என்றுபுண்யவாத்தகமாகச் சொல்லப்பட்ட காஞ்சீமஹாநகரி யிலே தேவரீர்எழுந்தருளி,புண்யகோடிவிமாந மத்யஸ்த்தராய், அகிலர் க்கும் ஸர்வாபேக்ஷிதப்ரதராயிருக்கிறபேரருளாளரைப்பாடி யுகப்பித்து "நமக்கு ராமாநுசனைத்தரவேணும்" என்று கேட்டு அழைத்துக்கொண் டெழுந்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் அப்பொழு

தே புறப்பட்டு நம்பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்து, பெருமாள் கோயிலை நோக்கியெழுந்தருள, ஸ்வஜநமான வரந்தரும்பெருமாளரையர் அச்செய்தியைக்கேட்டு எதிரேபோய், தம்முடைய திருமாளிகையிலே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு, ஸத்கரித்து அமுது செய்விக்க, இவரும் அதிப்ரீதராயெழுந்தருளியிருக்க; அதின் மற்றைநாள் விடிவோரை பேரருளாளர், வையமாளிகையிலே "கச்சிக்குவாய்த்தான்" என்கிற திருமண்டபத்திலே யெழுந்தருளி, அணைத்துக்கொத்திலுள்ள பரிகரமும் ஸேவிக்க, திருக்கச்சிநம்பியும் திருவாலவட்டம்பணிமாற, அருகே ராமாநுஜனும் அவரருளிச்செய்த வரதராஜாஷ்டகத்தை அநுஸந்தித்துக்கொண்டு நிற்கச்செய்தே; திருவரங்கப்பெருமாளரையர் எழுந்தருளின செய்தியைத் திருக்கச்சிநம்பி கேட்டருளி எதிர்கொண்டு அரையரை ஸேவிக்க, அவரும் கர்ப்பைபண்ணி அந்யோந்யம் குஶலப்ரஶ்நம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கச்செய்தே, அரையரும் நம்பியுடனே பேரருளாளரை ஸேவிக்கவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும் பெருமாளுடைய திருவோலக்கத்திலே அழைத்துக்கொண்டுபோக, அரையரும் வரதராஜனை ஸேவித்து, (கதா புந꞉ ஶங்கரதாங்ககல்பகத்வஜாரவிந்தாங்குஶவஜ்ரலாஞ்ச²நம் । த்ரிவிக்ரம த்வச்சரணாம்பு³ஜத்³வயம் மதீ³யமூர்த்³தா⁴நமலங்கரிஷ்யதி ॥) (கதாபுநஶ்ஶங்கரதாங்க கல்பகத்வஜாரவிந்தாங்குஶவஜ்ரலாஞ்சநம் - த்ரிவிக்ரமத்வச்சரணாம்புஜ த்வயம் மதீயமூர்த்தாநமலங்கரிஷ்யதி) என்று அநுஸந்தித்துக்கொண்டு தண்டன் ஸமர்ப்பித்து ஸேவித்துநிற்க, பெருமாளும் தீர்த்தப்ரஸாதங்களையும் ஸ்ரீசடகோபனையும் ப்ரஸாதித்தருள, இவரும் "திருப்பொலிந்த சேவடி யென்சென்னியின்மேல் பொறித்தாய்" என்று ப்ரீதராய்நிற்கிற வளவிலே, பெருமாளும் இவரை அருளப்பாடிட்டருள, திருவரங்கப் பெருமாளரையரும் பக்திபுரஸ்ஸரமாக "மனமேனச்சமேயான" என்று தொடங்கி, "உலகேத்துமாழியானத்தியூரான்" என்றும், "பிணியவிழ் தாமரை மொட்டலர்த்தும் பேரருளாளர்" என்றும், "தொழுதெழு தொண்டர்கள்தமக்குப் பிணியொழித்தமரர் பெருவிசும்பருளும் பேரருளாளனெம்பெருமான" என்றும், இப்படி ஆழ்வார்கள் திவ்யஸூக்தியாய் * பாலேய்தமிழான *'பண்ணார்பாடலின்கவிகளை, தேவகானத்திலே இயலும்இசையுமாக நாட்டத்துடனேபாட: "தெனாவென்னு மென்னம்மான்" என்கிறபடியே பேரருளாளரும் போரவுகந்தருளி, தாம் சாத்தியிருந்த திருமுத்தின தாழ்வடம், திருப்பரியட்டம், சத்ரசாமராதிகளான மற்றுமுண்டான வரிசைகளெல்லாம் ப்ரஸாதித்தருள, இவரும், நாயன்தே! அடியேனுக்கு இவையொன்றிலும் அபேக்ஷையில்லை, தேவரீர் அர்த்திதார்த்த பரிதாந தீக்ஷிதராகையாலே அடியேன் அர்த்தித்ததைத் தந்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து, பின்னையும் கணக்கப்பாடியருள, பெருமாளும் அத்தைக்கேட்டருளி, ப்ரீதராய், நாமும்நம்பெண்டுகளுமொழிய நீர்வேண்டினத்தைத் தருகிறோம்,

அத்தைச் சொல்லிக்காணீர் என்ன, அரையரும் ராமாநுஜனைக்காட்டி, "இவரை அடியேனுக்குத் தந்தருளவேணும்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் அப்போதே அறியப்பெற்றிலோமே, இவரையொழிய நீர்வேண்டினதெல்லாந்தருகிறோம், அத்தைக்கேளீரென்றருளிச்செய்ய, அரையரும், ([illegible]) (ராமோத்விர்நாபிபாஷதே) என்கிற தேவரீர் இரண்டுவார்த்தையருளிச்செய்யலாமோவென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பேரருளாளரும் இன்றுப்புடனே, "தந்தோம், கொண்டு போகலாகாதோ" என்று அருளிச்செய்ய, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் உடையவரைக் கையைப்பற்றி வாரும் என்ன, உடையவரும் பேரருளாளருக்குத் தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, திருவரங்கப் பெருமாளரையருடனே எழுந்தருளப் புறப்பட, பெருமாளும் இவர்க்கு விடைகொடுத்தருள; உடையவரும், கூரத்தாழ்வானையும் முதலியாண்டானையும் பார்த்தருளி, மடமேபோய் நம்முடைய திருவாராதநமான பேரருளாளரை எழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டு வாருங்கோள் என்று அருளிச்செய்து மடம்புகுராமல் எழுந்தருள; அவர்களும் அப்படியே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு கூடினவளவிலே, திருக்கச்சிநம்பியும் அவர்களை வழிவிட்டு மீண்டெழுந்தருளினார்.

உடையவரும், ([illegible]) (யத்கத்வாநந ரோயாநிராசபாதேதாதும்) என்று சொல்லுகிற பெருமையையுடைய ஸ்ரீரங்கதாமமாகிற *திருவரங்கந்திருப்பதியை நோக்கிப் பயணகதியிலே எழுந்தருளி, வடவாற்றிலே நீராடி, கேசவாதித்வாதசோர்த்வபுண்ட்ரங்களைச் சாத்திக்கொண்டு, திருநகரவளவிலே, இவர் எழுந்தருளினசெய்தியைப் பெரியநம்பிகள் ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளும் ஜீயர்களும் ஏகாங்கிகளும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும் கேட்டருளி, பெருமாளுக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் சேனைமுதலியாருக்கு அருளப்பாடிட்டருளி, நம்முடைய ராமாநுசனை எதிர்கொண்டு அழைத்துவாரும் என்று திருவுள்ளமாயருள, அவர், பெரியநம்பியுள்ளிட்ட முதலிகள், ஜீயர்கள், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடனே, பெருமாள்பரிகரமான அனைத்து கொத்திலவர்களும் ஸேவிக்க, அகில நாதத்தித வாத்யத்துடனே, முக்தராயப்போமவர்களை நித்யஸூரிகள் விரஜைக்கரையளவாக வந்து எதிர்கொள்ளுமாப்போலே, திருக்காவேரிவடவாற்றின் கரையளவாக வந்து எதிர்கொள்ள; ராமாநுசனும் சேனைமுதலியாரையும் பெரியநம்பிமுதலானோரையும் ஸேவித்து, அவர்களைப் பின்சென்று கொண்டுபோய், "கொடியணிநெடுமதிள் கோபுரங்குறுகினர்" என்கிறபடியே *திடகொடிமதிளையும் தாமோதரன் திருக்கோபுரத்தையுங்கிட்டி, ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம்பண்ணி, திருமாலைதந்தபெருமாள் திருவீதிமுன்னுகப் புகுந்து, ப்ரதக்ஷிணமாக வெழுந்தருளி த்ரிவிக்ரமன் திருவீதியையும் ப்ரதக்ஷிணமாக எழுந்தருளிப்புகுந்து, ஸேவாக்ரமத்திலே பெரியபீடத்தடியிலே சென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, ஸ்ரீரங்கநாயகியாரையும்

ஸேவித்து, ஸ்ரீசந்த்ரபுஷ்கரிணியிலே தீர்த்தஸ்வீகாரம் பண்ணியருளி, திருக்கோபுரத்துநாயனார்களையும் ஸேவித்துப்புகுந்து, * கடைத்தலையிருந்து வாழுஞ்சோம்பரான நம்மாழ்வார்முதலான ஆழ்வார்களையும் ஸேவித்து, மற்றும் சுற்றிலுள்ள எம்பெருமான்களையும் ஸேவித்து, * அணியரங்கன்திருமுற்றத்தேபுகுந்து தண்டனஸமர்ப்பித்து ப்ரதக்ஷிணமாக வெழுந்தருளி, ப்ரணவாகாரமான திவ்யவிமானத்தையும்ஸேவித்து, சேனைமுதலியாரையுந்திருவடிதொழுது, அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்தேற எழுந்தருளினவளவிலே, "வந்தவரெதிர்கொள்ள மாமணிமண்டபத்து" என்கிறபடியே முகத்தாயப் போருமவனை ஸ்ரீவைகுண்டநாதன் எதிர்கொள்ளுமாப்போலே, நம்பெருமாள், திருக்கைத்தலத்திலேயெழுந்தருளிப் புறப்பட்டு, அழகியமணவாளன திருமண்டபத்தளவாக எழுந்தருளி எதிர்கொண்டு உள்ளேபுகுந்தருள; உடையவரும் விழுவது எழுவது தொழுவதாய ஸேவித்து, திருப்பள்ளியறையிலே புகுந்து, * அரங்கந்தன்னுள்பாம்பணைப்பள்ளிகொள்ளும் * கடல்விளங்குகருமேனியம்மானறனைக்கண்ணாரக்கண்டுகந்து, * மனத்தூணேபற்றிநின்று வாயாரவாழ்த்திப்ரேமபரவசராய், அமலனாதிபிரானில்படியேபாதாதிகேசாந்தமாக "கண்டகண்கள்மற்றொன்றினைக்காணாவே" என்னும்படி பெரியபெருமாளையநுபவித்து, திருப்பல்லாண்டையும் அநுஸந்தித்து, (నమో నమో వాఙ్మనసాతిభూమయే నమో నమో వాఙ్మనసైకభూమయే। నమో నమోఽనన్తమహావిభూతయే నమో నమోఽనన్తదయైకసిన్ధవే॥ న ధర్మనిష్ఠోఽస్మి న చాత్మవేదీ న భక్తిమాంస్త్వచ్చరణారవిన్దే। అకిఞ్చనోఽనన్యగతిశ్శరణ్య త్వత్పాదమూలం శరణం ప్రపద్యే॥) (நமோ நமோவாங்மநஸாதி பூமயே நமோ நமோவாங்மநஸைகபூமயே- நமோ நமோநந்தமஹாவிபூதயே நமோ நமோநந்ததயைகஸிந்தவே- நதர்மநிஷ்டோஸ்மி நசாத்மவேதீ நபக்திமாந்ஸ்த்வச்சரணாரவிந்தே- அகிஞ்சநோநந்யகதிஶ்ஶரண்ய த்வத்பாதமூலம்ஶரணம்ப்ரபத்யே) என்று பரமாசார்யரான ஆளவந்தார்திவ்யஸூக்தியை அநுஸந்தித்து ஸேவித்துநிற்க, பெரியபெருமாளும் ராமாநுசனை ப்ரேமத்துடனே கடாக்ஷம்பண்ணியருளி, தீர்த்த ப்ரஸாதங்களும் ப்ரஸாதித்து, "நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து" என்கிறபடியே * தேனேமலரும் * திருப்பாதமான * துயரறுசுடரடிகளாலே இவருடைய உத்தமாங்கத்தை அலங்கரிக்க; இவரும் தாளிணைக்கீழ் வாழ்ச்சியைப்பெற்று, நிரதிசயாநந்த நிர்ப்பரராய் ஸேவித்துக்கொண்டுநிற்க, பெரியபெருமாள் உடையவரைத் * தமதாமரைக்கண்களாலே நோக்கி * சோதிவாய்திறந்து, "பொங்கோதஞ்சூழ்ந்தபுவனியும்விண்ணுலகும்" என்கிற உபயவிபூத்யைச்வர்யத்தையும் உமக்கும் உம்முடையார்க்குந் தந்தோம், நம்முடையவீட்டின்கார்யத்தையெல்லாம் ஆராய்ந்துநடத்துமென்று ப்ரஸாதிக்கப்பெற்று, பெரியநம்பி திருமுகமண்டலத்தைப் பார்த்தருளி, "பெரியார்க்காட்பட்டக்கால் பெறாத பயன்பெறுமாறு" என்று - தேவரீர் திருவடிகள் ஸம்பந்தத்தையிட்டுப் பெருமாள் இப்படி அடியேனை வாழ்வித்தருளினார் என்று விண்ணப்பஞ்

செய்ய; பெரியநம்பியும் "கலியுங்கெடுங்கண்டுகொண்மின்" என்று ஆழ்வார் அருளிச்செய்தபவிஷ்யதார்த்தம் ப்ரத்யக்ஷமாச்சுதென்று அருளிச்செய்து, பெருமாள் நியமித்தருளின காரியம் செய்தருளலாகாதோ வென்ன; உடையவரும், பெரியதிருமண்டபத்தே யெழுந்தருளியிருந்து கருவூலங்களையெல்லாமாராய்ந்து, அமுதுபடி, சாத்துப்படி, திருமாலை, திருவிளக்குகளெல்லாம் ஆராய்ந்து நடத்தி, மற்றும் திருவாராதநத்துக்கு வேண்டினவையெல்லாங் குறைவற நடத்தி, கோயிலைத் துக்கொத்திலவர்களுடைய ஏற்றத்தாழ்வுகளும் ஆராய்ந்து, திருமதிள்களமுதலான இடங்களில் திருப்பணிகளும் நடத்தியருளி, * வண்டினமுரலுஞ் சோலை, மயிலினமாலுஞ் சோலை, கொண்டல்மீதணவும் சோலை, குயிலினங்கூவுஞ் சோலை, * நடியார்பொழில், திருச்சண்பகத் தொடக்கமான திருப்பூமாங்களும், திருநந்தவனங்களும் ஆராய்ந்தருளி, மற்றுமுண்டான திருவிளையாட்டுச்சேவைகளுமெல்லாம் ஆராய்ந்துகொண்டு போருகிற வளவிலே, அகளங்கநாட்டாழ்வானை சிஷ்யனாக்கி கோயிலுக்கு மேல்காவலாக வைத்தருளி, "திங்களும் நாளும்விழாவறாத" என்கிறபடியே நித்யோத்ஸவ, பக்ஷோத்ஸவ, மாஸோத்ஸவ, ஸம்வத்ஸரோத்ஸவ, மஹோத்ஸவங்களெல்லாம் தாழ்வற நடத்திக்கொண்டு போருகிறகாலத்திலே,

முன்பு திருமலைநம்பிஸந்நிதிக்குப் போகவிட்டிருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர் ஹர்ஷப்ரகாசத்துடனே மீண்டெழுந்தருளி உடையவர்திருவடிகளிலே விழுந்து, ராமாநுஜரும் அவருடையமுகவிகாஸத்தைக் கண்டு காரியஸித்தியை நிச்சயித்து ப்ரீதியுடனே அந்தவர்த்தமாநத்தை விவரமாகச் சொல்லுமென்ன; ஸ்ரீவைஷ்ணவரும்-; தேவரீர் விடைப்ரஸாதித்தருளினபின்பு திருமலைக்குப் போய் திருமலைநம்பியை ஸேவித்து, தேவரீர் விண்ணப்பஞ் செய்தேன், நம்பியுங் கேட்டருளி, இதுநாமே செய்யக்கடவதாயிருக்க நம்மிராமாநுஜனும் * எண்ணம்புகுந்து தித்திக்குமமுதாகப் பெற்றதே! யென்று, தேவரீராநுகூல்யத்துக்கு உகந்தருளினவராய் தத்க்ஷணமே ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளுடனே அடியேனையுங்கூட்டிக்கொண்டு காளஹஸ்திகுளக்கரையில் ஒருமரத்தடியிலே யெழுந்தருளியிருக்க, உள்ளங்கைகொணர்ந்த நாயனாரும் அங்கே ருத்ராபிஷேகார்த்தமாக குடங்கொண்டு, ருத்ரபரமான பாட்டுகளையுங் கூறிக்கொண்டுவர, நம்பியும், "கொன்றைச்சடைமுடியானைக் குளிர்நீராட்டினால், லேதுனக்குண்டாம்பயன்" என்று அருளிச்செய்ய, நாயனாரும் இப்பாசுரங்கேட்டு நம்பியை ஸ்மயமானமுகனாய் ஏறப்பாராநின்றுகொண்டுபோக, இவரும் * அவன் செய்யுஞ் சேமத்தையெண்ணித்தெளிவுற்ற சிந்தையராய், மீண்டு திருமலையிலேபோய் வ்யாக்யாநித்துக்கொண்டெழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்னையும் ஒருநாள், முன்புபோலே அக்குளக்கரையிலே யெழுந்தருளியிருக்க, அங்கே நாயனாரும் அபிஷேகஜலாஹரணார்த்தமாகக்

குடமெடுத்துவருமதுகண்டு, நம்பியும் * அப்போதொருசிந்தைசெய்து, *என்மனஞ்சூழவருவானாய் *உறங்குவான்போலயோகு செய்வானொருனே * உணர்வைப்பெறவூர்ந்தவனுறங்குகிறானோ'' என்று தம்முடைய ஆசார்யர் திவ்யஸூக்தியிலே (స్వాభావికానవధికాతిశయేశిత్వం) (ஸ்வாபாவிகாநவதிகாதிஶயேஶித்வம்) என்கிற ஶ்லோகத்தை ஒருவோலைப்புறத்திலே யெழுதி அவன்வருகிறவழியிலேபோகடுவித்திருக்க; அவனும் அவ்வழியிலே அவ்வோலையைக்கண்டெடுத்து வாசித்துக்கொண்டு கடக்கப்போகட்டு, ஜலத்தை ஆஹரித்துக்கொண்டு மீண்டுபோகிறவன், ஜலத்தையு மிறக்கி, முன்பெறிந்த ஏட்டைத்தேடி யெடுத்து, மீண்டு குடமெடுத்துக்கொண்டு வருகிறவன், எங்களைக்கண்டு (హోసంహోసం ...) (ஹோசஸ்லோசதவமாசத) என்று ஶ்ரீவால்மீகிபகவான் அர்த்தசிந்தனை பண்ணினாப்போலே இவரும் ஶ்லோகார்த்த பர்யாலோசனை பண்ணிநின்றுகொண்டு கிட்டவந்து நின்று, உங்களகையிலே நழுவினபொருள் இதுவோவென்ன, நம்பியும், வேறேசிலபொருள் நழுவுமதொழிய எங்கள்பொருள் நழுவும தல்லவென்ன; அவனும் அது கிடக்கிடீர், நீங்கள் எல்லாரும் ஒருவிட்டத்திலே நடக்கிறதென்னென்ன, நம்பியும் மார்க்கம் கலுஷமற்றிருக்கையாலேயென்ன, அவனும் சேவலருக்கு * மார்க்கங்கள் உண்டோவென்ன, இவரும் * பொருள்கையுண்டாய்ச்செல்லுமவனுக்கு அடுப்ப திருவனமென்றுவென்ன, அவனும் இப்போது நீங்கள் உற்றுணைவிட வந்தீர்களோவென்ன, இவரும் அதல்ல சுறவைகள சொள்ள வந்தோமென்ன, அவனும், அநுஷ்டாதாக்களுக்குபக்ஷபாதமுள்பவிசாரமன்றோவென்ன, இவரும் அது இடமறிந்துநேர்படில நல்லதென்ன, அவனும் குறுக்குநெடுக்காகில பேதமென்னென்ன, இவருமசெவ்வையிருக்க திரியக்காகையிலே பேதமென்ன, அவனும் இது புதுவார்த்தைகேட்டுகவோவென்ன, இவரும்பழையவார்த்தைக் கட்டுகளும் இப்படியேயென்ன, அவனும் இதிலே பூர்வவிசாரம வேண்டாவோவென்ன, நம்பியும்பரத்வத்திலேசாண விசாரமிருப்பதென்ன, நாயனுருமிருத்தானாய் நம்பியை எறப்பாரா நின்றுகொண்டு போம்போது தலைதுலுக்கிஅடைவுகேடுகாணலாம்படிபோனான்; நம்பியும்அதுகண்டு, (ప్రసాదమసమస్మితం) (ப்ரஸாதமஸமசிதம்) என்னுமாபோலேநெஞ்சமுருகாநின்றதே! "அவரேயினியாவாரே" என்றநுஸந்தித்து, ஸாத்யகோடியிலேயிட்டு முதலிகளுடன ஸல்லாபித்துக்கொண்டு திருமலையே மீண்டெழுந்தருளினார்" என்றவாறே, உடையவரும, மிகவும் ஆநந்தித்து, கூரத்தாழ்வானையும முதலியாண்டானையும பார்த்தருளி, கேட்டீர்களோ கோவிந்தனுக்கு ஆளவந்தார்திவ்யஸூக்தி நெஞ்சிலூற்று அதற்கு வாங்மாத்ரத்தாலேவைதண்டிகச்சாயையைக்காட்ட, அதற்கு நம்பியும் சாயாமாத்ரத்தாலே வாக்சாதுர்யங்களாலே ரசிக்க, கோவிந்தனும் சாஸ்த்ரவிதக்தனாகையாலே நம்பியுடைய ஶ்ரீஸூக்தியிலே யீடுபட்டு இருந்தானானிறே என்றருளிச்செய்தார.

---

* "துர்க்கமங்கள்" என்றும பாடம் காண்கிறது.

எங்ஙனேயென்னில்; (కూటస్థోఽక్షరఉచ్యతే) (கூடஸ்த்தோக்ஷரஉச்யதே) "அமரர்களதிமுதல்வன்" (దేహళీమార్గవర్తికః) (தேஹலீமார்க்கவர்த்திகஃ) "நெறிவாசல்தானேயாயநின்றான்," (కశ్చిన్మాత్రవేత్తృత్వః) (கஶ்சிந்மாத்ரவேத்ருத்வஃ) "யானேநீயெனதுடைமையுமநீயே" (జ్ఞానేనహీనఃపశుభిస్సమానః) (ஜ்ஞாநேநஹீநஃபஶுபிஸ்ஸமாநஃ) "என்னினைந்துபோக்குவரிப்போது" (సర్వలలాటఫలకేలసదూర్ధ్వపుణ్డ్రః) (ஸர்வலலாடபலகேலஸதூர்த்த்வபுண்ட்ரஃ) "தவளப்பொடிக்கொண்டுநீரிட்டிடுமின்" (ఊర్ధ్వపుణ్డ్రం ద్విజాతీనాం) (ஊர்த்த்வபுண்ட்ரம்த்விஜாதிநாம்) "நீறுசெவ்வேயிடக்காணில்" (వేదమూలప్రమాణాత్) (வேதமூலப்ரமாணாத்) "மிக்கவேதியர்வேதம்" (సర్వవేదేషు [illegible]) ([illegible]) ([illegible] అమృత [illegible]) ([illegible] శరవత్తన్మయో [illegible]) ([illegible]) (ஸதேவஸோம்யேதமக்ர ஆஸீத்) (நாமேவாவபாதிஷ்டிகம்) (அவித்யயாம்ருத்யும் தீர்த்வாவித்யயாம்ருதமஶ்நுதே) (ப்ரணவோதநுஶ்ஶரோஹ்யாத்மாப்ரஹ்மதல்லக்ஷ்யமுச்யதே - அப்ரமத்தேநவேத்தவ்யம்ஶரவத்தந்மயோபவேத்) (நாராயணாத்ப்ரஹ்மாஜாயதே; நாராயணாத்ருத்ரோஜாயதே) என்றிப்படிப்பட்ட ஸ்ம்ருதிஸ்ம்ருதிகளாலே [illegible] ப்ரதிபாதிக்கிற அர்த்தங்களையெல்லாம் தம்காலத்திலே [illegible] அவதரிக்க, கோவிந்தரும [illegible] போகையாலும், இவரும அவனை [illegible] யாலும, நம்பிக்கு அவரு [illegible] விஸ்மிதராய் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை [illegible] கேட்டருள, அவரும (స [illegible]) ([illegible] ப்ரதிசக்ஷ [illegible]) என்கிறபடியே-தேவரீருடைய [illegible] போமோ! மூன்றும்கக்ஷியில் கார்யப்ரதிஜ்ஞையை [illegible] விண்ணப்பஞ்செய்தார். எங்ஙனேயென்னில்;-திருமலைநம்பியும், திருமலையில் * சிந்தாமணியைத் திருவடித்தொழுதுபுறப்பட்டு, காளஹஸ்தியிலலேலிலத்தோப்பிலே யெழுந்தருளியிருந்து, ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளுக்குத் திருவாய்மொழிவ்யாக்யாநம் ப்ரஸாதித்தருளாநிற்க, நாயனாரும் ஒருபாதிரிமரமேறி புஷ்பாஹரணம பண்ணாநிற்க அவ்வளவிலே, "திண்ணன்வீடு" என்கிற திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம் அருளிச்செய்யாநிற்க, நாயனாரும் மூன்றுபாட்டளவும் பூப்பறிக்கைதவிர்ந்துகேட்டுக்கொண்டிருந்து, நாலாம்பாட்டிலே, "எம்பெருமானுக்கல்லால் பூவும்பூசனையுந்தகுமே" என்றுவர, நாயனாரும் அம்மரத்தினின்றும் திடீரென்றுகுதித்து, கையிலிருந்தபூப்படலிகையைச் சுழற்றியெறிந்து, தரித்திருந்தருத்ராக்ஷத்தையும வாங்கி வீசிப்பொகட்டு, "தகாது தகாது" என்றுநம்பிதிருவடிக

காமாய் மந்த்ராத்மமாகிற த்வயார்த்தத்தை ப்ரஸாதித்தருளி, இன்னமும்சில அர்த்தவிசேஷங்களுண்டு, அவற்றை ஆளவந்தாருடைய அபிமாநாந்தர்ப்பூதரான திருக்கோட்டியூர்நம்பி ஸ்ரீபாதத்திலேசென்று கேளுமென் றருளிச்செய்ய; ராமாநுஜனும் அங்கேற வெழுந்தருளி, *மாற்றிலி சோறிட்டுத் தேசவாரத்தைப் படைக்கு மவாசனை, "நம்பி திருமாளிகையெங்கே" என்று கேட்டருள, அவர்களும் "அப்பாலே தோன்றுகிற கூறை" என்று காட்ட; அவ்விடந்தொடங்கி நம்பி திருமாளிகையளவும் தண்டனிட்டுக்கொண்டு எழுந்தருள அப்போது *குற்றமின்றிக்குணம்பெருக்கிக் குருக்களுக்கநுகூலரான ஸித்துங்கள் நம்பிப்ராபாவமறிந்தார்கள்; உடையவரும் நம்பிஸ்ரீபாதத்திலேசென்று ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம் பண்ணி, தேவரீர் அடியேனுக்கு ரஹஸ்யார்த்த விசேஷங்களையெல்லாம் ப்ரஸாதித்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; அவரும் இவருடைய அத்யவஸாயபாஹுள்யத்தை யறிய வேணுமென்று, "ஆனந்தரம் சொல்லுகிறேன்" என்று முகங்கொடாமல் எழுந்தருளியிருக்க; மீண்டு கோயிலேற வெழுந்தருளினார்.

பின்பு நம்பியும் திருநாளைக்கெழுந்தருளி, திருவடி தம்மூரேற எழுந்தருளுகிறவளவில், நம்பெருமாள் அருளப்பாடிட்டு, திருமாலை திருப்பரிவட்டம் தீர்த்தம் சடகோபமும் ப்ரஸாதித்து, "நம்ராமாநுசனுக்கு ரஹஸ்யார்த்தங்களை உபதேசியும்" என்று ஆஜ்ஞாபித்து நியமித்தருள; நம்பியும் ([illegible]) (ஸம்வத்ஸரவாஸிநே ப்ரப்ரூயாத்) என்றும், ([illegible]) (இதந்தே நாதபஸ்காய) என்று தொடங்கி ([illegible]) (நசாஶுஶ்ரூஷவே வாச்யம்) என்று தேவரீர் நியமித்தருளிற்றே! என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; பெருமாளும் அப்படியன்று, ([illegible]) (ஸர்வஜ்ஞவிஜ்ஞாநக) என்று தொடங்கிச்சொல்லப்பட்ட சிஷ்யலக்ஷணபூர்த்தியுள்ளவருடையவருக்குச் சொல்லக்குறையில்லை என்றருளிச்செய்ய, நம்பியும் உடையவரைக் குறித்து, "ஒருகால் வாரும்" என்று அருளிச்செய்து எழுந்தருள; ராமாநுஜனும் திருக்கோட்டியூர்நம்பியை ஸந்திக்கச்செல்ல, அவரும் இந்தவிசைசென்று இன்னமொருதரம் வாருமென்ன, இவரும் மீண்டு கோயிலேறவெழுந்தருளினார். இப்படிப்பதினெட்டுப்ப்ரகார மெழுந்தருளி ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்து நின்றவளவிலும், நம்பியும் இவருடைய த்ருடாத்யவஸாய பரீக்ஷார்த்தமாக ஒன்றுமருளிச்செய்யாமலிருக்க, ராமாநுஜனும், பெரிய ஆர்த்தியோடே மீண்டு, * இணைமலர்க்கண்ணீர் ததும்பக் கோயிலேறவெழுந்தருளியிருந்தார். அவ்வளவிலே திருக்கோட்டியூர்நம்பிசிஷ்யரான ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர்வந்து நம்பெருமாளை ஸேவித்து மீண்டு எழுந்தருளுகிறவர், உடையவர்ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்துநிற்க, அவருடனே தம்முடைய ஆர்த்தியெல்லாந்தோன்றும்படி "பூந்துழாய்முடியார்க்குத்தகவல்ல, பொன்னாழிக்கையார்க்குத்தகவல்ல" என்று விண்ணப்பஞ்செய்துபோகவிட்டருள; அந்தஸ்ரீவைஷ்ணவர்

வர் நம்பி திருவடிகளிலே சென்று தண்டனிட்டு அச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய; நம்பியும் இத்தனை ஆர்த்தியுண்டாவதே! என்று உகந்தருளி, "தண்டும் பவித்ரமுமாக தாமொருவரே வருவது" என்று அவரையே மீண்டு ராமாநுஜன் பக்கல் போகவிட்டருள, ஸ்ரீவைஷ்ணவரும் உடையவர் திருவடியேறச் சென்று தண்டனிட்டு நம்பியருளிச்செய்ததை விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவருங் கேட்டருளி, மிகவும் உகப்போடே அவரை தண்டனிட்டு, கூரத்தாழ்வானையும் முதலியாண்டானையுங் கூட்டிக்கொண்டு, அதிகவலையோடே திருக்கோட்டியூரேறச் சென்று, நம்பி திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து நிற்க, நம்பியும் உடையவரைப் பார்த்து உம்மை மாத்ரமாகவன்றோ வரச்சொன்னோம், இவர்களைக் கொண்டுவருவானென்னென்று கேட்டருள; உடையவரும், தேவரீர் தண்டும் பவித்ரமுமாகவன்றோ வரச்சொல்லியருளிற்று, இவர்களைத் தண்டும் பவித்ரமுமாகவன்றோ கூட்டிக்கொண்டு வந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; நம்பியும் எது தண்டு எது பவித்ரம்? என்றுகேட்டருள; உடையவரும் முதலியாண்டானைக்காட்டி இவர் த்ரிதண்டம், கூரத்தாழ்வானைக்காட்டி இவர் பவித்ரம் என்று அருளிச்செய்ய; நம்பியும், ஆகில் இவர்கள் தம்மை யொழிய மற்றொருவர்க்கும் சொல்லாதே கொள்ளும் என்று அருளிச்செய்து, பரமகருணையாலே (ప్రణవాద్యం [illegible] ముముక్షూణాం [illegible])(ப்ரணவாத்யம் நமோமத்யம் நாராயணபதாந்திமம் - மந்த்ரமஷ்டாக்ஷரம் வித்யாத் ஸர்வஸித்திகரம் ஸதா - முமுக்ஷூணாம் ஸதாஜப்யம் புக்திமுக்திபலப்ரதம் - வைஷ்ணவானாம் ஸதாஜப்யம் பக்திஜ்ஞானப்ரவர்த்தநம்) என்கிறபடியே எட்டுத்திருவக்ஷரமாய், பதத்ரயாத்மகமாய், ஜ்ஞானபக்திவைராக்ய ஜநகமானதாயிருக்கிற முமுக்ஷுக்களான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு * நாதத்தழும்பெழ ஸதாநுஸந்தேயமாய் * நலந்தருஞ்சொல்லான பெரிய திருமந்த்ரார்த்தத்தை ப்ரஸாதித்தருளினார்; ராமாநுஜரும் க்ருதார்த்தராய், அதின்மறுநாள் அந்தவூரில் எம்பெருமானான தெற்காழ்வார் திருவோலக்கத்திலே அநேக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு அப்பரம ரஹஸ்யார்த்தத்தை யருளிச்செய்தருளினார்.

நம்பி இச்செய்தியைக் கேட்டருளி, உடையவரை அழைத்து, இந்தப்பரம ரஹஸ்யார்த்தத்தை வேறொருவர்க்கும் சொல்லாதேகொள்ளும் என்றன்றோ நாம் உமக்குச் சொன்னோம், அத்தைமறுத்து நீர் அநேகம் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குச் சொன்னீரென்று கேட்டோம் என்று கேட்டருள; உடையவரும் - உள்ளது, தேவரீர் திருவடிகளை முன்னிட்டுக்கொண்டு சொன்னேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; அத்தை மறுத்துச்சொன்ன உமக்கு பலமேதென்று கேட்டருள, உடையவரும் ஆசார்யநியமநத்தை மறுத்த எனக்கு நரகமே பலமென்று அருளிச்செய்ய; அத்தையறிந்திருந்தும் சொல்லுவானேனென்று கேட்டருள; [illegible]

நுஜனும், அடியேன் ஒருவனன்றோ நரகம்புகுவது, தேவரீர்திருவடி
களை முன்னிட்டுக்கொண்டு சொல்லுகையாலே இவ்வாத்மகோடிக
ளெல்லாம் தேவரீர்திருவடிஸம்பந்தத்தாலே உஜ்ஜீவிப்பார்களென்று
சொன்னேனென்று விண்ணப்பம்செய்ய, நம்பியும் இந்த பரஸமர்த்தி
நமக்குக்கூடிற்றில்லையே!யென்று,இவர் பரஸமர்த்திக்குப் போர உகந்த
ருளி, எம்பெருமானாரே! வாருமென்று எடுத்தணைத்துக்கொண்டு,
“அவரோ நீர்” என்றருளிச்செய்து, இத்தர்ஸநம் பரமவைதிக ஸித்தாந்
தமென்றிருந்தது, இன்றுமுதல் “எம்பெருமானார்தர்சநம்” என்னுங்
கோளென்று எல்லார்க்கு மருளிச்செய்து, அந்த உகப்பின் மிகுதி
யாலே, வாரீர் எம்பெருமானாரே! இன்னமொரு சரமரஹஸ்யார்த்த
விசேஷஞ் சொல்லுவதாக இராநின்றோம், இவ்வளவிலே நீர் தர்ப்பரா
யிராநின்றீர், உம்முடைய அத்யவஸாயத்தைச் சொல்லிக்காணீரென்ன;
எம்பெருமானாரும் தேவரீரருளிச்செய்த அர்த்தத்துக்கு மேலே ஓரர்
த்தமுண்டென்றிருந்தேனாகில் அவிச்வாஸியாவேன்; கேளாதிருந்
தேனாகில் அருளிச்செய்த அர்த்தம் நெஞ்சிலபட்டதில்லையாமென்று,
விண்ணப்பஞ்செய்ய விரகறியாமல், ஸ்ரோதவ்யாபேக்ஷையாலே வ்யா
குலாந்தக்கரணனாயிராநின்றேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்
பியும் இப்போதுபோய் ஏகாந்தமாக நீர் ஒருவருமே வாருமென்று
அருளிச்செய்ய, இவரும் கோயிலேற எழுந்தருளினார்.

பின்பு,எம்பெருமானாரொருவருமே நம்பிஸ்ரீபாதத்தேறச்சென்று
தண்டன் ஸமர்ப்பித்துநிற்க, நம்பியும் இவர் திருக்கையைப் பிடித்
துக்கொண்டுபோய்,ஏகாந்தமாகமேல்தளத்திலேயேறி,படிக்கதவைவிழ
விட்டுஎழுந்தருளியிருந்து,ஒருவர்க்குஞ்சொல்லாதபடிதம்திருவடிகளை
த்தொடுவித்துச்சூளுறவுகொண்டு, தம்முடைய நிர்ஹேதுகக்ருபையாலே
(సర్వగుహ్యతమం భూయః శృణు మే పరమం వచః। ఇష్టోసి మే దృఢమితి తతో వక్ష్యామి తే హితం) (ஸர்
வகுஹ்யதமம்பூய:ஸ்ருணுமேபரமம்வச: - இஷ்டோஸிமேத்ருடமிதி
ததோவக்ஷ்யாமிதேஹிதம்) என்று கீதாசார்யன் அருளிச்செய்தாற்போ
லே, நம்பியும்; ஸர்வகுஹ்யதமமாய பரமரஹஸ்யமான சரமஸ்லோக
த்தையும் அருளிச்செய்து, அத்தால ப்ரதிபாதிக்கப்படுகிற இதரோபாய
த்யாகபூர்வகமாக சித்தோபாயவைலக்ஷண்யத்தையும் ப்ரஸாதித்து,
இந்த பரமரஹஸ்யார்த்தத்தை, (ఇదం తే నాతపస్కాయ నాభక్తాయ కదాచన। నచా
శుశ్రూషవే వాచ్యం నచమాం యో౽భ్యసూయతి) (இதம்தேநாதபஸ்காய நாபக்தாய
கதாசந - நசாஸுஸ்ருஷவேவாச்யம் நசமாம்யோப்யஸூயதி) என்று
சொல்லுகிறபடியேபகவத்விமுகர்முதலானநாஸ்திகர்செவிப்படாதபடி
பேணிக்கொண்டுபோருமென்று நியமித்தருள; இவரும் அடியேன்
அப்படிப்பட்டபேருக்குச்சொல்லக்கடவேனல்லேன்,பகவத்ப்ரவணரா
ன கூரத்தாழ்வானொருவர்க்கும்சொல்லாதிருக்கவொண்ணாதே! என்று
விண்ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும், இவ்வர்த்தங்கேட்கைக்கு அதிகாரமு
ண்டேயாகிலும் ,(సంవత్సరం తదర్ధం వా మాసత్రయమథాపి వా। పరీక్ష్యవివిధోపాయైః

కృపయా నిస్స్పృహో వదేత్) (ஸம்வத்ஸரம் தத்தர்த்தம்வா மாஸத்ரயமதாபிவா-பரீக்ஷ்ய விவிதோபாயை: க்ர்பயாநிஸ்ப்ர்ஹோவதேத்) என்கிறபடியே பஹுப்ரகாரத்தாலும் அவருடைய அத்யவஸாயத்தை யறிந்து ஒருஸம்வத்ஸரம் சுஸ்ரூஷை கொண்டு சொல்லுமென்று நியமித்தருள: எம்பெருமானாரும்; *மாயனன்றோதிய வாக்கதனைக்கற்று யதாஜ்ஞாநமுடையராய், அர்ஜுநன் ஷட்கத்ரயத்திலும எடுப்பும சாய்ப்புமாய்ப் போந்த இவ்வர்த்தத்தைக் கேட்டுத் தரித்தாப்போலன்றிக்கே, "மெய்ம்மைப்பெருவார்த்தை விட்டுசித்தர் கேட்டிருப்பர்" என்கிறபடியே நிர்ப்பரராய், நிரபாரக்வாநுஸந்தாநத்தாலே வந்த ப்ரீத்யதிசயத்தாலுண்டான ராஜகுலமாஹாத்மயத்தோடே புறப்பட்டுக் கோயிலேற வெழுந்தருளினார்.

அநந்தரம கூரத்தாழ்வானும், எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டு நிற்க, அவரைப் பார்த்தருளி, ஆளவந்தார நம்மைவிசேஷ கடாக்ஷம்பண்ணி பெரியநம்பியை நோக்கி ப்ரபத்திபண்ணி யருளினது ஸபலமாம்படி நம்மை வாழ்வித்தருளினார் கண்டீரோவென்றருளிச்செய்து, உடையவரும ஆழ்வானைக் குறித்து, உமக்குமுட்பட ஒரு ஸம்வத்ஸரம் சுச்ரூஷை கொண்டு அத்யவஸாயபாஹுள்யத்தையறிந்து சொல்லுமென்று நியமித்தருளினாரென்ன; ஆழ்வானும்; ஒருஸம்வத்ஸரம் இச்சரீரத்திற்கு நிலையுண்டே, இல்லையோவென்று வ்யாகுலாந்தக்கரணராய் விசாரித்தருளி பெறாமலல்லது தரியாதபேராசையாலே ஸம்வத்ஸர சுச்ரூஷாஸமம் - ஆசார்யன் திருமாளிகைவாசலிலே மாஸோபவாஸம பண்ணுகையென்று சாஸ்த்ரமுண்டாகையாலே அப்படியேசெய்ய, உடையவரும இரங்கி ப்ரஸாதித்தருளினார்.

முதலியாண்டானும எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, அடியேனுக்கும அவ்வர்த்தம ப்ரஸாதித்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும, ஆழ்வான் ஒருவர்க்குமே நம்பிஸ்ரீபாதத்திலே விண்ணப்பஞ்செய்துகொண்டது, நீ நம்பிஸ்ரீபாதத்தே சென்று கேட்குமென்று அருளிச்செய்ய; முதலியாண்டானும், திருக்கோட்டியூரேறவெழுந்தருளி, நம்பிஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு ஆறுமாஸம்நின்றவிடத்திலும அவர் முகங்கொடாமலிருக்க, பின்பு ஆண்டானும நம்பிதிருவடிகளிலே ஸேவித்து நிற்க; அவரும ராமாநுஜபரிகாஹித்தனைப்போலே யிருந்தாய்! என்ன, அடியேன் தாஸரதியென்ன, ஆகில வாருமென்று கேட்டருள; இவரும் சரமரஹஸ்யார்த்தம அடியேனுக்கும ப்ரஸாதித் தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; நம்பியும (విద్యామదో ధనమద స్తృతీయోऽభిజనోమదః। ఏతే మదావలిప్తానా మేత ఏవ సతాందమాః) (வித்யாமதோ தநமத ஸ்த்ருதீயோபிஜநோமத:-ஏதேமதாவலிப்தாநா மேதஏவஸதாம்தமா:) என்கிற இம்மூன்று குறும்பும்போனால் எம்பெருமானார்தாமே க்ர்பைபண்ணி ப்ரஸாதித்தருளுவர், அஞ்சாதேபோமென்று தம்திருவடித் தாமரைகளாலே இவர் உத்தமாங்கத்தை அலங்கரித்து விடைகொடுத்தருள, இவரும் மிகவும்

சமதமாத்யாத்மகுணங்களையுடையராய், கோயிலுக்கெழுந்தருளி, உடையவர்ஸ்ரீபாதத்தில் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, நம்பி அருளிச்செய்தபடியை தம்முடைய ஆர்த்தியெல்லாந் தோற்ற விண்ணப்பஞ்செய்து ஸவிநயராயிற்க, உடையவரும் தம்ஸந்நிதி முதலிகளைப்பார்த்தருளி, ஆண்டானை நம்பிஸந்நிதியில் ஸ்வரூபசிக்ஷைபெற்று வந்தவேஷமிருந்தபடி பாருங்கோள் என்று அருளிச்செய்து, மிகவும் உகப்போடே ஆண்டானுக்கும் ஸர்வகுஹ்யதமமான சரமச்லோகார்த்தத்தை உபதேசித்தருளி, அதிஸந்துஷ்டராய இப்போதன்றோ நமக்குத் தண்டும் பவித்ரமும் கைப்புகுந்ததென்று அருளிச்செய்தருளினார்.

அநந்தரம், சிலநாளைக்குப் பின்பு, திருக்கோட்டியூர்நம்பி, கோயிலுக்கெழுந்தருளி நம்பெருமாளை ஸேவித்துப் புறப்பட்டு, திருமாலையாண்டானையும் அழைத்துக்கொண்டு எம்பெருமானாருடைய மெழுந்தருளினவாறே, உடையவரும் நம்பிஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்துநிற்க, அவரைக் கடாக்ஷித்து, நீர் திருமாலையாண்டான்பக்கலிலே திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தம்கேளுமென்று உடையவரை அவர்திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளி, தாம் மீண்டு திருக்கோட்டியூரேறவெழுந்தருளினார்.

திருமாலையாண்டானும், நம்பி யருளிச்செய்தபடியே திருவாய்மொழிதொடங்கி நடத்தாநிற்க, ஆளவந்தார் அருளிச்செய்தபடி ஆண்டான் நிர்வஹித்தமொழிய, பாட்டுக்களுக்கும் சில அர்த்தவிசேஷங்களை ப்ரதிபாதித்து உடையவர் அருளிச்செய்ய; இது ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யக் கேட்டிலோம் என்று அருளிச்செய்தருளி, "அறியாக்காலத்துள்ளே" என்கிறபாட்டுக்கு அறிவுநடையாடாத தசையிலே ஸம்பந்தஜ்ஞாநத்தைப் பிறப்பித்து, பிறந்தஜ்ஞாநத்தை யழிக்கக்கடவதான தேஹஸம்பந்தத்தோடே பின்னையும் வைத்தாய் என்கிற இழவாலே அருளிச்செய்கிறார் என்று திருமாலையாண்டான் அருளிச்செய்ய; உடையவரும் முன்னில் பாட்டுக்களுக்கும், பின்னில் பாட்டுக்களுக்கும் பெரியப்ரீதியோடே நடவாநிற்க, நடுவே அபர்த்தமாகச்சொல்லுமது சேராது, ஆகையாலே இங்ஙனேயாமித்தனை;- அறியாமாமாயத்தடியேனை - அறியாக்காலத்துள்ளே - அடிமைக்கண் அன்புசெய்வித்து - வைத்தாயால்" என்றருளிச்செய்கிறார் என்று இதையும் ஒரு உபகாரஸ்ம்ர்திபரமாக அருளிச்செய்தவாறே, இது விச்வாமித்ரஸ்ருஷ்டி, ஆளவந்தார் அருளிச்செய்யக் கேட்டிலோமென்று திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கை தவிர்ந்திருக்க; திருக்கோட்டியூர்நம்பி இதைக்கேட்டருளி, கோயிலிலே திருமாலையாண்டான்பக்கலெழுந்தருளி, திருவாய்மொழி நடக்கிறதோ? என்று கேட்டருள, ஆண்டானும் அடியேன் ஆளவந்தார்பக்கல்கேட்ட அர்த்தமொழிய இவர் வேறேசில அர்த்தங்களை ஸ்வகல்பிதமாகச் சொல்லுகையாலே தவிர்ந்தேன் என்ன, நம்பியும் அவர் சொன்ன அர்த்தமேதென்ன, ஆண்டானும்;- "அறியாக்காலத்துள்ளே" என்கிறபாட்டுக்கு உபகாரஸ்ம்ர்தியாகவேணுமென்கிறார் என்ன;

இவ்வர்த்தமும் ஆளவந்தார் அருளிச்செய்ய நாம் கேட்டிருக்கிறோமென்று நம்பி அருளிச்செய்து, ஸாந்தீபனிபக்கலிலே க்ருஷ்ணன் வேதாத்யயநம் பண்ணினாற்போலேகாணும் உம்முடைய பக்கலிலே எம்பெருமானார் திருவாய்மொழி கேட்கிறது, ஆளவந்தார் திருவுள்ளத்திலுள்ள அர்த்தமொழிய இவர்க்கு வேறொன்றும் ப்ரகாசியாது, இவர்க்கு நீர் அஜ்ஞாதஜ்ஞாபநம் பண்ணுகிறோமென்றிராதே கொள்ளுமென்று அருளிச்செய்து, நம்பியும், திருமாலையாண்டானையும் பெரிய நம்பியையுங் கூட்டிக்கொண்டு எம்பெருமானார் மடத்தேயெழுந்தருள, உடையவரும் அதிப்ரீதியுடனே தாநெழுந்திருந்து தடக்கையுங் கூப்பி இவர்கள் திருவடிகளிலே ஸேவித்துநிற்க, அவர்களும் திருவாய்மொழி விட்டதுறவாய தொடங்கி நீர் பலகால் அவ்வர்த்தித்தாகிலும் ப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டுமென்று ஆண்டானுக்கருளிச்செய்தார்கள். பின்னையுந் திருவாய்மொழி தொடங்கி நடவாநிற்கச்செய்தே, மீண்டுமொரு அர்த்தப்ரஸங்கத்திலே ஆண்டான் ப்ரதிபாதித்த அர்த்தங்கேட்டு, ஆளவந்தார் இப்படி அருளிச்செய்யார் என்று உடையவர் விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆண்டானும், நீர் ஆளவந்தாரைக் கண்டறியீரும் காணாதிருக்க, இப்படி அருளிச்செய்யார் என்கைக்கு நிதானமேதென்று கேட்டருள, உடையவரும் நான் ஆளவந்தாருக்கு ஏகலவ்யனன்றோவென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆண்டானும், திருக்கோட்டியூர்நம்பி நமக்குரைத்தது ஒத்திருந்தது, இதுவும் ஒரு திருவவதாரம், ஆளவந்தார்பக்கல் கேளாத அர்த்தமெல்லாம் இங்கே கேட்டோமென்று அவரைத் தண்டனிட்டருளினார்.

பின்பு எம்பெருமானாரும் திருவாய்மொழி சாத்தி போரப்ரீதராயிருக்க, அவ்வளவைப்பார்த்து, பெரியநம்பியும் ஆழ்வார் திருவரங்கப்பெருமாளரையர்பக்கலிலே இன்னமொரு அர்த்தவிசேஷமுண்டு, அதைத அவர்பக்கலிலே கேளுமென்று அருளிச்செய்தருள, உடையவரும், அதிலபிக்ஷைக்காக அன்றுமுதல் ஆறுமாஸம் அவர்க்குக்கப்பாசப்பாலமுதுகாய்ச்சி ஸமர்ப்பித்தும், திருவத்யயந காலங்களிலே அரையர் திருமேனிக்கு அநுரூபமாக மஞ்சட்காப்பு அரைத்து ஸமர்ப்பித்தும் அநுவர்த்தித்தும் போருங்காலத்திலே, ஒருநாள் மஞ்சட்காப்பரைத்து நீராட்டப் பண்ணுகிற காலத்திலே, அவருடைய திருமேனிக்கு அநுரூபமல்லாதிருக்கிறபடியை அவர் திருமுகமண்டலவிகாரத்திலே கண்டு, மஞ்சள் பாத்ரத்தைக் கடக்கவைத்து, வேறேபாங்காக மஞ்சட்காப்பரைத்து சாத்தி நீராட்டப்பண்ணியருள, திருவரங்கப்பெருமாளரையரும் அத்தைக் கண்டு, மிகவுந் திருவுள்ளமுகந்தருளி, உடையவரைக்குறித்து, என்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையுங் கொள்ளைகொள்ளவோ நீர் இப்படி செய்ததென்று அருளிச்செய்து, வாரீர் எம்பெருமானாரே, உமக்கொரு சரம புருஷார்த்தஞ்சொல்லுகிறோம் கேளீரென்று, தேவுமற்றறியாத ஸ்ரீமதுரகவிகளைப்போலே நீரும் (గురురేవపరంబ్రహ్మ గురురేవపరంధనం। గురురేవపర... గురురేవపరాయణం॥ గురురేవపరావిద్యా గురురేవపరాగతిః। యస్మాత్తదుపదేష్టాసౌ ...

ஸர்வஞ்ஞஸ்ஸ:) (குருரேவபரம்ப்ரஹ்ம குருரேவபரந்தநம் - குருரேவபரஃ காமோ குருரேவபராயணம் - குருரேவபராவித்யா குருரேவபராகதிஃ - யஸ்மாத்ததுபதேஷ்டாஸௌ தஸ்மாத்குருதரோகுருஃ) என்று சொல்லுகிறபடியே, * என்னைத்தீமனங்கெடுத்தும், * மருவித்தொழும் மனமே தந்தும், * அறியாதனவறிவித்த ஆசார்யனே உபாயோபேயமென்று விஸ்வஸித்தது, (ஆசார்யஸ் ஸஹரிஸ்ஸாக்ஷாச்சரரூபீநஸம்ஸய:) (ஆசார்யஸ் ஸஹரிஸ்ஸாக்ஷாத்சரரூபீநஸம்ஸய:) என்றும், "பித்தவாடைப்பிரானார் பிரமகுருவாகிவந்து" என்றும் சொல்லுகிறபடியே - உறங்கும்பெருமாள்தானே உலாவும்பெருமாளாயவந்தார் என்றிருமென்று பஞ்சமோபாய நிஷ்டையான சரமபாவார்த்தவிசேஷத்தை பாஸாதித்தருளினார்.

பெரியநம்பிஸ்ரீபாதத்திலே ஆஸ்ரயித்தபோதே, ஸ்வரூபஸித்தியுண்டாயிருக்க, இவர், பலஸ்ரீபாதத்திலும் உபஸ்தஸங்கேட்கைக்கடியென், அவர்கள்தான மேல்விழுந்து அர்த்தங்களை உபதேசிக்கைக்கடியென் என்னில்; ஒருராஜா ஸ்வகுமாரார்த்தமாக பலமந்திரிகளிடத்தே நிதிகளைவைத்து, தன்குமாரன ப்ரபுத்தஞானவானமே கொடுக்கச்சொல்லிப் போமாப்போலே, ஆளவந்தாரும் இவர்களிடங்களிலே ஒவ்வொரு அர்த்தவிசேஷங்களை உபதேசித்துவைக்கையாலே, ஆளவந்தார்ஸ்ரீபாதத்திலேஸேவித்து அவ்வர்த்தங்களை கேளாதஇழவுதீர, இவர்கள்பக்கல் அவ்வர்த்தங்களைப்பெற்று இழவுதீர்ந்தாரித்தனை. இனி இவ்வாசார்யர்களுக்கு, ஆளவந்தார் இளையாழ்வாரை "ஆமுதல்வன்" என்று கடாக்ஷித்து, நாம உங்களுக்குச்சொல்லும் பரமரஹஸ்யத்தை இளையாழ்வாருக்குச்சொல்லுங்கோளென்று நியமித்தருளுகையாலே, சிஷ்யனுக்கிலுமாம், ஆசார்யனுக்கிலுமாம், விலக்ஷணஸம்பந்தமே வேண்டுமென்று மேல்விழுந்து உபதேசித்தார்கள். ஆகையாலே முன்புள்ள ஆசார்யர்கள் இவர்க்கு ஆசார்யர்களாய் வீறுபெற்றார்கள்; பின்புள்ளவர்கள் இவர்க்கு சிஷ்யர்களாய் ஸ்வரூபம்பெற்றார்கள். ஒருஹாரத்தின்நடுவே மாணிக்கங்கிடந்து, அந்த ஹாரத்தை சோபிதமாக்குமாப்போலே, * இடையே யிராமாநுசமுனியாய விளங்குகின்றதே.

உடையவர், கத்யத்ரயமும், நித்யத்திருவாராதநப்படியும், கீதாபாஷ்யமும் அருளிச்செய்து, "பரப்ரஹ்மம ஸ்ரீமந்நாராயணனே" என்று அறுதியிட்டு, தரிஸநப்ரவர்த்தநம் பண்ணிக்கொண்டுபோருகிறகாலத்திலே, எம்பெருமானார் ஏழகம்மாதுகரம்பண்ணி அமுதுசெய்தருளுகிற காலத்திலே இவர், ஸ்த்தாநத்துறையைநெருக்கிக்கொண்டுபோர, அவர்களிலே ஒருவர் இவர் மாதுகரம்பண்ணுகிறவிடத்திலேவிஷமிச்ராந்நத்தை ப்ரயோகிக்கும்படி நியமித்துவைக்க, அந்தக்ர்ஹஸ்த்தரும், ஸ்வஸ்த்ரீயைப்ரேரிக்க, அவளுமகூடாதென்ன, அவனும் நிர்ப்பந்திக்க, அவளும் விஷமிஸ்ராந்நத்தை மறித்து ஸமர்ப்பித்து தண்டனிட்டுப்போக, இவரும்இதென்னென்றுதிகைத்து, பாவமறிந்து, ஸகராந்நத்தை ஸாகர

காமினியான திருக்காவேரியிலே கரைத்துவிட்டு உபவஸித்திருக்க, இச்செய்தியைத் திருக்கோட்டியூர்நம்பி கேட்டருளி, கோயிலுக்கெழுந்தருளாநிற்கச்செய்தே, மத்யாஹ்நகாலத்திலே திருக்காவேரியிலே எழுந்தருளாநிற்க, உடையவரும் முதலிகளுமாக வெழுந்தருளி, நம்பிஸ்ரீபாதத்திலே தண்டனிட்டுக்கொண்டு கிடக்க, நம்பியும் அவரை யெழுந்திருக்கச் சொல்லாமலிருக்க, கிடாம்பியாச்சானும் இதென்ன சிஷ்யாசார்ய க்ரமந்தான்? கருமுகைமாலையை வெய்யிலிலே போகடுவார்களோ? என்று பரிந்தெடுக்க, நம்பியும், உம்மைக்காணும்தேடுகிறோம், திருமேனிக்குபயாரிவர்நீதாம,இன்றுமுதல் தளிகைக்குப்பண்ணி, இவர்க்கு ஏகமாதுகரமாக பரஸாதியுமென்று நியமித்தருள, கிடாம்பியாச்சானும் அப்படியே பண்ணி ஸாதித்துக்கொண்டெழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு, யஜ்ஞமூர்த்தி யென்கிறமஹாவித்வானான ஒருப்ராஹ்மணன் கங்காஸ்நாநம்பண்ணி அங்குள்ளவித்வான்களைஜயித்து, அங்கே மாயாவாத ஸந்யாஸாச்ரமத்தையும் பரிக்ரஹித்து, வித்யையாலும், சிஷ்யஸம்பத்தாலும் மிகுந்தவனாயிராநிற்க, அவனும் அங்கே உடையவருடைய வைபவத்தைக்கேட்டு, நாம் அங்கேபோய் அவருடனே தர்க்கிக்கவேணுமென்று அநேக சாஸ்த்ரங்களையெழுதிச்சுமை சுமையாகக்கட்டியெடுப்பித்துக்கொண்டு, தன்வித்யாகர்வமெல்லாந் தோற்ற, பெரியமதிப்புடனே, அதிகவரையிலே கோயிலேறவந்து உடையவரைப்பார்த்து, என்னுடனேதர்க்கிக்கவேணுமென்ன, இவரும் அப்படியேசெய்கிறோம், நீதோற்றால் என்னசெய்கிறாயென்ன; அவனும் நான் தோற்றேனாகில் உம்முடைய ஸித்தாந்தத்திலே புகுரக்கடவேனென்ன, உடையவரும், நாம் தோற்றோமாகில் க்ரந்த ஸந்யாஸம் பண்ணி தோற்றோம் என்கிறோமித்தனையென்ன; அவனும் ஸம்மதித்து, இப்படி அந்யோந்யம் ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணிக்கொண்டு, பதினெட்டு நாள் அவதியுமிட்டு,இருவரும் ஒருவர்க்கொருவர்தோலாமல் மத்தகஜங்கள்போலே தர்க்கிக்க, இப்படி பதினாறுநாள் ஒருவர்க்கொருவர் தோலாமல் தர்க்கித்தும் அவனைஜயிக்கப்போகாமல், பதினேழாம்நாள் அவனுடைய யுக்திப்ரபலமாக, இவரும் அதுக்குமேல் ஒன்றுந்தோன்றுதபடிநிற்க, அவ்வளவிலே அவனும் தன்வெற்றிதோற்றவெழுந்திருந்து அறைக்குப்போக, ராமாநுஜனும், வ்யாகுலாந்தக்கரணராய்மடமே எழுந்தருளி, தம் திருவாராதநமான பேரருளாளரையுந் திருவடிவிளக்கி, அமுதுசெய்யப்பண்ணி, பெருமாளுடனே வெறுத்து, பெருமாளே! ஆழ்வார்தொடங்கி ஆளவந்தாரளவாக, *ஓராண்வழியாய் ப்ரதிஷ்ட்டிதமாய்வந்தஇத்தர்சநம் அடியேனைத்தோற்றித் தோற்கக்கடவதோ!, இந்நாள்வரையில் தேவரீர ஸ்வரூபரூப குணவிபூதிகள் ஸத்யமென்று ப்ரமாணத்தை நடத்திக்கொண்டு போந்தீர், இப்போது ஒரு ம்ர்ஷாவாதியைக் கொண்டுவந்து என்னுடையகாலத்திலே எல்லா ப்ரமாணங்களையும் அழித்துப்போகட்டுலீலைகொண்டாடத் திருவுள்ளமாகில்

படியே செய்தருள என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, தாமும் அமுதுசெய்யா மல் கண்வளர்ந்தருள; பேரருளாளரும் அன்றாத்ரி இவர் ஸ்வப்நத்திலே யெழுந்தருளி, இளையாழ்வீர்! கிலேசிப்பானேன், உமக்கு, ஸமார்த்தனாயிரு ப்பானொருசிஷ்யனை உண்டாக்கித்தந்தோமாகாணும், உம்முடைய பரமா சார்யரான ஆளவந்தார் அருளிச்செய்த மாயாவாத கண்டநத்தைச்சொ ல்லி அவனை ஜயியும் என்றருளிச்செய்தருள, உடையவரும் திருக்கண் களை விழித்து இதொரு ஸ்வப்நமிருந்தபடி யென்னென்று மிகவுந்திரு வுள்ளமுகந்து, ஸ்வப்நத்திலே அருளிச்செய்த யுக்திகளைத் திருவுள்ளத்தி லேகொண்டு எழுந்தருளியிருந்து, ஸந்தோஷத்துடனே நித்யகர்மாநுஷ் டாநஞ் செய்தருளி, தமதிருவாராதநமான பேரருளாளனையும் ஸேவித்துப்புறப்பட்டு, ப்ரஸங்கமபேக்ஷாய்க்கொண்டு தர்க்ககோஷ்டி யிலேயெழுந்தருள, அவ்வளவிலே அந்தவித்வானும் பாலஞானனாகை யாலே, உடையவர் எழுந்தருளுகிற காம்பீர்யத்தையும் ஸந்தோஷ த்தையுங்கண்டு, இவர் நேற்று தோற்றிருக்கும் எழுந்தருளும்போது சோம்பிக்கொண்டுபோனார், இப்போது மத்தகஜம்போலே நிஸ்சேவா ராகின்றார், ஆகையாலே இது மாநுஷமன்று, அமாநுஷசேஷ்டித மாயிராநின்றதென்று நிச்சயித்து, சடக்கென எழுந்திருந்து எதிரேசென் று, உடையவர் திருவடிகளிலே ஸேவித்து, "தேவரீருக்குத் தோற்றேன்" என்று ஸ்ரீபாதரக்ஷைகளை சிரஸாவஹித்துக்கொண்டு, அடியேனை இரங் கியருளவேணுமென்ன; உடையவரும், இதென்னென்று நினைத்து, தர்க்கிக்கலாகாதோவென்ன, அவனும் உடையவரைக் குறித்து, தேவரீரு க்குப் பெரியபெருமாள் ப்ரத்யக்ஷமாயினபடி, தேவரீர் சொன்ன, பெரிய பெருமாளென்ன, பேதமில்லையென்று அறிந்தேன், இனி அடியேன் தேவரீர்ஸந்நிதியில் வாய்திறந்து ஒருவார்த்தைசொல்ல ப்ராப்தியில்லை யென்ன, உடையவரும் உகந்தருளி, ஆகிலும், நீ சொன்ன மாயாவாத ஸித்தாந்தத்திலும், ப்ரஹ்மம நிர்க்குணம்மென்கையாலே அந்த பரஹ் மத்திற்கு, ஸத்யத்வாதி குணயோகங்களைச் சொல்லுகிற வேதவாக்யங் கள் அப்ரமாணமாய்விடும், அவித்யாதிரோஹிதமான ப்ரஹ்மத்திக்கு குணயோகமுண்டாகையாலே ஸகுணச்ருதியில விரோதமில்லையென்றீ ராகில் அதுகூடாது, எங்ஙனேயெனனில்; (జ్ఞానరూపం పరం బ్రహ్మ తన్నివర్త్యం మృషాత్మకం। అజ్ఞానం చేత్తిరస్కుర్యాత్ కః ప్రభుస్తన్నివర్తనే) (ஜ்ஞாநரூபம்பரம்ப்ரஹ்ம தந்நிவர்த்யம்ம்ருஷாத்மகம் - அஜ்ஞாநஞ்சேத திரஸ்குர்யாத் கஃப்ரபுஸ் தந்நிவர்த்நே) என்கிறபடியே ஜ்ஞாநரூபமாயிருநதுள்ள பரப்ரஹ்மத் தை அஜ்ஞாநரூபமான அவித்யை மறைத்ததாகில் அந்த அவித்யைக் கு நாசமில்லையாகையாலே அது நித்யமாயவிடும், அப்படியாகிலென் னென்னில்; அவித்யை என்றும், ப்ரஹ்மம் என்றும், இரண்டுவஸ்து உண்டாகையாலே, அத்வைதமென்கிற மஹாகஜம், த்வைதமாகிற ஆழ ங்காலிலே அமிழ்ந்தது, இத்யாத்யுக்திகளை யருளிச்செய்ய; அவனும் இ சைந்து, இவர்க்குத் தோற்று, ஏகதண்டத்தை முறித்தெறிந்துவிட்டு,

எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்க ப்ரணாமம் பண்ணிக்கொண்டுகிடக்க, எம்பெருமானாரும், தம்திருவடிமலர்களாலே அவன்முடியை ஸோபிரமாகக் எடுத்தணைத்துக்கொண்டு மிகவும் க்ருபைசெய்தருள, அவனும் அடியேனுக்கு த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளை ப்ரஸாதித்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும் அப்படியே செய்கிறோமென்று திருவுள்ளம்பற்றி, முன்பு சிகாயஜ்ஞோபவீதத்யாகம்பண்ணினதாகையாலே அதற்கு ப்ராயஶ்சித்தம்பண்ணவேணுமென்று (హీనో యజ్ఞోపవీతేన యది స్యాద్యానభిక్షుకః। తస్య క్రియా నిష్ఫలాస్స్యుః ప్రాయశ్చిత్తం విధీయతే॥ గాయత్ర్యా సంహితాయైవ ప్రాజాపత్యాష్టకేన చ। పునస్సంస్కారమాహృత్య ధార్యం యజ్ఞోపవీతకం) (ஹீநோ யஜ்ஞோபவீதேந யதிஸ்யாத் த்யாநபிக்ஷுக:- தஸ்ய க்ரியா நிஷ்பலாஸ்யு ப்ராயஶ்சித்தம் விதீயதே - காயத்ரீஸம்ஹிதயைவ ப்ராஜாபத்யாஷ்டகேந ச - புநஸ்ஸம்ஸ்காரமாஹ்ருத்ய தார்யம் யஜ்ஞோபவீதகம்) என்கிறபடியே சாஸ்த்ரோக்த ப்ரகாரியையாலே ப்ராயஶ்சித்தமும் பண்ணிவைத்து, சிகாயஜ்ஞோபவீதங்களையும் தரிப்பித்து, (ప్రథమం పంచసంస్కారం వైష్ణవం మునిభిస్స్మృతం। సర్వాశ్రమేషు వస్తవ్యం స్త్రీశూద్రాణాం ద్విజోత్తమ) (ப்ரதமம் பஞ்சஸம்ஸ்காரம் வைஷ்ணவம் முநிபிஸ்ஸ்மர்தம - ஸர்வாஶ்ரமேஷு வஸ்தவ்யம் ஸ்த்ரீஶூத்ராணாம் த்விஜோத்தம) என்கிறபடியே திருவிலச்சினை முதலான பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும் ப்ரஸாதித்து, (ఉపవీతం త్రిదండం చ పాత్రం జలపవిత్రకం। కౌపీనం కటిసూత్రం చ న త్యాజ్యం యావదాయుషమ్)(உபவீதம் த்ரிதண்டம் ச பாத்ரம் ஜலபவித்ரகம் - கௌபீநம் கடிஸூத்ரம் ச ந த்யாஜ்யம் யாவதாயுஷம்) என்கிறபடியே த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளை நீர் உள்ளதனையுந் தரியுமென்று ப்ரஸாதித்தருளி, உகப்பின்மிகுதியாலே, பேரருளாளர் தமக்கு ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்தருளின உபகாரத்திற்கு ஸ்மாரகமாக “அருளாளப்பெருமானெம்பெருமானார்” என்று திருநாமஞ் சாத்தியருளினார்.

அநந்தரம், அவனை அழைத்துக்கொண்டுபோய், நம்பெருமாளையும் ஸேவிக்கப்பண்ணி, தீர்த்தப்ரஸாதமும், ஸ்ரீசடகோபனும் ப்ரஸாதிப்பித்துப் புறப்பட்டு மடமேபோய், தம்திருவாராதநமான பேரருளாளனை ஸேவிக்கப் பண்ணுவித்து, “இவர்காணும் உம்மை நம்பக்கல் சேர்த்தருளினவர்” என்று அருளிச்செய்து, அவனைத்திருவாராதநம் பண்ணி அமுதுசெய்வித்துத் தாமும் அமுதுசெய்து, இவர்க்குத்தளிகை ப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதித்தருள; இவரும் அமுதுசெய்து ஸஹர்ஷராய் வாழ்ந்துகொண்டிருக்குங்காலத்திலே, உடையவர் இவரைப்பார்த்து, “வாரீர், அருளாளப்பெருமானெம்பெருமானாரே! ஆழ்வார்கள் அருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்களை ஓதிர்” என்று அருளிச்செய்து, திருப்பல்லாண்டு தொடங்கி நாலாயிரமும் ஓதுவித்து மற்றும்வேண்டும் தத்வசிக்ஷைகளையும் ப்ரஸாதித்தருளினார்.

அநந்தரம் உடையவர், ஆழ்வானையும், ஆண்டானையும், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரையும் க்ருபை பண்ணிக்கொண்டு, வித்வ

கோஷ்டியாக நடக்குங்காலத்திலே ஆசார்யர்களெல்லாரும் வந்து உடையவர்திருவடிகளிலேஆச்ரயித்ததைக்கேட்டு அநந்தாழ்வானும், எச்சானும், தொண்டனூர்நம்பியும், மருதூர்நம்பியும், உடையவர் திருவடிகளிலே யாச்ரயிக்கவேணுமென்று எழுந்தருள அவர்களை, அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமானார் ஸ்ரீபாதத்திலே ஆச்ரயிப்பித் தருளினார். அவரும் ப்ரீதராய், அவர்களைக்குறித்து, "குருவியின்கழுத்திலேபனங்காயைக்கட்டினாற்போலே உடையவர், செய்தார், நீங்கள் எம்பெருமானார்திருவடிகளைத்தஞ்சமென்றிருங்கோள்" என்றுஅருளிச் செய்தருளினார்.

பின்பு ஆயிரமான திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தமருளிச் செய்துகொண்டு திவ்யகோஷ்டியாக எழுந்தருளியிருக்கிறவளவிலே, "ஒழிவில்காலமெல்லாமுடனாய்மன்னி" என்கிற திருவாய்மொழிநடவாநிற்க "சிந்துபூமகிழுந்திருவேங்கடம்" என்கிறவிடத்திற்கு அர்த்தமருளிச்செய்கிறவர், முதலிகளைப் பார்த்தருளி, புஷ்பமண்டபமான பெரியதிருமலையிலே திருவேங்கடமுடையானுக்கு உகப்பாகத் திருநந்தவனஞ்செய்து திருமாலைசாத்துவாராரேனுமுண்டோவென் றருளிச்செய்ய; அவ்வளவிலே அநந்தாழ்வானெழுந்திருந்து, "அடியேன் விடைகொள்ளுகிறேன்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்து தண்டன் ஸமர்ப்பித்து திருமலைக்கெழுந்தருளித் திருவேங்கடமுடையானையும் திருவடித்தொழுது, திருநந்தவநஞ்செய்து, அத்திருநந்தவனத்திற்கு, "ராமாநுஜன்" என்று திருநாமம் சாத்தி, திருமாலைகட்டித் திருவேங்கடமுடையானுக்கு ஸமர்ப்பித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்கிறபடியை, உடையவர்கேட்டுஉகந்தருளி, திருவாய்மொழிப்ரபந்தார்த்தத்தைத்திவ்யமாகநடத்திச் சாத்தியருளினார். பின்பு, உடையவரும் நம்பெருமாளை ஸேவித்து, அடியேன் பேரருளாளரையும், திருவேங்கடமுடையானையுந் திருவடித்தொழுதுமீண்டுவிடைகொள்ளுகிறேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; போய்க்கடுகவாரும் என்று திருவுள்ளமாயருள; உடையவரும், முதலிகளுடனே புறப்பட்டு, திருக்கோவலூரிலே ஆழ்வார்கள் நாயனாரையும்திருவடித்தொழுது,பெருமாள்கோயிலேறவெழுந்தருளி, திருக்கச்சிநம்பி மடமேசென்று, (శ్రీమత్కాంచిమునిం వందే కమలాపతినందనం। వరదాంఘ్రిసదాసంగరసాయనపరాయణం) (ஸ்ரீமத்காஞ்சிமுநிம்வந்தே கமலாபதிநந்தநம் - வரதாங்க்ரிஸதாஸங்கரஸாயநபராயணம்) என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்து நம்பிதிருவடிகளிலேதண்டனஸமர்ப்பித்துநிற்க, அவரும் க்ருபைபண்ணியருள; அவருடனேகூடவெழுந்தருளி, அவர்புருஷகாரமாக ஸ்ரீகோபுரராஜனையும், ஆனைகாத்தபெருமாளையும் ஸேவித்துப் புகுந்து, (మహావరాహందేవేశం ద్రష్టుకామోరసాతలాత్। నిర్యయౌయత్రభగవాననన్తః పన్నగేశ్వరః॥ తీర్థేతస్మిన్మహాపుణ్యే సిద్ధసంఘనిషేవితే। సమాహూతానితీర్థాని సర్వాణిమునిభిస్సహ) (மஹாவராஹம்தேவேசம்த்ரஷ்டுகாமோரஸாதலாத் - நிர்யயௌயத்ரபகவாநநந்தபந்நகேச்வரः - தீர்த்தேதஸ்மின்மஹாபுண்யேஸேவித்த

ஸங்கநிஷேவிதே - ஸமாஹ்ருதாநி தீர்த்தாநி ஸர்வாணி முநிபிஸ்ததா) என்றுசொல்லப்பட்டமாஹாத்ம்யத்தையுடைய திருவநந்த ஸரஸ்வதி லேநீராடி, கேசவாதிதிருநாமங்களையுஞ்சாத்தியருளி *எறிதிரை வையம் முற்று மேனதத்துருவாயிடந்த ஞானப்பிரானையும் ஸேவித்து, ப்ரதக்ஷிணமாக வெழுந்தருளி ஆழ்வார்களையும் ஸேவித்து, ஸ்ரீபலிபீடத்தையும் தண்டனிட்டு, ஜய விஜயர்களையும் ஸேவித்து, ப்ரதக்ஷிணமாக வெழுந்தருளி, திருவநந்தாழ்வானையும் ஸேவித்து, திருப்புற்றடியிலேயும் தண்டனிட்டு, அதற்குக்கிழக்காக தம்மை விசேஷகடாக்ஷம் செய்தருளின யமுனைத்துறைவர் திருமுற்றத்திலே, (நமோ நமோ [illegible]) (நமோநமோயாமுநாய யாமுநாய நமோநம:) என்று அநுஸந்தித்து தண்டனஸமர்ப்பித்து, கரியமாணிக்கப் பெருமாளையும் திருவடிதொழுது, ஸ்ரீபுண்யகோடி விமாநத்தையும் ஸேவித்து, திருமடைப்பள்ளி நாச்சியாரையும் ஸேவித்து, பேரருளாளப் பெருந்தேவியாரையும் ஸேவித்து உள்ளேபுகுந்து, ([illegible] । [illegible]) (ஆகாரத்ரயஸம்பந்நாமரவிந்தநிவாஸிநீம் - அசேஷஜகதீஸித்ரீம்வந்தேவரதவல்லபாம்) என்று அநுஸந்தித்து, தீர்த்தப்ரஸாதமும் ஸ்வீகரித்துப்புறப்பட்டு ப்ரதக்ஷிணமாக வெழுந்தருளி, திருவெட்டிமேகமண்டபத்திலே திருவாழியாழ்வானையும், பெரியதிருவடியையும் ஸேவித்து *சென்றுலகந்தமராதனையாரும் சேனைநாதன் கழல் வணங்கி எழுந்தருளி, ([illegible]) (அசேஷகிரிராஜாய ஸ்ரீஹஸ்திகிரயே நம) என்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, வையமாளிகையிலேயேறி, ஸேவாக்ரமத்திலே நம்பியை முன்னிட்டுக்கொண்டு உள்ளேபுகுந்து, *உலகேத்து மாழியானத்தியூரானான பேரருளாளரையும் ஸேவித்து, திருப்பல்லாண்டையும், வரதராஜாஷ்டகத்தையும் அநுஸந்தித்து, *தென்னத்தியூர்கழலிணைக்கீழ்ப்பூண்ட அன்பாளராயிருக்க, திருக்கச்சிநம்பியும், இவர்க்கு தீர்த்தப்ரஸாதமும், *துயரறுசுடரடியான ஸ்ரீசடகோபமும் ப்ரஸாதிப்பித்தருள ஸ்வீகரித்து க்ருதார்த்தராயப்புறப்பட்டு, திருக்கச்சிநம்பியுடனே, அடியேன் பெரியதிருமலைக்கு விடைகொள்ளுகிறேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அவரும் "சென்றுவணங்குமினோ சேணுயர்வேங்கடத்தை" என்றருளிச்செய்து விடைகொடுத்தருளினார்.

உடையவரும், அதிப்ரீதியோடே திருப்பதிக்கெழுந்தருளுமளவிலே மார்க்கமத்யத்திலே "வழிதிகைத்தலமருகின்றேன்" என்கிறபடியே வழிதப்பித் திகைத்துநிற்க, முதலிகளும் அங்கே ஒருவேற்றமிறைப்பானைக்கண்டு, திருமலைக்கு வழியெங்ஙனேயென்று கேட்டவளவில், அவனும் செவ்வையான வழியைக்காட்ட, உடையவரும் இதொரு அமாநவன்புருஷகாரமிருந்தபடியென்! என்று அவனைத்தண்டனிட, முதலிகளும் இப்பரமாஸ்திகத்வத்தைக் கண்டு களித்து அவர்க[illegible]

தண்டனிட, இவரும் முன்னடந்து எழுந்தருளி, திருமலையாழ்வாரையும், திருத்தாழ்வரையிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீபராங்குசபரகாலப்ரப்ருதிகளான ஆழ்வார்பதின்மரையும் ஸேவித்து, திருப்பதியிலே யெழுந்தருளியிருந்து, விட்டலதேவனையும் சிஷ்யனாக்கிக்கொண்டு, திருப்பதியிலே ஸ்வசிஷ்யர்கள் முப்பது திருநாமங்களைக் குடியேற்றி, இளமண்டபத்தையும் கைப்பற்றுக விநியோகித்து அங்கே எழுந்தருளியிருக்க; இச்செய்தியை அநந்தாழ்வான் தொடக்கமான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கேட்டருளித் திருமலையினின்றுமிறங்கிவந்து எம்பெருமானாரை ஸேவித்து, "தேவரீர் அப்பனை ஸேவிக்க எழுந்தருளவேணும்" என்று விண்ணப்பஞ் செய்ய; உடையவரும், ஆழ்வார்கள் திருமலைமிதியாமையாலே நாமும் ஏறக்கடவோமல்லோம், திருத்தாழ்வரையிலே யெழுந்தருளியிருக்கிற ஆழ்வார்களை ஸேவித்திருக்கிறோமென்றருளிச்செய்ய; அநந்தாழ்வானும், தேவரீர் ஏறாதபோது அடியோங்களொருவரும் ஏறோம், மற்றுமுள்ளாரொருவரும் ஏறுவதில்லையென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும், அப்படியே செய்கிறோமென்று தத்துருணமாகத் திருமேனியை சோதித்துக்கொண்டு எழுந்தருளி, அடிப்புளியாழ்வாரடியிலே திருமலையாழ்வாரை ஸேவித்து, ([illegible]) (பாதேநாத்யாரோஹதி) என்கிறபடியே ஸ்ரீவைகுண்டநாதநியோகாத் சேதநன, பாதபீடத்திலே அடியிட்டேறுமாபோலே ப்ரதிபத்திபண்ணிக்கொண்டு, திருவேங்கடமுடையான் அருளப்பாடிட்டத் திருமலையேறி, *செப்பார் திண்வரையையும் *பன்மணிநீரோடுபொருதுருளும் கானமும்" *அன்னனைய பொற்குவடுகளையும், *வேயகள்நின்று வெண்முத்தமே சொரியும் *கானமும் வானரமும் வேடுமுடை வேங்கடத்தையும் கண்டுகளித்துக்கொண்டு, திருப்பரியட்டப்பாறையளவிலே எழுந்தருளாநிற்க; திருவேங்கடமுடையான் தீர்த்தப்ரஸாதங்கொண்டு பெரியதிருமலைநம்பி எதிரேஎழுந்தருளி ப்ரஸாதித்தருள; உடையவரும், நம்பிதிருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்க ப்ரணாமம்பண்ணி, தீர்த்தப்ரஸாதமும ஸ்வீகரித்தருளி, தேவரீர் எழுந்தருளவேணுமோ? ஒருசிறியாரில்லையோ? என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; நம்பியும, நாலுதிருவீதியிலும் ஆராய்ந்து பார்த்தவிடத்தில்என்னிற்காட்டில சிறியாரைக்கண்டிலேனென்ன உடையவரும் முதலிகளும் இத்தைக்கேட்டருளி, அத்யாஸ்சர்யப்பட்டு, கல்வேலியளவிலே எழுந்தருளாநிற்க; ஜீயர்கள், ஏகாங்கிகள், ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், திருமலையிலுள்ள ஸ்தாநத்துறை, ஸ்ரீபாதந்தாங்குவார் முதலான அனைத்துக் கொத்திலுள்ளவர்களும் வந்து எதிர்கொண்டு ஸத்கரிக்க; உடையவரும் முதலிகளுமாக எழுந்தருளி, வைகுந்தன் திருவாசலிலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, திருக்கோனேரியிலே நீராடி, கேசவாதித்வாதசநாமங்களையுஞ் சாத்தியருளி, நாலுவீதியையும் ப்ரதக்ஷிணமாக வெழுந்தருளி, "சிந்தாமணிகள் பகரல்லைப் பகல்செய்" என்கிறபடியே கசிதாநர்க்க ரத்நத்யுதி ரஞ்ஜிதமான மாடகூடப்ராஸாத

தோரண கோபுர ப்ராகாரங்களையும் அநுபவித்து, அங்கே தம் கைங்கர்யமான ராமாநுஜனென்கிற திருநந்தவநத்திலே எழுந்தருளி, திருக்கண்சாத்தி உகந்தருளி, அநந்தாழ்வானையும் பார்த்து அணைத்துக்கொண்டு "வளர்த்ததனால் பயன் பெற்றேன" என்று மிகவும் க்ர்பைபண்ணியருளி, மற்றும் அங்குண்டான "தேனேய்பூம்பொழில்" என்றும், "விரையார்பொழில்" என்றும், "கோற்றேன்பாய்ந்தொழுகும்குளிர் சோலை" என்றும்சொல்லுகிற * மொய்த்த சோலைகளையும், அச்சோலைக் கலங்காரமாக * செண்பகமாயதிற்கும் திருவுடைய செண்பகம், செருந்தி, திருமகிழ், பாடலம், சுரபுன்னை, புன்னாகம்முதலான மதுஸ்ரவகுஸும ப்ரகர்ஷத்தையுடையதிருப்பூமரங்களினெழிலையும், செவ்வந்தி, பிச்சி, இருவாட்சி, மல்லிகை, முல்லைதொடக்கமானகொடிமலரழகையும், "மொய்பூந்தடந்தாழ்வரை" என்று சொல்லுகிற * செந்தீமலரும், * சேஸூர்சுனைகளில, மதகபரமநாதித மநோஹாரிசெந்தாமரை ஸ்ரீயையும், * திருவேங்கடத் தெண்ணீர்ச்சுனைகளில * மீனாயப்பிறக்கும் விதியுடையாரையும், * கோனேரிவாழுங் குருகு, கொக்கு, நாரை, தாரா முதலான பக்ஷிஸங்கங்களையும, வ்ருக்ஷசாகாரூடபிககூஜித காஹளீநாதங்களையும், * கொண்டலதிரத் தோகைவிரித்து நடமாடுகிற மயூரகேகாரவத்தையும, * வண்டினங்கள் தென்னதெனவென்று பண்பாடுகிற பாடலையுங்கண்டு கேட்டு ஆநந்தித்து, * திலங்கோட்டிடைகொண்ட ஞானப்பிரானையும ஸேவித்து, * அவாவறச்சூழ்ந்தான் திருவாசலிலே தண்டனிட்டு, அநந்தாணிப்புளியையும ஸேவித்து, ஸ்ரீபலிபீடத்தடியிலேதண்டனிட்டு, ப்ரதக்ஷிணமாக வெழுந்தருளி யமுனைத்துறைவர் என்கிற திருப்பூமண்டபத்தையும் ஸேவித்து, (ధనుర్మాసేసితేపక్షే ద్వాదశ్యా మరుణోదయే । ఆయాంతి స్సర్వతీర్థాని స్వామిపుష్కరిణీతటే) (தநுர்மாஸேஸிதே பக்ஷேத்வாதஶ்யாமருணோதயே - ஆயாந்திஸர்வதீர்த்தாநி ஸ்வாமிபுஷ்கரிணீதடே) என்று சொல்லப்படுகிற மாஹாத்ம்யத்தையுடைத்தான ஸ்வாமிபுஷ்கரிணியிலே தீர்த்தஸ்வீகாரமசெய்து, செண்பகத்திருவாசலுக்குள்ளே புகுந்து தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, திருமடைப்பள்ளி, யாகசாலை, திருமாமணிமண்டபத்தையும ஸேவித்து, சேனைமுதலியாரையும் ஸேவித்து, வேங்கடத்தரியையுந் திருவடிதொழுது ஆநந்தநிலயமென்னும் திவ்ய விமாநத்தையுங் கண்ணாலே பருகுவாரைப்போலே அநுபவித்து உள்ளேயெழுந்தருளி, * அடியாருமவானவரும் அரம்பையரும் கிடந்தியங்கும் குலசேகரன்படியைக் கடந்து உள்ளேபுகுந்து, * திலதமுலகுக்காயநின்ற * தண்ணார்வேங்கடவிண்ணோர் வெற்பனை * எண்ணம் புகுந்துதித்திக்கும் * செந்தாமரைக்கட் செங்கனிவாய் நாற்றோளமுதையும் * செங்கமலக் கழலிற்படியும், சீதக்கடலென்கிற திருமொழிப்படியும், மணிநூபுராதி கிரீடாந்த ஸர்வதிவ்யாபரண திவ்யமால்யாம்பர திவ்யாங்கராகசோபிதமான அவ்வடிவழகை பாதாதிகேசாந்தமாக அநுபவித்து, "அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா -

லொன்றில்லா வடியேனுன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேன்'' என்று அடிக்கீழமர்ந்து புகுந்து, பூவார்கழல்களைக் கிட்டி க்ர்தாஞ்ஜலிபுடராய் அநுபவித்துநிற்க; இவர்க்குத் தீர்த்தப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதிக்க ஸ்வீகரித்து க்ர்தார்த்தரா யருளி, "இதுபூலோகவைகுண்டமாயிருந்தது" என்று ஆஸ்சர்யப்பட்டு, திருமஞ்சநமும் ஸேவித்தருளி, அழகப்பிரானுருடைய ஸ்ரீபலிதத்திருநாளையும் ஸேவித்தருளி, * விண்ணோர்வெற்பாகையாலே "நிகரில்மரர் முனிகணங்கள்" என்றருளிச்செய்த நித்யஸூரிகளன்றோ இங்குவர்த்திப்பார், நாம இங்கேவாததிகவொண்ணாதென்று அப்போதே திருமலையினினும இறங்கவேணுமென்றுஉத்யோகிக்க, பெரிய திருமலைநம்பியும் திவ்யதேசத்திலேமூன்றுநாளிருக்கவேணுநாளுமென்றருளிச்செய்தருள; உடையவரும ஸமமதித்து, மூன்றுநாளும அமுதுசெய்யாமல், * அப்பொழுதைக்கப்பொழுதென்னாரா வமுதமான அப்பனை அநுபவித்து, அதுவே தாரகமாக எழுந்தருளியிருந்து, இப்படியே மூன்றுநாள் சென்றவாறே, நம்பியுடன அப்பன ஸந்நிதிக்குச்சென்று, திருப்பல்லாண்டை யநுஸந்தித்து அநுசரித்து நிற்க; அப்பனும் மிகவும் உகப்புடனே இவர்ககுத தீர்தத பரஸாதமும ப்ரஸாதித்து, தம் * பூவார்கழல்களை சிரோபூஷணமாக்கி, உமக்கும் உமமுடையார்க்கும், உபயவிபூதயைஶ்வர்யமும தந்தோமென்று நம் தெற்குவீட்டிலே சொன்னோமேயென்று, திருப்பவளச் சோதிவாய்திறந்து அருளிச்செய்தருள, உடையவரும மஹாப்ரஸாதமென்று அங்கீகரித்துநிற்க, அப்பனும விடைகொடுத்தருள, நம்பியுடன புறப்பட்டு அப்பொழுதேயிறங்கி யருளி, திருப்பதியிலேபெரியதிருமலைநம்பிதிருமாளிகை யேறச்சென்று, அங்கே அமுதுசெய்து, அவாஸந்நிதியிலே இதிஹாஸ ஶ்ரேஷ்டமான ஸ்ரீராமாயணத்திற்கு அர்த்தங்கேட்டுக்கொண்டு ஒரு ஸம்வத்ஸரம் எழுந்தருளியிருக்குங்காலத்திலே; ஸ்ரீகோவிந்தப பெருமாள் திருமலைநம்பிதிருமாளிகையிலே ஸாவவிதகைங்கர்யங்களும பண்ணிக்கொண்டிருக்கும்படியைககண்டு, உடையவர் பரிதராயிருக்கிறவளவிலே, ஒருநாள்நம்பிககுத்திருபபடுக்கைபடுத்து பூந்துறத் தாம அதிலே கண்வளாந்துபாரக்க, இத்தை எமபெருமானார் ஒருநாள கண்டருளி, இப்பரிமாற்றமிருந்த பொல்லாங்கென்னென்று அத்தைப் பெரியதிருமலைநம்பிககு விண்ணப்பஞ்செய்ய; நம்பியும் அவனையழைத்து, கோவிந்தப்பெருமாளே! நீர் நமக்குப் படுத்தபடுக்கையிலேபடுத்துகசொண்டீரென்றுகேட்டோம், இபபடி செயயலாமோ? இதற்குபலமென? என்றுகேட்டருள; ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாளும், நமககுநரகமேபலமென்ன, நம்பியும், இத்தை அறிந்திருந்துமசெய்வானேனென்ன; இவரும், தேவரீர்திருமேனியில்ஒன்றுஉறுததுதல், ஊர்தல், கடித்தலசெயயாமல் கண்வளர்ந்தருளப்பெற்றால் அடியேனுக்கு நரகமேயமையுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; இத்தைஉடையவர்கேட்டருளி, ஏதொருப்ரதிபத்தி விசேஷமிருந்தபடி என்னென்று உகந்தருளினார். ஒருநாள் நம்பி

யுடைய திருநந்தவநத்தை நோக்கிக்கொண்டு உடையவர் எழுந்தருளாநி ற்க, ஓரிடத்திலே கோவிந்தப்பெருமாள் ஒருபாம்பின்வாயிலே கையிட்டு மீளவும நீராடிக் கைங்கர்யத்திலே போக; உடையவரும் இதுகண்டு, கோவிந்தப்பெருமாளே! என்செய்தீரென்று கேட்க; அவரும் பாம்பு நாக்கை நீட்டிக்கொண்டு நோவுபடுமபடியைக் கண்டு அதன் நாக்கிலே முள்ளிருக்கவாங்கினேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும், இவருடைய பூதத்தயையிருந்தபடி யென்னென்று உகந்தருளினார்.

அநந்தரம், எம்பெருமானாரும், ஸ்ரீராமாயணம் சாதித்தனவாறே, பெரியதிருமலைநம்பிஸ்ரீபாதத்திலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, அடியேன் திருவரங்கப் பெருநகரை நோக்கி விடைகொள்ளுகிறேனென்று விண் ணப்பஞ்செய்ய, நம்பியும இதற்கனைதூரமெழுந்தருளின உமக்கு நாம் ஒன்றுந் தரப்பெற்றிலோமே! என்ன; இவரும்அப்படிதந்தருளத் திரு வுள்ளமுண்டாகில், "சாந்தவிருவல்விளைகளும சரிதது மாயப் பற்றறுத்துத திருந்து தனபால் மனம்வைக்கத்திருத்தி" என்கிறபடி யே, இவருடைய துர்வாஸனைகளைச்சேதித்து, "பொய்ந்நின்ற ஞான மும் பொல்லாவொழுக்குமழுக்குடம்பு, மிந்நின்ற நீர்மை யினியாமுறா மை" என்னுமபடி பண்ணியருளி, "உடன்கூடுவ தென்றுகொலோ" என்றிருந்த அடியேனை நினைவைத்தலைக்கட்டி யருளின தேவரீர் இந்த கோவிந்தப் பெருமாளைத தந்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பம் செய்ய; பெரியதிருமலைநம்பியும அவரையழைத்து, வாரீர் கோவிந்தப் பெருமாளே! எம்பெருமானாரை நம்மைக்காண்டாம்போலே ஸேவித் திருமென்று உதகதாரா பூர்வகமாகக் கொடுத்தருளினார். உடையவர் அவரைக் கூட்டிக்கொண்டு, நம்பிக்கு தண்டனஸமர்ப்பித்துப் புற ப்பட்டு, *வணங்கிவளங்கிளரும நீள்சோலை வண்பூங்கடிகையிலே சென்று, கடிகாசலமேறி, *மிக்கான வேதவிமலர் விழுங்குமக்காரக்கனியையுங்கண் டு ஸேவித்துக்களித்து, அங்குநின்றும புறப்பட்டு, திருப்புட்குழியிலே யெழுந்தருளி, காந்தபுஷ்கரிணியிலே தீர்த்தம் ஸ்வீகரித்து, பெரிய வுடையாரையுந் திருவடிதொழுது, சண்டப்ரசண்டர்களையும் சரண மடைந்துஉள்ளேபுகுந்து, மரகதவல்லியாரையும், திருவநந்தாழ்வானை யும் ஸேவித்து, மற்றும ஸேவாகரமம தப்பாமல் ஸேவித்து, ப்ரதக்ஷிண மாக வெழுந்தருளிப் புகுந்து, சேனைமுதலியாரையுந் திருவடிதொழுது *பொன்முடியம போரேற்றையெம்மானைநாற்றடந்தோள்தன்முடிவொ ன்றில்லாத தண்டுழாய் மாலையனையுமஸேவித்துநின்று, (సువర్ణమకుటానన్త తులసీమాల్యశోభిత। సమస్తజగదాధార శఙ్ఖచక్రగదాధర॥ దామోదరహృషీకేశ త్రయీమయ జనార్దన। దానవారేజగన్నాథ శార్ఙ్గపాణేనమోస్తుతే) (ஸுவர்ணமகுடாநந்த துளஸீ மால்யஶோபித - ஸமஸ்தஜகதாதார ஶங்கசக்ரகதாதர - தாமோதர ஹ்ருஷீகேஶ த்ரயீமயஜநார்த்தந - தாநவாரே ஜகந்நாத ஶார்ங்கபா ணே நமோஸ்துதே) என்று - அநுஸந்தித்துநிற்க, தீர்த்தப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதிக்கஸ்வீகரித்து தண்டனிட்டுப்புறப்பட்டு, திருவெஃகாவுக்கு

லான அங்குள்ள திருப்பதிகளையும் ஸேவித்துமீண்டு, திருக்கச்சிநம்பி ஸந்நிதியிலே யெழுந்தருளினார்.

"அவனைவிட்டகன்றுயிராற்றகில்லா" என்றுமாபோலே, ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாள் திருமேனியில் வைவர்ண்யம பிறந்து, முகமுறுவின இருப்பைக்கண்டு உடையவரும், இவருககுஅகவாயில் எண்ணமறிந்து, கோவிந்தப்பெருமாளே! நம்பியைஸேவிதது வாருமென்று இரண்டு ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்கூட்டியனுபபி, திருக்கச்சிநமபியுடனே பேராளாளனைஸேவித்திருந்தார். இவரும் திருப்பதியிலே எழுந்தருளி, நம்பிதிருமாளிகைவாசலிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்துநிறக, அஙகுளளார அவனைக்கண்டு உள்ளேசென்று பெரியதிருமலைநம்பிககு விண்ணப்பஞ்செயய; நம்பியும், திருவுள்ளஙகலங்கி, பித்தனைப்போகசசொல்லுமகொளென்ன; தேவிகளுமஇததனைதூரம்இளைத்துவந்தவனை அழைத்து ஸேவைஸாதித்து, ஸ்ரீபாததீர்த்தமும், தளிகைப்ரஸாதமுமபரஸாதிக்கவேண்டாமோவாவென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; நமபியும் விற்றபசுவுககுப்புல்லிடுவாருண்டோவென்று நைஷ்டூர்யததையேப்ரகாஶிப்பிதது முகங்கொடாமல் தள்ளிவிட; கோவிநதப்பெருமாளுமு, அங்குநின்றுசராய், திருவாசலிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுடனே மீண்டு உடையவரைஸேவித்துநிற்க; ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் இந்தவ்ருத்தாந்தத்தை விண்ணப்பஞ்செய்யக் கேட்டருளி, நம்பியுடைய ஸர்வஜ்ஞதையை ஶ்லாகிதது, கோவிந்தப்பெருமாளையும் பிறகாலியாதபடி, தம்ஸௌலப்ய ஸௌஶீல்யாதிகுணங்களாலே ஆழங்கால் படுத்திக்கொண்டு, திருககச்சிநம்பிககு தண்டன் ஸமர்ப்பித்து விண்ணப்பம்செய்துபுறப்பட்டு திருவரங்கனதிருப்பதியைநோக்கி யெழுந்தருள அங்குள்ள முதலிகளெலலாரும் எதிர்கொள்ளவெழுந்தருளிஸேவாகரமத்திலே நமபெருமாளை ஸேவித்துநிற்க வந்தீரோ? என்று வினவியருளி, தீர்த்தப்ரஸாதமுமு ஸ்ரீசடகோபனும் ப்ரஸாதிக்க, ஸ்வீகரித்துப்புறப்பட்டு மடமேயெழுந்தருளி, ஸ்வாமிமாநாந்தர்ப்பூதரான முதலிகளையும் கர்பைபண்ணிககொண்டு எழுந்தருளி யிருந்தார்.

ஸ்ரீகோவிந்தப் பெருமாளுக்கு, எம்பெருமானார்கோஷ்டியில் அநுபவமும், அவர்விக்ரஹாநுபவமும், அவர்ஸல்லாபங்களும், அவர்திருவடிகளிலேகைங்கர்யங்களுமே காலக்ஷேபமாய், நிதராலஸ்யங்களுமின்றிக்கே, ப்ரதயஹம் நடவாநிற்க; ஒருநாள் உடையவரும் முதலிகளும் பெரியதிருவோலக்கமாசவெழுந்தருளியிருக்க; முதலிகளெல்லாரும் கோவிந்தப்பெருமாளுடைய ஜ்ஞாநபகதி வைராசயங்களையும், ஸ்வாசார்யபக்தைகநிஷ்ட்டையையும் சொல்லித் தலைதுலுக்கிககொண்டாட, ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாள், தாமும், "அதுவொக்கு மொக்கும்" என்று அவர்களைக் காட்டில் தம்மைத் தாமே மிகவும் ச்லாகித்துக்கொள்ள; உடையவரும், அதுகண்டு இவனைக்குறித்து, எல்லாரும் உம்மைஶ்லாகித்தால் நீர் நைச்யாநு ஸந்தாநம் பண்ணவேண்டியிருக்க அதுசெய்

யாதே நீர்தாமே உம்மைஸ்துதித்துக்கொள்ளாநின்றீர், இப்படி செய்யு மதுஸ்வரூபத்திற்குச் சேருமோவென் றருளிச்செய்ய; ஸ்ரீகோவிந்தப் பெருமாள் உடையவரைப்பார்த்து, ஐயா! முதலிகள் அடியேனைக் கொண்டாடில், காளஹஸ்தியில் கையுங்குடமும் கழுத்தில் இலங்கைக் கொட்டைவடமுமாய்க்கொண்டு எளிவரவுபட்டு நின்ற அந்நிலை யைக்கொண்டாடு மத்தனையன்றோ? வுள்ளது; இப்படியான பின்பு, "பிதாவாவைப்பிராணா பிரமகுருவாகிவந்து" என்கிறபடியே, தேவரீர் இவ்வாத்மாவை எடுக்கைக்காகவே ஒரு திருவவதாரம்பண்ணி செய்தருளின க்ருபையைகளை நம்முதலிகளெல்லாரையும்போல வறிக்கேசிந்தயஸம்ஸாரிகளிலுழி கடைகெட்டுக்கிடந்த அடியேன், காலத்தவ முள்ளதனையும், "என்கினியாநிகர்நீணிலத்தே" என்றும், "இனியாவர் நிகரகல்வானத்தே" என்றும், "நெஞ்சமேநல்லைநல்லை" என்றும் சொல்லுகிறபடியே அடிமையனை ஸ்லாகித்துக்கொள்ள ப்ராப்தியுண்டாகையாலே, அடியோங்களெல்லாரும் தேவரீராலே இவ்வாத்மாவுக்குண்டான நன்மைகளை ஸ்லாகித்தால தேவரீரைக் கொண்டாடிற்றுமித்தனையன்றோ என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, எம்பெருமானாரும், கோவிந்தப்பெருமாளை "நல்லீர் நல்லீர்" என்றுபோர உகந்தருளி, உம்முடைய குணநாளல நமக்கும் உண்டாம்படி அழகிய நெஞ்சாலே நம்மையனைத்துக்கொள்ளீர் என்று வாரியெடுத்தணைத்துக்கொண்டருளினார்.

ஒருநாள் ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாள் எம்பெருமானடியாள்வாசலிலே, காலயாமத்தாலேயும் புகுந்து நிற்கக்கண்டு, ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் உடையவர் கோஷ்டியிலே அதனைச்சொல்லிவிட, உடையவரும் கோவிந்தப் பெருமாளே! நீர் அங்கே நின்றபாரென்னென்ன; இவரும் தேவரீர் தாலாட்டு மதுரமாய் இசைபெற்ற * செவிக்கினிய செஞ்சொல்லாயிருக்க, தேவரீர் முன்றுபடவரும் முன்னமேவேளையக்கட்ட, போக்கடியற்று நின்றேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஸ்ரீவைஷ்ணவரும், தாலாட்டு நடந்தது உண்மையென்ன, உடையவரும், இவர்பராவண்யமிருந்தபடியென்! என்று உகந்தருளினார்.

பின்பு, இவர்க்கு இருநூம ஏகாதசமுமின்றிக்கே, த்ரிவிதகரணத்தாலும் "இராமாநுசன் மிக்க சீலமல்லால உள்ளாதென்னெஞ்சு" என்கிறபடியே, இராமாநுசன் * மெய்யிலபிறங்கியசீரும் அவர் குணநுபவமே காலக்ஷேபமாகச்செல்லாநிற்க; ஸ்ரீகோவிந்தப்பெருமாள் திருத்தாயார்வந்து, கோவிந்தப்பெருமாளே! உம்முடையதேவிகள் பக்வமானாள் என்ன; இவரும் ஆகில், அம்மா? இருட்டும் தனியுமாயிருக்கும் அவகாசம்பார்த்து அவளை வரக்காட்டுமென்ன; அவரும் பலநாள் அவகாசம்பார்த்து ஒருநாளும் அவகாசம்காணாதே, உடையவருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய; அவரும், இவரையழைத்து, கோவிந்தப் பெருமாளே! நம்மாணை, ஒருருதுகாலத்திலே நீர்போமென்று அருளிச்செய்துபோகவிட்டருள; கோவிந்தப்பெருமாளும் தேவிக[illegible]

இராமுற்ற அந்தர்யாமியை அநுபவிப்பித்து தத்குணசேஷ்டிதங்களைக் கீர்த்தித்தருளிப் போகவிட; இவர்திருத்தாயார் விடிவேளைவந்து இங்ஙன் செய்யலாமோவென்ன; இவரும அந்தர்யாமிப்ரகாசித்திருகக அழிச்சாட்டங் கூடுமோவென்ன; இச்செய்தியை அருகிலிருந்தவர்கள் எம்பெருமானருடனே விண்ணப்பஞ்செய்ய; இவரும் திருவடிகளிலே ஸேவித்துநின்றவளவிலே அவரும், இராமுற்ற என்செய்தீரென்று மந்தஸ்மிதம்செய்துகேட்டருள; இவரும அந்தர்யாமிப்ரகாசிகையாலே இதுக்கு ஏகாந்தம்கண்டிலேனென்று விண்ணப்பம்செய்ய; உடையவரும், வாரீர் கோவிந்தப்பெருமாளே, உமக்கு விஷயாந்தர விரக்தியித்தனையுண்டாகில், (𑌅𑌨𑌾𑌶𑍍𑌰𑌮𑍀𑌨𑌸𑌂𑌤𑌿𑌷𑍍𑌠𑍇𑌤𑍍) (அநஸ்ரமீநஸந்திஷ்டேத)என்கிற சாஸ்த்ரவசநம் மீறியிரோவென்ன; இவரும, அடியேனுக்கு ஸந்யாஸாஸ்ரமம்ப்ரஸாதித்தருள வேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய உடையவரும த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளைப்ரஸாதித்து தம்திருநாமத்தையேப்ரஸாதித்தருள; இவரும், ஸ்ரீபாதச்சாயாபந்நனாயிருக்குமவனுக்கு பொருக்கும்படி ப்ரஸாதித்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்து, திருவடிகளிலே தண்டனிட்டுக்கிடக்க; உடையவரும, அத்திருநாமத்தை ப்ரத்யாஹரித்து, "எம்பார்" என்று திருநாமஞ்சாத்தி முடிபிடித்தெடுத்து க்ருபைசெய்தருளினார்.

அநந்தரம், தேசாந்தரத்தினின்றும இரண்டுஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் கோயிலுக்கெழுந்தருளித் திருவீதியிலேநின்றவர்களைப்பார்த்து, எம்பெருமானார்மடமேதென்றுகேட்க; அவர்களும எந்த எம்பெருமானார் மடமென்ன?; புதுக்களழுந்தருளின ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள நெஞ்சுளைந்து, நீங்கள் இரண்டிட்டுச்சொல்லுவானேன, தாஙகளுக்கு இரண்டு எம்பெருமானாருண்டோவென்ன; அவர்களும, அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாரும் எழுந்தருளியிருக்கிறாரகையாலே சொன்னோமென்ன; நாங்கள் அவரையறியோம, உடையவர்மடத்தைக்கேட்டோமென்ன; ஆனால் ராமாநுசனமடம ஏதென்று அவர்களகாட்ட, அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும உடையவர்மடமேசென்றுபுககார்கள்.

அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் இப்ரஸங்கத்தை யாத்ருச்சிகமாகக்கேட்டு, ஐயோ! நாம், உடையவரைப்பிரிந்து ஸ்த்தலாந்தரத்திலே யிருந்தபடியாலே லோகத்தார நம்மை எம்பெருமானாருக்கு எதிர்த்தட்டாகச்சொன்னார்கள், ஆகையாலேநாம அநாதப்பட்டோம என்று மிகவும் வ்யாகுலப்பட்டு, அப்போதே தமமுடையமடத்தை இடித்துப்பொகட்டுவந்து, உடையவர்திருவடிகளைக் கட்டிக்கொண்டு, அநாதிகாலம் இவ்வாதமா, தேவரீர்திருவடிகளையகன்று அநர்த்தப்பட்டுப்போந்ததுபோதாமல், இப்போதும அகற்றிவிடத் திருவுள்ளமாய் விட்டதோ! என்று மிகவும்க்லேசிக்க; உடையவரும் இதற்குக்காரணமென்னென்ன; அவரும், அங்குப்பிறந்த வ்ருத்தாந்தத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவரும், அச்செய்திகளையடையக்கேட்டு, ஆனால்

இனி உமக்கு நாம்செய்ய அடுப்பதென்னென்ன; அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமானாரும், அடியேனை இன்றுதொடங்கி * நிழலுமடிதாறும் போலே, "நின்றிருவிணைக்கீழ்வாழ்ச்சி யான் சேரும்வகை யருளாய்" யென்கிறபடியே, தேவரீர் திருவடிகளின்கீழேவைத்துக்கொண்டு நித்ய கைங்கர்யங்கொண்டருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும், அங்ஙனே இனியிங்கே வாருமென்று, அவரைத்தம்ஸந்நிதியிலே அரைக்ஷணமும் பிரியாமல் வைத்துக்கொண்டு, அகிலார்த்தங்களையும் ப்ரஸாதித்தருள, அவரும் க்ருதார்த்தராய், உடையவரையொழிய வேறொன்றையுமறியாதவராகையாலே, ஸகலவேதாந்த ஸாரார்த்தங்களையும் பெண்ணுக்கும் பேதைக்கும் ஸங்க்ரஹமாகக்கற்று உஜ்ஜீவிக்கலாம்படி, "ஞானஸாரம், ப்ரமேயஸாரம்" என்கிற திவ்யப்ரபந்தங்களையுமிட்டருளி, அதிலே, "ஸச்சிஷ்யனானவனுக்கு ஸதாசார்யனே பரதேவதை, அவன் திருவடிகளில் கைங்கர்யமே பரமப்ராப்யம், அவன்றனபிமானமே சரமவிசேஷம்" என்னுமர்த்தத்தையுமருளிச்செய்தருளினார்.

அநந்தரம், கூரத்தாழ்வானையும், முதலியாண்டானையும், அருளாளப்பெருமா ளெம்பெருமானாரையும், மற்றுமுள்ள முதலிகளையும் கூட்டிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருந்து, "இலிங்கத்திட்டபுராணத்திரும் சமணரும் சாக்கியரும், வலிந்து வாதுசெய்வீர்களும்" என்றருளிச் செய்த *இடந்தொர் சமயத்தையெல்லாமெடுத்துக்களைகைக்காகவும், (ஸ்ரீ) (தத்த்வமஸி)இத்யாதிவாக்யஜந்யஜ்ஞாநமே மோக்ஷஸாதநமென்கிற மாயாவாதிகளையும், ஜ்ஞாநகர்மஸமுச்சயமே மோக்ஷஸாதநமென்கிற குத்ருஷ்டிகளையும் நிரஸித்து, வேதநத்துக்கு கர்மம் அங்கமாய, வேதநத்யாநோபாஸநாதி சப்தவாச்யமாய, பக்திரூபாபந்நமான உபாஸநாத்மக ஜ்ஞாநமே வேதாந்த ப்ரதிபாத்யமான மோக்ஷஸாதநமென்கைக்காகவும், நாம வேதாந்தம் நடத்தவேணுமென்று அருளிச்செய்ய; அப்படியே செய்தருளவேணுமென்று முதலிகள் விண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும், ஆழ்வானைப்பார்த்து, நான்சொன்ன பாஷ்யவாக்யம் உம்முடைய திருவுள்ளத்திற்கு ஒத்திருந்தாலொழிய நீர்திருவெழுத்துச் சாத்தவேண்டாவென்று நியமித்தருள, ஆழ்வானும் அப்படியே திருவெழுத்துச் சாத்திவருமளவில், ஆத்மாவுக்கு சேஷத்வவிதுரமான ஜ்ஞாத்ருத்வம் ப்ரதிபாதித்து ஒருவாக்ய மருளிச்செய்தருள; ஜீவாத்மாவுக்கு சேஷத்வ விதுரமான ஜ்ஞாத்ருத்வத்தோடு தேஹாத்மாபிமாநத்தோடு ஒருவாசியில்லாமையாலே ஆழ்வானும் திருவெழுத்துச் சாத்தாமலிருக்க; உடையவரும், அத்தை நிரூபித்துப் பாராமல், எழுதுமென்ன, இவரும் எழுதாதிருக்க; அதுகண்டு குபிதராய், ஆகில் நீரே பாஷ்யஞ்செய்யுமென்று அருளிச்செய்கை தவிர்ந்து, ஆழ்வானை உதைத்துப்போகவிட; முதலிகள், ஆழ்வானே! ஆசார்யர்கோபித்துத்தள்ளிவிட்டாரே, இப்போது நீர் என்னநினைத் திருக்கிறீரென்று கேட்க; ஆழ்வானும், உடைமை உடையவன் இட்டவழக்காயிருக்கும், அடியே[illegible]

இதில் அந்வயமில்லையென்றருளினார். பின்பு, உடையவரும், வாக்யார்த்தத்தை நன்றாக ஆலோசித்துக்கொண்டு, ஆழ்வானையழைத்து கோபித்ததற்கு அநுதபித்து, பகவச்சேஷத்வத்தோடே கூடின ஜ்ஞாத்ருத்வ ப்ரதிபாதகமான வாக்யமருளிச்செய்தருள; ஆழ்வானும் அதிசீக்ரமாகத் திருவெழுத்துச்சாத்த, இப்படி ஸ்ரீபாஷ்யம், வேதாந்ததீபம், வேதாந்தஸாரம், வேதார்த்தஸங்க்ரஹம், கீதாபாஷ்யம் இவற்றையருளிச்செய்து, ஆளவந்தாருடைய ப்ரதமமான இழவைத் தீர்த்தருளினார்.

உடையவரை, முதலிகளெல்லாரும் தண்டனிட்டு, தேவரீர் இதரஸமயநிராகரணபூர்வகமாக தர்சநஸ்தாபநம் பண்ணியருளிற்று, இனி * நீதில் நன்னெறிகாட்டி தேசமெங்கும் திரிந்து, திக்விஜயம் பண்ணி அங்குள்ள திவ்யதேசங்களையும் ஸேவித்து எழுந்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும் முதலிகளுமாக நம்பெருமாள் திருமுன்பே சென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து இச்செய்தியை விண்ணப்பஞ்செய்ய; பெருமாளும் அப்படியே செய்யுமென்று திருவுள்ளமாக; அங்குநின்றும் புறப்பட்டருளி, சோழமண்டலத்திலே யெழுந்தருளி, திருக்குடந்தைமுதலான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து, அங்குண்டான இதரஸித்தாந்த வித்வான்களையும் தர்க்கித்து ஜயித்து, அங்குநின்றும் தெற்கே புறப்பட்டு * வளரிளம்பொழில்சூழ் மாலிருஞ்சோலை முதலான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து, பாண்டிமண்டலத்திலுண்டான பரவாதிகளையும் ஜயித்து, திருப்புல்லாணியையும் ஸேவித்து, ஸேது தர்சநம்பண்ணி, திருநகரியேறச்சென்று, எண்ணரிய சிறுத்தாம்பை அநுஸந்தித்து நம்மாழ்வாரை, ஸேவித்து நிற்க; ஆழ்வாரும், மிகவும் க்ருபைபண்ணியருளி, தம் தீர்த்தப்ரஸாதமும், திருமாலைப்ரஸாதமும் ஸ்ரீமதுரகவிகளையும் ப்ரஸாதிக்க, ராமாநுசரும் (వకుళధవళమాలా వక్షసంవేదబాహ్యప్రబలసమయవాదచ్ఛేదనం పూజనీయం। విపులకురుకనాథం కారిసూనుం కవీశం శరణముపగతోஹం చక్రహస్తేన సార్ధమ్)(வகுளதவளமாலா வக்ஷஸம் வேதபாஹ்ய ப்ரபலஸமயவாதச்சேதநம் பூஜநீயம் - விபுலகுருகநாதம் காரிஸூநும் கவீசம் சரணமுபகதோஹம் சக்ரஹஸ்தேபசைலம்) என்று அநுஸந்தித்து தண்டன்ஸமர்ப்பித்துப் புறப்பட்டு, திருப்புளியாழ்வாரையும், பொலிந்துநின்றபிரானையும் திருவடிதொழுது புறப்பட்டு, மற்றுஞ்சுற்றிலுண்டான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து அங்குள்ள பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளையும் ஜயித்துப்புறப்பட்டு, திருக்குறுங்குடிக்கெழுந்தருளி, *கோலத்திருக்குறுங்குடிநம்பியை ஸேவித்து, தீர்த்தப்ரஸாதமும் ஸ்வீகரித்துநிற்கிறவளவிலே, நம்பியும், அர்ச்சகமுகேந, நாம், ராமக்ருஷ்ணாதிரூபேண "சன்மம்பலபலசெய்து" என்கிறபடியே வந்துபிறந்து சேதநரைத்திருத்தப் பார்த்தவிடத்தில, அவர்கள் ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய் ஒருவரும் நம்மைவந்து சேர்ந்தார்களில்லை, நீர் இத்தனைபேரையும் எங்ஙனே திருத்தினீர் என்று கேட்டருள; உடையவரும், தேவரீர் கேட்கும் க்ரமத்திலே கேட்டால், சொல்லுமடைவிலே சொல்லுகிறோமென்ன; நம்பி

யும், இவர்க்கு ஒரு திவ்யஸிம்ஹாஸநத்தையிட்டருள; அகிலேஸ்வராசார்யரான பெரியநம்பி யெழுந்தருளியிருக்கிறாராகபாவித்துக்கொண்டு, தாம் நிலத்திலேயிருந்து, நம்பிதிருச்செவியிலே, (సర్వేషామేవ మన్త్రాణాం మన్త్రరత్నం శుభావహం । సకృత్స్మరణమాత్రేణ దదాతి పరమం పదం ॥ మన్త్రరత్నం ద్వయం న్యాస ప్రపత్తిశ్శరణాగతిః । లక్ష్మీనారాయణాయేతి హితం సర్వఫలప్రదం) (ஸர்வேஷாமேவமந்த்ராணாம் மந்த்ரரத்நம்ஸுபாவஹம் - ஸக்ருத்ஸ்மரணமாத்ரேண ததாதிபரமம்பதம் - மந்த்ரரத்நம்த்வயம்ந்யாஸ ப்ரபத்திஶ்ஶரணாகதிঃ - லக்ஷ்மீநாராயணாயேதி ஹிதம்ஸர்வபலப்ரதம்) என்கிற மாஹாத்மயத்தையுடையத்வயத்தை உபதேசிக்க; நம்பியும் பேராவுகந்து, "ராமாநுஜனையுடையோம்" என்று நிச்சயிக்க, உடையவரும் அவருக்கு "ஸ்ரீவைஷ்ணவநம்பி" என்று தாஸ்யநாமம் ப்ரஸாதித்தருள; நம்பியும், இவரை பரஹ்மாநந்தமேற்றியுபலாளித்தருளினார். உடையவரும் நம்பியை ஸேவித்துநின்று, (అపచారానిమాన్ సర్వాన్ క్షమస్వ పురుషోత్తమ) (அபசாராநிமாந் ஸர்வாந் க்ஷமஸ்வபுருஷோத்தம) என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, அங்குநின்றும் புறப்பட்டு திருவண்பரிசாரத்தையும் திருவாட்டாறையும் திருவடிதொழுது, திருவனந்தபுரத்திலே யெழுந்தருளி, *படமுடையரவில்பள்ளிபயின்றபத்மநாபப்பெருமாளையும் த்வாரத்ரயத்தாலேபாதாதிகேசாந்தமாக ஸேவித்தருளி, அங்குள்ளப்ரதிவாதிகளையும் ஜயித்து, ஸ்ரீராமாநுஜமடத்தையும் உண்டாக்கி புறப்பட்டு, மலையாளதேசத்திலுண்டான திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து அத்தேசத்தில் அப்யஸித்தராந்திகளையும் ஜயித்து, மேலைஸமுத்ரக் கரைவழியாக உத்தரதேசத்திலெழுந்தருளி, "வடதிசைமதுரை, சாளக்கிராமம், வைகுந்தம், துவரை, அயோத்தி" என்றும், உத்தரபதரிகாச்ரமம், நைமிசாரண்யம், புஷ்கரம் என்று சொல்லப்பட்ட திவ்யதேசங்களையும், மற்றுமுண்டான திருவாய்ப்பாடி, ஸ்ரீகோவர்த்தநகிரி, ஸ்ரீப்ருந்தாவநம் முதலான திருப்பதிகளையெல்லாம் ஸேவித்துக்கொண்டு, அவ்வவ்விடங்களிலுள்ள குத்ருஷ்டிவித்வான்களையும் ஜயித்து, படிமண்டபத்தைக்கிட்டி, ஸரஸ்வதிபண்டாரத்தேற வெழுந்தருளினவளவிலே, ஸரஸ்வதி, உடையவரைப்பார்த்து, (తస్య యథా కప్యాసం పుణ్డరీకమేవమక్షిణీ) (தஸ்யயதா கப்யாஸம் புண்டரீகமேவமக்ஷிணீ) என்கிற ஶ்ருதிக்குப் பொருள்சொல்லிக்காணீரென்ன; இவரும், (కపిస్త్వాదిత్య ... స్తేజోవికసిత ... శ్రీమత్వాదగణిభగవచ్చక్షుషుపమా) (கபிஸ்தவாதித்யஉச்யதே - கிரணரித்யபி; கபிர்ப்பஸ்திதயாம்நாதஸ்ஸசபிரமுநாஸ்தம்யதிஹதத் - ப்ரதீமஹேகப்யாஸம்திவஸகாரதேஜோவிகஸிதஸ் ஸபத்மஸ்ரீமத்வாதகணிபகவச்சக்ஷுருபமா) என்று, கம் என்று - ஜலமாய், கிரணங்களாலே அத்தை பாநம்பண்ணுகையாலே, கபிசப்தவாச்யனான ஆதித்யனாலே, (ఆక్షేపణే) (அக்ஷேபணே) என்று விகாஸவாசகமாய், அலர்த்தப்பட்ட தாமரைப்பூப்போலேயிருக்கும் பரமபுருஷன் திருக்கண்களென்று, கப்யாஸத்திற்கு

பொருளருளிச்செய்ய; ஸரஸ்வதியுங்கேட்டு ஸந்துஷ்டையாய், இவருக்கு "ஸ்ரீபாஷ்யகாரர்" என்று திருநாமஞ்சாத்தி, ஹயக்ரீவரையும எழுந்தருளுவித்துக்கொடுத்து மிகவும் ச்லாகிக்க; ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும், நம்மை இத்தனை ஆதரிக்கைக்கு அடியென்னென்று கேட்டருள; அவளும் நீர் என்கருத்தறிந்து பொருள் சொல்லுகையாலே நான் ஆதரித்தேனென்றாள்; இத்தை அத்தேசத்திலுள்ள ப்ரதிபக்ஷவித்வான்கள் கேட்டு வந்து, உடையவருடன் தர்க்கிக்க, அவர்களெல்லாரையும் ஜயித்தபடியை அத்தேசத்தின ராஜா கேட்டு, இதொரு ஆச்சர்யமிருந்தபடியென்! என்றுவந்து உடையவர்ஸ்ரீபாதத்திலே யாஸ்ரயிக்க, அவனையும க்ருபைபண்ணி யெழுந்தருளியிருக்குமளவிலே, அங்குள்ள அஸூயாளுக்களான வித்வான்கள் இவரை அபிசரிக்கத்தேட, உடையவரும் கேட்டருளி, இத்தைக் காணக்கடவோமென்று திருவுள்ளம் பற்றியிருக்க; அவ்வளவிலே வித்வான்கள் பித்தேறி, தங்களைத் தாங்களே மோதிக்கொண்டு பேய்களாய் ஓடித்திரிய; ராஜாவும் இதனைக்கண்டு உடையவரைத் தண்டனிட்டு, தேவரீர இப்படி செய்தருளலாமோவென்று வேண்டிக்கொண்டு அவர்களையும ஸ்வஸ்த்தராமபடி பண்ணுவித்து, அவருடைய திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிப்பித்து, தான் ஸர்வபரிகரத்துடன இருகாதவழி ஸேவித்துக்கொண்டுவந்து வழிவிட்டுமீண்டு போக; உடையவரும வாராணவஸி வழியாக வெழுந்தருளி கங்கையைக்கிட்டி, * கங்கைகங்கையென்ற வாசகத்தாலே * எழுமையுங்கூடியீண்டிய பாவமெல்லாம இறைப்பொழுதளவினில் கழிவிடும் பெருமையையுடைய கங்கையில, "திருமால கழலிணைகீழே குளித்திருந்து" என்கிறபடியே நீராடி, கேசவாதித்வாதச ஊர்த்வபுண்டரங்களையும தரித்துக்கொண்டு, * கண்டமென்னுங் கடிநகரிலெம்பெருமானையும் கைதொழுது கழலிணைபணிந்துபுறப்பட்டு, ஸ்ரீபுருஷோத்தமத்தேற வெழுந்தருளி ஸ்ரீஜகந்நாதனையுந்திருவடித் தொழுது, அங்குள்ள ப்ரச்சந்நபௌத்த வித்வான்களையும்ஜயித்து, அங்கே ராமாநுஜ மடமுண்டாக்கி, அங்கிலும் புறப்பட்டு ஸ்ரீகூர்மத்தேற வெழுந்தருளி கூர்மநாதனையும் ஸேவித்து, ஸிம்ஹாத்ரியேற வெழுந்தருளி ஸிம்ஹகிரியப்பனையும் ஸேவித்து, அவ்விடத்தில் அந்யஸமயங்களையும தர்க்கித்து ஜயித்து, அங்கிலும புறப்பட்டு அஹோபிலத்தேறச்சென்று அஹோபில நரஸிம்ஹனையும்ஸேவித்துப் புறப்பட்டு, * தெழிகுரலருவித் திருவேங்கடமலையேறி,திருவேங்கட முடையானையும ஸேவித்து நிற்கிறவளவிலே, "தாழ்சடையும் நீண்முடியும் ஒண்மழுவும சக்கரமும, சூழரவும் பொன்னாணும் தோன்றுமால்; சூழுந், திரண்டருவிபாயுந் திருமலைமேலெந்தைக், கிரண்டுருவு மொன்றாயிசைந்து" என்று ஆழ்வார் அநுபவித்த ஹரிஹராகாரமொத்திருக்கையாலே, சைவா இத்தைக்கேட்டு "எங்கள்நாயனார்" என்றுபிணங்கிவர, உடையவரும் உங்கள்தம்பிரானுக்கு அஸாதாரண சிஹ்நமான த்ரிசூல டமருகத்தையும்,எங்கள்ஸ்வா

மிக்க அஸாதாரண சிஹ்நமான திருவாழி திருச்சங்காழ்வார்களையும் பண்ணி, திருவேங்கடமுடையான் திருமுன்பே வைப்போம், அவர் எத்தையெடுத்து தரித்துக்கொள்ளுகிறாரோ அதனையிட்டு அவர்ஸ்வரூபத்தை நிரூபிப்போமென்று அவ்வாயுதங்களைப்பண்ணி அவர்ஸந்நிதியிலே வைத்து, கர்ப்பக்ருஹத்தில் ஆருமில்லாதபடி சோதித்து திருக்காப்பைச்சேர்த்துக்கொண்டு புறப்பட்டுவந்து, ப்ராதக்காலமானவாறே திருக்காப்பை நீக்கி ஸேவிக்கிறவளவிலே, * கூராராழி வெண்சங்கேந்தியிருக்கக்கண்டு, ஆநந்தாஸ்ருக்கள்பனிப்பக் கொந்தளித்துக்குழலைக் கூத்தடித்துக்கொண்டு சைவரை அடித்தோட்டிவிட்டு, "பொன்னை மாமணியையணியார்ந்ததோர்மின்னை வேங்கடத்துச்சியில்கண்டு" என்கிறபடியே வாஷ்டிகவலாஹகம்போலே, அகிலர்க்கும் அகிலபாபத்தையும்போக்கி அகிலாபேக்ஷித ப்ரதானதிருவேங்கடத்தெந்தையைத் திருவடித்தொழுது, அப்போதே திருமலையினும் இறங்கி திருத்தாழ்வரையில் ஆழ்வார்களையுந் திருவடிதொழுது புறப்பட்டு, பெருமாள்கோயிலுக்கெழுந்தருளி, பேரருளாளரையும் ஸேவித்துப் புறப்பட்டு, திருவல்லிக்கேணி திருநீர்மலைமுதலான கிழக்கில்திருப்பதிகளையும் ஸேவித்து, மதுராந்தகத்தேற வெழுந்தருளி ஏரிகாத்தபெருமாளையும் ஸேவித்து, பெரியநம்பி தம்மை க்ருபைபண்ணியருளின திருமகிழடியைத் தண்டனிட்டு, திருவயிந்திரபுரத்தில் தெய்வநாயகனையும் திருவடிவணங்கி, தொண்டைமண்டலத்திலுண்டான மாயாவாதிகளையும்ஜயித்துப் புறப்பட்டு, வீரநாராயணபுரத்தேசென்று, நாதமுனிமன்னனாரையும் ஸேவித்து, நாதமுனிகள் யோகத்திலேயெழுந்தருளியிருந்தவிடத்தையும் ஸேவித்து, இப்படி பூப்ரதக்ஷிணம்பண்ணி, மடங்கித் திருவணையாடி, திருவரங்கம்பெரியகோயிலிலேயெழுந்தருளி, பெரியபெருமாளை * அமலனாதிபிரானிற்படியே திருவடிமுதல் திருமுடியளவாக * முடிவில்லதோரெழில் நீலமேனியையும் அநுபவித்து, அஞ்சலித்துக்கொண்டு, ஜயஸ்ரீயுடன்நிற்க, பெருமாளும் பவளவாய்திறந்து, "உமக்கொருகுறைகளுமில்லையே!" என்ன; ஸ்ரீபாஷ்யகாரரும் "திருமாலுருவோடவன்சின்னமே பிதற்றாநிற்பது ஓர் திருமால்தலைக்கொண்ட நங்கட்கெங்கேவரும் தீவினையே" என்கிறபடியே அங்கும தேவரீரையே சிந்தித்துத்திரிந்து வந்த அடியேனுக்கு ஒரு குறையுண்டோவென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும் உகந்து தீர்த்தப்ரஸாதம ப்ரஸாதிப்பிக்க ஸ்வீகரித்துப் புறப்பட்டு மடமேயெழுந்தருளி * அணியரங்கன்திருமுற்றத்தடியார் தங்களின்பமிகுபெருங்குழுவுகண்டு உகந்து அவர்களை க்ருபைபண்ணிக் கொண்டெழுந்தருளியிருந்தார்.

உடையவரும், இப்படி * ஊரும் நாடும் உலகமும் தம்மைப்போலேயாக்கிவாழ்ந்தருளுகிறகாலத்திலே; இவரை ஆஸ்ரயித்தமுதலிகளில், கூரத்தாழ்வான் ஸகலசாஸ்த்ரவித்தமராய் ஆசார்யபதைகநிஷ்டராய், அபிகமந உபாதாந இஜ்யா ஸ்வாத்யாய யோகங்களாகிறபஞ்சகால

பராயணராய், விஹிதவிஷயவிரக்தராயிராநிற்க; ஒருவர்ஷாகாலத்திலே மத்யாஹ்ந காலமளவாக வர்ஷம்வர்ஷிக்க * ஸங்கவகாலம்தவறி மத்யாஹ்நகாலமானவாறே, உபாதாநம்தவறி, அஹங்யஹநிசிஷ்டாக்ர கண்யஜநக்ர்ஹங்களில் உபாதாநம் பண்ணிவந்தே திருமேனியாத்ரை நடக்கவேண்டுகையாலும், அற்றைக்குத்திருமாளிகையிலே ஸம்சிரபதார்த்தம்ஒன்றுமில்லாமையாலும், நீராடியெழுந்தருளி, திருவடிவிளக்கி, ஒருபலத்தை அமுதுசெய்யப்பண்ணி, தீர்த்தஸ்வீகாரம பண்ணியிருக்க, ஸாயம்காலமானவாறே தத்காலீநகாமத்தைச்செய்தருளி, நமபெருமாளைஸேவித்துத் திருவாய்மொழியநுஸந்தாநமேதாரகமாகபபட்டினியேகண்வளர்ந்தருள; அவ்வளவிலேநம்பெருமாள் பெரியஅவஸரம அமுதுசெய்தருளித் திருச்சின்னம்பணிமாற, ஆண்டாள், காஹளநாதங்கேட்டு, "உம்முடைய பக்தர்பட்டினியேயிருக்க, நீர என்ன குலாவிக்குலாவி அமுதுசெய்தருளுகிறீர்" என்ன; அவ்வாக்யம் பெரியபெருமாள்திருச்செவியிலுறுதத்தி, கணேயிலே நித்ராபண்ணிக்கொண்டிருந்தஉத்தமநம்பிகனவிலே பெருமாள் எழுந்தருளி, நம்பீ! "ஆழ்வான் இன்றைக்கு உபவஸிததிருக்கிறார், நமமக்காரவடிசில் தளிகையை உபயசத்ரசாமர ஸகலவாத்யஸமேதமாக சிரஸாவஹித்துககொணடு போய்க்கொடும்" எனறருளிச்செய்ய, உத்தமநமபியும, ஸ்வபநம் தெளிந்து கண்களைவிழித்துப்பார்த்து தவரித்தெழுநதிருந்து, பெருமாளருளிச்செய்தபடியே, தளிகையை சிரஸா வஹித்துககொண்டு அகிலவாத்யத்துடன் ஆழ்வான்திருமாளிகைவாசலிலேசெல்ல, ஆழ்வானும், பதறியெழுநதிருநது இதென்னென்றுநிகைத்து எதிரேசெல்ல, நம்பியும், நம்பெருமாள, உமக்கு அக்காரவடிசிலதளிகை அனுப்பியருளினார், அங்கீகரியுமென்ன; ஆழ்வானும தளிகையை மஹாப்ரஸாதமென்று சிரஸாவஹித்துககொணடு அடியேனுக்கு அடியிலே ஸாவாபீஷ்டமும் தநதருளினார, இது க்ரயதத்தளிகையாயிருக்குமென்று தமக்கும் ஆண்டாளுக்குமாக இரண்டுதிரளைகளை அங்கீகரித்து சேஷித்ததைப்போகவிட்டருளி!, ஆண்டாளைபபார்த்து, நீ என்னநினைத்தாயென்ன! அவளும், அடியேன் ஒன்றும நினைக்கவில்லை, அவஸரம் அமுதுசெய்தருளித் திருச்சின்னமபணிமாறினவாறே, உமமுடைய பக்தா இப்படி பட்டினியிருக்க நீரென்ன குலாவிககுலாவி யமுதுசெய்கிறீரென்றேனித்தனைஎன்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; நீ இப்படி சொல்லலாமோவென்று ஆண்டாளை வெறுத்து, ப்ரஸாதத்தை தாமும் ஸ்வீகரித்து அவளுக்கும் ப்ரஸாதித்தருளினார். பட்டரும, சீராமப்பிள்ளையும அவதரிக்கைக்குஹேது இததிரளைகளிறே.

பட்டர்வைபவம்.

இப்படி, நம்பெருமாளநுக்ரஹத்தாலே ஆழவானுக்கு ஒருகுமாரர், வைகாசியில் அநூராதத்தில் திருவவதரித்தருள, திருநாமம் சாத்துகை

முதலான உஜ்ஜீவநாம்சத்துக்கு உடையவர்கடவரென்று, ஆழ்வான், தமக்கு அதில அந்வயமற்றிருக்க, ஸௌத்யாமௌளசந்நிர்த்தியான வுடனே, எம்பெருமானார் ஆழ்வான்திருமாளிகையேறவெழுந்தருளி எம்பாரைப்பார்த்து, ஆழ்வானகுமாரரை யெடுத்துக்கொண்டுவாரும் என்ன, அவரும் ஆண்டாளருகேபோய் ஸென்று, குலக்கொழுந்தான குமாரரைத் தம்மாரபிலே யணைத்துக்கொண்டு, த்ருஷ்டிதோஷாதிகள் வாராதபடி * பந்நகேந்த்ரக் குழந்தைக்கு ரக்ஷார்த்தமாக த்வயாநு ஸந்தானத்துடனே மங்களாசாஸநம்பண்ணிக் கொண்டுவந்து, எம்பெருமானார் * தண்டாமரைக்கண்களாலே குளிரக் கடாக்ஷித்தருளும்படி திருக்கைத்தலத்தே பிடித்தருள, உடையவரும் ஹர்ஷப்ரகர்ஷத்துடனே ஆநந்தாஸ்ருக்களாபனிப்ப கடாக்ஷிக்குமளவில், சிசுவினுடைய பசுகுபசுகெங்கிற தேஜோவிசேஷத்தையும் திருமுகவொளியையும் கண்டு, எம்பாரே! த்வயம் பரிமளிமாநின்றது, என்செய்தீரென்ன, அவரும் சிசுவுக்குக் காப்பாக த்வயாநுஸந்தானம் பண்ணிக்கொண்டு விடைகொண்டேனென்ன; உடையவரும், திருமேனிபெறுதலுக்கு உகந்தருளி, "சர்த்தசம்யாம்சத்துக்கு முற்பட்டீரே உஜ்ஜீவநாம்சத்துக்கும் நீரே கடவீர்" என்று நியமித்தருளி, பசுங் குழந்தைக்குப் பஞ்சாயுதத் திருவாபரணமும் தம்திருக்கையாலே சாத்தியருளி, நாமகரணத்திலே எம்பாரிதிருக்கையாலே திருவிலச்சினையும் சாதுவித்து, ஸ்ரீபராசரபாவைந்திருநாமமாக "ஸ்ரீபராசரபட்டர்" என்று திருநாமத்தையும் சாத்தி ஆளவந்தாருடைய இரண்டாம்மூலையும் தீர்த்தருளினார். (ஸ்ரீ ... యామునార్యసమోపి భూపూ ...) (புத்ராம்ச்ராயந்துரந்தரேணபராஶரகூரகுலப்ரதீபः- கோவிந்தஶிஷ்யஸ்ய யாமுநாய மநோரதம்பூரிதவாந்த்விதீயம்) என்று இவ்வர்த்தம் லக்ஷ்மீகாவ்யத்திலே உத்தமநம்பியாலும் சொல்லப்பட்டதிறே.

அநந்தரம், எம்பாரிதிருத்தம்பியார் சிறியகோவிந்தப்பெருமாளுக்கு ஒருகுமாரர் அவதரித்தருள, அதைக்கேட்டுகந்து, உடையவர், ஆளவந்தாரகாரியும் பலிக்கப்பெற்றோம்! என்று, அவர்திருமாளிகையேறவெழுந்தருளி, அவர்குமாரரையும் கருணையாலே கடாக்ஷித்தருளி, அக்குமாரருக்கு "ஸ்ரீபராங்குசநம்பி" என்று நம்மாழ்வார்திருநாமம்சாத்தியருளி, ஆளவந்தாருடைய மூன்றாமபிறவையுமதீர்த்தருளினார். (గోవింద రాజాన్వయ ... యామునస్యైవ ... | అపాచకారప్రభవం తృతీయం విరాజతే ...) (கோவிந்தராஜாந்வயஜோமநீஷீ பராங்குஶோயாமுநவைமநஸ்யம் - அபாசகாரப்ரபவம்தர்தீயம் விராஜதேவர்த்தமணிப்ரதீபः) என்று இதுவும் லக்ஷ்மீகாவ்யத்திலே சொல்லப்பட்டதிறே.

பின்பு பெருமாள், மஞ்சள்நீர்குடிப்பித்து பட்டரைபுத்ரஸ்வீகாரம் பண்ணியருளி, திருமணித்தூணருகே தொட்டிலிட்டு, நாய்ச்சியார்

சோட்டிவளர்க்கவளர்ந்தருளுகிறவர், பெருமாள் அமுதுசெய்வதற்கு முன்னே தவழ்ந்துசென்று, படைத்திருந்த தளிகையிலே அள்ளி அமுது செய்யும்படியாயிறே வளர்ந்தருளினது. பட்டர் ஐந்து திருநக்ஷத்ரத்திலே, * நெடுமாற்கடிமை யநுஸந்திக்கிற ஆழ்வானை, ஐயா! சிறுமை பெருமையாகிற பரஸ்பரவிருத்த தர்மத்வயமும் ஒருவஸ்துவிலே கிடக்குமோ? ஆழ்வார், "சிறுமாமனிசர்" என்று இரண்டையுஞ்சேர அருளிச் செய்வானென்னென்றுகேட்க; ஆழ்வானும், நல்லீர்! கேட்டபடி. அழகிது, நீர் அநுபநீதராகையாலே உமக்குப் போது சாஸ்த்ரங்கொண்டு இசைவிக்கவொண்ணாது, ப்ரத்யக்ஷத்திலே உமக்குக் காட்டுகிறோம் கேளீர், திருமேனிசிறுத்து ஜ்ஞாநம்பெருத்திருக்கிற கிடாம்பியாச்சானை, அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானார் போல்வாரைக்காணும் "சிறுமாமனிசர்" என்கிறது என்று இசைவித்தருளிச்செய்தார்.

பட்டர் ஐந்துதிருநக்ஷத்ரத்திலே, திருவீதியிலே புழுதியிலே நின்று விளையாடாநிற்க, ஒருவன், "ஸர்வஜ்ஞபட்டன் வருகிறான்" என்று அதிஸம்ப்ரமத்துடனே காளம்பூதிவர; இவரும், உடையவர், ஆழ்வான், ஆண்டான், அருளாளப்பெருமானெம்பெருமானார், எம்பார் முதலான பெரியோர்களிருக்குமிடத்திலே ஸர்வஜ்ஞபட்டனென்று ஒருத்தன் வருகின்றான் இவனாரடா! என்று, இரண்டுதிருக்கையாலும் புழுதியை அள்ளிக்கொண்டு, அவனைப் பார்த்து, நீ ஸர்வஜ்ஞனோ? இத்தனை சொல்லென்ன, அவன், அதுகொண்டும் சொல்லமாட்டாதே லஜ்ஜித்து வாயடைத்துக்கவிழ்தலையிட்டுநிற்க; பட்டர் அவனைப்பார்த்து, வெறுவாய்! இதொருகைப்புழுதியென்று சொல்லி [illegible] விருதூதித் திரியமாட்டாதே அஜ்ஞனாயவிட்டாயே!; இவனுடைய ஸர்வஜ்ஞனென்கிற விருதையும், அபிமானத்தையும் போக்கிவிட்டு, காளத்தையும் பறியுங்கோளென்கிற மழலைச்சொலலை அவன் கேட்டு, இவர் ஆருடையகுமாரரென்ன, "ஆழ்வான்குமாரர்" என்று அருகுநின்றார் சொல்லக்கேட்டு, அவனும், "[illegible]" என்று ஆஸ்சர்யப்பட்டு, பட்டரைத்தன்தண்டிகையிலே வைத்துக்கொண்டு ஆழ்வான்திருமாளிகைவாசலிலே சென்றவாறே பொன்னாச்சியார் கண்டு, இவர் * செய்த சிறுச்சேவகங்கள் கேட்டு வாரியெடுத்துக்கொண்டு, த்வயாநுஸந்தாநத்தாலே ரக்ஷையிட்டு, "நம்பரமல்லன வாண்மைகளைத் தனியேநின்று தான் செய்வானோ, எம்பெருமானே! உன்னைப்பெற்ற வயிறுடையேன் இனியானென்செய்கேன்" என்று மூன்றானையாலே யிவரை முட்டாக்கிட்டு உள்ளேகொண்டு புகுந்து, "கண்ணெச்சிலுண்டாக இவரைத்திருவீதியிலே போகவிடுவார்களோ" என்று வெறுத்து, ஆண்டாள்திருக்கையிலேகொடுத்து, ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தைத்தெளித்து, இவ்விபூதியில் இவர்நெடுநாள் தங்குமவரன்றுஎன்று வயிறுபிடித்தருளினார்.

பட்டரை உபநீதரானபின்பு, வேதாத்யயநம் பண்ணுவிக்க, இவர் மேதையிருக்கும்படி;-ஒருநாள் சந்தையிட ஓதி, மற்றைநாள் ஓதுகைக்

கெழுந்தருள, மறந்துச் சந்தையிடப் புக்கவாறே, ஓதுகிற கடையில்
நின்றும் போந்து, விளையாடிக்கொண்டு எழுந்தருளியிருக்க; எல்லாரும்
ஓதாநிற்க இவர் புறப்பட்டு வந்தாரென்று, ஆழ்வானும் ஆண்டாளும்
கேட்டு, அப்பரோ? எல்லாரும் ஓதாநிற்க நீர் ஓதாமல் வருவானேனெ
ன்ன; இவரும், அவர்கள் ஓதினவிடத்தையே ஓதாநின்றார்களென்ன;
ஆகில் நீர் நேற்றுச் சந்தையிட்ட பாஸுரத்தைச் சொல்லிக் காணீரென்ன,
சந்தையிட்டபடியே உச்சரித்துக் காட்டியருள; ஆழ்வானும் ஆண்டா
ளும் பயப்பட்டு, இனிமேல் சிறிதுநாள் இவரை ஓதவிடவொண்ணாதெ
ன்று, தங்களிலே சொல்லித்திருந்தார்கள். பின்பு, ஆழ்வானும் எம்பாரும்,
பட்டருக்கு ஆசார்ய சிக்ஷையும் தத்வசிக்ஷைகளும் பண்ணிவைத்தார்
கள். பெருமாள், ஒருநாள் திருத்திரையை வளைத்துக்கொண்டு ஏகாந்த
மாக எழுந்தருளியிருக்க, பட்டர் திருவடி தொழப்புக, பெருமாள் முனி
ந்து புறப்படவிட்டருளினமையால்; இவர் புறப்பட்டவளவிலே, அவனை
யழைப்பித்தோம், கூப்பிட்டார்கள் அருளப்பாடென்ன, உள்ளேபுகுந்து
தண்டனிட்டுநின்றவளவிலே, பெருமாள், நாம் புறப்படவிட்டபோது
என்ன நினைத்திருந்தாயென்ன, பெருமாளும் நாச்சிமாருமாக நினைத்திரு
ந்தேனென்ன; முன்பு நம்மை நினைத்திருந்தபடி யெங்ஙனேயென்று
கேட்டருள; ஆழ்வானும் ஆண்டாளுமாக நினைத்திருந்தேனென்று
விண்ணப்பஞ்செய்ய, பெருமாளும், நம்மானை, நம்மை, முன்புபோலே
நினைத்திருமென்றருளிச்செய்தருளினார். ஆழ்வானும், பட்டருடைய
விவாஹப்ராப்தியைக் கண்டு, உடையவருடனே, பிள்ளைக்கு
விவாஹம் பண்ணிவைக்கும்படி யெங்ஙனே, நம் உறவுமுறையார் ப்ரா
க்ருதராயிருக்கிறார்களென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும்,
பெரியநம்பி திருமேனி ஸம்பந்திகளான ஸ்ரீவைஷ்ணவ ஸாத்தாநிகரி
டத்திலே பட்டருக்குப் பெண்கொள்ளாத்தால், ஸ்வஸூத்ரசாகைக
ளுக்கும் ப்ராஹ்மண்யவைஷ்ணவத்வத்துக்கும் தட்டாகாதிறேயென்ன;
ஆழ்வானும் மைத்துனர், ஆண்டாளுடனே ஆலோசித்து, உடையவரை
முன்னிட்டுக்கொண்டு அவர்களிடத்தே பெண்கேட்க; அவர்களும்
பட்டருடைய அப்ராப்தயத்தைக்கண்டு புதுஸம்பந்தமென்று இசையாதி
ருந்தார்கள்; ஆண்டாள், ஒருநாள் ஆழ்வானைப்பார்த்து, பிள்ளைகள் பெருத்
தார்கள், ஒருகார்யஞ்செய்விக்க வேண்டாவோவென்ன; ஆழ்வானும்,
ஈச்வரகுடும்பத்துக்கு என்னை கரையச்சொல்லுகிறாயோவென்றருளிச்
செய்து, பெரியபெருமாளைத் திருவடித்தொழுது மடங்குகிறபோது,
"பிள்ளைகள் பெருத்தார்கள், ஒருகார்யஞ்செய்விக்கவேண்டாவோவென்
றுசொல்லுகிறார்கள்" என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய; பெருமாளும், திருவு
ள்ளம்பற்றி, நீரோ அதற்குக்கடவீர், நாமன்றோ? தகுதியாகச்செய்விக்
கிறோம், நீர்போமென்று திருவுள்ளமாயருளி, பெண்கொடுக்கும்பேர்
அவர்களுக்கு ஸ்வப்நங் காட்டியருள; மற்றைநாள் தாங்களே வந்து
கொடுக்கிறோமென்றுசொல்லி, அக்கச்சியையும், மன்னியையும், ப

நக்கு தாரைவார்த்துக்கொடுத்து * பெருப்பெருத்த கண்ணாலங்கள் செய்தருளினார்கள்.

இளையாழ்வார்வைபவம்.

உடையவர் ஸந்யஸித்தருளுகிறபோது, சரீரஸம்பந்தியை விடவேண்டுகிறதோவென்று நம்முதலியாண்டானையொழிய ஸந்யஸித்தோமென்றருளிச்செய்ய; இப்படியருளிச்செய்யலாமோவென்று ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் கேட்க; இவரும், கையிலத்ரிதண்டத்தைவிடிலன்றோ நம்முதலியாண்டானை விடுவதென்றருளினார். ஒருநாள், எம்பெருமானார் திருப்பள்ளிகட்டிலிலே யேறியருளி, ஒருபாட்டுச்சந்தையிட்டவாறே, முதலியாண்டான பரவசராயருள; இத்தைக்கண்ட எம்பெருமானாரும், (వేదవేద్యేపరేపుంసిజాతేదశరథాత్మజే। వేదఃప్రాచేతసాదాసీత్సాక్షాద్రామాయణాత్మనా) (வேதவேத்யேபரேபும்ஸிஜாதேதசரதாத்மஜே - வேதப்ராசேதஸாதாஸீத்ஸாக்ஷாத்ராமாயணாத்மநா)என்றுமாப்போலே வேதங்களும் ஆழ்வார்முகேந திருவாய்மொழியாயவந்தவதரித்த தொன்றனறோவென்றருளிச்செய்தார். பெருமாள் பெரியதிருநாள்கண்டருளி திருக்காவேரியிலே தீர்த்தம்பராஸாதிக்க எழுந்தருளுகிறபோது, எம்பெருமானார், முதலியாண்டான திருக்கைத்தலம்பற்றியெழுந்தருளிநீராடி மீண்டெழுந்தருளும்போது, பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர்திருக்கைத்தலம்பற்றி யெழுந்தருள, ஸேவித்திருந்தமுதலிகள் இதுக்கடியென்னென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும், உயர்ந்திருக்கச்செய்தே தாழநில்லாநின்றோமென்கிற அபிமானமுண்டே அல்லாதார்க்கு, அக்கோத்தையும் இல்லாதவரிவரியிவரென்றருளினார். பெரியநம்பிதிருமகளாரான அத்துழாய புக்ககத்திலேவாழுங்காலத்திலே, ஒருநாள்தீர்த்தமாடத் துணைவரவேணுமென்றுமாமியாரை அபேக்ஷிக்க; அவளும், உன்சீதனவெள்ளாட்டியைக்கொண்டுபோவென்று கடுத்துச்சொல்ல; நம்பிபக்கலிலே வந்து, ஐயா? என்னை இப்படிசொன்னாளென்ன, நாமறியோம், உங்கள்ஜீயருக்குச்சொல்லென்ன; அவளும் அங்கேசென்றுவிண்ணப்பஞ்செய்ய; அவரும், அருகிலிருந்தமுதலியாண்டானை உமக்குஇந்தாரும் சீதனவெள்ளாட்டியென்று கொடுத்து "போம்" என்ன; ஆண்டானும் கூடவெழுந்தருளி, நீராடப்பண்ணுவித்துக்கொண்டுவந்து, அவளுடைய புக்ககத்திலேநின்று, தாஸவ்ருத்திகளைச்செய்யத்தொடங்க, அவளுடைய புக்ககத்தார், ஆண்டான்! இதுவென்னென்ன, என்னைவரவிட்டஉடையவரைக் கேளுங்கோள், அவர்சொன்னதுசெய்யவேணுமேயென்ன; அவர்களும் நம்பிஸ்ரீபாதத்தேறப்போய், நம்பீ! முதலியாண்டானைவரவிட்டு எங்களை இப்படி கலிப்பிக்கவேணுமோவென்ன; நாம் அறிந்தோமோ? உடையவரைக் கேளுங்கோளென்ன, அவர்களும் அங்கேசென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய;

உடையவரும், ஆண்டானை அத்துழாய்க்குச் சீதனவடிமையாகத் தந்தோம், அவர் அங்குநிற்கை உங்களுக்கு அநிஷ்டமாகில் இங்கிருந்து அடிமைசெய்கிறுரென்று அழைப்பித்துக்கொண்டருளினர்.

பெரியநம்பி, மாறனேரிநம்பியை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப்பள்ளிபடுத்தருள; எம்பெருமானர் இதுகேட்டு, நம்பிஸ்ரீபாதத்தேறச்சென்று தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, ஜீயா! ஸம்ஸாரம் சிதுங்கிடாதபடி அடியேன் ஒருவழியாலேவேலியிட்டுவர தேவரீர்ஒருவழியாலே பிரித்தருளாநின்றதே! என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; நம்பியும், வாரீர்உடையவரே! இக்ஷ்வாகுவம்சத்திலே அவதரித்து ஸாமாந்யதர்மத்தை வெளியிட்டருளின பெருமாளைக்காட்டில் நான்பெரியவனே, பெரியவுடையாரைக்காட்டில் இவர் தண்ணியரோ; ஸாமாந்ய தர்மநிஷ்டரான தாமபுத்ரரைக்காட்டில் நான்பெரியவனே,ஸ்ரீவிதுரரைக்காட்டில் இவர் தண்ணியரோ, * பயிலுஞ்சுடரொளி, * நெடுமாற்கடிமை கடலோசையோவென்றருளிச்செய்ய; உடையவரும் உகந்து ஸம்மதித்திருக்கச்செய்தே; மாறனேரிநம்பி திருநாட்டுக்கெழுந்தருளும்போது பெரியபெருமாள்திருவடிகளே சரணமென்னுதல், ஆளவந்தார்திருவடிகளே சரணமென்னுதல் செய்யக்கண்டிலோம், இதுவென்னென்று உடையவருடனே பெரியநம்பி அருளிச்செய்தருள; உடையவரும் அவர்க்கு அப்போது * ஸ்லோகத்வயாநுஸந்தாநமாயிருந்ததாயக்கொள்ளீரென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; நம்பியும் அதுபெண்கண்டபிச்சன்வார்த்தையன்றோவென்றருளிச்செய்தருள; உடையவரும், பெண்ணினுடைய நித்யயோகத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றுமொழிகிறதென்னென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். உடையவர் ஒருநாள் ஒருமையை யழைத்துக்கொண்டுஉள்ளே யெழுந்தருளிக் கதவையடைத்து,ஏகாந்தத்திலே ஸம்ஜ்ஞையாலே தம்திருவடிகளைத் தொட்டுக்காட்டியருள; அவனும் அதுவே தஞ்சமென்று புத்திபண்ணியிருக்க; ஆழ்வான் இத்தைக் கதவின் புரையிலேகண்டு, "ஐயோ!, கூரத்தாழ்வானுயப்பிறந்து பரக்கசாஸ்த்ரங்களைக் கற்றுக்கெட்டேன், ஒன்றும் அறியாத ஊமையாய்ப்பிறந்தால் அடியேனுக்கும் உடையவா இரங்கியருளுவரோ! என்று மோஹித்தாரென்று ப்ரஸித்தமிறே.

திருக்கோட்டியூர்நம்பி, திருக்கோட்டியூரிலே மேல்தளத்தின் மேலே படிக்கதவைவிழவிட்டு த்யானித்துக்கொண்டிருக்க; உடையவர் அங்கேற வெழுந்தருளி, நம்பியைக்குறித்து, த்யானமேது, மந்த்ரமேதென்றுகேட்டருள; நம்பியும் த்யானம், ஆளவந்தார்வடவாற்றிலே நீராடியருளும்போது அகமர்ஷணம்பண்ணி முழுகியிருந்தால், அவர் திருமுதுகு வல்லான் கடாரம்கவிழ்த்தாப்போலே யிருக்கும், அதுவே எனக்குத்யானம்; யமுனைத்துறைவர் என்கிற திருவேமந்த்ரமென்றருளிச்செய்தருளினர். ஆகையாலே ஆசார்யவிக்ரஹமே ஸதாத்யேய[illegible]

றும், தந்நாமமே ஸதாஜப்யமென்றும் உடையவருக்கு உபதேசித்தாரா ய்த்து. (బాలమూకజడాన్ధాశ్చ పఙ్గవో బధిరాస్తథా। సదాచార్యేణ సన్దృష్టాః ప్రాప్నువన్తి పరాం గతిం) (பாலமூகஜடாந்தாஶ்ச பங்கவோ பதிராஸ்ததா-ஸதாசார்யேண ஸந்த்ருஷ்டா: ப்ராப்நுவந்திபராங்கதிம்) என்கிறபடியே பெண்ணும் பேதையும் எல்லாரும் ஸம்ஸாரோத்தீர்ணராம்படி விசேஷகடாக்ஷஞ் செய்துகொண்டும், கூரத்தாழ்வான், முதலியாண்டான், அருளாளப் பெருமாளெம்பெருமானார்முதலான முதலிகளுக்கும், ஸ்ரீபாஷ்யம் ப்ரஸாதியாநின்றுகொண்டும் ஸுகமேவாழ்ந்தருளாநிற்க; அக்காலத்திலே; ராஜ்யம்பண்ணுகிறசோளராஜா துஷ்டவைஷ்ணவனாகையாலே, வேதவிருத்தமான கள்ளப்பொய்ந்நூலாகிய சைவாகமத்தைத் தாட்தர ப்ரமாணமான மெய்ந்நூலென்று அத்யவஸித்து, தானும் தன்புரோஹிதனுமாகக் கூடவிருந்து, தன்னுடைய நாட்டிலுள்ள வித்வான்களை யெல்லாம் திரட்டி, (శివాత్పరతరం నాస్తి) (ஶிவாத்பரதரம்நாஸ்தி) என்று ஓலைக்கு எழுத்திடச்சொல்லி தண்டிக்க; சிலர் அவனுடைய ஆஜ்ஞைக்கு அஞ்சி யும், சிலர் அர்த்தக்ஷேத்ராதிகளை ஆசைப்பட்டும் எழுத்திட்டார்கள். இத்தைக்கண்ட நாலூரான், இந்த அபஸித்தாந்தத்தாலென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு, ராமாநுஜனும் கூரத்தாழ்வானும் இட்டாலன்றோ இட்டதாவதென்ன; சோளனும், அப்பொழுதே சில மநுஷ்யரைப்பார்த்து, ராமாநுஜனை அழைத்துக்கொண்டு வாருங்கோளென்று கோயிலுக்கு வரக்காட்ட, அந்தராஜமநுஷ்யர், உடையவர்மடத்து வாசலிலே வந்து, ராமாநுஜன் எங்கேயென்றுகேட்க; இச்செய்தியை உடையவருக்கு நீராட்டத் திருமஞ்சனம் முகந்து கொடுக்கிற கூரத்தாழ்வான் திருச்செவியிலே ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் வந்து ரஹஸ்யமாக விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆழ்வானும் உடையவருடைய த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளை தரித்துக் கொண்டு,உடையவருக்கும்விண்ணப்பஞ்செய்யாதே ராஜமநுஷ்யருடன் போகத்தேட, அவ்விசேஷங்கேட்டு, ஆழ்வானுடனே பெரியநம்பியும் புறப்பட்டெழுந்தருள அவர்களை அழைத்துக்கொண்டுபோனார்கள்.

அநந்தரம், உடையவரும் த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளெத்தாருங்கோ ளென்ன; கூரத்தாழ்வான் தரித்துக்கொண்டு ராஜமநுஷ்யருடனே எழுந்தருளினானென்று முதலியாண்டான் விண்ணப்பஞ்செய்ய; ஆகில் அவருடைய வெள்ளையைத் தாருங்கோளென்று வாங்கித் தாம் சாத்திக்கொண்டு, ஆழ்வானுக்கும், பெரியநம்பிக்கும் என்னநேர்ந்ததோ! என்று போரக்லேசித்திருக்க; முதலியாண்டானுள்ளிட்ட முதலிகளெல்லாரும், தேவரீர் இங்கிருக்கவொண்ணாதென்று விண்ணப்பஞ் செய்ய; உடையவரும், இனிச்செய்ய வடுப்பதென்னென்று வ்யாகுலசித்தரானாராய் பேரருளாளர் திருமுன்பேசென்று திருவடிகளிலே சரணம்புக்கு, "வெறுப்பொடு சமணர் முண்டர்விதியில் சாக்கியர்கள் நின்பால் பொறுப்பரியனகள்பேசி" என்றுதொடங்கி "தலையை யற்றேயறுப்பதேகருமங்கண்டா யரங்கமாநகருளானே" என்று

ஆழ்வார் அருளிச்செய்தபடி இப்போது அவன் தலையையறுக்கக்கூடாது, அவன் பரிகரவானகையாலே ஸம்ஹாரம் பண்ணச்செய்துவாராநின்றேன் என்று விண்ணப்பஞ்செய்து, முதலிகளும் தாமுமாக மேற்கேயெழுந்தருளாநிற்க, ராஜமநுஷ்யர் பின்தொடர, பின்னே ஆள் தவரித்து வருகிறதென்று முதலிகள் விண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும் வழியில் மணலையள்ளி, "கொடுமைசெய்யுங் கூற்றமுமென் கோலாடி குறுகப்பெறா, தடவரைத்தோள சக்கரபாணீ! சாரங்கவிற்சேவகனே!" என்று இத்தைமோதி அவர்கள் வருகிறவழியிலே * ஒழுக்கிவாருங்கோளென்னை; முதலிகளும் அப்படியேசெய்ய; ராஜமநுஷ்யர் அந்தமணலை மிதிக்க அப்பால் அடியிடப்போகாமல், "போகிறபாரப்பார் மந்த்ரவாதம் பண்ணிப்போனார்கள்" என்று மீண்டுபோக, உடையவரும், முதலிகளும், * அங்கத்தையும் பிடித்துவலைவனை வழித்துணையாக வெழுந்தருளினார்கள்.

ஒருநாள் வழியிலே இருகாலந்தான் நீஷ்டிய சிலவேடமுதலிகள் கண்டு பார்த்திருக்க, அங்கே ஸ்ரீவைஷ்ணவா எம்பெருமானாரைத் தேடிக்கொண்டு எழுந்தருள; அவர்கள் இவரைத் திருநாமமே குறிப்பாக நீங்கள் எங்கிருந்து எழுந்தருளுகிறீரென்று கேட்க, கோயிலிலே நின்றும் வருகிறோமென்ன; அவர்களும், எம்பெருமானார்க்கு ஒருகுறை களுமில்லையே? பெரியபெருமாள் திருச்செல்வத்துக்கு ஒரு குறைகளுமில்லையே? என்று கேட்க; இவரும், என்னபெரியபெருமாள், என்ன திருச்செல்வம், எம்பெருமானார் ச்சோழராஜன் * வெண்பரிதானம் தரிக்கவெழுந்தருளினார், இன்னவிடத்தே யெழுந்தருளினாரென்று தெரியாது என்று அருளிச்செய்ய; அவர்களும் அவ்வார்த்தைகேட்டு வ்யாகுலப்பட்டு புலம்பாவுகையிராதே அன்றுமுதல் ஆறுநாளபட்டினியேகிடக்க, ஆறுமநாள் பாதிரி அடமலையடியிலே எம்பெருமானாரும்முதலிகளும் மழையிலே நனைந்து, குளிரிலேயிருபட்டு இவர்கள்புனத்தில் நெருப்பொளியைக்கண்டு, உடையவரும், அங்கே நம்மைக்கொண்டுபோங் கோளென்று அருளிச்செய்ய, முதலிகளும் அங்கேற வெழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோய, வழிபெங்கே பிள்ளைகாள் என்ன; அவர்களும், ப்ராஹ்மணர்குலமாயிருந்தது, பெருவிடாமேயாமே ஒருகுலமாயிராநின்றதென்று ஓடிவந்து வெலியைப்பிரித்து, இங்கேவாருங்கோளென்று அழைத்துக்கொண்டுபோய, சாத்துகைக்குத் திருப்பரிவட்டங்களும் கொடுத்து, சாத்தியிருந்த திருப்பரியட்டங்களையும் உலரவிட்டு, குளிர்போகக் காய்ச்சியொற்றி, எங்குநின்றும் எழுந்தருளுகிறீர்கள் என்றுகேட்க; இவர்களும், கோயிலிலேநின்றும் வருகிறோமென்ன; எம்பெருமானார் செய்கிறதென்னென்றுகேட்க; முதலிகளும், நீங்கள் எம்பெருமானாரையறிந்தபடியெங்ஙனேயென்ன; நாங்கள் நல்லானடிமைகள், அவர் எங்களுக்கு ஹிதம்ப்ரஸாதிக்கும்போது நமக்கெல்லாம் பரமாசார்யர் எம்பெருமானாராயிருக்கும், ஆகையாலே "உடையவர் திருவடிகளே சரணமென்

திருங்கோள்" என்று அருளிச்செய்தாரென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, முதலிகளும், ஆகில் இவரோ உடையவரென்று காட்டியருள, அவர்களும் ஸ்ரீபாதத்தைக் கட்டிக்கொண்டு அழுது வ்யாகுலப்பட்டு, திருவடிகளிலே விழுந்து ஸேவித்து, தேனும் தினையுங்கொண்டுவந்து ஸமர்ப்பித்து இக்கதினைவறுத்து இடித்துத் தேனிலகலந்து அமுதுசெய்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; முதலிகளும் அப்படியே செய்து அமுதுசெய்தருளி, அற்றைக்குக்கண்வளர்ந்தருளினார்கள்; மற்றைநாள் விடிவோறே வேடமுதலிகளில் ஒருவரையும் தம ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளில் ஒருவரையுமாகக் கோயிலுக்குப்போகவிட்டு, உடையவருடனே மற்ற நாம்பத்தனுசு திருநாமமும் எழுந்தருளினார்கள். அவ்வேடமுதலிகளும், இவர்களைமலைக்குமேற்கே அறுகாதவழிகொண்டுபோய, ஒருவேடமுதலியகத்தேவிட; அவ்வேடமுதலி பகலெல்லாம வேட்டைக்குப்போய வந்து உண்ணப்புக்கவாறே, ப்ராஹ்மணாகளபட்டினியே யிருக்க, நாம் உண்ணலாகாதென்று, அருகாக ஒருக்ராமத்திலே கட்டளைவாரியென்பாரொருப்ராஹ்மணனகத்திலே இவர்களைக்கொண்டுபோய்விட்டு, வேண்டும கட்டளைகளையும்பண்ணி, இப்போதே அமுதுசெய்யப்பண்ணுவியுங்கோளென்று சொல்லுங்கோளென்று ஆள்கொடுத்துப்போகவிட; அவர்களும்; உடையவரையும, முதலிகளையுங் கூட்டிக்கொண்டுபோய், அவனகத்தேவிட்டு, இவர்களை இப்போதே அமுதுசெய்யப் பண்ணுவியுங்கோளென்று சொல்லி, வேண்டுகிற கட்டளைகளும் பண்ணுவித்து மீண்டுபோனார்கள்.

அவ்வகமுடையானுடைய பத்நியும் தண்டன்ஸமர்ப்பித்து உங்களுக்கு அமுதுசெய்யவேண்டாவோவென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; முதலிகளும் வேண்டாமென்று அருளிச்செய்தருள, அவளும உங்களுக்கு ஸந்தேஹிக்கவேண்டா, அடியேனும் எம்பெருமானார் ஸ்ரீபாதத்தை யுடையேனென்றருள; முதலிகளும், நீ எமபெருமானார் ஸ்ரீபாதத்தையாஶ்ரயித்தபடி யெங்ஙனேயென்றுகேட்க; அவளும், நாங்கள் இவ்விடம்வர்ஷமின்றியே யிருந்தவாறே கோயிலிலேவந்திருந்தோம், அங்கே என்னகமுடையாரும நானும் ஒருமடத்திலே யிருக்கையாயிருக்கும், அப்போது எம்பெருமானார் ஏழு திருமாளிகையிலே மாதுகரம்பண்ணி அமுதுசெய்தருளுவர்; அவர் திருவீதியிலெழுந்தருளும்போது, அகளங்கநாட்டாழ்வானுள்ளிட்ட முதலிகளெல்லாரும அவர் திருவடிகளிலே ஸேவிப்பர்கள்; அவர் ஒருநாள் மாதுகரத்திற்கு அந்தத் திருமாளிகையேற வெழுந்தருள, அடியேனும, மச்சில் நின்றும் இறங்கிவந்து இடைகழியில் தகைந்துநின்றேன்; அவர் இதுஎன்ன பெண்ணே! என்றுகேட்டருள, நீர்மாதுகரம்பண்ணுநின்றீர், உம்மை ராஜாக்களும் பட்டணத்து முதலிகளும் தண்டனிடா நின்றார்கள். இதற்கடியென்னென்றவாறே; உடையவரும், நாம் அவர்களுக்கு பகவத்விஷயத்தில் சிலநல்வார்த்தைசொல்லுகையாலேகாண் என்றருளிச்

மெய்யாதருள; அந்த நல்வார்த்தையை அடியேனுக்கும் ப்ராஸாதித்தருள லாகாதோவென்றேன், அப்போது ஹிதமருளிச்செய்து எழுந்தருளினார்; பின்பு எங்கள் நாட்டில் வர்ஷமுண்டாய், நாங்கள் எங்கள் நாட்டேறப் போகும்போது அவர் அருளிச்செய்த நல்வார்த்தையைமறந்தேன், உடையவரை ஸேவிக்கப்பெற்றிலனே! என்ற இழவோடே நினைத்தி ருக்க, அத்தைக்கும் அங்கேற வெழுந்தருள; அடியேனுமமச்சில்நின்று மிறங்கிவந்து தண்டனிட்டு நின்று, நாங்கள் எங்கள் நாட்டேறப்போகா நின்றோம், தேவரீர் முன்பு அருளிச்செய்த நல்வார்த்தையை மறந் தேனென்ன, அப்போது உடையவரும் மீளவும் த்வயத்தை நெஞ்சிலே நிலைநிற்கும்படி குருபரம்பராபூர்வகமாக உபதேசித்து, மீண்டு எழுந் தருளத்தேட, அடியேனாக அந்தரங்கமாக ஏதேனுமொன்று தந் தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்தேன், அப்போது சாத்தியிரு ந்த ஸ்ரீபாதுகைகளை ப்ராஸாதித்தருளினார் அடியோங்களும் அன்றே போனோம், பின்னை ஸேவிக்கப்பெற்றிலோமென்றவாறே, உடையவ ரும் தமக்குள்ளநிலைவிசாரித்தருளி திருப்போனகம் சமைக்கவரு ளிச்செய்து, இவள்செய்யுமது பார்த்திருமென்று ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவ னையிட்டு, அவரும் பார்த்திருக்க; அவளும் அடைவாகச்சமைத்து, முன்பு உடுத்த புடவையை அவிழ்த்து, சுத்தமான புடவையை உடுத்து, உள் ளேபுக்கு, "யமுனைத்துறைவர் திருவடிகளே சரணம்" என்று உச்சரித்து, அந்த ஸ்ரீபாதுகைகளை எடுத்து ஸ்தாபித்து, திருவடிவிளக்கி அமுதுசெ ய்யப்பண்ணி, திருப்பள்ளிகொண்டருளப்பண்ணி தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, ஸ்ரீபா தம் விளக்கி, அமுதுசெய்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செ ய்ய; முன்பு பார்த்திருந்த அந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவனையழைத்து, இவள் செய்தபடியெல்லாமென்னென்று கேட்டருள, அவரும், இவள் திருப்போனகம் அடைவாகச்சமைத்து, முன்பு உடுத்த புடவையையும் விடுத்து, சுத்த மான புடவையையும் உடுத்து, திருப்போனகத்தை யெடுத்துக்கொண் டுபோய் உள்ளே புக்கு, கதவையடைத்து தயாரம்பண்ணியிருந்து அமுதுசெய்யப்பண்ணினள், அதுகண்டது நீண்டிருந்தது, எம்பெரு மானுமிருந்ததில்லையென்றவாறே; அவளையழைத்து, நீ உள்ளேசெய்த தென்னென்று கேட்டருள; அவளும், முன்பு அடியேனுக்குத் தஞ்ச மாக ப்ராஸாதித்தருளின பாதுகைகளை திருவடிவிளக்கி அமுது செய்யப்பண்ணிப் ப்ராஸாதமருந்துவது, இப்போதும அப்படியே செய்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, ஆகில், அவைதன்னை இங்கே கொண்டுவந்து காட்டென்ன; அவளுங் கொண்டுவந்துகாட்ட; அவை அங்குத்தைக்கு ஒத்திருந்தது, எம்பெருமானார் அருளிச்செய்தவார்த் தை ஒத்திருந்ததில்லையாகில முதலிகள் அமுதுசெய்யார்கள், அத்தை என்செவியில்சொல்லிக் காணுமென்ன; அவளும் விண்ணப்பஞ்செய்ய அந்தவார்த்தையும் ஒத்திருந்தது; ஆகில இதுக்குள்ளே எம்பெருமானா ருண்டோ? பார்த்துக்காணுமென்ன; அவளும் திருவிளக்கை யேற்றிக்

கொண்டுவந்து அடைவேபார்த்து, எம்பெருமானார் திருவடிகளைக் கண்டு அங்கே திகைத்துநின்று, "இது எம்பெருமானார் திருவடிகளைப் போலே யிராநின்றது, காஷாயமில்லாமையாலே தெரிகிறதில்லை" என்றவாறே, நான்காண் என்றருளிச்செய்ய; அவளும் திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு அழப்புக்கவாறே, கண்ணைத்துடைத்து, (विदुरान्नानि बुभुजे शुचीनि गुणवन्ति च) (விதுராந்நாநிபுபுஜே ஶுசீநி குணவந்திச) என்கிற பாவநத்வ போக்யத்வங்களையுடைத்தாயிருந்தது, இனி முதலிகள் அமுதுசெய்யக் குறையில்லையென்றருளிச்செய்ய; முதலிகளும் அமுதுசெய்து கண்வளர்ந்தருள; அப்பெண்பிள்ளை, முதலிகள் தளிகைப்ரஸாதத்தையுங் கூட்டிக்கலந்து, மச்சிலேயிருக்கிற தன்பர்த்தாவையெழுப்பி ப்ரஸாதமிட்டு ப்ரஸாதப்படப்பண்ணி தான் ப்ரஸாதப்படாமலிருக்க; அவனும், இதென்னென்றுகேட்க; அவளும், கோயிலிலின்றும், எம்பெருமானாரும் முதலிகளும் எழுந்தருளி அமுதுசெய்யமாட்டோமென்று கண்வளர்ந்தருளினாரென்றவாறே, அவனும் நான் அதற்கென்னசெய்யவேணுமென்ன; நீர் எம்பெருமானாரை யாஶ்ரயிக்கவல்லிரோவென்ன, அவனும் இசைந்து ப்ரத்யயம்பண்ணிக்கொடுக்க, அவளும் உகப்புடனே ப்ரஸாதப்பட்டு நித்ரைபண்ணினாள். மற்றைநாள் பொழுதுவிடிந்தவாறே, எழுந்திருந்துவந்து, உடையவர் திருவடிகளிலே தண்டன்ஸமர்ப்பித்து, இற்றைக்கு எழுந்தருளியிருந்து இவரை காபை செய்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; எம்பெருமானாரும் அற்றைக்குஅங்கே அவஸரித்தருளி, அவளுக்காக அவனுக்கு ஹிதோபதேசம் பண்ணி, விசேஷகடாக்ஷம்செய்தருளி அங்கே நாலைந்துநாளெழுந்தருளியிருந்து, த்ரிதண்டகாஷாயாதிகளையும் ஸம்பாதித்து, தம திருவாராதநமான பேரருளாளர்ஸந்நிதியிலவைத்து தண்டனஸமர்ப்பித்து, உடையவர் முன்புபோலே அவற்றை தரித்தருளினார்

மற்றைநாளமேற்கே வஹ்நிபுஷ்கரிணியாகிறகாட்டத்தேறவெழுந்தருளி, அங்கே சிறிதுகாலம் எழுந்தருளியிருந்து, அங்குநின்றும் மிதுலாபுரி ஸாளக்ராமத்தேறவெழுந்தருள; ஊராருடைய ப்ரசந்நவிரோதிகளாகையாலே உடையவரை அநாதரித்திருக்க; உடையவரும், முதலியாண்டானையழைத்து, இவ்வூரார் நீர்முகக்குந்துறையிலே நீரும ஸ்ரீபாதத்தைநீட்டிக்கொண்டிருமென்று நியமித்தருள; ஆண்டானும அப்படியே செய்தருள; அவ்வூரார் இவர்ஸ்ரீபாததீர்த்த வைபவத்தாலே, நிவ்ர்த்தஅஹங்காரராய், மற்றைநாளேதெளிந்துவந்து, உடையவர் திருவடிகளிலே யாஶ்ரயிக்க, அத்தீர்த்தப்ராபவத்தையிட்டு இவ்வூருக்குசாளக்ராமமென்றதிருநாமம அந்வர்த்தமெனமருளிச்செய்தார். அங்கேவடுகநம்பியை ஸ்வபாதச்சாயாபந்நராம்படி விசேஷகடாக்ஷம்செய்து, அவர்க்கு தர்ஶநார்த்தம் ப்ரஸாதித்துக்கொண்டு சிங்கர்கோயிலிலே சிறிதுநாளெழுந்தருளியிருந்து, விஷ்ணு வைஷ்ணவத்வேஷியான சோளன் க்ரிமிகண்டனாய் நசிக்கும்படியாக அபிசாரம்பண்ணி, அங்கு நின்றும்

தொண்டனூரேற வெழுந்தருளினார். அங்கே அத்தேசத்திற்கு அதிபதியான விட்டலதேவராயன்மகள் பிஶாசாவிஷ்டையாயிருக்க; அவனும், மந்த்ரவாதிகள் பலரையுங்கொண்டு தீர்க்கத்தேடினவிடத்திலும் தீராதபடியாலே துக்கிதனாயிருக்க, தத்பத்நியும், நிர்வாணமாய்ஓடித் திரிகிற தன்பெண்ணைக்கண்டு, மிகவும் வ்யாகுலப்பட்டிருக்குமளவிலே நம்பியும், யதாப்ராப்தமாக ராஜக்ருஹத்தேற வெழுந்தருளினவர் துக்கிதையான ராஜபத்நியைக்கண்டு, துக்கஹேதுவென்னென்று கேட்டருள; அவளும் தத்காரணத்தைச் சொல்ல, தொண்டனூர்நம்பியும் கேட்டருளி, நம்மாசார்யரான எம்பெருமானார்கடாக்ஷித்தால் இப்பேய் விட்டுப்போமென்று ப்ரஹ்மராக்ஷஸின்கதையை ஸவிஸ்தரமாக அவர்களுக்கு அருளிச்செய்ய; அவளுங்கேட்டு, ஆஶ்சர்யப்பட்டு, தன் பர்த்தாவுக்கு அறிவிக்க; அவனும், உடையவர், இப்பேயைவிடுவிக்கில் அவரை நமக்காசார்யராக, அவர் திருவடிகளிலே ஆஶ்ரயிக்கக்கடவேனென்ன; அவ்வளவிலே அவன் ஸ்வகுருக்களுக்கு விருந்திடத்தேட, இவளும் தம்பிரானாரைக்குறித்து, நீர் அங்கீகரியென்று, அவர்கள் இங்கேவாரார்களோ, சொல்லாதேகொள்ளுமென்ன; அவனும், அவர்கள் வாராதிருப்பார்களோவென்று இவள்வார்த்தையை அதிக்ரமித்துச் சொல்ல; அவர்களும், முன்பு தலைஸ்வாமனோ ஆதுஷ்கன இவனை ஆக்ரமித்துப் பிடித்துக்கொண்டுபோய், பட்டர்ஹனனறிக்கைப்போமபடி ஒரு அங்கு விசேஷம் பண்ணவுந்தால "விட்டலதேவராயன்" என்று ப்ரஸித்தமானகையாலே, ஹீநாங்கத்தைப் புஜிக்கவொண்ணாதென்று தவிர்ந்துவிட்டார்கள், அநந்தரம் அவன் அவர்களிடத்தே அதிகுபிதனாய் அவர்களை திரஸ்கரித்திருக்குமளவிலே, அவனுடைய ஸ்த்ரீயும், அவனைக்குறித்து உடையவர்திருவடிகளில் ஆஶ்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கலாகாதோ, இவர்களால் என்ன ப்ரயோஜனமுண்டென்ன; அவனும் இசைந்து, உடையவரை ஸ்வக்ருஹத்தேற வெழுந்தருளவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்க, ராமாநுஜனும், நாம ராஜதானியை மிதிக்கக்கடவோமல்லோமென்று அருளிச்செய்ய, அவ்வளவிலே, தொண்டனூர்நம்பி முதலான முதலிகள், இவனை, விசேஷகடாக்ஷம் செய்தருளினால் தர்ஶநத்துக்குப் பஹூபகாரமுண்டென்று பஹுசவேண்டிக்கொள்ள, உடையவரும் ஸம்மதித்து அவன் அகத்தேற வெழுந்தருளினவளவிலே; அவனும் அதிஸந்துஷ்டனாய், திருவடிகளிலே ஸாஷ்டாங்க ப்ரணாமம் பண்ணி ஸவிநயனாய்நிற்க; முதலிகளும், உடையவர்ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை அவன் புத்ரிக்கு ப்ரஸாதித்து தத்தீர்த்தத்தாலே ப்ரோக்ஷிக்க; அவளுடைய சித்தப்ரமம்போய் தெளிந்துவந்து சேலையும் உடுத்து உடையவரை ஸேவிக்க; இதை விட்டலதேவராயன் கண்டு, அத்யாஶ்சர்யப்பட்டு தத்க்ஷணமே ஸ்ரீபாதத்திலே யாஶ்ரயிக்க, அவனையும் இரங்கியருளி, திருவடிகளுக்கு அந்தரங்கனும்படி கடாக்ஷித்தருளினார்.

இப்படி அவனை ஸ்வவைபவத்தாலே சிஷ்யனாக்கிக்கொண்டு, அவனுக்கு விஷ்ணுவர்த்தநராயனென்று திருநாமம் ப்ரஸாதித்தருளி

ஸம்துஷ்டராயிற்க; அவ்வளவிலே, எங்கள் சிஷ்யனை நீர் இங்ஙனே மயக்கி சிஷ்யனாக்கிக் கொள்ளும்போது, எங்களை ஜயித்தன்றோ செய்யலாவதென்று பன்னிராயிரம் க்ஷபணர் ஏககாலத்திலேவாது தர்க்கிக்கத்தொடங்க; இனி நம்மை வெளியிடாதிருக்கவொண்ணாதென்றுபார்த்து, ஒரு திருமண்டபத்திலே திருத்திரையை வளைத்துக்கொண்டு உள்ளே எழுந்தருளியிருந்து ஸஹஸ்ரபணாமண்டலமுடைய திருவநந்தாழ்வானுருவாய் ஒரொருத்தர்க்கு அநேகப்ரகாரமாக ப்ரத்யுத்தரமருளிச்செய்து, அவர்களை வாய்மூடுவித்து ஜயிக்க; அவர்களிலே சிலர் அதிவிஸ்மிதராய் அவரது திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயிக்கத்தேட, அவர்களை அடிமைகொண்டு, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களாம்படி பண்ணி விஸேஷகடாக்ஷஞ்செய்தருளி, தந்திவ்ய சக்தியை ப்ரகடிப்பிக்க; இதைக்கண்டு பிட்டலதேவராஜனான விஷ்ணுவர்த்தநனும் உடையவர் திருவடிகளிலே ஆஸ்ரயணம்பண்ணினான்; அங்குத்தையிலெம்பெருமானை, தொண்டனூர் நம்பி அபிமானித்துத் திருக்கையாலே அவருக்கு "நம்பிரானார்" என்று திருநாமம் சாத்தி உகந்தருளி, சிலநாள் கோயிலிலே எழுந்தருளி வேதார்த்த வ்யாக்யானஞ் செய்துகொண்டு இருக்குங்காலத்திலே, திருக்கையில் திருமண் மாண்டு, சாத்துகைக்குத் திருமண் பெற்றிலோமே! என்று வருந்திக்கொண்டு கண்வளர்ந்தருள; அன்று ராத்ரி, திருநாராயணப் பெருமாளும், அணித்தாக யதுகிரியிலே, உமதுடைய வரவு பார்த்துக்கொண்டு நில்லாநின்றோம், உம திருமுன்பே போமென்று திருமண்ணும் இங்கேயுண்டு, சடகென வாரீரென்று ஸ்வப்நத்திலே யருளிச்செய்ய, உடையவர், விடிவோரை ப்ரீதராயெழுந்திருந்து, இதனை முதலிகளுக்கு அருளிச்செய்து, விஷ்ணுவர்த்தநராஜனையும் அழைப்பித்து, தாம் ஸ்வப்நங் கண்டபடியை அருளிச்செய்ய, அவனும் கேட்டு பரமஸந்தோஷமாய் ஸம்மதித்து, காடு வெட்டுவித்து உடையவரை முன்னே செலுத்திக் கொண்டு செல்ல; பஹுதாந்ய ஸம்வத்ஸர தைமாஸத்திலே, எம்பெருமானாரும், செம்பொன் யதுகிரியேறி, வேதபுஷ்கரிணியிலே சென்று (పరిధానశిలాం దృష్ట్వా ప్రణమ్య స్నాత్వా ...) (பரிதாநஶிலாம் த்ருஷ்ட்வா ப்ரணம்ய திக்விஜோத்தமா:) என்கிறபடியே பரிதாநசிலையையும் ஸேவித்து, அங்கே நீராடி (వేదపుష్కరిణీతీరే విశాలే సశిలాతలే । పరిధానం సజగ్రాహ కాషాయం పరమపుమాన్) (வேதபுஷ்கரிணீதீரே விஶாலே ஸஶிலாதலே — பரிதாநம் ஸஜக்ராஹ காஷாயம் பரமபுமாந்) என்கிற தத்தாத்ரேயனைப் போலே தாமும் மீளவும் காஷாயந் தரித்தருளி, முன்னே நடந்து, திருநாராயணப் பெருமாள் எழுந்தருளியிருக்கிற இடத்தைத் தேடிக் காணமல், பகவத்ப்ரபாவத்துக்குக் குறைவாக என் செய்தோம்! என்று, திருவுள்ளங்கலங்கிக் கண்வளர்ந்தருள; அவ்வளவிலே திருநாராயணப் பெருமாள், இவர்கனவிலே யெழுந்தருளி, கல்யாணஸரஸ்ஸின் தென்மேற்குமூலையில் செண்பகச்சோலைக்கருகே திருமகிழுக்குத் தென்பார்ஸ்வத்திலே, வளர்ந்த திருத்துழாயின் கீழே பெரியபுற்றுக்குள்ளே இராநின்

றேம், திருமண்ணும், அந்தக்கல்யாண ஸரஸ்ஸுக்கு வடமேற்குமூலையிலே (శ్వేతద్వీపాత్ కేశవేన సాదరం మృచ్ఛ్రీకృష్ణమాహృతం । యాదవాద్రౌ వినిక్షిప్తమక్షయం తన్మమాజ్ఞయా) (ஶ்வேதத்வீபாத்கேசவேந ஸாதரம்ம்ர்த்ரவ்யமாஹ்ர்தம் - யாதவாத்ரௌவிநிக்ஷிப்தம் அக்ஷயந்தந்மமாஜ்ஞயா) என்கிறபடியே பெரியதிருவடியாலே, ஶ்வேதத்வீபத்தினின்றுங் கொணர்ந்து, யதுகிரியிலே நிக்ஷேபிக்கப்பட்டு, மஹாப்ரபாவத்தாலே அக்ஷயமாக இராநின்றது, நீர் கண்டெடுப்பீரென்று, உமக்கு அடையாளமாக, இவ்விடந்தொடங்கி நாம் இருக்கும் புறமாக முறித்திட்ட திருத்துழாய்க்கொழுந்தே குறியாக வாரீரென்று, ப்ரத்யக்ஷஸமாநாகாரமாக ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்ய; உடையவரும் உகந்து, உணர்ந்து எழுந்திருந்து, முறித்திட்ட திருத்துழாய்க்கொழுந்தே குறியாக, கல்யாண ஸரஸ்ஸின் கரையிலே எழுந்தருளிச் சோதித்தவிடத்தில், கப்புங் கவருமாய்ப்பணைத்துக்கொழுந்துவிட்ட திருத்துழாய்மரத்தைக்கண்டு களித்து, ஆநந்தத்துடனே பலகாலும் தண்டனிட்டு, அத்திருத்துழாய் மரத்தின் மண் காப்புநீக்கினவளவிலே ([illegible]) (கம்பிதக்ரிஸ்தஶோகாமலிந்துபத்தாஸ) என்கிறபடியே, புற்றினுள்ளே பொற்கோயில் தோன்றியபின்பு, * மறைநான்கினுள் கிடந்த மாயவனுடைய நீலசிகாமணி தோன்ற, சகவர்ஷம் ஆயிரத்திற்குமேல் பன்னிரண்டுசென்ற வர்த்தமான பஹுதாந்ய வர்ஷத்தைய் தைமாஸம் சுக்லபக்ஷ சதுர்த்தசியும் வ்யாழக்கிழமையுமான புஷ்யநக்ஷத்ரத்திலே நாராயணனுருவங் கண்டு, நெஞ்சுருகிக் கண்களிக்க, எல்லாருங்கூடிக் கூத்தடித்து, மங்களசங்கபடஹபேர்யாதி வாத்ய ஜயசப்தகோஷம்பண்ணி, ராஜாவையும் அழைத்துக் காட்டியருளி, பாலாலே திருமஞ்சனம்பண்ணி, "பகற்கண்டேன் நாரணனைக் கண்டேன்; கனவில், மிகக்கண்டேன்; மீண்டவனை மெய்யே, மிகக்கண்டேன்" என்கிறபடியே, திருநாராயணப்பெருமானை, திருவடிமுதல் திருமுடியளவும் கண்ணாரக்கண்டு, அநுபவித்து, தம்திருக்கையாலே மூன்றுநாள் திருவாராதநஞ்செய்தருளி, "மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன்" என்று, பரமாசார்யரான, ஸ்ரீபராங்குசருக்குதாம் அத்யந்தாபிமத சிஷ்யராகையாலே பித்ருதநத்தைப் புத்ரன்விநியோகங்கொள்ளுமாபோலே, * தமிழ்மறைகளாயிரமு மீன்றமுதற்றாய் சடகோபன் மொய்ம்பாலவளர்த்த இதத்தாய் இராமாநுசனாகையாலே ஐஶ்வர்ய கைவல்யங்களாகிற க்ஷுத்ரபுருஷார்த்தங்களைக் காற்கடைக்கொண்டு, திருநாராயணன்றாளே உபாயோபேயமென்று நிஷ்கர்ஷிக்கிற * ஒருநாயகத்திருவாய்மொழியை திருநாராயணனுக்கு ஸமர்ப்பித்தருளினார். பின்பு கல்யாண ஸரஸ்ஸின் வடமேற்குமூலையிலே தம் த்ரிதண்டத்தாலே கீற, பாலாறுபோலே பொங்கிக் கிளம்புகிற திருமண்குவைகளைக்கண்டு, ஆநந்தாதிசயத்தாலே அத்திருமண்கொண்டு பன்னிரண்டு திருநாமஞ்சாத்தியருளி, த்ரிதண்டமண்டிதகரபுண்டரீகராய் விளங்கியருளி, காடுவெட்டி ஊருங்கோயிலும் சமைப்பித்து, திருநார

யணப்பெருமாளுக்கு ஸ்ரீபாஞ்சராத்ரஸாத்வத ஸம்ஹிதையாலே ப்ரோக்ஷணாதிகளை ஸ்ரீரங்கராஜபட்டர்திருக்கையாலே செய்வித்தருளி, திருநாரணற்கு நித்யோத்ஸவ, பக்ஷோத்ஸவ, மாஸோத்ஸவ, ஸம்வத்ஸரோத்ஸவங்களெல்லாம் மஹோத்ஸவமாக நடத்துகைக்கு உத்ஸவபேரமில்லையே! என்று மிகவும் வ்யாகுலசித்தராய்க் கண்வளர்ந்தருள; அப்போது இவர்ஸ்வப்நத்திலே திருநாராயணப்பெருமாள் எழுந்தருளி, நம்உத்ஸவபேரமான ராமப்ரியர், இப்போது டில்லியிலே யெழுந்தருளி, துருஷ்கராஜ க்ருஹத்திலே விளைகொண்டாடி எழுந்தருளியிருக்கிறார், அங்கேறப்போய் எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு வாரீரென்று திருவுள்ளமாயருள; உடையவரும் ப்ராதக்காலமானவாறே எழுந்திருந்து, ஸ்வப்நத்தை முதலிகளுடனே ஆலோசித்துக்கொண்டு, பயணத்திலே தவரித்து டில்லியேற வெழுந்தருளினவாறே, டில்லிபதியான ராஜா இவரைக்கண்டு பரகயுத்தரான ப்ரஸந்நதாபூர்வகமாக பஹு உபசாரஞ்செய்து எழுந்தருளினகார்யமருளிச்செய்யவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும், எங்கள்குலதெய்வமான ராமப்ரியர் இங்கே யெழுந்தருளியிருக்கிறார், அவரைத்தரவேணுமென்று அபேக்ஷிக்க, ராஜாவும் அப்படியே செய்கிறோமென்று சொல்லிக்கொண்டு சிறைவைத்த எம்பெருமான்கள்சிறைச்சாலையைச் சோதித்துக்கொள்ளுமென்று அப்பணையிட்டுவிட; இவரும் அங்கேறவெழுந்தருளிச் சோதித்து, திருநாரணர்வடிவுக்கு ஒத்திராமையாலே இத்தேவர்கள் ஒருவருமன்றென்று, ராமப்ரியரை அவர்களில் காணாமையாலே முசித்துக்கிடக்க, அன்றிரவில ராமப்ரியர்; இவர்ஸ்வப்நத்திலே யெழுந்தருளி, நீர் முசிப்பானேன், நாம் அவன்மகளாலே பூஜைகொண்டு அவள்ஸஜ்ஜாக்ருஹத்திலேயிராநின்றோம், அங்கேவாரீர் என்றருளிச்செய்ய, உடையவரும் இச்செய்தியை ராஜாவுக்கறிவிக்க, இவரும், அவரைக்கண்டு திருவடித்தொழலாகாதோ என்ன, அப்படியேயாகிறதென்று இவரை, அவனும், தன்மகள் ஸஜ்ஜாக்ருஹத்தேற வெழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோக; அங்கே ராமப்ரியரும், இட்ட சட்டையும், கட்டின சிறுச்சதங்கையும், இட்ட கஸ்தூரித் திருநாமமும், முடித்த * மைவண்ண நறுங்குஞ்சியும், * தன்முகத்துச் சுட்டி தூங்கத்தூங்க * நெறித்தகுழலுமாய், ஸஜ்ஜையிலும் குதித்து "தன்னியலோசை சலன் சலனென்றிட" என்கிறபடியே செம்பொற் சதங்கைகள் சலசலவென்றொலிக்க, அகிலரும் காணும்படி வந்து உடையவர் திருமடியிலே யிருக்க; உடையவரும், ஆநந்தாஸ்ருக்கள் பனிப்ப, ஆநந்தைகார்ணவாந்தர் நிமக்நராய், புளகிதகிலாங்கராய், மார்பும் தோளும் பூரித்து, "என்னுடைய செல்வப்பிள்ளையோ" என்றெடுத்து அணைத்துக்கொண்டருள இதனைக்கண்ட ராஜாவும், அத்யாஶ்சர்யயுக்தனாய், அவர்திருவடிகளிலே விழுந்து ஸேவித்து, அநேகவிதமாக ஸத்கரித்து, பஹு உபஹாரஸஹிதமாக ஸம்பத்குமாரனை, யதிஸார்வபௌமர்க்கு எழுந்தருளுவித்துக் கொடுத்தனுப்ப;

உடையவரும், அங்குநின்றும் புறப்பட்டு, இவரை யெழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு த்வரித்து பயணகதியிலே யாதவாத்ரிக்கெழுந்தருளி ப்ரோக்ஷணாதி ப்ரதிஷ்டாபுரஸ்ஸரமாக, திருநாராயணப்பெருமானுடைய திவ்யோத்ஸவ கர்த்தாவாகக்கி; நித்ய, பக்ஷ, மாஸ, அயந, ஸம்வத்ஸரோத்ஸவாதி மஹோத்ஸவத் திருநாள்களும நடத்தியருளி, தீர்த்த ப்ரஸாதமும் பெற்று, எதிராஜமடமும கட்டிவைத்து, ஐம்பத்திருவர்கட் கன்பான ஊழிய கைம்கர்யத்தையும கல்பித்தருளி, ஐம்பத்திருவரென்று ஸமுதாயத்திருநாமமும், ப்ரத்யேகமாக தாஸ்ய நாமமும் ப்ரஸாதித்து, அங்கே அவர்களை ப்ரதிஷ்டிப்பித்து, குறைவறத் திருவாராதநமும் நடத்திக்கொண்டிருக்க; ஒருநாள்வரையிலே ஸ்ரீபாஷ்யகாரர் தமமுடைய ஸ்ரீபாதத்திலுள்ள ஆசார்யர்களுடனேயும், ஜீயர்களுடனேயும், ஐம்பத்திருவர்களுடனேயும், சாத்தின சாத்தாதமுதலிகளுடனேயும, கொத்தியம்மைமார்களுடனேயும், திருமேனிக்காவல்திருவேளைக்காரர்களுடனேயும், பெருங்கூட்டத் திருவோலக்கமாக இராமாநுஜனில் எழுந்தருளியிருந்து, இத்திருநாராயணபுரத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுமவர்களுக்கு நமக்குண்டான பரமபதமுண்டாமென் றருளிச்செய்தருளினார். ஆகையாலே அந்த நம்மையை க்ருதயுகத்திலே, ஸநத்குமாரர்ஸத்யலோகத்தில் நின்றும ஆநந்தமயவிமாநத்தோடே எழுந்தருளுவித்துக் கொண்டுவந்து திருநாராயணனை இங்கே ப்ரதிஷ்டிப்பிக்கையாலே நாராயணாத்ரியென்றும, த்ரேதாயுகத்திலே தத்தாத்ரேயர் நாலு வேதபுருஷர்களையும ஸிஷ்யராக்கி கொண்டுவந்து வேதபுஷ்கரிணிக் கரையிலே ஸதாவேதாத்யயநநிரதராயிருக்கையாலே வேதாத்ரியென்றும், த்வாபரயுகத்திலே, நம்பி மூத்தபிரானும ஸ்ரீக்ருஷ்ணனும் ஆராதிக்கப்படுகையாலே யாதவாத்ரியென்றும, "யுகேகலௌது ஸம்ப்ராபதே யதிராஜேநபூஜநாத - யதிஶைலமிதிப்ரோக்தம நாமதேயம தரம்கிரே" (యుగే కలౌతు సంప్రాప్తే యతిరాజేన పూజనాత్ । యతిశైలమితిప్రోక్తం నామధేయం ధరంకలౌ) (யுகேகலௌதுஸம்ப்ராப்தே யதிராஜேநபூஜநாத் - யதிஶைலமிதிப்ரோக்தம் நாமதேயம்தரம்கிரே,) என்கிறபடியே, கலியுகத்திலே எமபெருமானார் எழுந்தருளி ஜீர்ணோத்தாரணம் பண்ணி அபிமாநிக்கையாலே எதிசைலமென்றும ப்ரஸித்தமாய்த்து.

அநந்தரம், பத்மகிரியிலேசென்று, பௌத்தஸமயங்களை வென்று "என்றுமென்பிள்ளைகளுக்கு நன்மைகள் செய்வார்களங்ஙன மாவர்களே" என்னும்படி அவர்களை கற்காணந்தன்னில் அரைப்பித்து நிஸ்ஸேஷமாக நிரஸித்து நிஷ்கண்டகமாக்கியருளி, ஸ்ரீபாஷ்யமும் வ்யாக்யாநித்துக்கொண்டு திருநாராயணப்பெருமாள் திருவடிகளிலே பன்னிரண்டு ஸம்வத்ஸரம் வாழ்ந்தருளுகிறகாலத்திலே, ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் கோயிலில் நின்று மெழுந்தருளி உடையவர்திருவடிகளிலே ஸேவித்திருக்க; இவரும், "பெரியபெருமாளும், பெரும்செல்வமும் செய்திறபடியென்" என்று கேட்டருள; அவரும், "தேவரீர் இல்லாதகுறையொன்

றொழிய மற்றொருகுறைகளு மில்லை'' என்ன; இவரும "சோழன் பக்கல் எழுந்தருளின ஆழ்வானும், பெரியநம்பியும செய்தபடியென்'' என்று கேட்டருள; ஸ்ரீ வைஷ்ணவரும, கோயிலில நின்றும் கூரத்தாழ்வானையும், பெரியநம்பியையும, ராஜமநுஷ்யர அழைத்துககொண்டு போய் சோழன்முன்னேவிட, அவனும இவர்களைப்பார்த்து, (𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑌰𑌂𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿) (ஶிவாத்பரதரம்நாஸ்தி) என்று ஓலைக்கெழுதிடச்சொல்ல, கூரத்தாழ்வானும், ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிஇதிஹாஸ புராணங்களாலே பஹுப்ரகாரமாக ஸ்ரீமந்நாராயணனை ஸர்வஸ்மாத்பரன, ஜகத்காரண பூதன, த்யேயனானவனுமவனே, ஸாக்ஷாந்முக்தி ஸம்ஹாரகர்த்தாவுமவனே, ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் அவனுக்குப் புத்ரபௌத்ராதிகளாய அவன நியமநத்திலே யிருக்குமவர்கள; அவ்வளவுமன்றியே, ([illegible]) (ஏகபோரவிஶரத்பாதமந்யப்ரக்ஷாளயந்ப்ருதா - அபரோந்தரநஹோ ந்ருணா கோதிகஸ்தேஷுக்ஷண்யதாம்) என்று-திருவடிகளைநீட்டினவனும் ஒருவன, கமண்டலோதகத்தாலே பக்திபுரஸ்ஸரமாகத திருவடிகளைவிளக்கினொருவன, தத்தீர்த்தத்தை ப்ரீதியோடே ஸிரஸாவஹித்தவனொருவன, இவர்களில பெரியவன் ஆரென்று நீயேவிசாரித்துப்பாரென்னென; அவனும,இசையாதிருக்க; இவரும், இமமாத்ரமேயோ, ([illegible]) (யச்சௌசஸலிலஸ்தஸரித்பரவராதகேந தீர்த்தேநமூர்த்நிவித்ருதேந ஶிவஶ்ஶிவோபூத்'' என்றும த்ரிவிக்ரம பாதஜலஸங்கத்தாலே காபாலித்வம போய் ஶிவத்வமுண்டானவனிறே சிவனென்று அருளிச்செய்ய, சோழனும அதுகேட்டு அதிக்ருத்தனாய், நீபெரியவித்வானாகையாலே உனக்கு வேண்டினபடியெல்லாம் சொல்லவல்லை, அங்ஙனன்று, நான்சொன்னபடியே (𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑌰𑌂𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿) (ஶிவாத்பரதரம்நாஸ்தி) என்று ஓலைக்கெழுத்திடும என்று ஓலையைக கையிலேகொடுக்க அனைகககிரிப்பதனை, கூரத்தாழ்வாரும், (𑌶𑌿𑌵𑌾𑌤𑍍𑌪𑌰𑌤𑌰𑌂 𑌨𑌾𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌦𑍍𑌰𑍋𑌣𑌮𑌸𑍍𑌤𑌿 𑌤𑌤𑌃𑌪𑌰𑌮𑍍) (ஶிவாதபரதரம்நாஸ்தித்ரோணமஸ்தித்தப்பரம) என்று ஓலைக்கெழுத்திட்டருளினார். சோழனும இவர் இப்படிபரிஹஸித்து ஓலைக்கொப்பமிட்டபடி கண்டு, அத்யந்தகோபாக்ராந்தசித்தனாய், ஆழ்வானையும் நம்பியையும், நேத்ரோத்பாடநம்பண்ணச்சொல்ல; ராஜமநுஷ்யர்களும், அவர்களைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் அவன் சொன்னாற்போலே செய்து படைவீட்டில்நின்றும் புறப்படவிட;'பெரியநம்பியும், அவ்வேதனை பொறுக்கமாட்டாமல், அங்கே ஒருகொல்லைத்தலைமாட்டிலே, ஆழ்வான்மடியிலே திருமுடியும அத்துழாய்மடியிலே திருவடிகளுமாய் இளைத்துக் கண்வளர்ந்தருளா;நம்பியை, ஆபத்தசையிலே அத்துழாய் அங்கு நின்றும் கோயிலேறப்போனாலோ வென்ன; நம்பியும், நாம் அங்கேபோய் ப்ராப்தியைவிடில, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்,''நம்பியுமுட்படத்திருவடிச்சாரும்போதுகோயிலேறப்போகவேண்டிற்றில்லையோ'' என்று சங்கிப்பார்களென்று அருளிச்செய்து, ஆளவந்தார திரு

வடிவழகையநுபவித்துக்கொண்டு அங்கே திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார். ஆகையால், ப்ரபந்நனுக்கு அந்திமதேசஸ்ம்ருதியில்லையென்றபடி. பின்பு சில ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், பெரியநம்பியை, அங்கே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்தி, ஆழ்வானை ஒருகட்டணத்திலே எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு, ராத்ரியிலே ஒருவருமறியாமலே கோயிலிலேவந்து புகுந்தார்கள். கூரத்தாழ்வானும், பெரியநம்பியைப்போலே அடியேனுக்கும் இஸ்ஸரீரம் போயிற்றில்லையே! என்றுகொண்டு "முறையோ அரவணைமேல் பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனே" என்று போர க்லேசித்தருளினார் என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும் கேட்டு, "ஐயோ! கண்ணபிரான்! அறையோ" என்று சோகித்துக்கொண்டு, வேரற்றமரம்போலே விழுந்துகிடந்து துடித்து, திரும்பவுமெழுந்திருப்ப, அத்யந்தமவஸந்நராய், கண்புதைத்திருந்து, கண்ணநீர் கைகளாலிறைத்து க்லேசிக்கும்படிகண்டு, அருகிருந்த முதலிகள் தேற்றத்தேறி, ஆழ்வானையும் திருமேனியுடனிருக்கப் பெற்றோமே யென்றருளிச்செய்து, பெரியநம்பிக்கு ஸ்ரீ சூர்ண பரிபாலநஞ்செய்து, பெருக்கத்திருவத்யயநமும் நடத்தியருளி, ஆழ்வானுக்குத் திருக்கண் போச்சுதே! என்று, வ்யாகுலப்பட்டருளி, மாறொன்றில்லாமாருதிச்சிறியாண்டானை, "ஆழ்வானையும் அவருடைய விசேஷங்களையுமாராய்ந்துவாரும்" என்று போயிருக்கும்படியாகவிட்டு, பூர்வம்போலே வ்யாக்யாநித்துக்கொண்டெழுந்தருளியிருந்தார். பெரியநம்பிதிருநக்ஷத்ரம், மார்கழியில் கேட்டை. அவர் தனியன் - (కమలాపతికల్యాణగుణామృతనిషేవయా । పూర్ణకామాయ సతతం [illegible] ...యాసదేశికవర్యాయ [illegible] ప్రపత్తిం [illegible] [illegible] ..., చోళేన్ద్ర [illegible] ...పరప్రమా [illegible] ...మహాపూర్ణమాశ్రయే) (கமலாபதிகல்யாணகுணாம்ருதநிஷேவயா - பூர்ணகாமாயஸததம் பூர்ணாயமஹதேநம - அகாரயத்யத்ருஷ்டேயாத தத்தநிகமாந்தார்த்தஜாத ப்ரபத்திம்சோபாயம் க்ருபயா ... யச்சதத்ரக்ஷணார்த்தம்-சோளேந்த்ரம்ப்ராப்யசோகம் ஸகலிபரமாந்ஸ்ரீபதிர்ஹேதிபீடாம் ஸாரீரம் ... ஸாயஸஹதமநைவதம் மஹாபூர்ணமாயம்)

திருக்கோட்டியூர்நம்பியை அந்திமதசையில் தேவரீர்திருவுள்ளத்திலே நினைத்திருக்கிற தென்னவென்று ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகள் கேட்க, நம்பியும், சக்ரவர்த்திதிருமகன் திருவுள்ளத்தை ஒருபக்ஷிபுண்படுத்திற்றென்றுசொல்லி கிரிபபரராய், ஆளவந்தாரை நினைத்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார். அதாவது - ஸரணாகத பரித்ராணமும் போராதென்றிருக்குமவனிருக்க நமக்கொரு நினைவுண்டோவென்று கருத்து. இதுகண்டு ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகள் ப்ராயேண துக்கித்துத்தேறி, தெற்காழ்வாரைக்கொண்டு, நம்பிக்குத் தீர்த்தங்கொண்டாடி திருவத்யயநமும் நடத்தியருளினார்கள். திருக்கோட்டியூர்நம்பிதிருநக்ஷத்ரம்

வைகாசியில் ரோஹிணி. அவர்தனியன் - (శమదమగుణపూర్ణం యామునార్యప్రసాదాత్ అధిగతపరమార్థ జ్ఞానభక్త్యాదిసింధుమ్। యతిపతినతపాదం శ్లోకతత్త్వార్థనిష్ఠం శ్రితదురితహరంతం గోష్ఠిపూర్ణం నమామి॥ శ్రీవల్లభపదాంభోజ దీభక్త్యమృతసాగరం। శ్రీమద్గోష్ఠీపురీపూర్ణం దేశికేంద్రం భజామహే) (ஶமதமகுணபூர்ணம் யாமுநார்யப்ரஸாதாத் அதிகதபரமார்த்தம் ஜ்ஞாநபக்த்யாதிஸிந்தும் - யதிபதிநதபாதம் ஶ்லோகதத்வார்த்தநிஷ்டம் ஶ்ரிதது ரிதஹரம்தம் கோஷ்டிபூர்ணம் நமாமி, ஸ்ரீவல்லபபதாம்போஜ தீபக்த்யம்ருதஸாகரம - ஸ்ரீமத்கோஷ்டிபுரீபூர்ணம் தேஶிகேந்த்ரம்பஜாமஹே.) திருமாலையாண்டானை திருநக்ஷத்ரம் மாசிமகம. அவர்தனியன் - (రామానుజమునీంద్రాయ ద్రామిడీసంహితార్థదం। మాలాధరగురుం వందే వావదూకం విపశ్చితం) (ராமாநுஜமுநீந்த்ராய த்ராமிடீஸம்ஹிதார்த்ததம் - மாலாதரகுரும்வந்தே வாவதூகம்விபஸ்சிதம்.) திருவரங்கப்பெருமாளரையர் திருநக்ஷத்ரம வைகாசியில கேட்டை. அவர்தனியன் - (అధ్యాపయన్నిజకరాయ పరాంకుశస్య సాహస్రికాం। తన్నాథవంశ్యం వందేహం శ్రీరంగాధిపదేశికం) (அத்யாபயந்நிஜகராய பராங்குஶஸாஹஸ்ரிகாம் - தந்நாதவம்ஶ்யம்வந்தேஹம் ஸ்ரீரங்காதிபதேஶிகம.) பெரியதிருமலைநம்பி திருநக்ஷத்ரம், சித்திரையில ஸ்வாதி. அவர்தனியன் - (పితామహస్యాపిపితామహాయ ప్రాచేతసాదేశఫలప్రదాయ శ్రీభాష్యకారోత్తమదేశికాయ - శ్రీశైలపూర్ణాయనమోనమస్తాత్) (பிதாமஹஸ்யாபிபிதாமஹாய ப்ராசேதஸாதேஶபலப்ரதாய ஸ்ரீபாஷ்யகாரோத்தமதேஶிகாய- ஸ்ரீஶைலபூர்ணாய நமோநமஸ்தாத்) திருக்கச்சிநம்பிதிருநக்ஷத்ரம், மாசியில மாசஶீர்ஷம. அவர்தனியன்- (కరుణాకరపాదాబ్జసరోజాయమహాత్మనే। శ్రీమద్గజేంద్రదాసాయ కాంచీపూర్ణాయ తేనమః) (கருணாகரபாதாப்ஜஸரோஜமஹாத்மநே - ஸ்ரீமத்கஜேந்த்ரதாஸாயகாஞ்சீபூர்ணாயதேநம..)

அநந்தரம், மாறொன்றில்லா மாருதிச்சிறியாண்டான், த்வரிதது பயணகதியிலேகோயிலிலேசென்று கூரத்தாழ்வானை ஸேவித்துநிற்க, ஆழ்வானும் சிறியாண்டானைக்கண்டு, உடையவரைஸேவித்தாற்போலே ஸந்துஷ்டராய், உடையவர்செய்தருளுகிறபடி யென்னென்று வினவியருள; இவருத்தைவிசேஷமெல்லாம்ஸவிஸ்தாரமாகவிவரித்துச்சொல்ல உடையவர்கேட்டு, ஆசார்யவிஶ்லேஷாஸஹிஷ்ணுவாய், தேவரீருக்குத் திருக்கண்போச்சுதே! என்று மிகவும ஆர்த்தராய்.அடியேனை ஆராய்ந்து வாவென்றுயனுப்பியருளினுரென்ன; ஆழ்வானும, *உலகங்கட்கெல்லாம் ஓர் உயிரானதாம்ஸுகமேயிருக்கப்பெறில், இவ்விபத்து அடியேனகண்ணழிவுமாத்ரமேகொண்டுபோகப் பெற்றதென்று ஹ்ருஷ்டராயிருக்கிறுரென்று விண்ணப்பஞ்செய்யுமென்றுவிட; அவ்வளவிலேசோழனுக்குக் கழுத்திலே புண்ணாகிப் புழுத்துப் புரண்டானென்றுகேட்டு,கங்கைகொண்ட சோழபுரத்தேற ஆண்டானும்சென்று, * அச்செவிக்கினிய செஞ்சொல்லைநிஶ்சயித்துக்கொண்டு எழுந்தருளாநிற்க,வழியில்ஸந்தித்த அம்மங்கியம்மாளையுங் கூட்டிக்கொண்டு த்வரித்துஎழுந்தருள, ஒருநாள்

உடையவர் ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளுடன அநுஷ்டாநார்த்தமாக,திருக்கல்யாணிககரையிலே யெழுந்தருளி யிருக்கச்செய்தே, கோயிலில் நின்றும் எழுந்தருளின மாறொன்றில்லாமாருதிச்சிறியாண்டானும், அம்மயங்கியம்மாளும் உடையவர்திருவடிகளைத் தங்கள் ஆநந்தாஶ்ருக்களைக்கொண்டுநனைத்து,தண்டனஸமர்ப்பித்து,ஆழ்வானுக்கும் பெரியநம்பிக்கும், அபராதம்பண்ணின சோழன், கழுத்திலே புண்ணாய்ப்புழுத்துப் புரண்டுபோனானென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும், கர்ணாம்ருதமானகட்டுரையைக்கேட்டு, மாபுந்தோளும் பூரித்து, ஸந்தோஷாதிசயத்துடனே, இவர்களை வாரியெடுத்து அணைத்துக்கொண்டு, ஆநந்தாஶ்ருக்களைக்கொண்டு அவர்களை வழியவார்த்து, இவ்வளவுதூரம் இவ்விஶேஷங்கொண்டு எழுந்தருளின இவர்களுக்கு,சிறக்கக்கனக்கக்கொடுக்கலாவது த்வயமல்லதில்லையென்று நிஶ்சயித்து, மீளவும் த்வயத்தையே அவர்களுக்குப் பரிசிலாக இரங்கியருளி, தமஸந்நிதி முதலிகளைப்பார்த்து, "இதுகல்யாணஸரஸ்ஸுஎன்றுமது அந்வர்த்தமாகக் கண்டோம்" என்ன; முதலிகளும் அப்படியேயாமென்று அத்தைக்கொண்டாட, அவர்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு ப்ரஹ்லாதவரதரான அழகியசிங்கர் திருமலையேறி, அவரைத் திருவடிவணங்கி, பகவத்பாகவதவிஷயமென்றால அஸஹமாநனாய்ப்போந்த ஹிரண்யனை முன்பு நிரஸித்தருளினாப்போலே,இப்போதுபரதத்வமான தேவரீரை "இல்லை"என்று*ஸாதாரமுபமாந பூர்வரானப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கொப்பான கூரத்தாழ்வானுக்கும் பெரியநம்பிக்கும் அபராதம் பண்ணின இவனையும், கரிமிகண்டனாக நிரஸிப்பித்தருளிற்றே! என்று விண்ணப்பஞ்செய்து தீர்த்தப்ரஸாத ஸ்வீகாரம் பெற்று விடைகொண்டு அப்போதே புறப்பட்டு உடையவரும் முதலிகளுமாகப் பெரியப்ரீதியோடே திருநாராயணப்பெருமாள் திருமுன்பே சென்று, திருவடித்தொழுது, திருப்பல்லாண்டை யநுஸந்தித்து மங்களாஶாஸநம்பண்ணி, "நமோ நாராயணாய" என்று க்ருதாஞ்ஜலிபுடராய், திருவடிகளை நோக்கி இனி அடியேன் கோயிலேறப்போயவருகிறேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; திருநாராயணனும் நெடும்போது வாய்விடமாட்டாதே நிற்க; உடையவரும்,நீர் உள்ளதனையும் இங்கேயிருமென்று கோயிலிலே நியமித்தருளிற்றே யென்ன; ஆகில அப்படியே செய்யுமென்று அர்ச்சகமுகேந திருவுள்ளமாயருள; ஐம்பததிருவரும், ஸ்ரீபாதத்திலே விழுந்துஸேவித்து, தேவரீர்திருவடிகளைப்பிரியில தரிக்கமாட்டோமென்று ஆர்த்தராய் தலையிறக்கிட்டு நிற்க; உடையவரும், * அப்போதொரு சிந்தைசெய்து தம்விக்ரஹத்திற்குப் படியெடுத்தாப்போலேவிளங்குகிற தம்முடைய அர்ச்சாரூபவிக்ரஹத்தை அவதரிப்பித்து, அதிலே தம்திவ்யஶக்தியையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்து ஐம்பத்திருவரை அழைத்து,நாம் உங்களுக்காக இங்கேயிராநின்றோமென்று அவ்விக்ரஹத்தை அவர்களுக்குத் திருவாராதநமாக இரங்கியருளி, அவர்களைக்குறித்து, "செல்வப்பிள்ளை,

ணற்றின்கரையில் பிள்ளையாயிருக்கும், பேணிக்கொண்டுபோருங்கோன்" என்று நியமித்தருளி, அவர்கள்கையிலே செல்வப்பிள்ளையை அடைக்கலமாகக்காட்டிக் கொடுத்தருளி, திருவிளக்கு திருமாலை அமுதுபடி சாத்துப்படிமுதலான உபசாரங்களெல்லாம், நன்றாகப்பேணிச்செய்துகொண்டு, த்ரோஹபுத்தியாலே ஒருகாலும் நினையாதே, அந்யோந்யஸஹ்ருதயராய், ஊழியங்களைக்காலங்களையும்மறவாதே, பக்திபுரஸ்ஸரமாகப் பண்ணிப்போருங்கோளென்று, திருவடிகளைத்தொடுவித்துக்கொண்டு நியமித்தருளி, செல்வப்பிள்ளையைப் பிரியமாட்டாமல் திருவடிகளைப்பூண்டு விழுவது எழுவது தொழுவதாய், திருவுளமுருகி, திருக்கண்கள் துளிக்க, திவ்யவிமாநத்தையும், திருப்பதியையும், திருச்சோலையிலெழில்களையும், திருமண்குளைகளையும் புகுந்து புகுந்து பார்த்துப்பார்த்து அநுசலித்து மங்களாசாஸநம்பண்ணியருளிக்கொண்டு, புத்ரவாத்ஸல்யம் பின்னேதள்ள, நம்பெருமாள் அருள்முன்னே நடத்த, ஒருநடையிலே ஒன்பதுநடைநடந்து கோயிலேறவெழுந்தருளினார்.

அநந்தரம், பயணகதியிலேயெழுந்தருளிவந்து, திருமுகத்துறையிலே நீராடி, கேசவாதித்வாதஸோர்த்வபுண்ட்ரங்களைச்சாத்தியெழுந்தருள, அங்குள்ளாரெல்லாரும் எதிர்கொண்டு ஸேவிக்க; அவர்களையும் ஸாதரம்பண்ணி யெழுந்தருளிப்புகுந்து, ஸேனாபதியாழ்வானை ஸேவித்து அழகியமணவாளன்திருமண்டபத்திலே ஸேவித்து, திருமண்டபத்தைக்கடந்து உறைகோயிலுள்ளே புகுந்து, பெரியபெருமாளையும் நம்பெருமாளையும் திருவடித்தொழுது, * மனமுருகிமலர்க்கண்கள்பனிப்ப, கண்ணீரிலே பருகி வாயாரவாழ்த்தி நிற்க; பெருமாளும், திருப்பவளச்செவ்வாய்திறந்து, உடையவரைநோக்கி; நெடுநாள் தேசாந்தரத்திலே சென்றுபோர மெலிந்தீரோ! என்று வினவியருள; எம்பெருமானாரும், பெரியபெருமாளைக்குறித்து * அகமகிழுந்தொண்டர்வாழ அன்பொடு தென்றிசைநோக்கித்தேவரீர் பள்ளிகொண்டருளுகையாலே, * வடபெருமானார்தந்நிலசொல்லும்படியே, உபயவிபூதியிலுள்ளார்க்கும் ஏனைத்தலைசுமப்பதென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; பெருமாளும் உகந்து, தீர்த்தம், திருமாலை, திருப்பரியட்டம், தளிகைப்ரஸாதங்களும் ப்ரஸாதிக்க ஸ்வீகரித்து க்ருதார்த்தராய் நிற்க; பெருமாளும், மடமேபோமென்று விடைகொடுத்தருள; இவரும்புறப்பட்டு திவ்யோத்ஸவங்கொண்டாடும் திருமண்டபங்கள், திருக்கோபுரங்கள், திருமதிள்கள்தொடக்கமான திவ்யநகர ஸ்ரீயையெல்லாம் சுற்றிஸேவித்து, முதலிகளும் தாழுமாக ஆழ்வான திருமாளிகையேற வெழுந்தருள; ஆழ்வானும் எதிரேயெழுந்தருளி உடையவர்திருவடிகளிலே விழுந்து ஸேவித்து, உகப்பின்மிகுதியாலே திருவடிகளைப் பூண்டுகொண்டுகிடக்க; உடையவரும், ஆழ்வானை வாரியெடுத்தணைத்துக்கொண்டுக்லேசாதிஶயேநசோகாச்ருவானது தாராவர்ஷமாகவர்ஷிக்க, நெடும்போது ஒருவார்த்தையும் அருளிச்செய்யமாட்டாதே, விம்மல் பொருமலாய் துக்கார்ணவமக்நராய் தழுதழுத்ததிருமிடற்றொலியுடன்,

ஆழ்வான்,! இத்தர்சநத்துக்காக தர்ஷ்டிபூதரான உமக்குக் கண்போலவே! என்ன; ஆழ்வானும் ஒருஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருநாமம்கோணிற்றென்றாகிலும் நினைத்திரேனோவென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; உடையவரும், அது உமக்குண்டோ? அடியேன் துஷ்கர்மமன்றோ உமக்கிப்படிவருகைகாடியென்று திருவுள்ளம்புண்பட்டு, துஃகாபநோதநம பண்ணியருள; ஆழ்வானும்மதேறியிறா, மற்றுமுண்டான ஸ்ரீவைஷ்ணவஸமூஹத்துடன்கூட மடமேயெழுந்தருளியிருந்தார்.

பின்பு, அந்நாட்டிலுள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களெல்லாரும், உடையவர் ஸ்ரீபாதங்களேறச்சென்று தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, பெரியநம்பி திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினீர், ஆழ்வானுங்கும் திருக்கண்மலர்போயிற்றே! என்று துஃகாபநோதநம்பண்ணித் தேவரீரையாகிலும் ஸேவிக்கப்பெற்றோமே! என்றுசொல்லி எல்லாரும் ப்ரீதராயிருக்கிறகாலத்திலே திருச்சித்திரகூடத்திலே மூலபேரம அழிந்தது, உத்ஸவபேரம திருப்பதிக்கு எழுந்தருளிற்றென்று உடையவர் கேட்டருளி, அந்தவிழவெல்லாம் திருமபடி திருப்பதிக்கெழுந்தருளி ஸ்ரீகோவிந்தராஜனை மூலபேரஸஹிதமாக திருப்ரதிஷ்டையும் பண்ணிவைத்து, "தில்லைச்சித்திரகூடந்தன்னை செல்வனே, மணிமழைத்தவழும் வேங்கடத்தெழுந்தருளினானே" என்றது மெய்யாகப்பலிப்பித்தே! என்று அருளிச்செய்து இழவுதீர்ந்தருளி, திருமலையேறி திருவேங்கடமாமலையும் திருவடித்தொழுது, அப்போதே மீண்டு திருமலையிறங்கி, திருத்தாழ்வரையிலே ஆழ்வார்களையும் ஸேவித்துப்புறப்பட்டு, பெருமாள்கோயிலேயெழுந்தருளிப் பேரருளாளரையும் திருவடிதொழுது, மீண்டுபயணமாகியிலே கோயிலுக்கெழுந்தருளி புகுந்து நம்பெருமாளை ஸேவித்து, தம்மடமேயெழுந்தருளி, ஸ்வாமிமாநாதிபூதராந்த ஜநார்தநமெனமேலாநியும்போலே தர்ஸநதாத்பர்யார்த்தமருளிச்செய்துகொண்டு ஸுகமே யெழுந்தருளியிருந்தார்.

அதின்மற்றைநாள், உடையவர் ஆழ்வானையழைத்து, பேரருளாளர் ஆர்த்திரக்ஷகபரிகாரநிரூஷிதராயிருப்பர், நீர் அவரை "கண் தந்தருளவேணும்" என்று ஒருஸ்தோத்ரம விண்ணப்பஞ்செய்யுமென்றருளிச்செய்ய; ஆழ்வானும், அடியேனுக்கு இக்கண்வேண்டாவென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; எம்பெருமானாரும், அப்படியன்று சொல்லவேணுமென்று பலநாளும்நிர்ப்பந்தித்தருளிச்செய்தருள; ஆழ்வானும், கண்ணழியாமல் வரதராஜஸ்தவத்தை யருளிச்செய்ய உபகரமித்து, (ஸ்வஸ்திஹஸ்திகிரிமஸ்தசேகரஸ் ஸந்தநோது மயிஸந்ததம்ஹரிஃ - நிஸ்ஸமாப்யதிகமப்யதத்தயந்தேவமௌபநிஷதீ ஸரஸ்வதீ, நீலமேகநிபமஞ்ஜநபுஞ்ஜஶ்யாமகுந்தளமநந்தஶயந்த்வாம் - அப்ஜபாணிபதமம்புஜநேத்ரம் நேத்ரஸாத்குருகரீஶஸதாமே) (స్వస్తిహస్తిగిరిమస్తశేఖర సన్తనోతుమయి సన్తతంహరిః। నిస్సమాభ్యధికమభ్యధత్తయం దేవమౌపనిషదీసరస్వతీ) என்றுசொல்லி,
(నీలమేఘనిభమఞ్జనపుఞ్జ శ్యామకున్తళమనన్తశయంత్వాం। అబ్జపాణిపదమమ్బుజనేత్రం ...

త్పుయకర్తస్సదా మే) என்ற இஸ்லோகத்தாலே ஸதாதர்ஶநம்பண்ணயோக்ய மான அப்ராக்ர்ததிவ்யநேத்ரம் அடியேனுக்குத் தந்தருளவேணுமென்று விஜ்ஞாபிக்க; அன்றிரவே, ஆழ்வானுக்கு, பேரருளாளரும் "தந்தோம்" என்று ஸ்வப்நமுகேந அருளிச்செய்ய; ஆழ்வானும், ப்ரத்யூஷகாலத்திலே பெரியப்ரீதியோடே யெழுந்திருந்து அநுஷ்டாநத்தைச்செய்து வரதராஜஸ்தவத்தை நிறைவேறவருளிச்செய்து, உடையவர் ஸந்நிதிக்குச்சென்றுத் தண்டனிட்டு, தேவரீர்நியமநப்படியே வரதராஜ ஸ்தவத்தைவிண்ணப்பம் செய்தேனென்று வரதராஜ ஸ்தவத்தை முற்றுவிண்ணப்பஞ்செய்து காட்ட; உடையவரும்கேட்டுஉகந்தருளினவளவிலே, ஆழ்வானும், * பிணியொழிந்தமரர் பெருவிசும்பருளும பேரருளாளனுடையாலே அடியேன்கேட்டபடியே "வைகுண்டேதுபரேலோகே நித்யத்வேநவ்யவஸ்திதம் - பஶ்யந்திசஸதாதேவம் நேத்ரைர்ஜ்ஞாநேந சாமராঃ" (వైకుంఠేతుపరేలోకే నిత్యత్వేనవ్యవస్థితం । పశ్యంతిసతతందేవం నేత్రైర్జ్ఞానేన చామరాః) (வைகுண்டேதுபரேலோகேநித்யத்வேநவ்யவஸ்திதம் - பஶ்யந்திசஸதாதேவந்நேத்ரைர்ஜ்ஞாநேநசாமராঃ) என்று சொல்லப்படுகிற ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை ஸதாதர்ஶநம் பண்ணுகிற அப்ராக்ர்த திவ்யசக்ஷுஸ்ஸை ப்ரஸாதித்தருளினாரென்ன; உடையவரும், அங்ஙனன்று, அங்கேறப்போவோம் வாருமென்று ஆழ்வானைக்கையைப்பிடித்துக்கொண்டு பெருமாள்கோயிலேற வெழுந்தருளி, அருளிச்செய்த வரதராஜ ஸ்தவத்தை, ஆழ்வான் பேரருளாளர்ஸந்நிதியிலே விண்ணப்பஞ்செய்கிறபோது, உடையவர் கார்யாந்தரத்தில் தாழ்க்க, ஸ்தவம் நிறைவேறச்செவிசாத்தி பேரருளாளரும், ஆழ்வான! உமக்கு அபேக்ஷிதமென்னென்று கேட்டருள; ஆழ்வானும், உடையவர் திருவுள்ளம்பற்றினதைவேண்டிக்கொள்ளாதே, "நான்பெற்றபேறு நாலூரானும்பெறவேணும்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; அப்படியேபெறக்கடவனென்று, பெருமாளும்திருவாய்மலர்ந்தருளினவளவிலே உடையவர்கேட்டு, பதறி ஓடிவந்து திருவுள்ளம் உளைந்து, பெருமாளே! ஸர்வஜ்ஞரானதேவரீர் இப்போது என்னினைவைத் தலைக்கட்டிற்றிலீரே!, ஆழ்வான! நீ ஸ்வதந்த்ரனாய என்னினைவைத் தலைக்கட்டாதே அதிலங்கித்து, நான் வருவதற்குமுன்னே இப்படி செய்தாயே! என்று, இருவரையும வெறுத்து, இனி யென்னென்று திகைத்துநிற்க; பேரருளாளப் பெருமாளும, "நம்மையும் உம்மையும் காணுமிடத்துக்கட்கண்ணாலே காணக்கடவர்" என்று வரப்ரதாநம்பண்ணியருள; ஆழ்வானும், பெருமாளைத் தம்கட்கண்ணாலே கண்டுஸேவித்து, சாத்தினதிவ்யாபரணம், திவ்யவிக்ரஹாவயவாதிகளை, இவை யிவையென்று குறித்துக்காட்டியருளி, உடைவர் விக்ரஹத்தையும ஸேவித்துக் காட்டியருள; இவரும், க்ர்தார்த்தராய், ஆழ்வானுடன் மீண்டு கோயிலேறவெழுந்தருளி, பூர்வம்போலே வ்யாக்யாநித்துக்கொண்டிருக்கச் செய்தே;-

நாய்ச்சியார்திருமொழி வ்யாக்யானத்தில், "நாறுநறும்பொழில்," என்கிறபாட்டு ப்ரஸ்துதமாக, ஆண்டாள் ப்ரார்த்தனையை நாம் தலைக்கட்டவேணுமென்று, அப்போதேபுறப்பட்டு, திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கெழுந்தருளி, கோதைப்ப்ரார்த்தித்தபடியே, நூறுதடாநிறைந்தவெண்ணெயும், நூறுதடாநிறைந்த அக்காரவடிசிலும் பரிவுடனே * மாலிருஞ்சோலைநம்பிக்கு அமுதுசெய்வித்தருளி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூரேறவெழுந்தருளி, வடபெருங்கோயிலுடையானையும் ஸேவித்து, நாய்ச்சியார் திருமாளிகைக்கெழுந்தருளி, * ஆழ்வார்திருமகளாரை அடிவணங்கினிற்க; கோதையும், * குலமுனிவனைக் குறித்து, தம்ப்ரார்த்தனையைத் தலைக்கட்டினீர் நீர் மிகவுமஉகந்து "நமகோயிலண்ணர்" என்று அர்ச்சகமுகேந திருநாமம் ப்ரஸாதித்து தீர்த்தப்ரஸாதங்களும் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருள; அங்கிலும் புறப்பட்டுத் திருநகரிக்கு எழுந்தருளி ஆழ்வாரையும ஸேவித்து, தீர்த்தப்ரஸாதமும்பெற்று, மீண்டு பயணகதியிலே கோயிலுக்கெழுந்தருளி, ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளுக்கு, தர்ஶநார்த்தம் ப்ரஸாதித்துக்கொண்டெழுந்தருளியிருந்தார்.

இப்படி எழுந்தருளியிருக்கிற ஸ்ரீபாஷ்யகாரருடையஸ்ரீபாதத்திலே ஆஶ்ரயித்தமுதலிகளுடைய திருமுடியடைவு எங்ஙனே யென்னில்;- கூரத்தாழ்வான, மாடபூசியாழ்வான, சேட்டலூர் சிறியாழ்வான், அநந்தாழ்வான, நடாதூராழ்வான், எங்களாழ்வான, அரணபுரத்தாழ்வான், அகளங்கநாட்டாழ்வான, நெய்யுண்டாழ்வான, உக்கலாழ்வான், கோமடத்தாழ்வான், வேதாந்தியாழ்வான, நடுவிலாழ்வான், பிள்ளையாழ்வான, மிளகாழ்வான, காராஞ்சியாழ்வான், ஈயுண்ணியாழ்வான், கோயிலாழ்வான, திருக்கோவலூராழ்வான, திருமோகூராழ்வான்.(உ0) முதலியாண்டான், பெரியாண்டான, சிறியாண்டான், அம்மங்கியாண்டான, மாருதிப்பெரியாண்டான, மாறொன்றில்லா மாருதிச்சிறியாண்டான், சோமாசியாண்டான், கந்தாடையாண்டான், ஈஶ்வராண்டான், ஈயுண்ணியாண்டான், பிள்ளையாண்டான், குரிஞ்சிப்பூர்சிறியாண்டான, ஆளவந்தாராண்டான், ஐயாராண்டான், கிடாம்பியாச்சான், சிறியாச்சான, கணியனூர்சிறியாச்சான, கொங்கிலாச்சான், ஈச்சம்பாடியாச்சான், பொன்னாச்சான், ஐயப்பிள்ளையாச்சான், தூயப்பிள்ளையாச்சான், ஆச்சியாச்சான, எச்சான். (சச) அருளாளப்பெருமானெம்பெருமானார், தொண்டனூர்நம்பி, மருதூர்நம்பி, மனூர்நம்பி, செட்டைநம்பி, குருவநம்பி, திருக்குறுங்குடிநம்பி, வங்கிபுரத்துநம்பி, முடும்பைநம்பி, ஸ்ரீபராங்குசநம்பி, ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்நம்பி, வடுகநம்பி, திருக்குருகூர்நம்பி, கொமாண்டூர்பிள்ளைநம்பி; ஸ்ரீபராசரபட்டர், ஸ்ரீபராங்குசபட்டர், வரந்தரும்பெருமாள்பட்டர், அழகியமணவாளபட்டர், ஸ்ரீவேதவ்யாஸபட்டர், சிறுப்பள்ளிதேவராஜபட்டர், கோவிந்தபட்டர், திருவரங்கபட்டர், நம்பியாரில் ஸ்ரீரங்கராஜபட்டர், அழகியமணவாளபட்டர், உள்ளூரில்பெரியபெருமாள்பட்டர், சட்டம்பள்ளிஜீயர், [illegible]

சம்பாடிஜீயர், ஸ்ரீகுலசேகரஜீயர், திருவெள்ளறைஜீயர், ஆட்கொண்டவல்லிஜீயர், திருமழிசைஜீயர், திருவாய்மொழிஜீயர், திருநாராயணபுரஜீயர், ஸ்ரீசாளக்ராமஜீயர், கோவிந்தஜீயர், திருமாலிருஞ்சோலைஜீயர், திருப்புட்குழிஜீயர், திருக்குடந்தைஜீயர், திருமுட்டம்ஜீயர், திருநின்றவூர்ஜீயர். (௮௪) திருநாராயணபுரத்தரையர், பெருமாள்கோயில் பெருமாளரையர், ராஜநாராயணப்பெருமாளரையர், திருவரங்கமாளிகையரையர், திருவாய்மொழியரையர், பிள்ளை திருநறையூரரையர், திருக்குறுங்குடியரையர், திருநகரியரையர், திருக்கண்ணபுரத்தரையர், திருமாலிருஞ்சோலையரையர், திருவனந்தபுரத்தரையர், ராஜமஹேந்த்ரபுரத்தரையர், பிள்ளைவிழுப்புரத்தரையர், திருவேங்கடத்தரையர், ஆட்கொண்டவம்மாள், அம்மங்கியம்மாள், முடும்பையம்மாள், பரிதுர்கொல்லியம்மாள், உக்கலம்மாள், சொட்டையம்மாள், ஆசூரிப்பெருமாள், கிடாம்பிப்பெருமாள், அம்மங்கிப்பெருமாள், புண்டரிகப்பெருமாள், பட்டினிப்பெருமாள், திருமலைநல்லான், எம்பார் (௩௧௪) சாராசேரிசோமயாஜியார், பெரியகோயில்வள்ளலார், அலங்காரவேங்கடவர், திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான், ஆர்க்காட்டுப்பிள்ளான், கொமாண்டூர்ப்பிள்ளான், ராமாநுஜப்பிள்ளான், திருக்கலிப்பிள்ளான், கோமடத்தையன், வைத்தமாநிதி, சிறுஐயர், பெருஐயர், அரியரங்கத்தமுதனார், திருவரங்கத்தமுதனார், கொமாண்டூரிளையவல்லி, நம்பிகருந்தேவர், அம்பத்திருவர், எம்பெருமானார்செல்வப்பிள்ளை; சாத்தாத முதலியார், ஸ்ரீகுலசேகரப்பெருமாள், பட்டர்பிரான்தாஸர், பகைவெல்லிதாஸர், ஸ்ரீவில்லிபுத்தூர்தாஸர், ஸ்ரீநாராயணதாஸர், ஸ்ரீகோவர்த்தனதாஸர், திருவழுதிவளநாடுதாஸர், ஸ்ரீராமாநுஜதாஸர், பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர், வண்டர், சுண்டர், ராமாநுஜவேளைக்காரர், ஏகாந்தி முதலிகள் மூவர்திருநாமம் - திருவரங்கதாஸர், திருமாலிருஞ்சோலைதாஸர், வானமாமலைதாஸர்; கொங்கில முதலிகள் மூவர்திருநாமம் - அழகியமணவாளதாஸர், திருவேங்கடதாஸர், பேரருளாளதாஸர்; மழையலைசகூத்தத்தில முதலிகள் மூவர்திருநாமம் - யதிவரசூடாமணிதாஸர், எதிராஜதாஸர், இளையாழ்வார்தாஸர்; பாண்டியநாட்டு முதலிகள் மூவர்திருநாமம் - மகிழ்மலங்காரதாஸர், ஸ்ரீசடகோபதாஸர், பிள்ளைதிருவாய்மொழிதாஸர்; ஸ்ராநத்தாரில் - ஸோநாநாதப்ரஹ்மராயர், வீரஸோநாதப்ரஹ்மராயர், ஜகந்நாதப்ரஹ்மராயர், வீரராகவப்ரஹ்மராயர், பிள்ளை தேவராஜர், பிள்ளையுறங்கைதையுடையார், திருமஞ்சனமெடுக்கும் தூயமுனிவேழம், ஸ்ரீபண்டாரம் நோக்கும் திருவரங்கத்துமாளிகையார், ஆண்டவர், அரியவர் (௧௬௪)

திருவனந்தபுரத்தம்மை, திருவாட்டாற்றம்மை, திருவண்பரிசாரத்தம்மை, மன்னனூர்கோவில்போரேற்றம்மை, திருநறையூரம்மை, திருக்கண்ணபுரத்தம்மை, திருப்பதிஸ்ரீகார்யஞ்செய்யுமம்மை, ஆண்டாளம்மை, காயகத்தேவியார், துய்யபெருந்தேவியார், பெரியபெருந்தேவியார், சிறியபெருந்தேவியார், பெரும்பூதூர் திருவரங்கம், திருக்குடந்

தை துய்யவாயிரம், கொங்கில்பிராட்டியார், அத்துழாயம்மை, அம்மங்கியம்மை, கூரத்தாண்டாள், தேவகிப்பிராட்டியார், யதிராஜவல்லியார், பங்கயச்செல்வியார், பொன்னாச்சியார், இன்னிளவஞ்சியார், சூடிக்கொடுத்தாள், திருப்பாவையாடினாள். (கஅகூ)

எம்பெருமானார் திருவடிகளிலே ஆச்ரயித்த முதலிகளான எழுபத்துநாலாசார்யர்களாரென்னில்: ஆளவந்தார்குமாரர் சொட்டைநம்பி, அவர்குமாரர் என்னாச்சான், அவர் குமாரர் பிள்ளையப்பன்; பெரியநம்பிகுமாரர் புண்டரீகர், திருக்கோட்டியூர்நம்பி குமாரர் தெக்காழ்வான், திருமாலையாண்டான் குமாரர் சுந்தரத்தோளுடையார், பெரியதிருமலைநம்பி குமாரர் ராமானுஜனும், பிள்ளைதிருமலைநம்பியும்; கூரத்தாழ்வான் குமாரர் பட்டர், சீராமப்பிள்ளை; முதலியாண்டான் குமாரர் கந்தாடையாண்டான், நடுவிலாழ்வான், கோமடத்தாழ்வான், திருக்கோவலூராழ்வான், திருமோகூராழ்வான், பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான், நடாதூராழ்வான், எங்களாழ்வான், அநந்தாழ்வான், மிளகாழ்வான், நெய்யுண்டாழ்வான், சேட்டலூர்சிறியாழ்வான், வேதாந்தியாழ்வான், கோயிலாழ்வான், உக்கலாழ்வான், அரணபுரத்தாழ்வான், எம்பார், கிடாம்பியாச்சான், கணியனூர்சிறியாச்சான், ஈச்சம்பாடியாச்சான், கொங்கிலாச்சான், ஈச்சம்பாடிஜீயர், திருமலைநல்லான், சட்டம்பள்ளிஜீயர், திருவெள்ளறைஜீயர், ஆட்கொண்டவில்லிஜீயர், திருநகரிப்பிள்ளை, காராஞ்சிஸோமயாஜியார், அலங்காரவேங்கடவர், நம்பிகருந்தேவர், சிறுப்பள்ளிதேவராஜபட்டர், பிள்ளையுறந்தையுடையார், திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான், பெரியகோயில்வள்ளலார், திருக்கண்ணபுரத்தெச்சான், ஆசூரிப்பெருமாள், முனிப்பெருமாள், அம்மங்கிப்பெருமாள், மாருதிப்பெரியாண்டான், மாறொன்றில்லா மாருதிச்சிறியாண்டான், ஸோமாசியாண்டான், ஜீயராண்டான், ஈச்வராண்டான், ஈயுண்ணிப்பிள்ளையாண்டான், பெரியாண்டான், சிறியாண்டான், குரிகைபுரச்சிறியாண்டான், அம்மங்கியாண்டான், ஆளவந்தாராண்டான், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார், தொண்டனூர்நம்பி, மருதூர்நம்பி, மழுவூர்நம்பி, திருக்குறுங்குடிநம்பி, குரவநம்பி, முடும்பைநம்பி, வடுகநம்பி, வங்கிபுரத்துநம்பி, ஸ்ரீபராங்குசநம்பி, அம்மங்கியம்மாள், பரித்திக்கொல்லையம்மாள், உக்கலம்மாள், சொட்டையம்மாள், முடும்பையம்மாள், கொமாண்டூர்பிள்ளை, கொமாண்டூர்இளையவல்லி, கிடாம்பிப்பெருமாள், ஆக்காடம்பிள்ளான்.

(సంసేవితస్సంయమిసప్తశత్యా పీఠైశ్చతుస్సప్తతిభిస్సమేతైః, అన్యైరసఙ్ఖ్యైరపి విష్ణుభక్తైరాస్తేధిరఙ్గం యతిసార్వభౌమః) (ஸம்ஸேவிதஸ்ஸம்யமிஸப்தசத்யா பீடைச்சதுஸ்ஸப்ததிபிஸ்ஸமேதை: - அந்யைரஸங்க்யைரபிவிஷ்ணுபக்தை ராஸ்தேதிரங்கம்யதிஸார்வபௌம:) என்கிறபடியே, எழுநூறு உத்தமாச்ரமிகளாலும், எழுபத்துநாலு ஸிம்ஹாஸநஸ்தரான ஆசார்யபுருஷர்களாலும், அஸங்க்யாதரான சாத்தின சாத்தாத முதலிகளாலும், பன்னீ

யிரம் ஏகாங்கிகளாலும், மூந்நூறுகொத்தியம்மைமார்களாலும், எண்ணிறந்த ராஜாக்களாலும், மற்றுமுள்ளாராலும் ஸேவ்யமாநராய, (𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌨𑌾𑌥𑍋 𑌜𑌯𑌤𑍁 𑌶𑍍𑌰𑍀𑌰𑌙𑍍𑌗𑌶𑍍𑌰𑍀𑌶𑍍𑌚 𑌵𑌰𑍍𑌧𑌤𑌾𑌮𑍍) (ஸ்ரீரங்கநாதோ ஜயது ஸ்ரீரங்கஸ்ரீஸ்ச வர்த்ததாம்) என்று நம்பெருமாளை மங்களாஸாஸநம் பண்ணிக்கொண்டு ஸேவித்திருந்தார்.

இப்படியிருக்கிற வுடையவர்திருவடிகளிலே நித்யகைங்கர்யம்பண்ணும் முதலிகள்; கூரத்தாழ்வானும், முதலியாண்டானும், நடாதூராழ்வானும், பட்டவர்க்கமும், ஸ்ரீபாஷ்யத்திற்கு உசாத்துணையாயிருப்பர்கள்; அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார், திருவாராதநம் செய்தருளுவர்; கிடாம்பிப்பெருமாளும், கிடாம்பியாச்சானும், திருமடைப்பள்ளிக்குக் கடவராயிருப்பர்கள்; வடுகநம்பி, எண்ணெய்க்காப்பு சாத்தியருளுவர்; கோமடத்துச் சிறியாழ்வான் கலசப்பானையையும், ஸ்ரீபாதரக்ஷையையுமெடுப்பர்; பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் கருவூலம்நோக்குவர்; அம்மங்கி, பாலமுதுகாய்ச்சுவர்; உக்கலாழ்வான் ப்ரஸாதகலமெடுப்பர்; உக்கலம்மாள் திருவாலவட்டம்பணிமாறுவர்; மாருதிப்பெரியாண்டான் திருக்கைச்செம்புபிடிப்பர்; மாறொன்றில்லா மாருதிச்சிறியாண்டான் மடத்திற்கு அமுதுபடி, கறியமுது, பாலமுது, நெய்யமுதுமுதலானவை நடத்திப்போருவர்; தும்முனி வேழம் திருமஞ்சனமெடுப்பர்; திருவரங்க மாளிகையார் ஸ்ரீபண்டாரம் நோக்குவர்; வண்டரும் சுண்டரும், கைக்காயிரம்பொன்னுக்கு ராஜஸேவைபண்ணி மடத்திற்குத் திருக்கைவழக்காக்கியருள்வர்கள், ராமாநுஜவேளைக்காரர் திருமேனிக்காவலாய்ப் போருவர்; அகளங்கநாட்டாழ்வான் ப்ரதிபக்ஷநிரஸநம் பண்ணிப்போருவர்

வடுகநம்பிவைபவம்.

இவர்களில் வடுகநம்பி, "எம்பெருமானார் திருவடிகளே உபாயோபேயம்" என்று விஸ்வஸித்து அவர்திருவடிநிலைகளையே திருவாராதநம்பண்ணிப்போருவர். வடுகநம்பி, ஒருபயணத்திலே உடையவர் திருவாராதநத்தையும், தம்முடைய திருவாராதநத்தையும் சேரவெழுந்தருளப்பண்ணிக்கொண்டுவர; உடையவர்கண்டு, வடுகா! இதென் செய்தாய்? என்ன; இவரும், உங்கள்தேவரிலஎங்கள் தேவருக்கு வந்த குறை என்னென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். வடுகநம்பி உடையவருடன் பெருமாளை ஸேவிக்கப்போனாலும், உடையவர் விக்ரஹத்தையே ஸேவித்துக்கொண்டுபோருவர். ஒருநாள் எம்பெருமானார், இத்தைக் கண்டு பெரியபெருமாளுடைய திருக்கண்ணழகைப் பாரீரென்ன இவரும், பெருமாள்திருக்கண்ணழகையும் உடையவர்திருக்கண்ணழகையும் பார்த்து, "என்னமுதினைக் கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக்காணாவே" என்ன; உடையவரும், இதொன்றிருந்தபடி என்னென்றுகந்து, வடுகநம்பியை பூர்ணகடாக்ஷஞ்செய்தருளினார். வடுகநம்பி,

எம்பெருமானார் அமுதுசெய்தருளி தளிகைப்ரஸாதம் ப்ரஸாதித்தால், இரண்டு திருக்கைகளாலும் ஏற்றுக்கொண்டு ப்ரஸாதஸ்வீகாரம்பண்ணி, தம்திருமுடியிலே திருக்கைகளைத் தடவிக்கொண்டு போருவர். இத்தை ஒருநாள் உடையவர் கண்டு, கனக்கக்கோபித்து, வடுகா! கையைக் கழுவிக்கொளளென்றருளிச்செய்தார். மற்றைநாள் நம்பெருமாள் அமுதுசெய்தருளுகிறகாலத்திலே உடையவருடன் சென்றவளவிலே, உடையவரும், தமக்குப்ரஸாதித்த பெருமாள் ப்ரஸாதத்தைத் தாமும் ஸ்வீகரித்தருளி, வடுகா! இதோ என்று இவருக்கும் ப்ரஸாதிக்க, இவரும், இரண்டு திருக்கைகளாலும் ஏற்றுக்கொண்டு ப்ரஸாதப்பட்டு, ஸ்ரீவைஷ்ணவர் திருக்கைவிளக்க ப்ரஸாதிக்க, திருக்கை விளக்கிக்கொண்டார். உடையவர், இதுகண்டு, இதென்செய்தாய் வடுகாவென்ன, நேற்று அருளிச்செய்தபடி செய்தேனென்றார். உடையவரும், இதுகேட்டு உமக்குத் தோற்றோமென்றருளினார். வடுகநம்பி ஒருநாள் உடையவர்க்குப்பாங்காகப்பாலமுது காய்ச்சாநிற்க, பெருமாள் பெரியதிருநாளில் உடுத்து முடித்துப் பூண்டுபுறப்பட்டருள, உடையவரும் பெருமாளை ஸேவிக்கப்புறப்பட்டு, வடுகா! பெருமாளை ஸேவிக்கவாவென்ன; நம்பியும், உம்முடைய பெருமாளை ஸேவிக்க வந்தால், என்னுடைய பெருமாளுக்குக் காய்கிற பாலமுது பொங்கிப்போம், வரக்கூடாதென்றருளினார். வடுகநம்பியகத்தே பூர்வஸம்பந்திகளாயிருப்பார் சிலர் வந்து தங்கிப்போக, அகத்தையெல்லாம் சோதித்து தத்ஸ்பர்ஷ்ட பாண்டங்களையுமுடைத்துப்பொகட்டு, பூசி இதற்கு ப்ராயச்சித்தமென்னென்று விசாரித்து, முதலியாண்டான் புழக்கடையில் கழித்துக்கிடந்த பாண்டங்களைக்கொண்டுபோய் விநியோகங்கொண்டார். ஆகையால் - ஆசார்யஸம்பந்தமுடையார் எல்லைக்குள்பட்டதில் அபாவநத்வபுத்தியின்றியே ஸ்வபாவநத்வபுத்தி முற்றினபடி. வடுகநம்பி உடையவர் ஸ்ரீபாததீர்த்தமல்லது மற்றொருவர் ஸ்ரீபாததீர்த்தங் கொள்ளார். தீர்த்தஸித்தியும் இவர்க்கேயுள்ளதொன்றிறே. இப்படி தீர்த்தஸித்தியையுடையராய், அவர் ஸ்ரீபாததீர்த்தத்தை ஸ்ரீஸாளக்ராமத்திலே தாம் தநமாகச் சேமித்து வைத்துப்பேணிக்கொண்டு, உடையவர் திருவடிநிலைகளையே திருவாராதநமாக வுடையராய், அவைதன்னையே அங்கே ப்ரதிஷ்டிப்பித்து நோக்கிக்கொண்டுபோந்து, தம்சரமதசையிலும் தமக்கு அந்தரங்கரான சரமாதிகாரிகளுக்குத் தஞ்சமாகக்காட்டிக்கொடுத்து, தீர்த்தநமித்து, வருந்தியும் பேணிக்கொண்டுபோருங்கோளென்று அடைக்கலங்காட்டிக் கொடுத்தருளினார்.

அநந்தாழ்வான்வைபவம்.

அநந்தரம் அநந்தாழ்வான், ராமாநுஜன் புத்தேரி கட்டிவைக்கும் போது மண்சுமவாநிற்க, 'பிள்ளைகளிலே யொருவர்சென்று கூடையை வாங்கப்புக, நான் அத்தைவிடில் இளைப்பன், நீ இத்தைத் தொடு

இளைப்புதியென்றருளிச்செய்ய; இளைப்பாகாதென்று பிள்ளை,பின்னையுங் கூடையை வாங்கப்புக; ஆகில், நான் ஜீவிக்கிற ஜீவநத்தை வாங்கவே ணுமோ, நீயும் வேணுமாகில் ஒருகூடையை வாங்கிக்கொண்டு சுமக்க மாட்டாயோ வென்றருளினார். பின்னையுமொருநாள கர்ப்பவதியான தம் தேவிகள்மேலே மண்சுமத்தாநிற்க; இதுகண்டு திருவேங்கடமு டையான் ஒருபிள்ளையாய் எதிரேவந்து வாங்கிக்கொண்டுபோக; தேவி கள் கடுகவருமதுகண்டு, இதுவென கடுகவருகிறாயென்ன; அவளும ஒருபிள்ளை எதிரேவந்து கூடையை வாங்கிக்கொண்டுபோகிறானென்று சொல்லக்கேட்டு,உடனேசென்று கண்டு, கைங்கர்யவிக்நகாரி!, நீகூடை யைத்தொடாதேகொள்ளென்று கொட்டெடுத்தடிக்கப்புக; திருவேங கடச்செல்வன ஓடிச்சென்று கோயிலிலே புகுந்தானென்பார்கள். அநந் தாழ்வான், திருநந்தவநத்திலே திருப்படித்தாமமெடாநிற்க, திருக்கை யிலே போகிஸநதஷ்டமாக, பின்னையும் போயக்ரோடி கைங்காயத்திலே போர; ஸ்ரீபாததுக்குப் பரிவராயிருப்பார விஷமத்தாக்கப்பாரகக்வேண் டாவோவென்ன, வேண்டாவென்று அத்தைநிவர்த்திப்பித்தருளினா. பின்பு கோயிலேற வெழுந்தருளினவாறே, திருவேங்கடமுடையான திருவாய்மலர்ந்து "விஷநதீாககவேண்டா" என்று என்ன நினைத் துச்சொன்னீரென்று கேட்டருள; இவரும, ஈழியுண்டபாமபுவலிதா இல் திருக்கோனேரியிலே தீர்த்தமாடி திருவேங்கடமுடையானை ஸேவிக்கிறேன்; கடித்தபாமபு வலிதாவில விரஜையிலே தீர்த்தமாடி ஸ்ரீவைகுண்டநாதனை ஸேவிக்கிறேனென்று திருநந்தவொன்று விண்ணப் பஞ்செய்தார். அநந்தாழ்வான போஸலராஜ்யத்துக்கு எழுந்தருளுகிற போது, கட்டுத்திருப்போனகம கட்டிக்கொண்டுபோய அமுதுசெய்யப் புக்கவாறே பட்டையடங்கலும சிறெறும்பாய்க்கிடக்க, அத்தைக் கண்டு துணுக்கென்று தம்முதலிகளைப் பார்த்து, "எம்பெருமான பொன்மலைமேலேதேனுமாவேனே" என்றுமவர்களிலே சிலராயத்து இவர்கள், இப்படியேகொண்டுபோய்த்திருமலையிலேவைத்துவாருங்கோ ளென்று அருளிச்செய்தார. அநந்தாழ்வான், யமுனைத்துறைவனிலே திருமாலை கட்டாநிற்க, திருவேங்கடமுடையான அருள்பாடிட, பேசாதேயிருந்து, திருமாலை சாத்துக்கொண்டு உள்ளே புக்க வாறே; நானழைக்க நீர்வாராதிருந்ததென்? என்று திருவுள்ளமாக; இவரும், கருமுகைமொட்டுவெடியாநிற்க எனக்கு தேவரீரைக்கொண்டு கார்யமென் என்றார்; திருவேங்கடமுடையானும், ஆகில், நாமும்மை யிங்குநின்றும் போகச்சொன்னோமாகில் நீர் செய்வதென்னென்று திரு வுள்ளமாக; இவரும், "பரன்சென்று சேர்திருவேங்கடம" என்கிறபடி யேதேவரீரன்றோ வந்தேறிகள், இவ்விடம் தேவரீரை யாச்ரயித்தவர்க ளதன்றோ, தேவரீர் ஒருகிழமை முற்பட்டீரித்தனை, இருவரும்திருமலை யாழ்வாரை யாஸ்ரயித்தோ மித்தனையன்றோவென்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்.

இப்படிப்பட்ட சிஷ்யஸம்பத்துடனே உடையவர் வாழ்ந்தருளுங் காலத்திலே, ஆழ்வான், எம்பெருமானாருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்யாதே நம்பெருமாளை ஸந்நிதியிலேசென்று ஸேவித்துநிற்க; பெருமாளும், ஆழ்வான்! நீ ஒன்று சொல்லுவாரைப்போலே யிருந்தாயீ! என்று திருவுள்ளமாயருள; இவரும், ஒருஶ்லோகத்தை விண்ணப்பஞ்செய்து உபந்யஸிக்க; பெருமாளும், உமக்கு வேண்டினதெல்லாந் தருகிறோம், வேண்டிக்கொள்ளுமென்று உகப்பின் மிகுதியாலே திருவாய்மலர்ந்தருளிச்செய்ய; ஆழ்வானும், நாயன்தே! அடியேனுக்குப் பண்டே எல்லாந் தந்தருளிற்றேயென்ன; பெருமாளும், அப்படியன்று இப்போதும்வேண்டிக்கொள்ளும், நம்பெண்கொள்ளை, நம்மிராமாநுசனையே தருகிறோமென்று திருவுள்ளமாக; ஆழ்வானும், தவத்நுபவவிரோதியான இஶ்ஶரீரத்தை விடுவித்து தவத்நுபவத்தைத் தந்தருளவேணுமென்று அபேக்ஷிக்க; பெருமாளும் அதனை யொழியச் சொல்லுமென்ன; இவரும், "தாம்வேண்டும் காமமேகாட்டிமகடிது" என்கிறபடியே, அடியேன் அபேக்ஷித்ததனையே ப்ராஸாதிக்க வேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; ஆகில், உமக்கும், உம்முடைய ஸம்பந்தமுடையார்க்கும் ப்ரமபதந் தந்தோமென்றருளிச்செய்தருளி, திருப்பரியட்டமும், தளிகை ப்ரஸாதமும் *பூந்தண் மாலைத்தண்டுழாயும், திருநகைச்சிறப்பும் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருளினார். பின்பு, ஆழ்வான், ஆச்சிராத்திமார்க்கத்திற்கு பரமாலங்காரம்போலே புறப்பட்டு, தம்திருமாளிகையிலும் புகுராதே, ஆழ்வார் திருமாளிகையிலே புறவீடு விட்டெழுந்தருளியிருந்தார். உடையவரும் இத்தைக்கேட்டு, உடுத்த காஷாயத்தைவாங்கி ஆராசத்தேறவெறிந்து ஏற்றுக்கொள்ள, ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் இது வென்ஜீயா! என்று கேட்க, உடையவரும், நமக்குஆழ்வான் ஸம்பந்தமுண்டே, பரமபதம் பெறலாமன்றோ என்றருளிச்செய்தார். ஆகையாலே ஸதாசார்ய ஸம்பந்தத்தோடு ஸ்சசிஷ்யஸம்பந்தத்தோடு வாசியில்லையிறே. உடையவரும், ஶோகாவிஷ்டராய, ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளெல்லாரையுங் கூட்டிக்கொண்டு, ஆழ்வானிருந்தவிடத்தேறச்சென்று ஆழ்வான்! நீர் இப்படி செய்தருளலாமோவென்ன; ஆழ்வானும் பேசாதேயிருந்தார் உடையவரும், ஆழ்வான்! உமக்கு முற்படவேண்டும் அபிப்ராயமென், பேசாதிருக்கிறதென்னென்று கேட்டருள; ஆழ்வானும் பரமபதத்தில் நடக்கும் அடைவுகேட்டுக்கு அஞ்சியென்ன; உடையவரும் அதுசொல்லிக் காணீரென்ன; ஆழ்வானும், "முடியுடைவானவர் முறைமுறை யெதிர்கொள்ள" என்று முற்பட்டவர்கள் நித்யஸூரிகளுடன் பிற்பட்டவர்களை எதிர்கொள்ள வருவர்கள், அது, அடியேன் பிற்படில் அடைவுகேடாமென்ன; உடையவர் இதுகேட்டு, (ஸ்ரீஸம்ப்ரதாயக்ரமஃ) என்று அடைவுகெட்டிருக்கும் போகவிபூதியிலே நீர் அடைவு தேடுவதே! இதொருஅதிகாரவிசேஷ மிருந்தபடியே! என்று போர

தாய் திருமுத்துதிர்த்து உடையவர், இவர்க்கு ஒடுகிற நினைவையறிந்து இவர்செவியிலே த்வயத்தை யருளிச்செய்ய, முதலிகளும் இப்போதாக விதுவென்னென்ன; நீங்கள் அறிவீர்களோ, ராஜகுமாரனுக்கு கர்ப்பூர நிகரமில்லாதபோது நாச்சுவாரனமாப்போலே இவர்க்கு த்வயமில்லாதபோது நாசுவாரனுமென்றருளிச்செய்து, ஆழ்வானையணைத்துக் கொண்டு விம்மல்பொருமலாய், திருவுள்ளமுடைகுலைபட்டு, ஆழ்வார்! என்னுயிர்நிலையான உம்மையிழந்து எங்ஙனே தரிப்பேன், என்னையும் உடன்கொண்டுபோகத் திருவுள்ளம்பெற்றிலீர், நம்மைவிட்டுப்போக உமக்குருசிப்பதே!, பரமபதநிலய பசகல்ஙகம், * [illegible] - புலாஸ்த்ர்ஷ்டிசித்தாபஹாரியான பெருமாளபக்கல ஸங்கத்தையறுத்து உம்மைமுந்துறப்பண்ணுவதே!, பரமபதநாதனும், அங்குள்ள நித்யமுக்தரும என்னபாகயம பண்ணினார்களோ, இங்குறங்குகிறபெருமாளும் இங்குள்ள நாங்களும என்னபாபம் பண்ணினோமோ, உம்திருவுள்ளங் கலங்கச்சொல்லி என்ன ப்ரயோஜநமுண்டு, உமபேற்றுக்கு நாம் விலக்கடியாகலாமோ, ஸுகமே நித்யவிபூதியேற வெழுந்தருளீரென்று ஆழ்வான்திருமுதுகைத்தடவி அஞ்சலித்து விடைகொடுத்தருள; ஆழ்வானும, உடையவர்திருவடிகளிலே வேரற்றமரம்போலே விழுந்துகிடக்க; உடையவரும இரண்டுதிருக்கைகளாலும் வாரியெடுக்க எழுந்திருந்து, உடையவர்திருவடிகளை தம்திருக்கண்களிலும், திருமார்பிலும் ஒற்றிக்கொண்டு ஸ்வஶிரோபூஷணமாகக்கொண்டு தீர்த்தங்கொள்ள, உடையவரும் திருக்கைகளாலே ப்ரஸாதிக்க, ப்ரஸாதப்பட்டு, ([illegible]) (யோநித்யமச்யுதபதாம்புஜயுகமருக்ம வ்யாமோஹதஸ்ததிதராணிதர்ணாய மேநே, அஸ்மத்குரோர்பகவதோஸ்ய தயைகஸிந்தோ ராமாநுஜஸ்ய சரணௌஶரணம்ப்ரபத்யே) என்று அநுஸந்தித்துக்கொண்டு கர்தாஞ்ஜலிபுடராய, இனி மடமே யெழுந்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, உடையவர், வடவாற்றங்கரையளவாகப்பின்னேசெல்ல; ஆழ்வான், இனி நில்லுமென்று தண்டனஸமர்ப்பித்து மீண்டு ஆழ்வார்திருமாளிகைக்கருகிலிட்ட திருக்காவணத்தின நடுவே எழுந்தருளியிருந்து ஆண்டானைப்பார்த்து, எங்ஙனே நினைத்திருக்கிறீரென்ன; ஆண்டானும் தேவரீர்திருவுள்ளத்தைப் பின்செல்லுகையொழிய அடியேனுக்கு வேறொரு நினைவுண்டோ? என்று திருவடிகளிலே தண்டனிட்டு அஞ்சலித்துநிற்க; ஆழ்வானும், பட்டரையும், சீராமப்பிள்ளையையும் அழைத்தருளி, பெருமாளும் நாய்ச்சியாருமெழுந்தருளியிருக்க உங்களுக்கு ஒரு தாழ்வில்லை, நம்பெருமாள் பெற்று வளர்த்தாரென்றதுவே தஞ்சமென்றிராதே, எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருங்கோள், ஆண்டான்சொன்னபடியே வர்த்தியுங்கோள், பாகவதவிஷயத்திலே த்ரிவிதகரணங்களாலும் அபராதம்பண்ணாதே அவர்களை

அநுவர்த்தித்துக்கொண்டு போருங்கோளென்றருளிச்செய்து, திருவடிகளிலேவிழுந்துகிடக்கிறபட்டரையும் சீராமப்பிள்ளையையும் எடுத்து, திருக்கையாலே கண்ணநீரைத்துடைத்து, நீங்கள் ப்ராக்ருதஸம்பந்தத்தை நினைத்து க்லேஶித்தீர்களாகில், உடையவர்திருவடிகளில் ஸம்பந்தத்தை தூஷித்தவர்களாவுதிகோள்; ஆத்ம ஸம்பந்தத்தைநினைத்து க்லேஶித்தீர்களாகில நம்முடைய * ஒழிக்கவொழியாத உறவை யறிந்திலீர்களாவுதிகோள் என்று அவர்களைத் தேற்றி, கோயிலுக்குநேரே பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான்மடியிலேதிருமுடியையும், ஆண்டாள்மடியிலே திருவடிகளையும்வைத்துக்கொண்டு, உடையவர்திருவடிகளை த்யானித்துக்கொண்டு அன்றேதிருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார். உடையவர் இதுகேட்டு அங்கேறவெழுந்தருளி பட்டரைப்பார்த்து, கலேசியாதேயென்றருளிச்செய்து ஆழ்வானுக்கு சரமஸம்ஸ்காரத்தைச் செய்யுமென்ன; பட்டரும், பெருமாள்பரிகரத்தையும், அங்குள்ள ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையுங் கூட்டிக்கொண்டு (పావమానీసూక్తేన గాయత్ర్యా వైష్ణవేన చ। నారాయణానువాకేన స్నాపయేచ్ఛిరస్తతః) "பாவமாநீஸூக்தேந காயத்ர்யா வைஷ்ணவேந - நாராயணாநுவாகேந ஸ்நாபயேச்சிரஸ்தத:" என்கிறபடியே ஆழ்வானை நீராட்டப்பண்ணி, கேஶவாதியான திருநாமங்களைச்சாத்தி அலங்கரித்து, ஸ்ரீசூர்ணபரிபாலநம் பண்ணி, எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு போய், (కేశవార్పితసర్వాంగం శరీరం మంగళావహం। న సర్వదా దాహయేద్విప్రో బ్రహ్మమేధ విధింవినా) (கேஶவார்ப்பிதஸர்வாங்கம் ஶரீரம்மங்களாவஹம் - நஸர்வதா தாஹயேத்விப்ரோ ப்ராஹ்மமேதவிதிம்விநா) என்றும், (బ్రహ్మమేధవ్రతం ప్రోక్తం మునిభిర్బ్రహ్మతత్పరైః। మహాభాగవతానాం హి కర్తవ్యమిదముత్తమం)(ப்ராஹ்மமேதவ்ரதம் ப்ரோக்தம் முநிபிர்ப்ராஹ்மதத்பரை: - மஹாபாகவதாநாம் ஹி கர்த்தவ்யமிதமுத்தமம்) என்றும் - கேசவனடியரான முமுக்ஷுக்கள் திருமேனி விட்டால், அத்திருமேனியை ப்ராஹ்மமேத ஸம்ஸ்காரமொழிய வேறொன்றால் ஸம்ஸ்கரிக்க வொண்ணாதென்கையாலே, மஹாபாகவதோத்தமரான கூரத்தாழ்வானை, பட்டர், ப்ராஹ்மமேதவிதிப்படி ஸம்ஸ்கரித்துத் பள்ளிபடுத்தருளி, பன்னிரண்டுநாளும் செய்யும் கர்த்யங்களை ஶாஸ்த்ரோக்தப்ரகாரமாகச் செய்தருளி உடையவரையும், முதலிகளையும் எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு போய், (నాతః పరతరం తీర్థం వైష్ణవాంఘ్రి జలాచ్ఛుభం। తేషాం పాదోదకం పుణ్యం గంగామపి పునాతిహి) (நாத: பரதரம்தீர்த்தம் வைஷ்ணவாங்க்ரிஜலாச்சுபம் - தேஷாம்பாதோதகம்புண்யம் கங்காமபி புநாதிஹி) என்னும் வைபவமுடைய பாகவத ஸ்ரீபாத தீர்த்தத்தையும் ஸ்வீகரித்தருளி, (శుభాదౌ ద్విజవర్యైశ్చ సర్వసంపచ్ఛుభావహం। సహస్రశాఖాధ్యయనం కారయేద్వైదికోత్తమః॥ అశుభాన్తేవిశేషేణ ద్రామిడీబ్రహ్మసంహితా। అధ్యేతవ్యా ద్విజవరై రాశౌచాఘవినాశినీ)(ஶுபாதௌத்விஜ வர்யைஶ்ச ஸர்வஸம்பச்சுபாவஹம் - ஸஹஸ்ரஶாகாத்யயநம்காரயேத் வைதிகோத்தம:- அஶுபாந்தே விஶேஷேண த்ராமிடீ ப்ராஹ்மஸம்ஹிதா - அத்யேதவ்யாவி ராஶௌசாகவிநாஶிநீ) என்றும், (వృద్ధావాదౌ శుచౌ చాన్తే ద్రామిడీ

సా। అధ్యేతవ్యా ద్విజశ్రేష్ఠై రాద్యా గీతసహస్రికీ) (வர்த்தாவா தௌ க்ஷயே சாஂதே த்ராமிடீ ப்ரஹ்மஸஂஹிதா - அத்தயேதவ்யாத்விஜஶ்ரேஷ்டை ராதயா கீதஸஹஸ்ரகீ) என்று ப்ரஹ்மாண்ட புராணத்திலே சொல்லுகிறபடியே திருவாய்மொழி ப்ரபந்தத்தை அநுஸந்தித்து, அநந்தரம் புஷ்பாஞ்ஜலி பண்ணிச் சாத்தியருளி, (యథా తుష్యతి దేవేశో మహాభాగవతార్చనాత్। తథా న తుష్యతే విష్ణుర్విధివత్ స్వార్చనాదపి) (யதா துஷ்யதி தேவேஶோ மஹாபாகவதார்ச்சநாத் - ததா ந துஷ்யதே விஷ்ணுர் விதிவத்ஸ்வார்சநாதபி) என்றுஞ் சொல்லுகையாலே, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் அமுதுசெய்யப்பண்ணி ஸத்கரித்தருளினர். கூரத்தாழ்வான் திருநக்ஷத்ரம் தையில் ஹஸ்தம். அவர் தனியன் - (శ్రీవత్సచిహ్నమిశ్రేభ్యో నమ ఉక్తిమధీమహే। యదుక్తయస్త్రయీకంఠే యాంతి మంగళసూత్రతాం॥ శ్రీమత్కూరకులాధీశం శ్రీవత్సాంకముపాస్మహే। అస్మాకం యతీంద్రశిష్యాణాం ఆద్యం వేదాంతవేదినాం) (ஸ்ரீவத்ஸசிஹ்நமிஶ்ரேப்யோ நமவுக்திமதீமஹே - யதுக்தயஸ்த்ரயீகண்டே யாஂதிமங்கலஸூத்ரதாம - ஸ்ரீமத்கூரகுலாதீஶஂ ஸ்ரீவத்ஸாஂகமுபாஸ்மஹே, அஸ்மாகம யதீந்த்ர ஶிஷ்யாணாம் ஆத்யஂ வேதாஂதவேதிநாம).

அதின்மற்றைநாள் உடையவர், பட்டரை அழைத்துக்கொண்டு நம்பெருமாளை ஸேவிக்கவெழுந்தருளி அழகியமணவாளன் திருமண்டபத்திலே தண்டன் ஸமர்ப்பித்து, பட்டரைக் கையைப் பிடித்துக்கொண்டுபோய் பெரியபெருமாள் திருவடிகளிலேகாட்டிக்கொடுக்க; பெருமாளும் மீளவும் மஞ்சள்நீர் குடித்து பட்டரை விஶேஷித்து புத்ரஸ்வீகாரம்பண்ணியருளி அர்ச்சகமுகேந திருவாய்மலர்ந்தருளி, "ஆழ்வானையிழந்தோமே! என்று வயாகுலப்படாமதே, நம்மை ஆழ்வானாக நினைத்திரும்" என்று அருளிச்செய்தருள; உடையவரும் ஸந்தோஷித்து பெருமாளைக்குறித்து, தேவரீர் இவர்க்கு ஆயுஸ்ஸை ப்ரஸாதித்தருளும், அடியேன் வித்யைகளை அப்யஸிப்பிக்கிறேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; பெருமாளும், வாய்திறவாதே தீர்த்த ப்ரஸாதமும் ப்ரஸாதித்து விடைகொடுத்தருள; உடையவரும் பட்டரை யழைத்துக்கொண்டு மீண்டு தம்மடமே யெழுந்தருளி, எம்பாரைப்பார்த்து, இவரை தர்ஶந ப்ரவர்த்தகராம்படி ஶாஸ்த்ராப்யாஸம் பண்ணுவியுமென்று அவர் கையிலே காட்டிக்கொடுத்து, முதலிகளுக்கு பகவத்விஷயம் அருளிச்செய்யா நின்றுகொண்டு எழுந்தருளியிருந்தார்.

இப்படி யிருக்கிற உடையவர்ப்ரபாவத்தை, பெரியபெருமாளும், திருவேங்கடமுடையானும், பேரருளாளரும், திருநாராயணப்பெருமாளும், அழகரும், திருக்குறுங்குடிநம்பியும், நம்மாழ்வாரும், நாதமுனிகளும், ஆளவந்தாரும், பெரியநம்பியும், திருக்கோட்டியூர் நம்பியும், திருமலைநம்பியும், திருமாலையாண்டானும், ஆழ்வார் திருவரங்கப் பெருமாளரையரும், மற்றும் ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளும், ப்ரஹ்மராக்ஷஸ்ஸும், ஊமையும் வெளியிட்டார்கள்.

பெரியபெருமாள் வெளியிட்டபடி யெங்ஙனே யென்னில்; * திருப்பவளச்செவ்வாய் திறந்து, உபயவிபூத்யைச்வர்யத்தையும், உமக்கும் உம்முடையார்க்குந் தந்தோம் என்றருளிச்செய்கையாலும்;" அப்பன் வெளியிட்டபடி யெங்ஙனேயென்னில்; உமக்கும் உம்முடையார்க்கும் உபயவிபூத்யைச்வர்யத்தையும் தந்தோமென்று நம்தெற்குவீட்டிலே சொன்னோமே'' என்று திருப்பவள வாய்திறந்து அருளிச்செய்கையாலும்: உடையவர் திருமலைக்கெழுந்தருளும்போது, ததிவிக்ரயம் பண்ணுமவளான துமையூரெண்டியென்பாளொரு கோபாங்கனை, வந்து, க்ரயத்ரவ்யார்த்தமாக உடையவரையும், முதலிகளையும் ஸேவித்துநிற்க; உடையவர் அவளுக்குத் தளிகை ப்ரஸாதம் ப்ரஸாதிக்கச்சொல்லிக் கிடாம்பியாச்சானை நியமித்தருள; அவர் ப்ரஸாதித்த ஸ்ரீபாததீர்த்தம் தளிகை ப்ரஸாதத்தாலே ஸம்யஜ்ஞாநோதயமுண்டாய், அடியேனுக்கு திருமலையும் வேண்டா, மோக்ஷம் தரவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்க, அதற்கு திருவேங்கடமுடையான் கடவர் என்ன, அவளும் அவர்க்கு தேவர் ஒரு சிறுமுறி தரவேணுமென்ன; உடையவரும், உகந்து தரப்பெற்று திருமலையேறி த்வரித்து வரக்கண்டு திருவேங்கடமுடையான் எதிரே சென்று அச்சிறுமுறியை வாங்கி வாசித்துக் கொண்டு திருநாடு தந்தருளுகையாலும்.

பேரருளாளர் வெளியிட்டபடி யெங்ஙனேயென்னில்; அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானாருடனே தர்க்கித்தபோது, உத்தரஞ்சொல்ல மாட்டாமல் பேரருளாளருக்கு விண்ணப்பஞ்செய்ய, அப்போது, இன்னபடி உத்தரம் சொல்லுமென்று செங்கனிவாய் முறுவல் தோன்ற வருளிச்செய்கையாலும், யாதவப்ரகாசருக்கு, ஸ்வப்நமுகேந நம்மிராமாநுஜனை ஒருப்ரதக்ஷிணம் பண்ணி ஸந்யஸியாயென்றருளிச்செய்கையாலும்.

திருநாராயணப்பெருமாள் வெளியிட்டபடி யெங்ஙனேயென்னில்; தொண்டனூரிலே ஸ்வப்நங்காட்டியருளி யழைத்துக்கொண்டுபோய், அவருக்கு ப்ரஸந்நராயருளுகையாலும், என்னுடைய செல்வப்பிள்ளையன்றோ வென்று எடுத்தணைக்கும்படி எதிராஜ குமாரரான ஸௌசீல்யத்தாலும்:- அழகர் வெளியிட்டபடி யெங்ஙனேயென்னில்;- ஒருநாள் திருவோலக்கத்திலே, நம்மிராமாநுஜனுடையார்க்குஅருள்பாடு என்று திருவுள்ளமாயருள, நாயந்தே! என்று ஆசார்யர்களெல்லாரு மெழுந்தருளி திருவடிகளிலே ஸேவித்துநிற்க, பெரியநம்பிவழியார் சிலர் வாராமலிருக்க; நம்பியும், அது வென், நீங்கள் நாம் அழைக்க வாராதிருப்பானென் என்று கேட்டருள, அவர்களும், ராமாநுஜனுடையார்க்கு அருள்பாடென்று தேவரீர்திருவுள்ளமாயருளுகையாலே, அவர் எங்களுக்கு சிஷ்யரென்று வாராதிருந்தோமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; அழகரும், தசரதவஸுதேவாதிகள் நம்மை, புத்ரப்ரதிபத்திபண்ணிலும்

போலே யிருந்தது நீங்கள் ராமாநுஜனை சிஷ்யப்ரதிபத்தி பண்ணினது என்றும்,பின்பு ஒருநாள் கிடாம்பியாச்சானை யருளப்பாடிட்டு,ஒன்றுசொல்லாயென்று திருவுள்ளமாயருள; அவரும், (అపరాధసహస్రభాజనం) (அபராதஸஹஸ்ரபாஜநம்) என்று தொடங்கி,(అగతిం) (அகதிம்) என்று சொல்ல; அழகரும், நம்மிராமாநுஜனை யுடையையாயிருந்து, (అగతిం) (அகதிம்) என்று சொல்லப்பெறுயென்று திருவுள்ளமா யருளுகையாலும்:= திருக்குறுங்குடிநம்பி வெளியிட்டபடியெங்ஙனேயென்னில்: உடையவரும் முதலிகளும், நம்பியைஸேவிக்க வெழுந்தருளின வளவிலே, திருக்குறுங்குடி நம்பியும் திருவோலக்கமாக வெழுந்தருளியிருந்து,உடையவரை யருளப்பாடிட்டு, (బహూని మే వ్యతీతాని జన్మాని తవ చార్జున) (பஹூநிமே வ்யதீதாநி ஜந்மாநிதவசார்ஜுந) என்று - இத்தனைஜந்மம் பிறந்தோமென்று தெரியாது, அஜ்ஜந்மங்களிலே ஒருவரும் நமக்ககப்படாமல் (ఆసురీం యోనిమాపన్నా మూఢా జన్మని జన్మని, మామప్రాప్యైవ కౌన్తేయ తతో యాన్త్యధమాం గతిం) (ஆஸுரீம்யோநிமாபந்நா மூடாஜந்மநிஜந்மநி - மாமப்ராப்யைவ கௌந்தேய ததோயாந்த்யதமாங்கதிம) எனகிறபடியே ஆஸுரப்ரக்ருதிகளாய்ப்பிறந்து பிறந்தஜந்மங்கள்தோறும்மூடராய்நம்மைவந்து கிட்டாதே அதமமானகதியை யடைந்தார்கள; இவ்வாத்மாக்களெல்லாரும், உமக்கு அகப்பட்ட விரகை நமக்குச் சொல்லவேணுமென்று திருவுள்ளமாக; உடையவரும்தேவரீர்கேட்குமக்ரமத்திலேகேட்கில்சொல்லுகிறேனென்ன; நம்பியும்,இவருக்கு ஒரு ரத்நகம்பளத்தை ஆசநமாக இட்டு, இனிச் சொல்லுமென்ன; உடையவரும் அவ்வாஸநத்திலே, பெரியநம்பி யெழுந்தருளியிருக்கிறாராக பாவித்துக்கொண்டு, அவர் திருச்செவியிலே ஹிதத்தை விண்ணப்பஞ்செய்ய, அன்றுதொடங்கி நம்பியும், நம்மிராமாநுஜனுடையோமென் றருளிச்செய்கையாலும்:=

நம்மாழ்வார் வெளியிட்டபடியெங்ஙனேயென்னில்;-லோகத்தைத் திருத்துவதாக எம்பெருமானோடே மார்தட்டி "நின்கண்வேட்கை யெழுவிப்பனே" என்றவர்தாமே, "ஏ! பாவம் பரமே!" என்றுக்லேசித்து, "அகலிடத்தை யாராய்ந்து அது திருத்தலாவதே!"என்று, ஈஶ்வரன் அவதரித்துத் திருத்தவொண்ணாத லோகத்தை நாமோ? திருத்தக் கடவோமென்று கைவாங்கி, "யானுமென்னெஞ்சு மிசைந்தொழிந்தோம்" என்று தாமும் தம்திருவுள்ளமுமேயாய், த்ரிகாலஜ்ஞராகையாலே, "கலியுங்கெடும்கண்டுகொண்மின்" என்று உடையவர்திருவவதாரத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்கையாலும்:=ஸ்ரீமந்நாதமுநிகள் வெளியிட்டபடியெங்ஙனேயென்னில்: - "குளப்படியிலே தேங்கினால் குருவிகுடித்துப்போம், வீரநாராயணபுரத்தேரியிலே தேங்கினால் நாடு விளையும்"என்றருளிச்செய்தது உடையவர்திருவவதாரத்தைக்குறித்து என்னுமிடம்; - பெரியபெருமாளாகிற பெருங்கடலிலே ஆழ்வாராகிற காளமேகம்படிந்து, தத்கல்யாணகுணாம்ர்தஜலத்தைப் பருகிவந்து,

நாதமுனிகளாகிற மஹாமேருவிலே வர்ஷித்து, உய்யக்கொண்டார் மணக்கால்நம்பியாகிற அருவிகளாலேயிறங்கி, ஆளவந்தாராகிற பேராற்றிலேகூடி, எம்பெருமானாராகிற பெரிய ஏரியிலேவந்து தேங்கி,நம்மாசார்யர்களாகிற மதகுகளாலே புறப்பட்டு,இஸ்ஸம்ஸாரமாகிறகழனிக்கு ஏறிப் பாய்கிறதென்றருளிச்செய்தவிடத்தில் ஒத்திருக்கையாலும்:— ஆளவந்தார் வெளியிட்டபடி யெங்ஙனேயென்னில்; - இம்மஹாநுபாவன் இத்தர்சநத்திலே புகுந்தானாகில "இவன்-முதல்வன்-ஆம்" என்று அருளிச்செய்கையாலும்;—பெரியநம்பி வெளியிட்டபடி யெங்ஙனேயென்னில்; - அத்துழாயும தாமுமாக வெழுந்தருளி யிருக்கச் செய்தே; உடையவரும் முதலிகளுமாக வெழுந்தருள; பெரியநம்பி எழுந்திருந்து தண்டனிட; இதுவென்! உடையவர் உமக்கு சிஷ்யரன்றோ? இப்படி செய்யலாமோவென்று அத்துழாய் விண்ணப்பஞ்செய்ய; நம்பியும், "அத்தானுக்குத்தாக தலைநாண் இது" என்றார். ஒருநாள் உடையவரும் முதலிகளுமாக நீராடி எழுந்தருளுமபோது, பெரியநம்பி எதிரே கண்டு தானுந்தடகையுங்கூப்பித் தண்டனிட; உடையவரும் அஞ்சலித்து க்ர்ப்பைசெய்தெழுந்தருள; இதனை முதலிகள்கண்டு, இதுவென்! ஜீயா! என்ன; உடையவருமா இப்போது அவரிஷ்டமநுவர்த்திக்கையன்றோ நமக்குள்ளது என்ன; முதலிகளும் பெரியநம்பிஸந்நிதியில் சென்று, உடையவரை நீர் ஸாஷ்டாங்கப்ரணாமம் பண்ணுகைக்கடியென்னென்று கேட்க; நமபியும், ஆளவந்தாரும் முதலிகளுமென் றிருந்தேனென்ன; அவர்களும், அதுக்கு நிதாநமென்னென்ன; நம்பியும் ஆளவந்தாருக்குப்பினபு அவிலாரத்த பூர்த்தியுள்ளது இவர்க்கேயாகையாலே ஸதாசார்யஸந்நிதியோடு ஸச்சிஷ்யஸந்நிதியோடு வாசியில்லாமையாலே ஸேவித்தேனென்று அருளிச்செய்து,தம்குமாரர் புண்டரீகாக்ஷரையும உடையவர்திருவடிகளிலே யாச்ரயிப்பிக்கையாலும்:—திருக்கோட்டியூர்நமபி வெளியிட்டபடி யெஙஙனேயென்னில்;-தாம் திருமந்த்ரார்த்தமப்ரஸாதிக்கும்போது ஆருக்கும் சொல்லாதேகொள்ளுமென்று ஆஜ்ஞாபித்தருளிச்செயய; இவரும், அத்தைத் தெற்காழ்வார்திருவோலககத்திலே தூளிதாநமாக ஸர்வர்க்கு மருளிச்செய்ய; நம்பியும் இத்தைககேட்டு குபிதராய், உடையவரையழைத்து ஆசார்யாஜ்ஞாதிலங்கநத்துக்கு பலமேதென்ன;உடையவரும்,நரகமேபலமென்ன; நம்பியும், ஆகில் அறிந்திருந்தும் செய்வானென்னென்ன; இவரும் அடியேனொருவனுமன்றோ நரகம புகுவது, தேவரீர்ஸம்பந்தத்தாலே இவ்வாத்மாக்களெல்லாம் உஜ்ஜீவிக்குமென்று சொன்னேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; நம்பியும் போரப்ரீதராய், எம்பெருமானாரே! வாருமென்று எடுத்தணைத்துக்கொண்டு, இந்தபரஸம்ர்த்திநமக்கில்லையாய்விட்டதே! அலரோ நீரென்றருளிச்செய்து, இன்றுமுதல் "எம்பெருமானார்தர்ஶநமென்னுங்கோள்" என்றுசொல்லி, தம்குமாரர் தெற்காழ்வாரையும் அவர்திருவடிகளிலே யாஶ்ரயிப்பிக்கையாலும்:— திருமலைநம்பி வெளி

யிட்டபடி யெங்ஙனேயென்னில்;- உடையவர் திருமலைக்கு எழுந்தருளும்போது, திருப்பரியட்டப்பாறையளவாக எதிரேசென்று தீர்த்த ப்ரஸாதம் ப்ரஸாதிக்க; உடையவரும் ஸ்வீகரித்தருளி, நம்பியைப் பார்த்து, தேவரீரெழுந்தருளவேணுமோ? வேறேயொரு சிறியவர்களில்லையோவென்ன; நம்பியும், நாலுதிருவீதியிலும் ஆராய்ந்தவிடத்திலென்னிலும்சிறியாரைக் கண்டிலேனென்கையாலும், எம்பாரை உடையவருக்கு உதகபூர்வகமாகக் கொடுக்கையாலும், தம்குமாரர் ராமாநுஜனையும், பிள்ளைதிருமலைநம்பியையும் அவர்திருவடிகளிலே யாஸ்ரயிப்பிக்கையாலும்:= திருமாலையாண்டான் வெளியிட்டபடி யெங்ஙனேயென்னில்; அவர்தம்பக்கல் திருவாய்மொழிக்கு அர்த்தங்கேளாநிற்க, "அறியாக காலத்துள்ளே" என்கிற பாட்டுக்கு இவர் உபாரஸ்மாதி பரமாக அர்த்தமருளிச்செய்ய, ஆண்டானும், இது விசவாமித்ர ஸ்ருஷ்டியென்று அருளிச்செய்கை தவிர்ந்திருக்க; பின்பு திருக்கோட்டியூர்நம்பி எழுந்தருளி, ஆண்டானையழைத்து, ஸாந்தீபன்பக்கலிலே க்ருஷ்ணன் அத்யயநம் பண்ணினபோலேகாணும் இவர் உம்முடையபக்கல் திருவாய்மொழி கேட்கிறது, இவரிரண்டர்த்தமும் ஆளவந்தாரருளிச்செய்யக் கேட்டதுகாணுமென்ன; உடையவரும், பின்னையுமொரு அர்த்தப்ரஸ்தாவத்திலே ஆளவந்தார் இப்படியருளிச்செய்யாரென்ன; ஆண்டானும், நீர் ஆளவந்தாரைக் கண்டறியீரே, இப்படியருளிச்செய்யார் என்கைக்கு ஹேதுவென்னென்ன; இவரும், நான் ஆளவந்தாருக்கு ஏகலவ்யனன்றோவென்ன; ஆண்டானும் தண்டனிட்டு, இதுவுமொரு திருவவதாரமோவென்றருளிச்செய்து, தம்குமாரர் சுந்தரத்தோளுடையாரை உடையவர் திருவடிகளிலே யாஸ்ரயிப்பிக்கையாலும்:= திருவரங்கப் பெருமாளரையர் வெளியிட்டபடி யெங்ஙனேயென்னில்;- தம்பக்கல் உடையவர், ஆறுமாஸம் ஸேவித்திருந்து, பாங்காக மஞ்சட் காப்பு அரைத்துச் சாத்தி நீராட்டப் பண்ணுவித்தருள, திருவரங்கப் பெருமாளரையரும் ப்ரீதராய், என்னுடைய ஸர்வஸ்வத்தையும் கொள்ளைகொள்ளவோ நீர் இப்படி செய்ததென்றருளிச்செய்து, பஞ்சமோபாயநிஷ்டையை அருளிச்செய்து, தம்குமாரர் திருவாய்மொழியரையரையும் உடையவர்திருவடிகளிலே யாஸ்ரயிப்பிக்கையாலும்:

வடுகனம்பி; ஆசார்யபதமென்று தனியேயொருபதமுண்டு, அதுவுள்ளது எம்பெருமானார்க்கே யாகையாலே, எல்லார்க்கும் எம்பெருமானார்திருவடிகளொழிய வேறு உபாயோபேயமில்லை, அவர்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருங்கோளென்று அருளிச்செய்தருளினார். கணியனூர் சிறியாச்சான் ஸசேலஸ்நாநபூர்வகமாக ஆர்த்தியோடே உபஸந்நராய் திவ்யாஜ்ஞையிட்டு எம்பெருமானார்திருவடிகளொழிய வேறுதஞ்சமில்லையென்றருளினார். அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார், தம் திருவடிகளிலே யாச்ரயித்த எச்சான், அநந்தாழ்வான், தொண்டனூர்

நம்பி, மருதூர்நம்பி, இவர்களுக்கு ஹிதோபதேசஞ்செய்து, "உடைய
வர், குருவியின்கழுத்திலே குண்டுக்கல்லை கட்டினாப்போலேசெய்தருளி
னார், நீங்கள் எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென் றிருங்கோள்"
என்றருளிச்செய்தருளினார். பிள்ளைப்பிள்ளையாழ்வான், திருவடிகளிலே
யாச்ரயித்தவளவிலே, "ஆழ்வான்! ஆசார்ய தக்ஷிணையாக த்ரிவித கரண
ங்களையும் பரிஹரித்துக்கொண்டு பாகவதர்களிடத்தே ஆநுகூல்யைக
ரஸராய்ப் போரும்" என்றருளிச்செய்ய, அவரும் இது பரிஹரித்து
முடியாதென்று பயப்பட்டு ஏங்கிக்கிடக்க, ஆழ்வான் அவரையழை
த்து, எதிரிக்குத் திருவாணை நின்றிருக்கும், ராஜதண்டம்வரும்,
ஆகையாலே, காயிகாபசாரம் செய்யக்கூடாது; ([illegible]
[illegible]) "யதீர்த்தவிஸ்ஸீகர்த்தம்
ஜகதேகநகாமஜூம், [illegible] காஸ்சாஸ்த்ரவாய"
என்கிறபடியே பரபவாதஞ் செய்கிற வாசிகாபசாரத்தையும் பரிஹரித்
துக் கொள்ளுமென்றருளிச்செய்ய, இனி மநஸ்ஸாலே நினைத்திராகில்
அநுதபித்தாலேபோம், இது எம்பெருமானார் திருவுள்ளத்தேபடாதபடி
எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும் என்றருளிச்செய்தரு
ளினார். மிளகாழ்வான், முதலியாண்டானை என்னோடே தர்க்கிக்க வாரு
மென்ன, முதலியாண்டானும், நீர் தோற்றீராகில் செய்வதென்னெ
ன்ன; மிளகாழ்வானும், நான் தோற்றேனாகில் உம்மை என்தோளிலே
சுமந்துகொண்டு போகிறேனென்ன, அந்நேரம், உபயரும் தர்க்கிக்க,
மிளகாழ்வான்தோற்று, முதலியாண்டானை ஸ்ரீபாதந்தாங்கிக்கொண்டு
சற்றிடம்போய், இனி அடியேனை இரங்கியருளவேணுமென்று விண்ணப்
பஞ்செய்ய; ஆண்டானும், உடையவர்திருவடிகளிலே காட்டிக்கொடு
த்து ஆஸ்ரயிப்பித்தருளி, "எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென்றி
ரும்" என்றருளிச்செய்தருளினார். எம்பார், பட்டரைப்பார்த்து, "நம்
பெருமாள் நம்மை புத்ரஸ்வீகாரம் பண்ணியருளினார், ஆழ்வானுடைய
பிள்ளை, அகிலசாஸ்த்ரங்களையும் அதிகரித்தோம்" என்கிற மேன்மையை
நினைத்து இறுமாந்திராதே எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரு
மென்றருளிச்செய்தருளினார். பட்டர் நஞ்சீயரைப்பார்த்து, வேதாந்தி
யென்கிற பேரையுடையோம், நம்முடைய பக்கலே ஆஸ்ரயித்தோம், நம
க்கு பஹுத்ரவ்யத்தை ஆசார்ய தக்ஷிணையாகத் தந்தோம்என்று இறுமாந்
திராதே எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிரும் என்றருளிச்செ
ய்தருளினார். நஞ்சீயர், நம்பிள்ளையைப்பார்த்து, லோகாசார்ய ரென்கிற
பேரையுடையோம், திருவாய்மொழிக்குப் பொருள் சொல்லவல்லோம்
என்று இறுமாந்திராதே எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென் றிரு
மென்றருளிச்செய்தருளினார். நம்பிள்ளை, சிவக்கரைப்பிள்ளையைத் திருக்
கையைப் பிடித்துக்கொண்டு எழுந்தருளாநிற்க, ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் நம்
பிள்ளைதிருமாளிகைத் திருவிடைகழியிலே கண்வளராநிற்க, சிவக்கரை
ப்பிள்ளை, அவரை "காலை முடக்கும்" என்ன; நம்பிள்ளையும், [illegible]

மதிகல மருளப்பெற்ற ஆழ்வார் "'திருத்தாள்' என்றருளிச்செய்ய நீரோ காலென்பீர்" என்று அவர்கையைவிட்டருள, அவரும் சிவக்கரையிலே போயிருந்து, பின்பு சோகார்த்தராய், "இரண்டாற்றுக்கும் நடுவே நின்று, கவணிலே கல்லை வைத்து வீசுறாப்போலே தள்ளிவிட்டருளிற்றே! இனி அடியேனுக்கு கதியென்" என்று விண்ணப்பஞ்செய்து வரக்காட்டியருள, பிள்ளையும், "உமக்கொரு குறையுமில்லை, எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருப்பது" என்றருளிச்செய்து போகவிட்டருளினார்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான், சிறுப்புத்தூரிலே யெழுந்தருளியிருக்கச்செய்தே, சோமாசியாண்டான், பிள்ளான் ஸ்ரீபாதத்திலே மூன்றுரு ஸ்ரீபாஷ்யம் வாசித்தருளி, மீண்டெழுந்தருளும்போது, சோமாசியாண்டான் அநுவர்த்தித்து, அடியேனிருக்கிறதேசம் இதுவாயிருந்தது, அடியேனுக்குத் தஞ்சமாயிருப்பதொன்று அருளிச் செய்யவேணுமென்ன; பிள்ளானும், ஆண்டானைக் குறித்து, நீர், பாட்ட ப்ராபாகர மீமாம்ஸைகளுக்குப் பொருள்சொல்லவல்லீராம், ஸ்ரீபாஷ்யத்துக்குப் பொருள்சொல்ல வல்லீராம் என்னுமேன்மையடித்திராதே, எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணமென்றிருமென்றருளினார். கோமடத்துப்பிள்ளான், தம் ஸ்ரீபாதத்திலே, காகைப்பாடியாச்சான்பிள்ளை மூன்றுரு ஸ்ரீபாஷ்யம் வாசித்து அத்தால் மிகவும் மேன்மையை யுடையராயிருக்குமது கண்டு, இவர்க்கு இம்மூர்த்தாலே அபசாரம் வருமென்று அஞ்சி, எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருமென்று அருளிச் செய்தருளினார். எங்களாழ்வான், காகைப்பாடியாச்சான்பிள்ளையைப் பார்த்து, உம்மைப்பெருமாள் முனிந்தருளினபோது என்னினைத்திருந்தீரென்று கேட்டருள; அவரும், எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருந்தேனென்று விண்ணப்பஞ்செய்தார். நடாதூரம்மாள் ஸ்ரீபாதத்திலே பத்துப்பன்னிரண்டு திருநாமம் ஸ்ரீபாஷ்யம் வாசிக்கிறபோது, அம்மாள், அவர்களுக்கு ஸ்ரீபாஷ்யத்தை உபந்யஸித்துக்காட்டியருள; அவர்களும் பக்தி துருபாயமாக இருந்ததென்ன; பின்பு, அவரும் ப்ரபத்த்யுபாயத்தை யருளிச்செய்து காட்டியருள; பக்தியிலும் ப்ரபத்திதான் அரிதாயிருந்ததென்று அவர்கள் விண்ணப்பஞ்செய்ய; ஆகில், எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்று விச்வஸித்து உஜ்ஜீவியுங்கோளென்றருளினார். நடுவிலாழ்வான், திருநாராயணபுரத்திலேயிருந்து ஸ்ரீபாஷ்யம்வாசிப்பிக்கிறகாலத்திலே, வங்கிப்புரத்தாய்ச்சி, சொட்டையம்மாளுள்ளிட்டார் ஸ்ரீபாஷ்யத்தைக் கேட்டு இது அரிதாயிருந்ததென்ன; ஆகில் இதருளிச்செய்தருளின எம்பெருமானார் திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருங்கோளென்றருளினார்.

ஸ்ரீவேதவ்யாஸபட்டர், திருநாராயணபுரத்திலே, எம்பெருமானார் திருமுன்பே கோஷ்டிபண்ணி, ஸ்ரீபாஷ்யத்தை உபந்யஸிக்க, இது கங்காப்ரவாஹமாயிருந்தது, எங்களால் அவகாஹிக்கப்போகா

தென்று ஐம்பத்திருவர்விண்ணப்பஞ்செய்ய; பட்டரும், ஆகில், உங்கள் குலதெய்வமான எம்பெருமானார்திருவடிகளே தஞ்சமென்றிருங்கோளென்றருளினார். நடுவில் திருவீதிப்பிள்ளைபட்டர், வெள்ளைக்குளத்து ஆனைசாத்தசிங்கர்முன்பே கோஷ்டிபண்ணி ஸ்ரீபாஷ்யம் உபந்யஸிக்க, தம்சிஷ்யரான இளையவழகியார் எழுந்திருந்து, இதுகங்காப்ரவாஹமாயிருந்தது, என்னால்அவகாஹிக்கப்போகாதென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; ஆகில், எம்பெருமானார்திருவடிகளே சரணமென்றிரும்மென்று அருளிச்செய்தருளினார். வடுகநம்பி, எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம், நம்பெருமாள்திருவடிகளே சரணம என்றுஇரண்டையும் சேர அநுஸந்திக்கும் ஆழ்வானையும், ஆண்டானையும இருசுரையரென்பர். வடுகநம்பி, எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணமென்னுமாப்போலேயும், பட்டர் அழகிய மணவாளபெருமாள் திருவடிகளே சரணமென்னுமாப்போலேயும், அநந்தாழ்வான், திருவேங்கடமுடையான திருவடிகளே சரணமென்னுமாப்போலேயும, திருக்கச்சிநம்பி பேரருளாளர்திருவடிகளே சரணமென்னுமாப்போலேயும் எம்பெருமானார், செல்வப்பிள்ளை திருவடிகளே சரணமென்னுமாப்போலேயுமஒருவர்க்குமஇசைந்திராது. ப்ரஹ்மராக்ஷஸ்ஸு வெளியிட்டபடி எங்ஙனேயெனனில்:- யாதவப்ரகாசனுக்கு உடையவரைக்காட்டி, இவா ஹிதயஸஞ்சரிகளிலதலையொன்று சொலலுகையாலும். ஊமை வெளியிடடபடி எங்ஙனேயெனனில்:- பெருமாள் கோயிலிலே பாகவதஜநமததிலபிறநதா ஒருபிள்ளை ஐந்தாறுவயஸ்ஸளவாக ஊமையாயிருந்து, பினபு, இரணடுஸம்வத்ஸரம காணாதிருந்து, பின்பு எல்லாருங் காணவநது வாரததைசொலல வலலனாக, இவ்வாச்சர்யததைககண்டு எலலாருந் திரளாகவிருநது ஊமையைப்பார்த்து, நீ இததனைநாளும எஙகேறப போனாயென்று கேட்க, அவனும் நான க்ஷீராப்திககுப் போனேனெனன; அங்கு விசேஷமென்னென்று கேட்க, ஸ்ரீஸேநாபதியாழ்வான் உடையவராயவந்தவதரித்தருளினாரென்றவநநதரம அவனைககண்டதில்லையென்று ஸ்ரீபகவத்ஸேநாபதிஜீயரருளிச்செய்கையாலும் இவர்பரபாவததை எல்லாரும ப்ரகாசிப்பிததார்கள்.

நாதமுநிகள தொடககமான ஆசாரயாகளிற் காட்டில் இவருக்கு ப்ராதாந்யங்கொள்ளும்படி எங்ஙனேயெனனில; பகவததவதாரங்களெல்லாமொத்திருககசெய்தே, ஸ்ரீராமக்ருஷ்ணாதயவதாரங்களுக்கு ப்ராதாந்யமுண்டானாப்போலேயும, ரிஷிகளெல்லாரிலும் வைத்துககொண்டு, வ்யாஸ பராஸர ஸுக ஸௌநக நாரதாதிகளுக்கு ப்ராதாந்யமுண்டானாப்போலேயும், திவ்யதேசங்களெல்லாம் ஒத்திருக்கச்செய்தே, கோயில், திருமலை, பெருமாள்கோயில், திருநாராயணபுரங்களுக்கு ப்ராதாந்ய முண்டானாப்போலேயும், ஆழ்வார்களெல்லாருமொத்திருக்க நம்மாழ்வாருக்குப்ராதாந்யமுண்டானாப்போலேயும், ஆசார்யர்களெல்லாரிலும்வைத்துக்கொண்டு உடையவருக்கு ப்ராதாந்யங் கொள்ளத்தட்டில்லையிறே.

ஸ்ரீராமாவதாரத்திற்கு ப்ராதாந்ய மெத்தாலே யென்னில்;-பெருமாள், அபய ப்ரதாந மருளிச்செய்தும், குஹப்பெருமாளுடன்*சீரணிந்த தோழமைகொண்டும, பெரிய வுடையாரை ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்துப் பள்ளிபடுத்தும், ஸ்ரீசபரிசையாலே ஸம்யக் போஜநஞ் செய்தும், திருவடியுடன் "உண்பதொன்ற வொண்பொருள்" என்னும்படி ஸஹபோஜநம்பண்ணிப் போருகையாலும்:—ஸ்ரீ க்ருஷ்ணாவதாரத்துக்கு ப்ராதாந்ய மெத்தாலே யென்னில்; - கீதோபநிஷத்தை வெளியிட்டு சரமஶ்லோக மருளிச்செய்கையாலும, பீஷ்மத்ரோணாதிகளுடைய க்ருஹங்களை விட்டு, ஸ்ரீவிதுரர் திருமாளிகையிலே, (ஸுசீந ஸம்வஸ்தி) "ஶுசிநிகுணவதிச" என்கிற பாவநத்வ போக்யத்வங்களையுடைத்தா யிருந்ததென்று அமுதுசெய்தது, (ஸ்ரீமத்கரப்ரஸூதிம்) (த்விஷதந்நம்நபோக்தவ்யம) என்று துர்யோதநனுடைய சோற்றை நிராகரித்தும் இதுதன்னையே ஶத்ருகோஷ்டியிலும் ப்ரவிதத மாக்குகையாலும:

கோயிலுக்கு ப்ராதாந்யம - திருப்பாணாழ்வாரோடு கலந்து பரிமாறுகையாலே: திருமலைக்கு ப்ராதாந்ய மெத்தாலே யென்னில: - குறுமபறுத்தநம்பிக்கும தொண்டைமானுக்கும சகரவர்த்திக்கும வார்த்தையருளிச்செய்து கலந்து பரிமாறுகையாலே: பெருமாள்கோயிலுக்கு ப்ராதாந்யமெத்தாலே யென்னில;- திருக்கச்சிநம்பியோடு ஸம்லாபபூர்வகமாக பாஷணம்பண்ணி மிகவும கலந்து பரிமாறுகையாலே: திருநாராயணபுரத்திற்கு ப்ராதாந்ய மெத்தாலே யென்னில.-ஶாசரித தமரைப்பக்கல் ஆதராதிசயத்தாலே தந்திவேந்திதாரமதை ஸம்யக்போஜநம்பண்ணி அவனை வாழ்விக்கையாலும, எதிராஜ புத்ரரான ஸௌசீல்யத்தாலும:

ஸ்ரீவேதவ்யாஸபகவானுக்குப்ராதாந்யம,வேதங்களை விஸ்தரிப்பித்து, அதில் கர்மகாண்டத்தைவிட்டு, ப்ரஹ்மபாகத்திலே புருஷஸூக்த, சாந்தோக்ய,வாஜஸநேயக,தைத்திரீயக,ஶ்வேதாஶ்வதர,மஹோபநிஷதாதிகளிலும, தத்புபப்ரஹ்மணங்களான புராணேதிஹாஸாதிகளிலும், (ஸத்யம்ஸத்யம்) (ஸத்யம் ஸத்யம்) என்று தொடங்கி, (நதைவம்கேஶவாத்பரம்) "நதைவம்கேஶவாத்பரம்"என்றுஸத்யபுரஸ்ஸரமாக பரதத்வநிர்ணயம் பண்ணுகையாலே. ஸ்ரீபராசர ப்ரஹ்மரிஷிக்குப்ராதாந்யம, (புராணேஷுசவைஷ்ணவம்) "புராணேஷுசவைஷ்ணவம" என்னும்படியான ஸ்ரீவிஷ்ணுபுராணத்திலே, சித்சித்ச்வரதத்வங்களை விசதமாகப்ரதிபாதித்த உதாரனென்று ஆளவந்தார் நமஸ்கரித்தருளுகையாலே. ஸ்ரீஶுக ப்ரஹ்மரிஷிக்குப்ராதாந்யம், பரிக்ஷித்துராஜாவுக்கு ஸ்ரீபாகவதத்திலே தத்வநிர்ணயத்தைப்பண்ணி, (ஶுகோமுக்த:) (ஶுகோமுக்த:) என்னும்படியான வைபவத்தையுடையராகையாலே. ஸ்ரீஶௌநகபகவானுக்குப்ராதாந்யம்,ஸ்ரீவிஷ்ணுதர்மத்திலே பல விடங்களிலும் தத்வ நிர்ணயம் பண்ணுகையாலே. ஸ்ரீநாரதபகவானுக்கு ப்ராதாந்யம் (భుజముద్యమ్యపిచ్యతే

రమ్యతంయస్యవిష్ణోః పరమపురుషనామ్నా కీర్తనంయస్యవాచి! ఋజుతరమపిఫణ్ణ ంమస్తకేయస్య

ఖ్యాతి సర్వేషు శ్రీమాలా యస్య తస్యాస్మి దాసః) (புஜயுகமபிசிஹ்னைரங்கிதம் யஸ்ய விஷ்ணோஃ பரமபுருஷநாமநா கீர்த்தநம் யஸ்ய வாசி - ரிஜுதரமபிபுண்ட்ரம் மஸ்தகே யஸ்ய கண்டே ஸாலிஜமணிமாலா யஸ்ய தஸ்யாஸ்மி தாஸ) என்று சொல்லப்பட்ட ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு தாஸனென்று சொல்லுகையாலும், பெரியாழ்வாரும், "சேமமுடைநாரதனார்" என்று சொல்லுகையாலும்.

ஆழ்வார்களில் நம்மாழ்வாருக்குப் ப்ராதாந்யமெத்தாலேயென்னில்; ஸஹஸ்ரசாகையான வேதத்தினுடைய பொருளை நாலுப்ரபந்தத்தாலே ஸர்வாதிகாரமாக்குகையாலும், நாதமுனிகளுக்கு ப்ரஸந்நராய் அருளிச்செயல் நாலாயிரத்தையும் ப்ரஸாதித்து, மற்றுமுண்டான தர்சநதாத்பர்யங்களையெல்லா மருளிச்செய்து தர்சநத்தை நிலைநிறுத்துகையாலும்.

உடையவர், திருச்சொன்னவாசகாரங்களைப்போலன்றிக்கே, பெருமாளருளிச்செய்த அபயப்ரதானத்தை விசதமாக்குகையாலும், கீதாசார்யனருளிச்செய்த சரமச்லோகார்த்தத்தை ப்ரகாசிப்பிக்கையாலும், ரிஷிப்ரோக்தமான ப்ரமாணங்களுக்கு அர்த்தமருளிச்செய்கையாலும், மற்றையாழ்வார்களருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்களையும், அங்கோபாங்கமாகவுடைய திருவாய்மொழிப் ப்ரபந்தத்தை ஆத்மவத்தாக விசதமாக ப்ரகாசிப்பிக்கையாலும், ஆழ்வார்களருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்களையும், ஆசார்யர்களருளிச்செய்த திவ்யப்ரபந்தங்களையுங்கொண்டு ஸூத்ரவாக்யங்களை ஒருங்கவிடுத்து, ஸ்ரீபாஷ்யம், கத்யத்ரயம் முதலான ப்ரபந்தங்களையும் அருளிச்செய்து, ஸகலமதங்களையும் நிராகரித்து, ஸ்வமதஸ்தாபநம் பண்ணுகையாலும், "எம்பெருமானார்தர்சநம்" என்று இதற்குப் பெயராயிற்று.

ஆழ்வான், ஆண்டான், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார், எம்பார், ஸ்ரீபராசரபட்டர் முதலானோர், தந்தாம் சிஷ்யர்களுக்கு, எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணமென்று நிருபிக்கைக்கு ஹேது வென்னென்னில்;- "மாறனடிபணிந்துய்ந்தவன்" என்று சொல்லுகையாலும், ஆழ்வார்க்கும் உடையவர்க்கும் நடுவுள்ள ஆசார்யர்கள், நம்மாழ்வாருக்கு காரணபூதராகையாலே இவர்க்கு நேரே ஆசார்யர் திருக்குருகைப்பிரானாகையாலும், அவர் 'கலியுங்கெடும்' என்று இவரவதாரத்தைக் குறித்தருளிச்செய்கையாலே ஆழ்வாராலே ப்ரவர்த்திதமான தர்சநத்தை நிலைநிறுத்தி, அவர்வைபவத்தை, (గురుం ప్రకాశయేద్ధీమాన్) (குரும்ப்ரகாசயேத்தீமாந்) என்று ப்ரகாசிப்பிக்கையாலும், ஆழ்வார்க்கு நேரே சிஷ்யர் உடையவராகக்கடவர்.

ஆளவந்தாரும் இவ்வர்த்தத்தை அநுஷ்டித்துக் காட்டியருளினார். எங்ஙனேயென்னில்;- மணக்கால்நம்பி, உய்யக்கொண்டார், இவர்கள் உகப்பைப்பின்சென்று, (పితామహం నాథమునిం విలోక్య ప్రసీద) (பிதாமஹம் நாதமுநிம் விலோக்ய ப்ரஸீத) என்றும், (నాథాయ నాథమునయేఽత్ర పరత్ర చా...

(நாதாயநாதமுநயேத்ரபரத்ரசாபிநித்யம்) என்று-இங்குமங்கும் ஆசார்யன்திருவடிகளேசரணமென்றும், ஆசார்யவிஷயத்தில க்ருதஜ்ஞதை யாவதாத்மபாவி யென்றுமருளினார். ஆகையாலே, ஸ்வரூபோஜ்ஜீவநத்திற்கு ஆசார்யனே தஞ்சமென்று பற்றுதலொழிய வேறே இவ்வாத்மாவுக்கு உஜ்ஜீவிக்க விரகில்லையிறே. இவ்வர்த்தத்தை யநுஷ்டித்தார் ஆரொன்னில்; ஸ்ரீமதுரகவி ப்ரப்ருதிஜ்ஞாநங்களிறே.

உடையவர், புழுவன்வ்யாமோஹ மேமாகேயெழுந்தருளினபோது, உபந்யஸித்த கட்டளையைக்கேட்டு, ஆசார்யர்களெல்லாரும ஆஶ்சர்யப்பட, உடையவரும, என்பரமாசார்யரான ஆளவந்தாரவர்த்தை கொண்டு சொன்னோமிது, ஆளவந்தார்கோஷ்டியிலே ஒருநாளாகிலும் ஸேவிக்கப்பெற்றோமாகில பரம்பதத்திற்கு சுருளும படியும கட்டிவிட்டேனே என்றருளிச் செய்தாரிறே

உடையவர், அபயப்ரதாநம் அருளிச்செய்யாநிற்க. பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர், கோஷ்டியிலுமளழுநதிருக்கிறக. இதுவென? பிள்ளாய்! என்று உடையவர் கேட்டருள; ([illegible] [illegible]) (பார்யகதாமயாலம்காமித்ராணிச தநாநிச-பவத்கதம்மோராஜ்யம்சஜீவிதம்சஸுகாநிச) என்றும ([illegible]) (த்யக்தவாபுத்ராம்ஶ்சதாராம்ஶ்சராகவம்ஶரணம்கத:) என்றும - பகவதஸமாஶ்ரயணத்துக்கு விரோதியான வைகளையடையவிட்டு, "பெருமாள திருவடிகளேதஞ்சம" என்றுவந்து, ([illegible]) (கஸ்தஸ்யவ்யதிஷ்டத) என்று, நிலத்திலே காலபாவாதே, ககநஸ்தநாய் நிராலம்பநாயிநின்ற விபீஷணாழ்வானையுமகப்பட, ([illegible])(வத்யதாம)என்று கலக்குமபடியுங கொண்டராமகோஷ்டிக்கு பசுபத்ந்யாதிகளோடு கூடினவடியேன், ஆளாகப் புகுகிறேனே என்றார். உடையவரும், பிள்ளாய! அஞ்சாதே கொள்ளும், நான பெற்றேனாகில நீர் பெறுகிறீர், பெரியநம்பிபெற்றாராகில அடியேன பெறுகிறேன்; ஆளவந்தார் பெற்றாராகில பெரியநம்பி பெறுகிறார்; மற்றுமுள்ளார் பெற்றார்களாகில இவர்களுமபெறுகிறார்கள். நமசடகோபர், "அவாவற்று வீடுபெற்ற" என்றுதமவாக்காலே அருளிச்செய்கையாலே அவர்பெற்றது ஸித்தம். ஆனபின்பு நமக்குமஸித்தமென்றிரும், எல்லார்க்கும் நாய்ச்சியார் புருஷகாரமுண்டாமபோது அச்சம வேண்டாம; ஆகையிறே நித்யயோகம; ஆனபின்பு ஸம்ஸாரிகளும எம்பெருமானும, ஒருசங்கிலித்துவக்கிலேகாணுமிருப்பது; ஆகையால நம்முடையஒழுக்குக்கூட்டம் நம்மைவிட்டகலாதென்றிரீர். கமுகு உண்ணில வாழையும் உண்ணுமென்றிரும். ஸ்ரீவிபீஷணாழ்வானை அருளப்பாடிட்டபோது தனித்தருளப்பாடிட்டதில்லையே-அவனோடுவந்தநால்வரையும்; தகையென்றபோதும் தனித்து தகையென்றதில்லையே; ஆனபின்பு நான்பெற்றேனாகில் நீர்பெறுகிறீர், அஞ்சாதே ஸுகமேயிருமென்றருளிச்செய்தருளி

ஞர். [ஏத்தியிருப்பாரைவெல்லுமே மற்றவரைச் சாத்தியிருப்பார்தவம] ஏத்தியிருந்தார்-ஸ்ரீபரதாழ்வான்; அவரைச்சாத்தி யிருந்தார்-ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வான்; ஏத்தியிருந்தார் - நம்மாழ்வார்; அவரைச் சாத்தியிருந்தார் - ஸ்ரீமதுரகவிகள். ஏத்தியிருந்தார் - பெரியாழ்வார்; அவரைச் சாத்தியிருந்தார் - நாய்ச்சியார். இனி எம்பெருமானாரைப் பற்றுமவ்வளவே ஸ்வரூபமாகில், திவ்யதேசங்களைக் கைவிட்டானாகானோ வென்னில், கைவிட்டானாகான், அதெங்ஙனேயென்னில்;- "இருப்பிடம் வைகுந்தம் வேங்கடம் மாலிருஞ்சோலையென்னும், பொருப்பிடம்மாயனுக்கென்பர் நல்லோர் அவைதன்னொடும்வந்,திருப்பிடம்மாயனிராமாநுசன் மனத்து" என்கையாலே எம்பெருமானார் திருவடிகளைத் தொழவே திவ்யதேசங்களெல்லாந் திருவடி தொழுதானாகக்கடவன்; உடையவரை ஆராதித்து அமுது செய்யப் பண்ணவே,எல்லா திவ்யதேசங்களிலெம்பெருமான்களையும் ஆராதித்து அமுதுசெய்யப் பண்ணினானாகக் கடவன்.

"நின்றவண்கீர்த்தி" என்கிற பாட்டிலும்,"பேறொன்றுமற்றில்லை" என்கிற பாட்டிலும்- கர்மயோகமுபாயமன்று, ஜ்ஞானயோகமுபாயமன்று, பக்தியுபாயமன்று, ப்ரபத்தியுபாயமன்று, எம்பெருமானார்திருவடிகளே உபாயோபேயமென்கையாலே - எம்பெருமானாரைப்பற்றுகையே ப்ரபத்தி,ராமாநுஜ என்கிற சதுரக்ஷரியே திருமந்த்ரம்,அவர்திருவடிகளிலேயென்றும்மொருக்ஷேப்யனாக ப்ராப்யமாகதம், இதுவே விஶிஷ்டார்த்தமான ஸித்தாந்தமென்று நடாதூரம்மாள் அருளிச்செய்தருளுவர்.

கூரத்தாழ்வான், ராமாநுஜ, ராமாநுஜ, என்கிற திருமந்த்ரங்களுக்குத் தெளிவி - ப்ரபந்நமோக்ஷகமானவைகளுக்கும் போதுமாகையும்,மோக்ஷஹேதுவானவையும். இது ஸ்ரீகாஞ்சி (ஸூக்தயஸ்ஸந்தி) (சதுராசதுராக்ஷரீ) என்னுமிறே

"கையிலங்கனி" என்கிற பாட்டிலே - ஸர்வார்த்தங்களைகரதலாமலகமாகக் காட்டித்தந்தாரும், உன்விக்ரஹத்தின் ஸந்தராயாநுபவமே பரமப்ராப்யமென்றும், "இராமாநுசனைத்தொழும் பெரியோர் எழுந்திரைத்தாடுமிடமடியேனுக்கிருப்பிடம்" என்று - ராமாநுஜனைத் தொழும் பெரியோர் நித்யவாஸம்பண்ணுமிடமே அடியேனுக்கு ப்ராப்யபூமியென்றும், "உன்தொண்டர்கட்கே யன்புற்றிருக்கும்படி யென்னை யாக்கி யங்காட்படுத்தே" என்று-, ராமாநுசனே உன்னடியார் திறத்திலூற்றமாறாதபக்தியையுண்டாக்கி அவர்களுக்கே என்னையாட்படுத்தாய்என்று உடையவர்திருமுக மண்டலத்தைப் பார்த்து விண்ணப்பஞ்செய்ய, இசைந்து எழுந்தருளியிருந்தாரிறே. இதுவேமுக்யப்ரமாணமென்று நமக்கெல்லார்க்கும் புத்திபண்ணக் குறையில்லை. எங்ஙனேயென்னில்;- "அங்கயல்பாய்வயல்" என்கிறபாட்டிற்படியே பெருமாளையும் நாய்ச்சியாரையும் புருஷகாரமாகக்கொண்டு, எம்பெருமானார் திருவடிகளைப்

பெறவேணுமென்று, ப்ரபந்தத்தைத் தலைக்கட்டியருளினாரிறே அமுதனாரும்.

ஏவம்விதவைபவயுக்தரான இந்த எம்பெருமானாரை தத்பாகினேய ஸூநுவாய் தந்நாமத்தையுடையராய், தந்நாமகுணார்ஹிதரான கந்தாடையாண்டான், கனக்க அநுவர்த்தித்து, ([illegible]) (பரித்ராணாய) இத்யாதிப்படியே தேவரீர், ([illegible]) (புண்யாம்போஜவிகாஸாய பாபத்வாந்தக்ஷயாயச - ஸ்ரீமாநாவிர்பூத்பூமௌ ராமாநுஜதிவாகர:) என்னும்படி அவதரித்தருளின தேவரீருடைய அர்ச்சாவிக்ரஹத்தை ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே ஸாவகாலத்திலும் ஸாவஸேதராக [illegible]ம்படி எழுந்தருளப்பண்ணவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; ஸ்வாமியும், அப்படியே செய்யுமென்று அநுமதிபண்ணியருள; ஆண்டானும், அநுகூலனான சில்பியை அழைப்பித்து, ([illegible]) (புஷ்டவராதவாதம் ப்ரியதம் விலஸிதம் தண்டைஸ்த்ரிர்மண்டிதம் காஷாயேண ஸ்ரீகோபவீதருசிரம் தோர்மூலசக்ராயுதம் - ஆஜாநுஜங்காலம்பச துளஸீபத்மாக்ஷமாலாஞ்சிதம் யுக்தம்சார்[illegible] ஸ்ரீபாஷ்யகாரம்பஜே) என்கிற வாக்யத்தின்படி விக்ரஹாகாரத்தை நிர்மிக்கப்பண்ண; அவனும், அர்ச்சாவிக்ரஹமாக எழுந்தருளப்பண்ணி ஸந்நிதியிலே கொண்டுவந்துவைக்க; திருவுள்ளமுகந்தருளி அந்த விக்ரஹத்திலே தம்முடைய ஸாந்நித்யமும் பரிபூர்ணமாம்படி ஆலிங்கநம்பண்ணி, "இவ்விக்ரஹத்தை புஷ்யமாஸத்தில் குருபுஷ்யத்திலே ப்ரதிஷ்டிப்பியும்" என்று திருமுகமெழுதித் திருமுத்திரையிட்டு அனுப்பியருள; ஆண்டானும், அப்படியே திருவடிகளிலே ஸேவித்து அந்த விக்ரஹத்தை யெழுந்தருளுவித்துக்கொண்டு வந்து, மூலவிக்ரஹத்தையும் ஏறியருளப்பண்ணுவித்து, திருமுகப்படியே திருப்ரதிஷ்டையும் செய்வித்தருளினார். இங்கே ப்ரதிஷ்டிப்பிக்கிற அன்றைத்திவஸத்திலே திருமேனியிலே மிகவும் தளர்த்தியுண்டாக, ராமாநுஜனும், இதேதென்று பராமர்சிக்க, ஆண்டானுக்கு எழுதிக்கொடுத்த திவஸம் அன்றாயிருக்கக்கண்டு விஸ்மயப்பட்டு, "சீக்ரம வருவது" என்று ஆண்டானுக்குத் திருமுகம் போகவிட்டருள; அவரும் திருமுகத்தைப் ப்ரஸாவஹித்து மீண்டெழுந்தருளி, திருவடிகளை ஸேவித்துக்கொண்டிருந்தார். ([illegible]) (சரிதம்ரகுநாதஸ்ய ஸதகோடிப்ரவிஸ்தரம்) என்கிற சக்ரவர்த்தித் திருமகன் வைபவம்போலே உடையவர் வைபவமும் அடையச்சொல்லப்போகாதிறே; யதாமதி யதாஸ்ருதமாகச் சொன்ன இத்தனை.

அநந்தரம், ஸமூகத்திலுண்டான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைப்பார்த்தருளி, ப்ரபந்நாதிகாரிகளுக்கு முன்னடிபார்த்து வர்த்திக்கவேண்டுவன

மூன்றுவிஷய முண்டு. அவையாவன;- அநுகூலரென்றும், ப்ரதிகூலரென்றும், அநுபயரென்றும். அநுகூலராவார் - ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்; ப்ரதிகூலராவார் - பகவத்த்வேஷிகள்; அநுபயராவார் - ஸம்ஸாரிகள். இதில், அநுகூலரைக்கண்டால், சந்தந குஸும தாம்பூலாதிகளைக் கண்டாற்போலவும், நிலாத்தென்றல்களைக்கண்டாற்போலவும், அபிமத விஷயத்தைக்கண்டாற்போலவும் உகந்துபோரக்கடவன். ப்ரதிகூலரைக்கண்டால் ஸர்ப்பாக்நிகளைக்கண்டாற்போலே வெருவிவர்த்திக்கக் கடவன். அநுபயரைக் கண்டால், காஷ்ட லோஷ்டாதிகளைக் கண்டாற் போலே நிர்விசாரனாயிருக்கக்கடவன். அவர்கள் அநுகூலித்தார்களாகில், ஆத்மஜ்ஞாநத்தை யுபதேசிக்கவும், அநுகூலியார்களாகில் ஐயோ! என்று க்ருபைபண்ணிப்போரவும்.

இப்படிச்செய்யவொட்டாதொன்று - அர்த்தகாமப்ராவண்யம். அர்த்தமடியாக ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களை அநாதரிக்குமாகில், ஸார்வபௌமனை ராஜபுத்ரரை, அவன் ஸந்நிதியிலே பரிபவிக்கதால், அவனைவெறுக்குமாப் போலே எம்பெருமானுமுபேக்ஷிக்கும். அர்த்தகாமமடியாக ப்ரதிகூலரை ஆதரிக்குமாகில், ஸார்வபௌமனான ராஜாவின் மஹிஷி, ஸுந்தரராஜநுக்கள் பரஸ்பரமடிப்பதொருத்தனைப்புகழ்பவளை, ராஜாவுக்கு அவத்யமாகையாலே ராஜா வெறுக்குமாப்போலே, எம்பெருமானும் இவனை வெறுத்திடுகிறான், அர்த்தகாமமடியாக அநுபயரை ஆதரிக்குமாகில், ரத்நத்திற்கும் பலகறைக்கும் வாசியறியாதாப்போலே, பிறந்தஜ்ஞாநம் கார்யகரமாயிற்றில்லையென்று, எம்பெருமான் இவனை அநாதரிக்கும் என்றருளிச்செய்தருளினார்.

பின்பு எம்பெருமானார், தம்மிடமான ஸந்நிதிக்குப் பட்டரைக் கூட்டிக்கொண்டு, பெருமாளை ஸேவித்து, பட்டர் நந்த முன்னேதீர்த்த ப்ரஸாதங்களை பரமாத்மாவிந்து கொடுத்து, தாமும் தீர்த்தப்ரஸாதமபெற்று, முதலிகளைநோக்கி, இவர் நம் ஸம்ப்ரதாயப்ரவர்த்தகராவாரிவரென்று பட்டரைக்காட்டியருளி, வாரீர்பட்டரே! மேலநாட்டிலே வேதாந்தியென்றொரு பெரியவித்வானிருக்கிறானென்றுகேட்டோம், நீர் அங்கேசென்று அவனை நம் ஸம்ப்ரதாயத்துக்காம்படி திருத்துமென்றருளிச்செய்து, பட்டரைக் கூட்டிக்கொண்டு மடமேயெழுந்தருளி ஸ்ரீபாதத்து முதலிகளெல்லாரையுமழைத்து, நம்முடைய விஶ்லேஷத்தில் அவிவேகம பண்ணினீர்களாகில் நம்மாணையென்று ஆஜ்ஞாபித்து; பெரியநம்பி, ஆளவந்தார் ஸ்ரீபாதத்தோடும் நம்மோடும் ஸம்பந்தமிலலை, நித்யஸூரிகள்திரளிலும புகுரப்பெறாதே இழப்புதிகோள்; அதுவுமன்றியே, நம்சடகோபர்திருவுள்ளத்தை மறுத்தவர்களாய் அதப்பதித்துப்போவீர்களென்றும் அருளிச்செய்து, எல்லார் கையாலும் தம் திருவடிகளைத் தொடுவித்து, சூழ்வரவுகொண்டு, முதலிகளைத் தீர்த்தங்கொண்டு அமுதுசெய்யப்பண்ணி; பின்னைப்பின்னையும்

வான், உக்கலாழ்வான், கோமடத்தாழ்வான், சேட்டலூர் சிறியாழ்வான், வேதாந்தியாழ்வான் முதலானவர்களை, கந்தாடையாண்டான் திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளியும்; எச்சான், அநந்தாழ்வான், தொண்டனூர்நம்பி, மருதூர்நம்பி முதலானவர்களை, அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் திருக்கையிலேகாட்டிக்கொடுத்தருளியும்; பட்டர், கணியானூர் சிறியாச்சான், சட்டம்பள்ளிஜீயர், நச்சம்பாடிஜீயர், பெரியாண்டான், சிறியாண்டான் முதலானவர்களை, எம்பார் திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளியும்; கிடாம்பியாச்சான், கிடாம்பிப்பெருமாள், எங்களாழ்வான், நடாதூராழ்வான் முதலானவர்களை, திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளியும்; மாருதிப்பெரியாண்டான், மாறொன்றில்லா மாருதிச்சிறியாண்டான், ஆரணபுரத்தாழ்வான், ஆசூரிப்பெருமாள், அம்மங்கிப்பெருமாள் முதலானவர்களை, நடுவிலாழ்வான் திருக்கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளியும், இன்னும் இருந்தவர்களை இருந்தவர்கள் கையிலே காட்டிக்கொடுத்தருளியும், பின்பு பட்டரைப்பார்த்தருளி, ஆழ்வானையும், ஆண்டானையும்போலே கூரகுல திலகரான நீரும், வாதூல குலதிலகரான கந்தாடையாண்டானும், நம்மடியாகவுண்டான ஸம்ப்ரதாயத்தையுடையராய், (మచ్చిత్తా మద్గతప్రాణాబోధయన్తఃపరస్పరం) (மச்சித்தாமத்கதப்ராணா போதயந் தஃபரஸ்பரம்) என்னும்படியாயிருங்கோளென்றருளிச்செய்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைப்பார்த்து, (పఠిత్వా భాష్యం తత్ప్రవచనమహతా ... ప్రపన్నానాం ... పరిచర్యాపరిచయః) (படித்வாபாஷ்யஂதத்ப்ரவசநமஹகைள ஸடரிபோத கிரிஶ்ரத்தாவாஸப்ரபுபரிசிதஸ்தாநநிவஹே - ப்ரபோதேஷஂ வா ப்ரபத்நமனோரார்த்த மநநஂ பரபந்நாநாஂ வாமேபவதுபரிசர்யாபரிசய꞉) (గచ్ఛ పరంపదమువాచ వచాంసియాని రామానుజార్య ఇహ తేషు చతుర్థవిద్ధా । శ్రీయాదవాద్రి వసతిం సతతం భజన్త స్వస్తో భవన్తి మమ సన్తతిమూలనాథాః) (கச்சபரஂபதமுவாச வசாஂஸியாநி ராமாநுஜார்ய இஹதேஷு சதுர்த்தவித்தாம - ஸ்ரீயாதவாத்ரிவஸதிஂஸததஂ பஜஂதஸ் ஸஂதோபவஂதிமமஸஂததி மூலநாதா꞉) என்கிறபடியே இருக்குமநாள பண்ணலாம் கைங்கர்யம் ஆறுண்டு: அவையாவன- ஸ்ரீபாஷ்யத்தை வாசித்தும், வாசிப்பித்தும் போருகை; அதற்கு யோக்யதையில்லாவிடில், அருளிச்செயலை ஓதியும், ஓதுவித்தும் போருகை; அதற்கும் யோக்யதை யில்லாவிடில், உகந்தருளின நிலங்களிலே அமுதுபடி, சாத்துப்படி முதலானவற்றை யுண்டாக்கி நடத்திக்கொண்டுபோருகை; அதற்கும யோக்யதை யில்லையாகில் திருநாராயணபுரத்திலே ஒருகுடில் கட்டிக்கொண்டிருக்கை; அதற்கும் யோக்யதையில்லையாகில், த்வயத்தை அர்த்தாநுஸந்தாநம் பண்ணிப்போருகை; அதற்கும் யோக்யதையில்லையாகில், என்னுடையவனென்று அபிமாநிப்பான் யாவனொரு பரமபாகவதன், அவனுடைய அபிமாநத்திலே ஒதுங்கிப்போருகையென்றும்;—இவற்

ஜின் ப்ரிய ப்ரியதர ப்ரியதமங்கள் இன்னதென்றும்; ப்ராப்தி ப்ரதிபந்தகமான பகவத்பாகவத ஆசார்யவிஷயங்களில், * அபசாரத்தை வருந்தியும் பரிஹரித்துப் போருங்கோளென்றும்; இவை முதலானவைகளாயுள்ள அநேக ஹிதங்களை ப்ரஸாதித்தருளினார்.

எம்பெருமானார்; கோயிலனைத்துக் கொத்தையும் அழைப்பித்து அபராதக்ஷாபணம் பண்ணிக்கொண்டு வேண்டிக்கொள்ள; அவர்களும் தேவரீருக்கு ஒரு அபராதமுண்டோ, * உலகங்கட்கெல்லா மோருயிரான தேவரீரை யிழந்து எங்ஙனே தரிப்போமென்று கண்பனிசோர நிற்க, * அப்பொழுது தென்திசைநோக்கிப் பள்ளிகொள்ளும் மணியரங்கனிருக்க உங்களுக்கொரு தாழ்வில்லை, நம்பெருமாள் கைங்கர்யத்தைக் குறைவற நடத்திக்கொண்டு, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களையும் அரவணைத்துக் கொண்டு போருங்கோள் என்றருளிச்செய்து, கோயிலுக்கு நேரே எம்பார் திருமடியிலே திருமுடியும் வடுகநம்பி திருமடியிலே திருவடிகளுமாகக் கண்வளர்ந்தருள;

ஸ்ரீபாதத்து முதலிகள் ப்ரஹ்மவல்லி, பாகுவல்லி, சூழ்விசும்பணி முகில் முதலானவற்றை ஸேவித்த நாள் சிரக்கபாலம் பேதித்து ப்ரஹ்மரந்த்ரத்தாலே உடையவர் திருநாட்டுக்கெழுந்தருள; கந்தாடையாண்டான், அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார், எம்பார், வடுகநம்பி முதலான முதலிகளெல்லாரும், கோஷித்துக்கொண்டு வேரற்ற மரம் போலே விழுந்து கிடந்து துடித்து, நெட்டுறுதமுதமூப்ப திருமூக்கு வெப்படிக்க அவசரமாய்க் கிடந்து, இட்டகால் இட்டகைகளாய்ச் சிந்தித்துநின்று, * இணைமலர்க் கண்ணீர்ததும்ப தாராவர்ஷமாகத் திருமுத்துதிர்த்து பலாபித்து, ([illegible],)([illegible]) (நிலபதா,)(தர்மோநஷ்ட) என்கிறபடியே யாவதே! என்று விஷண்ணராயிருக்க; அவ்வளவிலே பெருமாள் உடுத்துக்களைந்த பீதகவாடை, சூடிக்களைந்த * துழாய்மலர், எண்ணெயன்னமெல்லாம் பொற்றளிகையிலே உத்தமநம்பி தரித்துக்கொண்டு, ஸகலவாத்யத்துடனே மடத்துவாசலிலே செல்ல; அதுகண்டு, முதலிகளெல்லாரும் தேறிநின்று, இனிச் செய்யவேண்டும் கர்த்யத்தைச் செய்யவேணுமென்று, எம்பெருமானாருடைய விமலசரம விக்ரஹத்தை, தூயதாக நீராட்டப்பண்ணிவைத்து, அலங்கரித்து, கேசவாதி த்வாதசோர்த்வ புண்ட்ரங்களையும் சாத்தி, பெருமாள் சாத்திக்களைந்து வரவிட்ட * பெருமானரையில் பீதகவண்ணவாடை கொண்டு திருமுடியிலே சாத்தி, அவன் மார்வணிந்தவன மாலையும் சாத்தி அலங்கரித்து, உடையவர் திருவடிகளை, தங்கள் கண்ணிலும் மார்பிலும் நெஞ்சிலும் ஒற்றிக்கொண்டு, * ஆசார்யவிஶ்லேஷாஸஹிஷ்ணுக்களாய், ஐயோ! கண்ணபிரான் * முறையோ வரவணைமேல் பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனே!'' என்று கையெடுத்துப்பெருமிடறுசெய்து கூப்பிட்டு, மூர்ச்சித்துக்கிடக்க; அருகிருந்த முதலிகள் வந்து எடுத்துத்தேற்றத் தேறிநின்று; உடையவர்க்கு, சாத்திக்களைந்த தி

சேஷமாயிருந்துள்ள எண்ணெய், சுண்ணம், திருமண், ஸ்ரீசூர்ணங்களை எல்லாரும் ப்ரஸாதப்பட்டு, தீர்த்தங்கொண்டு, திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருக்கையாலே, ஆளவந்தாரைப்போலே, உடையவர்க்கு ப்ரஹ்மமேதத்தாலே ஸம்ஸ்கரித்து, பிடாரமான திவ்யவிமானத்திலே யேறியருளப்பண்ணி, ஸகலவாத்யங்களும் முழங்க, பெருமாள் பரிகரமடைய, சத்ர சாமர தாலவ்ருந்தாதிகளை தரித்து ஸேவிக்க; திருவீதியெங்கும் கோடித்து பொரியும்புஷ்பமும் சிதற, தர்ஶநத்தில் எம்பெருமானார் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார் என்று ஒற்றைத்திருச்சின்னம் பணிமாற, திருவீதிகள்தோறும் எழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோய் யதிஸம்ஸ்காரவிதிப்படி ஶ்ரத்தை செய்து கவித்துப் பள்ளிபடுத்து, பெருமாள் அவர்தங்கொண்டாடுமாப்போலே தீர்த்தம் கொண்டாடி பத்துப்பன்னிரண்டுநாளும் செய்யவேண்டும் கார்யமெல்லாம் செய்து பெருக்கத் திருவத்யயநமும் நடத்தியருளினார்கள். ஸம்ஸார ஸந்ததியருசிகிலேவதாமும், தந்நுகுணமான பகவதநுஸந்தாநமதினிஶ்சயமும், சரமகாலத்தளவும் ஸ்வாசிரிதரக்ஷணார்ப்பூதராளவர்களுக்கு உபகாரநுகுணமாக வர்த்திவிசேஷோபதேசமும் பரிஹரணீயத்தாதி விசேஷோபதேசமும், சரமகாலத்தில் ஸ்வாமீசத சரமாதிகாரிஸ்வரூப விசேஷமும், திருமுடியைப்பற்றி பூர்வாசார்யர்கள் விளங்க திருவடிகளைப்பற்றி அபராசார்யர்கள் விளங்க பூர்வாபராசார்ய ஸம்பந்த நாயகரத்நத்வமும் உடையவராகவே யருளிச்செய்தாரிறே. இதனால்-ஸ்ரீராமகிருஷ்ண சரிதங்கள்போலே ஸ்ரீராமாநுஜாசார்ய சரிதமும் ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு ஸதாநுஸந்தேயமென்றதாயிற்று. பெரியகோயில் திருநக்ஷத்ரமசிதத்திலையில திருவாதிரை திருவவதரித்தவிதம்-(యా ...) (யாதிஸ்த்யமச்யுத) இத்யாதி.

ப்ராப்யதேசத்திலும் ஆசார்ய சேஷத்வ முறைதவறவொண்ணாதென்னும் தவனையும், சரமத்தசையிலும் பராணபராயண பாதேயமாக ஸ்வாசார்யனதாமீன த்யாந்தை விடாயகெட உபதேசிக்கப்பெற்ற தன்னேற்றமும், பாகவதாபிமானத்தலத்திலே மதீயாபிமாநஸ்தலமே சரமதேசமாகப்பெறவுத்தம லாபமும், சரமாதிகாரபார விசேஷமும், ஆழ்வானபக்கலிலே அநுஷ்டாநசேஷமாகக் கண்டதிறே. முதலியாண்டான் திருநக்ஷத்ரமசிதத்திலையில-ஊ-புநர்வஸு, அவதரித்தவிதம்-(పాదుకే యతిరాజస్య కథయన్తి యదాఖ్యయా। ... దాశరథిం తం గురుం) (பாதுகே யதிராஜஸ்ய கதயந்தி யதாக்யயா - தஸ்ய தாஶரதே: பாதௌ ஶிரஸா தாரயாம்யஹம்) (అజహద్భాగినేయత్వం పాదుకాత్వం తథైవ చ। సంప్రాప్తో యతిరాజస్య గుణైస్తత్పరివర్ధితైః) (அஜஹத்பாகினேயத்வம் பாதுகாத்வம் தரித்தண்டாம் - ஸம்ப்ராப்தோ யதிராஜஸ்ய குணைஸ்தத்பரிவர்த்திதை:) (శ్రీవైష్ణవానాం దాసత్వస్వామిత్వప్రథితాహ్వయం। వాధూలకులధౌరేయం వన్దే దాశరథిం గురుమ్) (ஸ்ரீவைஷ்ணவாநாம்தாஸத்வ ஸ்வாமித்வ ப்ரதிதாஹ்வயம் - வாதூலகுலதௌரேயம் வந்தேதாசரதிம்குரும்.)

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் தனியன், (యతిపర్యాప్తకల్యాణో యతిరాజాభిసంస్తుతః। కుశలం దిశతాం మహ్యం కురుకేశ్వరదేశికః) (யதிபர்யாப்தகல்யாணோ யதிராஜாபிஸம்ஸ்துதஃ - குஶலம்திஶதாம்மஹ்யம் குருகேஶ்வர தேஶிகஃ) (విఖ్యాతో యతిసార్వభౌమ జలధేశ్శ్రీసూక్తిపద్మేష్వయః శ్రీభాష్యేచ యదన్వయాస్స్వవిదితాః శ్రీకృష్ణపి తత్పాదగాః వ్యాఖ్యాంభాష్యకృదాజ్ఞయోపనిషదాంయోద్రామిడీనాం వ్యధాత్త్వంతం కురుకేశ్వరం గురువరం కారుణ్యపూర్ణం భజే) (விக்யாதோயதிஸார்வபௌமஜல தேஶ்சந்த்ரோபமத்வேநய; ஸ்ரீபாஷ்யேசயதந்வயாத்ஸ்ம விதிஶ்ஶ்ரீவிஷ்ணுசித்தாதய; - வ்யாகயாம்பாஷ்ய காதாஜ்ஞயோபநிஷதாம் யோத்ராமிடாநாம் வ்யதாத பூர்வம் தம்குரு கேஶ்வரம்குருவரம் காருண்யபூர்ணம் பஜே).

கிடாம்பியாச்சான் தனியன் - (రామానుజపదామ్భోజ యుగళంయస్యధీమతః। ప్రాప్యంచప్రాపకం వన్దే ప్రణతార్తిహరంగురుం) (ராமாநுஜபதாம்போஜ யுகளீயஸ்ய தீமத: - ப்ராப்யஞ்சப்ராபகம்வந்தே ப்ரணதார்த்திஹரம்குரும்) (ఆస్తికాగ్రేసరం వన్దే పరివ్రాట్ఛత్రపాదుకం। యాచితం కురుకేశేన ప్రణతార్తిహరంగురుం) (ஆஸ்திகாக்ரேஸரம்வந்தே பரிவ்ராட்சத்ரபாதுகம் - யாசிதம்குருகேஶேந ப்ரணதார்த்திஹரம்குரும்) (శ్రీభాష్యం యతిపతిరచితం సారవైచిత్ర్యవృత్తేనత్వాచ్ఛ్రీవేంకటేశ పదపంకజసంగత్తుమాప్తో విద్వాన్సు। ఖ్యా వేదోత్తమాజ్ఞాదయనఇతిదధ్యాఖ్యామ్యకారే తత్తాం తంశ్రీయామాచార్యస్థ్శ్రీశనుధినపాదంతం నమామి) (ஸ்ரீபாஷ்யம்தர்ஶயித்வா யதிபதிரசிதம்ஸாரவைசித்ர்யத்தோஷ்ட்வாஸ்ரீவெங்கடேஶம்பதிபர மபதம்தத்தவாநவேகோபிதாஸை - ஆர்யம்வேதோத்தமாங்கோதயநஇதிதத்பாஷ்யகாரேண தத்தாமாதரேயாசார்யவிஷ்ணோராமாநுஜமநுதிநம்ஸாத ரம்தம் நமாமி)

எங்களாழ்வான் தனியன் - (శ్రీవిష్ణుచిత్తపదపంకజసంశ్రయాయ చేతోమమస్పృహయతే కిమతఃపరేణ। నోచేన్మమాపి యతిశేఖరభారతీనాం భావఃకథం భవితుమర్హతి వాగ్విధేయః) (ஸ்ரீவிஷ்ணுசித்தபதபங்கஜஸம்ஶ்ரயாய சேதோமமஸ்ப்ருஹயதே கிமதபரேண - நோசேந்மமாபி யதிஶேகரபாரதீநாம் பாவகதம்பவிதுமர் ஹதி வாகவிதேய:) **நடாதூரம்மாள் தனியன்** - (యస్మిన్పదం యతివరస్యము ఖాత్ప్రతిష్ఠాం నిష్కామదేవనిధిమంగమితాంసభాష్యం। తస్యైవతం భగవతః ప్రియభాగినేయం వన్దే గురుం వరదవిష్ణుపదాభిధానం) (யஸ்மிந்பதம்யதிவரஸ்ய முகாத்ப்ரதிஷ்டாம் நிஷ்காமதேவநிததேஶிகமாம்ஸபாஷ்யம - தஸ்யைவதம்பகவத: ப்ரியபாகி நேயம் வந்தேகுரும்வரதவிஷ்ணு பதாபிதாநம்) (జ్ఞానోత్తమోద్భవనిరాకరణప్రతుష్య ద్రామానుజార్యకరుణాపరిణాహపాత్రం। వత్సాన్వవాయతిలకం వసతింగురూణాం వన్దామహే వరదవిష్ణుగురుం వరేణ్యం) (ஜ்ஞாநோத்தமோத்தநிராகரணப்ரது ஷ்யத்ரா மாநுஜார்யகருணாபரிணாஹபாத்ரம் - வத்ஸாந்வவாயதிலகம் வஸதிம்குரூணாம்வந்தாமஹே வரதவிஷ்ணு குரும்வரேண்யம்.) **சோமாசியாண்டான் தனியன்** - (నౌమిలక్ష్మణయోగీన్ద్ర పాదసేవైకధారకం। శ్రీరామక్రతునాథార్యం శ్రీభాష్యామృతసాగరం) (நௌமிலக்ஷ்மணயோகீந்த்ர பாதஸேவைகதாரகம் - ஸ்ரீராமக்ரதுநாதார்யம் ஸ்ரீபாஷ்யாம்ருதஸாகரம்.)

நடுவிலாழ்வான் தனியன், (యేన ప్రోక్తస్సకలతేనిత్యం గార్గ్యవంశమహాంబుధిః। మన్మహేఽహం సదాచిత్తే మధ్యమార్యకలానిధిం) (யேநப்ரோக்தஸ்ஸகலதேநித்யம் கார்க்யவம்ஶமஹாம்புதி: - மந்மஹேஹம் ஸதாசித்தே மத்யமார்யகலாநிதிம்.) அருளாளப்பெருமாளெம்பெருமானார் தனியன் - (దయాపాలనదేవాయ జ్ఞానసారప్రదాయచ। ప్రమేయసారందదతే నమోస్తు ప్రేమశాలినే) (தயாபாலநதேவாய ஜ்ஞாநஸாரப்ரதாயச - ப்ரமேயஸாரம் தததே நமோஸ்து ப்ரேமஶாலிநே) (యతిరాజదయాపాత్రం యతిపఙ్క్తివిభూషణం। దయాపాలమునిం వన్దే దేశికాగ్రేసరం సదా) (யதிராஜதயாபாத்ரம் யதிபங்க்திவிபூஷணம் - தயாபாலமுநிம் வந்தே தேஶிகாக்ரேஸரம் ஸதா) அநந்தாழ்வான் திருநக்ஷத்ரம சித்திரையில் சித்திரை. அவர் தனியன் - (అఖిలాత్మగుణావాసమజ్ఞానతిమిరాపహం। ఆశ్రితానాం సుశరణం వన్దేఽనన్తార్యదేశికం) (அகிலாத்மகுணாவாஸ மஜ்ஞாநதிமிராபஹம - ஆஶ்ரிதாநாம் ஸுஶரணம் வந்தேநந்தார்யதேஶிகம) (శ్రీమద్రామానుజార్య శ్రీపాదాంభోరుహద్వయం। సదుత్తమాఙ్గసన్ధార్యమనన్తార్యగురుం భజే) (ஸ்ரீமத்ராமாநுஜாசார்ய ஸ்ரீபாதாம்போருஹத்வயம் - ஸதுத்தமாங்கஸந்தார்யமநந்தார்யகுரும் பஜே) (యతీన్ద్రపాదాంబుజసంచరీకం శ్రీమద్దయాపాలదయైకపాత్రం। శ్రీవేఙ్కటేశాఙ్ఘ్రియుగాన్తరఙ్గం నమామ్యనన్తార్యమనన్తకాన్తం) (யதீந்த்ரபாதாம்புஜ சஞ்சரீகம் ஸ்ரீமத்தயாபாலதயைகபாத்ரம் - ஸ்ரீவேங்கடேஶாங்க்ரியுகாந்தரங்கம் நமாம்யநந்தார்யமநந்தகாந்தம்.)

எச்சான் தனியன் - (యేన వైష్ణవశేషత్వ భావం తం పరమాత్మనః। శేషత్వమాత్మనో జ్ఞేయం యజ్ఞేశం తముపాస్మహే) (யேநவைஷ்ணவஶேஷத்வ பாவம் தம்பரமாத்மந: - ஶேஷத்வமாத்மநோஜ்ஞேயம் யஜ்ஞேஶம் தமுபாஸ்மஹே") வடுகநம்பி தனியன் - (రామానుజార్యచరణప్రవణం పరదేవవత్। వటుపూర్ణమహం వన్దే జ్ఞానపయోనిధిం) (ராமாநுஜார்யசரண ப்ரவணம் பரதேவவத் - வடுபூர்ணமஹம் வந்தே பரஜ்ஞாநபயோநிதிம.) எழுபத்துநாலு ஆசார்யர்களுக்கும் சமுதாயத்தனியன் - (రామానుజార్యచ్ఛ్రుతిమౌళిభాష్యమర్థం రహస్యం ద్రమిడశ్రుతీనాం। సంప్రాప్యతే నైవగురూకృతాంస్తాన్ భజే చతుస్సప్తతిపీఠసంస్థాన్)(ராமாநுஜார்யாச்ச்ருதிமௌளிபாஷ்யம் அர்த்தம் ரஹஸ்யம் த்ரமிடஶ்ருதீநாம் - ஸம்ப்ராப்யதே நைவகுரூக்ருதாம்ஸ்தாந் பஜே சதுஸ்ஸப்ததிபீடஸம்ஸ்தாந.) மாருதிச்சிறியாண்டான், தம்முடைய அந்திமதசையிலே பணித்த வார்த்தை:—திருவேங்கடமுடையான், தன்ஸ்வரூபத்தை மறந்து என்ஸ்வரூபத்தை நினைத்தானாகில் பழையநரகங்களொழிய வேறே எனக்கென்று சிலநரகங்களை ஸ்ருஷ்டிக்கவேணும்; அன்றிக்கே, என் ஸ்வரூபத்தை மறந்து தன்ஸ்வரூபத்தை உணர்ந்தானாகில, பழையதிருநாடுபோராது, எனக்கென்று வேறேயொரு திருநாடு ஸ்ருஷ்டிக்கவேணுமிறே. அதாவது - ஸ்வகர்ததோஷஸ்மரணம் அநந்ததுக்கப்ரதாநஹேது; ஈஶ்வரவாத்ஸல்யஸ்மரணம் அநந்தாஶ்சர்ய ஸுகப்ரதாநஹேதுவென்றபடி. மாருதிச்சிறியாண்டான் தனியன் - (జ్ఞాతుం కూరకులాధిపం క్రిమిగళాత్ప్రాప్తాపదం ప్రేషితః శ్రీరామావరజేన కోసలపతిర్దృష్ట్వా తదీయాం స్థితిం। సంప్రాప్తస్స్వ

త్వరయాపురాన్తకపురాత్కల్యాణవాపీతటే యోసౌమారుతిరిత్యభూత్సతవయం తస్మైనమస్కుర్మహే)
(ஜ்ஞாநாம்கூரகுலாதிபம் க்ரிமிகளாத்ப்ராப்தாபதம்ப்ரோஷிதஃ ஸ்ரீராமாவரஜேநஸாகமலபதிம் த்ரஷ்டுவாததீயாம்ஸ்திதிம் - ஸம்ப்ராப்தஸ்த்வரயாபுராந்தகபுராத்கல்யாணவாபீதடே யோஸௌமாருதிரித்யபூத்ஸதவயம் தஸ்மைநமஸ்குர்மஹே.)

பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸர் தமமுடைய அந்திமதசையிலே முதலிகளெல்லாரையும் அழைப்பித்து தீர்த்தங்கொண்டு, க்ஷமைகொண்டு, பொன்னாச்சியாரையழைத்து, "நமமுடைய விஶ்லேஷத்தில் நீயிழையிடாதே கொள்" என்று ஆஜ்ஞையிட்டு, உடையவர் திருவடிநிலைகளைத் தமமுடியிலே வைத்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார். அநந்தரம், பொன்னாச்சியாரும, கலேசியாமலிருந்து, திருவாசலைத் திருவலகிட்டுத் தெளித்துக் கோலமிட்டு திருப்பிண்டியிட்டு திருக்காவணம் போடுவித்து நிற்க; ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள், உடையவர் நீராடுமதுறையிலே திருமஞ்சனமெடுத்துக்கொண்டு வந்து, தவயாது ஸந்தாநத்துடனே நீராட்டி, திருநாமம் திருச்சூர்ணம் முதலான அலங்காரங்களெல்லாம் செய்து, பெருமாள் சாத்தியருளினது வரவிட்டருளின திருமாலையும் திருப்பரிவட்டமும் சாத்தியலங்கரித்து, தாமும ஸாவாபரணபூஷிதையாய் கஸ்தூரிதிலகமும் பூமாலையுமணிவித்து, ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைத் தீர்த்தங்கொண்டு, கையைக்கழுவி நீர்த்து, திருமாளிகையிலுள்ள த்ரவ்யங்களடங்கலும ஸமர்ப்பிக்க, கரும்புகாருமெடுத்து நூற்றந்தாதி இயலாகஅநுஸந்தித்துவர, திருச்சூர்ணமிடித்து எல்லாரும் எண்ணெய்சுண்ணம் கொண்டாடி, பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸருடைய விமலசரம விக்ரஹத்தைத் திவ்யவிமாநத்திலே யெழுந்தருளப்பண்ணிவைத்துக்கொண்டு, ஏகாந்திகளும ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களும மற்றுமுள்ள முதலிகளும் மாறிமாறி ஸ்ரீபாததாங்கிகள் ஸேவித்தருளுகிற விமாநமும் தூரமறைந்தவளவிலே, பொன்னாச்சியாரும் சோகாந்தையாய், "மாரிமாக்கடல் வளைவணற்கிளையவன் தலைவனைத் தொழுதேத்தி மாமாயில, தாரிணுசையில் போயின நெஞ்சமும் தாழ்ந்தது நாதுமேயோசாமனா, ஊருந்துஞ்சிற்றுலகமும் துயின்றது ஒளியவன் விசும்பியங்குந் தேரும்போயிற்றுத் திசைகளும் மறைந்தன செய்வதொன்றறியேனே" என்று கையெடுத்துக் கூப்பிட்டு, அழுதுகொண்டே விழுந்து, பாகவதவிஶ்லேஷாஸஹிஷ்ணுவாய் மோஹித்துக்கிடந்து, அப்போதே அங்கே திருநாட்டுக்கெழுந்தருள; முதலிகளும் அங்கே அவருக்குத் திருச்சூர்ணமிடித்து, பிள்ளையுறங்காவில்லிதாஸருடன் திருப்பள்ளிபடுத்தார்களென்பர்கள். இவருக்குத் ததீய விஶ்லேஷத்தில் அப்போதே ஶரீரவிஶ்லேஷம் வரும்படியான ததீய ப்ரேமம் முற்றிவளர்ந்தபடியிறேயிது. இவர் தனியன் - (జాగరూకధను ష్పాణిం పాణౌ ఖడ్గసమన్వితం। రామానుజస్పర్శవేది మాశ్రితార్థప్రకాశకం॥ భాగినేయద్వయ యుతం భాష్యకారభరంవహం। రఙ్గేశమఙ్గళకరం ధనుర్దాసమహంభజే) (ஜாகரூகதநுஷ் பாணிம்பாணௌகட்கஸமந்விதம் - ராமாநுஜஸ்பர்ஶவேதிமாஶ்ரித

ர்த்தப்ரகாஶகம்- பாகிநேயத்வயயுதம்பாஷ்யகாரபரம்ஹம் - ரங்கேஶ மங்களக்ர்தம் தநுர்த்தாஸமஹம்பஜே),

நம்பிதிருவழுதிவளநாடுதாஸர், திருநாட்டுக்கெழுந்தருளுகிற ஸமயத்திலே, தம் ஸ்ரீபாதத்திலே ஸேவித்திருந்த ஒரு ஸ்ரீவைஷ்ணவர் அழ, அதற்கு நம்பி, கெடுவாய்! செத்துப்போகிற நான் போகாநின்றேன், ஸ்ரீபராசரபட்டர் வாசிக்கக் கேட்கவிருக்கிற நீ ஏன் அழுகிறாய் என்றருளிச்செய்தாரிறே.

பிள்ளைதிருவழுதிவளநாட்டரையர், தம் அந்திமதசையிலேக்லேசிக்க, சுற்றிலுமிருந்த ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள் அந்யோந்யம முகம்பார்த்திருக்க, அவரும் இவர்களுடைய அபிப்ராயத்தைத தமதிருவுள்ளத்திலேகொண்டருளி, வாரிகோள் முதலிகாள்! ஸம்ஸாரிகளிழவுக்கு நொந்தோமாக காணுங்கோள்; அவர்களுக்கும் நமக்கும் அல்பமாயததுவாசியுள்ளது: எங்ஙனேயென்னில்- நாம் இடுவது ஒருதண்டம, பண்ணுவது ஒருப்ரபத்தி, இழப்பது ஒருஹேயமான ஸம்ஸாரம, பெறுவது ஒருவிலக்ஷணமான பரமபதம், இத்தையறியாதே அதபேக்ஷிக்கிறார்களே! என்றுக்லேசமாய்த்ததுக்காணுங்கோளென்ன; முதலிகளும சர்தார்த்தரானார்கள். அதாவது- பாதுகாஸஹிஷ்ணுத்வமும், பரஸமர்த்தனைக்ப்ரயோஜநத்வமும ஸ்ரீவைஷ்ணவனுக்கு உண்டாகவேணுமென்று கருத்து.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம.

எம்பார்ப்ரபாவம்.

எம்பார், உடையவர் திருநாட்டுக்கெழுந்தருளும்போது அவர திருவடிகளைப் பிடித்துக்கொண்டு, நாயந்தே! பெரியதிருமலைநம்பி; சுக்திகையிலே ரஜதபுத்திபண்ணுவாரைப்போலே அபரமாத்மவிஷயே பரமாத்மபுத்தி பண்ணி விபரீதஜ்ஞாநநிஷ்டனாய காளஹஸ்தியாகிற கடுங்காட்டிலேயிருந்த என்னை, * போதரேயென்றுசொல்லிப்புந்தியில்புகுந்து தன்பாலாதரம் பெருகும்படிதிருத்தி, மாயப்பற்றறுத்து, அடியேனுடைய துர்வாஸநாச்சேதத்தைப்பண்ணியருளி, * பொருளல்லாத வென்னைப்பொருளாக்கி யடிமைகொண்டருளி, "தாயாய்த் தந்தையாய் மக்களாய் மற்றுமாய முற்றுமாய" என்கிறபடியே ஸர்வவிதபந்துவும் த்ர்ஷ்டாத்ர்ஷ்டங்களிரண்டும் தேவரீர்திருவடிகளென்று காட்டிக்கொடுத்தருளினார், நம்பிதிருவடிகளை யகன்ற இழவெல்லாம்தீர ஸர்வவிதோத்தாரகபந்துவாய்நிற்கிற தேவரீர் திருவடிகளே ப்ராப்யமும் ப்ராபகமுமென்றத்யவஸித்திருக்கிறேன், (నచసీతాత్వయాహీనా నచాహమపిరాఘవ । ముహూర్తమపిజీవావో జలాన్మత్స్యావివోద్ధృతౌ) (நசஸீதாத்வயாஹீநாநசாஹமபிராகவ - முஹூர்த்தமபிஜீவாவோஜலாந்மத்ஸ்யாவிவோத்த்ர்தௌ) என்கிறபடியே என்னுயிர்நிலை

யான தேவரீர்திருவடிகளை அகன்று ஒருக்ஷணமாத்ரமும் தரிக்கமாட்டேன், தேஹிவிட்டுப்போனால் தேஹம் நிற்குமோ, "நிழலுமடிதாறுமானோம்" என்கிறபடியே ஸ்ரீபாதச்சாயாபன்னனான அடியேன் எங்ஙனே தரித்திருப்பேன்! என்று திருவடிகளிலேபோர ஆர்த்தியோடே விழுந்து எழுந்திராமல்கிடக்க; உடையவரும் எம்பாரைக் குளிரநோக்கியருளி, நாம நம்பிதிருக்கையாலே உம்மை உதகபூர்வகமாக பரிக்ரஹித்த பின்பு நமக்கு உம்மைப்பிரியக்கூடுமோ; நம்முடையவைகுண்டநாதனும் அப்படியே செய்தருளுகிறான், பதறாதே கொள்ளுமென்று எம்பாரை வாரியெடுத்தணைத்துக்கொண்டு, தமபொன்னனங்கழற்றுமமைப்பூக்களாலே அவர்திருமுடியை அலங்கரித்தருளி, திருநாட்டுக்கு எழுந்தருள; எம்பாரும தாயைப்பிரிந்தஸ்தநந்தயப்ரஜையைப்போலே சிதிலாந்தக்கரணராய, பெரியஆர்த்தியோடே உடையவர் ப்ரஸாதித்தருளின ஆத்தவிசேஷங்களை பட்டர்முதலான முதலிகளுக்கு பரஸாதித்துக்கொண்டு எழுந்தருளியிராநிற்க; ஒருநாளாக உடையவர்திருவடிகளைத் திருவுள்ளத்தே * நினைந்துநைந்துள்கரைந்துருகி, * தாய்நாடுகன்றுபோலே எப்போது காணப்பெறுவேனென்று த்வரைவிஞ்சி, ஆசார்யவிஶ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாமல "அவனைவிட்டகன்றுயிராற்றகில்லா" என்கிறபடியே உடையவரையகன்று இருக்கமாட்டாத ஆற்றாமை கரைபுரண்டு, பெரியபெருமாள்ஸந்நிதியிற்சென்று, நாயனே! அடியேன உடையவர் திருவடிகளேறப்போக நினையாநின்றேன், தேவரீர் விடைஸாதித்தருளவேணுமென்று விண்ணப்பஞ்செய்ய; பெருமாளும் அப்படியேசெய்யுமென்று திருவுள்ளமபற்றியருளி, எம்பாருக்கு தீர்த்தப்ரஸாதமும் ஸ்ரீசடகோபனும இரங்கிப்ரஸாதித்தருள; இவரும, "திருப்பொலிந்தசேவடி யென்சென்னியின்மேல் பொறித்தாய" என்று அங்கீகரித்தருளி, * அமலனாதிபிரானிலபடியே பாதாதிகேசாந்தமாக அநுபவித்தருளி, "என்னமுதினைக்கண்டகண்கள் மற்றொன்றினைக்காணாவே" என்றுகொண்டு, * அணியார்பொழில்சூழரங்கநகரப்பனைத் தமகண்ணுள்ளும் நெஞ்சுளளும் நீங்காதபடியாக நிறைத்துக்கொண்டு புறப்பட்டருளி உடையவர்மடத்தேற வெழுந்தருளி, (యోనిత్యం) (யோநித்யம்) என்றுதொடங்கி, (రామానుజస్య చరణౌ శరణం ప్రపద్యే) (ராமாநுஜஸ்யசரணௌ ஶரணம்ப்ரபத்யே) என்று அநுஸந்தித்துக்கொண்டு தண்டன்ஸமர்ப்பித்து மடமே யெழுந்தருளி, தம்திருவாராதநமான அரங்கநகரப்பனைத் திருவடிவிளக்கி, பட்டரையழைத்தருளி, வாரீர்பட்டரே! நாம் ஆழ்வான்குமாரர், அகிலசாஸ்த்ரங்களையும் அதிகரித்தோம், நம்பெருமாள் நம்மை புத்ரஸ்வீகாரம் பண்ணியருளினாரென்னும் மேன்மைகளைநினைத்து இறுமாந்திராதே, நம்மானை "எம்பெருமானார்திருவடிகளே உபாயோபேயம் என்று அத்யவஸித்திரும்" என்று அருளிச்செய்து; கணியனூர்சிறியாச்சான், சட்டம்பள்ளி ஜீயர், ஈச்சம்பாடிஜீயர்முதலானார்க்கும் மற்றுமுள்ள முதலிகளுக்கும்

உடையவர் ப்ரஸாதித்தருளின அர்த்தவிசேஷங்களையும் ப்ரஸாதித்துக் கொண்டு தர்ஶநம் நிர்வஹித்து வாழ்ந்தருளவேணுமென்று மங்களாசாஸநம் செய்தருளி அவர்களை பட்டர்திருக்கையிலேகாட்டிக்கொடுத்தருளி, ஸர்வாபராதங்களையும்பொறுத்தருளவேணுமென்று தண்டனஸமர்ப்பித்து, பட்டர்முதலான முதலிகளைத் தீர்த்தங்கொண்டு அமுது செய்யப்பணணி, *அரங்கத்துறையுமின்றுணைவனை வழித்துணையாக நினைத்துக்கொண்டு, உடையவர் திருவடிகளை த்யாநித்துக்கொண்டு திருநாட்டுக்கெழுந்தருளினார். பட்டரும் ஆசார்யவிஶ்லேஷம் பொறுக்கமாட்டாமல் மிகவுமசோகார்த்தராய் க்லேசிக்க; அங்கிருந்த முதலிகளும், வாரீர்பட்டரே! தேவரீர் இப்படி க்லேசிக்கலாமோவென்று தேற்றவிட, பட்டரும் தமமிலே தெளிந்துகொண்டிருக்கிறவளவிலே; பெருமாள்சாத்திக்களைந்த திருமாலை திருப்பரிவட்டம் முதலானவற்றையுங்கொண்டு அனைத்துக்கொத்திலவர்களுமவர, சிறியகோவிந்தப்பெருமாள் திருக்கையாலே ப்ரஹ்மமேதவிதியடங்கச்செய்வித்து, எம்பாருடைய விமலசரமவிக்ரஹத்தை பீடயாநத்திலே யெழுந்தருளுவித்துக்கொண்டுபோய், யதிஸம்ஸ்கார விதயுக்தப்ரகாரேண ஸம்ஸ்கரித்துக் கிடத்தப் பள்ளிப்படுத்து, அவப்ர்தங்கொண்டாடி, பெருக்கத் திருவத்யயநமும் நடத்தியருளினார்கள். ஆசார்யகைங்கர்யமே பரமப்ரயோஜநமாய்த் தன்னைப் பெறுமையும், ஆசார்யவிஶ்லேஷத்திலே சரமவிக்ரஹார்ஹராய் ஸ்வவ்யாபாரமற்றிருந்தபடியும், ஆசார்யஸந்நிதியிலே சாயாவத் பாரதந்த்ர்யமும, ஆசார்யனையன்றி தரியாத ஸ்வபாவமும் இவர்கசேயுள்ளதொன்றிறே. இவர் தனியன்- (ராமாநுஜ பதச்சாயா [illegible] கோவிந்தாஹ்வ அநபாயிநீ । [illegible]) (ராமாநுஜ பதச்சாயா கோவிந்தாஹ்வாநபாயிநீ - ததாயத்தஸ்வரூபாஸா ஜீயான்மத் விஶ்ரமஸ்தலீ) (எம்பார்மலர்க்கண்களைத் தாமரைப்பேர் பாம்பிப்பிட்டு, அம்பாலிட ரொன்றிலதொருகாலு மரிவையர்க்கு, தம்பால் [illegible] காந்தமிலவென்று தாமுரைத்த, எம்பாரடிசரணே யெம்பாரடிசரணங்களுக்கே.) ([illegible]) (பட்டார்யபராசர) [illegible] (ப்ரஹத்ரவ்ய பதிபதிவாரம் த்ராவிடாம்நாயமௌலோத்தம் ஶ்ரீபாஷ்யமங்யாநபிசயதிவாரா தேஶீதோங்யாநக்ரஹஸ்யாந் - யம்சேகத்தோஸ்ரீ கேந்த்ரோ யதிபதிசரணச்சாயநாமார்யவர்ய ஸ்தம்போவிந்தார்யமஸ்மத்குலகுமமித ஜ்ஞாநவைராக்யமீடே) ([illegible]) (ஹ்ருதிநாராயணம்பஶ்யத் காப்யகச்சத்ரஹஸ்ஸதா - யஸ்ஸ்வதாராதெளசாபி கோவிந்தம்தமுபாஸ்மஹே.)

ஆழ்வார்களுக்கும் உடையவருக்கும் தீர்த்ததிவஸம் சொல்லாதொழிந்தது - அத்யாபி அகிலாத்மோத்தாரணார்த்தமாக அர்ச்சாவிக்ர

ஹங்களை அங்கீகரித்துஇங்கே யெழுந்தருளியிருக்கிறார்களாகையாலே. அவர்கள் இங்கிலும் காலவாங்கிப்போகில் ஆத்மசோதிகளுக்கு ஈடேற வழியில்லையிறே. இதனை நினைத்திறே - நம்பூர்வாசார்யர்கள் தீர்த்தங் கொண்டாடித் திருப்பரிபாலநம் பண்ணுதொழிகிறதும்.—(ఆర్ద్రా)యాముది తో మహా పురిగతో హస్త్యద్రిమాత్తాశ్రమః శ్రీరఙ్గశ్రియమేత్య శిష్యమహితో వేదాన్తభాష్యం వదన్। దిక్ప్రోద్దిగ్విజయం విధాయ సహతైర్విప్రైర్ద్విపఞ్చాశతా భాతి శ్రీయదుభూధరే యతివరస్సమ్పత్కు మారం భజన్॥) (ஆர்த்ராயா முதிதோ மஹா புரிகதோ ஹஸ்த்யத்ரிமாத்தாஸ்ரமஸ் ஸ்ரீரங்கஸ்ரியமேத்ய ஸிஷ்யமஹிதோ வேதாந்தபாஷ்யம் வதந்-திக்ப்ரோதிக்விஜயம் விதாய ஸஹதைர் விப்ரைர்த்விபஞ்சாஸதா பாதி ஸ்ரீ யதுபூதரே யதிவரஸ் ஸம்பத்குமாரம் பஜந்) என்று*சித்திரையில்செய்ய திருவாதிரையிலே ஸ்ரீபெரும்பூதூரிலே அகிலாத்மோத்தாரணார்த்தமாக வந்தவதரித்து அகிலசாஸ்த்ரங்களையும் அப்யஸித்து, பெருமாள் கோயிலிலே பேரருளாளநியமனத்தாலே பெரியநம்பியை ஆச்ரயித்து பஞ்சஸம்ஸ்காரங்களையும்பெற்று, "மாற்பாலமனஞ்சுழிப்ப மங்கையர் தோள்கைவிட்டு" என்கிறபடியே ஸர்வஸங்கபரித்யாகபூர்வகமாக பேரருளாளன் ஸந்நிதியிலே ஆஸ்ரமப்ராப்திபண்ணியருளி, ஸ்ரீரங்கைச்வர்யத்தைப்பெற்று, ஸ்ரீபாஷ்யமருளிச்செய்து திக்விஜயம்பண்ணி, திருவரங்கர் பரத்வத்தை நிலைநிறுத்தியருளி, புழுவனவயாமிஜந மேலநாட்டுக்கெழுந்தருளி யதுநாராயணைத் தளைத்தமுதும் கண்டருளப்பண்ணி, செல்வப்பிள்ளையைப்பெற்றெடுத்து வந்து ப்ரதிஷ்டிப்பித்தருளி, ஐம்பத்திருவர்களாக ஆசார்யரார விக்ரஹத்தை யங்கீகரித்து, அதிலே ஸம்ஸர்வ சக்தியையும் ப்ரதிஷ்டிப்பித்துக்கொண்டு அவர்களாலே ஸேவ்யமானராய * செம்பொன்கழலடி திருவுருச்செல்வப்பிள்ளையை மங்களாசாஸநஞ்செய்துகொண்டு, காலதத்வமுள்ளதனையும் கோயிலிலே ஸுப்ரதிஷ்டிதராய் வாழ்ந்தருளுகிறாராய்த்து-உடையவர்.

பட்டர்வைபவம்.

அநந்தரம் பட்டர், ஸ்ரீபாதத்துமுதலிகளுடனே பெருங்கூட்டத்திருவோலக்கமாக வெழுந்தருளியிருந்து தர்ஸநம் நிர்வஹித்தருளுகிறகாலத்திலே, ஒரு தீர்த்தவாஸி ப்ராஹ்மணன்வந்து பட்டரை ஸேவித்து அவருடைய வேதாந்தோபந்யாஸ சாதுர்யத்தையும் கோஷ்ட்டியின்வைபவத்தையுங் கண்டு, பட்டரே! மேல்நாட்டிலே வேதாந்தி யென்று ஒரு பெரியவித்வானிருக்கிறான், அவனுடைய வித்யையும் கோஷ்டியும்போலே உமக்குமிருந்ததென்ன; பட்டரும் அவன்சொன்னவார்த்தையைக் கேட்டருளி, ஆமோ, அப்படியுமொரு வித்வானுண்டோவென்ன; உண்டென்றுசொல்லி, அவன் இங்குநின்றும் புறப்பட்டு மேல்நாட்டுக்குப்போய் வேதாந்திகோஷ்ட்டியிலே சென்று, வேதாந்திகளே! உம்முடைய வித்யைக்கும் கோஷ்ட்டிக்கும் ஸத்ருஸராய் பட்